

ספר
אשר בנחל

שְׁנַת
ה'תשע"ג
חלק רל"ז

וְהוּא קִבֵּץ מִכְתָּבִים וּשְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת אֲשֶׁר בְּנַחַל הַנּוֹבֵעַ מְקוֹר
חֻכְמָה יְסוּדָתָם, עֲנִינִים נוֹרָאִים וְנִפְלְאִים, עֲצוֹת יְקָרוֹת, הַתְּחִזְקוֹת
וְהַתְּעוּרוֹרוֹת לְהִתְקָרֵב אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּכָל דְּרָגָה וְדְרָגָה מִכָּל
מְקוֹם שֶׁהוּא יֵהיֶה מִי שְׂיֵהיֶה

*

בְּנוֹי וּמִיֶּסֶד עַל פִּי דְבָרֵי
רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא אֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוֹן
בוֹצֵינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה אֲדַמּוּ"ר
רַבִּי נַחֲמָן מְבַרְסֶלֶב זי"ע
וְעַל פִּי דְבָרֵי תַלְמִידוֹ מוֹרְנוּ
הַגָּאוֹן הַקְּדוֹשׁ אֹר נִפְלְאָ אֲשֶׁר כָּל רוֹז לָא אָנִים לִיה
רַבִּי נֶתָן מְבַרְסֶלֶב זי"ע
וּמְשַׁלֵּב בְּפִסּוּקֵי תַנ"ךְ וּמֵאֲמָרֵי חַז"ל הַקְּדוֹשִׁים
מִגְמָרָא וּמְדַרְשִׁים וְזֶהֱרַר הַקְּדוֹשׁ

*

הוֹבָא לְדָפוּס עַל יְדֵי
חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב
עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹבֵב"א

הכתובת להשיג את הספר הזה
ועוד ספרים של אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע
וספרי מוהר"אש הצדיק מיבנאל
עיר ברסלב בגליל

* * *

הוצא לאור על ידי
"ניצני הקודש הוצאה לאור"

יבנאל ת.ד. 599

טל: *5610

פקס: 077-3182015

דואר אלקטרוני: hkodsh1@gmail.com

* * *

להזמנות ספר זה וספרים נוספים
עם אפשרות משלוחים עד בית הלקוח
תוך 48 שעות

בקרו באתרנו החדש

www.htzdik.com

הַקְדָּמָה

הַנְּבִיא אֹמֵר (ישעיה סג ז) "חֲסֵדֵי הַיְיָ" הַאֲזִכִּיר תְּהִלַּת הַיְיָ" כֻּלָּה כֻּלָּה
כָּל אֲשֶׁר גָּמְלָנוּ הַיְיָ" וְרַב טוֹב לְבֵית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר גָּמְלָם כְּרַחֲמָיו וְכָרַב
חֲסֵדָיו", וְדָרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (הוֹבָא בְּכַתְּי מְדַרְשׁוֹת ב' מִח סִימָן
פ') לְעֵתִיד לְבוֹא כָּל צְדִיקֵי עוֹלָם מְבִיאִין לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ שֵׁי לְעוֹלָם הַבָּא,
שְׁנֵאֲמַר (תְּהִלִּים סח, ל) "לֵךְ יוֹבִילוּ מְלָכִים שָׂי", וּמָהוּ שֵׁי שֶׁהֵן מְבִיאִין
לְפָנָיו, אֵלּוּ שֵׁי שֶׁל צְדָקָה, שֵׁי שֶׁל גְּמִילוּת חֲסָדִים, שֵׁי שֶׁל מִשְׁרִים, שֵׁי שֶׁל
אֲמוּנָה, שֵׁי שֶׁל רַחֲמִים, שֵׁי שֶׁל שְׁלוֹם, שֶׁהֵיוּ עוֹשִׂין בְּעוֹלָם הַזֶּה לְעַנְיִים
וְלְאֲבִיוֹנִים, לְדָלִים וְלָרְשִׁים וְלְדַכְּיִים, וְלְעוֹלָם הַבָּא הֵן בָּאִין לְפָנֵיהֶם הֵן
וְכָל צְדָקוֹתֵיהֶן עִמָּהֶן, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה נח, ח) "וְהִלֵּךְ לְפָנֶיךָ צְדָקָה" וְגו',
בְּאוֹתָהּ שָׁעָה מַעֲלָה עֲלֵיהֶן הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֵלּוּ מְבִיאִין לְפָנָיו שֵׁי
וּמְקַבְּלִין פְּנָיו, שְׁנֵאֲמַר (תְּהִלִּים יז, טו) "אֲנִי בְּצַדֵּק אֲחֻזֶּה פְּנֶיךָ", מָה עוֹשֶׂה
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּאוֹתָהּ שָׁעָה עוֹמֵד בְּעַצְמוֹ וּמְסַדֵּר כָּל צְדָקָה וְצְדָקָה
שְׂבִיד כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְפָנָיו כִּסָּא הַכְּבוֹד, וְנוֹתֵן לָהֶן שְׂכָר טוֹב עַל כָּל אֶחָד
וְאֶחָד, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה סג, ז) "וְרַב טוֹב לְבֵית יִשְׂרָאֵל", וְאֶפְלוּ עַל כָּל אֲמִירָה
וְאֲמִירָה שְׂאָדָם אֹמֵר בֵּין חֲבֵרוֹ לְחֲבֵרוֹ, עַד שֶׁתְּכַלֶּה מְרִיבָה מְבִינֵיהֶם,
נוֹטֵל אָדָם עֲלֵיהֶן שְׂכָר טוֹב, כְּנֶגֶד צְדָקָה וּגְמִילוּת חֲסָדִים, וּמָה שְׂכָר נוֹטֵל
עֲלֵיהֶם מְלַמֵּד שְׂאוּרוֹ יִזְרַח כְּאוֹר הַשֶּׁמֶשׁ בַּחֲשֶׁף וְאֶפְלָה מִמְרָאֵה פְּנָיו,
שְׁנֵאֲמַר (ישעיה נח, י) "וְתִפְקֵ לְרַעֲב נִפְשָׁךְ וְנִפְשׁ נַעֲנָה תִשְׁבִּיעַ וְזִרְחַ בַּחֲשֶׁף
אוֹרְךָ וְאֶפְלָתְךָ כְּצִהְרִים", וְאִךְ מַחֲשָׁבָה טוֹבָה שְׂאָדָם מְחַשֵּׁב בְּעוֹלָם
הַזֶּה וְאֵינּוּ יוֹכֵל לְעֲשׂוֹתָהּ נוֹטֵל שְׂכָר טוֹב עֲלֵיהָ לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר
(מְלָאכִי ג, טז) "לִירְאֵי הַיְיָ" וְלַחֲשָׁבֵי שְׂמוֹ", וּמָה שְׂכָרוֹ שֶׁהוּא נוֹטֵל מְלַמֵּד
שְׂכוֹתְבִין אוֹתוֹ בְּסִפְרֵי זְכוּרֵי לְפָנָיו עִם הַצְּדִיקִים לְזִכּוֹת וְלִירֵשׁ חַיֵּי עוֹלָם
הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (שִׁם) "וַיִּכְתַּב סִפְרֵי זְכוּרֵי לְפָנָיו לִירְאֵי הַיְיָ" וְלַחֲשָׁבֵי
שְׂמוֹ", לְמָה כְּדֵי שְׂיֵאֲכַל וְיִשְׁבַּע מִטוֹבוֹ שֶׁל עוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה
נח, יא) "וְנִתְּחַף הַיְיָ" תְּמִיד וְהִשְׁבִּיעַ בְּצַחְצְחוֹת נִפְשָׁךְ", "וְנִתְּחַף הַיְיָ" הַ
תְּמִיד" זֶה מְנוּחַת עוֹלָם הַבָּא, "וְהִשְׁבִּיעַ בְּצַחְצְחוֹת נִפְשָׁךְ" זֶה מְעַדְנֵי
עוֹלָם הַבָּא שְׁמָהֶן שׁוֹבְעִין כָּל צְדִיקֵי עוֹלָם, וְהִנֵּה זְכוּת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ

הוא, בזכויות חנם להשיב לשואלי ולדורשי שלומי זה ארבעים שנה רצופות, ומסתכם עד עכשו ערב ראש השנה תשס"ד ליותר מעשרים וחמש אלף מכתבים, וכבר נדפסו עד עכשו ארבעים כרכים, שבהם קרוב לשבעת אלפים מכתבים הכלולים מכל מיני נושאים שבכולם, אמונה, שמחה, התחזקות, שלום בית, ושלום בין אדם לקונו, ושלום בין איש לרעהו, דבורים ערבים ונעימים לחזק בחורים ואברכים שעובר עליהם מה שעובר ירידות ונפילות השלכות וכו', צרות ויסורים מרירות והרפתקאות וכו', והיה המכתבים האלו להם כמים קרים על נפש עיפה.

וכל המכתבים האלו נכתבו במסירות נפש עצומה, שהפקרתי את עצמי ואת זמני היקר בשביל לעזור להזולת, ורבים הצלתי ממות לחיים ממש על ידי המכתבים האלו, ומה גם שאלפים נשמות קבלו ומקבלים חיות מהמכתבים האלו, ונתקיים בי (תהלים סח, ל) "לך יובילו מלכים שיי", ומהו שיש שהן מביאין לפניו, אלו שישל צדקה, שישל גמילות חסדים, שישל משרים, שישל אמונה, שישל רחמים, שישל שלום, שהיו עושין בעולם הזה לעניים ולאביונים, לדלים ולרשעים ולנדכאים, קשי יום, נשברי לב, ומרירי נפש כי כל אלו המכתבים נכתבו על ידי גדל הרצונות והכסופים של הנפשות השבורים שהריצו את מכתביהם אלי, וכל אלו המכתבים הם תשובות לשאלותיהם.

ומחמת שעדין אוהזים באמצע הדפוס מכתבים משנת תשמ"ה תאריכים של למעלה מעשרים שנה, ועד שיגיעו לשנים אלו מי יודע כמה זמן יקח, ויען שנאבדו כבר כמה אלפי מכתבים אמרתי ויהי מה אדפיס שתים או שלשה טופסים על כל פנים מכל שנה כדי שלא ילך חס ושלום לאבוד, כי רבות יגיעתי וטרחתי ובטלתי מזמני היקר וחבל שילך לאבוד, ומהקדוש ברוך הוא, אבקש אלקי אבי יהיה בעזרי שאזכה לראות את כל המכתבים האלו כבר מדפסים בסדרת חלקי שו"ת "אשר בנחל", עד שזוכה לגאלה שלמה, על ידי משיח צדקנו שבא יבוא ויגאלנו גאלת עולם, ונזכה להתענג בזיו שכינת עזו יתברך, אשר יתגלה אז לעיני כל כי מלא כל הארץ כבודו.

בתרנא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר טְהָרָה כ"ח נִסְחָן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

יְדוּעַ שָׂרְבֵנוּ ז"ל הַקַּפִּיד מְאֹד מְאֹד לֹא לְשִׁתּוֹת שׁוֹם מִשְׁקָה הַמְשַׁכֵּר, אֶלָּא יֵינן לְקִדּוּשׁ וְלִהְבִּדְלָה, וּבִפְרוּשׁ גְּלָה לָנוּ (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ו) צְרִיךְ לְהִרְחִיק מִשְׁכָּרוֹת, וְלִדְרֹקֵךְ שְׁלֵא לְשִׁתּוֹת יוֹתֵר מִיְכָלְתוֹ, כְּדִי שְׁלֵא יָבוֹא לְיַדֵּי שְׁכָרוֹת, כִּי מַעֲטַת הַשְּׁתִיָּה לְפִי הַצֶּרֶךְ הוּא טוֹבָה לְהִרְחִיב דַּעְתּוֹ וְכוּ', אֲבָל הַשְּׁוֹתָה יוֹתֵר מְדַאֵי וּמִשְׁתַּכֵּר, אָזִי אֲדַרְבָּא, מִתְגַּבְרִין תִּקְף הַגְּבוּרוֹת, וְנַעֲשֶׂה כַּעַס וְרִגְזוֹ, וְלִפְעָמִים מִתְגַּבְרִין גְּבוּרוֹת דְּסִטְרָא אַחְרָא, וְיוֹכֵל לְבוֹא לְיַדֵּי רַעוֹת וְכוּ' חֵס וְשְׁלוֹם, וְדַע שְׁעַל יַדֵּי שְׁכָרוֹת שׁוֹכְחִין כָּל הַמְצוּוֹת וְהַזְּהָרוֹת שְׁצָנָה מִשָּׁה רַבְּנוּ, כִּי מִשָּׁה הוּא מְלַבֵּשׁ בְּכָל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל בְּכָל אֵיבָר וְאֵיבָר, וּמִזְכִּיר כָּל אֵיבָר וְאֵיבָר, שְׁיַעֲשֶׂה הַמְצוּהָ הַשְּׂיָכָה לְאוֹתוֹ אֵיבָר. כִּי רַמ"ח מְצוּוֹת כְּנֶגֶד רַמ"ח אֵיבָרִים וְכוּ', וְעַל יַדֵּי הַשְּׁכָרוֹת שׁוֹכְחֵם אוֹתָם, בְּבַחֲיִנַת (מִשְׁלֵי ל"א) "פֶּן יִשְׁתֶּה וְיִשְׁכַּח מִחֻקֵּךְ", שְׁעַל יַדֵּי הַשְּׁתִיָּה וְהַשְּׁכָרוֹת שׁוֹכְחֵם רַמ"ח מְצוּוֹת שֶׁל מִשָּׁה וְכוּ', עֵינן שֵׁם.

כְּשִׁמוּהַרְנִי ז"ל הַתְּקַרְב אֵל רַבְּנוּ ז"ל, וּבָא אֵלָיו מַעִיר נַעֲמְרוּב עִם חֲבֵרוֹ רַבִּי נִפְתָּלִי ז"ל, אָזִי רַבְּנוּ ז"ל כְּבַד אוֹתָם עִם חֲצִי כּוֹסֵית קְטַנְטָנָה כְּמוֹ רַבֵּעַ אֶצְבַּע קְטַנָּה עִם יֵינן שְׂרָף, וְאָמַר לָהֶם תִּתְחַלְקוּ בְּזֶה... וְאָמַר מוֹהֲרַנִּי ז"ל שֶׁהַבְּנֵי תִכְף וּמִיד מִרְבֵּנוּ ז"ל כּוֹנְנָתוֹ שְׁנֵהִיָּה הַהֶפֶךְ מִהַחֲסִידִים שְׁבַעוּלָם שְׁכָן שׁוֹתִים הִרְבֵּה יֵינן שְׂרָף, וּרַבְּנוּ ז"ל מְקַפִּיד עַל זֶה, הִרִי שְׁלֹף לְפָנֶיךָ שׁוֹרְבֵנוּ ז"ל לֹא רָצָה שְׁנִשְׁתֶּה יֵינן שְׂרָף, וּמָה שְׁאֵתָה שׁוֹאֵל לָמָּה כְּשִׁהִיָּה צְעִיר הוּא שְׁתֶּה קֶצֶת יֵינן שְׂרָף? מִי יוֹדַע כְּמָה הוּא שְׁתֶּה? אוּלַי גַּם כֵּן קֶצֶת וְכוּ', וְאִם רַבְּנוּ ז"ל הִזְהִיר לֹא לְשִׁתּוֹת, אָזִי צְרִיכִים מְאֹד לְשָׁמֵר עַל זֶה וְלֹא לְשִׁתּוֹת, אֶצְלָנוּ דְבוּר מִרְבֵּנוּ ז"ל זֶה דְבוּר עַד מְסִירוֹת נֶפֶשׁ, רַבְּנוּ ז"ל אָמַר לֹא לְשִׁתּוֹת שׁוֹם מִשְׁקָה הַמְשַׁכֵּר זֶהוּ זֶה.

חֻקְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ עַל שְׁכָרוֹת (תְּנַחֲמוּא שְׁמִינִי) "כִּי יִתֵּן בְּכוֹס עֵינּוּ"

בכּיס כְּתִיב, הַשְּׂכֹר נֹתֵן עֵינוּ בְּכֹס לְשִׁתּוֹת, וְהַחֲנוּנִי נֹתֵן עֵינוּ בְּכִיס, כִּי יִתֵּן בְּכֹס עֵינוּ רוּאָה אֶת חֲבֵרוֹ שׁוֹתָה וְהוּא אוֹמֵר לוֹ מִזְג לִי וְאֲנִי שׁוֹתָה, וּמִתְלַכְּלֵךְ בְּרַעֲי וּבְמִימֵי רַגְלִים, יִתְהַלֵּךְ בְּמִישָׁרִים סוּפוֹ לְמַכּוֹר כָּל חֶפְצֵי בֵיתוֹ וְאֶת כָּל כְּלֵי תְשֻׁמִּישׁוֹ וְאִין לוֹ לֹא בְּגָד וְלֹא תְשֻׁמִּישֵׁי הַבַּיִת וְלֹא כְלוּם וְהַבַּיִת רִיקָה מִן הַכֵּל, יִתְהַלֵּךְ בְּמִישָׁרִים סוּף שֶׁהוּא מִתִּיר אֶת הָעֵבְרוֹת וְעוֹשֶׂה אוֹתָם הַפְקָר כְּמִישׁוֹר, מִשִּׁיחַ עִם אִשָּׁה בְּשׁוֹק וּמִנְבֵּל אֶת פִּיו וְאוֹמֵר דְּבָרִים רַעִים בְּשִׁכְרוֹת וְאִינוֹ מִתְבַּיֵּשׁ לְפִי שְׁנִתְטַלְטֵלָה דַּעְתּוֹ וְאִינוֹ יוֹדֵעַ מַהוּ אוֹמֵר וּמַהוּ עוֹשֶׂה; הֲרֵי שְׁלֵף לְפָנָיִךְ שְׁגָם חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים הַקְּפִיד מְאֹד מְאֹד עַל הַשִּׁכְרוֹת לֹא לְשִׁתּוֹת שׁוּם מִשְׁקָה הַמְשַׁכֵּר.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְגַּח תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּתֵרֵנְב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרַת טְהָרָה כ"ח נִסָּן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲתֶיךָ

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

עִם כָּל הַכְּבוֹד שְׂאֲתָם נְשׂוּאִים שְׁלוּשִׁים שָׁנָה, וְאֲנִי תְּמִיד מְעוֹרָר עַל שְׁלוֹם בַּיִת, כִּי כָּךְ הִזְהִירְנוּ רַבְּנֵינוּ ז"ל מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר עַל שְׁלוֹם בַּיִת, שְׁזָה דְּבָר הָרָאוּשׁוֹן בְּקִיּוּם הַתּוֹרָה וְהַמְצֻוֹת, אָבֵל אִם הִפְעַל בּוֹגֵד תַּחֲתֶיךָ, וּכְבָר שְׁבַע חֲדָשִׁים הוּא בְּנִתְקַ מִחֲלָט, וְעֹזֵב אֶת הַבַּיִת עִם אִשָּׁה אַחֲרַת וְכוּ', עֲדִין אֶת חוֹשֶׁבֶת לְחֹזֵר אֵלָיו וְכוּ', אֲזִי יֵשׁ לְךָ בְּעֵינֵי גְדוּלָה מְאֹד, וְאֶת צְרִיכָה לְהַבְדִּיק אֲצֵל פְּסִיכְיָאטֵר וְכוּ', כִּי אָדָם שֶׁפֵּל וְנִבְזָה עוֹזֵב אֶת אִשְׁתּוֹ אַחַר שְׁלוּשִׁים שָׁנָה לְמַעַן אִשָּׁה אַחֲרָת, וְהִיא גַם נְשׂוּאָה וְכוּ', אֲזִי הוּא פְּשׁוּט נּוֹאֵף, וְאִיךָ יְכוּלִים לְחַיּוֹת עִם נּוֹאֵף כֵּזֶה? לְדַעְתִּי אֶת צְרִיכָה לְהַתְּגַרֵּשׁ מִמֶּנּוּ וּלְהוֹצִיא מִמֶּנּוּ מַה שְׂאֲתָ רַק יְכוּלָה, כִּי אֵלּוּ הַנּוֹאֲפִים הֵם אֲכֹזְרִים גַּם כֵּן, וְיִשְׁאִירוּ אוֹתָךְ בְּלִי

כְּלוּם, בְּלִי גַג עַל הָרֵאשׁ, וְלִכֵּן תְּהִי אִשָּׁה פְּקֻחִית וְתַתְּגַרְשִׁי מִמֶּנּוּ מַה שְׂוִיתֵר מֵהָר.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁאֵמֵר לְעוֹלָמוֹ דֵּי יֵאמֵר לְצָרוֹת יִשְׂרָאֵל דֵּי, שְׁהַרְגַע שְׁמִי שְׁהוּ עֲזוּב אֶת הַתּוֹרָה וְהַלֶּךְ בְּדַרְכֵי הַגּוֹיִים, אֲזִי הוּא מְסַגֵּל לְהַכִּי גְרוּעַ, כִּי הַנּוֹאֵף הוּא מְשַׁגֵּעַ לְגַמְרִי, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (סוֹטָא ג) אֵין אָדָם עוֹבֵר עֲבָרָה אֶלָּא אִם כֵּן נִכְנַס בּוֹ רוּחַ שְׁטוּת, וְאָמְרוּ (תְּנַחֲוּמָא נְשָׂא) אֵין הַמְּנַאֲפִים נוֹאֲפִים עַד שֶׁתִּכְנַס בְּהֵם רוּחַ שְׁטוּת; וּמְשַׁגֵּעַ אָמַר רַבְנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן סִימָן א') אֵין לוֹ תִּקְוָה רַק מִקָּל.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי. הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּתֵרֵנַג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר טְהָרָה כ"ח נִיסָן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַבְנּוּ ז"ל הִפְלִיג מְאֹד מְאֹד בְּמַעֲלַת תְּלַמִּידוֹ מוֹהֲרַנ"ת ז"ל, וּבְפִירוּשׁ אָמַר (חֲמֵי מוֹהֲר"ן סִימָן ש"ע) אֲלֵמָלָא הוּא לֹא הִיָּה נְשָׂאֵר מִמֶּנּוּ אֶפְלוּ עָלָה אֶחָד, כִּי הוּא כָּתַב אֶת כָּל סְפָרֵי רַבְנּוּ ז"ל, וְהַשְׂאִיר לָנוּ אֶת הַשְּׂאִרָה שֶׁל רַבְנּוּ ז"ל, וְרַק הוּא הִבִּין הֵיטֵב הֵיטֵב אֶת דַּעַת רַבְנּוּ ז"ל, וְלִכֵּן כְּדֵי לְהַבִּין מַה שְׁרַבְנּוּ ז"ל רוּצָה מֵאֲתַנּוּ, מְכַרְחִים לְלַמֵּד אֶת סְפָרֵי "לְקוּטֵי הַלְכוֹת", שֶׁהֵם דְּרוּשִׁים נוֹרָאִים וְנִפְלְאִים, הַתְּחַזְקוֹת עֲצוּמָה עַד אֵין סוֹף, וְרוֹאִים בְּחוּשׁ שֶׁהַתְּחִיל אֶת סְפָרָיו הַקְדוּשִׁים "לְקוּטֵי הַלְכוֹת" עִם הַמֵּאֲמָר בְּלְקוּטֵי מוֹהֲר"ן (חֶלֶק א' סִימָן רפ"ב), הַמְדַבֵּר מֵהַתְּחַזְקוֹת אֵיךְ שְׁאָדָם צָרִיךְ לְדוֹן אֶת עֲצוּמוֹ לְכַף זְכוּת, לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ וּלְמַצֵּא בְּעֲצוּמוֹ נְקֻדוֹת טוֹבוֹת אֵיפֶה שֶׁהוּא לֹא רָשָׁע, וְעַל יָדֵי זֶה יִזְכֶּה לְחֹזֵר בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְאִם אָדָם תְּמִיד רוּדֵף כְּלָפֵי חֶסֶד, וּמוֹצֵא

את הטוב בעצמו, על ידי זה בקלות הוא יכול לחזור בתשובה, רואים מזה איך שכל ספרי "לקוטי הלכות" הולכים רק על הקדמה זו, לדון את עצמו ואת אחרים לכף זכות, להתחזק בכל מיני אפנים שבְּעוֹלָם, אפלו שעבר מה שעבר וכו', אפלו שנפל במקום שנפל וכו', אסור להתיאש בשום פנים ואפן, אלא להתחיל בכל פעם מחדש, ועל קטב זה בנוי כל ה"לקוטי הלכות", ולכן מי שרוצה להיות מקרב אל רבנו ז"ל, ולהבין באמת את דעתו, ומכל שכן מי שלומד ברבים, ההכרח לו ללמד הרבה "לקוטי הלכות" עד שיהיה בתוך הדם שלו, וידוע שמוהרנ"ת ז"ל הפליג במעלת ה"לקוטי הלכות" שלו, ואמר זה הגן עדן של הקדוש ברוך הוא, ופעם התבטא ואמר "מזה שלא חושב מהתכלית הנצחי איך שפעם ימות וישכב עם הרגלים אל הדלת, מזה אני לא מדבר כלל, כי זה נדמה אצלי כמו בהמה שגם כן אינה זוכרת שיבוא היום שתמות, אבל מי שכן זוכה לחשב מהיום האחרון שיהיה פעם גוסס ומת, וישכיבו אותו על הרצפה עם הרגלים אל הדלת, בודאי עובר עליו מה שעובר וכו', בשבילו חברתי את הספרים שלי".

ובאמת מי שמתבונן היטב היטב בהדרושים של מוהרנ"ת ז"ל, יראה בכל אות נוראות נפלאות מאד, שהם מלאים חדושים נפלאים, והוא כתב את זה בקצור נמרץ מאד מאד, מרב צרותיו וטרדותיו, ולא כמו שחושבים שיש בזה אריכות גדול, אדרבה מכל אות יכולים לעשות מזה דרוש גדול.

אני מכרח להגיד לך שכל התחזקותי כל ימי חיי זה לי קרוב לששים שנה שאני מקרב אל רבנו ז"ל, זה רק מפני שהתמדתי ושקדתי מאד בימי נעורי על ספרי "לקוטי הלכות", וזה כל חיותי עד עכשו, יצור הקדוש ברוך הוא שתתמיד בהתמדה נפלאה בספרי "לקוטי הלכות", ויהיה לך התחזקות על כל החיים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצלח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתרנד.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר טהרה כ"ח ניסן התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

זה מנהג וקבלה מסבתא וכו', והיות שהרשב"א מביא בתשובותיו שמה שמקבלים מהסבתא צריכים מאד לשמר, כי כך הולך אצלנו המסורת מה ששומעים מדור הקודם, שהם קבלו מדור קודם וכו' וכו', כך צריכים להתנהג, ולכן גם המנהג הזה מקפידים לא להכנס בבית דרך חלון וכו', אבל זה רק מנהג וקבלה וכו', ואין על זה מקור.

הקדוש ברוך הוא יעזר לנו לקיים את כל המנהגים המקבלים אצל עם ישראל מדור דור, ואפלו שאין על זה פרוש וכו', ורק כך נשארים יהודי מאמין בהקדוש ברוך הוא, ומקימים את מצוותיו הקדושים, ולומדים את תורתו הקדושה, ואלו המשכילים (המסכילים) שהתחילו לצחק ממנהגי ישראל וכו', לבסוף הם או ילדיהם השתמדו לגמרי ויצאו מכלל ישראל רחמנא לישזבן, והתבוללו בין הגויים, רואים מכל זה איך שמדבר פעוט שזה רק מנהג לעגו, לבסוף יצאו מכלל ישראל ונאבדו לגמרי.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתרנה.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר טהרה כ"ח ניסן התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך לדאג מאד למצא איזה עבודה, כי (כתבות נ"ט) הבטלה מביאה

לידי שעמום, ורבנו ז"ל רצה מאד מאד שלכל אחד יהיה לו פונסה מסדרת, וככה לא יצטרך להתבלבל משום דבר.

אשריך ואשרי חלקך שאתה זוכה להתמיד בספרי רבנו ז"ל, וראה לקבע לעצמך שעורים גם בחמש ורש"י עם התרגום מפרשת השבוע, וכן משניות כסדרן, וכן ללמד הלכה שרבנו ז"ל הקפיד על זה יותר מהכל, ואמר (שיחות הר"ן סימן כ"ט) שכל בר ישראל מחיב ללמד בכל יום הלכה בשלחן ערוך, אם תתנהג ככה אזי טוב לך בעולם הזה ומכל שפן בעולם הבא.

אני מכרח להגיד לך ששם 'יניב' אין לזה שום משמעות, וזה לא שם, ולכן תוסיף שם על זה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצלח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתרנו.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר טהרה כ"ח ניסן התשע"ג
שלום וברכה אל ... גרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

עם הרב אריה קפלן ז"ל הייתי מייד מאד, הוא היה רגיל לבוא אלי, היה לו מח נפלא, שלט מאד על שפת אנגלית, והוא היה שתרגם את הספר "שיחות הר"ן" באנגלית, וזה היה הספר הראשון שתרגם באפן נפלא מאד, וכשראה שהצליח עם התרגום, אזי לקח את עצמו לתרגם את כל הסדרה של "ילקוט מעם לועז" על כל התנ"ך באנגלית, והספרים האלו נעשו רב מכר, והדפיסו את זה כבר כמה פעמים, וכן תרגם עוד הרבה ספרים, היה לו תחביב אל כתבי יד עתיקים שהיה קשה מאד לקרא בהם, ולו היה חוש לזה, והעתיק הרבה ספרים עתיקים מכתבי ידות שבספריות הגדולות

המפרסמות ביותר, ויען שאני מאד חובב ספרים, היה רגיל לתת לי הרבה ספרים שהעתיק מכתבי יד עתיקים מעתיקים במכונת כתיבה, (אז עדין לא היה מחשב), היה לו ראש גאוני, ונפטר צעיר לימים על ידי דם לב שקבל באמצע הכתיבה, תהא זכרו ברוך.

עכשו ראיתי בספר "שמות בארץ" מהגאון הנפלא רבי חיים קניבסקי שליט"א, שכותב שמי שנקרא בשם 'ליאור', ישנה שמו ל"מאיר", כי 'ליאור' הוא שם של גוי.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתרנז.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר טהרה כ"ח ניסן התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

באומן היו אנשי שלומנו נוהגים לומר בשבת וביום טוב אחר תפלת המוסף "אנעים זמירות", וכן שמעתי מהרב החסיד ר' לוי יצחק בנדר ז"ל שהוא זוכר שבאומן היה תקופה שאמרו גם בראש חודש אחר תפלת מוסף "אנעים זמירות".

אבל יש הרבה מקומות ובפרט אלו שבאים מפולנייה שלא אמרו אצלם בכלל "אנעים זמירות", וכן יש בין עדות המזרח שגם כן אצלם לא נוהגים לומר "אנעים זמירות", ויען שחסידות ברסלב זה קבוץ גליות, באים ומתקרבים מכל העדות ומכל החסידויות ומכל הארצות כל מיני אנשים וכו', ולכן כל אחד מביא את המנהג שלו בתוך ברסלב, ולכן לא שיה' לשאל אם בברסלב אמרו או לא אמרו וכו', כל אחד כפי המנהג שלו.

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּתֵרֵנָח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר טְהָרָה כ"ח נִסָּן הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְהוֹדוֹת לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַנֶּסֶס שֶׁעָשָׂה אִתְּךָ שֶׁהִתְפַּטַּרְתָּ
מִהַצָּרָה הַזֹּאת, כִּי אוֹי וְאֵבוֹי לְבַת שְׁנוּפְלֵת בְּפֶח יְקוּשׁ עִם אֶחָד שֶׁלֹּא בְּרִיא
בְּנַפְשׁוֹ וְכוּ', וַיַּעַן שְׁזִכִּיתָ לְהִתְפַּטֵּר מִהַצָּרָה הַזֹּאת, אֵל תְּהִינִי לְחֹזֵר אֵלָיו וְכוּ',
פַּעַם הִיָּה לְךָ נֶסֶס שֶׁקַּבְּלָתָ גֹּט וְכוּ', וְלֹא בְּכָל יוֹם קוֹרָה נְסִים וְכוּ', אֵל תִּכְנָסִי
בְּלַחֲץ, לֹא חֶסֶד בַּחֲנוּרִים לְהִתְחַתֵּן אִתָּם, הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִזְמִין לְךָ בְּחֹזֵר
טוֹב, וְתִבְנִי עִמּוֹ בֵּית נְאֻמָּן בִּישְׂרָאֵל.

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּתֵרֵנֵט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר טְהָרָה כ"ח נִסָּן הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (תַּיִי מוֹהַר"ן סִימָן תַּקנ"ה) שֶׁבְּרָכָה שְׁנוּהָגִים לְבָרֵךְ אֶת עַצְמָם
אֶצֶל גְּדוּלִים וְחֲשׂוּבִים, הוּא דָּבָר יָקָר מְאֹד, וְטוֹב לְהִשְׁתַּדֵּל לְבָרֵךְ אֶת עַצְמוֹ

אֶצֶל בָּלֵם, וְכֵן אָמַר (שם סימן תקנ"ב) טוֹב מְאֹד לְרֹאוֹת פְּנֵי כָל הַצְּדִיקִים שְׂבִדוֹר, כִּי צְדִיקִיא אַנְפֵי שְׂכִינְתָא, עֵינֵי שָׁם, וְאִיפֵה יֵשׁ עוֹד גְּדוּלִים וְחֲשׁוּבִים וְצְדִיקִים כְּמוֹ אֵלוֹ הַמְּרַבֵּיצֵי תוֹרָה שֵׁישׁ בְּכָל דוֹר וְדוֹר רֹאשֵׁי יְשִׁיבוֹת גְּאוּנִים שְׁמוּסְרִים אֶת נַפְשָׁם לְהַרְבִּיץ תוֹרָה לְתַלְמִידִים, הֵם הַצְּדִיקִים וְהַגְּדוּלִים וְהַחֲשׁוּבִים שְׂבִדוֹר, וְאֶצְלָהֶם כְּדֹאֵי לְהַתְּבַרֵךְ, כִּי הָעֶקֶר הוּא תוֹרָה, וְאִיזָה מְפָרֶסֶם בְּעוֹלָם שְׂלֵא מְעוֹרֵר אֶת אֲנָשָׁיו וְחֲסִידָיו לְלַמֵּד תוֹרָה, וְלִקְבַע עֵתִים בַּתוֹרָה וְכוּ', וְכוּ', צְרִיכִים לְדַעַת שֶׁהַכֹּל שְׂקָר וְרַעוֹת רוּחַ, וְהֵם נִקְרָאִים מְפָרֶסְמִים שֶׁל שְׂקָר, כִּי הָעֶקֶר הוּא תוֹרָה, כִּי בְּלֵי תוֹרָה אֵין לְעוֹלָם קָיוֹם כָּלֵל, כְּמֵאֲמָרֶם ז"ל (תנחומא נח) עַל הַפְּסוּק (יְרֵמְיָה ל"ג) "אִם לֹא בְרִיתִי יוֹמֵם וְלַיְלָה חֻקוֹת שְׁמַיִם וְאָרֶץ לֹא שְׁמַתִּי" אִיזְהוֹ בְרִית שְׁנוּהֵג בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה? זֶה תִּלְמוּד, וְכֵן הוּא אוֹמֵר (שם) "כֹּה אָמַר הוֹי" אִם תִּפְרוּ אֶת בְּרִיתִי הַיּוֹם וְאֶת בְּרִיתִי הַלַּיְלָה גַּם בְּרִיתִי תִפְרַח אֶת דָּוִד עַבְדִּי" וְכוּ', וְאוֹמֵר (תהילים א') "כִּי אִם בַּתוֹרַת הוֹי" חֲפָצוֹ וּבַתוֹרַתוֹ יִהְיֶה יוֹמֵם וְלַיְלָה" וְאִף הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כָּרַת בְּרִית עִם יִשְׂרָאֵל שְׂלֵא תִשְׁכַּח תוֹרָה שְׂבַעֲלָ פֶה מִפִּיהֶם וּמִפִּי זֶרַעַם עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה נ"ט) "וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אוֹתָם אָמַר הוֹי" רֹחֵי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרֵי אֲשֶׁר שְׁמַתִּי בְּפִיךָ לֹא יִמּוּשׁוּ" וְכוּ' וְלֹא כְּתִיב מִמֶּךָ אֶלָּא מִפִּי זֶרַעַךְ וּמִפִּי זֶרַע זֶרַעַךְ; הֲרֵי שְׁלֶךְ לְפָנֶיךָ שָׂרָק אֵלוֹ הַמְּרַבֵּיצֵי תוֹרָה, הֵם הַצְּדִיקֵי הַדּוֹר, כִּי בְּלֵי תוֹרָה הַכֹּל שְׂקָר, וְעוֹבְדִים עַל בְּנֵי אָדָם, אוֹי לָהֶם וְאוֹי לְנַפְשָׁם, וּכְבָר אָמַר רַבְּנֵי ז"ל (שיחות ה"ז סימן ו') הַיֵּצֵר הָרַע דּוֹמֶה כְּמוֹ מִי שֶׁהוֹלֵךְ וְרָץ בֵּין בְּנֵי אָדָם, וְיָדוּ סְגוּרָה וְאֵין אָדָם יוֹדֵעַ מַה בַּתּוֹכָהּ. וְהוּא מְרַמֶּה בְּנֵי אָדָם וְשׂוֹאֵל לְכָל אַחָד, מַה אָנִי אוֹחֵז? וְלְכָל אַחַד נִדְמָה כְּאֵלוֹ הוּא אוֹחֵז מַה שֶׁהוּא מֵתְאַוֶּה. וְעַל כֵּן הַכֹּל רָצִים אַחֲרָיו כִּי כָל אַחַד סוֹבֵר שֵׁישׁ בְּיָדוֹ מַה שֶׁהוּא חֲפֵץ וְכוּ'. וְאַחַר כֵּךְ הוּא פּוֹתַח אֶת יָדוֹ וְאֵין בָּהּ כְּלוּם וְכוּ', כְּמוֹ כֵּן מִמֶּשׁ הַיֵּצֵר הָרַע שֶׁהוּא מְרַמֶּה כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְהַכֹּל רָצִים אַחֲרָיו, וּמְרַמֶּה לְכָל אַחַד וְאַחַד, עַד שֶׁנִּדְמָה לְכָל אַחַד וְאַחַד כְּאֵלוֹ יֵשׁ בְּיָדוֹ מַה שֶׁהוּא חֲפֵץ, כָּל אַחַד כְּפִי שְׁטוּתוֹ וְתַאֲוָתוֹ, וְאַחַר כֵּךְ בְּסוֹף הוּא פּוֹתַח אֶת יָדוֹ וְאֵין בָּהּ כְּלוּם, כִּי אֵין מִי שִׁמְלֵא תַאֲוָתוֹ אֶצְלוֹ; וְכֵן הוּא אֶצֶל רַבָּנִים וְכוּ', אָדָם רָץ אַחַר מִישֶׁהוּ יָמִים וְשָׁנִים וְכוּ', וְהוּא מְכוֹר אֵלָיו לְגַמְרֵי וְכוּ', וְנִדְמָה לוֹ שִׁישׁוּעַתוֹ תְּלוּי בְּרַב זֶה וְכוּ', וְהוּא עוֹבֵד עָלָיו וּמוֹרִיק לוֹ אֶת הַכִּסִּים וְכוּ', אוֹ מֵהַפְּנֵט אוֹתוֹ לְגַמְרֵי, וּמוֹצִיא לוֹ אֶת הַשֶּׁכֶל מֵהַדַּעַת

וכו', ולבסוף שהוא פותח את היד ורואה שהכל כלום וכו', וסתם בליתי את הימים והשבועות והחדשים והשנים הכי טובות שלי בימי חיי, ומאומה אין בידי וכו', וכו', אבל זה כבר מאחר וכו', ולכן כשאדם מתקרב אל איזה רב יהיה מי שיהיה, צריך תמיד לזכור מה שאמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן ג"א) את זה תקבלו ממני שלא יטעה אתכם העולם, כי העולם מטעה מאד מאד, אם לא מקבלים מהרב תכף ומיד מה שהוא צריך וכו', צריכים לדעת שהוא חי בדמיון ובטעות גדולה וכו', ומה צריך אדם? שכל ודעת, ועקר הדעת והשכל הוא (דברים ד) "אתה הראת לדעת כי הוי"ה הוא האלקים אין עוד מלבדו", שיחדיר בו אמונה פשוטה בו יתברך, וילמד אותו איך מדברים אל הקדוש ברוך הוא, שזה יש לו תכף ומיד ביד, "ומה שבפיד בטוח", כי למדתי אצל הצדיק הזה איך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ולדעת שאני עצמאי ואין לי אף אחד בזה העולם רק הקדוש ברוך הוא, ורק הוא יתברך יכול לעזור לי, וכן הרב צריך להכניס בו תשוקה עצומה ללמוד תורה הקדושה, ולכן צריך לזכור "מה שבפיד בטוח", אם אני התחלתי ללמד בכל יום מקרא משנה גמרא וכו', בזכות הרב הזה, ולא החסרתי יום אחד מבלי למוד תורה הקדושה וכו', אזי עלי לדעת "מה שבפיד בטוח", וכן אם הרב מוסר את נפשו שיהיה שלום בית בינו לבין אשתו, צריכים לזכור "מה שבפיד בטוח", ואם חס ושלום לא מקבלים את זה מהרב, צריכים לדעת שהכל דמיון גדול מאד, ולבסוף יפתח את היד ויראו שאין ביד שום דבר, וסתם רצתי אחריו ימים ושנים, ואבדתי את שנותי היקרים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.
המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתרס.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר טְהָרָה כ"ח נִסָּן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

בְּעֶלְךָ כּוֹתֵב לִי שְׂאֵת שְׁבוּרָה וְכוּ', וְאֲנִי לֹא יוֹדֵעַ אִיךָ זֶה יִכּוֹל לִהְיוֹת, כִּי אֵת תְּמִיד מְלֵא חַיּוֹת, וּמְאֹד מְאֹד נִהְנִים מִמֶּךָ בְּהַמְשָׁרָה, כְּלָם אוֹהֲבִים אוֹתְךָ, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתְּהִי בְּשִׂמְחָה כִּי רִבְנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק ב' סִימָן כ"ד) שְׁגַם חֲכָמֵי הָרוֹפְאִים אָמְרוּ שְׁכָל הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים רְעִים בָּאִים לְאָדָם רַק מִחֲמַת חֶסְרוֹן הַשִּׂמְחָה, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהִתְאַמֵּץ בֵּיתָר שְׂאֵת בֵּיתָר עֵז לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה הִיא רְפוּאָה לְכֹל, וְלִהְפֹּךְ הַעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שְׁחִרָה זֶה מֵבִיא לְאָדָם אֵת כָּל הַמַּחְלוֹת, וְלִכֵּן תִּכְרִיחֵי אֵת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (תַּנְחוּמָא שְׁמִינִי) אֵין הַשִּׂמְחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם, לֹא כָּל מִי שֶׁשָּׂמַח הַיּוֹם שֶׁמַּח לְמַחַר, וְלִכֵּן רְאִי לְחַטֵּף שִׂמְחָה וְלִהְיוֹת תְּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְעַל יְדֵי זֶה יִמְשָׁךְ עֲלֶיךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֶיךָ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לְךָ שֶׁתִּכְנָסִי בְּהַרְיוֹן, וְזֶה יִבְיֵא לְךָ שִׂמְחָה בְּתוֹךְ הַבֵּיתָ, רַק חֲזָקִי וְאֲמָצִי מְאֹד וְלֹא לְהִשְׁכָּר מִשּׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתרסא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר טְהָרָה כ"ח נִסָּן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גִּירוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֵת מַכְתְּבֶךָ.

אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֵת גְּדֹל זְכוּתְךָ שֵׁישׁ לְךָ בְּזִכּוֹת הַרְבִּים, בְּזֶה שְׂאֵתָה מִפִּיךָ אֵת סִפְרֵי רִבְנוּ ז"ל בְּכָל יוֹם וְאֵתָה צְרִיךָ לְדַעַת שֶׁקַּבְּלָנוּ מִרְבְּנוּ ז"ל מִתְּנָה שְׁנוֹקְרָא הַפְּצָה, לְהַפִּיץ אֵת סִפְרֵיו הַקְּדוֹשִׁים בְּתוֹךְ שִׁכְבַּת הָעַם, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן י"ד) שֶׁעַל יְדֵי שִׁמְקָרְבִים בְּנֵי אָדָם

לעבודת השם יתברך מעלים את כבוד השם יתברך לשרשו, ואמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא פ"ח.) על פסוק (ירמיה ט"ו) "אם תוציא יקר מזולל" אלו שמקורבים בני אדם לעבודת השם יתברך, כי זה נקרא מוציא יקר מזולל, הינו מזילותה דגלותא, ולכן כל מי שילך להפיץ, תמיד יהיה לו כסף בכיס, וזה בדוק ומנסה, כי מי שזורע רוחניות צומח לו גשמיות, הלואי שהיית מצית את מוהרנ"ת ז"ל שהניח לנו צוואה ארבע ימים לפני הסתלקותו ואמר אז לאנשי שלומנו "העבדה שלכם יהיה יפוצו מעינותיה חוצה", ואז אף פעם לא היה חסר לך כסף בכיס, והיית צוחק מכל המתנגדים והליצנים שמתלוצצים מזה.

תעשה כל מה שביקלתך רק להיות בשמחה, כי הסמ"ך מ"ם עובד על כל אדם כל כך חזק להפילו בעצבות ובמרירות ובדכאון וכו', רק על ידי הדמיונות שמכניס בו וכו' וכו', כל אחד כפי בחינתו וענינו, ולכן אתה מקרח לעשות כל מיני פעולות שבעולם רק להיות בשמחה, והרגע שתהיה בשמחה, זה ירחיב לך את הדעת לגמרי, וכמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י"י) מה שבני אדם רחוקים מהקדוש ברוך הוא, זה מחמת חסרון ישוב הדעת, ולמה אין ישוב הדעת? כי חסר מהשמחה, ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה ואז תזכה לגדלות המוחין וכבר לא יחסר לך שום דבר.

ומי יתן שתתחיל להפיץ גם שאלות ותשובות בחסידות ברסלב, כי זה עכשו מאד מאד להיט, ואנשים מחפשים את זה, רק חזק ואמן מאד ושום דבר בעולם לא ישבר אותך, וראה לשמח את אשתך, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ראש השנה ו'): אשה בעלה משמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתרסב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְפָדֵי טְהָרָה כ"ח נִסָּן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (אֲבוֹת פָּרָק ב') יָפָה תִּלְמוּד תּוֹרָה עִם דֶּרֶךְ אֶרֶץ שִׁיגִיעַת שְׁנֵיהֶם מְשַׁכַּחַת עֲוֹן, וְיָדוּעַ מֵהַ שְׁאֵמֵר רַבְּנוּ ז"ל (תּוֹרַת מוֹהֲר"ן סִימָן תק"א) שְׁחָפֵץ מְאֹד שִׁיְהִי לָנוּ פְּרִנְסָה, אֵף עַל פִּי שְׁבִטְחוֹן גַּם כֵּן טוֹב מְאֹד, אֵף עַל פִּי כֵּן טוֹב מְאֹד כְּשׁוֹכֵינִי שִׁישׁ לוֹ מְעַמֵּד פְּרִנְסָה, כִּי בְּמָקוֹם עֲבוּדַת הַבִּטְחוֹן בְּמָקוֹם זֶה יַעֲשֶׂה עֲבוּדָה אַחֲרַת, כְּלוּמֵר כִּי אִם לֹא יִהְיֶה לוֹ מְעַמֵּד פְּרִנְסָה וְיִהְיֶה לוֹ בְּלִבּוֹל הַדַּעַת מֵהַפְּרִנְסָה, וְיִצְטָרֵף בְּכָל פַּעַם לְחֹזֵק עֲצֻמוֹ בְּמַדַּת הַבִּטְחוֹן, בְּמָקוֹם זֶה יַעֲסֹק בְּעֲבוּדָה אַחֲרַת וְהַתְחַזְּקוֹת אַחֵר בְּשָׂאֵר עֲנִינֵי עֲבוּדַת הַשֵּׁם.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּרְאֶה לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת אִשְׁתְּךָ, שֶׁנִּתְּנָה לְךָ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְּנָה מֵהַשָּׁמַיִם, אִשָּׁה נִפְלְאָה כְּזוֹ, וְזָכַר מֵהַ שְׁאֵמֵרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּכָא מְצִיעָא נ"ט). לְעוֹלָם יִהְיֶה אָדָם זֶהִיר בְּכַבוֹד אִשְׁתּוֹ, שְׁאִין בְּרָכָה מְצוּיָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ שֶׁל אָדָם אֵלָא בְּשִׁבִיל אִשְׁתּוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר (בְּרַאשִׁית י"ב) "וּלְאֲבָרָם הֵיטִיב בְּעִבְרָה" וְהֵינּוּ דְאָמַר לְהוּ רַבָּא לְבָנֵי מַחוּזָא, אוֹקִירוּ לְנִשְׁיָיְכוּ כִּי הֵיכִי דִתְתַעְתְּרוּ, (תְּכַבְּדוּ וְתִקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שֶׁתִּתְעַשְׂרוּ) וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן ס"ט) שֶׁעָקַר הַעֲשִׂירוֹת בָּא בְּזָכוֹת הָאִשָּׁה.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאָמְצִים שֶׁבְּעוֹלָם לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשְּׁלוֹשׁ תְּפִלוֹת שְׁחָרִית מְנַחֵה עֶרְבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, כִּי בְּפְרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ח') שֶׁמִּחְנֵה יִשְׂרָאֵל הוּא שְׁלוֹשׁ פְּרָסָאוֹת, הֵינּוּ שְׁלוֹשׁ תְּפִלוֹת, הֵינּוּ כָּל זְמַן שְׁאָדָם נִזְהָר בְּהַשְּׁלוֹשׁ תְּפִלוֹת, הוּא יִשְׂאֵר יְהוּדִי מְאָמִין בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְתַכְּף וּמִיד כְּשִׁיתְחִיל לְהַתְּרַשֵּׁל אֶפְלוּ מִתְּפִלָּה אַחַת, הוּא כְּבָר יוֹצֵא מִמִּחְנֵה יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מֵה שְׁבִיכְלָתְךָ לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשְּׁלוֹשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, וּלְפָנֵי כָּל תְּפִלָּה תִּכְנִיס פְּרוּטָה לְצַדִּיקָה בְּקַפַּת הַצַּדִּיקָה, כִּי כֵּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּכָא בְּתָרָא י) רַבִּי אֶלְעָזָר יְהִיב פְּרוּטָה

לְעֵנִי וְהִדְר מִצְלִי, אָמַר דְּכִתִּיב (תהלים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדִּק אֶחְזֶה פְּנֵיךָ", אֲשֶׁר־י
הַמַּקְיִם אֶת זֶה בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת גָּמוּר, וְאִזּוּ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתרסג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר טְהָרָה כ"ח נִסָּן הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֶר שְׂאֵת בְּיָתֶר עֵז, וּלְכָל הַפְּחוֹת אֶת תַּעֲשֵׂי נַחַת לְאַבָּא
וְאֵמָא שְׁכָבֵר סְבָלוֹ וְסוּבְלִים בְּחַיִּים מְאֹד מְאֹד, וְלִכְּן אֶת תִּשְׁתַּדְּלֵי מְאֹד לַעֲשׂוֹת
נַחַת לְהֵם.

אֲנִי מִצְדֵי עוֹזֵר לְךָ בְּמָה שְׁאֲנִי רַק יְכוּל, רַק תִּשְׁמְרֵי עַל הַצְּנִיעוֹת וְלֹא
לְהִסְתּוֹכֵב עִם בְּנוֹת שְׁהֵן עַל הַדְּרֹךְ לְהַדְרֹדֵר וְכוּ' וְכוּ'.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁתַּצְּלִיחֵי בְּחַיֵּיךָ אִם תִּצְיָתִי אוֹתִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתרסד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר טְהָרָה כ"ח נִסָּן הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

כָּל הַבְּעִיָּה שְׁלֹךְ שְׂאֵתָה לֹא עוֹבֵד עַל נְקֻדַּת הַשְּׂמֻחָה, כִּי אִם הִיִּית

בְּשִׂמְחָה לֹא הִיָּה חֶסֶר לָךְ שׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נָתַן לָךְ מִתְּנָה אֲשֶׁה נִפְלְאָה כְּלִיל הַמַּעֲלוֹת, וְנָתַן לָךְ מִתְּנָה יְלָדִים חֲמוּדִים, וְאַתָּה זֹכֵה לַגּוֹר בְּקִהְלָה קְדוּשָׁה חֲמֻמָּה שֶׁל אַמּוּנָה, אִז לָמָּה אַתָּה בַּעֲצָבוֹת? אַתָּה לֹא רוֹאֶה שֶׁהַסֵּמֶךְ מ"ם רוֹדֵף אוֹתָךְ וְרוֹצֵה לְאַמְלֵל אוֹתָךְ עַל כָּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא חֲזוּךְ וְאַמֵּץ מְאֹד לְמִסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ עַל מִדַּת הַשִּׂמְחָה, כִּי יֵדַע שֶׁשִּׂמְחָה זֶה הַמְּדֻרָּגָה הַכִּי עֲלִיוֹנָה שְׂאָדָם צָרִיךְ לְזָכוֹת אֵלֶיהָ, כִּי כִּף אָמַר רַבְּנֵי ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת שִׂמְחָה סִימָן א') כְּשֶׂאָדָם עוֹשֶׂה מִצְוָה בְּשִׂמְחָה בִּידוּעַ שְׁלֹבוֹ שְׁלֵם עִם אֱלֹקָיו, וְאַצְלוֹ יִתְבָּרַךְ שְׂרוּי רַק הַשִּׂמְחָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (דְּבָרֵי הַיָּמִים א' ט"ז) "עַז וְחֲדוּדָה בְּמִקְמוֹ", וּמִוֹכָא בְּזֵהר (תְּצוּחָה קפ"ד): תָּא חֲזִי עֲלֵמָא תַּתְּאָה קִימָא לְקַבְּלָא תְּדִיר, [בָּא וְרָאָה הָעוֹלָם הַזֶּה עוֹמְדָת לְקַבֵּל תְּמִיד] וְהוּא אֶקְרִי אֶבְרָן טָבָא, [וְהִיא נִקְרָאת אֶבְרָן טוֹב כְּמוֹ אֶבְרָן מוֹשֶׁכֶת שֶׁנִּקְרָא מַגְנֵט] וְעֲלֵמָא עֲלֵאָה לֹא יִהְיֶה לִיָּה אֶלָּא כְּגוֹנָא דְּאִיהוּ קִימָא, [וְהָעוֹלָם הַבָּא לֹא נוֹתֵן אֶלָּא כְּמוֹ שֶׁמְכִינִים אֶת עֲצָמוֹ מִלְמַטָּה] אִי אִיהוּ קִימָא בְּנִהִירוֹ דְּאֶנְפִּין מִתְּתָא, [אִם נִמְצָאִים תְּמִיד בְּפָנִים שֶׁמְחִים מִלְמַטָּה] כְּדִין הַכִּי נִהְרִין לִיָּה מִעֵילָא, [כִּף מְאִירִים לוֹ מִלְמַעְלָה אֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וְדַבְּקוֹת וְכוּ'] וְאִי אִיהוּ קִימָא בַּעֲצִיבוֹ, [אֶבֶל אִם אָדָם עוֹמֵד בַּעֲצָבוֹת וּבְמִרָה שְׁחִרָה] יִהְיֶין לִיָּה דִּינָא בְּקַבְּלִיָּה. [אִזִּי מִמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ דִּינִים] כְּגוֹנָא דָּא (תְּהֵלִים ק' ב') "עֲבַדוּ אֶת הַיְי"ה בְּשִׂמְחָה", חֲדוּדָה דְּבַר נֶשׁ מְשִׁיף לְגַבְיָה חֲדוּדָה אַחְרָא עֲלֵאָה, [הַשִּׂמְחָה שֶׁל אָדָם בְּזֵה הָעוֹלָם, מִמְשַׁכֶּת עֲלָיו שִׂמְחָה מִעוֹלָם הַבָּא] הַכִּי נְמִי הָאִי עֲלֵמָא תַּתְּאָה, כְּגוֹנָא דְּאִיָּה אַחְרָת הַכִּי אִמְשִׁיף מִלְעֵילָא, [כִּף הוּא הָעוֹלָם הַזֶּה, כְּפִי שְׂאָדָם מִתְּנֵהג בְּזֵה הָעוֹלָם, כִּף מִמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ מִעוֹלָם הַבָּא], וְלִכֵּן כְּשֶׂאָדָם רַק בְּשִׂמְחָה וּמְכַרִּיחַ אֶת עֲצָמוֹ כָּל הַכַּחוֹת לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, עַל יְדֵי זֶה הוּא מִמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ שִׂמְחָה מִעוֹלָמוֹת הָעֲלִיוֹנִים, וְלִכֵּן אֵל תְּהִיָּה בְּטֵלָן, וְאֶף שְׂאֲנִי יוֹדַע שֶׁעוֹבֵר עֲלֵיךְ מָה שֶׁעוֹבֵר צְרוּת וְיִסוּרִים מְרִירוֹת וּמְכַאוּבִים, תִּשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עִם כָּל הַכַּחוֹת, וְאִז תִּרְאֶה שֶׁכָּל מִזְלָךְ יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, הַלּוּאִי שֶׁתְּכַנִּיס אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלוֹ בְּלִבְךָ, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

מִי אוֹמֵר שְׂאָסוּר לְשִׁמְעַת דְּרִשָּׁה שֶׁל אַחֲרִים? יְכוּלִים לְשִׁמְעַת אֶת מִי שֶׁרַק רוֹצִים, רַק לְבוֹא לְיַדִּי שִׂמְחָה שְׁזֵה הַמְּדֻרָּגָה הַכִּי עֲלִיוֹנָה.

אני מאד מאד מבקש אותך שתשמח ותכבד את אשתך, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא נט.) לעולם יהא אדם זהיר בכבוד אשתו, שאין ברכה מצויה בתוך ביתו של אדם אלא בשביל אשתו, שנאמר (בראשית י"ב) "ולאברם היטיב בעבורה" והינו דאמר להו רבא לבני מחוזא, אוקירו לנשייכו כי היכי דתתעתרו, (תכבדו ותיקרו את נשותיכם כדי שתתעשרו) ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"ט) שעקר העשירות בא בזכות האשה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתרסה.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר טהרה כ"ח ניסן התשע"ג
שלום וברכה אל היניק והחכים ... נרו יאיר

אני מאד מאד מבקש אותך היות שאתה בגיל כזה, מצד אחד הגיל הכי יפה בחיי האדם, כי מהרגע שבחור נעשה בר מצוה, עד גיל שבע עשרה שצריך להתחתן, (כי מה שאמרו בן י"ח לחפה, מובא בפוסקים שזה בהתחלת י"ח) זה הגיל הכי יפה, כי בארבע שנים האלו יכולים להשלים את עצמו בתכלית השלמות אם רק רוצים, כי הכל תלוי כפי הרצון של הבחור, אם רוצה להתעלות בעבודת השם יתברך באלו הארבע שנים בחייו, הוא יכול לסיים את כל הש"ס וד' חלקי שלחן ערוך, מלבד זאת לסיים בכל חדש את ששה סדרי משנה, (כי כשזוכים ללמד בכל יום ח"י פרקים משניות אזי עושים סיום בכל חדרש), מלבד זאת מתפלל במנין את השלוש תפלות בכונה גדולה עם פרוש המלות, ולוקחים את עצמם בידיים וקונים לעצמם מדות טובות, וככה מתעלים, ויכולים להיות מוכנים להתחתן ולבנות בית נאמן בישראל, אבל הגיל הזה הוא גם הכי מסכן, כי אוי ואבוי אם מתחברים עם חברים רעים רחמנא לישזבן, מתחילים לקצץ את הפאות וכו', לא באים להתפלל במנין וכו', לא לומדים וכו', מסתובבים כמו פושטק וכו', בלי מעש וכו', בלי תכלית וכו',

ממילא הראש מתמלא עם זבל ולכלוך וטנוף וכו' וכו', וחברים רעים מאד מושכים אל הזבל והלכלוך, ולכן הגיל הזה גם כן מספן מאד, ולכן הבחירה בידיך, ראה הנה לפניך חיים נצחיים לדבק את עצמך בו יתברך, ותמלא את עצמך עם יראת שמים שלמה, תתפלל את השלוש תפלות שחרית מנחה ערבית במנין דיקא בכונה פרוש המלות מלה במלה מתוך הסדור, וכן ללמד כל יום חמש ורש"י עם התרגום מפרשת השבוע, שביום שלומדים את זה מבטח שלא יחטא, וכן לקנות לעצמך מדות טובות, לכבד את ההורים, ולהתנהג בדרך ארץ גדול, שעל ידי זה אתה מקבל שם טוב, ולהפך הנה לפניך חיים מרורים ממש גיהנום בזה העולם, לא תורה, לא תפלה, לא מצוות, לא יום, לא לילה וכו' וכו', ולכן ראה לבחור בטוב.

והנה חכמינו הקדושים אמרו (יומא פו.) ואהבת את הוי"ה אלהיך שיהא שם שמים מתאהב על ידך שיהא קורא ושונה ומשמש תלמידי חכמים ויהא משאו ומתנו בנחת עם הבריות, מה הבריות אומרות עליו? אשרי אביו שלמדו תורה אשרי רבו שלמדו תורה, אוי להם לבריות שלא למדו תורה, פלוני שלמדו תורה ראו כמה נאים דרכיו כמה מתקנים מעשיו, עליו הכתוב אומר (ישעיה מ"ט ג) "ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר בך אתפאר", אבל מי שקורא ושונה ומשמש תלמידי חכמים ואין משאו ומתנו באמונה ואין דבורו בנחת עם הבריות, מה הבריות אומרות עליו? אוי לו לפלוני שלמד תורה אוי לו לאביו שלמדו תורה אוי לו לרבו שלמדו תורה, פלוני שלמד תורה ראו כמה מקלקלין מעשיו וכמה מכערין דרכיו וכו', עין שם.

ולכן אני מאד מבקש אותך שתקח את עצמך בידיך, הדבר הראשון תתרחק מחברים רעים, שלא יהיה לך שום עסק עם בחורים מקלקלים בשום פנים ואופן, כי הם מאד מסכנים וכו' וכו', ותצית אותי ותתנהג כמו שאני מבקש אותך, אזי אוכל להביא אותך לכאן, ותהיה הכי מאשר בחיידך כמו החברים שלך, אני מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שתצית אותי, ותכניס את הדבורים האלו בתוך לבך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתרסו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר טְהָרָה כ"ח נִסָּן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מִכָּל סְפִירָה יְכוּלִים לְלַמֵּד הַרְבֵּה מְדוּת טוֹבוֹת, כְּגוֹן עֲכָשׁוּ מִתְחִיל
סְפִירַת תְּפָאֲרֹת, זֶה הַסְּפִירָה הִכִּי יָפָה, כִּי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְּפָאֵר עִם כָּל
בֵּר יִשְׂרָאֵל, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (יִשְׁעִיָּה מ"ט ג) "וַיֹּאמֶר לִי עַבְדִּי אֲתָה יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ
אֲתְּפָאֵר", וְלִכֵּן בַּת יִשְׂרָאֵל כְּשֶׁהוֹלֶכֶת בְּצַנִּיעוֹת וּמִתְנַהֶגֶת כְּמוֹ שְׁצָרִיךְ וּבִדְרִיךְ
אֲרִץ גְּדוּל, אִזּוּ זֶה עֵקֶר הַהִתְּפָאֲרוֹת שֶׁל בַּת יִשְׂרָאֵל, וְכֵן מֵדַת הַנְּצִיחַ, לְנִצְחֹת
אֶת הַיֵּצֵר הָרַע וְכוּ', וְכֵן מֵדַת הַהוֹד, שֶׁזֶה הַיְּפִי שֶׁל בַּת יִשְׂרָאֵל וְכוּ'.
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחִי מְאֹד עִם חֲנוּךְ בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר
אֵינן לְמַעֲלָה מְזִה.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתרסז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר טְהָרָה כ"ח נִסָּן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גִּישׁוֹר יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי שׂמֵחַ שֶׁאַתָּה מְשַׁקֵּיעַ בְּקַהְלָתֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא שְׁנַצְּלִיחַ לְהַקִּים קַהְלָה לְתַפְאֲרַת שְׁיִהְיֶה לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נַחַת
רוּחַ מִקַּהְלָתֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, כִּי בְּאַמַּת חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (מִדְּרַשׁ הַנְּעִלָּם זֶהר
חֲדָשׁ נח כ"ג) אִי חֲדָא קַהְלָה אוּ חֲדָא כְּנִישְׁתָּא יַתְעוּרוּן בְּתִיּוּבְתָא מִיָּד אֲתִי בִּין
דְּוֹד; אִם קַהְלָה אַחַת אוּ בֵּית הַכְּנֶסֶת אַחַד יַתְעוּרוּ בְּתִשׁוּבָה, מִיָּד בִּין דְּוֹד
בָּא, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד רוּצָה שֶׁזֶה יִהְיֶה הַקַּהְלָה שְׁלֵנוּ, וְלִכֵּן אֲנִי מְשַׁקֵּיעַ כָּל כֶּךָ
שְׁיִהְיֶה קַהְלָה שֶׁל תּוֹרָה, אֲכַל מֵה לַעֲשׂוֹת הַסְּמ"ךְ מ"ם עוֹבֵד שְׁעוֹת נוֹסְפוֹת

ומתלבש עלינו מכל הכוונים וכו' וכו', ובפרט על הנער וכו', על אף שעדין אנחנו ביבנאל הרבה יותר טוב מכל הקהלות החרדיות בעולם, עם כל זאת אפלו נפש אחת אצלנו שנופל כואב לי מאד מאד, כי הרי השקעתי חלבי ודמי בהקהלה זה חצי יובל שנים, איזה יפי היה הזמנים שהייתי יכול לחתן את הילדים ושיהיו שמורים מן החטא וכו' וכו', עד שבא הסמ"ך מ"ם הרשע ימח שמו וזכרו ונמח זכרו מלהזכירו, ששבר ובטל את הכל וכו'.

עם כל זאת אסור לנו להתיאש, אלא להכניס מה שיותר תורה בקהלתנו הקדושה, ואני רוצה שיהיה קהלה של תורה, כי בלי תורה הכל הכל הבלים אין בו ממש כלל.

בענין הזוג לעשות ביניהם שלום בית וכו' וכו', לדעתי אתה צריך ללמד את הבעל איך מתנהגים עם אשה, כי הוא בכלל לא יודע להעריך את אשתו, רק רוצה וכו', רוצה וכו', ולא יודע איך להתיחס אליה, וזה כל הבעיה ביניהם, ולכן צריכים ללמד אותו איך מתנהגים עם אשה וכו' וכו'.

נא ונא ראה להתחזק ביתר שאַת בֵּיתָר עו, והקדוש ברוך הוא יצליח את דרכך, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתרסה.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר טהרה כ"ח ניסן התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד שמח שאתה שמח, ותהלה לאל הקדוש ברוך הוא נתן לך אשה משפלת ושתי בנות חמודות, יעזר הקדוש ברוך הוא שיהיה לך בית דירה משלכם, ופרנסה בנקל, אבל אתה צריך לדעת כי לזכות לפרנסה בנקל, צריכים על זה שמחה עצומה לשמח ולשמח את אשתך, כי כך אמרו

חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּבֹא מִצִּיעָא נט.) לְעוֹלָם יְהֵא אָדָם זְהִיר בְּכָבוֹד אֲשֶׁתּוּ, שְׂאִין בְּרָכָה מְצוּיָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ שֶׁל אָדָם אֲלֵא בְּשִׁבִיל אֲשֶׁתּוּ, שְׁנֶאֱמַר (בְּרֵאשִׁית י"ב) "וּלְאַבְרָם הֵיטִיב בַּעֲבוּרָהּ" וְהֵינּוּ דְאָמַר לְהוּ רְבָא לְבַנֵּי מַחוּזָא, אֲוִקִירוּ לְנִשְׁיֵיכוּ כִּי הֵיכִי דְתַתְּעִתְרוּ, (תַּכְּבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶת גִּשְׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שְׁתַּתְּעִשְׂרוּ) וְאָמַר רַבְּנֵי ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲרֵין חֶלֶק א' סִימָן ס"ט) שְׁעַקְר הַעֲשִׁירוֹת בָּא בְּזִכּוֹת הָאִשָּׁה, וְלִכְּן תַּעֲשֶׂה כָּל מַה שְּׁבִיכְלִתְךָ לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשֵּׁם שֶׁל פְּרָנְסָה שֶׁהוּא חֲת"ך הַיּוֹצֵא מִפְּסוּק (תְּהִלִּים קמ"ה) פּוֹתַח אֶת יְדֵיךָ, יוֹצֵא גַם מִפְּסוּק (דְּבָרִים ט"ז ט"ו) וְהֵייתָ אֶדְף שְׂמַח, וְלִכְּן הַדְּבַר הָרֵאשׁוֹן אֲתָה צְרִיךְ לְהַשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד בְּשִׁמְחָה, וְלִשְׂמַח אֶת עַצְמְךָ, וְאֵף שְׂאֵנִי יוֹדַע שְׂמַאד מְאֹד קֶשֶׁה לָךְ וּמַר לָךְ הַחַיִּים מִמּוֹת, עִם כָּל זֹאת עִם עַצְבוֹת וּמְרִירוֹת וְדָאגוֹת לֹא תָּבוֹא לְשׁוֹם דְּבַר, אֲלֵא תִסְתַּבֵּךְ יוֹתֵר, וְלִכְּן הַדְּבַר הָרֵאשׁוֹן רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאִם תֹּאמַר בְּמָה יֵשׁ לִי לְשִׂמְחָה? הֲרֵי אֲנִי עָנִי וְאֲבִיוֹן וּמְלֵא חוֹבוֹת? אֲלֵא דַע לָךְ שְׁחַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (גְּדָרִים מֵא.) אֵין עָנִי אֲלֵא מַדְעַת, עַקְר הַעֲנִיּוֹת תְּלוּי בְּחִסְרוֹן דַּעַת, כִּי הַמְאָמִין הָאֲמִתִּי שְׂמַאמִין שְׂאִין בַּלְעָדוֹ יִתְבַּרֵךְ כָּלָל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וְהוּא יִתְבַּרֵךְ מִנְהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחִסָּד וּבְרַחֲמִים בְּצַדִּיק וּבִמְשַׁפֵּט, וְדָבַר גְּדוֹל וְדָבַר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מִעַצְמוֹ אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמְאָצִיל הַעֲלִיּוֹן, עַד כְּדֵי כֶּף שְׂאֲמָרוּ חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (חֵלִין ז:) אֵין אָדָם נוֹקֵף אֲצַבְעוֹ מִלְּמַטָּה אֲלֵא אִם כֵּן מְכַרְיִזִין מְלַמְעֵלָה; שְׂאָדָם לֹא מְקַבֵּל מִכָּה קִטְנָה בְּאֲצַבַּע קִטְנָה אִם לֹא מְכַרְיִזִין עַל זֶה קָדָם מְלַמְעֵלָה, הָאָדָם הַזֶּה הוּא תְּמִיד שְׂמַח, וְאָמַר רַבְּנֵי ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת מְמוֹן סִימָן פ"ג) אֲמוּנָה הוּא טוֹב לְפָרְנָסָה; וְלִכְּן בְּזֶה שְׁתִּשְׂמַח עִם נִקְדַּת יְהוּדוּתָךְ שְׁנִבְרָאתָ יְהוּדִי וְשִׂלָּא עֲשִׂנִי גוֹי כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, הַשְׂמַחָה וְהָאֲמוּנָה הַזֹּאת, יִפְתַּח לָךְ כָּל צְנוּרֵי הַשְּׁפַע וְהַפְּרָנְסָה.

נָא וְנָא אֵל תְּהִיָּה בְּטָלָן, רְאֵה מַה לְפָנֶיךָ, הִנֵּה יוֹם וְהִנֵּה לִילָה, הִנֵּה שְׁבוּעַ וְהִנֵּה חֹדֶשׁ וְכוּ' וְכוּ', וְהַכֵּל פּוֹרַח, כְּמֵאֱמָרָם ז"ל (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה צ"ו סִימָן ב') כְּצֵל יְמִינוּ עַל הָאָרֶץ וְאֵין מְקוּהָ, וְהִלּוּאֵי כְּצֵלוֹ שֶׁל כְּתָל אוֹ כְּצֵלוֹ שֶׁל אֵילָן אֲלֵא כְּצֵלוֹ שֶׁל עוֹף בְּשַׁעָה שֶׁהוּא עָף דְּכִתִּיב (תְּהִלִּים ק"ד) כְּצֵל עוֹבֵר, וְאֵין מְקוּהָ, וְאֵין מִי שְׂיִקְוֶה שִׁלָּא יְמוֹת הַכֵּל יוֹדְעִים וְאוֹמְרִין בְּפִיָּהֶם שֶׁהֵן מֵתִים; וְלִכְּן עוֹד מֵהַיּוֹם הַזֶּה תַּעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְתִלְמַד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפֵּשׁ, וְזֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, כִּי גִ'מִּר'א' הֵם רָאשֵׁי

תבות ארבע מלאכי השמירה ג'בריאל מ'כאל ר'פאל א'וריאל, ומי שזוכה ללמד בכל יום גמרא, הוא מסובב עם ארבע מלאכי השמירה ששומרים אותו מפל פגע ונגע ומחלה וכו', הדרך היומי של היום ערובין ל"א, אף שנדמה לך דמיונות כפי קטנות מוחיך מה יהיה כבר אם אני יגרס את הדרך היומי של היום? הרי לא גרסתי אתמול, ומי יודע אם אני יגרס מחר? אל תאמר זאת, אלא דע לך כי הדרך היומי שתלמד היום, זה ישמר אותך מפל רע, וזה יביא לך הצלחה בחייה, אני מאד מקווה להקדוש ברוך הוא שתכניס את הדבורים האלו בתוך לבה, שאני כותב בדם לבכי ולא בדיו, כדי לזכות אותך עם דך גמרא, שתהיה הכי מאשר בחייה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתרסט.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר טהרה כ"ח ניסן התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה לעשות כל מיני מאמצים שבעולם רק להיות בשמחה, ואז לא יחסר לך שום דבר, כי השמחה זה פתח של הצלחה בגשמיות וברוחניות, אבל זה בא לאדם מאד מאד קשה יותר מפל הדברים, ולכן תכריחי את עצמך רק להיות בשמחה, ותראי שהקדוש ברוך הוא יעזר לך להפקד בצרע של קניא, וכן יהיה לך פרנסה בנקל, ולא יחסר לך שום דבר.

אני מאד מבקש אותך תתאזרי במדת הסבלנות שאין מדה יותר יפה מזו, ואפלו שזה בא לך מאד מאד קשה, זכרי מה שאמר התנא הקדוש (אבות פרק ה') לפנים צערא אנגרא, ודעי לך כשאשה עוצרת עצמה לא לכעס וכו', על ידי זה היא מצלת את חיי הנשואין שלה וכו', כי הכל תלוי כפי

מדת הסבלנות ולא להכנס בכעס וקנאה וכו' וכו', והיא צריכה לראות שלא תהיה לה שום תרעמת על בעלה, כי האשה היא חלק מבעלה, כמו שכתוב (בראשית ב' כ"ג) "עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת", ולכן אשרי האשה שקנתה לעצמה את מדת הסבלנות לגבי בעלה וכו', ומוחלת לו על הכל, ומתחזקים לאהב אחד את השני, שאז השכינה תשרה בתוך הבית, ועל ידי זה יצליחו בחיי נשואיהם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתרע.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר טהרה כ"ח ניסן התשע"ג

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

תשואת חן לכם על התפלות והברכות שאתם מתפללים ומברכים אותי על בריאותי, וכל המברך מתברך מפי אל עליון.

אני מאד מאד שמח שיש התקדמות בעסקה של קניית הדירה.

אבל בענין עורך דין, אני אמרתי לך את שלי, אבל אתה תעשה כפי השקולים שלך, יעזר הקדוש ברוך הוא שתצליח בדרךך, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

בתרעא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר טְהָרָה כ"ח נִסָּן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שָׂמַח שֶׁיֵּשׁ הַתְּקַדְמוֹת בְּעֶסְקָה שֶׁל קְנִיַת הַדִּירָה, יַעֲזֹר
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁיְהִיָּה בְּהַצְלָחָה מְפֹלָגַת, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת
מְשֻׁמְחוֹת.

רַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ וְאָמַר (לְקוּטֵי מוהר"ן חֵלֶק ב' סִימָן כ"ה) הַהִתְבּוֹדְדוֹת
הוּא מַעֲלָה עֲלֵינוּהָ וְגִדּוּלָה מִן הַכֹּל. דְּהֵינּוּ לְקַבֵּעַ לוֹ עַל כָּל פְּנִיִּים שְׁעָה אוֹ
יֹתֵר לְהִתְבּוֹדֵד לְבִדּוֹ בְּאִיזָה חֶדֶר אוֹ בְּשִׂדְהָ, וּלְפָרֵשׁ שִׁיחָתוֹ בֵּינּוּ לְבֵין קוֹנֵנוּ
בְּטַעֲנוֹת וְאַמְתְּלָאוֹת בְּדַבְּרֵי חֵן וְרִצּוּי וּפִיוֹס, לְבַקֵּשׁ וּלְהַתְחַנֵּן מִלְּפָנָיו יִתְבָּרֵךְ,
שֶׁיִּקְרָבוּ אֵלָיו לְעִבּוּדָתוֹ בְּאַמְתָּ. וְתַפְלָה וְשִׁיחָה זוֹ יְהִיָּה בְּלִשׁוֹן שְׁמִדְבָרִים בּוֹ
וְכוֹ, וְהִנְהַגָּה זוֹ הוּא גִדּוּלָה בְּמַעֲלָה מְאֹד מְאֹד, וְהוּא דֶּרֶךְ וְעֵצָה טוֹבָה מְאֹד
לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, כִּי זֹאת הִיא עֵצָה כְּלָלִית, שְׁכוּלָל הַכֹּל. כִּי עַל כָּל מָה
שֶׁיִּחְסַר לוֹ בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם, אוֹ אִם הוּא רְחוּק לְגַמְרֵי מְכָל וְכֹל מַעֲבּוּדָתוֹ יִתְבָּרֵךְ,
עַל הַכֹּל יִפְרֹשׁ שִׁיחָתוֹ וּיְבַקֵּשׁ מֵאֲתוֹ יִתְבָּרֵךְ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שֶׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתרעב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר טְהָרָה כ"ח נִסָּן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אני מאד מאד שמח בשבילה, יעזר הקדוש ברוך הוא שתצלית דרכך תמיד, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

ראה לשמח את אשתך, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא נט.) לעולם יהא אדם זהיר בכבוד אשתו, שאין ברכה מצויה בתוך ביתו של אדם אלא בשביל אשתו, שנאמר (בראשית י"ב) "ולאברם היטיב בעבורה" והינו דאמר להו רבא לבני מחוזה, אוקירו לנשייכו כי היכי דתתעתרו, (תכדו ותיקרו את נשותיכם כדי שתתעשרו) ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"רן חלק א' סימן ס"ט) שעקר העשירות בא בזכות האשה.

נא ונא אל תהיה בטלן, ראה מה לפניך, הנה יום והנה לילה, הנה שבוע והנה חדש וכו' וכו', והכל פורח, כמאמרם ז"ל (בראשית רבה פרשה צ"ו סימן ב') כציל ימינו על הארץ ואין מקוה, והלואי כצלו של כתל או כצלו של אילן אלא כצלו של עוף בשעה שהוא עף דכתיב (תהלים ק"ד) כצל עובר, ואין מקוה, ואין מי שיקנה שלא ימות הכל יודעים ואומרים בפיהם שהן מתים; ולכן עוד מהיום הזה תעשה התחלה חדשה, ותלמד את הדרך היומי, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, וזה ישמר אותך מכל רע, כי ג'מ'ר'א הם ראשי תבות ארבע מלאכי השמירה ג'בריאל מ'כאל ר'פאל א'וריאל, ומי שזוכה ללמד בכל יום גמרא, הוא מסובב עם ארבע מלאכי השמירה ששומרים אותו מכל פגע ונגע ומחלה וכו', הדרך היומי של היום ערובין ל"א, אף שנדמה לך דמיונות כפי קטנות מוחיך מה יהיה כבר אם אני יגרס את הדרך היומי של היום? הרי לא גרסתי אתמול, ומי יודע אם אני יגרס מחר? אל תאמר זאת, אלא דע לך כי הדרך היומי שתלמד היום, זה ישמר אותך מכל רע, וזה יביא לך הצלחה בחייה, אני מאד מקוה להקדוש ברוך הוא שתכניס את הדבורים האלו בתוך לבך, שאני כותב בדם לכבי ולא בדיו, כדי לזכות אותך עם דף גמרא, שתהיה הכי מאשר בחייה.

אני מאד מאד מבקש אותך שתעשה כל מיני מאמצים שבעולם להתפלל את השלוש תפלות שחרית מנחה ערבית במנין דיקא, כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוה"רן חלק ב' סימן ח') שמחנה ישראל הוא שלוש פרסאות, הינו שלוש תפלות, הינו כל זמן שאדם נזהר בהשלוש תפלות, הוא ישאר יהודי

מֵאֲמִין בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְתַכְףּ וּמִיד כְּשִׁיתְחִיל לְהַתְרַשֵּׁל אֶפְלוּ מִתְּפִלָּה אַחַת, הוּא כְּבֹר יוֹצֵא מִמַּחְנֵה יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שְּׁבִיכְלִתְךָ לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשְּׁלוֹשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְלִפְנֵי כָּל תְּפִלָּה תִּכְנִיס פְּרוּטָה לְצַדִּיקָה בְּקַפְתַּ הַצַּדִּיקָה, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּכָא בְּתָרָא י.) רַבִּי אֶלְעָזָר יְהִיב פְּרוּטָה לְעֵנֵי וְהַדָּר מְצָלִי אָמַר דְּכָתִיב (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדִּיק אֶחָזֶה פְּנִיד", אֲשֶׁרִי הַמְקִיִּם אֶת זֶה בְּתַמִּימוּת וּבִפְשִׁיטוּת גָּמוּר, וְאִזּוּ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלְתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעֵדֶךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּתַרְעָג.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר טְהָרָה כ"ח נִסָּן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

לֹא נוֹרָא לְפַעֲמִים צְרִיכִים לְהִרְאוֹת לְהַזְלוֹת שְׂאֵת לֹא הֶפְקֵר וְכוּ', וְלִכֵּן אֵל תְּהִי שְׁבוּרָה, אֲדַרְבֵּה תִתְחַזְּקִי וְשׁוֹם דְּבָר לֹא יוֹכֵל לְשִׁבֵּר אוֹתְךָ בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפְּנִי.

נָא וְנָא רְאֵי לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, וְתִשְׁתַּדְּלִי מְאֹד מְאֹד לֹא לְתַת אֶת הַעֲצָבוֹת וְהַדְּכָאוֹן שְׁיִתְפַּס אוֹתְךָ, כִּי הַסַּמְךָ מ"ם רוּצָה רַק לְשִׁבֵּר אֶת הָאָדָם וּלְהַפִּילוֹ בְּעֲצָבוֹת וּבְמִרְרוֹת וּדְכָאוֹן, כִּי זֶה כָּל כְּחוֹ, וְרַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירֵנוּ מְאֹד מְאֹד עַל מַדַּת הַשְּׂמִחָה, וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) שְׁצַרִּיכִים לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ עִם כָּל הַכְּחוֹת לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁלֵהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה זֶה בָּא בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׂמִיחָה אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאִזּוּ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים, וְכֵן הִרְגִּילִי אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִזֶּה, כִּי כָּל דְּבוּר וְשִׁיחָה שְׂאָדָם מְדַבֵּר וּמְשִׁיחַ לְפָנָי

הקדוש ברוך הוא, נשמע ונתקבל בכל העולמות, וגורם נחת רוח למעלה, אשרי האשה שחזקה בזה בכל יום.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתרעד.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר טהרה כ"ח ניסן התשע"ג.

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך מאד מאד לשמח שאתה עוסק בהפצת ספרי רבנו ז"ל, שאין לתאר ולשער גדל הזכות הזה, ודע לך שקבלנו מרבנו ז"ל מתנה שנקרא הפצה, להפיץ את ספריו הקדושים בתוך שכבת העם, כי פרוש גלה לנו (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן י"ד) שעל ידי שמקורבים בני אדם לעבודת השם יתברך מעלים את כבוד השם יתברך לשרשו, ואמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא פ"ח.) על פסוק (ירמיה ט"ו) "אם תוציא יקר מזולל" אלו שמקורבים בני אדם לעבודת השם יתברך, פי זה נקרא מוציא יקר מזולל, הינו מזילותה דגלותא, ולכן כל מי שילך להפיץ, תמיד יהיה לו כסף בכיס, וזה בדוק ומנסה, כי מי שזורע רוחניות צומח לו גשמיות, הלואי שהיית מצית את מוהרנ"ת ז"ל שהניח לנו צנאה ארבע ימים לפני הסתלקותו ואמר אז לאנשי שלומנו "העבדה שלכם יהיה יפוצו מעינותיה חוצה", ואז אף פעם לא היה חסר לך כסף בכיס, והיית צוחק מקל המתנגדים והליצנים שמתלוצצים מזה.

בענין התפלין היית שוגג, ובשביל זה אני תמיד מעורר את אנשי שלומנו ואת כל אחד שיבדק את התפלין בכל פעם, כי עלול להמחק או למצא טעות גדולה וכו' וכו', מי יתן שתזכה להפיץ את הספר החדש של שאלות ותשובות בחסידות ברסלב.

אני מאד מאד מבקש אותך שתעשה כל מיני מאמצים שבעולם להתפלל את השלוש תפלות שחרית מנחה ערבית במנין דיקא, כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ח') שמחנה ישראל הוא שלוש פרסאות, הינו שלוש תפלות, הינו כל זמן שאדם נזהר בהשלוש תפלות, הוא ישאר יהודי מאמין בהקדוש ברוך הוא, ותכף ומיד כשיתחיל להתרשל אפלו מתפלה אחת, הוא כבר יוצא ממחנה ישראל, ולכן תעשה כל מה שביכולתך להתפלל את השלוש תפלות במנין דיקא, ולפני כל תפלה תכניס פרוטה לצדקה בקפת הצדקה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא י) רבי אלעזר יהיב פרוטה לעני והדר מצלי, אמר דכתיב (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך", אשרי המקיים את זה בתמימות ובפשיטות גמור, ואז טוב לו כל הימים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתרעה.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר טהרה כ"ח ניסן תשע"ג

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

אין לתאר ואין לשער את גדל השמחה שיש לי, ואני שמח בשמחתכם, יעזר הקדוש ברוך הוא שתבנו עכשו גם בית נפלא, ויהיה האשר והעשר תמיד בביתכם.

העקר רק חזקו ואמצו מאד להיות בשמחה שניכם ביחד, ותכריחו את עצמכם רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאדם שמח מתרחב דעתו ויכול להחדיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזק באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו,

אֲשֶׁר זֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גָדוֹל, וְטוֹעֵם טַעַם עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמוֹ שֶׁכָּתוּב (ויקרא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֹקִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעַם", וּפְרַשׁ רַש"י "אֲטִיל עִמָּכֶם בְּגֵן עֵדֶן כְּאֶחָד מִכֶּם וְלֹא תִהְיוּ מְזַדְעָזְעִים מִמֶּנִּי" וְכו', אֵיזָה תַעֲנוּג שְׂאֵדָם מְרַגֵּשׁ שְׂמֵלָא כָּל הָאֶרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדוֹ נִמְצָא, וְהוּא יָכוֹל לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ פְּנִים אֶל פְּנִים, וְאֵל מְדַרְגָּה זוֹ רַבְּנוּ ז"ל רּוֹצֵה לְהִבְיֵא אוֹתָנוּ, וְזֶה זֹכִים עַל יְדֵי תַקְּפָה הַשְּׂמַחָה, וְלִכֵּן תִּמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלַתִּי שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שִׁיְהִיָּה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּתַרְעוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר טְהָרָה כ"ח נִסָּן הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (שיחות הַר"ן סימן ר') כָּל הַתּוֹרָה שְׁלִי הִיא כְּלָה הַקְּדָמוֹת; הֵינּוּ בְּדֶרֶךְ כְּלָל כְּשֶׂאֵדָם מִחֲדָשׁ אֵיזָה חֲדוּשׁ עַל פִּי פֶשֶׁט אוֹ עַל פִּי דְרָשׁ, אוֹ עַל פִּי רַמְזוֹ, אוֹ עַל פִּי סוּד, עַקֵּר הַחֲדוּשׁ הָאֲמִתִּי הוּא כְּשֶׁבִנּוּי עַל יְסוּדוֹת וְהַקְּדָמוֹת אֲמִתִּיִּים, וְלֹא סֵתָם עַל דְּבָרֵי רוּחַ, כִּי עַל זֶה נֶאֱמַר (איוב ט"ז ג) "הִקֵּץ לְדַבְרֵי רוּחַ", כִּי יְסוּד גָּדוֹל בְּחֲדוּשֵׁי דְאוֹרֵיִתָּא, שְׂצָרִיךְ לְהִיּוֹת בְּנוֹיִים עַל יְסוּדוֹת חֲזָקִים וְאֲמִתִּיִּים, וְלִכֵּן אָמַר רַבְּנוּ ז"ל כָּל הַתּוֹרָה שְׁלִי הִיא כְּלָה הַקְּדָמוֹת, הֵינּוּ שְׁעַל פִּי הַקְּדָמוֹתֵינוּ הַקְּדוּשִׁים יְכוּלִים לְחַדֵּשׁ בְּכָל הַתּוֹרָה כְּלָה, וְכָתַב מוֹהַרְנַ"ת ז"ל (שיחות הַר"ן סימן קל"א) שֶׁכָּל דְּבָרֵינוּ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל הֵם כְּלָלִיּוֹת גָּדוֹל, וְכָל תּוֹרָה וְתוֹרָה כְּלוּל מִכָּל הַתּוֹרָה כְּלָה. וּמִכָּל בְּנֵי אָדָם שֶׁבְּעוֹלָם בְּכָל דְּרָגָה וְדְרָגָה. מִן תְּכִלִּית קִצָּה הָעֲלִיוֹן עַד תְּכִלִּית קִצָּה הַתַּחְתּוֹן. הֵינּוּ שְׁעַם

כָּל תּוֹרָה וְתוֹרָה וְשִׁיחָה שְׁלוֹ יְכוּל לַעֲבֹד אֶת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ הַגָּדוֹל בְּמַעֲלָה
בְּתַכְלִית הַמַּעֲלָה, וְכֵן אֶפְלוּ הַקְּטָן וְהַפְּחוּת בְּתַכְלִית דִּיּוּטָא הַתַּחֲתוֹנָה יְכוּל גַּם
כֵּן לְשׁוּב לְהַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ וְלִמְצָא עֲצוֹת לְנַפְשׁוֹ עַל יְדֵי אוֹתָהּ הַתּוֹרָה בְּעֲצָמָה.
כִּי הֵם כְּלָלִיּוֹת נִפְלָא מְאֹד.

וְכֵן אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (שיחות הר"ן סימן ר"ד) שְׁמַי שְׁבָקִי הַיֵּטֵב בְּתוֹרָתוֹ
וּבְשִׁיחוֹתָיו הַקְּדוּשׁוֹת דְּהִינּוּ בְּסַפְרֵי הַקְּדוּשִׁים. רְאוּי לוֹ לִמְצָא כָּל שִׁיחוֹת
הָעוֹלָם בְּתוֹךְ תּוֹרָתוֹ הַקְּדוּשָׁה. וְאִין שׁוּם שִׁיחָה וְעַנְיָן בְּעוֹלָם שְׁלֵא יוּכַל
הַשֵּׁלֵם לִמְצָא בְּתוֹךְ תּוֹרָתוֹ. (פְּרוּשׁ כִּי בּוֹדָאֵי בְּאֵמַת בְּכָל הַדְּבוּרִים וְשִׁיחוֹת
שֶׁל הָעוֹלָם, בּוֹדָאֵי יֵשׁ בְּהֵם תּוֹרָה בְּהָעֵלֶם. אֲבָל אִין מִי שִׁיזְכֶּה לְגַלוֹת זֹאת,
לִידַע הַנְּסֻתָרוֹת שְׁנַעְעֵלֶם בְּשִׁיחוֹת בְּנֵי אָדָם, כִּי אִם אֲנָשִׁים גְּדוֹלִים בְּמַעֲלָה
מְאֹד מְאֹד. אֲבָל עַל יְדֵי הַתְּגַלוֹת תּוֹרָתוֹ הַקְּדוּשָׁה וְהַנּוֹרָאָה שֶׁל רַבְּנּוּ ז"ל מִי
שְׁבָקִי בְּסַפְרֵי הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב, וַיֵּשׁ לוֹ שְׁכָל קֶצֶת, יוּכַל לִמְצָא בְּכָל שִׁיחוֹת הָעוֹלָם
רְמִזִּים בְּהַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה. אֶפְלוּ אִם לֹא יִהְיֶה גְּדוֹל בְּמַעֲלָה בִּיּוֹתֵר).

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּתַרְעוּז.

בְּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר טְהָרָה כ"ח נִסָּן הַתּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... גִּירוּ יְאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

כְּשִׁיּוּצָאִים לְהַתְּבוּרָד בַּיּוֹם בְּשָׂדָה אוּ בֵיעַר, אִין מַה לְפַחַד, כִּי סוּף כָּל
סוּף אֶתָּה רוּאָה מַה לְפָנֶיךָ וְכוּ', וְלִכֵּן אִין לְךָ מַה לְדַאֵג כָּלֵל, רַק לְשָׁמֵר כִּי (חֲלִין
) חֲמִירָא סְכַנְתָּא מֵאִסּוּרָא; כִּי בְּאֵמַת בְּכָל שָׂדָה וּמְכַל שְׁכַן בֵּיעַר יֵשׁ נַחְשִׁים
וְכוּ', וְלִכֵּן כְּשֶׁהוֹלְכִים בַּיּוֹם אִין מַה לְפַחַד כִּי רוּאִים אִיפָּה הוֹלְכִים.

הַעֲקָר תִּהְיֶה חֶזֶק בְּדָבָר זֶה, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י"א) דַּע, כְּשֶׁאָדָם מִתְפַּלֵּל בַּשָּׂדֶה, אֲזִי כָל הַעֲשָׂבִים כָּלָם בָּאִין בְּתוֹךְ הַתְּפִלָּה, וּמְסִיעִין לוֹ, וְנוֹתְנִין לוֹ כַּח בַּתְּפִלָּתוֹ. וְזֶה בַּחֲנִינַת שְׁנִקְרָאת הַתְּפִלָּה שִׁיחָה, בַּחֲנִינַת (בְּרַאשִׁית ב) "שִׁיחַ הַשָּׂדֶה", שֶׁכָּל שִׁיחַ הַשָּׂדֶה נוֹתְנִין כַּח וְסִיוֹעַ בַּתְּפִלָּתוֹ. וְזֶה בַּחֲנִינַת (שם כ"ד) "וַיֵּצֵא יִצְחָק לְשׁוֹחַ בַּשָּׂדֶה" שֶׁתְּפִלָּתוֹ הִיְתָה עִם סִיוֹעַ וְכַח הַשָּׂדֶה, שֶׁכָּל עֲשָׂבֵי הַשָּׂדֶה נָתְנוּ כַּח וְסִיוֹעַ בַּתְּפִלָּתוֹ, שֶׁבִשְׂבָבִיל זֶה נִקְרָאת הַתְּפִלָּה שִׁיחָה, וְעַל כֵּן בְּקִלְלָה נֶאֱמַר (דְּבָרִים י"א) "וְהֶאֱדַמָּה לֹא תִתֵּן אֶת יְבוּלָהּ"; כִּי כָּל יְבוּל הָאָרֶץ צְרִיכִין לִתֵּן כַּח וְסִיוֹעַ בְּתוֹךְ הַתְּפִלָּה, וּכְשִׁישׁ פָּגַם וְעָכֹב עַל זֶה, אֲזִי נֶאֱמַר "וְהֶאֱדַמָּה לֹא תִתֵּן אֶת יְבוּלָהּ". כִּי אִפְלוּ כִּשְׂאִינוּ מִתְפַּלֵּל בַּשָּׂדֶה, נוֹתְנִים גַּם כֵּן יְבוּל הָאָרֶץ סִיוֹעַ בַּתְּפִלָּתוֹ, דְּהֵינּוּ כָּל מַה שֶּׁסְּמוּךְ אֶל הָאָדָם, כְּגוֹן אֲכִילָתוֹ וּשְׁתִּיתוֹ וְכוּצָא, רַק כִּשְׁהוּא בַּשָּׂדֶה, שֶׁאֲזִי סְמוּךְ לָהֶם בִּיְתֵר, אֲזִי כָּל הַעֲשָׂבִים וְכָל יְבוּל הָאָדָמָה נוֹתֵן כַּח בַּתְּפִלָּתוֹ, וְזֶה יְבוּל' רֵאשִׁי תְבוֹת וַיֵּצֵא יִצְחָק לְשׁוֹחַ בַּשָּׂדֶה שֶׁכָּל יְבוּל הַשָּׂדֶה הַתְּפִלָּלוּ עִמוֹ; וּפְעַם אַחַת יָצָא רַבְּנּוּ ז"ל וְהִתְבּוֹדַד עִם אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ בַּשָּׂדֶה, וּבְדַרְךְ הִלִּיכְתֶּם עִנְיָה רַבְּנּוּ ז"ל וְאָמַר (שִׁיחֹת הַר"ן סִימָן קס"ג) אִם הִיִּיתְ זֹכֶה לְשִׁמְעַת אֶת קוֹל הַשִּׁירֹת וְהַתְּשַׁבְּחוֹת שֶׁל הַעֲשָׂבִים, אִיךְ כָּל עֵשֶׂב וְעֵשֶׂב אֹמֵר שִׁירָה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּלִי פְנִיָּה וּבְלִי שׁוֹם מִחֲשָׁבוֹת זְרוֹת וְאִינָם מִצְפִּים לְשׁוֹם תְּשֻׁלוֹם גְּמוּל, כִּמְהָ יִפֶּה וְנֶאֱהָ כִּשְׁשׁוֹמְעִין הַשִּׁירָה שֶׁלָּהֶם וְטוֹב מְאֹד בִּינִיָּהֶם לְעַבֵּד אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בִּינִיָּהֶם, וְאָמַר בְּלִשׁוֹן אֲשַׁכְּנֶנּוּ (עַם אִיזוּ וַיֵּיכַר גּוֹט פְּרוּם צוּ וַיִּין צוּוֹיִשִׁין זַיִיא), וְלָכֵן אֲשַׁרִּיךְ וְאֲשַׁרִּי חֶלְקֶךָ שֶׁאַתָּה יוֹצֵא לְהִתְבּוֹדַד בַּשָּׂדוֹת, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּמִיד תַּעֲסֵק בְּזֶה, כִּי אִין לְמַעְלָה מִעֲבוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּה.

וּכְבָּר אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (שִׁיחֹת הַר"ן סִימָן קנ"ד) שֶׁעֲקָר מַה שֶׁהִגִּיעַ לְמַדְרַגְתּוֹ הוּא רַק עַל יְדֵי עֲנָן פְּרֶאסְטִיק (פְּשִׁיטוֹת) שֶׁהִיָּה מְדַבֵּר הַרְבֵּה. וּמִשִּׁיחַ הַרְבֵּה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, וְאָמַר תְּהִלִּים הַרְבֵּה בַּפְּשִׁיטוֹת. וְעַל יְדֵי זֶה דִּיקָא הִגִּיעַ לְמַה שֶׁהִגִּיעַ, וְאָמַר אִם הִיִּיתִי יוֹדֵעַ שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יַעֲשֶׂה מִמְּנִי מַה שֶׁאֲנִי עֹתָה, דְּהֵינּוּ חֲדוּשׁ כְּזֶה, הִיִּיתִי עוֹשֶׂה בְּיוֹם אֶחָד מַה שֶׁעֲשִׂיתִי בַּשָּׁנָה כְּלָהּ (כְּלוֹמַר שֶׁהִיָּה מְזוּדָרוּ כָּל כֶּף בְּעַבְדוּתוֹ עַד שֶׁמָּה שֶׁהִיָּה עוֹשֶׂה וְעוֹבֵד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בַּשָּׁנָה כְּלָהּ הִיָּה עוֹשֶׂה בְּיוֹם אֶחָד), וְהִיָּה מִתְגַּעְגַּע מְאֹד אַחַר מַעֲלַת הָעֲבוּדָה שֶׁל פְּרֶאסְטִיק (פְּשִׁיטוֹת) בְּאֻמַּת, וְאָמַר אִיִּי אִיִּי פְּרֶאסְטִיק. גַּם אָמַר שְׂדֵבֵר עִם כִּמְהָ צְדִיקִים גְּדוּלִים וְאָמְרוּ גַם

כֵּן שְׁלֵא הִגִּיעוּ לְמִדְרָגָתָם כִּי אִם עַל יְדֵי עֲנִין פְּרָאֶסְטִיק, שְׁעָסְקוּ בַעֲבוּדָתָם
עֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּפִשְׁטוּת גָּמוּר בְּהִתְבּוּדוֹת וְשִׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ וְכוּ'.
וְעַל יְדֵי זֶה דִּיקָא הִגִּיעוּ לְמָה שֶׁהִגִּיעוּ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתרעה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר טְהִרָה כ"ח נִסָּן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנֶכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

דַּע לְךָ שֶׁהַצְּרָה שְׁלֹךְ הִיא צְרָה גְדוּלָה מְאֹד וְכוּ', וְאַתָּה צָרִיךְ לְרְאוֹת
לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עַז, וְלֹא לְהִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר, בּוֹדְאֵי אִם הֵייתָ יָכוֹל
לְמַנַּע אֶת הַגְּרוּשִׁין שֶׁל הַהוֹרִים שְׁלֹךְ, אִין לְמַעְלָה מְזֵה, אָבֵל אִם זֶה כֶּבֶר נִגְמַר
אֲצִלָּם וְכוּ', אַתָּה צָרִיךְ לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת לְאַהֲבָה אֶת שְׁנֵיהֶם יַחַד, וְלֵהִיּוֹת
עִם שְׁנֵיהֶם, פְּעַם אֲצִל אָבָא פְּעַם אֲצִל אִמָּא, אָסוּר לְךָ לְהִתְעַרֵּב בְּדְבָרִים
כְּאֵלוֹ בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן, הֵן אָמַת אֲנִי מִבִּין אֶת הַצַּעַר וְהַכָּאֵב שִׁישׁ לְךָ, כִּי
אִין עוֹד צַעַר וְכָאֵב כְּזֶה לִילְדִים שְׁצָרִיכִים לְהִיּוֹת אִיךְ שֶׁהַהוֹרִים מִתְגַּרְשִׁים,
וְהֵם קְרוּעִים מִשְׁתֵּי הָעוֹלָמוֹת, עִם כָּל זֹאת צָרִיכִים לְכַבֵּד אֶת שְׁנֵיהֶם, וְלִשְׁמֹר
מְאֹד מְאֹד לֹא לְשִׁמְעַ רַע מֵאַחַד עַל הַשְּׁנַיִ, יְלָדִים אָסוּר לְהֵם לְהִתְעַרֵּב בַּעֲסַק
הַהוֹרִים וְכוּ' וְכוּ'.

רַק חֲזַק וְאַמֵּץ מְאֹד וּלְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת אָבָא וְאֶת אִמָּא שְׁנֵיהֶם יַחַד, וְכַךְ
אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (תַּנְא דְּבִי אֱלִיהוּ רַבָּה פְּרָשָׁה כ"ו) כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא, וְאִין הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִבְּקֵשׁ מֵהָאָדָם רַק שִׁיכַבֵּד אָב וְאִם; וְאֲמָרוּ
(פְּסִיקְתָא רַבְתִּי) חֲמוּרָה שְׁבַחְמוּרוֹת כְּבֹד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ; וְאֲמָרוּ (קְדוּשִׁין
ל'): שְׁלוּשָׁה שְׁתַּפִּין הֵן בְּאָדָם, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאָבִיו וְאִמוֹ, בְּזִמְן שְׂאָדָם

מִכְבֵּד אֶת אָביו וְאֶת אִמּוֹ, אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מַעֲלָה אֲנִי עֲלֵיהֶם כְּאֵלוֹ
 דְרַתִּי בִּינֵיהֶם וְכַבְּדוּנִי; רוֹאִים מְזֵה אִם מְכַבְּדִים אָבָא וְאִמָּא בְּזֵה מְכַבְּדִים אֶת
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁאֵמַר לְעוֹלָמוֹ דִּי יֵאמַר לְצָרוֹת יִשְׂרָאֵל דִּי, וְיִשְׁרָה
 אֶת הַשְּׁלוֹם וְהַאֲהָבָה בֵּין נַשְׂמוֹת יִשְׂרָאֵל.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתרעט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר טְהִירָה כ"ח נִסָּן הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עֵז בְּבִטְחוֹן עֲצָמֵי שְׂאִין לָךְ, כִּי כָּל
 הַחַיִּים שְׁלָךְ הִשְׁפִּילוּ אוֹתָךְ, וְעָשׂוּ מִמֶּךָ אָפֶס אָפֶסִים וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן אֶת צְרִיכָה
 לְקַחַת אֶת עֲצָמְךָ בִּיַדֶּךָ וְלִכְנוֹת אֶת עֲצָמְךָ מִחֲדָשׁ.

הַדָּבָר הָרִאשׁוֹן אֶת צְרִיכָה לְעַבֵּד הַרְבֵּה עַל נְקֻדַּת הַשְּׂמִיחָה, וְלִכֵּן אֲנִי
 מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּמַסְרִי אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִף שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ
 שֶׁזֶה הָעֲבוּדָה הַכִּי קָשָׁה לְאִשָּׁה, כִּי אֵין עֲבוּדָה שְׂבָא קָשָׁה לְאִשָּׁה כְּמוֹ שִׂמְחָה,
 כִּי טֹבַע שֶׁל אִשָּׁה שְׂנֵמֶשְׂכֶת אַחַר הָעֵבִיּוֹת וְהַגְּשָׁמִיּוֹת, וְכָל כֵּךְ חָבַל כִּי הַנְּשִׂמָה
 מוֹשְׁכֶת רַק לְרוּחֲנִיּוֹת שְׁשֵׁם מְקוֹר הַשְּׂמִיחָה, וְהַגּוֹף סוֹחֵב וּמוֹשֵׁף רַק בְּגִשְׂמִיּוֹת
 שְׁשֵׁם מְקוֹר הָעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן, כְּמוֹ שְׁאֵמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּיֵי מוֹהֲר"ן
 חֶלֶק א' סִימָן קפ"ט) עֵקֶר נְשִׂיכַת הַנְּחֹשׁ הוּא עֲצָבוֹת וְעֲצָלוּת, וְלִכֵּן אֲשַׁרִּי הָאִשָּׁה
 שְׂיֵשׁ לָהּ שֶׁכֶּל וְקוֹלֵטַת תַּכְף וּמִיָּד שָׁבוּ בְּרַגַע שְׂנֵמֶשְׂף עָלֶיהָ עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת
 וְדְכָאוֹן וְכוּ', זֶה בָּא מִצַּד הַטְּמָאָה, וְלְהַפֵּךְ כְּשֶׁתְּמַשִּׁיף אֶת עֲצָמָה אֶל הַשְּׂמִיחָה,
 וְלַפְקֹחַ אֶת דַּעְתָּהּ, זֶה בָּא מִהַקְּדוּשָׁה, וְלִכֵּן תִּרְאִי מֵה לְפָנֶיךָ, תְּמַסְרִי אֶת נַפְשְׁךָ
 רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאֵז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַדְּבָר הַשְּׁנַי תְּרַגְלִי אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּשֵׁפֶת הָאֵם שְׁלֹךְ, וְכָל מֵה שְׁאֵת צְרִיכָה תִּבְקָשִׁי רַק מִמְּנוּ יִתְבָּרַךְ, וְתֵהִי רִגְלָה בְּדַבֵּר זֶה מְאֹד מְאֹד, וְאִף שְׁבֵהתְחַלְהֵה יִדְמָה לָךְ שְׁאֵף אֶחָד לֹא שׁוֹמֵעַ אוֹתָךְ, דְּעֵי לָךְ שְׁכָל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָרִים אֲלֵיו יִתְבָּרַךְ זֶה הַצְּלָחָה נְצִיחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְזֶה יִבְנֶה אֶת הַבְּטָחוֹן הַעֲצָמִי שְׁלֹךְ, כִּי כָּל שְׁתִּדְבְּרֵי יוֹתֵר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, עַל יְדֵי זֶה יִבְנֶה הַבְּטָחוֹן עֲצָמִי שְׁלֹךְ, וּכְבָר לֹא תֵהִי בּוֹדְדָה, כִּי יִהְיֶה לָךְ עִם מִי לְדַבֵּר, כִּי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְלֹא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְשׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה.

חֲזִקִי וְאִמְצִי מְאֹד וְתִצְאִי מֵהַיֵּאוֹשׁ שְׁתִּפַּס אוֹתָךְ וְכוּ' וְכוּ', יֵשׁ לָךְ תִּקְוָה גְּדוּלָה בְּחַיִּים, וְלִכְן תִּקְחִי אֶת עֲצֻמְךָ בְּיָדִים, מִצַּד אֶחָד לְהִיּוֹת רַק שְׁמִיחָה וְעֲלִיזָה, וְלִשְׁמֵעַ כְּלֵי זֶמֶר מוֹזִיקָה בְּכָל יוֹם, וּמִצַּד שְׁנַי לְהִרְבוֹת לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּשִׂיחָה כְּמוֹ שְׁמִדְבָרִים עִם חֲבֵרָה טוֹבָה, כִּי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה, וְאֵם תֵּהִי חֲזִיקָה בְּשֵׁתֵי הַדְּבָרִים הָאֵלוּ, לֹא יִקַּח הַרְבֵּה זְמַן וְתִצְאִי מֵהַסִּבְךָ שְׁנֹסֶתבִּכֶת בָּהּ, וְתֵהִי הִכִּי מְאֹשֶׁרֶת בְּחַיִּיךָ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְפִלַּתִּי שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׁיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי. הַמְּאֵחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּתֵרֶפֶ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר טְהָרָה כ"ט נִיסָן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבֹרֶךְ הַיְקָר לִי מְאֹד ... נ"י

חֲסֵר, (כָּאֵן הָיוּ מְכַתְּבִים בְּיִיִדִישׁ, הַנִּל יִדְפְּסוּ בְּעֶזְרַת ה' בְּחֻלְקֵי אֲשֶׁר בַּנְחַל בְּיִיִדִישׁ).

בתרפא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר טְהָרָה כ"ט נִסָּן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

אֵין אַתָּה יִכּוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה שְׂצָרֶיךָ לְהִיּוֹת לְכֹל אַחַד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ חֲסִידֵי בְּרִסְלָב שְׂזָכִינוּ לְהִתְקַרֵּב אֵל רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁהוּא מְחֻזָּק וּמְעוֹדָד וּמְשֻׁמָּח אוֹתָנוּ, וּמוֹלִיךְ אוֹתָנוּ אֶל הַדְרֵךְ הָאֱמֶת, לְהִיּוֹת רְגִיל לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי בְּאֱמֶת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל רוֹצֵה לְחֹזֵר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי נִשְׁמַת יִשְׂרָאֵל הֵם חֶלֶק אֱלֹקֵי מִמְעַל, אֲךָ הֵם לֹא יוֹדְעִים אֶת הַפֶּתַח וְהַדְּלֵת לְהִכְנִס בֵּה וְכוּ', וּבֹא רַבְּנוּ ז"ל וְאוֹמֵר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן פ"ד) שֶׁהַדְּלֵת וְהַפֶּתַח לְהִכְנִס אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה הַדְּבִיר, שְׂאָדָם יְרַגֵּל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי עֵקֶר הַהִתְחַבְּרוּת וְהַדְּבִקוּת לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ הוּא עַל יְדֵי תְּפִלָּה, כִּי הַתְּפִלָּה הוּא שַׁעַר שְׂדֵרְךָ שֶׁם נִכְנָסִים לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וּמִשָּׁם מִכִּירִים אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן לֹא בַחֲנָם שֶׁהַסַּמ"ךְ מ"ם אוֹרֵב מְאֹד עַל כָּל אַחַד וְאַחַד שְׂרוֹצֵה לְהִתְקַרֵּב אֵל רַבְּנוּ ז"ל, וְשֶׁם לוֹ כָּל מִינֵי מְנִיעוֹת וְעֹכֹבִים בְּדֵרְךָ, עַד כְּדֵי כֶּף שְׂאָמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן קנ"ב) שֶׁלְּפַעֲמִים שָׁמַיִם גַּם יֵרָא שָׁמַיִם עַל הַפֶּתַח שֶׁלֹּא יוּכְלוּ לְהִכְנִס אֵל רַבְּנוּ ז"ל, אֲלֵא עַל יְדֵי מְסִירוֹת נֶפֶשׁ, עֵינַי שָׁם, וְעֵקֶר הַמְּסִירוֹת נֶפֶשׁ הוּא שְׂאָדָם צָרִיךְ לְקַחַת אֶת עֲצָמוֹ בִּידָיו וּלְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, שֶׁתְּהִלָּה לְאֵל אֲנַחְנוּ יוֹדְעִים מְרַבֵּי אֱמֶת כְּזֶה, רַבֵּי שְׂמַחְזֵק וּמְעוֹדָד וּמְשֻׁמָּח אוֹתָנוּ, רַבֵּי שְׂמֻקְרָב אוֹתָנוּ אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְרַבֵּי שְׂפּוֹתַח לָנוּ אֶת הַפֶּה לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן לֹא בַחֲנָם שְׂאָמֵר רַבְּנוּ ז"ל (שִׂיחוֹת הַר"ן סִימָן קע"ז) שְׂרָאוּי לָכֶם לְשִׂמְחָה בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. וְאֵף עַל פִּי שְׂאִין אַתֶּם יוֹדְעִים מִגְּדֹלֵת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ רָאוּי לָכֶם לְסַמֵּךְ עָלַי. כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ מִגְּדֹלְתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהַזְכִּיר אֲזִי הַפְּסוּק (תְּהִלִּים קל"ה ה') "כִּי אֲנִי יוֹדְעֵתִי כִּי גְדוֹל הַיְיָ"ה" וְגו', גַּם רָאוּי לָכֶם לְשִׂמְחָה בִּי, מֵה שְׂזָכִיתֶם שִׁיְהִיָּה לָכֶם רַבֵּי כְּזֶה; הָעֵקֶר רַק לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ תְּמִיד לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּעַקְשָׁנוֹת גְּדוֹלָה מְאֹד, וְאֶפְלוּ שְׂזֶה בָּא בְּמְסִירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוֹלָה, וּכְכֹר אָמֵר רַבְּנוּ ז"ל (שִׂיחוֹת הַר"ן סִימָן רל"ב) גְּבוּר

אָחַד חָגַר מִתְּנִיּוֹ לְכַבֵּשׁ חוֹמַת חֲזָקָה. וְאַחַר כֵּךְ כִּשְׁבָא אֶל הַשַּׁעַר, הִיָּה אַרְוֹג עַל הַשַּׁעַר מִטּוֹה מִקּוּרֵי עַכְבִּישׁ שֶׁסֶּתֶם הַשַּׁעַר. וְכִי יֵשׁ שְׁטוֹת מְזֵה שִׁיְהִיָּה חוֹזֵר מִמְּלַחֲמָתוֹ מִחֲמַת הַסְּתִימָה שֶׁל הַקּוּרֵי עַכְבִּישׁ?! (וְהַנְּמָשֶׁל מוֹבָן). וְאַחַר כֵּךְ אָמַר רַבְּנוּ ז"ל: הָעֵקֶר הוּא הַדְּבוּר. שְׁעַל יְדֵי הַדְּבוּר יְכוּלִין לְכַבֵּשׁ הַכֹּל וּלְנַצֵּחַ כָּל הַמְּלַחְמוֹת. וְאָמַר: אִף עַל פִּי שִׁיְכוּלִין לְהִתְבוּדֵד בְּמַחְשָׁבָה, אָבֵל הָעֵקֶר הוּא הַדְּבוּר. וּמִבְּאֵר הַנְּמָשֶׁל מִמִּילָא לְעִנְיָן מַה שֶּׁקָּשָׁה עַל הָאָדָם לְדַבֵּר לְפָנֵי הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ אוֹ לְפָנֵי הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים מַה שְּׁבִלְבוּ. וְכֹל זֶה מִחֲמַת בּוֹשָׁה וּכְבוֹדוֹת שְׁלוֹ שְׁאִין לוֹ עֲזוֹת דִּקְדוּשָׁה, בּוֹדְאֵי הוּא שְׁטוֹת גְּדוֹל. כִּי הֵלֵא הוּא רוֹצֵה לְכַבֵּשׁ בְּדְבוּרוֹ מְלַחְמָה חֲזָקָה שֶׁהוּא מְלַחֲמַת הַיִּצְרָה, וְעַכְשָׁו כִּשְׁהוּא סְמוּךְ לְדַבֵּר, וְלְכַבֵּשׁ וְלִשְׁבֵּר חוֹמוֹת וּלְפַתַח שְׁעָרִים עַל יְדֵי הַדְּבוּר, וּבִשְׁבִיל מְנִיעָה קֵלָה מְחִלְשׁוֹת דַּעְתוֹ וְכִיּוֹצֵא, יִמְנַע חֵס וְשָׁלוֹם מִלְּדַבֵּר?! כִּי הֵלֵא הַמְּנִיעָה הַזֹּאת נִחְשָׁבֶת לְסְתִימָה שֶׁל קוּרֵי עַכְבִּישׁ כְּנֶגֶד הַחוֹמוֹת שְׁרוּצָה לְשִׁבֵּר בְּדְבוּרוֹ; וְלִכֵּן מֵאַחַר שְׁאֵתָה יוֹדֵעַ מְרַבֵּי אֲמַת כְּזֶה, אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן, תְּצִיַת אֶת רַבְּנוּ ז"ל וְתִהְיֶה רְגִיל לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶפְלוֹ דְבוּר אָחַד בּוֹקֵעַ רְקִיעִים וְכוּ' וְכוּ', וּמִכָּל שֶׁכֵּן עוֹד דְבוּר וְעוֹד דְבוּר וְכוּ' וְכוּ', כִּי הַתְּפִלוֹת וְהַתְּחִנּוֹת וְהַבְּקָשׁוֹת שְׁאָדָם מְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, עוֹשִׂים רֶשֶׁם גְּדוֹל בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְאִם אָדָם הִיָּה יוֹדֵעַ אֵיזֶה נַחַת רוּחַ הוּא גּוֹרֵם לְמַעְלָה, הוּא לֹא הִיָּה מִפְּסִיק מִלְּדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כָּל הַיּוֹם מְתִי שָׂרָק יֵשׁ לוֹ הַזְּדַמְנוּת, הֵינּוּ מְלַבֵּד הַשְּׁלוֹשׁ תְּפִלוֹת הַקְּבוּעוֹת שְׁאָדָם מְחִיב לְהִתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם שְׁחִרִית מְנַחֶה עֲרִבִית, שְׁאֵז נִפְתָּחִים שְׁעָרִים מֵהַשָּׁמַיִם לְקַבֵּל אֶת הַתְּפִלוֹת, עִם כָּל זֹאת מַה טוֹב וּמַה נְּעִים שְׁאָדָם עוֹשֶׂה שִׁיחָה וְתְּפִלָּה מְעַצְמוֹ עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, שְׁזֶה נִקְרָא הַתְּבוּדָדוֹת, שְׁעַל זֶה הִזְהִירוּ רַבְּנוּ ז"ל יוֹתֵר מֵהַכֹּל, וְאָמַר (לְקוּשֵׁי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ה) הַהִתְבוּדָדוֹת הוּא מַעְלָה עֲלִיוֹנָה וּגְדוּלָה מִן הַכֹּל. דִּהֵינּוּ לְקַבֵּעַ לוֹ עַל כָּל פְּנִים שְׁעָה אוֹ יוֹתֵר לְהִתְבוּדֵד לְבִדּוֹ בְּאֵיזֶה חֶדֶר אוֹ בְּשָׂדֶה, וּלְפָרֵשׁ שִׁיחָתוֹ בֵּינוֹ לְבֵינֵי קוֹנֵי בְּטַעֲנוֹת וְאֲמַתְלָאוֹת בְּדְבָרֵי חֵן וְרִצּוֹי וּפְיוּס, לְבַקֵּשׁ וְלְהִתְחַנֵּן מִלְּפָנָיו יִתְבָּרַךְ, שִׁיקְרָבוּ אֵלָיו לְעִבּוּדוֹ בְּאֲמַת. וְתְּפִלָּה וְשִׁיחָה זֹאת הִיָּה בְּלִשׁוֹן שְׁמִדְבָרִים בּוֹ וְכוּ', וְהִנְהִיגָה זֹאת הוּא גְּדוּלָה בְּמַעְלָה מְאֹד מְאֹד, וְהוּא דְרָךְ וְעֵצָה טוֹבָה מְאֹד לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי זֹאת הִיָּה עֵצָה כְּלָלִית, שְׁכוֹלֵל הַכֹּל. כִּי עַל כָּל מַה שִׁיְחִסֵּר לוֹ בְּעִבּוּדַת הַשָּׁם, אוֹ אִם

הוא רחוק לגמרי מכל וכל מעבודתו יתברך, על הכל פֶּרַשׁ שיחתו ויבקש מאתו יתברך; עֵין שָׁם.

ומוֹבָא בִּזְהַר (וישְׁלַח קע"ג:) עַל הַפְּסוּק (דְּבָרִים ד' ז') "כִּי מִי גֹי גָדוֹל אֲשֶׁר לוֹ אֱלֹקִיִּים קְרִבִּים אֵלָיו, כַּהֲוִי"ה אֱלֹקֵינוּ בְּכָל קְרָאנוּ אֵלָיו", תָּא חֲזִי כַּמָּה אֵינוֹן חֲבִיבִין יִשְׂרָאֵל קָמֵי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּלִית לֵךְ עִם וְלִשְׁן בְּכָל עֲמִין עוֹבְדֵי עֲבוּדָה זָרָה דְּעֻלְמָא דְּאִית לֵיהּ אֱלֹהָא דִּישְׁמַע לֹון, כַּמָּה דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא זְמִין לְקַבְּלָא צְלוֹתְהוֹן וּבַעוֹתְהוֹן דִּישְׂרָאֵל, בְּכָל שַׁעְתָּא דִּיאֲצִטְרִיךְ לֹון לְמִשְׁמַע צְלוֹתָא דֵּאֵינוֹן בְּעָאן, בְּגִין הֵהוּא דְּרָגָא דְּלֵהוֹן; [בּוּא וְרָאָה כַּמָּה חֲבִיבִין הֵם עִם יִשְׂרָאֵל לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׂאִין לֵךְ עִם וְלִשְׁוֹן בְּכָל הָעַמִּים עוֹבְדֵי עֲבוּדָה זָרָה שְׁבַעוּלָם שִׁישׁ לְהֵם אֱלוֹהֵי שִׁישְׁמַע אֹתָם כְּמוֹ שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְזַמֵּן לְקַבֵּל תְּפִלוֹת וּבִקְשׁוֹת שֶׁל עִם יִשְׂרָאֵל, בְּכָל שַׁעָה שְׁנֹצְרֵךְ לְהֵם לְהַשְׁמִיעַ תְּפִלָּה שֶׁהֵם רוֹצִים, בְּגִלְל אֹתָהּ דְּרָגָא שְׁלֵהֶם], וְלִכֵּן דִּיקָא אֵלוֹ שְׁזוּכִים לְהִיּוֹת מְקַרְבִּים אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וּמְצִיִּתִים אוֹתוֹ, וּמִתְבּוֹדְדִים בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, רְאוּי לְהֵם לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד, כִּי עַל יְדֵי תְּפִלָּה וְהַתְּבַדְּדוֹת אָדָם אֵף פַּעַם לֹא יִהְיֶה לְבַד, אִיפֹה שְׂיִלְךְ הוּא הוֹלֵךְ עִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאֵף פַּעַם לֹא מִשְׁעַמֵּם לוֹ, כִּי תְּמִיד הוּא עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כְּמֵאמְרָם ז"ל (לְלוֹט דְּבָרִים וְמוֹ תַּחֲכָ"ה) עַל הַפְּסוּק (דְּבָרִים ד' ז') "כִּי מִי גֹי גָדוֹל אֲשֶׁר לוֹ אֱלֹקִים קְרִבִּים אֵלָיו כַּהֲוִי"ה אֱלֹקֵינוּ בְּכָל קְרָאנוּ אֵלָיו", מַעֲשֵׂה בַסְּפִינָה אַחַת שֶׁהִיָּתָה כְּלָה שֶׁל נְכָרִים וְהָיָה בַּתּוֹכָהּ יְהוּדֵי אֶחָד הִגִּיעוּ לְנִמְל אֶחָד אֲמָרוּ לְאוֹתוֹ יְהוּדֵי טוֹל מְעוֹת וְעֹלָה לְנִמְל וְקַח לָנוּ מִשָּׁם מְאוּמָה, אָמַר לְהֵם לֹא אַכְסֵנְאֵי אֲנִי וְאֵינוּ מַכִּיר לְהִיכֵן אֵלֶךְ, אָמְרוּ לוֹ יֵשׁ יְהוּדֵי אַכְסֵנְאֵי, בְּכָל מְקוֹם שֶׁאֵתָה הוֹלֵךְ אֱלֹקִיךָ עִמָּךְ, הוּי "אֲשֶׁר לוֹ אֱלֹקִים קְרִבִּים אֵלָיו", זֹאת אוֹמְרֵת יְהוּדֵי הוּא אֵף פַּעַם לֹא לְבַד, אִיפֹה שֶׁהוּא הוֹלֵךְ הוּא הוֹלֵךְ עִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

זְכַר גַּם זְכַר מַה שְׂאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (חֲזִי מוֹהֲרָן סִימֵן שֵׁנִיד) עַל שְׁנֵי כַּתוּת אֲנָשִׁים יֵשׁ לִי רַחֲמָנוּת גָּדוֹל עֲלֵיהֶם, עַל אֵלוֹ אֲנָשִׁים שֶׁהָיוּ יְכוּלִים לְהַתְקַרֵּב אֵלָי וְאֵינָם מִתְקַרְבִּים, וְעַל אֵלוֹ הַמְקַרְבִּים אֵלָי וְאֵינָם מְקִימִים אֶת דְּבָרֵי. כִּי אֲנִי יוֹדַע שֶׁהִיָּה עַת בַּעַת שֶׁהִיָּה הָאָדָם מְנַח עַל הָאָרֶץ עִם רַגְלָיו אֶל הַדְּלֵת, אֲזִי יִסְתַּכַּל עַל עֲצָמוֹ הֵיטֵב וְיִתְחַרֵּט מְאֹד מְאֹד עַל שֶׁלֹא זָכָה לְהַתְקַרֵּב אֵלָי, אוֹ

שלא קנים את דברי. כי אז ידעו שאם היו מקרבים אלי ומקיימים את דברי, לא היה שום דרגא בעולם שלא הייתי מביאם לאותה המדרגה. אבל לא יועיל אז; עין שם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתרפב.

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר טהרה כ"ט ניסן התשע"ג

שלום רב אל תחיה

מאד מאד אני מבקש אותך שתמשיכי לעשות חסד, כי רק על ידי זה נזכה להגאל, וכן תשתדלי מאד מאד להתחזק ביתר שאת ביתר עז, ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך, כי בזה העולם צריכים התחזקות בכל יום ובכל שעה ובכל רגע ממש, כפי פגעי ומקרי הזמן, ורבנו ז"ל צעק בקול גדול (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ע"ח) אין שום יאוש בעולם כלל, אין דבר פנה להתיאש, ואפלו שעובר עליך משברים וגלים וכו' וכו', זכרי היטב אשר דוד המלך אומר (תהלים קמ"ה) "קרוב הוי"ה לכל קראיו לכל אשר יקראהו באמת", הקדוש ברוך הוא רוצה שאנחנו נדבר אליו, ונבוא ונבקש ממנו כל מה שאנחנו צריכים בכל יום מחדש, כמאמרם ז"ל (ילקוט שמות ומז"ר"ס) שאלו תלמידיו את רבי שמעון בן יוחאי מפני מה לא ירד מן לישראל פעם אחת בשנה? אמר להם אמשל לכם משל למה הדבר דומה למלך בשר ודם שהיה לו בן אחד, פסק לו מזונותיו פעם אחת בשנה, ולא היה מקביל פני אביו אלא פעם אחת בשנה. חזר וקבע לו בכל יום והיה מקביל פניו בכל יום. אף ישראל מי שהיו לו ארבעה וחמשה בנים היה דואג ואומר שמא למחר לא ירד מן ונמצאו כלם מתים ברעב, ונמצאו כלם מכונים את לבם לאביהם שבשמים; ולכן כשבר ישראל בא בכל יום ומבקש ממנו יתברך פרנסה, הקדוש ברוך הוא נותן לו, כי הוא יתברך אב רחמן, וצופה ומביט ומחכה שאנחנו בניו נבקש ממנו, ואז יתן לנו בשפע גדול, ולכן הקדוש ברוך הוא רוצה לשמע תפלת אשה ששופכת את מר לבבה אליו יתברך, כי אשה קרובה

מֵאֵד לְדַמְעוֹת וְכוּ', מֵרַב שְׁכֵרוֹן לְבָהּ, וְלִכְּן לֹא בְּחִנָּם שָׂרְבָנוּ ז"ל הַפְּלִיג מֵאֵד בְּמַעֲלַת תְּפִלַּת הַנָּשִׁים, שֶׁמֵּאֵד מְקַבֵּלַת בְּשָׂמִים, וְלִכְּן כָּל מָה שָּׂאתָ צְרִיכָה תִּבְקָשִׁי רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְאֵל תִּתִּיאֲשִׁי מִן הַרְחָמִים כְּרָגַע, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וּכְכֹל שֶׁתְּרַבִּי בַתְּפִלָּה תִּרְאִי יְשׁוּעוֹת גְּדוֹלוֹת וְנִסִּים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאֵל תֹּאמְרִי שֶׁכָּבֵר הַתְּפִלָּתָ וְעֵדִין אֶת לֹא רוֹאֶה יְשׁוּעָה וְכוּ', אֵל תֹּאמְרִי זֹאת, כִּי כָךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרִכּוֹת לב:): אִם רָאָה אָדָם שֶׁהַתְּפִלָּל וְלֹא נִעְנָה יִחְזֹר וְיִתְפַּלֵּל שְׁנֶאֱמַר (תְּהִלִּים כ"ז י"ד) "קְוֵה אֶל הַיְיָ" חֲזַק וְיֹאמֶץ לְבָבְךָ וְקוֹה אֶל הַיְיָ"ה", כִּי בְּיָדָי אִם מִתְעַקְּשִׁים אֶצְלוֹ יִתְבָּרַךְ פֶּעַם אַחַר פֶּעַם וְלֹא מִתְעַיְפִים בַּתְּפִלָּה, אֲזִי רוֹאִים יְשׁוּעוֹת גְּדוֹלוֹת, כִּי מָה שֶׁתְּפִלָּה פּוֹעֵל שׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יִכּוֹל לִפְעֹל.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בַּתְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדוּךְ שֶׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי. הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בַּתְּרַפָּג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר טְהָרָה כ"ט נִסָּן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַעֲצָה הַכִּי פְּשׁוּטָה וְהַכִּי קְלָה, שֶׁשׁוֹמְרִים עַל הָעֵינַיִם, מִי אֹמֵר כְּשֶׁאֲתָה הוֹלֵךְ עַל הַרְחוּב אֲתָה צְרִיךְ לְהִסְתַּפֵּל עַל כָּל אֲשֶׁה? וּכְכָבֵר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סְנֵהדְרִין מ"ה). אֵין יֵצֵר הָרַע שׁוֹלֵט אֶלָּא בְּמִי שֶׁעֵינָיו רוֹאוֹת; וְאָמַר הַחֶכֶם "אֵין חוֹצֵץ בְּפָנֵי הַתְּאֵוָה כַּעֲצִימַת הָעֵינַיִם" וְאָמַר "אֵין לְךָ אֵיבָר בְּאֵיבְרֵי הָאָדָם שֶׁיִּגְרַם לוֹ מְכָשׁוּל כְּמוֹ הָעֵינַיִם", וְלִכְּן הַבְּחִירָה בְּיָדֶךָ, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ק"י) לְאֶתְדֵּ שֶׁשָּׂאֵל אוֹתוֹ כִּיצַד הוּא הַבְּחִירָה, הַשִּׁיב לוֹ בְּפִשְׁטוּת: שֶׁהַבְּחִירָה הִיא בְּיַד הָאָדָם בְּפִשְׁטוּת, אִם רוֹצֵה עוֹשֶׂה, וְאִם אֵינוֹ רוֹצֵה אֵינוֹ עוֹשֶׂה וְכוּ', וְנִכְתַּב מוֹהֲרָנ'ת ז"ל וְדָבָר זֶה הוּא נִצְרָךְ מֵאֵד

לדעת, כי כּמָה בני אדם נבוכים בְּזֶה מָאד, מחמת שהם מְרַגְּלִים בְּמַעֲשֵׂיהֶם וּבְדַרְכֵיהֶם מְנַעֲרֵיהֶם מָאד, על כֵּן נִדְמָה לָהֶם שְׂאֵין לָהֶם בְּחִירָה, חס וְשָׁלוֹם, ואינם יכולים לְשַׁנּוֹת מַעֲשֵׂיהֶם. אֲבָל בְּאֵמַת אֵינוֹ כֵּן, כי בּוֹדְאֵי יֵשׁ לְכָל אָדָם בְּחִירָה תְּמִיד על כָּל דְּבָר, וכמו שֶׁהוּא רוֹצֵה עוֹשֶׂה, וְלִכֵּן מִי שְׂרוֹצֵה לְהַנְצִיל מִהֶסְתַּכְלוּת וּרְאִיּוֹת אֲסוּרוֹת, עָלָיו לְשַׁמֵּר על עֵינָיו וכו', וצָרִיכִים לְדַעַת שֵׁישׁ בְּנֵי אָדָם שֶׁנִּכְנַס בֵּהֶם שְׂגֵעוֹן שֶׁמְכַרְחִים לְהֶסְתַּכֵּל על כָּל פְּרוֹצָה ועל כָּל אִשָּׁה שְׂעוֹבֶרֶת על הֶרְחוּב, ומתְקַיֵּם אֲצֵלָם (דברים כ"ח ל"ד) "וְהֵייתָ מְשֻׁעָע מִמְרָאָה עֵינֶיךָ אֲשֶׁר תִּרְאֶה", כי מִי שֶׁלֹּא שׁוֹמֵר על הָעֵינַיִם שֶׁלוֹ נַעֲשֶׂה מְשֻׁעָע מִמֶּשׁ פְּשוּטוֹ כְּמִשְׁמָעוֹ, וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן חלק א' סימן ל"ו) שֶׁרַב הַמְּשֻׁעָעִים מִשְׁתַּגְּעִים רק מחמת תְּאֻוֹת נְאוּף, וְלִכֵּן אִם אֵתָה רוֹצֵה בְּאֵמַת לְהִיּוֹת אִישׁ כָּשֶׁר, הַבְּחִירָה בְּיָדֶיךָ, שְׁמַר על עֵינֶיךָ וְתִנְצֵל מִכָּל רַע.

רַבְּנּוּ ז"ל אָמַר (לקוטי מוה"ר"ן חלק א' סימן רמ"ב) שֵׁישׁ אַרְיָךְ אֲנַפִּין דְקַדְשָׁה, שְׂאִיפָה שֶׁרַק מְסֻתוֹבֵב הוּא רוֹאֶה רק אֲלֵקוּתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְיֵשׁ אַרְיָךְ אֲנַפִּין דְקַלְפָּה, אִיפָה שֶׁהוּא רק מְסֻתוֹבֵב רוֹאֶה זָבֵל וְלִכְלוּף, וְלִכֵּן צָרִיכִים הַרְבֵּה לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּא שֵׁישְׁמַר אוֹתוֹ מִרְאִיּוֹת אֲסוּרוֹת, וְיַרְבֶּה בְּצַדְקָה, וְיִהְיֶה תְּמִיד שְׂמֵחַ, וְאִז שׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְהַפְרִיעַ לוֹ.

זֶה הַנְּסִיּוֹן הַכִּי אַחֲרוֹן שֵׁישׁ לְכָלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל לְפָנֵי הַגְּאֻלָּה, כִּי אִז יִתְקַיֵּם (ישעיה י"א ט) "כִּי מְלֹאָה הָאָרֶץ דַּעַה אֶת הַוְיָ"ה", וּכְתִיב (שם נ"ב ח') "כִּי עֵינַי בְּעֵין יִרְאוּ בְּשׁוֹב הַוְיָ"ה צִיּוֹן", כִּי יִתְגַּלֶּה גְּלוּי אֲלֵקוּת בְּמִדְרַגָּה הַכִּי עָלְיוֹנָה, שֵׁיאִיר אוֹרוֹ יִתְבָּרַךְ בְּתוֹךְ מַח מַחֲשַׁבְתּוֹ שֶׁל אָדָם, עַד שֶׁלֹּא יִרְאֶה וְלֹא יִשְׁמַע וְלֹא יִרְגִישׁ רק אֲלֵקוּתוֹ יִתְבָּרַךְ, שְׂזֵה אַרְיָךְ אֲנַפִּין דְקַדְשָׁה, וְלִכֵּן קִדְּם לָזֶה מִתְגַּבְּרַת אַרְיָךְ אֲנַפִּין דְקַלְפָּה שְׂאָדָם נוֹפֵל וְנִכְשָׁל בְּהֶסְתַּכְלוּיּוֹת רְעִים וּבְרְאִיּוֹת אֲסוּרוֹת, וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי הָאִישׁ שְׂזוֹכֶה לְשַׁמֵּר על הָעֵינַיִם שֶׁלוֹ בְּעֵתִים הַלָּלוּ, וְאִז קְדוּשׁ יֵאָמַר לוֹ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל שִׁמְעַע בְּתַפְלְתֵי שְׂאֲנֵי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדָּךְ שִׁיְהִי לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתרפד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר טְהָרָה כ"ט נִסָּן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רַבְנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת שְׁנָה סִימָן ד') מִי שֶׁלֹּא יִכּוֹל לִישׁוֹן יַעֲלֶה עַל מַחְשַׁבְתּוֹ אֲמוּנַת תְּחִיַּת הַמֵּתִים; כִּי בְּאַמַּת חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּרִכּוֹת נ"ז:): שְׁנָה אֶחָד מִשָּׁשִׁים לְמִיתָהּ, וּמִי שֶׁשָּׁקְשָׁה לוֹ לְהִרְדֵּם זֶה מִחֲמַת שְׁפָנִימִיּוֹת הוּא מִפְּחַד שֶׁמָּא יָמוּת בְּאַמְצַע הַשְּׁנָה, אֲבָל כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל מִחֲדִיר בְּעֶצְמוֹ אֲמוּנַת תְּחִיַּת הַמֵּתִים, וְאֵין לוֹ מָה לְדַאֵג מֵהַמּוֹת, אָז יוּכַל לִישׁוֹן.

מָה טוֹב וּמָה נְעִים לְפָנֵי שְׁהוֹלְכִים לִישׁוֹן לְקִרְא קְרִיאַת שְׁמַע שֶׁעַל הַמַּטָּה עַל פִּי סֵדֶר שֶׁל הָאֲרִיז"ל, שֶׁזֶה תְּקוּנָה גְדוֹל מְאֹד לְנִשְׁמַת הָאָדָם, וְאַחַר כֵּן יִלְמַד אֵיזֶה שַׁעוֹר בְּמַטְּתוֹ, כְּגוֹן "עֵין יַעֲקֹב", אוֹ סְפוּרֵי צְדִיקִים וְכוּ' וְתִרְאֶה אֵיךְ שֶׁתִּכְתֵּב וּמִיד תִּרְדָּם.

וְאִם זֶה לֹא יוֹעִיל לָךְ, אֲזִי תִרְאֶה לְהַתְּבוּדָד עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלַעֲשׂוֹת לְעֶצְמְךָ חֲשׁבוֹן הַנֶּפֶשׁ אֵיךְ עָבַר לָךְ הַיּוֹם, וְתִבְקֶשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ שִׁימַח לָךְ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֶיךָ, כִּי בְּפִרוּשׁ גָּלוּ לָנוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (קַהֲלַת רַבֵּה פִּרְשֵׁה י' סִימָן כ') אָמַר רַבִּי בּוֹן בְּשַׁעָה שֶׁהָאָדָם יִשֵּׁן הַגּוֹף אוֹמֵר לְנִשְׁמָה, וְהַנִּשְׁמָה לְנֶפֶשׁ, וְהַנֶּפֶשׁ לְמַלְאָךְ, וְהַמַּלְאָךְ אוֹמֵר לְכַרוֹב, וְהַכַּרוֹב אוֹמֵר לְבַעַל כְּנַפַּיִם, מִי הוּא זֶה הַשָּׂרָף, וְהַשָּׂרָף יוֹלִיךְ דָּבָר וְיִגִּיד לְפָנֵי מִי שֶׁאָמַר וְהָיָה הָעוֹלָם; וְלִכֵּן אֲשַׁרֵּי הָאָדָם שְׂזוּכָה לְהַתְּבוּדוֹת לְפָנֵי שְׁהוֹלֵךְ לִישׁוֹן, וּמִדְּבַר אֵז עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ שֶׁזֶה שְׁלֵמוֹת הַהַתְּבוּדוֹת שֶׁאָדָם, וְאָמַר רַבְנוּ ז"ל (שִׁיחּוֹת הַר"ן סִימָן ס"ח) שֶׁעֵקֶר הַתְּבוּדוֹת שֶׁל דָּוִד הַמֶּלֶךְ הָיָה עַל מַטְּתוֹ, בְּעַת שֶׁשָּׁכַב עַל מַטְּתוֹ וְכִסָּה עֶצְמוֹ בְּסָדִין, אָז הָיָה מְדַבֵּר וּמְשִׁיחַ כָּל לְבוֹ לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (תְּהִלִּים ו' ז') "אֲשַׁחֲהָ כָּכָל לֵילָה מַטְתִּי בְּדַמְעָתִי", אֲשַׁרֵּי מִי שֶׁיִּרְגִיל עֶצְמוֹ לְקַיֵּם הַנְּהִגָּה זֶה הָעוֹלָה עַל הַכֹּל; וְתִרְאֶה שֶׁתִּכְתֵּב וּמִיד שֶׁתִּתְחִיל לְהַתְּנַהֵג כְּכֹה, תִּרְדָּם בְּשְׁנָה עֲמָקָה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתרפה.

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר טהרה כ"ט ניסן התשע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אדם צריך לבטל את עצמו לגמרי אליו יתברך, ולא להסתכל על עצמו כלל, רק לקיים את המצוות בשמחה עצומה, ולהתפלל את השלוש תפלות הקבועות שחרית מנחה ערבית במנין דיקא, וכן להתמיד בלמוד תורה הקדושה, ואל יחשב מעצמו כלל, אלא כל מה שיעשה שיהיה רק עבורו יתברך לטובת נשמתו, ואז אף פעם לא יכנס בו איזה ישות וגאות, שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן י') שזה עבודה זרה שעושה מציאות מעצמו, כי אדם צריך לבטל את עצמו לגמרי אליו יתברך, ולא יהיה אכפת לו שום דבר מה שאחרים אומרים, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"ו) שעקר האמת כשהוא בין אלף אנשים נדמה לו כמו שהוא בחדרו לבד, הינו שלא יסתכל על שום בריה שבעולם, זה שלמות האדם, שלא מענין אותו כלום מה שאחרים אומרים וכו', ומי שאוחז בזה הוא אוחז בשלמות האמת, ולכן זה שטות לחשוב מגאות וכו', ולהתעסק עם גאות וכו', כי מי שמתפלל על עצמו טוב טוב וכו' וכו', איך הוא נראה? ומה הוא עשה? אני חושב כבר לא יהיה לו תאבון לישות וגאות וכו' וכו'.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתרפו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר טְהָרָה א' דְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ אִיר הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

הַיּוֹם הוּא רֹאשׁ חֹדֶשׁ אִיר, שְׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן רַע"ז) שֶׁהַחֹדֶשׁ הַזֶּה מְסַגֵּל לְרִפּוּאָה, וְדוֹרְשֵׁי רְשׁוּמוֹת אָמְרוּ (שְׁמוֹת ט"ו כ"ו) כִּי אֲנִי ה'וִי"ה ר'פָּאָה, רֹאשֵׁי תְבוֹת א'י"ר', וְלִכֵּן רֹאוּי לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ עַל רִפּוּאָה, כִּי שׁוֹמְעִים כָּל כֶּף הַרְבֵּה חֲלָאִים רָעִים, שֶׁעָשׂוּ בְּחֹדֶשׁ אִיר הוּא הַזְּמַן לְהִתְפַּלֵּל עַל רִפּוּאָה שְׁלֵמָה, וְכֵן אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שם) א'י"ר' רֹאשֵׁי תְבוֹת (תְּהִלִּים ו') א'יְכִי י'שְׁבוּ י'בְּשׁוּ ר'גַע, כִּי בְּחֹדֶשׁ הַזֶּה יְכוּלִים לְבַטֵּל גַּם אֶת הַמַּחְלָקָת, וְרַב הַצָּרוֹת שֶׁבָּנִי אָדָם סוֹבְלִים זֶה בָּא מִהַמַּחְלָקָת שֶׁבָּא מִהַסְּמֶךְ-מֵם, שֶׁמְסִית וּמְדִיחַ אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל שֶׁיְהִיָּה מְרִיבוֹת בִּינֵיהֶם, וְלִכֵּן אֲשָׁרִי מִי שֶׁמִּנְצֵל אֶת הַזְּמַן הַיֶּקָּר שֶׁל חֹדֶשׁ אִיר לְהַרְבוֹת בְּתַפְלָה וּבִקְשָׁה, הֵן עַל רִפּוּאָה, הֵן שְׁלֵא יִתְעַרֵב בְּשׁוּם מַחְלָקָת בְּעוֹלָם, וְעַל יְדֵי זֶה יִצְלִיחַ בְּחַיָּיו, כִּי רַב רַבֵּם שֶׁל הַמַּחְלֻקוֹת שֵׁשׁ בֵּינָם יִשְׂרָאֵל, זֶה רַק מִהַסְּתַת הַסְּמֶךְ-מֵם ימ"ש, כִּי בְּאֵמֶת אִם בֶּן אָדָם הִיָּה רַק מְסַתְּפֵל עַל עֲצָמוֹ לְתַקֵּן אֶת מַעֲשָׂיו וְכוּ', וְלֹא הִיָּה מְסַתְּפֵל בְּכֻלּוֹ עַל הַזּוּלָת וְכוּ', אֲזִי הִיָּה חַי חַיִּים נְפְלָאִים מְאֹד, וְעָקַר הַצָּרָה הוּא שֶׁבְּכָל מַחְלָקָת יֵשׁ מְסִיתִים הַמְּדִיחִים שֶׁמְסִיתִים מְזֵה עַל זֶה וּמְזֵה עַל זֶה וְכוּ' וְכוּ', וּכְבָר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמְּדוּת אוֹת מְרִיבָה סִימָן פ"ד) בְּכָל בְּעָלֵי מַחְלָקָת נִתְגַּלְגְּלִים שֵׁם נִיצוּצִין מִנִּשְׁמוֹת דִּתָּן וְאַבִּירָם, וְלִכֵּן אֲשָׁרִי מִי שֶׁבּוֹרַח מִחֲבוּרוֹת רְשָׁעִים שָׂרָק רוֹצִים לַעֲשׂוֹת מַחְלָקָת, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שם סִימָן ג"ח) מַחְלָקָת בָּא עַל יְדֵי חֲבוּרוֹת רְשָׁעִים, וְלִכֵּן אֲשָׁרִי הָאָדָם שֶׁאֵף פְּעַם לֹא מִתְעַרֵב בְּמַה שֶׁקּוֹרָה אֲצֵל הַזּוּלָת וְכוּ', רַק עוֹסֵק לְתַקֵּן אֶת עֲצָמוֹ, וְאֵז דִּיקָא הִיָּה זוֹכֵה לְחַיִּים נְפְלָאִים,

זְכוּר גַּם זְכוּר מַה שֶׁגָּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן קי"ט) שֶׁכָּל בְּנֵי הָעוֹלָם כָּלֵם מְלָאִים יִסּוּרִים, אִין גַּם אֶחָד שֶׁיְהִיָּה לוֹ עוֹלָם הַזֶּה, וְאַפְלוּ הַעֲשִׂירִים הַגְּדוֹלִים וְאַפְלוּ הַשָּׂרִים, אִין לָהֶם שׁוּם עוֹלָם הַזֶּה כָּלֵל, כִּי כָּל יְמֵיהֶם כְּעַס וּמְכָאוּבוֹת, וְכָלֵם מְלָאִים טְרָדוֹת וְדָאָגוֹת וְעֲצָבוֹת וְיִגּוֹן וְאַנְחָה תְּמִיָה, וְכָל אֶחָד יֵשׁ לוֹ יִסּוּרִים מְיַחֲדִים, וְאִין גַּם אֶחָד מְכָל הַעֲשִׂירִים וְהַשָּׂרִים,

שִׁיחָהּ לֹא הִכָּל כְּסֵדֶר כְּרִצוֹנוֹ תְּמִיד, וְכֹלֶם כְּאַחַד מְלֵאִים יְסוּרִים וְדֹאגוֹת תְּמִיד, וְזֶה בְּרוּר וְיָדוּעַ לְכֹל מִי שֶׁבָּקִי קִצָּת בָּהֶם וּבִדְרָכֵיהֶם. וְאֶפְלוּ מִי שֶׁנִּדְמָה עָלָיו, שֵׁשׁ לֹא הָעוֹלָם הַזֶּה בְּשִׁלְמוֹת וַיֵּשׁ לוֹ כֹּל הַתְּעַנּוּגִים, עֲשֶׂר וּנְכֻסִים וְכִבּוּד וְהוֹן רַב וְאַרְמוֹנִים גְּדוֹלִים וְכֹלִים נִפְלְאִים וְתִכְשִׁיטִין וְסִגְלַת מְלָכִים וְכוּ' וְכוּ', אִם יִסְתַּכְּלוּ בּוֹ טוֹב טוֹב, יֵרְאוּ שֶׁגַּם הוּא מְלֵא מְלֵא כַּעַס וּמְכַאוּבוֹת הַרְבֵּה תְּמִיד בְּכֻמָּה מִיָּנִי אֲפָנִים וְעֵנִינִים, וְכֻמוֹ שֶׁאָמַר שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ (קֹהֶלֶת ב') "כִּי כֹל יָמָיו מְכַאֲבִים וְכַעַס", וְכֹתִיב (אִיּוֹב י"ד) "אָדָם לְעֵמֶל יוֹלֵד קֶצֶר יָמִים וְשִׁבְעָה רָגֹז", וְזֶה כּוֹלֵל כֹּל בְּנֵי אָדָם שֶׁבְּעוֹלָם מִקְטָן וְעַד גְּדוֹל, כִּי בְּלִם נוֹלְדוֹ לְעֵמֶל וּמְלֵאִים רָגֹז וַיְסוּרִין, וְאִין שׁוֹם עֲצָה וְתַחֲבוּלָה לְהַנְצִיל מֵעֵמֶל וַיְגוֹן הַזֶּה, כִּי אִם לְבָרַח לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ וְלַעֲסֹק בַּתּוֹרָה. וְכֻמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פָּרָשָׁה י"ג סִימָן ז') "אָדָם לְעֵמֶל יוֹלֵד" אֲשֶׁרִי מִי שֶׁעֲמָלוֹ בַּתּוֹרָה, הֵינּוּ מֵאַחַר שֶׁכָּל אָדָם נוֹלֵד לְעֵמֶל, וְאִי אֶפְשָׁר לְהַמְלִיט מִזֶּה בְּשׁוֹם אַפֵּן, אֶפְלוּ אִם יִהְיֶה לוֹ כֹּל חֲלָלִי דְעֵלְמָא, בְּוִדְאֵי יִהְיֶה לוֹ עֵמֶל וַיְסוּרִין וְדֹאגוֹת הַרְבֵּה, עַל כֵּן הִתְחַכֵּם עֵינָיו בְּרֵאשׁוֹ שִׁיחָפֵךְ הָעֵמֶל לְעֵמֶל שֶׁל תּוֹרָה, אֲשֶׁר בְּשִׁבִיל זֶה נוֹלֵד שִׁיעֲמַל בַּתּוֹרָה, וְאִזּוֹ אֲשֶׁרִי לוֹ, כִּי נִצּוֹל מֵעֵמֶל הָעוֹלָם הַזֶּה וְזוֹכֵה לְחַיֵּי עוֹלָם הַבָּא; וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ בְּשִׁבִיל טוֹבְתָךְ הַנְּצִיחִית שְׂאֵל תִּהְיֶה בְּטֶלֶן תַּחֲטִיף בְּכָל יוֹם קִצָּת מִקְרָא. קִצָּת מִשְׁנָה. קִצָּת גְּמָרָא, קִצָּת הַלְכָה, כִּי רַק זֶה מַה שִׁישְׂאָר מִמֶּךָ, וְכֻמוֹ שֶׁאָמַר הַתַּנָּא הַקְּדוֹשׁ (אֲבוֹת פָּרָק ו') לְפִי שֶׁבִשְׁעַת פְּטִירָתוֹ שֶׁל אָדָם. אִין מְלוּיִן לוֹ לְאָדָם לֹא כֶּסֶף וְלֹא זָהָב וְלֹא אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת. אֶלָּא תּוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּלִבּוֹ. וְכֵן תְּרַגֵּיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא (תַּנָּא דְּבֵי אֱלֹהֵינוּ רַבָּה פָּרָק ט"ו) לְפִי שֶׁכָּל הַמְרַבֵּה שִׁיחוֹת וְתַפְלוֹת, הֵם הַמְּלוּיִים אוֹתוֹ עַד שִׁיִּגְיעַ לְבֵית עוֹלָמוֹ; אִין עוֹד דְּבַר שֶׁמְלוּהָ אֶת הָאָדָם עַד הִרְגַע הָאֲחִירוֹנָה כְּמוֹ שִׁיחָהּ בֵּינוּ לְבֵינֵינוּ קוֹנוֹ. וְכִבֵּר יָדוּעַ הַסְּפוּר שֶׁרַבְּנוּ ז"ל סִפֵּר לְמוֹהֲרַנ"ת ז"ל "כְּשֶׁהֵייתִי בְּמַעְרַת אֱלֹהֵינוּ עַל הַר הַכְּרִמָּל צִירְתִּי לְעֲצָמֵי שִׁפְהָ יָשַׁב אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא וְהַתְּבוּרָד לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא", וּבִעַת שְׁמוֹהֲרַנ"ת ז"ל סִפֵּר זֹאת לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ אָמַר הַבְּנֵיתִי מְדַבְּרֵי רַבְּנוּ ז"ל שֶׁגַּם אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא לֹא הִגִּיעַ לְמַדְרַגְתּוֹ אֶלָּא עַל יְדֵי שִׁיחָהּ בֵּינוּ לְבֵינֵינוּ קוֹנוֹ, שֶׁהוּא הַתְּבוּדָדוֹת.

נֹא וְנֹא תַעֲשֶׂה כֹּל מַה שֶׁבִּיכְלָתְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, אֲשֶׁר אִין לְמַעֲלָה

מִזֶּה, וּמוֹהַרנ"ת ז"ל הִבְטִיחַ לְאַחַד מִתְלַמְּדָיו אִם תִּהְיֶה תְּמִיד שְׂמַח, לֹא תִרְאֶה פְּנֵי גִיְהֵנִם, וְיִכּוּלִים לְהִכִּין אֶת זֶה בְּפִשְׁטוּת, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן קי"ט) אֵינן עוֹלָם הַזֶּה יֵשׁ אֹ אוֹ גִיְהֵנִם אֹ אוֹ גֵּן עֵדֶן, וְלִכְּן כְּשֶׁאָדָם מִסְתּוֹכֵב בְּזֶה הָעוֹלָם מְמַרְמֵר מְדַכָּא וְכוּ', אֲזִי הוּא טוֹעֵם אֶת טַעַם גִּיְהֵנִם בְּזֶה הָעוֹלָם רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, כִּי אֵינן עוֹד קָלְלָה יוֹתֵר מִזֶּוּ שֶׁאָדָם מִסְתּוֹכֵב מְמַרְמֵר וּמְדַכָּא וְעֻצּוֹב וּמֵיֶאֱשׁ וְכוּ' וְכוּ', וְזֶה בְּעֻצְמוֹ הַגִּיְהֵנִם שֶׁאָדָם מִסְתּוֹכֵב בְּעֻצְבוֹת וּבְדַכְאוֹן, וְלֹא מוֹצֵא אֶת מְקוֹמוֹ וְכוּ', וְלִכְּן תַּעֲשֶׂה כָּל מַה שְּׁבִיכְלִתְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאֵל תִּדְחֶה אֶת הַשְּׂמִחָה לְיוֹם מַחֲרָת, כִּי כִּף אִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תְּנַחֲמָא שְׂמִינִי) לְפִי שֶׁאֵינן הַשְּׂמִחָה מִמֶּתְנַת לְאָדָם לֹא כָּל מִי שֶׁשְּׂמַח הַיּוֹם שְׂמַח לְמַחֵר וְלֹא כָּל מִי שֶׁמִּצֵּר הַיּוֹם מִצֵּר לְמַחֵר לְפִי שֶׁאֵינן הַשְּׂמִחָה מִמֶּתְנַת לְאָדָם; וְלִכְּן תִּהְיֶה הַיּוֹם בְּשִׂמְחָה, וְתִגָּאֵל אֶת עֻצְמָךְ מִהַגִּיְהֵנִם שֶׁאֵתָּה נִמְצָא בָּהּ וְכוּ'.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שֶׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חֹדֶשׁ מְבָרֵךְ

בְּתַרְפוּז.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֹדֵר טְהָרָה א' דְּרֵאשׁ חֹדֶשׁ אִיר הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲנִי

הַיּוֹם הוּא רֵאשׁ חֹדֶשׁ אִיר, שֶׁאִמְרַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן רע"ז) שֶׁהַחֹדֶשׁ הַזֶּה מְסַגֵּל לְרִפּוּאָה, וְדוֹרְשֵׁי רְשׁוּמוֹת אִמְרוּ (שְׁמוֹת ט"ו כ"ו) כִּי אֲנִי הַיּוֹי"ה ר'פֶּאָה, רֵאשֵׁי תְבוֹת אִי"י"ר, וְלִכְּן רְאוּי לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ עַל רִפּוּאָה, כִּי שׁוֹמְעִים כָּל כִּף הַרְבֵּה חֲלָאִים רָעִים, שֶׁעֲכָשׁוּ בַּחֹדֶשׁ אִיר הוּא הַזְּמַן לְהַתְּפַלֵּל עַל רִפּוּאָה שְׁלֵמָה, וְלִכְּן תִּנְצְלִי אֶת הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְהַרְבוֹת בְּתַפְלָה וּלְבַקֵּשׁ עַל רִפּוּאוֹת הֵן עַל עֻצְמָה, וְהֵן עַל בְּעִלָּה, וְהֵן עַל הַיְלָדִים, וְהֵן עַל שְׂאֵר חֲלָאֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁצָּרִיכִים רִפּוּאָה שְׁלֵמָה, וְאֵל תְּבוֹבְזִי אֶת הַהִזְדַּמְנוֹת לְהַתְּפַלֵּל עֲבוּר רִפּוּאוֹת, כִּי יֵשׁ עֲכָשׁוּ כָּל כִּף הַרְבֵּה סָבָל וְחֲלָאִים רָעִים שְׁסוּבְלִים כָּל

כך הרבה ממחויבים וממחלות וכו' וכו', ואי אפשר להנצל מזה רק על ידי תפלה, ותהי רגילה לומר תפלה זו ממוהרנט"ז ל.

אל נא רפא נא לנו ברחמיך הרבים ובחסדיך הגדולים, כי אתה לבר יודע גדל הצער והמכאוב של כל הסובלי חלאים ומכאובות. מלא רחמים, רחם עליהם ואל תסתך פניך מהם, ותראה ותשגיח בעננים ומכאובם, ותמלא רחמים עליהם להחלימם ולרפאתם להחזיקם ולהחיותם חיש קל מהרה. ויקים מקרא שכתוב: "והסיר יהוה ממך כל חלי, וכל מדוי מצרים הרעים אשר ידעת, לא ישים בך, ונתנם בכל שנאיך". ונאמר: "ועבדתם את יהוה אלהיכם, וברך את לחמך ואת מימך, והסרתי מחלה מקרבך". ונאמר: "ויאמר, אם שמוע תשמע לקול יהוה אלהיך, והישר בעיניו תעשה, והאזנת למצותיו, ושמת כל חקיו, כל המחלה אשר שמתי במצרים, לא אשים עליך, כי אני יהוה רפאך", אמן כן יהי רצון.

נא ונא ראי להיות בשמחה עצומה, ותשתדלי מאד מאד לא לתת את העצבות והדכאון שיתפס אותך, כי הסמך-מם רוצה רק לשבר את האדם ולהפילו בעצבות ובמרירות ודכאון, כי זה כל כחו, ורבנו ז"ל הזהירנו מאד מאד על מדת השמחה, ואמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) שצריכים להכריח את עצמו עם כל הכחות להיות בשמחה, ואת צריכה לדעת שלהיות בשמחה זה בא במסירות נפש הכי גדולה, ולכן אשרי מי שמכריח את עצמו להיות בשמחה, ואז טוב לו כל הימים, וכן הרגילי את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, אשר אין טוב מזה, כי כל דבור ושיחה שאדם מדבר ומשיח לפני הקדוש ברוך הוא, נשמע ונתקבל בכל העולמות, וגורם נחת רוח למעלה, אשרי האשה שחזקה בזה בכל יום.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך חדש מברך

בתרפח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר טְהָרָה א' דְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ אִיר הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲדָם צָרִיךְ לְהִרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כֹּל מָה שֶׁהוּא
צָרִיךְ בַּפְּרָטִי פְּרָטִיּוֹת, כְּמוֹ בֶּן קָטָן שֶׁמָּה שֶׁהוּא צָרִיךְ, הוּא פּוֹנֶה אֶל אָבִיו, כְּמוֹ
כֵּן לְמַד אוֹתָנוּ רַבְּנֵנוּ ז"ל שֶׁכָּל מָה שֶׁצָּרִיכִים, עָלֵינוּ לְבַקֵּשׁ רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, כִּי
הַכֹּל תְּלוּי רַק בְּיָדוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִכְּן כֹּל זְמַן שֶׁאֵין מָה שֶׁבִּשְׂשָׁנוּ, צָרִיכִים לְבַקֵּשׁ
עוֹד פֶּעַם וְעוֹד פֶּעַם, וְעוֹד פֶּעַם וְעוֹד פֶּעַם, וְלֹא לְהִתְיַאֵשׁ, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרִכּוֹת
ל"ב:): אִם רָאָה אָדָם שֶׁהִתְפַּלֵּל וְלֹא נִעֲנָה יַחֲזֹר וְיִתְפַּלֵּל, שֶׁנֶּאֱמַר (תְּהִלִּים כ"ז י"ד)
"קָנָה אֶל הוִי"ה חֲזוֹק וַיֵּאֱמֹץ לְבָבָּךְ וּקְנָה אֶל הוִי"ה", כִּי בְּוֹדָאֵי אִם מִתְעַקְּשִׁים
אֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ פֶּעַם אַחֵר פֶּעַם וְלֹא מִתְעַיְפִים בַּתְּפִלָּה, אֲזִי רוֹאִים יְשׁוּעוֹת
גְּדוֹלוֹת, כִּי מָה שֶׁתְּפִלָּה פּוֹעֵל שׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יִכּוֹל לְפַעֵל, וְלִכְּן אֲנִי לֹא
מִבִּין אֶת הַשְּׂאֵלָה שְׁלָךְ, מְתִי רוֹאִים יְשׁוּעָה? מְתִי שֶׁמְקַבְּלִים מָה שֶׁמְבַקְּשִׁים...
וְאִם לֹא קִבְּלוּ עֲדֵינוּ, צָרִיכִים לְהִמְשִׁיךְ לְהִתְפַּלֵּל עַד שֶׁיֵּרָאוּ יְשׁוּעָה, צָרִיכִים
לְהִיּוֹת עֹקֵשׁן גְּדוֹל בַּתְּפִלָּה, אֲבָל לְבַקֵּשׁ רַק בְּרַחֲמִים וּבְתַחֲנוּנִים, כְּמוֹכָא
בְּדַבְּרֵי רַבְּנֵנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן כ' וְסִימָן קצ"ו), וְכֵן יְדוּעַ שֶׁרַבְּנֵנוּ ז"ל
אָמַר פֶּעַם (תְּנִי מוֹהֲר"ן סִימָן תַּקצ"ג) שֶׁאֲסוּר לְהִנִּיחַ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲלֵא
תְּמִיד לְבַקֵּשׁ אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מָה שֶׁצָּרִיכִים עוֹד וְעוֹד, כִּי אֲצֵל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ
מְאֹד מְאֹד יִקָּר תְּפִלַּת בְּנִי, כְּמוֹ אָבָא מְחַכֶּה וּמְצַפֶּה שֶׁהֵבֵן יְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ כֹּל
מָה שֶׁצָּרִיךְ, כֶּךָ כְּכִיכּוֹל בְּאֵין עֶרֶךְ כָּלָל הוּא יִתְבָּרַךְ רוֹצֵה לְשַׁמֵּעַ אֶת תְּפִלָּתוֹ,
וּמִתְאַוֶּה לְתְּפִלָּתוֹ, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (יְבָמוֹת ס"ד): מִפְּנֵי מָה הָיוּ אֲבוֹתֵינוּ עֹקוּרִים
מִפְּנֵי שֶׁהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְאַוֶּה לְתְּפִלָּתוֹ שֶׁל צְדִיקִים, וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה מ"ה סִימָן ד') שֶׁהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְאַוֶּה לְתְּפִלָּתוֹ
וּמִתְאַוֶּה לְשִׁיחָתוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר (שִׁיר הַשִּׁירִים ב') "יוֹנְתִי בְּחִגּוּי הַסְּלַע" יוֹנְתִי בְּחִגּוּי
לְמָה עֹקְרָתִי אֲתַכֶּם? בְּשִׁבִיל "הִרְאִינִי אֶת מְרֹאֲיָךְ הַשְּׁמִיעֵנִי אֶת קוֹלְךָ"; וְלִכְּן

תַּמְשִׁיךְ בַּעֲבוּרָה הַקְדוּשָׁה הַזֹּה, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתָהּ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חֲדָשׁ מְבָרֵךְ

בתרפט.

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֵר טְהָרָה א' דְּרֹאשׁ חֲדָשׁ אִיר הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲנִי'

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

כָּל הַבְּעִיּוֹת שֶׁלְךָ לְדַעֲתִי מִפְּנֵי שְׂאֵת עֲצוּבָה וּמְמַרְמֶרֶת וְשׁוֹנֵאֵת אֶת עֲצֻמְךָ וְכו', וְלֹא יִכּוֹלָה לְסַבֵּל אֶת עֲצֻמְךָ וְכו', כִּי יֵשׁ בְּנֵי אָדָם שֶׁנִּכְנָס לָהֶם דְּמִיּוֹן שֶׁהֵם לֹא שׁוֹיִם לְשׁוֹם דְּבַר וְכו', וּמְצַעְרִים אֶת עֲצָמָם בְּחֹנֶם וְכו', וְעַל יְדֵי זֶה הֵם בָּאִים לְסַבֵּל אֲמַתִּי שֶׁנִּשְׁאָרִים לְבַד וְכו', אֶת צְרִיכָה לְעַבֵּד עַל נִקְדַּת הַשְּׂמֻחָה, לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ רַק עַל נִקְדַּת הַשְּׂמֻחָה, לְהִיּוֹת תְּמִיד שְׂמֻחָה וְעַלִּיזָה עִם כָּל נִקְדָּה וּנְקָדָה טוֹבָה שֵׁישׁ בָּהּ, וְתֵרָאִי לְדוֹן אֶת עֲצֻמְךָ לְכַף זְכוּת, כְּמוֹ שֶׁגִּלְהָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן רפ"ב) שֶׁאָדָם צָרִיךְ תְּמִיד לְחַפֵּשׂ וּלְבַקֵּשׁ וּלְמַצֵּא בְּעֲצָמוֹ אֶת הַנִּקְדוּת טוֹבוֹת שֵׁישׁ בוֹ, וְאִסּוּר לְשַׁנֵּא אֶת עֲצָמוֹ, וְרַק כֵּן תִּהְיֶה הַכִּי מְאֻשְׁרֵת בַּחַיִּים, וְלֹא יִחַסֵּר לְךָ שׁוֹם דְּבַר.

אִף פַּעַם אֵל תִּגִּידִי דְבַר כְּזֶה שְׂאֵת לְבַד לְבַד לְבַד וְכו' וְכו' וְכו', כִּי יְהוּדֵי הוּא אִף פַּעַם לֹא לְבַד, יֵשׁ לוֹ אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ שֶׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (נְלִקוּט דְּבָרִים רַמְזוֹ תַּתְכ"ה) עַל הַפְּסוּק (דְּבָרִים ד' ז') "כִּי מִי גוֹי גָּדוֹל אֲשֶׁר לוֹ אֱלֹקִים קְרִבִּים אֵלָיו כִּהְיִי אֱלֹקֵינוּ בְּכָל קְרָאֵנוּ אֵלָיו", מַעֲשֵׂה בְּסִפְיָנָה אַחַת שֶׁהִיְתָה כְּלָהּ שֶׁל נְכָרִים וְהָיָה בְּתוֹכָהּ יְהוּדֵי אֶחָד הַגִּיעוּ עוֹלָמְךָ אֶחָד אֲמָרוּ לְאוֹתוֹ יְהוּדֵי טַל מַעוֹת וְעַלֵּה לְנִמְלֵךְ וְקַח לָנוּ מִשָּׁם מְאוּמָה, אֲמַר לָהֶם לֹא אַכְסָנָאֵי אֲנִי וְאִינִי מְכִיר לְהִיכֵן אֵלֶיךָ, אֲמָרוּ לוֹ יֵשׁ יְהוּדֵי אַכְסָנָאֵי, בְּכָל מְקוֹם שֶׁאֲתָה הוֹלֵךְ אֵלֶיךָ עִמָּךְ, הָיִי "אֲשֶׁר לוֹ אֱלֹקִים קְרִבִּים אֵלָיו", זֹאת אוֹמְרֶת יְהוּדֵי הוּא אִף פַּעַם לֹא לְבַד, אִיפֹה שֶׁהוּא הוֹלֵךְ הוּא הוֹלֵךְ עִם הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ

הוא, ולכן את צריכה להרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא בשפת האם שלך, וכל מה שאת צריכה תספרי רק אליו יתברך, שזה המתנה הכי יפה שקבלנו מרביז"ל, שאדם צריך להרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש ברוך הוא, שזה נקרא התבודדות, ומי שמרגיל את עצמו בדרך זה, מתחזק אצלו האמונה וממשיך על עצמו כל מיני ישועות שבעולם, כמו שכתוב (משלי כ"ח) "איש אמונות רב ברכות".

לדעתי את צריכה לשנות את השם שלך, כי זיו זה לא שם בכלל, לכל הפחות תוסיפי שם מאחת האמהות או מהנביאות שרה רבקה רחל לאה, חנה, דבורה, אביגיל וכו', והקדוש ברוך הוא יצליח אותך.

המאחל לך חדש מברך

בתרצ.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר טהרה א' דראש חדש איר התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

תרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא בשפת האם שלך, שזה נקרא התבודדות, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ה) ההתבודדות הוא מעלה עליונה וגדולה מן הכל. דהיינו לקבץ לו על כל פנים שעה או יותר להתבודד לבדו באיזה חדר או בשדה, ולפרש שיחתו בינו לבין קונו בטענות ואמתלאות בדברי חזן ורצוי ופיוס, לבקש ולהתחנן מלפניו יתברך, שיקרבו אליו לעבודתו באמת. ותפלה ושיחה זו יהיה בלשון שמדברים בו וכו', והנהגה זו היא גדולה במעלה מאד מאד, והוא דרך ועצה טובה מאד להתקרב אליו יתברך, כי זאת היא עצה פלילית, שכולל הכל. כי על כל מה שיקסר לו בעבודת השם, או אם הוא רחוק לגמרי מכל וכל מעבודתו יתברך, על הכל יפרש שיחתו ויבקש מאתו יתברך, ותכף ומיד כשתרגיל את עצמך לדבר אליו יתברך, אזי תכף ומיד יתפרדו כל פועלי און, שום כשוף שום רע

לא יקרה לה, כי כשבר ישראל פונה תמיד אל הקדוש ברוך הוא, ויודע ועד אשר אין בלעדו יתברך כלל, והוא יתברך מנהיג את עולמו בחסד וברחמים בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (חלין ו): אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם כן מכריזין מלמעלה; שאדם לא מקבל מכה קטנה באצבע קטנה אם לא מכריזין על זה קדם מלמעלה, אזי תכף ומיד מתבטל ממנו כל מיני כשופים והזקות וכו' וכו'.

רבנו ז"ל אמר (ספר המדות אות ממון סימן ע') מי שעוסק בשמות הטמאה ובכשפים נעשה עני; ולכן לא כדאי בכלל ללכת אל בעלי דמיונות וכו', שקוראים את עצמם מקבלים וכו', ועוסקים במיסטיקה וכו', הכל הבל ורעות רוח, ואמר רבנו ז"ל (שם אות כשוף סימן ג') אין הכשוף מזיק אלא לבעלי גאווה; ולכן צריכים לבטל את עצמו לגמרי אליו יתברך, ולהכניס בדעתו אשר אין בלעדו יתברך כלל, ואז ממילא ישבר ממנו הגאות והישות שנגנס בו.

אני מכרח להגיד לה, 'אור' זה לא שם, או תחליף את השם או תוסיף שם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לה הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לה חדש מברך

בתרצא.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר טהרה א' דראש חדש איר התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין לתאר ואין לשער את גדל הזכות של מי שהולך בשבת וביום טוב בבגדים לבנים, עד כדי כך שהאריז"ל הפליג במעלת הענין הזה, ובפרוש

גלה שלמעלה בשמים ילך אדם עם אותו צבע לבושים שהלה בזה העולם בשבת יום טוב.

אבל מפני חטאינו גלינו מארצנו, ועם ישראל הלכו בגולה, ולכן מסבות וסבות שונות הולכים עם בגדים שחורים בשבת, ולכן ללכת עכשו להתלבש בבגדים לבנים בשבת יום טוב בשעה שכלם הולכים בבגדים שחורים, אזי יראה כמו חתן בין אבלים, ולכן כלם הולכים כבר בבגדים שחורים, אבל שלמות הענין הוא ללכת בשבת בבגדים לבנים פשוטו כמשמעו, וגם עדות המזרח בארצותיהם הלכו כך, וגם האדמו"רים והצדיקים הלכו בבגדים לבנים, וגם רבנו ז"ל התחיל ללכת עם בגדים לבנים בחג השבועות תקס"ו, שאז אמר את התורה בלקוטי מוהר"ן חלק א' סימן כ"ט, המדבר גם ממעלת בגדים לבנים, עין שם.

והנה כשנכנסתי לגור פעם הראשונה לפני עשרים וחמש שנה ביבנאל, ושם לא היה זכר של יהדות וכו', ואמרתי שעכשו פה הזמן לקיים את דברי האריז"ל ללכת בבגדים לבנים בשבת, ובפרט לאחר שהרשע הידוע לשמצה וכו', הסית את תושבי המקום שהנה השחורים באים... (לשון בזיון להחרדים), אמרתי נקים עכשו (ביצה י) זמן שחורים ומצא לבנים... ומאז נהגתי בהקלה שלנו ללכת בבגדים לבנים, שאין לתאר ואין לשער את מעלת האדם שהולך בשבת יום טוב בבגדים לבנים, עד כדי כך שמוחלין לו כל עוונותיו, אבל זה יכולים לקיים רק ביבנאל, כי ממילא השונאי ישראל מסתכלים עלינו בעין רעה מאד, ומצייקים לנו וכו' וכו', ולכן איך שנלך זה להם לצנינים וקוצים בעיניהם, מה שאין כן בשאר עירות ומדינות קשה ללכת עם בגדים לבנים.

ידוע שהרב הקדוש רבי יצחק מדרוביטש זי"ע, עשה תעמולה גדולה שילכו בשבת קדש יום טוב עם בגדים לבנים, והיה מעורר שזה מאד מאד חשוב למעלה, ומוחלין על העוונות של האדם, ובא אליו הסמך-מם ואמר אם אתה לא מפסיק לעשות תעמולה, אני יקח את עצמי עליך ועל ילדיך וכו', והצריך להפסיק, מכל זה רואים את גדל המעלה של אחד שלא רוצה להטעות את עצמו, והולך בשבת וכיום טוב בבגדים לבנים דיקא.

כְּשֶׁנוֹסְעִים אֶל הַהוֹרִים בְּעֵירוֹת אַחֵרִים, אֲזִי יְכוּלִים לְהִתְלַבֵּשׁ עִם הַחֲלִיפָה הַשְּׁחוּרָה.

הַעֲקָר אֵל תִּהְיֶה בְּטֶלֶן, וְרֵאָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא, מְשֻׁנָּה, גְּמָרָא, מְדֻרָשׁ, שֶׁהַלְמוּדִים הָאֵלוּ הֵם כְּנֶגֶד הַד' עוֹלְמוֹת, אֲצִילוֹת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה, וּמִי שְׁלוּמֵד בְּכָל יוֹם אֶת הַד' לְמוּדִים הָאֵלוּ, מִמְּשִׁיךְ עַל עֲצֻמוֹ הָאָרֶה גְּדוּלָּה וְנִפְלְאוֹת מְאֹד מֵהַד' עוֹלְמוֹת, כִּי מִקְרָא: הִיא בְּעוֹלָם הַעֲשִׂיָּה מְשֻׁנָּה: הִיא בְּעוֹלָם הַיְצִירָה, גְּמָרָא: הִיא בְּעוֹלָם הַבְּרִיאָה, מְדֻרָשׁ וְזוּהַר: הִיא בְּעוֹלָם הָאֲצִילוֹת, וְלִכְן אֲשֶׁרִי מִי שְׁלוּמֵד בְּכָל יוֹם אֶת הַד' לְמוּדִים הָאֵלוּ, וְאִינוּ מַחְסֵר יוֹם אֶחָד, כִּי עַל יְדֵי זֶה הוּא מִמְּשִׁיךְ עַל עֲצֻמוֹ הָאָרֶה נוֹרָאָה וְנִפְלְאוֹת מְאֹד מֵעוֹלְמוֹת הָעֲלִיוֹנִים, וְאִי אֶפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעֵר אֶת גְּדֻלַּת הַזְּכוּת שֶׁל אָדָם שְׁקוֹבֵעַ לְעֲצֻמוֹ בְּכָל יוֹם לְלַמֵּד אֶת הַד' לְמוּדִים הָאֵלוּ בְּעִקְשָׁנוֹת גְּדוּלַּת מְאֹד מְאֹד, וְחִבֵּל שֶׁתַּחֲסֹר יוֹם אֶחָד מִלְמוּד הָאֲרֻבַּע לְמוּדִים הָאֵלוּ, כִּי סוּף כָּל סוּף רַק זֶה מָה שִׁישָׁאָר מֵאֲתָנוּ, וְאֶפְלוּ שֶׁתִּלְמַד מִכָּל שְׁעוֹר קִצָּת, זֶה גַם כֵּן דְּבָר גְּדוּלַּת מְאֹד.

וּמִלְבָּד זֹאת כְּדֹאֵי לְלַמֵּד כָּל יוֹם שְׁעוֹר בְּטוֹר וְשִׁלְחָן עָרוֹן, כִּי יְדוּעַ אִיךָ שָׂרְבָנוּ ז"ל הַזְּהִירָנוּ עַל זֶה מְאֹד, וְאָמַר (שיחות הר"ן סימן כ"ט) שֶׁעַל לְמוּד הַפּוֹסְקִים צְרִיכִים לְלַמֵּד יוֹתֵר מִכָּל הַלְמוּדִים. וְרֵאָוִי לְלַמֵּד כָּל הָאֲרֻבַּעַה "שִׁלְחָן עָרוֹן" כֻּלָּם מֵרֵאשִׁים עַד סוּפָם כְּסֻדָּר, אִם יְכוּל לְלַמֵּד כָּל הָאֲרֻבַּעַה שִׁלְחָן עָרוֹן עִם כָּל הַפְּרוּשִׁים הַגְּדוּלִים מִזֶּה טוֹב. וְאִם לֹא עַל כָּל פְּנִים יְלַמֵּד כָּל הָאֲרֻבַּעַה "שִׁלְחָן עָרוֹן" הַקְּטָנִים:

וְהוּא תְּקוּן גְּדוּלַּת מְאֹד מְאֹד. כִּי עַל יְדֵי חֲטָאִים נִתְעַרַב טוֹב וְרַע, וְעַל יְדֵי לְמוּד פּוֹסְקִים שֶׁמְבַרֵּר הַכָּשֶׁר וְהַפְּסוּל וְהַמְתָּר וְהָאֲסוּר הַטְּהוֹר וְהַטְּמֵא עַל יְדֵי זֶה נִתְבָּרַר וְנִפְרָשׁ הַטוֹב מִן הָרַע.

וְאָמַר: שֶׁכָּל אִישׁ יִשְׂרָאֵלִי מְחִיב לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם וְיוֹם פּוֹסְקִים וְלֹא יַעֲבֹר. וְאִף אִם הוּא אָנוּס וְאִין לוֹ פְּנֵאִי, יְלַמֵּד עַל כָּל פְּנִים אֵיזָה סְעִיף "שִׁלְחָן עָרוֹן" בְּאֵיזָה מְקוֹם שֶׁהוּא אֶפְלוּ שְׁלֹא בְּמִקְוֵמוֹ שֶׁהוּא עוֹמֵד עִתָּהּ בְּשִׁלְחָן עָרוֹן. כִּי צְרִיךְ לְלַמֵּד אֵיזָה דִּין בְּ"שִׁלְחָן עָרוֹן" בְּכָל יוֹם וְיוֹם כָּל יְמֵי חַיָּיו. וְכִשְׂאִינוּ

אָנוּס ילמד כסדר כל הארבעה "שלחן ערוך" מדי יום ביומו וכשיגמר ויסים הארבעה "שלחן ערוך" יחזור ויתחיל ללמודם כסדר. וכן ינהג כל ימי חייו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.
המאחל לך חדש מברך

בתרצב.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר טהרה א' דראש חדש איר התשע"ג

שלום רב אל ... תחי

לנכון קבלתי את מכתבך.

כנראה שנקרית מאד מאד מהנשואין הקודמים וכו', וזה הכניס בך פחד כזה שאת פשוט מפקדת להתחתן עוד פעם וכו', זה סבה העכוב שלך וכו', לדעתי זה יותר פסיכולוגי ממציאות וכו'.

אין את יכולה לתאר ולשער את גדל הזכות של הגבר או האשה שזוכים לנסע אצל ציון רביז"ל, שהפליג במעלה הזאת מאד מאד, ואמר (חי מוהר"ן סימן קס"ב) כשאחד יבוא על קברו ויאמר קפיטל תהלים בהתעוררות הלב, יהיה לו תענוג גדול מזה, ועשה תנועות בגופו ובעצמותיו אז, ורמז שיהיה לו חלוץ עצמות אז בקברו כשיאמרו תהלים על קברו. ועוד דבר בזה הענין כמה פעמים. ואחר כך גלה העשרה קפיטל תהלים ט"ז ל"ב מ"א מ"ב נ"ט ע"ז צ' ק"ה קל"ז קנ"ו, ואמר שמי שיבוא על קברו ויתן פרוטה לצדקה, ויאמר אלו העשרה קפיטל תהלים, יניח עצמו לארך ולרחב לעזר לזה האיש אפלו אם עבר מה שעבר וכו', ויחד שני עדים על זה; וכן מובא (שיחות הר"ן סימן קמ"א) שאמר אף על פי שהוא דבר קל לומר עשרה קפיטל תהלים, אף על פי כן גם זה יהיה כבד מאד לקיים. וכן נתקיים עתה בעוונותינו הרבים שמתמת רבוי המחלקת רב ההמון עם רחוקים מאד לקיים זאת, ורבנו ז"ל הודיע כל זאת מקדם. ואנחנו עשינו מה שמטל עלינו להודיע התקון לכל

הַחֶפֶץ לְהִתְתַּקֵּן, וְכָל אֶחָד הַטּוֹב בְּעֵינָיו יַעֲשֶׂה. הַשּׁוֹמֵעַ יִשְׁמַע, וְהַחֲדַל יִחְדַּל וְאֵנְחָנוּ אֶת נַפְשֵׁנוּ הַצְּלוֹנוּ, וְכֵן יְדוּעַ הַסִּפּוּר (שיחות ה'ר"ן סימן קנ"ו) כְּשֶׁהָיָה רַבְּנּוּ ז"ל בְּאוּמָאן, שָׁמַע בְּבֵיתוֹ קוֹל שֶׁל הַצּוֹעֲקִים עַל הַבַּיִת עֲלָמִין עַל קְבָרֵי אֲבוֹתָם שֶׁדָּרְכָם לְצַעֵק וְלְהִתְפַּלֵּל שֶׁם בְּקוֹל מֵרַב כְּנֶהוּג, וּפְעַם אַחַת שָׁמַע אִשָּׁה אַחַת שֶׁהִיְתָה צוֹעֲקַת שָׁם עַל קְבַר אָבִיהָ: אָבִי, אָבִי, בְּקוֹל מֵרַב מְאֹד וְכוּ' וְכוּ', וּבִתּוֹ אָדַל תַּחֲיָהּ, הִיְתָה עוֹמֶדֶת אֶצְלוֹ אִזּוֹ, עָנָה וְאָמַר לָהּ רַבִּיז"ל, הָאִשָּׁה הַזֹּאת צוֹעֲקַת בְּכוּנָה הֵיטֵב אָבִי אָבִי, אֲכַל אָבִיָּה אֵינּוּ בְּכָאן כֻּלָּל וְכוּ', וְאָמַר אִזּוֹ שֶׁטּוֹב כְּשֶׁבָאִים עַל קְבָרֵי אֲבוֹת לומר לְהַמְתִּים הַשּׁוֹכְנִים סְבִיב סְבִיב לְקַבֵּר אָבִיָּהֶם וְאָמַר וְכִיּוֹצֵא שְׁבָאִים אֵלָיו, לְבַקֵּשׁ מֵהֶם שְׂיִוְדִיעוּ לוֹ שְׁבָא בְּנָם אוֹ בִתָּם אֵלָיו. כִּי בּוֹדָאִי לֹא כָּל הַמְתִּים נִסְתַּלְקִים מִמְּקוֹם קְבוּרָתָם לְמָקוֹם שֶׁנִּסְתַּרְדִּים, כִּי הִרְבֵּה שְׂרוּיִים עַל קְבָרָם. עַל כֵּן טוֹב לְהוֹדִיעַם כְּדֵי שֶׁהֵם יוֹדִיעוּ לְאָבִיָּהֶם וְכוּ', וְאָמַר אִזּוֹ: אֲבָל אֶצֶל הַצַּדִּיק אֵין צְרִיכִים לְחַשֵּׁשׁ עַל זֶה שְׁמָא אֵינּוּ שָׁם. כִּי מִיתַת הַצַּדִּיק הוּא רַק כְּמוֹ מִי שֶׁיּוֹצֵא מִחֲדָר לְחֲדָר אַחֵר. וְהַמְשִׁיל אִזּוֹ לְבִתּוֹ עַל עֲצָמוֹ: כְּמוֹ שֶׁאֵי עָתָה בְּחֲדָר זֶה וְאַחַר כֵּךְ אֵנִי יוֹצֵא מִחֲדָר זֶה וְנִכְנָס לְחֲדָר הַשְּׁנַי וְסוּגֵר הַדְּלֵת אַחֲרָי. אִם אֵת תְּבוֹאִי אֶצֶל הַדְּלֵת וְתַצְעֲקִי אָבִי אָבִי וְכוּ', לֹא אֶשְׁמַע דְּבָרֶיךָ? [כְּדָבָרִים הָאֵלֶּה נִשְׁמַע מִפִּי הַקְּדוֹשׁ כְּמָה פְּעָמִים שְׂרָמְזוּ לְכָל אֶחָד וְאֶחָד כְּמָה גְּדוֹל הַמַּעֲלָה שֶׁל מִי שֶׁיִּזְכֶּה לְבוֹא עַל קְבָרוֹ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא. כִּי בּוֹדָאִי יִשְׁמַע דְּבָרָיו וְיַעֲזֹר וְיוֹשִׁיעַ לוֹ בְּכָל מָה דְאַפְשָׁר].

וְלָכֵן זֶה שְׂזִכִּית לְהִיּוֹת אֶצֶל צִיּוֹן רַבִּיז"ל, אֵין לְמַעַלָּה מְזֵה, וּבּוֹדָאִי כְּבָר נוֹשַׁעַת וְכוּ', אֶךְ פֶּשׁוּט בְּפְסִיכּוֹלוֹגִית אֵת מִפְחָדַת עוֹד פְּעַם לְהִתְחַתֵּן וְכוּ', מִהַנְּסִיּוֹן הַמֵּר שֶׁהָיָה לָךְ וְכוּ', וְלָכֵן אֵת אוֹמְרַת שֶׁיֵּשׁ לָךְ מַחְסוּם רַגְשִׁי וְכוּ' וְכוּ'. הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ שֶׁתִּזְכִּי לְמַצָּא אֵת בֶּן זוגְךָ, וְתִבְנֶי עִמּוֹ בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל.

הַמְּאַחַל לָךְ חֲדָשׁ מְבָרָךְ

בתרצג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר טְהָרָה א' דְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ אִיר הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲנִי'

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לְשׁוֹן הָרַע זֶה הָעוּוֹן הַכִּי חֲמוּר שֶׁרַק יֵשׁ, עַד כְּדֵי כֶּף שְׁאֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲרִיכִין ט"ו). כָּל הַמְּסַפֵּר לְשׁוֹן הָרַע מְגִדִיל עוֹנוֹתָיו כְּנֶגֶד עֲבוּדָה זָרָה גְלוּי עֲרִיּוֹת וּשְׁפִיכוֹת דָּמִים, כָּל כֶּף חֲמוּר עוּוֹן לְשׁוֹן הָרַע, וְכֵן אָמְרוּ (שִׁם) כָּל הַמְּסַפֵּר לְשׁוֹן הָרַע כְּאִלוֹ כֶּפֶר בְּעֵקֶר, שֶׁנֶּאֱמַר (תְּהִלִּים י"ב) "אֲשֶׁר אָמְרוּ לְלִשְׁנֵנוּ נִגְבִּיר שְׁפָתֵינוּ אֲתָנּוּ מִי אֲדוֹן לָנוּ", וְאָמְרוּ (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה צ"ח סִימָן ג') לְשׁוֹן הָרַע נִמְשָׁלָה כַּחֲצֵן, שֶׁמִּכָּה בְּרַחוּק כֶּף הִיא לְשׁוֹן הָרַע דְּאֲמֹר בְּרוּמֵי וְקִטִּיל בְּסוּרְיָא; וְלִכֵּן זֶה כָּל כֶּף חֲמוּר, כִּי אֶחָד מְדַבֵּר עִם אֲנָשִׁים עַל הַזּוּלוֹת, וְהַלְשׁוֹן הָרַע מֵתְקַבֵּלָת, וּמֵאֲמָלְלִים אֶת הָאָדָם שֶׁדַּבְּרוּ עָלָיו עַל לֹא דַבֵּר, וְזֶה כָּל כֶּף קָשָׁה לְהַנְצִל מִזֶּה, עַד כְּדֵי כֶּף שְׁאֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֵא בְּתָרָא קס"ה). רַבֵּם בְּגוֹל וּמַעוּטָם בְּעֲרִיּוֹת, וְהַכֹּל בְּלִשׁוֹן הָרַע.

וְלִכֵּן הַתְּקוּן עַל זֶה לְלַמֵּד בְּסִפְרֵי הַחֲפֵץ חַיִּים בְּכָל יוֹם, וְלִקְבַע לְעֲצָמוֹ שְׁעוֹר קְבוּעַ בְּסִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים שֶׁשֵּׁם מְבֹאָר הֵיטֵב הֵדֵק, הֵדֵק הֵיטֵב אֶת גְּדֵל חֲמַרְת הָעוּוֹן הַזֶּה, וְכֵן אֶת הַתְּקוּן לְזֶה אֵיךְ מֵתְקַנֵּים אֶת הָעוּוֹן הַזֶּה, וְלִצְעָרְנוּ הָרַב כְּלָנוּ צְרִיכִים לְלַמֵּד וְלִשְׁקַד בְּסִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים, כְּדֵי לְהַנְצִל מֵהָעוּוֹן הַחֲמוּר הַזֶּה שֶׁל לְשׁוֹן הָרַע, שֶׁמֵּאֵד קָשָׁה לְצַאת מִזֶּה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמְּאַחַל לְךָ חֹדֶשׁ מְבָרַךְ

בתרצד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר טְהָרָה ב' דְּרָאשׁ חֲדָשׁ אִיר הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירו יֵאִיר

מָאד מָאד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּרְאֶה לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת בֵּיתֵר עַז רַק לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, כִּי זֶה מֵה שֶׁבִּקֵּשׁ אוֹתָנוּ רַבְּנוּ ז"ל תָּמִיד לְשִׂמַּח עַל נִקְדַּת יְהוּדֵינוּ, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמְּדוּת אוֹת שִׂמְחָה סִימָן א') כְּשֶׁאָדָם עוֹשֶׂה מִצְוָה בְּשִׂמְחָה בִּידוּעַ שְׁלֹבוֹ שְׁלָם עִם אֱלֹקָיו, וְאֶצְלוֹ יִתְבָּרַךְ שְׂרוּי רַק הַשִּׂמְחָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (דְּבָרֵי הַיָּמִים א' ט"ז) "עַז וְחֻדְדוֹהּ בְּמִקְמוֹ", וְהַשִּׂמְחָה שֶׁאָדָם שֶׁשׁ וְשִׂמַּח עִם הַמִּצְוֹת שֶׁזֹּכֶה לָקִים בְּכָל יוֹם, בְּזֶה נִשְׁמָתוֹ נִטְהָרַת מִכָּל מִינֵי חֻלְדָּה וְכוּ', וּמַח מַחֲשַׁבְתּוֹ מִתְּנַקָּה מִכָּל מִינֵי זֵהָמָה וְלִכְלוּף שֶׁנִּדְבַק בּוֹ וְכוּ' וְכוּ', כִּי אִי אֶפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְכוּת שֶׁל אָדָם שֶׁזֹּכֶה לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה עִם כָּל נִקְדָּה וְנִקְדָּה טוֹבָה שֵׁישׁ בּוֹ, שֶׁעַל יְדֵי זֶה מַח מַחֲשַׁבְתּוֹ נִדְבַקַת בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וּמוֹבָא בְּזֵהָר (וַיֵּשֶׁב ק"פ:) עַל הַפְּסוּק (מְלָכִים ב' ג') "וַיַּעֲתֶה קָחוּ לִי מִנְּגֵן וְהִיָּה כַּנְּגֵן הַמְּנַגֵּן וְתַהִי עָלָיו יַד הַוַּי"ה", שֶׁהַשְּׂכִינָה לֹא שׁוֹרָה בְּמִקּוֹם עֲצוּבוֹת, מֵאִיפָה אֲנַחְנוּ רוֹאִים אֶת זֶה? מֵיַעֲקֹב שֶׁהָיָה עֲצוּב עַל יוֹסֵף שֶׁנֶּעְלַם מִמֶּנּוּ, וּבִשְׂבִיל הַעֲצוּבוֹת הַסִּתְלָקָה מִמֶּנּוּ שְׂכִינָה, כִּיּוֹן שֶׁבֹא לוֹ הַשִּׂמְחָה עַל בְּשׁוֹרַת יוֹסֵף, מִיָּד (בְּרֵאשִׁית מ"ה כ"ז) "וְתַחִי רוּחַ יַעֲקֹב אֲבֵיהֶם", וְלִכֵּן אֵל תַּהִיָּה בְּטֶלֶן, רַק תִּרְאֶה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וּלְשִׂמַּח אֶת אֲשֶׁתְּךָ וְיִלְדֶיךָ, וְהַשִּׂמְחָה פּוֹתַחַת אֶת שְׁעָרֵי הַצְּלָחָה, וְכְמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמְּדוּת אוֹת שִׂמְחָה חֲלָק ב' סִימָן א') מִי שֶׁהוּא שִׂמַּח תָּמִיד עַל יְדֵי זֶה הוּא מְצַלִּיחַ.

אָנִי מָאד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁאֵל תִּבְלָבֵל אֶת עֲצָמְךָ מִשׁוּם בְּלִבּוֹל שֶׁל דְּבָרִים שְׂלֹא שִׂיכִים אֵלֶיךָ כָּלֵל, רַבְּנוּ ז"ל גְּלָה לָנוּ (סִפּוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת מִעֶשֶׂה י"ג מִיּוֹם ב') הַחֲרַשׁ שְׂלֹא שִׂמַּע כָּלֵל מֵה שֶׁקוֹרָה בְּעוֹלָם, דִּיקָא הוּא חַי חַיִּים טוֹבִים חַיִּים נְעִימִים חַיִּים מְצַלְחִים וְכוּ', כִּי כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ בּוֹכִים וְכוּ', וְרַק נִשְׁמַע חֲסֵרוֹנוֹת שֶׁל עֲצָמוֹ וְשֶׁל אַחֵרִים וְכוּ' וְכוּ', וּבִשְׂבִיל זֶה כָּל אַחָד דּוֹאֵג וְסוֹבֵל וְכוּ', אָבֵל כְּשֶׁאָדָם עוֹשֶׂה אֶת עֲצָמוֹ חֲרַשׁ מִכָּל מֵה שֶׁקוֹרָה בְּעוֹלָם, עַל יְדֵי זֶה דִּיקָא חַי חַיִּים טוֹבִים וְנְעִימִים, וְלִכֵּן אֵל תַּהִיָּה בְּטֶלֶן, אֵל תִּכְנַס בְּשׁוּם דְּבָר שְׂלֹא שִׂיךְ אֵלֶיךָ, בְּרַח מְזֵה, כִּי חֲמוֹר עֲוֹן לְשׁוֹן הָרַע מָאד מָאד, עַד כְּדֵי כֶּף שֶׁאָמְרוּ

חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲרִיכֵן ט"ו) כָּל הַמְּסַפֵּר לְשׁוֹן הָרַע מַגְדִּיל עֲוֹנוֹתָיו כְּנֹגֵד עֲבוּדָה זָרָה גְלוּי עֲרִיּוֹת וּשְׁפִיכוֹת דָּמִים, כָּל כֶּף חָמוֹר עֲוֹן לְשׁוֹן הָרַע, וְכֵן אָמְרוּ (שם) כָּל הַמְּסַפֵּר לְשׁוֹן הָרַע כְּאִלוֹ כֶּפֶר בַּעֲקָר, שֶׁנֶּאֱמַר (תְּהִלִּים י"ב) "אֲשֶׁר אָמְרוּ לְלִשְׁנֵנוּ נִגְבִּיר שִׁפְתֵינוּ אֲתָנוּ מִי אֲדוֹן לָנוּ", וְאָמְרוּ (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פֶּרֶשֶׁה צ"ח סִימָן ג') לְשׁוֹן הָרַע נִמְשָׁלָה כַּחֲזַץ, שֶׁמִּכָּה בְּרֻחוֹק כֶּף הִיא לְשׁוֹן הָרַע דְּאָמְרוּ בְּרוּמֵי וְקִטִּיל בְּסוּרְיָא; וְלִכֵּן זֶה כָּל כֶּף חָמוֹר, כִּי אֶחָד מְדַבֵּר עִם אֲנָשִׁים עַל הַזּוּלָּת, וְהַלְשׁוֹן הָרַע מִתְקַבֵּלָת, וּמֵאֲמָלְלִים אֶת הָאָדָם שֶׁדַּבְּרוּ עֲלָיו עַל לֹא דְבָר, וְזֶה כָּל כֶּף קָשָׁה לְהַנְצֵל מִזֶּה, עַד כְּדֵי כֶּף שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֵא בְּתָרָא קס"ה) הַכֵּל בְּלִשׁוֹן הָרַע.

נָא וְנָא אֵל תְּהִיָּה בְטֻלָן, רְאֵה מָה לְפָנֶיךָ, הִנֵּה יוֹם וְהִנֵּה לַיְלָה, הִנֵּה שָׁבוּעַ וְהִנֵּה חֲדָשׁ וְכוּ', וְהַכֵּל פּוֹרַח, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פֶּרֶשֶׁה צ"ו סִימָן ב') כְּצֵל יְמִינוּ עַל הָאָרֶץ וְאֵין מְקוּהָ, וְהַלּוֹאֵי כְּצֵלוֹ שֶׁל כֶּתֵל אוֹ כְּצֵלוֹ שֶׁל אֵילָן אֶלָּא כְּצֵלוֹ שֶׁל עוֹף בְּשַׁעָה שֶׁהוּא עָף דְּכִתִּיב (תְּהִלִּים ק"ד) כְּצֵל עוֹבֵר, וְאֵין מְקוּהָ, וְאֵין מִי שִׁיקְוָה שְׁלֵא יָמוֹת הַכֵּל יוֹדְעִים וְאוֹמְרִין בְּפִיהֶם שֶׁהֵן מִתִּים; וְלִכֵּן עוֹד מֵהַיּוֹם הַזֶּה תַּעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְתִלְמַד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפֹּשׁ, וְזֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, כִּי גִמְ'ר'א הֵם רֵאשֵׁי תְבוֹת אַרְבַּע מִלְּאֲכֵי הַשְּׁמִירָה גְּבִרְיָאֵל מִיְכָאֵל ר'פָּאֵל א'וֹרְיָאֵל, וּמִי שְׁזוֹכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם גְּמָרָא, הוּא מְסַבֵּב עִם אַרְבַּע מִלְּאֲכֵי הַשְּׁמִירָה שְׁשׁוּמְרִים אוֹתוֹ מִכָּל פֶּגַע וְנֹגַע וּמַחֲלָה וְכוּ', הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם עֲרוּבִין לִי, אֵף שֶׁנֶּדְמָה לָךְ דְּמִיּוֹנוֹת כְּפִי קִטְנוֹת מַחֲיָךְ מָה יִהְיֶה כְּבָר אִם אֲנִי יִגְרַס אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם? הֲרִי לֹא גְרַסְתִּי אֲתָמוֹל, וּמִי יוֹדֵעַ אִם אֲנִי יִגְרַס מִחֵר? אֵל תֹּאמַר זֹאת, אֶלָּא דַע לָךְ כִּי הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁתִּלְמַד הַיּוֹם, זֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, וְזֶה יְבִיא לָךְ הַצְּלָחָה בְּחַיִּיךָ, וּמוּבָא שֶׁהֲגֵר"א אָמַר שֶׁבְּכָל לְמוּד דָּף גְּמָרָא, מְקַיְמִים מֵאוֹת וְאַלְפֵי מֵצֻוֹת תִּלְמוּד תּוֹרָה, עַכְשָׁו אֲשָׁאֵל אוֹתָךְ הֲאִם לֹא כְּדָאֵי לְהִיּוֹת עַקְשָׁן גְּדוֹל לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא?

וְכֵן אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מֵאֲמָצִים שֶׁבַעוֹלָם לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת שַׁחֲרִית מְנַחֶה עֲרֵבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, כִּי בְּפֶרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנֵנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוה"ר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ח') שֶׁמַּחֲנֶה יִשְׂרָאֵל הוּא שֵׁלֶשׁ

פְּרָסְאוֹת, הֵינּוּ שְׁלֹשׁ תְּפִלוֹת, הֵינּוּ כֹל זְמַן שְׁאֲדָם נִזְהָר בְּהַשְׁלֵשׁ תְּפִלוֹת, הוּא יִשְׂאֵר יְהוּדֵי מֵאֲמִין בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְתַכְףּ וּמִיָּד כְּשִׁיתְחִיל לְהַתְרִשֵׁל אֶפְלוּ מִתְּפִלָּה אַחַת, הוּא כְּבָר יוֹצֵא מִמַּחְנֵה יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מַה שְּׂבִיכְלֶתְךָ לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשְׁלֹשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דְּיָקָא, וְלִפְנֵי כָּל תְּפִלָּה תִּכְנִיט פְּרוּטָה לְצַדִּיקָה בְּקַפַּת הַצְּדָקָה, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּבֹא בְּתָרָא י) רַבִּי אֱלֵעָזָר יְהִיב פְּרוּטָה לְעַנִּי וְהָדָר מְצַלִּי אָמַר דְּכַתִּיב (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדִּיק אֶחְזָה פְּנִיךָ", אֲשֶׁרֵי הַמְקִיטִים אֶת זֶה בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גָּמוּר, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפַלֵּל בַּעֲדֶךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמְּאַחַל לְךָ חֲדָשׁ מִבְּרַךְ

בתרצה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, חֲמִישִׁי לְסֵדֶר טְהָרָה ב' דְּרֹאשׁ חֲדָשׁ אִיר הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲנִי

מָאָד מָאָד אֲנִי מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ שְׂתַתְּחִזְקִי לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְלְהַחֲיוֹת אֶת עֲצֻמְךָ עִם כָּל נִקְדָּה וּנְקָדָה טוֹבָה שְׂתַמְצָאֵי בְּעֲצֻמְךָ, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, וְאָמַר רַבְּנֵנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת שִׂמְחָה סִימָן א') כְּשִׁאֲדָם עוֹשֶׂה מִצְוָה בְּשִׂמְחָה בִּידוּעַ שְׁלֵבוֹ שְׁלֵם עִם אֱלֹקָיו, וְאֶצְלוֹ יִתְבָּרַךְ שְׂרוּי רַק הַשִּׂמְחָה, כְּמוֹ שִׁכְתוּב (דְּבָרֵי הַיָּמִים א' ט"ז) "עֲזוּ וַחֲדוּהוּ בְּמִקְמוֹ".

אֲנִי מָאָד מָאָד מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ שְׂתַשְׁמְרֵי עַל הַצְּנִיעוּת, כִּי צְנִיעוּת הָאִשָּׁה בְּזָה תְלוּיָהּ הַגְּאֻלָּה, וְאִשָּׁה צְרִיכָה מָאָד מָאָד לְהִזְהָר מֵאֲסוּר יַחֲוּד שְׂרֵב פּוֹסְקִים הוּא מְדֹאֲוִרִיתָא, וְלִכֵּן אִשָּׁה צְרִיכָה מָאָד מָאָד לְשָׁמֵר לֹא לְקַחַת שׁוּם טְרַמְפִּים מִגְּבֵר זֶה, וּבְכָלֵל לְקַחַת טְרַמְפָּ זֶה מָאָד מָאָד מִסִּכָּן, כִּי יִכּוֹל לְהִיּוֹת אֵיזָה רוֹצֵחַ וְכוּ', אֲנִס וְכוּ', גוֹי אָרוּר טְמֵא וְכוּ', וְלִכֵּן צְרִיכִים לְשָׁמֵר מָאָד מָאָד בְּדָבָר זֶה הֵן גְּבָרִים וּמְקַל שְׂכָן נְשִׁים, כִּי זֶה גּוֹבֵל בְּאֲסוּר חֲמוּר מָאָד מָאָד, וְאֲסוּר לְהַקְל

בְּזֶה בְּשׁוּם פְּנִים וְאַפֶּן, כִּי לְמַעַלָּה בְּשָׂמִים מְאֹד מְאֹד מְקַפִּידִים עַל זֶה, וּלְבִסּוּף מְקַבְּלִים אֶת הָעֲנֵשׁ בְּאַפֶּן חֲמוּר מְאֹד מְאֹד, וְלָכֵן מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים שְׂאֵשָׁה שׁוֹמְרֵת עַל עֲנִינֵי יַחֲוּד לֹא לְהִתְיַחַד לְבַד עִם גְּבֵר, וְרַבִּים חֲלָלִים הֵבִיא דְבַר זֶה.

כָּבֵד עוֹרְרָתִי אוֹתָךְ אֲשֶׁר הַיּוֹם יֵשׁ קִלְפָּה עֲצוּמָה שְׂכוּבֶשֶׁת אֶת כָּל חֲלָקֵי טוֹבָה, וּמְקַרְרֵת אֶת הָאֱמוּנָה וְאֶת הַיְרֵאת שָׁמַיִם מִבֶּר יִשְׂרָאֵל, וּמְכַנִּיִּס בּוֹ כְּפִירוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת, וְהוּא הַכְּלִי מִשְׁחִית הַנִּקְרָא מַחְשָׁב (מְכַשֵּׁף) הַמְּחַבֵּר לְאִינְטֶרְנֵט, אוֹ אִיפִיד, אוֹ בְּלֻקְבְּרֵי וְכוּ', שְׂבֹזָה יְכוּלִים לְרֹאוֹת כָּל מִינֵי שְׂקוּץ תַּעֲוִב עָרוּם וְזוּהוּם, וּמְאֲמֵלְלִים אֶת עֲצָמָם וְכוּ', וְאֶת הַיְלָדִים וְכוּ', וְלָכֵן הָעֵקֶר רְאֵי לְזֶרֶק מֵהַבֵּית מַחְשָׁב הַמְּחַבֵּר לְאִינְטֶרְנֵט אִיפִיד בְּלֻקְבְּרֵי אִם יֵשׁ לָךְ דְּבַר כְּזֶה, כִּי כָף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סְנֵהֲרִין מֵה). אֵינְךָ יֵצֵר הָרַע שׁוֹלֵט אֲלֵא בְּמֵי שְׁעִינֵי רֹאוֹת; וְאָמַר הַחֶכֶם "אֵינְךָ חוֹצֵץ בְּפָנֶי הַתְּאֵוָה כַּעֲצִימַת הָעֵינַיִם" וְאָמַר "אֵינְךָ לָךְ אֲבָר בְּאֲבְרֵי הָאָדָם שִׁיגְרָם לוֹ מְכַשׁוּל כְּמוֹ הָעֵינַיִם". וְאֲנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לָךְ שֶׁהִרְבֵּה בְּתִים נִהְרָסוּ לְגַמְרֵי רַק מִפְּנֵי שֶׁהָיָה לָהֶם מַחְשָׁב שְׂמַחְבֵּר אֶל אִינְטֶרְנֵט בְּבֵית, וְהַבַּעַל אוֹ הָאֵשָׁה הַתְּחִילוּ לְהִתְכַתֵּב דֶּרֶךְ הַפִּיִּסְבּוּק וְכוּ' וְכוּ', וְכָךְ נִפְלוּ בַּפֶּח, וּלְבִסּוּף אוֹ הַבַּעַל אוֹ הָאֵשָׁה בְּרָחוּ מֵהַבֵּית וְכוּ', וְדְבַר זֶה מְאֹד מְאֹד מְצוּי בְּעַתִּים הַלְלוּ, וְאַף שׁוֹזָה נִדְמָה כְּאִלוֹ הַגְּזֵמָה וְכוּ', אֲבָל רַבִּים נִפְלוּ בַּפֶּח בְּשִׁבִיל הַכְּלִי הָאֲרוּרָה הַזֶּה וְכוּ', וְנִשְׁבַּר בֵּיתָם, וּלְבִסּוּף הַתְּגָרְשׁוּ רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְלָכֵן אָסוּר בְּהַחֲלֵט שִׁיחֵיהָ בְּבֵית מַחְשָׁב שְׂמַחְבֵּר לְאִינְטֶרְנֵט, כִּי זֶה הוֹרֵס אֶת כָּל חֲלָקָה טוֹבָה שֶׁל הַיְהוּדוּת, וּמוֹרִידָה אֶת הַיְרֵאת שָׁמַיִם עַד הַשְּׂאוּל תְּחִיתִית רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וּמֵה גַם שְׂמַאבְדִּים אֶת הַיְלָדִים, כִּי יֵלֵד שְׂלוֹקַח כְּלִי מִשְׁחִית כְּזֶה בְּתוֹךְ יָדוֹ וְכוּ', הוּא כָּבֵד נוֹפֵל בְּשְׂאוּל תְּחִיתִית וּמִתְחַתֵּיו, וְלָכֵן אֲשֶׁרֵי מִי שְׂמַבְעַר אֶת הַחֶמֶץ הַזֶּה מִבֵּיתוֹ, וְאִזּוֹ הַשְּׂכִינָה תִשְׁמַר עָלָיו.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיחֵיהָ לָךְ הַצְּלַחַה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמְּאַחַל לָךְ חֲדָשׁ מְבֻרָךְ

בְּתִרְצוֹ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר טְהָרָה ב' דְּרָאשׁ חֲדָשׁ אִיר הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הָאֲבָרָךְ הַיְקָר לִי מְאֹד ... נִרוּ יְאִיר תְּלִמִיד כּוֹלֵל
לְהוֹרָאָה "תְּפָאֶרֶת בְּנִימִין"

הַיּוֹם מִתְחִיל הַכּוֹלֵל, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ אֵל תְּהִיָּה בְּטֻלָּךְ, אֵין
לְתָאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֵת גְּדֵל הַזְּכוּת שֶׁל אֲבָרָךְ שְׁלוֹמֵךְ כּוֹלֵל, וְאָמַר הַחֲזוֹן אִישׁ
זִי"ע לְאֲבָרָךְ שֶׁשָּׂאֵל אוֹתוֹ אִם הוּא יִכְנָס כְּכֹר בְּמִשְׁאֵ וּמִתָּן, אוֹ שִׁישְׂאֵר עוֹד
לְלַמֵּד שָׁנָה בְּכוֹלֵל? עֲנָה וְאָמַר לוֹ בְּזֶה הַלְּשׁוֹן "אֵין אֵתָּה יְכוֹל לְתָאֵר וּלְשַׁעַר
מֵה זֶה שָׁנָה לְהִיּוֹת כּוֹלֵל, אֵין קֶץ לְשִׁכְרוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּמְכַל שְׂכֵן בְּעוֹלָם
הַבָּא, וְאֵתָּה שׁוֹאֵל אוֹתִי אִם לְהִשְׁאֵר עוֹד שָׁנָה בְּכוֹלֵל?", וְלִכֵּן אֵל תְּהִיָּה
בְּטֻלָּךְ, תְּהִיָּה עֶקֶשׁוֹן גְּדוֹל מְאֹד וּתְבוֹא לְהַכּוֹלֵל לְלַמֵּד כֹּל יוֹם, הַעֲקָר תִּשְׁמֹר
עַל הַזְּמַנִּים, כִּי חָבֵל מְאֹד מְאֹד שֶׁתִּפְסֹס אֵת הַלְמוּד דֶּף הַיּוֹמִי, שְׂזָה הַצְּלָחָה
נְצִיחִית, וְכֵן רְצִיתִי מְאֹד שֶׁתִּכְנִיס אֵת עֲצֻמָּךְ בְּלְמוּד הַלְכָה, וְתִחְזֹר עַל הַלְכוּת
נְדָה שְׂזָה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב לְאֲבָרָךְ צְעִיר, כִּי בְּקָלוֹת יְכוֹלִים לְהַכְשֵׁל בְּאֶסוֹר
הַחֲמוּר מְאֹד וְהוּא אֶסוֹר נְדָה.

צֵא מֵהַעֲצָבוֹת וְהִדְכָּאוֹן הַפְּנִימִי שֶׁלָּךְ וְכוּ', וְתִרְאָה לְכַבֵּד וּלְיִקָּר מְאֹד
מְאֹד אֵת אֲשֶׁתָּךְ, כִּי כֹךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּכֹא מְצִיעַא נֹט). לְעוֹלָם יְהִי
אָדָם זֶהִיר בְּכַבוֹד אֲשֶׁתוֹ, שְׂאֵין בְּרִכָּה מְצוּיָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ שֶׁל אָדָם אֲלֵא בְּשִׁבִיל
אֲשֶׁתוֹ, שְׁנֶאֱמַר (בְּרֵאשִׁית י"ב) "וּלְאֲבָרָם הֵיטִיב בְּעִבּוּרָה" וְהֵינּוּ דְאָמַר לְהוּ רְבָא
לְבַנֵּי מַחוּזָא, אוֹקִירוּ לְנִשְׁיֵיכוֹ כִּי הֵיכִי דִתְתַעְתְּרוּ, (תְּכַבְּדוּ וּתְיַקְרוּ אֵת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדִי
שֶׁתִּתְעַשְׂרוּ) וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּשִׁי מוֹהֲרָן חֵלֶק א' סִימָן ס"ט) שֶׁעֲקָר הַעֲשִׂירוֹת בָּא
בְּזָכוֹת הָאִשָּׁה, וְצָרִיכִים לַעֲשׂוֹת כֹּל מֵה שֶׁבִּיכְלָתָךְ רַק לְשִׂמְחַ אוֹתָהּ, כִּי (רֵאשׁ
הַשָּׁנָה ו':) אִשָּׁה בְּעִלָּה מְשֻׁמְחָה; וְכִשְׂשֵׁשׁ שְׂמֻחָה בְּבֵית אֶז הַשְּׂכִינָה נִמְצָאֵת בְּבֵית,
וּבְמִקּוֹם שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָאֵת שֶׁם הַבְּרִכָּה מְצוּיָה.

תִּרְאָה לְמַסַּר אֵת נַפְשְׁךָ לְהַתְּפַלֵּל אֵת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת שְׁחֵרִית מְנַחָה
עֶרְבִית בְּמִנְיֵן דִּיקָא, כִּי כֹךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרִכוֹת ח.) מֵאֵי דְכָתִיב
(תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֲנִי תְּפִלְתִּי לָךְ הַיְוִי"ה עֵת רְצוֹן" אֵימַתִּי עֵת רְצוֹן בְּשַׁעַה שֶׁהַעֲבוּר

מתפללִין; וְלִכְּנֵן תַּעֲשֶׂה לְעֲצֻמָּךְ הַרְגֵל לְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ח') עַל מֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרִכּוֹת נד:): מַחְנֶה יִשְׂרָאֵל כַּמָּה הוּא, תִּלְתָּא פְּרָסָא, הֵינּוּ כָּל זְמַן שְׂאָדָם מִתְּפַלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת בְּכָל יוֹם, הוּא נִמְצָא בְּמַחְנֶה יִשְׂרָאֵל, וְאִיךְ שֶׁהוּא רַק מִתְקַרֵּר וּמִתְחִיל לְהִתְרַשֵּׁל מֵאִיזָה תְּפִלָּה לֹא לְהִתְפַּלֵּל בְּמַגִּין, זֶה כְּבָר קִלְפַת עוּג מְלֵךְ הַבְּשָׁן שְׂיַעֲקֹר אוֹתוֹ מֵהִיָּדוּת, וְכֵךְ מוּבָא מִסְפָּרֵי קְדָמוּנִים, הַתְּפִלָּה בְּמַגִּין יֵשׁ לָהּ כַּח לְשׁוֹנוֹת הַטְּבַע, וְכֵן לְהַנְצִל מִן הַסְּכָנָה, וְכֵן הַכַּח הַתְּפִלָּה בְּמַגִּין לְבַטֵּל אֶת כָּל אֲשֶׁר נִגְזַר כְּבָר עָלָיו, וְלִכְּנֵן אֲשֶׁרֵי מִי שְׂאִינוּ בְּטֹלָן, אֶלָּא מוֹסֵר אֶת נַפְשׁוֹ לְהִתְפַּלֵּל בְּמַגִּין דִּיקָא.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלְתִּי שְׂאִנִּי מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמְּאַחֵל לָךְ חֵדֶשׁ מְבָרָךְ

בְּתַרְצוּז.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר טְהָרָה ב' דְּרֹאשׁ חֵדֶשׁ אֵיר הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל הַמְּלַמֵּד הַיָּקָר לִי מָאד ... נְרוּ יָאִיר

יַעַן שְׁקָרָה לְאַחַרְוֹנָה כַּמָּה מִקְרִים מְזוּעָזְעִים שְׂיִלְדִים גְּנָבוּ מִהַקְּפוֹת צְדָקָה וְכוּ', וְלִכְּנֵן עָלֶיךָ לְעוֹרֵר הַרְבֵּה אֶת הַיְלָדִים עַל חֲמֵר אֲסוּר גְּנָבָה, כִּי כֵךְ אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמְּדוּת אוֹת גְּנָבָה וּגְזֵלָה סִימָן א') מִי שֶׁנִּפְתָּה לְבוֹ לְגֹזֵל וְכִיּוֹן שֶׁהִתִּיר לְעֲצֻמוֹ גְּזֵלַת חֲבֵרוֹ, הָרִי הוּא מוּכָן לְכָל חֲטָא וְעוֹן, וְאִין תִּקְנֶה לְהִסְרִיּוֹ מִדְּרֹכֵי הָרָעָה; וּבְכָלֵל כְּדֹאֵי מָאד מָאד לְכָל מְלַמֵּד שְׂיִרְבֶּה בְּכָל יוֹם לְדַבֵּר עִמָּהֶם בְּעִנְיֵי תְּקוּן הַמְּדוּת, כִּי הַמְּדוּת הֵם עֵקֶר הָאָדָם, וּבְלִי מְדוּת אָדָם הוּא חִיָּה בְּצוּרַת אָדָם, וְתִרְבֶּה לְסַפֵּר לָהֶם סְפוּרֵי צְדִיקִים, אִיךְ שֶׁמְסֵרוּ אֶת נַפְשָׁם בְּעִנְיֵן מְדוּת טוֹבוֹת, שְׂהִיָּה חֲקוּק אֶצְלָהֶם וְכוּ', כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רמ"ח) דַּע שֶׁסְּפוּרֵי מַעֲשִׂוֹת מִצְדִּיקִים, הוּא דְּבַר גְּדוֹל מָאד, כִּי עַל יְדֵי סְפוּרֵים מִצְדִּיקִים נִתְעוֹרֵר וְנִתְלַהֵב הַלֵּב בְּהִתְעוֹרְרוֹת גְּדוֹל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּחֶשֶׁק נִמְרָץ מָאד, כִּי הִרְשִׁימוּ שְׁעֲשֶׂה אוֹתוֹ הַצְּדִיק שֶׁמְסַפְרִין מִמֶּנּוּ, עַל יְדֵי

עבודתו את השם יתברך, זאת הרשימו נתעוררת בעת שמספרין מהצדיק, והיא מעוררת להשם יתברך בהתעוררות גדול, ולכן מה טוב ומה נעים להיות רגיל ולספור ספורים להתלמידים, שזה מושך את הלב אליו יתברך, והרב הקדוש מצאנו זי"ע בעל "דברי חיים" שאל פעם את המלמדים של בניו האם הם לומדים אתם מוסר? והשיבו כן! וכששאל אותם איזה ספרי מוסר? ענו ואמרו "חובת הלבבות". ענה ואמר להם לא לזה התכוונתי, אלא תספרו להם ספורי צדיקים מהרבי רבי אלימלך מליזענסק זי"ע ומהרבי רבי זושא מאניפאלי זי"ע. רואים מזה את גדל הכח של ספורי צדיקים, שמושך את הלב של הילדים לחקות אותם, וידוע אם אדם חזק בעצמו באיזה דבר, אזי יש לו כח גדול להשפיע על המקבל, ולכן מלמד צריך להיות בעצמו חזק עם נקדת האמונה בו יתברך, והוא יהיה דגמא חיה לתלמידיו, כי לא ימלט שמלמד יתנהג בקלות ראש לפני תלמידיו וכו', ואחר כך יבקש מהתלמידים שיתנהגו הכי טוב וכו', זה לא הולך ככה, חנוף מתחיל מהמחנך בעצמו, כי מלמד צריך להיות ירא שמים גדול, ואז דבריו נשמעים, כמאמרם ז"ל (נלקוט קהלת רמז תקפ"ט) "סוף דבר הכל נשמע", אמר רבי חלבו כל אדם שיש לו יראת שמים סוף דבריו נשמעים, שנאמר (קהלת י"ב) "סוף דבר הכל נשמע" וגו', ויש לומר בפשיטות אם אדם תמיד מסתכל על הסוף וכו', כמאמרם ז"ל (ברכות י"ז) רבי יוחנן כי הוה מסיים ספרא דאיוב אמר הכי סוף אדם למות וסוף בהמה לשחיטה והכל למיתה הם עומדים, אשרי מי שגדל בתורה ועמלו בתורה ועושה נחת רוח ליוצרו וגדל בשם טוב ונפטר בשם טוב מן העולם, ועליו אמר שלמה (קהלת ד' א) "טוב שם משמן טוב ויום המות מיום הולדו", אדם כזה דבריו כבר נשמעים, ואת זה צריך מלמד להכניס טוב טוב בלב, ואם יהיה לו יראת שמים, על ידי זה בקלות יוכל להעביר את המסר גם להתלמידים, אשרי מלמד שמכניס את הדבורים האלו בתוך לבו, ואז טוב לו וטוב להתלמידים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצלח.

המאחל לך חדש מברך

בתרצה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר טְהָרָה א' דְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ אִיר הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי'
לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׁתִּמְסְרֵי אֶת נַפְשְׁךָ לַהֲיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִף
שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ שְׁזֶה הָעֲבוּדָה הַכִּי קָשָׁה לְאִשָּׁה, כִּי אֵין עֲבוּדָה שְׂבָא קָשָׁה לְאִשָּׁה
כְּמוֹ שִׂמְחָה, כִּי טִבֵּעַ שֶׁל אִשָּׁה שְׁנִמְשַׁכֶּת אַחַר הָעֲבִיּוֹת וְהַגְּשָׁמִיּוֹת, וְכָל כֶּף
חֶבֶל כִּי הַנְּשִׂמָה מוֹשַׁכֶּת רַק לְרוּחָנִיּוֹת שְׁשֵׁם מְקוֹר הַשִּׂמְחָה, וְהַגּוֹף סוֹחֵב
וּמוֹשֵׁף רַק בְּגִשְׁמִיּוֹת שְׁשֵׁם מְקוֹר הָעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן, כְּמוֹ שְׂאֵמֶר
רַבְּנּוֹ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן קפ"ט) עָקֵר נְשִׁיכַת הַנְּחֹשׁ הוּא עֲצָבוֹת
וְעֲצָלוֹת, וְלִכֵּן אֲשָׁרֵי הָאִשָּׁה שֵׁישׁ לָהּ שֶׁכָּל וְקוֹלֵטֶת תַּכְף וּמִיד שְׁבוּ בְּרַגַע
שְׁנִמְשָׁךְ עֲלֶיהָ עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדְכָאוֹן וְכו', זֶה בָּא מִצַּד הַטְּמֵאָה, וְלִהְפֹךְ
כְּשִׁתְּמַשִּׁיךְ אֶת עֲצָמָה אֶל הַשִּׂמְחָה, וְלִפְקֹחַ אֶת דַּעְתָּהּ, זֶה בָּא מִהַקְדָּשָׁה, וְלִכֵּן
תִּרְאִי מֵה לְפָנֶיךָ, תִּמְסְרֵי אֶת נַפְשְׁךָ רַק לַהֲיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִז כָּל הַחַיִּים שְׁלֶךְ
יִשְׁתַּנּוּ לְטוֹבָה, כִּי כָּל הַבְּעִיּוֹת שֵׁישׁ לְכָל אִשָּׁה, זֶה רַק מַחְצֶמֶת שֶׁהִיא מוֹשַׁכֶּת
אֶת עֲצָמָה אֶל הָעֲצָבוֹת וְהָעֲצָלוֹת, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׁתִּתְאַזְרֵי
בְּמַדַּת הַסְּבָלָנוֹת שְׂאֵין מְדָה יוֹתֵר יָפֵה מִזוֹ, וְאִפְלוּ שְׁזֶה בָּא לְךָ מְאֹד מְאֹד
קָשָׁה, זְכָרִי מֵה שְׂאֵמֶר הַתְּנַא הַקְדוּשׁ (אֲבוֹת פָּרָק ה') לְפּוֹם צַעֲרָא אֲגָרָא, וְדַעֵי לְךָ
כְּשִׂאִשָּׁה עוֹצֶרֶת עֲצָמָה לֹא לְכַעַס וְכו', עַל יְדֵי זֶה הִיא מִצְלָת אֶת חַיֵּי הַנְּשׂוֹאִין
שְׁלָהּ וְכו', כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי מַדַּת הַסְּבָלָנוֹת וְלֹא לְהַכְנִס בְּכַעַס וְקִנְיָה וְכו'
וְכו', וְהִיא צְרִיכָה לְרֹאוֹת שְׁלֹא תִהְיֶה לָהּ שׁוֹם תְּרַעַמֶת עַל בַּעֲלָהּ, כִּי הָאִשָּׁה
הִיא חֶלֶק מִבְּעֻלָּהּ, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ג) "עֲצָם מִעֲצָמִי וּבָשָׂר מִבָּשָׂרִי
לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לְקַחָהּ זֹאת", וְלִכֵּן אֲשָׁרֵי הָאִשָּׁה שְׁקִנְתָּה לְעֲצָמָה
אֶת מַדַּת הַסְּבָלָנוֹת לְגַבֵּי בַּעֲלָהּ וְכו', וּמוֹחֵלֶת לוֹ עַל הַכֹּל, וּמִתְחַזְּקִים לְאַהֵב
אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, שְׂאִז הַשְּׁכִינָה תִשְׁרֶה בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וְעַל יְדֵי זֶה יִצְלִיחוּ בְּחַיֵּי
נְשׂוֹאֵיהֶם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך חדש מברך

בתרצט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר טהרה א' דראש חדש איר התשע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (תנחומא פנחס) בְּרוּךְ חֲכָם הַרְזִים כָּשֶׁם שְׂאִין פְּרָצוּפוּתֵיהֶם שְׂוִין זֶה לְזֶה, כִּף אֵין דַּעְתָּם שְׂוִין זֶה לְזֶה, אֵלֵא כֹל אֶחָד וְאֶחָד יֵשׁ לוֹ דַּעַת בְּפָנָי עֲצָמוּ, וְכֵן אוֹמֵר (א"יב כ"ח) "לְעֵשׂוֹת לְרוּחַ מְשַׁקֵּל וּמִים תִּפֵּן בְּמִדָּה" כֹּל בְּרִיָּה וּבְרִיָּה יֵשׁ לוֹ דַּעַת בְּפָנָי עֲצָמוּ, תִּדַע לָךְ שֶׁהוּא כֵּן, מֹשֶׁה מִבְּקֵשׁ מִן הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשַׁעַת מִיתָתוֹ, וְאוֹמֵר לְפָנָיו רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם גְּלוּי וְיָדוּעַ לְפָנָי דַּעְתָּם שֶׁל כֹּל אֶחָד וְאֶחָד, וְאֵין בְּשֶׁל בְּנֵיךְ דוּמָה זֶה לְזֶה, כִּשְׂאֵנִי מִסְתַּלַּק מִהֵן בְּבִקְשָׁה מִמָּךְ אִם בְּקִשְׁתָּ לְמִנּוֹת עֲלֵיהֶם מְנַהֵג, מִנֵּה עֲלֵיהֶם אָדָם שֶׁיְהִי סוֹבֵל לְכֹל אֶחָד וְאֶחָד לְפִי דַּעְתּוֹ, מְנִין, מִמָּה שֶׁקָּרָאוּ בְּעֵינָי שְׂנֵאֲמַר (במדבר כ"ז ט"ו) "יִפְקֵד הַיְוָי"ה אֱלֹהֵי הַרוּחַת לְכֹל בְּשָׂר" וְגו'.

תִּסְתַּכַּל עַל הָאֲצָבָעוֹת שְׂבִיָּדָה, אֵין אֲצָבַע אֶחָד דוּמָה לְהַשְׁנִי, אֶחָד גְּדוֹל אֶחָד קָטָן אֶחָד בִּינוּנִי וְאֶחָד מִתְמַשֵּׁף לְצַד, וְלִמָּה בְּרָא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּכֹה שֶׁיְהִיָּה הָאֲצָבָעוֹת שׁוֹנוֹת אֶחָד מֵהַשְׁנֵיָּה? אֵלֵא יֵשׁ לְכֹל אֲצָבַע כּוֹנֵה אַחֲרַת וְשִׁמוּשׁ אַחֵר וְכוּ', כִּף בְּרָא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כֹּל אֶחָד עִם תְּכוּנוֹת הַנֶּפֶשׁ אַחֲרַת, כִּי הָרִי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְקַבֵּל נִחַת רוּחַ מִכֹּל אֶחָד בְּאִפְן אַחֵר לְגַמְרִי, וְכִמוֹ שְׂאֲמַר רַבְּנוּ ז"ל (לקיט"י מוהר"ן חלק א' סימן ל"ד) שֶׁלְכֹל אֶחָד יֵשׁ נִקְדָּה מֵה שְׂאֵין בְּחִבְרוֹ, וְאִפְלוּ הוּא לֹא יְכוּל לְהִיּוֹת כְּמוֹ חִבְרוֹ, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (תענית כ"א:) אֲבָא אוֹמְנָא הוּהוּ אֶתִּי לִיָּה שְׁלֵמָא מִמְתִּיבְתָא דְרַקִּיעָא כֹּל יוֹמָא וְלֵאבִי כֹּל מְעֵלִי יוֹמָא דְשִׁבְתָּא לְרַבָּא כֹּל מְעֵלִי יוֹמָא דְכַפּוּרִי, הוּהוּ קָא חֲלָשָׁא

דַּעֲתִיָּה דְאֲבֵי מִשׁוּם דְּאָבָא אֹמְנָא אָמְרוּ לִיה לֹא מְצִית לְמֵיעֲבַד כְּעֲבָדֵי וְכוּ',
 [אָבָא אֹמְנָא הָיָה רוֹפֵא נְשִׁים, וְשָׁמַע כָּל יוֹם בֵּת קוּל מִן הַשָּׁמַיִם שְׁאוּמֵר לוֹ
 שְׁלוֹם, וְאֲבֵי שָׁמַע רַק כָּל עָרַב שֶׁבֵּת בֵּת קוּל מִן הַשָּׁמַיִם שְׁאוּמֵר לוֹ שְׁלוֹם,
 וְרָבָא שָׁמַע רַק פַּעַם בְּשָׁנָה בְּעָרַב יוֹם הַכַּפּוּרִים בֵּת קוּל מִן הַשָּׁמַיִם שְׁאוּמֵר
 לוֹ שְׁלוֹם, הָיָה לָהֶם חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת אֵיךְ סָתַם רוֹפֵא נְשִׁים שִׁיזָכָה לְדַבֵּר כְּזֶה
 לְשָׁמַע בֵּת קוּל מִן הַשָּׁמַיִם כָּל יוֹם, וְאוּמֵר לוֹ שְׁלוֹם, עָנּוּ לָהֶם אֲתָם לֹא יְכוּלִים
 לַעֲשׂוֹת כְּמוֹ אָבָא אֹמְנָא שֶׁהוּא רוֹפֵא נְשִׁים וּמִתְנַהֵג מְאֹד בְּצַנִּיעוּת, וְכֵן לֹא
 לִוְקַח כֶּסֶף מִמֵּי שְׁאִין לוֹ, וְעוֹד נוֹתֵן אַחֵר הַטְּפוּל סַעֲדָה שְׁלֵמָה], וּמִזֶּה מְלַמֵּד
 אוֹתָנוּ רַבְנּוּ ז"ל אֵיךְ שָׁכַל אֶחָד וְאֶחָד יֵשׁ לוֹ אֶת הַנִּקְדָּה שְׁלוֹ, וְלֹא צָרִיךְ
 לְהִתְבַּלְבֵּל מִנִּקְדוֹת שֶׁל אֲחֵרִים, וּבְכֻלָּל אָדָם צָרִיךְ תְּמִיד לְהִסְתַּכֵּל רַק עַל
 עֲצֻמוֹ, לֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מֵאַחֲרִים, וְהוּא צָרִיךְ לְזָכֹר שֶׁהוּא נִבְרָא בְּזֶה הָעוֹלָם
 לְתַכְלִית מְסִימָת, וְכֵן כָּל אֶחָד וְאֶחָד נִבְרָא לְתַכְלִית אַחֲרָת, לְהוֹצִיא אֶת נִקְדָּתוֹ
 בְּזֶה הָעוֹלָם, וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי הָאָדָם שְׁלֵא מִתְבַּלְבֵּל מֵהַזּוֹלָת כָּלָל, רַק שֵׁשׁ וְשִׁמַּח
 עִם הַנִּקְדָּה טוֹבָה שֵׁישׁ בוֹ, כִּי לְכָל אֶחָד יֵשׁ נִקְדָּה מֵה שְׁאִין בְּחִבּוּר.

וּבִקְאֻמַּת אִם תִּתְבוּנֵן לָמָּה נִכְנָס קִנְיָה לְאָדָם עַל הַזּוֹלָת? זֶה בָּא מִחֻמַּת
 הַיִּשׁוּת וְהַגְּאוּת שֵׁישׁ בוֹ וְכוּ', וְלִכֵּן תִּרְאֶה דְבַר פְּלֵא, אִף שֶׁהָאֲצַבְעוֹת שֶׁל כָּל
 אָדָם לֹא דוֹמוֹת אַחַת לְהַשְׁנִיָּה, אַחַת גְּדוֹלָה, אַחַת קְצָרָה, אַחַת נְמוּקָה, אַחַת
 בִּינּוֹנִית וְכוּ', עִם כָּל זֹאת כְּשׁוֹכְפִים אֶת הָאֲצַבְעוֹת בְּתוֹךְ כַּף הַיָּד, אִזּוֹ כָּל
 הָאֲצַבְעוֹת שׁוֹוֹת, הֵינּוּ אִם אָדָם מוֹרִיד אֶת הָרֹאשׁ, מוֹצִיא אֶת הַגְּאוּהַ הַסְּרוּיָה
 שֵׁישׁ בוֹ וּמִתְכּוֹפֵף וְכוּ', אִזּוֹ הַכֵּל יִשָּׁר וְאִין לוֹ קִשְׁיוֹת עַל אִף בֵּן אָדָם, וְלֹא
 מִתְעָרַב מֵה שְׁקוּרָה עִם אָדָם אַחֵר, וְחֵי אֶת הַחַיִּים שְׁלוֹ, הוּא הֵכִי מֵאֲשֶׁר בְּחִיּוֹ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ
 וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחֵל לְךָ חֲדָשׁ מְבָרֵךְ

בתש.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר טְהָרָה א' דְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ אִיר הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירו יֵאִיר
לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

צָרִיךְ שְׂתַדַּע שְׁלָנוּ יֵשׁ רַק רַבִּי אֶחָד וְהוּא רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ
(לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֵק א' סִימָן קצ"ב) פָּנִיו שְׂכָלוּ וְנִשְׁמָתוֹ נִמְצָאִים בְּתוֹךְ סִפְרוֹ, וְלִכְּן
עָלִינוּ לְהִרְבוֹת בְּלִמּוּד סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁשֵּׁם גִּנּוּז פָּנָיו וְשְׂכָלוֹ וְנִשְׁמָתוֹ, עִם
כָּל זֹאת צְרִיכִים נִקְדַּת הַחֲבֵר שְׁזֵה כָּלֵל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂאֶחָד צָרִיךְ לְחַזֵּק אֶת
הַשְּׁנִי, כְּמוֹ שְׂאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֵק א' סִימָן ל"ד) כִּי יֵשׁ נִקְדַּת הָרַב, וְיֵשׁ
נִקְדַּת הַחֲבֵר, וְיֵשׁ נִקְדַּת עֲצָמוֹ, וּמִסְבִּיר מוֹהֲרֵנוּת ז"ל (לְקוּטֵי הַלְכוֹת בְּרַכַּת הַמְּזוּן
הַלְכָה ג') שֶׁקֹּדֶם צְרִיכִים לְקַבֵּל אֶת נִקְדַּת הָרַב, שְׁזֵה רַבְּנוּ ז"ל בְּעֲצָמוֹ, צְרִיכִים
הַרְבֵּה לְלַמַּד אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְלִקְבֵּל אֶת דַּעְתוֹ, כִּי רַק הוּא הָרַבִּי שְׁלָנוּ,
וְאַחַר כֵּךְ צְרִיכִים לְדַבֵּר עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׁזֵה נִקְדַּת הַחֲבֵר, שְׂאֶחָד יַחֲזִיק אֶת
הַשְּׁנִי, לְקִים אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְאַחַר כֵּךְ יֵשׁ נִקְדַּת עֲצָמוֹ שְׂיִכּוֹל לְדַבֵּר אֵל
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי אִם לּוֹמְדִים אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל וּמְקַבְּלִים אֶת דַּעְתוֹ, אֲזִי
מֵאִיר לוֹ מְאֹד, וְכֵן אִם מִתְחַבְּרִים עִם חֲבֵרִים טוֹבִים שֶׁהֵם גַּם כֵּן מְקַרְבִּים אֵל
רַבְּנוּ ז"ל, אֲזִי כָּל אֶחָד מִחֲלִיף אֶת הַנִּקְדָּה שְׁלוֹ עִם הַזוּלָּת, וּבִיחַד מִתְחַזְּקִים,
וְאִף אֶחָד לֹא רוֹצֵה לְהַשְׁתַּלֵּט עַל הַזוּלָּת, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב "וּמְקַבְּלִין דִּין מִן דִּין",
אֶחָד צָרִיךְ לְקַבֵּל מֵהַשְּׁנִי, וְלֹא כְּתוֹב "וְנוֹתְנִים זֶה לְזֶה", כִּי הַשְּׁלָמוֹת לְקַבֵּל
מֵהַזוּלָּת, לֹא לְתַת לְהַזוּלָּת וְכוּ' וְכוּ', וְאֲזִי כְּשֶׁמִּתְחַזְּקִים אֶחָד מֵהַשְּׁנִי, אֲזִי יְכוּלִים
לְהַשְׁתַּמֵּשׁ עִם נִקְדַּת עֲצָמוֹ לְהִרְבוֹת בְּדַבּוּרִים אֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁזֵה
נִקְדַּת עֲצָמוֹ.

עִם כָּל זֹאת יֵשׁ אֲנָשִׁים שֶׁהֵם כָּל כֵּךְ שְׂבוּרִים וְרוֹצְצִים וּמֵיֶאֱשִׁים וְהֵם
נִמְצָאִים בְּדַכְאוֹן פְּנִימִי, עַד שֶׁקָּשָׁה לָהֶם לְקַבֵּל אֶת נִקְדַּת הַחֲבֵר, וְעַל זֶה
צְרִיכִים לְזַכֵּר מַה שְׂאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן ש"ח) עַל אֶחָד שֶׁדָּבַר עִמוֹ
הַרְבֵּה, וְכוּנַת רַבְּנוּ ז"ל הִיָּה לְהוֹצִיאוֹ מִמְקוֹמוֹת שֶׁנִּטְבַּע בָּהֶם בְּמִים שְׂאִין לָהֶם
סוּף. אֲבָל אוֹתוֹ הָאִישׁ נִתֵּן כְּתָף סוּרְרַת וְחִזֵּק אֶת לְבוֹ וְלֹא קִבֵּל דְּבָרֵי רַבְּנוּ

ז"ל בלבבו, אף על פי שגם הוא הבין שדברי רבנו ז"ל אמתיים ונפלאים, אבל לא רצה לקבלם. ענה ואמר רבנו ז"ל זה האיש דומה כמו מי שנשבע במים והולך לאבנה, ובא אחד ופושט ידו ורוצה להוציא משם, והוא נותן כתף סוררת ופונה ערפו בעזות ואינו רוצה להניח את עצמו לתפס בו להוציאו, ובורח מן הבא להצילו.

אני מאד מקווה להקדוש ברוך הוא שתבין דבר מתוך דבר, ותזרק את השכל שלך, ותתחיל לצית את רבנו ז"ל בתמימות ובפשטות, אשר רק זה נקרא התקרבות, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר חלק א' סימן קכ"ג) העקר והיסוד שהכל תלוי בו, לקשר עצמו להצדיק שבדור, ולקבל דבריו על כל אשר יאמר כי הוא זה, דבר קטן ודבר גדול. ולבלי לנטות, חס ושלום, מדבריו ימין ושמאל, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (ספרי פרשת שופטים) 'אפלו אומר לך על ימין שמאל ועל שמאל ימין תצית אותו, ולהשליך מאתו כל החכמות, ולסלק דעתו כאלו אין לו שום שכל, בלעדי אשר יקבל מהצדיק והרב שבדור. וכל זמן שנשא אצלו שום שכל עצמו, אינו בשלמות, ואינו מקשר להצדיק; כי העקר לבטל את שכלו המדמה והבדוי לגמרי, ולצית את הצדיק על כל אשר אומר, ורק זה נקרא התקרבות.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית. המאחל לך חדש מברך

בתשא.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר טהרה א' דראש חדש איר התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

לדעתי אתה עדין לא בשל להתחתן, וכדאי לך עוד לחכות, ולדבר עם פסיכולוג וכו', שיבנה לך את הבטחון עצמי שחסר לך.

אם היית מתמיד בספרי רבנו ז"ל, אזי רבנו ז"ל היה מכניס בך את הבטחון העצמי שחסר לך, ולכן ראה לחזק את עצמך ביתר שאת ביתר עז בשיחה בינך לבין קונך, שזה נקרא בלשון רבנו ז"ל התבודדות, שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן חלק ב' סימן כ"ה) היתהבודדות הוא מעלה עליונה וגדולה מן הכל. דהינו לקבע לו על כל פנים שעה או יותר להתבודד לבדו באיזה חדר או בשדה, ולפרש שיחתו בינו לבין קונו בטענות ואמתלאות בדברי חן ורצוי ופיוס, לבקש ולהתחנן מלפניו יתברך, שיקרב אליו לעבודתו באמת. ותפלה ושיחה זו יהיה בלשון שמדברים בו וכו', ונהגה זו הוא גדולה במעלה מאד מאד, והוא דרך ועצה טובה מאד להתקרב אליו יתברך, פי זאת היא עצה כללית, שכולל הכל. כי על כל מה שיחסר לו בעבודת השם, או אם הוא רחוק לגמרי מכל וכל מעבודתו יתברך, על הכל יפרש שיחתו ויבקש מאתו יתברך; ומי שמרגיל את עצמו לילך בדרך זה, בזה בעצמו הוא בונה את הבטחון עצמי שלו, עד שאין לו שום פחד משום דבר, ומכל שכן לא מנשואין, אדרבה שש ושמח כשזוכה להתחמתן ולהנצל מעברות חמורות וכו' וכו'.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצלית. המאחל לך חדש מברך

בתשב.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר טהרה א' דראש חדש איר התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבי יהודה אלחריזי היה מגדולי המשוררים והפיטנים, הוא היה בזמן הרמב"ם, ויש אומרים שהוא נולד בברצלונה בשנת ד' אלפים תתקכ"ה, והשירים והפיטנים שלו היו מאד מקבלים, והוא עבר בנדודיו במדינות

רבות, כגון צרפת, איטליה, יוון, פרס, ארץ ישראל, סוריה, ומצרים, ובכל המקומות קבלו את פניו בכבוד גדול, עם כל זאת היה עני גדול, אבל החיה ושמח אנשים בכל מקום שבא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך חדש מברך

בתשג.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר טהרה א' דראש חדש איר התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

מובא בספר השל"ה הקדוש (הגהות למסכת שבת תורה אור כ"ו) וזה לשונו: מובא בקנטרס בדברי הארז"ל ללבש בשבת ארבעה בגדי לבן, ואין להקפיד דאם לבש בחרף בגד ארגמן וכיוצא תחת מלבוש הלבן העליון מפני הצנה, רק שיהיו ארבעה בגדי לבן כנגד האותיות השם הגדול, שהן לבושי העולם הבריאה. ומאן נינהו, תחתון ועליון והאזור והחלוק. ונאמר במסורה פי כפי גון המלבוש שאדם לובש בשבת בעולם הזה כף ממש יתלבש אחר פטירתו בימי שבת תמיד. ונכון להקפיד מאד לאכל בשלחן של ארבעה רגלים בשבתות וימים טובים, דגמא לשלחן הטהור שבהיכל. ולא יפחתו לו מארבע כפרות ונר של ארבע פיות. וראוי להיות זריז מאד בטבילת שבת שחרית, שהאדם יוצא מקדשה לקדשה, כי אינה דומה חמר ליל שבת ליומא לענין רזי האלהים וסודותיה; וכו', עין שם, ולכן כל מי שיכול להראות את זה, מה טוב ומה נעים, אבל אם לא יכולים להראות את זה מאיזה סבה שרק לא יהיה, אזי לא כדאי לעשות מריבה עם האשה בשביל דברים כאלו, אדרבה אם היא רוצה לקנות שלחן שעומד על בסיס גדול, שיהיה לה לבריאות, כי אתה לא יכול לתאר ולשער את גדל הזכות של אדם שמוסר

אֶת נַפְשׁוֹ שִׁיְהִיָּה לּוֹ שְׁלוֹם בַּיִת בְּבֵיתוֹ, וּבְכָל־אָדָם צָרִיךְ תְּמִיד לְדַעַת שְׁבַע־נֵיִן הֶרְהִיטִים וְכוּ', וְשֶׁאֵר כְּלֵי הַבַּיִת וְכוּ', אֶת זֶה יִנִּיחַ לְאִשְׁתּוֹ, כִּי זֶה שֶׁיֶּךְ יוֹתֵר לָהּ, וְאָדָם צָרִיךְ לְהִכְנִיֵס אֶת עֲצָמוֹ כָּל כָּלוּ רַק בְּתוֹרָה וּבַתְּפִלָּה וּבִקְיֻום מִצְוֹת מַעֲשִׂיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בַּתְּפִלָּתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ חֲדָשׁ מְבָרֵךְ

בתשד.

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֵר טְהָרָה א' דְּרֹאשׁ חֲדָשׁ אִיר הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲתָה צָרִיךְ לְדַעַת שְׁכָל רַגַע שְׁאָדָם חֵי בְּזֶה הָעוֹלָם, זֶה נִסְ נִפְלָא מְאֹד מְאֹד, וְאָמַר רַבְּנֵי ז'ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן ז') שֶׁתְּפִלָּה וְאִמוּנָה וְנִסִּים וְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל תְּלוּיִים זֶה בְּזֶה, אָדָם צָרִיךְ לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עַז בְּאִמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, לִידַע לְהוֹדִיעַ וּלְהוֹדֵעַ שֶׁהוּא יִתְבָּרֵךְ מִנְהִיג אֶת הַבְּרִיאָה בְּחֹסֶד וּבְרַחֲמִים בְּצַדֵּק וּבְמִשְׁפָּט, וְדַבֵּר גְּדוֹל וְדַבֵּר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמֵּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, עַד כְּדֵי כִּף שְׁאֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (חֲלִין ז'): אֵין אָדָם נוֹקֵף אֶצְבָּעוֹ מִלְּמִטָּה אֲלֵא אִם כֵּן מִכְרִיזִין מִלְּמַעְלָה; שְׁאָדָם לֹא מִקְבֵּל מִכָּה קִטְנָה בְּאֶצְבָּע קִטְנָה אִם לֹא מִכְרִיזִין עַל זֶה קִדְּם מִלְּמַעְלָה, וְהַרְגַע שְׂמִחָדִיר בְּעֲצָמוֹ אִמוּנָה זוֹ, עַל יְדֵי זֶה תְּמִיד יִתְפַּלֵּל לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וַיִּבְקֶשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ כָּל מָה שֶׁהוּא צָרִיךְ בְּגִשְׂמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד, וְאָז יִתְגַּלֶּה לְפָנָיו אֶת גְּדַל הַנְּסִים שֶׁעוֹשֶׂה אֹתוֹ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּכְבָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שׁוֹחֵר טוֹב תְּהִלִּים ק"ו) אֵי אֶפְשֶׁר לְעוֹלָם בְּלֹא נִסִּין וּבְלֹא פְּלִאִין. כִּיֵּצֵד, אָדָם נִתּוֹן עַל גְּבֵי הַמִּטָּה וְהַנְּחָשׁ בְּאֶרֶץ לְפָנָיו וְכֹא לְעַמֵּד וְהַרְגִישׁ בּוֹ הַנְּחָשׁ, כִּיֵּן שְׂבָא לְתַן רִגְלוֹ עָלָיו בְּרַח הַנְּחָשׁ מִפָּנָיו. וְאִינוּ יוֹדַע מָה פְּלִאֵי

עֲשֵׂה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עִמּוֹ. וּמִי יוֹדֵעַ, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. שְׁנַאֲמַר, "לְעֵשֶׂה נִפְלְאוֹת גְּדוּלוֹת לְבָדוֹ". הוּא לְבָדוֹ יוֹדֵעַ נְסִים וְנִפְלְאוֹת שְׁעוֹשֵׂה עִמָּנוּ; וְדָבָר זֶה הוּא דָבָר תְּמִידִי, אָדָם לֹא קוֹלֵט שֶׁהוּא חַי בְּנֶס כָּל רֵגַע, שׁוֹמְעִים כָּל כֶּף הַרְבֵּה תְּאוֹנוֹת דְּרָכִים וְכוּ', אֲנָשִׁים הוֹלְכִים עַל הַמַּדְרָכוֹת וְכוּ', וּפְתָאֵם עֲלֶיהָ רִכֵּב וְדָרַס כְּמָה אֲנָשִׁים וְכוּ', אוֹ מִשְׁאִית נוֹסֶעַת וְדוֹהֶרֶת וְכוּ', וְנִכְנָסָה בְּכַמָּה רִכְבִּים, וַיֵּשׁ כָּבֵד כְּמָה הֶרְוִיגִים וְכוּ', וַיִּכֵּן כָּל מִינֵי אֲסוּנוֹת שָׂרָק יֵשׁ, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹמֵר אֶת הָאָדָם שְׂאֵלָיו לֹא יִגְיעַ דְּבָר זֶה, הָאֵם זֶה לֹא נֵס פְּתוּחַ כָּל יוֹם כָּל שְׁעָה וְכוּ' רֵגַע? וְהוּא חוֹשֵׁב שֶׁזֶּה טִבֵּעַ מִקְרָה וּמְזוּל וְכוּ', וְעַל זֶה אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (גְּדָה ל) לְעוֹלָם אֶפְלוּ בְּעַל הַנֵּס אֵינוּ מִכִּיר בְּנֶסוֹ, כִּי אָדָם חוֹשֵׁב שֶׁכֶּף צָרִיךְ לִהְיוֹת שֶׁהוּא צָרִיךְ לִהְיוֹת בְּרִיא וְכוּ', וְלוֹ לֹא צָרִיךְ לִקְרוֹת שׁוֹם דְּבָר וְכוּ', וְאֵינוּ יוֹדֵעַ שֶׁכָּל רֵגַע וְכוּ' דָּקָה שָׂרָק חַי זֶה נֵס נִפְלֵא, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שְׁמוֹת רַבָּה פָּרָשָׁה כ"ד סִימָן א) בּוֹא וּרְאֵה כְּמָה נְסִים עוֹשֵׂה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עִם הָאָדָם וְהוּא אֵינוּ יוֹדֵעַ, שְׂאֵלוּלֵי הִיָּה אוֹכֵל פֶּת כֶּשֶׁהִיא חִיָּה, הִיָּתָה יוֹרֶדֶת בְּתוֹךְ מַעְיֹו וּמִשְׁרֻטֶת אוֹתוֹ, אֲלֹא בְּרָא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מַעְיֹו בְּתוֹךְ גְּרִיגָתוֹ שֶׁהוּא מוֹרִיד אֶת הַפֶּת בְּשָׁלוֹם; אָדָם חוֹשֵׁב שֶׁזֶּה טִבֵּעַ שְׂאוּכֵל וּבוֹלֵעַ אֶת הָאֵכָל וְכוּ', וְאֵינוּ שֵׁם לֵב אֶת הַרְטִיבוֹת שֵׁיִשׁ בְּתוֹךְ פִּי וְכוּ', שְׁעוֹלָה לוֹ רַק וְכוּ', וְזֶה כְּמוֹ מַעְיֹו שֶׁבְּרָא לוֹ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּגִרְוֹנוֹ, כְּדִי שֶׁהָאֵכָל תִּרְדַּ בְּשָׁלוֹם, וְזֶה נֵס בְּתוֹךְ נֵס, אָדָם חוֹשֵׁב שֶׁזֶּה טִבֵּעַ, וְהִנֵּה הַכֹּל נֵס בְּתוֹךְ נֵס, וְכְמוֹ כֵּן מִתְּבוֹנְנִים מַה שֶׁקוֹרָה לְעַם יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, הַכֹּל נְסִים נִגְלִים פְּתוּחִים, גְּרִים שְׂמָה קִמְץ יְהוּדִים, וְזֶה לְעִמַּת זֶה מִלְּאִירָד וְחִצֵּי יִשְׁמַעֲאֵלִים שְׂרוּצִים רַק לְבָלַע אוֹתָם וְכוּ', וְלִזְרֵק אוֹתָם בֵּינָם וְכוּ', וּמַה מַּחֲזִיק אֶת עַם יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אִם לֹא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעִצְמוֹ בְּדֶרֶךְ נְסִי נֵס בְּתוֹךְ נֵס, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (דְּבָרִים י"א י"ב) "אֶרֶץ אֲשֶׁר הוֹיָ"ה אֱלֹקֶיךָ דֹרֵשׁ אֹתָהּ תְּמִיד עֵינֵי הוֹיָ"ה אֱלֹקֶיךָ בַּה מְרַשִּׁית הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרִית שָׁנָה", וְרַק בְּזִכּוֹת הַתּוֹרָה וְהַתְּפִלָּה שְׁעַם יִשְׂרָאֵל עוֹסְקִים בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, זֶה מַה שְׂמַצִּיל אוֹתָם וְשׁוֹמֵר עֲלֵיהֶם, וּמִי שֵׁיִשׁ לוֹ שְׂכָל וּמִתְּבוֹנֵן בְּעֵינֵי הָאֱמַת, רוֹאֵה שְׁעַם יִשְׂרָאֵל הֵם עִם נְסִי, וְכְמוֹ שְׂאוּמְרִים בְּלִיל פֶּסַח "וְהִיא שְׁעֵמְדָה לְאַבּוֹתֵינוּ וְלוֹנֵה. שְׁלֵא אַחַד בְּלִבָּד עִמָּד עָלֵינוּ לְכַלּוֹתֵנוּ אֲלֵא שֶׁבְּכָל דּוֹר וְדוֹר עוֹמְדִים עָלֵינוּ לְכַלּוֹתֵנוּ, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מַצִּילֵנוּ מִיָּדָם" הָאֵם זֶה לֹא נֵס פְּתוּחַ וְגִלּוּי?

האם האשמדאי העמלקים הנאצים ימח שמם היו כבר על הדרך לכבש את ארץ ישראל ורק זכות עם ישראל שהרבו בתפלה שלש ימים ושלוש לילות רצופים, וזה מה שהביס את הרוצחים והצרכו לברוח לנפשם וכו', האין זה נס? ועד היום ארץ ישראל מגנת רק בזכות השומרי תורה ומצוות והעוסקים בלמוד תורה, ומרבים בתפלות ובקשות על נשמות ישראל.

יעזר הקדוש ברוך הוא שנזכר לראות במו עינינו בגאולה שלמה שיהיה על ידי משיח צדקנו שיתפתח את עינינו לראות גלוי שכינה בבנין בית המקדש השלישי.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצלית. המאחל לך חדש מברך

בתשה.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר טהרה ב' דראש חדש איר התשע"ג

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

אתמול בערב שלחתי לכם את כל המכתבים של שנות תשנ"ט ותש"ס, ואני מאד מאד רוצה שתתקדמו עם זה, כי אני לא יודע מה ילד יום, ורציתי לראות עוד את כל המכתבים מדפסים.

אני צריך ישועה גדולה וכו', ואתם צריכים ישועה עוד יותר גדולה להצליח עם הילדים, ולכן אני מאד מאד מבקש אתכם תעשו כל מה שיכלתכם קדם כל שיהיה מדפס כל חלקי "אשר בנחל", ואתם יכולים לעשות הוראת קבע מה שאתם רק רוצים, העקר שידפס מה שיותר מהר כל חלקי "אשר בנחל" שיש לנו בכתיב יד, חבל מאד מאד הן אני לא יודע מה יהיה כשאצא מזה העולם וכו', והן עובר על בני אדם כל כך הרבה צרות ויסורים מרירות ומכאובים וכו', שזה כל חיותם וכו', ולכן תעשו כל מה

שְׁבִיכְלַתְכֶם לְהוֹצִיא כְּרֹךְ אַחַר כְּרֹךְ, וְתִרְאוּ יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת שִׁיעֲשֶׂה עִמָּכֶם
הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שִׁיְהִי לָכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנּוּ תִשְׁכִּילוּ
וּתְצַלִּיחוּ.

הַמְּאַחַל לָכֶם חֹדֶשׁ מְבָרֵךְ

בתשו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר טְהָרָה ב' דְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ אִיר הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּעֵינַי לְמוֹד דָּף הַיּוֹמִי וְכו', אֶתָּה צְרִיף לְהַבִּין שְׁאֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנו מְדוֹר
הַקּוֹדֵם כְּמוֹ רַבִּי יִצְחָק בְּרִיִּטְעֵר ז"ל הַי"ד, וְרַבִּי אֶהְרֹן לִיִּיב צִיגְלֵמָאן ז"ל
הַי"ד, וְעוֹד גְּדוּלֵי תַלְמִידֵי חַכְמִים מְאֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנו מְפּוֹלְנִיָּה אֶמְרוּ פֶּה אֶחָד,
שֶׁהַגָּאוֹן רַבִּי מְאִיר שְׁפִירָא זצ"ל קִבֵּל אֶת הַרְעִיּוֹן שֶׁל הַדָּף הַיּוֹמִי מִתְּנָה מְרַבְּנו
ז"ל, כִּי יְדוּעַ אֲשֶׁר הוּא מְסַר אֶת נַפְשׁוֹ פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ עֲבוּר אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנו,
וְהַזְמִין אוֹתָם שִׁיעֲשׂוּ אֶת הַקְּבוּץ הַקְּדוֹשׁ שְׁלֵנוּ בִישִׁיבְתוּ "חַכְמֵי לוֹבְלִין", כִּי
אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנו הִיָּה לָהֶם מְנִיעוֹת גְּדוּלוֹת כָּל שְׁנָה אִיפֹה לַעֲשׂוֹת אֶת הַקְּבוּץ
הַקְּדוֹשׁ שְׁלֵנוּ בְּרֹאשׁ הַשְּׁנָה, מֵאַחַר שֶׁלֹּא נִתְּנוּ לְנִסְעַ לְאוּמָן, וְהוּא הַזְמִין אוֹתָם
שִׁיעֲשׂוּ אֶת הַקְּבוּץ בְּלוֹבְלִין, וְגַם נִתֵּן לְאֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנו אֶת הָאוּלָם הַגְּדוֹל שֶׁל
יִשִּׁיבְתוּ, שְׁזֵה הִיָּה קְדוֹשׁ שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל מְאֹד מְאֹד בְּכָל פּוֹלְנִיָּה, שֶׁרַב מִפְּרֻסָּם
כָּל כֹּף גְּדוֹל הַזְמִין אֶצְלוֹ אֶת כָּלֵל אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנו בְּרֹאשׁ הַשְּׁנָה, וְעוֹד הַתְּפַלֵּל
עִמָּם יַחַד, אִף שֶׁהָיוּ לוֹ הִרְבֵּה מוֹנְעִים שִׁיעֲצוּ לוֹ שֶׁלֹּא מִתְּאִים וְכו', עִם כָּל
זֹאת לֹא הִסְתַּכַּל עַל שׁוֹם דְּבָר, אֲלֵא כְּמָה שְׁנִים הַתְּפַלְלוּ אֶצְלוֹ, וְהִיָּה קְדוֹשׁ
שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל בְּכָל עֲרֵי פּוֹלְנִיָּה גְּדוֹל מְאֹד עֲבוּר זֶה, וְזֶה מֵה שֶׁרַבְּנוּ ז"ל שֶׁלֵּם
לוֹ חֲזָרָה אֶת הַרְעִיּוֹן שֶׁל הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי בְּאֶמֶת רַבְּנוּ ז"ל נִתֵּן לָנוּ אֶת סֵדֶר

דֶּרֶךְ הַלְמוּד (שיחות הר"ן סימן ע"ו) לְלַמֵּד כְּסִדְרָן ש"ס דף אחר דף פֶּרֶק אַחַר פֶּרֶק מִסְכָּתָא אַחַר מִסְכָּתָא, וּכְשִׁיגְמַר אֶת הַש"ס יִתְחִיל עוֹד פַּעַם, וְזֶה הָיָה שִׁיטַת רַבְנּוּ ז"ל לְלַמֵּד כְּסִדְרָן אֶת כָּל הַש"ס, וּתְהִלָּה לְאֵל רַב רַבָּם שֶׁל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ עוֹד בְּפוֹלְגָנִיהּ וְאַחַר כֵּן אַחַר מְלַחֲמַת הָעוֹלָם הַשְּׁנִיָּה לְקַחוּ עַל עַצְמָם אֶת הַשִּׁטָּה הַזֹּאת לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דֶּף גְּמָרָא בְּסִדְרַת דֶּף הַיּוֹמִי, וְזֶה לֹא קָשׁוּר בְּכָלֵל לְשׁוּם מְפָלְגָה, כִּי כָּל אֱלוֹ שְׁהַתְנַגְדוּ לְדֶף הַיּוֹמִי, הֵם לֹא הִתְנַגְדוּ נֶגֶד דֶּף גְּמָרָא, אֲלֵא מִפְּנֵי שְׁמִפְלָגָה מִסִּימַת לְקַחָה לְעַצְמָהּ אֶת הַדֶּף הַיּוֹמִי כְּאֱלוֹ זֶה שְׁלָהּ, אֲבָל זֶה בְּשׁוּם פְּנִים לֹא קָשׁוּר אֵל שׁוּם מְפָלְגָה שְׁבָעוֹלָם, וְיִדּוּעַ שְׁהַחֲפִץ חַיִּים ז"ל מֵאֵד הַפְּלִיג בְּמַעֲלַת רַבִּי מֵאִיר שְׁפִירָא ז"ל, וְהוּא אָמַר אֲנִי מְקַנָּא בְּךָ שְׁאִתָּה הַחִייתָ הַמוֹן מִסְכָּתוֹת שְׁכָךְ לֹא הָיוּ לוֹמְדִים אֶת זֶה, כְּמוֹ עֲרַכִּין תְּמוּרָה כְּרִיתוֹת וְכוּ', אֲבָל אִם לוֹמְדִים בְּסִדְרָן דֶּרֶךְ הַלְמוּד שֶׁל רַבְנּוּ ז"ל, מִתְחִילִים מִבְּרָכוֹת שֶׁבַת עֲרוּבִין פְּסָחִים רֵאשׁ הַשְּׁנָה יוֹמָא סְכָה וְכוּ' וְכוּ', וְכֵן מְמַשִּׁיכִים כְּסִדְרָן כָּל יוֹם דֶּף אַחַר דֶּף, אִזּוּכִים לְסִימָא אֶת הַש"ס, שְׁאִין לְמַעְלָה מִזֶּה.

וְאֲנִי אוֹחִזוּ כְּבָר בְּמַחְזוֹר הַשְּׁבִיעִי שְׁאֲנִי לוֹמֵד אֶת הַדֶּף הַיּוֹמִי כָּל יוֹם, וְיַעַן שְׁאֲנִי רוֹאֶה שְׁפָשׁוּט אֲנָשִׁים אֶפְלוּ יִרְאִים וְשְׁלָמִים יְכוּל לְעַבְרָ לָהֶם יוֹם אַחַר יוֹם, שְׁבֻעַ אַחַר שְׁבֻעַ, וְאֶפְלוּ חֲדָשׁ אַחַר חֲדָשׁ וְכוּ' וְכוּ', וּפְשׁוּטוֹ כְּמַשְׁמַעוֹ לֹא פוֹתַחִים גְּמָרָא, לְכָל מֵינֵי סְבוֹת שְׂרָק יֵשׁ וְכוּ', וְלִכֵּן אֲנִי מְעוֹרֵר אֶת שׁוּמְעֵי לְקַחֵי שְׁיִלְמָדוּ בְּכָל יוֹם דֶּף גְּמָרָא, יִהְיֶה אִיךָ שְׁיִהְיֶה וְיִהְיֶה מַה שְׁיִהְיֶה וְכוּ' וְכוּ', כִּי כָּל זְמַן שְׁאֲדָם לוֹמֵד דֶּף גְּמָרָא, הוּא שְׁמוֹר מִכָּל מֵינֵי מְזִיקִים וּמְכָל מֵינֵי דַעוֹת נִפְסָדוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְזֶה בְּכָלֵל לֹא שִׁיךְ לְשׁוּם מְפָלְגָה, וְכָל אֱלוֹ שְׁהַתְנַגְדוּ עַל זֶה, זֶה הָיָה רַק מִפְּנֵי מְפָלְגָה יְדוּעָה תְּפָסוּ אֶת זֶה לְהַתְעַמּוּלָה שְׁלָהֶם, וְלִכֵּן כָּל גְּדוּלֵי יִשְׂרָאֵל שְׁהָיוּ נֶגֶד הַמְּפָלְגָה הַזֹּאת, וְלִכֵּן יִצְאוּ גַם נֶגֶד הַדֶּף הַיּוֹמִי, אֲבָל לֹא נֶגֶד דֶּף גְּמָרָא, וְהַיּוֹם רוֹאִים אֶת זֶה בְּחוּשׁ שְׂרָב רַבָּם שֶׁל אֱלוֹ שְׁלוֹמְדִים דֶּף הַיּוֹמִי, אִין לָהֶם שׁוּם שְׁיִכוּת לְהַמְּפָלְגָה הַזֹּאת, רַק אֲנָשִׁים תְּמִימִים וְכוּ', אֲנָשֵׁי עֶסֶק וְכוּ', בְּעֵלֵי בַתִּים יִרְאִים וְשְׁלָמִים וְכוּ', לוֹמְדִים בְּכָל יוֹם אֶת הַדֶּף גְּמָרָא בְּסִדְרַת הַדֶּף הַיּוֹמִי, וְזֶה קְדוּשׁ שֵׁם שָׁמַיִם גְּדוּל מֵאֵד.

וּמִסְפָּר שְׁבָפוֹלִין הָיָה אֲדַמוּ"ר אַחַד מִצְאָצְאֵי הַיְהוּדִי הַקְּדוּשׁ מִפְּשִׁסְחָא זִי"ע שְׁהָיָה לוֹ הַרְבֵּה חֲסִידִים אֲנָשִׁים פְּשׁוּטִים עַד מֵאֵד אֲבָל תְּמִימִים לְמַרְבֵּה

והיו אנשים קשי יום עובדים במלאכה וביגיעת כפיים כשיצא רבי מאיר שפירא זצ"ל עם הרעיון של "הדף היומי" הנהיג גם בין חסידיו דבר זה וצוה שכל אחד ילמד את "הדף היומי" ובאו אליו חסידיו ואמרו רבי אתם בודאי יודעים שאנו אנשים רחוקים מלהבין דף גמרא בקשי אנו מבינים קצת "עין יעקב" וכן משניות אבל איך נבין "דף גמרא" ובפרט כל יום ללמד דף? ענה להם הצדיק דעו לכם שלמור התורה ברבים זה זכות גדול עד מאד בשמים ולכן תתאספו בכל עיר בכתי כנסיות שלנו [היה לאדמו"ר הרבה בתי כנסיות בהרבה עירות בפולנדיה] ותאמרו את הדף של אותו יום, יחד כמו כל עם ישראל לומדים את "הדף היומי", והזכות הזה תגן גם עליכם. ומספר שלא עבר זמן רב כל אלו האנשים הפשוטים הישרים והתמימים התרגלו ללשונות הגמרא ולדרך למוד מאמרי חז"ל ולשקלא וטריא בגמרא ונעשו לבני תורה עד שרבים וכן שלמים נעשו למדנים ונכנס בהם חמידו דאורייתא ולמדו כבר בחברותות יחד.

ולכן אני מאד מאד שמח שבזכותי התחלת ללמד את הדף היומי, חזק ואמץ בזה מאד מאד, כי אין עוד דבר יותר חשוב מלמוד דף גמרא, והסמך-מם יעשה את הכל העקר לא לפתח גמרא מדי יום ביומו, וכלל זה תקח בידיך, כל זמן שאדם פותח גמרא כל יום, ישאר יהודי ירא שמים יהיה איך שיהיה, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, ושומר אותו מכל רע, ומכל שכן וכל שכן מי שזוכה גם ללכת לשמע שיעור ממגיד שיעור את הדף היומי, אין למעלה מזה, כי תהלה לאל יש מגידי שיעורים שמסבירים טוב את דף היומי.

בענין מה ששאלת בענין טבילת מקוה את המקור לזה וכו', ידוע שרבנו ז"ל הקפיד מאד מאד על טבילת מקוה, ואמר (לקוטי מוה"ר חלק ב' סימן קכ"ג) שמקוה אינה מזקת כלל, והדאקטיר שיאמר לו שמקוה מזקת, אינו דאקטיר כלל. אדרבה טבילת מקוה טובה מאד לבריאות הגוף, כי יש נקבים קטנים הרבה בגופו של אדם והם נקבי הזעה, שדרך שם יוצא הזעה מן האדם, והם צריכין להפתח, כי אם נסתמין נקבי הזעה יוכל לחלש ולפל לחלשה, חס ושלום, ועל ידי טבילה במים נפתחין נקבי הזעה, וזה טוב

מֵאֵד לְבְרִיאוֹת הַגּוֹף. רַק שְׁלֹא יִהְיוּ הַמַּיִם קָרִים בְּיוֹתֵר, כִּי אִזּוּ מֵיָא מְטָרְשִׁי לְהִנְקָבִים, אֲבָל כְּשֶׁאֵין הַמַּיִם קָרִים מְאֹד, אִזּוּ הַטְּבִילָה בֵּהֶם טוֹבָה מְאֹד; וְאֵין צְרִיכִים רְאִיָּה יוֹתֵר טוֹבָה מִזֶּה, וּבִפְרָט בְּעֵנִין תְּקוּן הַכְּלָלִי, רַבְּנוּ ז"ל אָמַר הַתְּקוּן הָרֵאשׁוֹן זֶה מְקוּהָ.

וְהִנֵּה הַבְּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ זִי"ע בָּא וְחִדַּשׁ אֶת הָעֵנִין שֶׁל טְבִילַת מְקוּהָ בְּכֻלְלִיּוֹת, וְטְבִילַת עֲזָרָא בְּפִרְטִיּוֹת, וּמוֹבָא (מֵאוּר וְשִׁמְשׁ אָמַר ד"ה וְנִרְאָה) וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: וּבְזִמְנִים הַקּוֹדְמִים שֶׁהָיָה דְבַר הַשֵּׁם יָקָר בְּיָמֵים הָהֵם, וְלֹא הָיוּ יוֹדְעִים מִיִּרְאָת הַרְוּמָמוֹת כְּלָל, זֹאת הָיָה מִחֻמַּת שֶׁהָיוּ לוֹמְדִים תּוֹרָה וְלֹא נִזְהָרוּ בְּטְבִילָה זֶה, וְהִכַּת שְׁבִתִּי צְבִי יִמַח שְׁמֵם שֶׁהָיוּ אִזּוּ בְּיָמֵים הָהֵם וּמִזֶּה נַעֲשׂוּ אֲפִיקוֹרְסִים שֶׁלְּמִדּוֹ סִפְרֵי קְבֵלָה בְּטַמְאָת הַגּוֹף, וְהָיָה הָעוֹלָם שְׁמֵם עַד שֶׁבָּאוּ שְׁנֵי הַמְּאֹרוֹת הַגְּדוֹלִים לְעוֹלָם, הַבְּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ זִי"ע, וְאֲדַמּוּ"ר הָרַבִּי רַבְּנוּ אֱלִימֶלֶךְ נִשְׁמַתוֹ בְּגִנְזֵי מְרוּמִים, וְהֵם פְּתַחוּ שַׁעַר לַהֲשֵׁם צְדִיקִים יְבוֹאוּ בּוֹ שְׁלֹא יִהְרַהֵר אָדָם שׁוֹם הַרְהוֹר תּוֹרָה עַד שִׁיטְבֵּל עֲצָמוֹ לְקִרְיוֹ, שְׁחַכְמֵי הַגְּמָרָא לֹא בְּטֻלוֹהוּ אֶלָּא מִפְּנֵי שְׁאֵין רַב הַצְּבוּר יְכוּלִין לַעֲמֹד בָּהּ, אֲבָל אוֹתָן הָאֲנָשִׁים הַרוֹצִים לְהַשִּׁיג גּוּפֵי הַתּוֹרָה וּמִצּוֹת צְרִיכִין לְהִיּוֹת נִזְהָר מְאֹד בְּטְבִילָה זֶה וְכו', הַכְּלָל הָעוֹלָה מִזֶּה מִי שֶׁהוּא לוֹמֵד פִּשְׁטוֹת הַתּוֹרָה בְּלִתי טְהוֹר אִזּוּ אֵינוֹ יְכוּל לְהַשִּׁיג בְּשׁוֹם אֲפֵן מַה הִיא יִרְאָה, וּמִי שֶׁהוּא לוֹמֵד סִפְרֵי קְבֵלָה וְאֵינוֹ זֶהִיר בְּטְבִילָה זֶה יוֹכֵל לְבוֹא חֲלִילָה לְיַדֵּי אֲפִיקוֹרְסוֹת וְהוּא מְטַמֵּא נַפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל הַנִּגְרָרִים אַחֲרֵיהֶם, אֲבָל אִם הָאָדָם מְקַדֵּשׁ וּמְטַהֵר עֲצָמוֹ מִקְטָנוֹתוֹ וְכָל יָמָיו הוּא לוֹמֵד עַל טְהָרַת הַקֶּדֶשׁ הוּא מְשִׁיג יִרְאָת הַרְוּמָמוֹת וְהוּא יְכוּל לְקָרֵב אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל לְהַבּוֹרָא בְּרוּךְ הוּא וְלְהַכְנִיסָם בְּגוּפֵי הַתּוֹרָה וּמִצּוֹת וְיִרְאָת שְׁמַיִם וְאוֹר קִדְשָׁתוֹ מוֹפִיעַ עַל תְּלַמִּידָיו וְתַלְמִידָיו תְּלַמִּידָיו הַהוֹלְכִים בְּעֻקְבוֹתָיו עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת, עַיִן שֵׁם.

וְלִכֵּן זֶה דְבַר גְּדוֹל מְאֹד מִי שֶׁיְכוּל לְהִזְהָר לְטְבֵּל בְּכָל יוֹם בְּמְקוּהָ טְהָרָה, שֶׁהוּא דְבַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, וּבִפְרָט מְלַמֵּד תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, צְרִיךְ לְהַקְפִּיד עַל זֶה, וְכֵן שׁוֹחֵט מְכַרְח לְהַקְפִּיד עַל זֶה, וְכֵן סוֹפֵר מְכַרְח לְהַקְפִּיד עַל זֶה, כִּי אֲסוּר לְכַתֵּב תְּפִלִּין וּמְזוּזוֹת וְסִפְרֵי תּוֹרָה בְּלֵי טְבִילַת מְקוּהָ, וְכֵן שׁוֹחֵט צְרִיךְ לְהַקְפִּיד לֹא לְשַׁחֵט בְּלֵי שִׁיטְבֵּל קִדְּם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וְתַצְלִיחַ.
הַמְאַחַל לְךָ חֲדָשׁ מְבָרֵךְ

בתשז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר טְהָרָה ב' דְּרֹאשׁ חֲדָשׁ אִיר הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אִמַּר לְךָ כַּנְּרָאָה לֹא נִתְנוּ לְךָ הַקְּדָמוֹת טוֹבוֹת וְאַמְתִּיּוֹת לְפָנַי הַחֲתֻנָּה
וְכו', וְלֹא הִסְבִּירוּ לְךָ מָה זֶה נִשְׁוֹאֵין וְכו', וּבְמָה זֶה קָשׁוּר וְכו'.

אֵתָה צְרִיף לְדַעַת אֲשֶׁר אִישׁ וְאִשָּׁה צְרִיכִים לְהִיּוֹת וּתְרֻנִים אֶחָד לְהִשְׁנִי,
וְלִתֵּת תְּשׁוּמַת לֵב אֶחָד לְהִשְׁנִי, וְזֶה שְׁלֵמוֹת הַבֵּית, וְעַל יְדֵי זֶה מִמִּילָא יִשׁ
אֶהְבֶּה וְהִכְנֶה הַדְּדִית, אָבֵל הַרְגַע שְׂרוּצִים אֶחָד לְהִשְׁתַּלֵּט עַל הַזּוּלָת, דְּעוּ
לְכֶם שְׁזֶה הַסְּמֶךְ-מִם שְׂבָא לְשִׁבְרֵי אֵת הַבֵּית, הַזֶּהר הַקְּדוּשׁ קוֹרָא אִישׁ לְבִדּוֹ
פְּלַג גּוּפָא, חֲצִי גּוּף, נִמְצָא כְּשֶׁאֲדָם מִתְחַתֵּן זֶה גּוּף שְׁלָם, כְּמוֹ שְׂכָתוּב (בְּרֹאשִׁית
ב' כ"ד) "וְדַבַּק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד", הִינּוּ שְׁנֵיהֶם חֲצִי חֲצִי, וּבִיחַד הֵם
שְׁלָם, מָה שְׂאִין כֵּן כְּשֶׁאֲחָד רוּצָה לְהִשְׁתַּלֵּט עַל הַזּוּלָת, זֶה הַסְּמֶךְ-מִם, הִינּוּ
שְׂשִׁים עַל אַרְבָּעִים, אֲנִי יוֹתֵר מִמֶּךָ וְכו', וְהַרְגַע שֶׁהִבְעַל אוֹ הָאִשָּׁה חוֹשְׁבִים
שְׂאֲחָד יוֹתֵר מִהִשְׁנִי עִם עֶשֶׂר אַחוּז, וְהֵהוּא פְּחוֹת מִמֶּנִּי עִם עֶשֶׂר אַחוּז, זֶה
כְּבֵר נִקְרָא סְמֶךְ-מִם שְׂשִׁים עַל אַרְבָּעִים, וְלִכֵּן כָּל מִי שְׂרוּצָה שְׁלוֹם בֵּית אֲמַתִּי,
צְרִיף לְדַעַת שְׁהָאִישׁ וְהָאִשָּׁה הֵם גּוּף אֶחָד, וְכִמוֹ שְׂאֲמַר הַחֲכָם מְכַל הָאָדָם
(קֶהֱלֵת ד') "טוֹבִים הַשְּׁנַיִם מִן הָאֶחָד אֲשֶׁר יִשׁ לָהֶם שְׂכָר טוֹב בְּעַמְלָם: כִּי אִם
יִפְלוּ הָאֶחָד יָקִים אֶת חֲבֵרוֹ וְאִילוּ הָאֶחָד שִׁיפּוּל וְאִין שְׁנֵי לְהַקִּימוּ: גַּם אִם
יִשְׁכְּבוּ שְׁנַיִם וְחָם לָהֶם וְלֹאֲחָד אִיךָ יָחָם", וְלִכֵּן אִם רוּצִים שְׁלוֹם בֵּית אֲמַתִּי,
צְרִיף לְהִיּוֹת מִשְׁנֵי הַצְּדָדִים, הֵן מִהִבְעַל וְהֵן מִהָאִשָּׁה, לְיוֹתֵר אֶחָד לְהִשְׁנִי, וְאִז

הם חֲצִי חֲצִי שְׁתַּפִּים שְׁלָמִים, וְתָמִיד יִחִיו בְּיַחַד בְּאַהֲבָה וּבְהַבְנָה הַדְּדִית, וַיִּצְלִיחוּ בַחַיֵּי נְשׂוּאֵיהֶם.

יסוד גדול בנשואין שהבעל צריך ומכרח לכבד וליקר את אשתו, כמו שהזהירנו על זה רבנו ז"ל מאד מאד, ואמר (שיחות הר"ן סימן רס"ד) שצריך לכבד וליקר את אשתו. כי אמר הלא הנשים הם סובלים צער ויסורים גדולים מאד מאד מלידיהם, צער העבור והלדה והגדול, כאשר ידוע לכל עצם מכאובם וצערם ויסוריהם בכמה אפנים הקשים וכבדים מאד מאד וכו' וכו', על פן ראוי לרחם עליהם וליקדם, ולכבדם. וכן אמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא טו.) 'אוקירו לנשיכו כי היכי דתתערתו', [תכבדו ותיקרו את נשותיכם כדי שתהיו עשירים], וכן אמרו (יבמות סג.) 'דינו שמגדלות את בנינו ומצלת אותנו מן החטא', ולכן צריכים לכבד וליקר אותם מאד מאד, וזה יסוד גדול בחסידות ברסלב, שהבעל מכרח לעזר לאשתו, ואם הוא רוצה להיות מקרב אל רבנו ז"ל ולצית אותו, עליו הדבר הראשון לעזר לאשתו בכל המובנים, ולא כמו אלו החדשים מקרוב באו שמסלפים את דברי רבנו ז"ל, ומתפקדים דברי אלקים חיים, ולכן תקח את זה בחשבון, ואתה צריך לדעת שאשה צריכה המון תשומת לב, וזה טבע הבריא של אשה שהיא צריכה מחמאות ופנוקים וכו', ומי שחכם יודע איך להתנהג עם אשה, סוף כל סוף אשה זה מתנה מהשמים, ולכן צריכים מאד מאד לשמר על המתנה הזו שהקדוש ברוך הוא נתן לו, בודאי צריכים רחמים רבים שגם להאשה יהיה שכל, ולדעת להחזיר מחמאות ופנוקים וכו', להבעל, עם כל זאת אשרי אדם שיש לו את השכל לדעת איך להנהיג את ביתו באהבה גדולה מאד, שאז יצליח בנשואין.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח.

המאחל לך חדש מברך

בתשה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר טְהָרָה ב' דְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ אֵיר הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲנִי'

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אָסוּר לְהִיּוֹת קְנָאִית וְכוּ', כִּי זֶה הַדְּבָר הֵכִי קָשָׁה וְחָמוּר וְכוּ', כְּשֶׁהִבְעַל
לֹא מֵאֲמִין לְאִשְׁתּוֹ, וְהָאִשָּׁה לֹא מֵאֲמִינָה לְבַעְלָהּ וְכוּ', צָרִיךְ לְהִיּוֹת אֲמוּן בֵּין
זוּג, וְזֶה שְׁלֹמוֹת שְׁלוֹם בֵּית.

מִמָּה נִפְשָׁךְ אִם בְּעֶלְךָ מְרַגֵּשׁ שְׂזָה מְפָרִיעַ לוֹ וְכוּ', שְׁלֹא יֵלֶךְ, אִם מְרַגֵּשׁ
שְׂזָה לֹא מְפָרִיעַ לוֹ וְכוּ', אֲזִי מָה אֲכַפֵּת לָךְ? אָסוּר לְרַדֵּת לְחַיִּים שֶׁל הַבַּעַל
וְלְהִיּוֹת קְנָאִית עָלָיו וְכוּ', כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד מְפָרִיעַ לְשְׁלוֹם בֵּית, כִּי קְנָאִית יוֹתֵר
מְדִי וְכוּ', זֶה מְרָאָה שְׂאִין אֲמוּן כָּלֵל וְכוּ', וְזֶה לֹא עוֹזֵר לְשְׁלוֹם בֵּית, וְלִכֵּן אֶת
צָרִיכָה לְדוֹן אֶת בְּעֶלְךָ לְכַף זְכוּת, וְלֹא לְחֹשֵׁד בּוֹ דְּבָרִים מוֹזְרִים וְכוּ', כִּי אִשָּׁה
לֹא יְכוּלָה לְכַלֵּא אֶת בְּעָלָהּ בְּחֹדֶר שְׂאֲסוּר לוֹ לְצִאָת פֶּן וְאוּלַי יִסְתַּכַּל עַל נָשִׁים,
כְּמוֹ שֶׁהִבְעֵל לֹא יְכוּל לְכַלֵּא אֶת אִשְׁתּוֹ שְׂאֲסוּר לָהּ לְצִאָת פֶּן וְאוּלַי תִּסְתַּכַּל עַל
גְּבָרִים, שְׂאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (גִּטִּין ז.) מִדַּת פְּפוּס בֶּן יְהוּדָה שֶׁהָיָה נוֹעֵל
בְּפָנֵי אִשְׁתּוֹ וְיוֹצֵא, כִּי הוּא הָיָה קְנָאִי יוֹתֵר מְדִי, וְהוּא גָרַם לָהּ מַה שְׂגָרַם אַחֵר
כֶּךָ וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן אָסוּר לְהִיּוֹת יוֹתֵר מְדִי קְנָאִי, רַק צָרִיךְ לְהִיּוֹת אֲמוּן בֵּין
הַזּוּג, וְזֶה שְׁלֹמוֹת הַשְּׁלוֹם וְהָאֵהָבָה בֵּינֵיהֶם, וְלֹא יַחֲיוּ יַחַד עִם מְרִיבוֹת וְכוּ',
וְחֻשְׁדוֹת וְכוּ', שְׂזָה רַק מְבִיא לְהֵרֵס שֶׁל הַנְּשׂוּאִין.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמְּאַחֵל לָךְ חֹדֶשׁ מְבָרֵךְ

בתשט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר טְהָרָה ב' דְּרָאשׁ חֲדָשׁ אִיר הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תְּהִלָּה לְאֵל כָּל הַבְּחוּרִים שֶׁהוֹלְכִים עִם זְקֵן וּפְאוֹת וּלְבוּשׁ חֲסִידִי, מוֹצְאִים אֶת בַּת זוּגָם. וְאִין לָהֶם שׁוֹם בְּעֵינָה לְמִצָּא בַת זוּג.

אֲנִי לֹא מֵבִין מַה שְּׁאַתָּה כּוֹתֵב שְׁאַתָּה לְבוּשׁ בְּלָבוּשׁ חֲסִיד בְּרִסְלָב וְכו', אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ וְלֹא מֵכִיר לְבוּשׁ חֲסִיד בְּרִסְלָב אַחֲרַת מִשְׁאַר חֲסִידִים, אֲדַרְבָּה רַבְּנֵנוּ ז"ל הַקְּפִיד מְאֹד מְאֹד לְלַכֵּת עִם בְּגָדִים נְקִיִּים, וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן קכ"ז) הַבְּגָדִים הֵם בְּסוּד הַחֲשֵׁמ"ל, שֶׁהוּא שְׁמִירָה. וְעַל כֵּן הַבְּגָדִים יֵהִיו שְׁלֵמִים תָּמִיד וְלֹא קְרוּעִים כִּי הוּא קְלָקוּל הַשְּׁמִירָה, הַבְּגָדִים בְּעֶצְמָן תּוֹבְעִין אֶת הָאָדָם אִם לֹא נִזְהָר בְּשְׁמִירַתָּן לְכַבֵּדן כְּרֵאוּי וּלְהַחֲזִיקָן בְּנִקְיוֹת; וְאֶצֶּל רַבְּנֵנוּ ז"ל בְּעֶצְמוֹ רָאוּ אִיךָ שֶׁהֵלֶךְ מְאֹד מְאֹד מְסֻדָּר וְנָקִי, עַד כְּדֵי כֶּף שְׁאָמַר מוֹהֲרַנ"ת ז"ל אֶת הַכֵּל אֲנִי יָכוֹל לְחַקוֹת אֶת רַבְּנֵנוּ ז"ל, אֲבָל לֹא בְּעֵינֵי נְקִיוֹת, כִּי גַם הַסְּלִיוֹת שֶׁל הַנְּעֻלִים שָׁלוּ הָיוּ נְקִיוֹת, כָּל כֶּף הַקְּפִיד עַל נְקִיוֹת, וְהֵלֶךְ מְסֻדָּר מְאֹד, וְהָעִידוֹ אֲנִשֵׁי שְׁלוֹמְנֵנוּ שָׂרְאוּ בְּכָל פַּעַם שֶׁרַבְּנֵנוּ ז"ל יִצָּא לְחוּץ הַרְטִיב אֶת יָדָיו עִם מַיִם וְסִדָּר אֶת הַפְּאוֹת שָׁלוּ שֶׁיֵּהִיו מְסֻדָּרוֹת תְּלַתְלִים, וּמוֹבָא (חֵי מוֹהֲר"ן סִימָן תק"ז) פַּעַם אַחַת דִּבֶּר מֵעֵינֵי הַפְּאוֹת שֵׁישׁ בָּהֶם תְּלַתְלִים שְׁקוּרִין גִּיקְרִיזְלוּטֵעַ פְּאוֹת [פְּאוֹת מְסֻלְסָלִים] וְלֹא גִלָּה מְאוּמָה בְּזָה. אִיךָ הַבְּנֵתִי אֵיזָה רְמִזִּים בְּדַבְּרָיו. עֲכָשׁוּ נִזְכַּרְתִּי מַה שֶּׁדִּבְּרוּ אֲזַ מִפְּסוּק (שִׁיר הַשִּׁירִים ה') "קְרוּצוֹתָיו תְּלַתְלִים"; הָרִי שֶׁלֶךְ לְפָנֶיךָ שְׁלָבוּשׁ שֶׁל חֲסִיד בְּרִסְלָב הוּא בְּדִיוֹק כְּמוֹ לְבוּשׁ שֶׁל שְׁאַר חֲסִידִים, וְלָמָּה אַתָּה כּוֹתֵב שְׁקִשָּׁה לָךְ לְמִצָּא זוּג מִפְּנֵי שֵׁישׁ לָךְ פְּאוֹת וּלְבוּשׁ שֶׁל חֲסִיד בְּרִסְלָב?

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שֶׁיֵּהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לָךְ חֲדָשׁ מְבָרַךְ

בתשי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר טְהָרָה ב' דְּרָאשׁ חֲדָשׁ אִיר הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַשְּׂמִיחָה שֶׁהִיָּה לִי בְּרֵאוֹתַי אֶת
כְּתִיבַת יְדֶךָ, כִּי אֲנִי מְאֹד מְאֹד אוֹהֵב אוֹתְךָ, הֵייתָ אֶצְלִי כְּמֵה שְׁנַיִם, וְאִיךָ אֲנִי
יְכוֹל לְשַׁכַּח אוֹתְךָ?

בְּעֵינַי שְׂדוּף וְכוּ', אֲנִי רְגִיל לומר לְכֹל רוּך אוּ רוּקָה מֵה שְׂאֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים (יְבֻמוֹת ג.) נְחִית דְּרָגָא נְסִיב אִיתְתָּא, אַתָּה צְרִיךְ לְרַדֵּת מְדֻרְגָה וְאֶז
תְּמַצָּא אֶת הַזְּווג שְׁלָךְ, כִּי בְּדֶרֶךְ כָּלֵל בְּחֹרֵר הוּא גְאוּתָן וְכוּ', וְלֹא מִתְאִים
לוֹ לְקַחַת אֶת זֶה אוּ אֶת זֶה וְכוּ', אֲנִי הֵכִי חֲכָם וְהֵכִי יָפֵה וְכוּ', אֶקַּח אֶת זֶה?
אוּ אֲנִי הֵכִי חֲכָם וְהֵכִי יָפֵה וְהֵכִי מְשֻׁפֵּל וְכוּ', אֶקַּח אֶת זֶה? וְהוּא מְסֻתָּבֵב
וּמְחַפֵּשׁ אֶת הַבַּת זֶה שְׁלוֹ כְּפִי הַדְּמִיוֹן שְׁנֹכְנֵס בּוֹ כְּאֵלוֹ מִי יוֹדֵעַ מֵה הוּא? וְהוּא
רוּצָה שְׂיִבּוֹא אֵלָיו זֶה מִשְׁהוֹ שְׁעֵדִין לֹא נִבְרָא וְכוּ', וְעַל יְדֵי זֶה מְחַפֵּשׁ וְכוּ',
וּמְסֻתָּבֵב וְיוֹצֵא לְפָגִישׁוֹת פֶּן וְאוּלֵי אֶמְצָא אֶת בְּחִירַת לְבָבִי שְׂתִבּוֹא אֵלַי עַל
סוּס לְבָן עִם שָׂקִים מְלֵאִין כֶּסֶף וְכוּ', וּבְשִׁבִיל זֶה הַבְּחֹר מְחַכֵּה עַד שְׂיִוָּלֵד
זֶה כְּזֶה, וּבֵין כֶּף הוּא לֹא קוֹלֵט שְׁהִזְמֵן לֹא מְחַכֵּה, כְּמֵאֲמַר הַחֲכָם "הַזְּהַר מִן
הַזְּמֵן כִּי הוּא אוֹיֵב רַע מְאֹד", עַד שְׂתוֹפֵס אֶת עֲצָמוֹ רוּאָה שֶׁהוּא כְּכֹר בְּגִיל
שְׁלֵשִׁים, מֵה עוֹשִׂים עֲכָשׁוּ? עַל זֶה בְּאִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים וְנוֹתְנִים לָנוּ עֲצָה
(יְבֻמוֹת ג.) נְחִית דְּרָגָא נְסִיב אִיתְתָּא, תִּרְדֵּ מְדֻרְגָה וְאֵל תַּחְזִיק מֵעֲצָמְךָ כֹּל כֶּף
גְּדוֹל וְכוּ', וְאֶז תְּמַצָּא בְּקִלוֹת בַּת זֶה מֵה שְׂיִתְאִים לָךְ.

בְּחֹרֵר אוּ בְּחֹרָה צְרִיכִים לְהִתְחַתֵּן לְשֵׁם שְׂמִים, כְּדִי לְבָנוֹת בֵּית נְאֻמָּן
בְּיִשְׂרָאֵל, וְעַקֵּר הַתְּכֻלִּית בְּזֶה הָעוֹלָם הוּא רַק לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא,
וְלִהְיֵיתִי וּלְסַפֵּר אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְלִהְתַּמִּיד בְּלִמּוּד תּוֹרָה
הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה הִיא חֵינּוּ וְאֶרְךָ יְמֵינוּ.

מִי שְׂזוּכָה לומר בְּכֹל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִשׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם מִפְּרֶשֶׁת הַשְּׁבִיעַ, וְכֵן

זוכה לגרס הרבה פרקים משניות, ועל כלם ללמד דף גמרא ליום בסדרת הדף היומי, ולחזור על זה כמה וכמה פעמים, הוא הכי מאשר.

בענין מלמדות וכו', דברתי עם הרב ... נרו יאיר ותראה לדבר אתו.

רק תהיה בשמחה פי רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) שגם חכמי הרופאים אמרו שכל המחלות והחלאים רעים באים לאדם רק מחמת חסרון השמחה, ולכן צריכים להתאמץ ביתר שאת ביתר עז להיות בשמחה, כי השמחה היא רפואה לכל, ולהפך העצבות והמרה שחרה זה מביא לאדם את כל המחלות, ולכן תכריח את עצמך להיות בשמחה, וחכמינו הקדושים אמרו (תנחומא שמיני) אין השמחה ממתנת לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח למחר, ולכן ראה לחטף שמחה ולהיות תמיד בשמחה, ועל ידי זה ימשך עליך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך חדש מברך

בתשיא.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר טהרה ב' דראש חדש איר התשע"ג

שלום וברכה אל ... שיהיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

אין אתם יכולים לתאר ולשער את גדל האהבה שיש לי אליכם, ולכן אני מאד מבקש אתכם שתשמחו יחד ותעזרו אחד להשני, ורק על ידי זה יהיה לכם הצלחה בהבניה, ויהיה לכם וילהי פיפיה, רק שיהיה ביניכם אהבה גדולה מאד.

רק חזקו ואמצו מאד להיות בשמחה כמו שהזהירנו רבנו ז"ל על זה ביותר, ואמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד,

וּלְהַתְגַּבֵּר לְהַרְחִיק הָעֲצָבוֹת וְהַמָּרָה שְׁחוּרָה בְּכָל כַּחוֹ, כִּי כָּל הַחֲלָאוֹת הַבָּאִים עַל הָאָדָם בְּלֹם בָּאִים רַק מִחֲמַת קְלָקוּל הַשְּׂמֵחָה, וְלִכֵּן צָרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִיל לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשְׂמֵחָה, וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (תַּנְחוּמָא שְׁמִינִי) לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמֵחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם לֹא כָּל מִי שֶׁשְּׂמַח הַיּוֹם שְׂמַח לְמַחַר וְלֹא כָּל מִי שֶׁמִּצַּר הַיּוֹם מִצַּר לְמַחַר לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמֵחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם; וְלִכֵּן יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂתַמִּיד יִהְיֶה הַשְּׂמֵחָה מִצְוִיָּה אֲצֻלְכֶם, כִּי אֵין טוֹב מִזֶּה, וְעַל יְדֵי שְׂמֵחָה מִתְרַחֵב הַלֵּב וִיכוּלִים אַחַר כֵּךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, כִּי מִה שְׂאִין הָאָדָם מִתְחַזֵּק לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא מְפַנֵּי שְׂנוּפֵל עַל לְבוֹ עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדִכְאוֹן, אָבָל תַּכְּף וּמִיד שְׂמִכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת בְּשְׂמֵחָה, אֲזַי נִפְתָּח לְבוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שְׂיִהְיֶה לְכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנוּ תִשְׁפִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם חֵדֶשׁ מְבָרֵךְ

בְּתִשְׁבִּיב.

בְּעֵזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבָּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר טְהָרָה ב' אִיר הַתְּשַׁע"ג שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גְּרוֹ יֵאִיר

מָאֵד מָאֵד אֲנִי מִבְּקֶשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּרְאֶה לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת אִךְ וְרַק בְּשְׂמֵחָה, וּבִכְפֻרְט עֲכָשׁוּ בִימֵי סְפִירַת הָעֵמֶר עָלֶיךָ לְדַעַת שֶׁהַשַּׁבָּתוֹת הָאֵלוֹ מְאִירוֹת מָאֵד מָאֵד בְּשָׂמִים, כִּי בְּאַמַּת בִּימֵים אֵלוֹ בִימֵי הַסְּפִירָה עָלֵינוּ לְתַקֵּן אֶת הַפְּגָם שֶׁל תַּלְמִידֵי רַבֵּי עֲקִיבָא, שְׂאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (יְבֻמוֹת ס"ב:) מְפַנֵּי שְׂלֹא נִהְגִּנוּ כְּבוֹד זֶה לְזֶה, וְשַׁבָּת נִקְרָא שְׁלוֹם שֶׁהוּא שְׂמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא (שַׁבָּת י'), וְכֵן הַשַּׁבָּתוֹת שֶׁל יְמֵי הַסְּפִירָה, אֲזֵ הֵם מְאִירוֹת מָאֵד מָאֵד בְּשָׂמִים, וּמִקְפִּידִים מָאֵד מָאֵד עַל כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל לְרֵאוֹת אִיךָ הוּא מִתְנַהֵג בְּשַׁבָּתוֹת הָאֵלוֹ, וְלִכֵּן צָרִיכִים לְהִיּוֹת בְּשַׁבָּתוֹת אֵלוֹ שֶׁל יְמֵי הַסְּפִירָה שְׂמִחִים וְעֲלִיזִים עַד מָאֵד,

שְׁלָכַל הַפְּחוֹת אֲנַחְנוּ עוֹשִׂים כָּל מָה שְׁבִיכְלָתְנוּ שִׁיְהִי שְׁלוֹם וְאַהֲבָה בֵּין הַבְּעַל וְהָאִשָּׁה, בֵּין אִישׁ לְרֵעֵהוּ וְכוּ', וּמוֹבָא בְּזֵהר חֲדָשׁ (אֲחֵרֵי מִנּוֹת מ"ח) בֵּא וְרָאָה בְּיוֹם הַזֶּה שֶׁל הַשְּׁבֵת צָרִיךְ הָאָדָם לְשַׂמַּח בְּיוֹם וּבְלֵילָהּ, וְצָרִיךְ לְהִתְקִין שְׁלֵחַן, וְיַעֲשֶׂה שְׂמֵחָה לְעֵלְיוֹנִים וְלַתַּחְתּוֹנִים.

בֵּא רָאָה כְּשָׁבָא אָדָם מִבֵּית הַכְּנֶסֶת, הוֹלְכִים עִמּוֹ מְלֹאכִים קְדוּשִׁים מִצַּד זֶה, וּמְלֹאכִים מִצַּד זֶה, וְהִשְׁכִּינָה עַל כָּלָם כָּאֵם עַל הַבָּנִים, וּבְשַׁעָה הַזֹּו (תְּהִלִּים צ"א) "יִפֹּל מִצַּדְךָ אֶלְךָ וּרְבֵבָה מִיַּמִּינְךָ" וְגו', "רַק בְּעֵינֶיךָ תְּבִיט" וְגו', "כִּי אֲתָה הַיְוִי"ה מַחְסִי" וְגו', "לֹא תֵאָנֶה אֵלֶיךָ רְעָה" וְגו'.

כָּל זֶה אִם הָאָדָם יִכְנַס לְבֵיתוֹ בְּשִׂמְחָה וְיִקְבַּל אוֹרְחִים בְּשִׂמְחָה, וְכִשְׁבָּאָה הַשְּׁכִינָה וְהַמְּלֹאכִים וְיִרְאוּ נֵר מְאִיר וְשְׁלֵחַן מְתֻקֵּן, וְאִישׁ וְאִשְׁתּוֹ בְּשִׂמְחָה, בְּשַׁעָה הַזֹּו אוֹמְרֵת הַשְּׁכִינָה זֶה שְׁלִי הוּא, (יִשְׁעִיָה מ"ט) "יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ אֲתַפְאֵר".

וְלִכְּנָן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ אֵל תְּהִיָּה בְּטָלָן, אֲתָה יָכוֹל לִזְכּוֹת עַל יְדֵי שְׂמֵחַת הַשְּׁבֵת לְדַבְּרִים עֲלִיוֹנִים מְאֹד מְאֹד, וְלֹא בְּחֻנָּם שֶׁהִסְמַךְ-מִם אוֹרֵב עַל כָּל מִשְׁפָּחָה וּמִשְׁפָּחָה שִׁיְהִי מְרִיבוֹת דְּיָקָא בְּיוֹם הַשְּׁבֵת, כִּי הוּא יוֹדֵעַ אֲשֶׁר (תְּנַחֲמָא בְּרֵאשִׁית) כְּבוֹד שְׁבֵת עֲדִיף מֵאֶלֶף תַּעֲנִיּוֹת; בְּזֵה שְׂאָדָם שֶׁשׁ וְשִׂמְחָה כָּל הַשְּׁבֵת, וּמְכַבֵּד אֶת הַשְּׁבֵת, זֶה נִחְשָׁב כְּאֵלוֹ הַתַּעֲנָה אֶלֶף תַּעֲנִיּוֹתִים, וְלִכְּנָן הוּא רוֹצֵה לְבַלְבֵּל אֶת מְנוּחַת הַשְּׁבֵת עַל יְדֵי כַּעַס וְרִצְיָה וְכוּ', וְכוּ', שְׁלֹא יוֹעִיל לוֹ הַשְּׁבֵת לְתַקֵּן אֶת כָּל מָה שְׁקָלְקַל וְכוּ', וְלִכְּנָן תְּהִיָּה חֻקְםָּ וּבְשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן אֵל תִּתֵּן שִׁיְהִי בְּבֵיתְךָ מְרִיבוֹת בְּשִׂבְתָּ, רַק שְׂמֵחָה וְרִקּוּדִים כָּל הַשְּׁבֵת, וְאִז תִּרְאֶה שִׁיְהִי לְךָ פְּרִנְסָה בְּשַׁפַּע בְּכָל יְמוֹת הַשָּׁבוּעַ.

נֵא וְנֵא רָאָה לְשִׁמְרָה עַל הַיְלָדִים בְּשִׂבְתָּ קִדְשׁ שְׁלֹא יִסְתַּכְּבוּ עַל הַרְחוּבוֹת, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁעוֹזֵר לִי לְקַבֵּץ אֶת כָּל הַיְלָדִים לְבֵית הַכְּנֶסֶת, וְלוֹמֵר עִמָּהֶם אֲמֵן יְהִי שְׁמִיָּה רַבָּא וְכוּ', שְׂזֵה גוֹרָם נַחַת רוּחַ גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּתְפַּלֵּל עֲלַי בְּשִׂבְתָּ זוֹ עַל בְּרִיאוֹתַי, וְאַהֲיָה לְךָ אֲסִיר תּוֹדָה כִּי אֲנִי זְקוּק לְרַפּוּאוֹת וְלִישׁוּעוֹת.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצלח.
המאחל לך שבת שלום

בתשיג.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר טהרה ב' איר התשע"ג
שלום רב אל ... תחי'

אני מאד מבקש אותך שהשבת הזו תראי להיות מאד בשמחה, ואל תתני שהעצבות יפיל אותך, כי הסמך-מם אורב מאד מאד על כל בית שיהיה שמה מריבות בכל שבת, כי אי אפשר לתאר ולשער את גדל הזכות של האדם שרק שש ושמיח כל השבת, ומובא דבר פלא בתקונים (תקוני זהר תקוין כ"ד) בשבת גיהנם לא שולט בעולם ולא הממנים שלו, בגלל זה צוה הקדוש ברוך הוא לישראל (שמות ל"ה) "לא תבערו אש בכל משבתיכם ביום השבת", ואם אדם מבעיר בשבת אש, אומר הקדוש ברוך הוא אני הייתי מכבה את האש שלא תשרף, ואתם מבעירים אותה? אתם תשרפו בגיהנם, בגלל זה "לא תבערו אש בכל משבתיכם", הינו אש הכעס, שזה מהפך את הגוף לגיהנם, ומה הוא הגיהנם בגוף? הכבד שבו המרה שהוא גיהנם סם המות, סם של אל אחר, חרבו של מלאך המות, ועליו נאמר (משלי ה') "ואחריתה מרה כלענה חדה כחרב פיות", הינו שאדם בכעס הגוף שלו בוערת כמו תנור אש, והוא רותח מאד וכו'.

וצריך שלא יעיר עצב וקטטה מצד הטחול, אלא שיהיה הלב שמור מכלם, שהוא שבת שמור, והמח זכור, וצריך לקבל אורחים שהם מלאכים, האורחים של הנשמה היתה שהיא השכינה העליונה, ונפש תרה שהיא השכינה התחתונה, והאורחים שיורדים עמה.

וצריכה האשה לתקן גר בליל שבת לימין, ונחשב לה כאלו תקנה מנורה בדרום ושלחן בצפון, ועליהם נאמר הרוצה להחכים ידרים, הרוצה להעשיר

יִצְפִּין, וְהֵן שְׂכִינָה עֲלֵיוֹנָה וְתַחְתּוֹנָה, הַשְּׂכִינָה הָעֲלִיּוֹנָה מְנוּרָה לְדָרוֹם, צָרִיף לְתַקְנָה בְּגִלְל שֶׁשָּׁם חֲכָמָה, וּבְגִלְל זֶה הַרוּצָה לְהַחֲפִים יְדִירִים.

וּבְאוֹתוֹ בֵּית שְׁמוּצָאִים דִּירָה זֹו מְתַקְנֵת בְּסִדּוּר הַזֶּה, מְנוּרָה בְּדָרוֹם וְשִׁלְחָן בְּצָפוֹן, וּמִטָּה בֵּין צָפוֹן לְדָרוֹם, אוֹמְרִים הַמְּלָאָכִים הִלְלוּ שְׂיִוְרָדִים עִם הַשְּׂכִינָה, שֶׁהִיא הַנְּשֻׁמָּה הַיְתָרָה, אֵינן זֶה מְקוֹם הַדִּיּוּט שֶׁל עִם הָאָרֶץ, אֲלֵא מְקוֹם שְׂרָצוֹנוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בּוֹ.

וּבְבֵית שֶׁלֹא מְתַקְנִים הַתְּקוּנִים הִלְלוּ בְּלִיל שַׁבָּת, הָאוֹרְחִים אוֹמְרִים זֹו לֹא דִירָה שֶׁל יִשְׂרָאֵל, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ (שְׁמוֹת ל"א) "וְשִׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת לְדַרְתָּם" לְדַרְתָּם כְּתוּב חֶסֶד, מְלִשׁוֹן דִּירָה.

וְלִכֵּן אֲנִי מֵאֵד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּהִי שְׂמִיחָה וְעֲלִיזָה כָּל הַשַּׁבָּת, שֶׁתְּהִלָּה לְאֵל בְּבֵית שְׁלֹךְ יֵשׁ שִׁלְחָן שַׁבָּת, וְיֵשׁ גִּירוֹת שֶׁל שַׁבָּת דְּלוֹקוֹת, אֲשֶׁר בּוֹכּוֹת זֶה הִיָּה לָכֶם בְּבֵית חֲכָמָה וּפְרֻנְסָה, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

אֲנִי מֵאֵד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּתַפְּלֵל עָלַי בְּשַׁבָּת זֹו עַל בְּרִיאוֹתַי, וְאֶהְיֶה לָךְ אֲסִיר תּוֹדָה כִּי אֲנִי זָקוּק לְרַפּוּאוֹת וְלִישׁוּעוֹת.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלַתִּי שֶׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעֶדְךָ שֶׁיְהִי לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְּלִיחִי. הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבָּת שְׁלוֹם

בַּתְּשִׁיר.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבָּת-קֹדֶשׁ לְסִדּוּר טְהָרָה ב' אִיר הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכָל טוֹב סִלָּה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל כְּלָלִיּוֹת אֲנִשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב" תְּלַמִּידֵי "הַיְכָל הַקֹּדֶשׁ" הַגָּרִים בְּ"יְבִנְאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶת אֲנִשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, חוּסוּ וְחַמְלוּ עַל יְלָדֵיכֶם, וְאֵל תִּתְּנוּ לָהֶם לְחַלֵּל לָהֶם שַׁבָּת וּלְהַסְתּוֹכֵב עַל הַרְחֻבוֹת בְּהַפְקָר, כִּי הַהוֹרִים הֵם

חַיִּיבִים עַל מַעֲשֵׂי יְלִדֵיהֶם, וְלִכְן שָׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד עַל יְלִדֵיכֶם כָּל יְמֵי הַשָּׁבֹת, וְצָרִיף כָּל אָבָא לְקַחַת אֶת הַבָּנִים שְׁלוֹ בְּתוֹךְ הַבַּיִת הַכְּנֻסָּת, וַיִּשְׁתַּדֵּל שִׂיאֵמֵר עִמָּהֶם קְדוּשָׁה וּבְרָכוּ וְאָמְנוּ יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא וְכוּ', וְזֶה שֶׁבַח גְּדוֹל בְּשָׂמִים, וְאִין תְּרוּץ שְׂאֲנִי לֹא יְכוֹל וְכוּ', וְלֹא מִסְתַּדֵּר לִי וְכוּ', אִין תְּרוּץ כְּזֶה, צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר עַל הַיְלָדִים שְׁלֹא יַעֲשׂוּ שְׁמוֹת וְהַזְקוּת בְּיוֹם הַשָּׁבֹת.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁבְּיוֹם שְׁלִישֵׁי הַבָּא שְׁכַלְם יִסְעוּ עַל קַבְרֵי צְדִיקִים, לֹא כְּדָאֵי שְׁהַיְלָדִים יִשְׁאָרוּ פַּה בִּיבְנָאֵל בְּיוֹם זֶה, וְלְרֵאוֹת אֶת כָּל הַהִפְקָרוֹת שְׁעוֹשִׂים וְכוּ' וְכוּ', עֲדִיף לָנוּ לְנִסְעַ לְקַבְרֵי צְדִיקִים וּלְבַקֵּשׁ רַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַם יִשְׂרָאֵל, וְלִהְגָּאֵלָה שְׁנִזְכָּה כְּבָר לְהַגָּאֵל, וַיְהִיָּה שְׁלוֹם וְאַהֲבָה בֵּין נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְאָמֵר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת צְדִיק סִימָן קַע"ג) עַל יְדֵי הַשְׁתַּטְחוֹת עַל קַבְרֵי הַצְּדִיקִים הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה לוֹ טוֹבוֹת אָף עַל פִּי שְׂאִינוּ רְאוּי לְכַף; וְלִכְן הֵכִי טוֹב שְׁכַל מִשְׁפָּחָה וּמִשְׁפָּחָה תִּסַּע אֶל קַבְרֵי צְדִיקִים, וּלְבַקֵּשׁ שָׁם רַחֲמִים מְרַבִּים, וְלִהְמַתִּיק אֶת כָּל הַדֵּינִים, כִּי לְאַחַר־וְנָה יֵשׁ כָּף הַרְבֵּה אֲסוּנוֹת וְכוּ', וּמְקָרִים מְזַעְזְעִים, אֲבָרְכִים צְעִירִים נְפֻטְרִים, נְשִׁים צְעִירוֹת נְפֻטְרוֹת, יְלָדִים קְטַנִּים נְפֻטְרִים וְכוּ', אִין יוֹם שְׁלֹא נִשְׁמַע אִיזָה בְּשׁוֹרָה רַעָה וְכוּ', וְלִכְן כְּדָאֵי לְבִלוֹת אֶת הַיּוֹם הַזֶּה אֲצַל קַבְרֵי צְדִיקִים, וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ רַחֲמִים וְתַחֲנוּגִים שִׂיאֵמֵר סוּף וְקֵץ לְצַרוּתֵינוּ, וְנִזְכָּה כְּבָר לְהַגָּאֵל גְּאֻלָּה שְׁלָמָה.

הַמֵּאַחַל לָכֶם שָׁבֹת שְׁלוֹם

בַּת־שֵׁטוֹ.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב-שָׁבֹת-קָדֵשׁ לְסִדֵּר טְהָרָה ב' אִיר הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבָה.

אֶתְּה צָרִיף לְדַעַת כִּי הַיּוֹם הַתְּרוּפוֹת כָּל כְּף מִתְקַדְּמוֹת, וַיֵּשׁ רְפוּאָה לְהַבֵּן שְׁלָף, חוּס וְחַמֵּל עָלָיו וְתַקַּח אוֹתוֹ לְרוּפֵא מִמָּחָה וְתַצִּיל אוֹתוֹ, וְחוּס וְחַמֵּל

עליך ועל אשתך ותטפל בו, כי חס ושלום הוא יכול להזיק לאחרים, ויכול להזיק לעצמו וכו' וכו', ולכן זה פקוח נפש להציל אותו.

אסור להתיאש בשום פנים ואפן, אתה תמשיך להתפלל עליו, ותהיה רגיל ללמד את המאמר בלקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ג', ולומר עליה התפלה מלקוטי תפלות חלק ב' תפלה ג' ולתת על פדיון, והקדוש ברוך הוא ישלח את מלאך רפאל לימין הרופא שימצא לו תרופה, ויהיה לו רפואה שלמה.

העקר אל תשאל קשיות וספקות למה מגיע לך דבר כזה, כי אנחנו לא יודעים את דרכו יתברך שמו, לכל אחד יש לו את הנסיונות הקשים והמרים שלו, ולא שיהיה לשאל שאלות שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"ד) שכל הקשיות באים מחלל הפנוי.

הקדוש ברוך הוא יעזר שאשתך תוכל לפתח את המדרשיה, והיה זה חלקך לנצח, רק חזק ואמץ מאד מאד ואל תהיה שבור כי גדול אדונינו ורב להושיע, ועוד יהיה לך הרבה נחת.

בענין השדוך של ... תחזי, מה אומר לך לדעתי האמא מערערת בנפשה וכו' וכו'.

המאחל לך שבת שלום

בתשטז.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר טהרה ב' איר התשע"ג

שלום רב אל ... תחזי

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין לי מלים להודות לך על שאת משתדלת מאד מאד לחזור ולפתח את המדרשיה, שזה יהיה ישועה גדולה מאד, כי סוף כל סוף הבנות צריכות להתחתן, ואם הן ידעו שפה ביבנאל ימצאו בקלות שדוך, אזי יבואו פה, כי

בחזרה צריכה להתחתן ורוצה להתחתן וכו' וכו', אבל במקומות אחרים מונעים את זה מהן, יעזור הקדוש ברוך הוא שנצליח עם זה.

בענין הבן כבר כתבתי לבעלך שפדאי שתלכו אתו מאד מאד דחוף אל רופא לפני שיזיק לעצמו ויזיק לאחרים וכו' וכו', אסור לשאל קשיות למה זה מגיע לי וכו', אנחנו לא יודעים את דרכי המקום ברוך הוא, צריכים רק לעורר רחמי שמים מרבים על להבא, והקדוש ברוך הוא ישמר אותנו מכל רע, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך שבת שלום

בתשיז.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר טהרה ב' איר התשע"ג

שלום רב אל ... תחי'

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד שמח שאת עוזרת לי בענין שפויץ התכולה להאולם וכו', הינו הבדים להכסאות וכו' וכו', ובאמת זה הפעם הראשונה שאנחנו מתכננים לעשות פה חתנה, אבל יש לי צער שכבר רוצים ללכת בגדלות שלפי החשבון שיעלה יותר ממה שיעלה באולם של המרכז, ולא על זה התכונתי, יעזור הקדוש ברוך הוא שאזכה להוציא את רצוני שיהיה חתנות יפות וזולות, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך שבת שלום

בתשיח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדֵּר טְהוֹרָה ב' אִיר הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שָׂמַח שְׂמֵחַ שְׂאֵתָה רוֹאָה יְשׁוּעוֹת, יַעֲזֹר הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא
שֶׁתְּמִיד תִּצְיֵת וְתִרְאֶה עוֹד יְשׁוּעוֹת.
צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר לֹא לַעֲבֹר עַל הַחֻק, הֵינּוּ לֹא לְנִסְעַ בְּמַהִירוֹת
רְכוּ'.

תִּהְיֶה רַק בְּשִׂמְחָה, וְהַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לְךָ לְהַתְּרַפְּאוֹת לְגַמְרִי,
וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הָעֵקֶר תִּחְדִּיר בְּהַתְּלַמְּדִים אֲמוּנַת חֻכְמִים, שְׂזָה מִבִּיא לְאֲמוּנָה בְּהַקֹּדֶשׁ
בְּרוּךְ הוּא, וְאָמַר רַבְּנֵנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ה') שֶׁעֵקֶר הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים
רְעִים בָּאִים כְּשֶׁאִין אֲמוּנָה בְּהַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא, וַיֵּשׁ סוֹבְלֵי חֲלָאִים שֶׁעֵקֶר
הַסֶּבֶל שְׁלָהֶם מִחֻמַּת חֶסְרוֹן אֲמוּנָה, וְאָמַר רַבְּנֵנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן ו')
שְׂאִי אֶפְשָׁר לְבוֹא לְאֲמוּנָה אֲלֵא עַל יְדֵי עֲצוֹת הַצְּדִיקִים, וְלִכֵּן כְּדֵי שְׂיִהְיֶה לוֹ
אֲמוּנָה צְרִיכִים אֲמוּנַת חֻכְמִים, שְׂזָה מָה שְׁאָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקֹּדְשִׁים עַל הַפְּסוּק
(שְׁמוֹת י"ד) "וַיֵּאֱמִינוּ בַּהוֹי"ה וּבַמִּשָּׁה עֲבָדוּ" וְאָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקֹּדְשִׁים (מְכִילֵתָא
בְּשַׁלַּח) אִם בְּמִשָּׁה הָאֱמִינוּ קַל וְחֻמֵּר בַּהוֹי"ה? בָּא זֶה לְלַמֵּדְךָ שְׁכָל מִי שְׁמַאֲמִין
בְּרוּעָה נֶאֱמָן כְּאֵלוֹ מֵאֲמִין בְּמֵאֲמֵר מִי שְׁאָמַר וְהָיָה הָעוֹלָם; וְלִכֵּן אִם אָדָם אִין
לוֹ אֲמוּנַת חֻכְמִים סִימָן שְׂאִין לוֹ גַּם אֲמוּנָה בְּהַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְּפִלָּל בְּעַדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמְּאָחַל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם

בתשיט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר טְהָרָה ב' אִיר הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מוֹדֶה לָךְ עַל שֶׁהִשְׁגַּתְּ לִי בְּשׁוֹר בְּעֵלְזָא מִשְׁחִיטָה חֲסִידִית,
כִּי אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַפֵּיד עַל זֶה, בְּאַמַּת שֶׁהִפְסַקְתִּי כִּבְר כְּמָה שְׁנַיִם לְאָכַל
בְּשׁוֹר, אָבֵל מְאֹז שֶׁהָיָה לִי הַתְּקַפֵּת לֵב, הַזֶּהִיר אוֹתִי הַרוֹפֵא מְאֹד מְאֹד בְּשִׁבִיל
הַבְּרִיאוֹת כֵּן לְאָכַל בְּשׁוֹר, וְלִכֵּן אֲנִי מוֹדֶה לָךְ שֶׁהִשְׁגַּתְּ לִי מִשְׁחִיטָה מְהֻדָּרֶת
שֶׁל הַקְּהֵלוֹת הַחֲסִידִיּוֹת.

אֶתְּךָ צָרִיךְ לְשָׁמֵר מְאֹד מְאֹד עַל הַבְּרִיאוֹת שֶׁלָּךְ, וְתִקַּח אֶת הַכּוֹדוּרִים נֶגֶד
לְחֵץ דָּם גְּבוּהָ, כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד מְסַכָּן, וְאֲסוּר לְהַזְנִיחַ אֶת זֶה, וְצָרִיכִים לְטַפֵּל
בְּזוֹה מַה שְׁיִוְתֵר מֵהָר, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁיְהִיָּה לָךְ רְפוּאוֹת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאוֹת
הַגּוּף גַּם יַחַד, וְתִזְכָּה לְשִׁמְשׁ אֶת קְהֵלְתָנוּ הַקְּדוֹשָׁה עוֹד רַבּוֹת בְּשָׁנִים.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שֶׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמְּאַחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

בתשכ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר טְהָרָה ב' אִיר הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁאֵתָה מִתְקַדֵּם עִם הַבְּנִיָּה, וְכֵן
בְּעֵינֵי הַקְּנִיָּה שֶׁל הַשְּׁטַח הַצְּמוּד לְבַנֵּן הַיִּכָּל הַקֹּדֶשׁ אֶתָּה מִתְקַדֵּם, כִּי כְּשֶׁאֲנִי
יָבוֹא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אֲנִי רוֹצֵה לְגַמֵּר עִם הַקְּנִיָּה, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנִזְכָּה
לְעִשׂוֹת תְּמִיד נַחַת רוּחַ לְהַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּרְאֶה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא בְּסֻדְרַת דָּף

היומי, כי דף גמרא ליום, זה הצלת נפשות ממש, כי הנפש משתוקקת אל דף גמרא, והסמך-ים מאד מפתח מלמוד גמרא, כי רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוה"ר"ן חלק א' סימן רי"ד) שתלמוד גמרא של הקלפה המחטאת את האדם בפגם הברית, ולכן הוא מאד מאד מפתח מזה שלומד גמרא בכל יום, ולכן אם אתה רוצה להציל את נפשך, תגרס את הדף היומי אם אתה לא מבין, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה יט.) לעולם ליגריס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר; ואל תסתכל מה שאחרים אומרים וכו', אתה צריך להיות חזק וללמד בכל יום את הדף היומי, כי דף גמרא זה חיות לאדם, וכל זמן שפותחים בכל יום את הגמרא, תהיה בטוח שתשאר יהודי מאמין בהקדוש ברוך הוא, ולכן תצית אותי בזה, ותהיה עקשן גדול על דבר זה, הדף היומי של היום ערובין ל"ה. תעשה מה שתעשה, אבל שלא יחסר לך דף גמרא, הלואי שתצית אותי בזה, ותראה איזה ישועות זה יביא לך, וכלל זה תקח בידיך, כל זמן שיהודי מדפדף את הגמרא וכו', ישאר יהודי ירא שמים ולא יעזב את הקדוש ברוך הוא, ולכן אל תהיה בטלן וראה מה לפניה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך שבת שלום

בתשכ"א.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר טהרה בי איר התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

אני מאד מאד מקנה שאתם מתקדמים עם הנחת היסודות כדי שתוכלו לצקת את היסוד ואחר כך לעשות את הרצפה, וכן אני מאד מקנה שמתקדמים עם הקניה של השטח הצמוד להיכל הקדש, כי אני רוצה לגמר עם זה בכי טוב.

אני מאד מאד מבקש אותך שתעשה כל מיני מאמצים שבעולם להתפלל

אֶת הַשְּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת שְׁחֵרִית מְנַחֵה עֲרֵבִית בְּמִנְיַן דְּיָקָא, כִּי בְּפֶרוּשׁ גְּלָה לְנוּ רַבְנֵי ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ח') שְׂמִיחָה יִשְׂרָאֵל הוּא שְׁלֹשׁ פְּרָסָאוֹת, הֵינּוּ שְׁלֹשׁ תְּפִלוֹת, הֵינּוּ כֹל זְמַן שְׂאָדָם נִזְהָר בְּהַשְּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת, הוּא יִשְׂאָר יְהוּדֵי מְאֲמִין בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְתַכְףּ וּמִיד כְּשִׁיתְחִיל לְהַתְרַשֵּׁל אֶפְלוּ מִתְּפִלָּה אַחַת, הוּא כְּבָר יוֹצֵא מִמִּיחָה יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כֹל מֵה שְׂבִיכְלָתְךָ לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשְּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דְּיָקָא, וְלִפְנֵי כֹל תְּפִלָּה תַכְנִיס פְּרוּטָה לְצַדִּיקָה בְּקַפְתַּ הַצְּדָקָה, כִּי כָף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּכָא בְּתֵרָא י.) רַבִּי אֶלְעָזָר יְהִיב פְּרוּטָה לְעֵנִי וְהִדְר מְצִלִי אָמַר דְּכָתִיב (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדִּיק אֶחְזָה פְּנִיךָ", אֲשֶׁרֵי הַמְקַיֵּם אֶת זֶה בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, וְאָז טוֹב לוֹ כֹּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלְתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעַדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמְאֲחֵל לְךָ שְׁבַת שְׁלוֹם

בתשכב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שְׁבַת-קָדֵשׁ לְסֹדֵר טְהָרָה ב' אִיר הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלְתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתְּהִיָּה רַק שְׂמֵחַ, וְתַעֲבֹד רַק עַל נִקְדַּת הַשְּׂמִיחָה,
וְתִמִּיד תִּתְּפַלֵּל לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא תְּפִלָּה זֹאת כְּדֵי שֶׁתְּהִיָּה בְּשִׂמְחָה תְּמִיד:

רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם זַכְּנֵי לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תְּמִיד, וְאֲזַכֶּה לְהַרְגִּישׁ אֶת
הַשְּׂמִיחָה בְּרַמ"ח אֵיבָרֵי וְשִׁס"ה גִּידֵי, עַד שֶׁהַשְּׂמִיחָה תִּגִּיעַ לְרֹגְלֵי, שְׂאֲזַכֶּה
לְרַקֵּד בְּכֹל יוֹם מְרַב שְׂמִיחָה עַל גְּדֹל הַחֶסֶד שֶׁעָשִׂיתָ עִמָּדִי, שְׂנִבְרָאתִי
מִזְרַע יִשְׂרָאֵל, וְאֲנִי יְכוּל לְקַיֵּם אֶת מִצְוֹתֶיךָ, אֲנָא רַחֵם עָלַי וְהִרְחַק מִמֶּנִּי
אֶת הָעֲצָבוֹת וְהָעֲצָלוֹת, וְזַכְּנֵי לְדַבֵּר בְּכֹל יוֹם עִם אַחֵרִים מִשְּׂמִיחָה, וְאֲזַכֶּה
לְשִׂמְחָה אֶת אַחֵרִים, וְעַל יָדֶי זֶה גַם אֲנִי אֲזַכֶּה לְשִׂמְחָה, וּבִזְכוּת הַשְּׂמִיחָה
אֲזַכֶּה לְהַפְּלִל בְּךָ לְגַמְרִי, עַד שֶׁלֹּא אֶרְאֶה לִפְנֵי עֵינַי רַק אֶת אֲמַתַּת

מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, אִיךָ שְׂאֵתָהּ מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקִיָּים אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָהּ, וְזַכְּנִי לְאִמּוֹנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת שְׂאֵזְפָה לְדַעַת בִּידִיעָה בְּרוּרָה שְׂאֵתָה נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדִּיךָ נִמְצָא, וְעַל יְדֵי זֶה תִּמְחַל לִי עַל כָּל עֲוֹנוֹתַי, וְאֵזְפָה לְהַפְּלִל בְּךָ מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם אֲמֵן סְלָה.

תִּאֲמִין לִי אִם תִּהְיֶה בְּשִׁמְחָה, כִּכֹּר לֹא יִחְסֹר לְךָ שׁוֹם דְּבָר, וְאִף אֶחָד לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ כָּלֵל, כִּי הַעֲקָר זֶה שְׁמִיחָה, וּמִי שֶׁתִּמְדַּבֵּר בְּשִׁמְחָה הוּא לֹא מִפְּחַד מֵאִף בְּרִיָּה שְׁבַע־עוֹלָם.

בְּעֵינֵי הַפְּצָה, אִין לְמַעְלָה מְזֵה, וְהוּא תִקּוֹן גְּדוֹל לְפָנֵם הַבְּרִית, כִּי אֵתָה צָרִיךְ לְזַכֵּר שְׂרַבְנוּ ז"ל אָמַר (שִׁיחֹת הַר"ן סִימָן רמ"ט) כְּעַס בֹּא מִפָּנֵם הַבְּרִית הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת נֶאֱמַר סִימָן מ"א) תִּקּוֹן לְהוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה שִׁישְׁתַּדֵּל לְהַחְזִיר בְּנֵי אָדָם בְּתִשׁוּבָה, וְלִכְּנָן זֶה צָרִיךְ לְהִיּוֹת הַתִּקּוֹן שֶׁלֹּךְ לְקַחַת חֲבִילָה שֶׁל סְפָרֵי רַבְּנוּ ז"ל וְלְהַפִּיצֵם לְכָל עוֹבֵר וְשׁוֹב, וְזֶה כִּכֹּר יַעֲשֶׂה אֶת הַעֲבוּדָה, כִּי יְדוּעַ אֲשֶׁר סְפָרֵי רַבְּנוּ ז"ל וּבִפְרָט הַחוֹבְרוֹת הֵם הַמְּחַזְרִים בְּתִשׁוּבָה אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְרַב רַבָּם מְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁנִּתְקַרְבוּ אֶל רַבְּנוּ ז"ל בְּלְמַעְלָה מִחֲצִי יוֹבֵל הַזֶּה, הִיָּה רַק עַל יְדֵי הַקּוֹנְטְרַסִים וְהַחוֹבְרוֹת וְכוּ', וְאִפְלוּ אֵלּוּ שֶׁכִּכֹּר נִקְרָאִים מְשַׁפִּיעִים בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, גַּם כֵּן חֲזָרוּ בְּתִשׁוּבָה עַל יְדֵי הַחוֹבְרוֹת וְהַקּוֹנְטְרַסִים, וְלִכְּנָן תִּרְאֶה לְהַפִּיץ אוֹתָם וְזֶה יִהְיֶה הַתִּקּוֹן שֶׁלֹּךְ, וּבִפְרָט עַכְשָׁו שֵׁישׁ לָנוּ שְׂאֵלוֹת וְתִשׁוּבוֹת בְּחִסְדֵי דוֹת בְּרַסְלָב, זֶה זְכוּי הַרְבֵּים נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ שְׁבַת שְׁלוֹם

בתשכג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדֹּר טְהָרָה ב' אִיר הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוּ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲתָה צְרִיף רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְלִמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ עַל נְקֻדַּת הַשְּׂמֻחָה,
וְלִדְעַת שֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ אֵב הַרְחֻמָּן, וְסוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יָבוֹא הַטּוֹב וְכו',
וְגַם עֲכָשׁוּ בְּתוֹךְ הָרַע צְרִיכִים לַחֲפֹשׁ רַק אֶת הַטּוֹב, וּכְבָר אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל
(לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן ד') כְּשֶׁאָדָם יוֹדֵעַ שְׂכָל מֵאַרְעוּתָיו הֵם לְטוֹבָתוֹ, זֹאת
הַבְּחִינָה הִיא מֵעֵין עוֹלָם הַבָּא, וְתָמִיד נוֹתֵן תּוֹדָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל
הַחֲסָדִים וְהַרְחֻמִּים גְּמוּרִים שְׁעוֹשֶׂה אֹתוֹ.

אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל זְכוּתְךָ שְׂאֲתָה דוֹחֵךְ אֶת הָאֲבָרְכִים שִׁפִּיעוּ
שְׂאֵלוֹת וְתִשׁוּבוֹת בְּחֲסִידוֹת בְּרִסְלָב, כִּי זֶה זְכוּת הַרְבִּים גְּדוֹל מְאֹד, וְעַל יְדֵי
הַסְּפָרִים הָאֵלוּ יִחְזְרוּ אֲלֵפִים וּרְכֻבוֹת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּתִשׁוּבָה, וְלִכֵּן אֲתָה
צְרִיף מְאֹד מְאֹד לְשִׂמְחַ עֲבוּר הַמְּשִׁימָה הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה שְׂלֻקְחָתָ עַל עֲצֻמָּה, אֲנִי
יוֹדֵעַ שְׂכָל מַה שְׂאֲתָה לִּקְחַ עַל עֲצֻמָּה, אֲתָה מְצַלִּיחַ בְּגִדּוֹל.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׂתַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מֵאֲמָצִים שְׂבָעוּלָם לְהַתְּפַלֵּל
אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת שְׁחִרִית מְנַחֶה עֲרֻבִית בְּמִנְיֵן דִּיקָא, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לְנוּ רַבְּנּוּ
ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ח') שְׂמַחְנָה יִשְׂרָאֵל הוּא שְׁלֵשׁ פְּרָסְאוֹת, הֵינּוּ שְׁלֵשׁ
תְּפִלוֹת, הֵינּוּ כָּל זְמַן שְׂאָדָם נִזְהָר בְּהַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת, הוּא יִשְׂאָר יְהוּדֵי מֵאֲמִין
בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְתַכְּף וּמִיד כְּשִׁיתְּחִיל לְהַתְּרַשֵּׁל אֲפִלוּ מִתְּפִלָּה אַחַת, הוּא
כְּבָר יוֹצֵא מִמַּחְנֶה יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מַה שְׂבִיכְלָתְךָ לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשְּׁלֵשׁ
תְּפִלוֹת בְּמִנְיֵן דִּיקָא, וְלִפְנֵי כָּל תְּפִלָּה תַּכְנִיס פְּרוּטָה לְצַדִּיקָה בְּקַפַּת הַצַּדִּיקָה, כִּי
כֶּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּכָא בְּתָרָא י) רַבִּי אֶלְעָזָר יְהִיב פְּרוּטָה לְעֵנִי וְהִדֵּר
מְצִלִי אָמַר דְּכָתִיב (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדִּיק אֶחְזָה פְּנִיךָ", אֲשֶׁרִי הַמְּקַיֵּם אֶת
זֶה בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוּת גְּמוּר, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחֵל לְךָ שְׁבַת שְׁלוֹם

בְּתִשְׁכּוּד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שְׁבַת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר טְהָרָה ב' אִיר הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגְיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ
יֵאִיר

אֵין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הָאֱהָבָה שֶׁישׁ לִי אֵלֶיךָ, וּבִפְרֵט
שְׁעִכְשׁוּ מִתְחִיל זְמַן הַקִּיץ, וְאֲנִי מְאֹד מְקוּנָה שְׂיִתְרַבֶּה גְבוּלְנוּ בְּתַלְמִידִים,
וְתִזְכֶּה לְהַחֲדִיר בְּהֵם תּוֹרָה וְיִרְאֵת שָׁמַיִם, וְתִצְלִיחוּ בְּגִדּוֹל עִם הַתְּלִמִּידִים.

תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שְׂבִיכְלֶתְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַסֵּמֶךְ-מִם עוֹבֵד עַל
כָּל אָדָם כָּל כֶּף חֶזֶק לְהַפִּילוֹ בְּעֵצְבוֹת וּבְמִרְיוֹת וּבְדַכְאֹן וְכוּ', רַק עַל יְדֵי
הַדְּמִיוֹנוֹת שְׂמִכְנִיס בּוֹ וְכוּ' וְכוּ', כָּל אֶחָד כִּפִּי בְּחִינָתוֹ וְעִנְיָנוּ, וְלִכֵּן אַתָּה מְכַרַח
לְעִשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבָעוֹלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְהִרְגַע שְׂתִהְיֶה בְּשִׁמְחָה,
זֶה יִרְחִיב לְךָ אֶת הַדַּעַת לְגַמְרִי, וְכִמוֹ שְׂאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק ב' סִימָן
י') מָה שְׂבַנִּי אָדָם רְחוּקִים מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מִחֲמַת חֶסְרוֹן יְשׁוּב הַדַּעַת,
וְלָמָּה אֵין יְשׁוּב הַדַּעַת? כִּי חֶסֶר מִהַשְׁמָחָה, וְלִכֵּן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת
בְּשִׁמְחָה וְאִז תִּזְכֶּה לְגִדּוֹלוֹת הַמַּחֲיִן וּכְבֹר לֹא יִחְסַר לְךָ שׁוֹם דְּבָר.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לְךָ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחֵינִיּוֹת גַּם יַחַד, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר
תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמְּאַחֵל לְךָ שְׁבַת שְׁלוֹם

בתשכה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרַת טְהָרָה ב' אִיר הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גִּירוֹ יֵאִיר

אִין מְלִים בְּפִי לְתַאֵר לָךְ אֶת גְּדֹלַת הַשְּׂמֻחָה שְׁיִישׁ לִי שְׂאֲנִי רוֹאֵה אוֹתָךְ
בְּכָל בְּקָר שְׂאֲתָה עוֹסֵק בְּבֵית הַתְּבָשִׁיל - אֵהֵל אֲבָרְהֵם, וְלֵהֲכִין לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
פֶת שְׁחֲרִית, מָה אִמַּר לָךְ אִין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב מִצְדָּקָה כְּזוֹ לְתַת לְאֲנָשִׁים
אֲכָל לְאָכַל, בְּזִכּוֹת זֶה יַעֲזוֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁיִהְיֶה לָכֶם פְּרִנְסָה בְּשַׁפְעָה,
וְאֲתָה וְאֲשַׁתְּךָ תִּהְיוּ שְׂמֻחִים וְעֵלִיזִים וְתִאֲהָבוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְתִרְוּוּ רַב נַחַת
דְּקֹדֶשׁה מִבְּנֵיכֶם, וְיִהְיֶה לָכֶם עוֹד יְלָדִים בְּעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרֵךְ, כְּמוֹ שְׂכַתוֹב (הוֹשַׁע
י"ב) "זִרְעוּ לָכֶם לְצְדָקָה", עַל יְדֵי צְדָקָה זֹכִים לְזֶרַע, וְאִין עוֹד צְדָקָה יוֹתֵר
גְּדוֹלָה מִלְּתַת אֲכָל לְרַעֲבִים, כְּמֵאֲמָרֵם ז"ל (בְּכֹא בְּתָרָא ט) אִין בּוֹדְקִין לְמִזְוֹנוֹת,
הִינּוּ בְּכָל דְּבַר יְכוּלִים לְרַמְאוֹת בְּנֵי אָדָם וְכוּ', אֲבָל אִם בָּא אֶחָד וְהוּא רַעֲב
וְצָמָא, שְׂמָה הוּא לֹא יְכוּל לְרַמְאוֹת אוֹתָךְ, כִּי מִי שְׂבָאֲמַת רַעֲב אוּ צָמָא הוּא
יֵאֲכַל וְיִשְׁתָּה, וְמִי שְׁלֹא רַעֲב וְצָמָא הוּא לֹא יֵאֲכַל וְלֹא יִשְׁתָּה, וְלִכֵּן אִין צְדָקָה
יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִלְּתַת לְאָכַל לְרַעֲבִים וְצָמָאִים, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שְׂבִיכְלִתְךָ
לְעֹזוֹר לִי שְׂאוּכַל לְהַמְשִׁיךְ עִם זֶה כָּל הַשָּׁנָה.

הַעֲקָר רְאֵה לְמִסַּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת שְׁחֲרִית מִנְחָה
עֶרְבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, כִּי כֶּף אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרִכּוֹת ח.) מֵאִי דְכָתִיב
(תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֲנִי תְּפַלְתִּי לָךְ הַיְיָ" עַת רְצוֹן" אִימְתִי עַת רְצוֹן בְּשַׁעֲה שְׁהַצְּבוֹר
מִתְּפַלְלִין; וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה לְעִצְמָךְ הַרְגֵּל לְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְאִז טוֹב לָךְ כָּל
הַיָּמִים.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלְתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקַשׁ
וּמִתְּפַלֵּל בְּעֶדְךָ שְׁיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְגַּח תִּשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

בתשכו.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר טהרה ב' איר התשע"ג
שלום וברכה אל ... שִׁיחִיו נִצַּח
לנכון קבלתי את מכתבכם.

רק חזקו ואמצו מאד להיות בשמחה כמו שהזהירנו רבנו ז"ל על זה
ביותר, ואמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד,
ולהתגבר להרחיק העצבות והמרה שחורה בכל כחו, כי כל החלאות הבאים
על האדם כלם באים רק מחמת קלקול השמחה, ולכן צריכים למסר את
נפשו בשביל להיות תמיד בשמחה, וחקמינו הקדושים אמרו (תנחומא שמיני)
לפי שאין השמחה ממתנת לאדם לא כל מי ששמח היום שמח למחר ולא
כל מי שמצור היום מצר למחר לפי שאין השמחה ממתנת לאדם; ולכן יעזר
הקדוש ברוך הוא שתמיד יהיה השמחה מצויה אצלכם, כי אין טוב מזה,
ועל ידי שמחה מתרחב הלב ויכולים אחר כך לדבר אל הקדוש ברוך הוא,
ולספר לפניו יתברך את כל אשר עם לבבו בתמימות ובפשטות גמורה, כי מה
שאין האדם מתחזק לדבר אל הקדוש ברוך הוא, הוא מפני שנופל על לבו
עצבות ומרירות ודכאון, אבל תכף ומיד שמכריח את עצמו להיות בשמחה,
אזי נפתח לבו לדבר אל הקדוש ברוך הוא.

רק תשמרו על השלום בית שלכם, שזה יסוד היסודות, כי בבית שיש
שמה "שלום בית" שם השכינה שורה, ובמקום שהשכינה שורה שם הברכה
מצויה, ולכן אתם מכרחים לעשות כל מיני פעולות שבעולם שיהיה ביניכם
שלום ואהבה וזה יביא עליכם ברכה והצלחה בכל מעשה ידיכם, ותשתדלו
שאף פעם לא יהיה ביניכם וכוחים ואי הבנות, כי כך אמר רבנו ז"ל (ספר
המדות אות מריבה סימן ס"ו) במקום מריבה שם השטן, ולכן צריכים מאד מאד
לשמר על השלום בית, כדי שהברכה תהיה מצויה בתוך ביתכם, וזכרו היטב
כי (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו (ירושלמי ברכות פרק ט' הלכה
ח.) אי אפשר לאיש בלא אשה ואי אפשר לאשה בלא איש אי אפשר לשניהן
בלא שכינה, ובמקום שהשכינה נמצא שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם

שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְדוֹלָה מְאֹד, כִּי שְׁלוֹם אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שְׁבַת י.) זֶה שְׁמוֹ
 שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכְן אִם מְכַנְיָסִים אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בַּתּוֹךְ הַבַּיִת,
 זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּיִת, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בַּתּוֹךְ הַבַּיִת.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בַּתְּפִלַּתִּי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ
 וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שְׂיִהְיֶה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנוּ תִשְׁכִּילוּ
 וּתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאַחַל לָכֶם שְׁבַת שְׁלוֹם

בַּתְּשׁוּבָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר אַחֲרֵי קְדוּשֵׁים ד' אִיר הַתְּשׁוּבָה

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוּ יֵאִיר

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֶשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּתְחַזַּק בֵּיתְךָ שְׂאֵת בֵּיתְךָ עַז, וְשׁוֹם דְּבָר
 בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, וְאֵת זֶה הַלְמוּד קִבְּלֵנוּ מִרְבֵּנוּ ז"ל לְהַחְזִיק
 מִצְּמִד בְּכָל הַמְצָבִים שֶׁרַק עוֹבֵר עַל בְּנֵי אָדָם וְכוּ' וְכוּ', כִּי מְנַסִּים אֶת כָּל אֶחָד
 בְּנִסְיוֹן אַחֵר וְכוּ', וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוּכָה לְעַמֵּד בְּנִסְיוֹנוֹת הַקְּשִׁים שֶׁמְנַסִּים אוֹתוֹ,
 וְאֵינוּ נִשְׁבֵּר מִשׁוֹם דְּבָר, וְאֵינוּ קוֹרֵה תִּגְרָה כְּלָפִי מַעֲלָה חַס וְשְׁלוֹם, וּכְבָר אָמְרוּ
 חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שְׁמוֹת רַבָּה פְּרָשָׁה ב' סִימָן ג') אֵין הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נוֹתֵן גְּדֻלָּה
 לְאָדָם עַד שֶׁבּוֹדְקֵהוּ בְּדָבָר קָטָן וְאַחֵר כִּף מַעֲלָהוּ לְגִדְלָה; וְלִכְן רָאֵה לְהַחְזִיק
 מִצְּמִד וְלֹא לְהַכְנִס בְּעַצְבוֹת וּבְמַרְרֵרוֹת וּבְדַכְאוֹן וְכוּ', מִכָּל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ,
 וְאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שְׁמוֹת רַבָּה פְּרָשָׁה ל"א סִימָן ג') אֲשֶׁרֵי אָדָם שֶׁהוּא עוֹמֵד
 בְּנִסְיוֹנוֹ שְׂאֵין בְּרִיָּה שְׂאֵין הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְנַסֶּה אוֹתָהּ, הַעֲשִׂיר מְנַסֶּהוּ אִם
 תְּהֵא יָדוּ פְּתוּחָה לְעַנְיִים, וּמְנַסֶּה הָעַנִּי אִם יָכוֹל לְקַבֵּל יְסוּרִין וְאֵינוּ כּוֹעֵס;
 וְלִכְן צְרִיכִים לְהַחְזִיק מִצְּמִד בְּכָל מֵינֵי מְצָבִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְלֹא לְהִשְׁבֵּר, כִּי גְדוֹל
 אֲדוּנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

וּכְבָר כָּתַב מוֹהֲרַנ"ת ז"ל (לְקוּטֵי הַלְכוֹת נְטִילַת יָדַים לְסַעֲדָה וּבְצִיעַת הַפֶּת הַלְכָה ו'
 אוֹת י"ח) שְׂאֵנוּ רוֹאִים שֶׁתִּקְרָה וּמִיד אַחֵר קְרִיעַת יָם סוּף שְׂאֵז הָיָה גְלוּי אֶלְקוֹת

בתכלית מדרגה עליונה, מה כתיב? (שמות ט"ו כ"ג) "ויבאו מרתה ולא יכלו לשאת מים ממרה כי מרים הם" וגו', "שם שם לו חק ומשפט ושם נסהו" וגו', כי זה עקר הנסיון לכל אדם המתחיל להתקרב אל הקדוש ברוך הוא, שצריכין לסבל המרירות שעובר עליו, ולכן אשרי האדם שזוכה להתחזק ביותר שאת ביתר עז עם כל הכחות ולא נשבר משום דבר שבעולם, וזה גדלת בר ישראל שיכול להפך את המרירות ולמתיקות, ואת החשך לאור, והרע לטוב, וכבר אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"רן חלק א' סימן ד') כשאדם יודע שכל מארעותיו הם לטובתו, זאת הבחינה היא מעין עולם הבא, ותמיד נותן תודה להקדוש ברוך הוא על החסדים והרחמים גמורים שעושה אתו, ולכן רק תחזיק מעמד ולא להשבר בשום פנים ואופן.

נא ונא תעשה כל מיני מאמצים שבעולם להתפלל את השלש תפלות שחרית מנחה ערבית במנין דיקא, כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוה"רן חלק ב' סימן ח) שמחנה ישראל הוא שלש פרסאות, הינו שלש תפלות, הינו כל זמן שאדם נזהר בהשלש תפלות, הוא ישאר יהודי מאמין בהקדוש ברוך הוא, ותכף ומיד כשיתחיל להתרשל אפלו מתפלה אחת, הוא כבר יוצא ממחנה ישראל, ולכן תעשה כל מה שביכולתך להתפלל את השלש תפלות במנין דיקא, ולפני כל תפלה תכניס פרוטה לצדקה בקפת הצדקה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא י) רבי אלעזר יהיב פרוטה לעני והדר מצלי אמר דכתיב (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך", אשרי המקיים את זה בתמימות ובכפשיטות גמור, ודע לך שהסמן-מם עובד מאד מאד קשה על האדם למנע אותו מלהתפלל איזה תפלה במנין, הן מחמת עצלות וכבודות וכו', והן מצד מניעות אחרים וכו', העקר שלא יבוא להתפלל איזה תפלה במנין, כי הוא יודע כל זמן שבר ישראל בא להתפלל במנין, אזי הוא מכלה את כל הקלפות שברא מחמת עוונותיו המרבים, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (שיר השירים פרשה ב' סימן כ"ד) על הפסוק (שיר השירים ב' ט) "הנה זה עומד אחר כתלנו" אחר כתלי בתי כנסיות ובתי מדרשות, "משגיח מן החלונות" מבין כתפיהם של כהנים, "מציץ מן החרכים" מבין אצבעותיהם של כהנים; כי בבתי כנסיות ובבתי מדרשות שמתפללים שם והכהנים עולים לדוכן, על ידי זה ממשיכים את שכינת עזו יתברך אלינו, ואמרו חכמינו הקדושים (פסיקתא דרב

כִּהְנָא) כּל זְמַן שִׁישְׂרָאֵל מַעְצָרִין בְּבִתֵּי כְּנַסְיוֹת וּבְבִתֵּי מְדַרְשׁוֹת, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹצֵר שְׂכִינָתוֹ עִמָּהֶן, וְלִכְּן אֵל תִּהְיֶה בְּטֹלָן, תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְבוֹא לְבֵית הַכְּנַסָּת לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת, וְלֹא יִהְיֶה הַדְּבָר הַזֶּה קָל בְּעֵינֶיךָ, כִּי אַתָּה יְכוּל לְזַכּוֹת לְכָל טוֹב אֲמִתִּי וְנִצְחִי, וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (זִלְקוּט בִּלְק רְמֵז תשע"א) מֵה נִחְלִים הִלְלוּ בְּנֵי אָדָם יוֹרְדִין לְתוֹכָן כְּשֶׁהֵן טְמֵאִין וְטוֹבְלִין וְעוֹלִין טְהוֹרִין, כִּף בְּתֵי כְּנַסְיוֹת וּבִתֵּי מְדַרְשׁוֹת בְּנֵי אָדָם נִכְנָסִין לְתוֹכָן כְּשֶׁהֵם מְלֵאִים עוֹנוֹת, וְיוֹצְאִים מְלֵאִים מְצוּוֹת.

וְכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ חוּס וְחַמֵּל עָלַי, וְרֵאֵה לְהִתְחִיל הַיּוֹם לְלַמֵּד חֲמֵשׁ וְרִשְׁיִי עִם הַתְּרַגּוּם מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבֻעַ, שְׁזֵה סְגֻלָּה לְאַרְיִכוֹת יָמִים, כְּמֵאמָרָם ז"ל (בְּרֻכוֹת ח.) לְעוֹלָם יִשְׁלִים אָדָם פְּרֻשֵׁיוֹתָיו עִם הַצְּבוּר שְׁנַיִם מִקְּרָא וְאַחַד תְּרַגּוּם, שְׁכָּל הַמְּשָׁלִים פְּרֻשֵׁיוֹתָיו עִם הַצְּבוּר מְאַרְיִכִין לוֹ יָמָיו וְשְׁנוֹתָיו, וּמוּבָא בְּשִׁלְחַן עֲרוּךְ (אַרְח חַיִּים סִימָן רפ"ה סְעִיף ג') מִיּוֹם רֵאשׁוֹן וְאַיִלָּךְ חָשׁוּב עִם הַצְּבוּר; וְכָתַב הַמְּשֻׁנָּה בְּרוּרָה (ש"ס) בְּסִפּוּר מַעֲשֵׂה רַב כָּתַב בְּהִנְהַגַּת הַגֵּר"א שְׁהָיָה נוֹהֵג תְּכֵף אַחַר הַתְּפִלָּה בְּכָל יוֹם לְקֵרָא מִקְּצַת מֵהַסְּדֵרָה שְׁנַיִם מִקְּרָא וְאַחַד תְּרַגּוּם וּמְסִים בְּעֶרֶב שַׁבָּת, וְכֵן תִּתְמִיד בְּלִמּוּד מְשָׁנָיוֹת, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סְנֵהֲרִין מ.ב.) בְּמִי אַתָּה מוֹצֵא מִלְחַמְתָּה שֶׁל תוֹרָה? בְּמִי שִׁישׁ בְּיָדוֹ חִבְלֵיֹת שֶׁל מְשָׁנָה. וּמוּבָא (מְדַרְשׁ תְּלִפְיוֹת) שְׁאָשׁוּר בֶּן יַעֲקֹב יוֹשֵׁב עַל פְּתַחוֹ שֶׁל גֵּיהֶנֶם, וּמִי שֶׁהִרְבֵּה לְלַמֵּד מְשָׁנָיוֹת אֵינוֹ מְנִיחוֹ לְהַכְּנֵס שָׁם, וְלִכְּן אֲשָׁרִי מִי שִׁיגֵרָס בְּכָל יוֹם כְּמָה וְכְמָה פְּרָקִים מְשָׁנָיוֹת, שֶׁהוּא הַצְּלַחָה נִצְחִית, כִּי מְשָׁנָה אוֹתִיוֹת נְשָׁמָה, מְשָׁנָה עוֹלָה כְּמִסְפַּר פְּרָנְס"ה, שְׁכָּל הַמְּתַמִּיד בְּמְשָׁנָיוֹת, נִמְשָׁךְ עָלָיו פְּרָנְסָה בְּשִׁפְעַ, וְעַל כָּלֵם אֵל תִּהְיֶה בְּטֹלָן, רֵאֵה לְלַמֵּד הַיּוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה שְׁמִירָה לְנַפְשׁ, וּמְמִשִּׁיךְ יָרֵאת שְׁמַיִם לְאָדָם, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם הִיא עֲרוּבִין ל"ז, הַלּוֹאִי שֶׁתּוֹכַל לְקַחַת חִבְרוּתָא וְלְלַמֵּד אֶתוֹ בִּיחָד, אוֹ לְשִׁמְעַ שְׁעוֹר מִמְּגִיד שְׁעוֹר, שְׁאִין לְמַעְלָה מְזֵה, וְתִהְלֵה לְאֵל בְּקִהְלָתְנוּ יֵשׁ שֵׁשׁ שְׁעוֹרִים בְּמִשְׁךְ הַיּוֹם שְׁלוּמֵדִים אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, וְאִם לֹא תוֹכַל לְהַצְטַרֵּף לְכָל זֶה, אֲזִי תִלְמַד לְבַד אֶפְלוּ בְּגִירְסָא, שְׁזֵה דְבָר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, כְּמֵאמָרָם ז"ל (עֲבוּדָה זָרָה י"ט.) לְעוֹלָם לִיגְרִיס אֵינִישׁ וְאֵף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאֵף עַל גַּב דְּלֵא יִדַע מֵאֵי קָאָמְר, וְאֵל תִּקַּח אֶת זֶה בְּקִלּוֹת.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצלית. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתשכה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר אחרי קדושים ד' איר התשע"ג
שָׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִי'

מָאד מָאד אָנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּשְׁתַּדְּלִי לְעֲשׂוֹת חֶסֶד, כִּי אֶצְלוּ יִתְבָּרַךְ מָאד מָאד חָשׁוֹב חֶסֶד, וְלִכֵּן תִּכְרִית מְעַצְמְךָ אֶת מִדַּת הָאֲכֻזְרִיּוֹת וְהַכַּעַס וְהַעֲצָבֻנוֹת וְכוּ', וְאֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁמִי שִׁישׁ לוֹ אַמוּנָה בְרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת בּוֹ יִתְבָּרַךְ הוּא זֹכֶה לְדַעַת שְׁלֹם, שְׂאֵז אַף פַּעַם אֵינוֹ בְּכַעַס, אֶלֶּא נִמְצָא בְּאֲרִיכוֹת אַפִּים, שֶׁהוּא מִדַּת הַסְּבֻלָּנוֹת, אֲשֶׁר אֵין מְדָה יוֹתֵר יָקָר מִזֶּה, כִּי רַב בְּנֵי אָדָם פְּשוּט מִשְׁתַּגְּעִים רַק מִהַכַּעַס וְהַעֲצָבִים שֶׁנִּכְנָס בֵּהֶם, וְזֶה הוֹרֵס אוֹתָם לְגַמְרִי, עַד כְּדֵי כֵּךְ שֶׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תַּנְחוּמָא חַיִּי שְׂרָה) הַזְּקֵנָה קוֹפְצַת עַל הָאָדָם מִפְּנֵי כַּעַס בָּנִים; וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁקוּנָה לְעַצְמוֹ אֶת הַמְּדָה הַיְקָרָה שֶׁל סְבֻלָּנוֹת שְׁנוּבַע מְאֻמוּנָה בְרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת, שֶׁאֲמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוה"ר"ן חֶלֶק א' סִימָן קמ"ה) כִּפִּי תִקֶּף הָאֲמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ כְּמוֹ כֵּן זֹכֶה לְאֲרִיכוֹת אַפִּים שֶׁהִיא מִדַּת הַסְּבֻלָּנוֹת; וְאֶל כָּל זֶה, הֵינּוּ אֶל אַמוּנָה וְסְבֻלָּנוֹת, יְכוּלִים לְהַגִּיעַ רַק עַל יְדֵי שְׁמֻטְבֵּיעִים בְּעַצְמָם מִדַּת הַחֶסֶד, כִּי מִי שֶׁהוּא בַּעַל חֶסֶד סִימָן שִׁישׁ לוֹ דַּעַת שְׁלֹם.

וְלִכֵּן אָנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתַּעֲזִירֵי לִי בְּבֵית הַתְּבֻשִׁיל - אֵהֵל אַבְרָהָם, בְּמָה שֶׁאֵת רַק יְכוּלָה לְעֹזֵר, כִּי זֶה הַצְּדָקָה הַכִּי גְדוּלָה, כְּמֵאמְרָם ז"ל (בְּבֵא בְּתָרָא ט) אֵין בּוֹדֵקִין לְמִזּוֹנוֹת, הֵינּוּ בְּכָל דְּבָר יְכוּלִים לְרַמְאוֹת בְּנֵי אָדָם וְכוּ', אֲבָל אִם בָּא אֶחָד וְהוּא רָעַב וְצָמָא, שְׁמָה הוּא לֹא יְכוּל לְרַמְאוֹת אוֹתְךָ, כִּי מִי שֶׁבָּאָמַת רָעַב אוֹ צָמָא הוּא יֹאכֵל וְיִשְׁתֶּה, וּמִי שֶׁלֹא רָעַב וְצָמָא הוּא לֹא יֹאכֵל וְלֹא יִשְׁתֶּה, וְלִכֵּן אֵין צְדָקָה יוֹתֵר גְּדוּלָה מִלְּתַת לְאֵלֵל לְרַעֲבִים וְצָמָאִים, וְלִכֵּן תַּעֲשִׂי כָּל מָה שֶׁבִּיכְלֶתְךָ לְעֹזֵר לִי שְׂאוּכַל לְהַמְשִׁיךְ עִם זֶה כָּל הַשָּׁנָה. וְאֵת לֹא

יכולה לתאר ולשער את גדל הזכות שיהיה לך בשמים בזה שתבואי לעזר בבית התבשיל - אהל אברהם, ורק בזכות זה אני חי.

הלואי שהיית יכולה להתרים בני אדם שינדבו עבור בית התבשיל - אהל אברהם, שזה הצדקה הכי גדולה שרק יכול להיות, לתת לאכל ולשתות לרעבים ולצמאים, אשרי מי שחזק בזה, ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתשכט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר אחרי קדושים ד' איר התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

אין מלים בפיי להודות לך על החסד שאתה עושה עם קהלתנו שאתה שד"ר ומחלק קפות לבני אדם, וכן אוסף את הקפות, שבזה אתה עוזר לקהלתנו הקדושה, יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד יהיה לך חלק בעבודה הקדושה הזו, כי מעלת מצות צדקה אי אפשר לתאר כלל עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (מדרש משלי פרשה י"ד) בא וראה כמה גדול כחה של צדקה, שהיא נתונה בימינו של הקדוש ברוך הוא, שנאמר (תהלים מ"ח, י"א) "צדק מלאה ימינך". גדולה צדקה, שבה נשתבח הקדוש ברוך הוא בשעה שעתיד להביא תשועה לישראל. שנאמר (ישעיה ס"ג, א) "אני מדבר בצדקה רב להושיע". גדולה צדקה שמנחלת כבוד וחיים לעושיה, שנאמר (משלי כ"א, כ"א) "רדף צדקה וחסד" בעולם הזה, "ימצא חיים צדקה וכבוד" ליום הדין. ומשום דרודף צדקה ימצא צדקה? אלא הקדוש ברוך הוא ממציא לו מעות כדי לעשות מהן צדקה לבני אדם מהגנין, לעשות להן צדקה כדי לקבל מהן שכר. גדולה צדקה שבה נשתבח אברהם אבינו. שנאמר (בראשית ט"ו, ו) "והאמן בהוי"ה ויחשבה לו צדקה". ואומר, (שם י"ח, י"ט) "כי ידעתי למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו אחרי ושמרו דרך הוי"ה לעשות צדקה ומשפט" "למען הביא הוי"ה על אברהם את אשר דבר עלי". ובה נשתבח דוד, שנאמר (שמואל ח', ט"ו) "ויהי דוד עשה משפט וצדקה לכל עמו"; מכל

זֶה רוֹאִים אֶת מַעֲלַת מַצּוֹת צְדָקָה, אֲשֶׁר־י מִי שֶׁנֶּעֱשֶׂה שְׂדֵ"ר עֲבוּר קִהְלָתְנוּ
הַקְדוּשָׁה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתשל.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר אַחֲרֵי קְדוּשִׁים ד' אִיר הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוֹ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

בּוֹדְאֵי יֵשׁ הַרְבֵּה צְדָקוֹת, וְאֲשֶׁר־י מִי שְׁזוֹכָה לְחַלֵּק בְּכָל יוֹם צְדָקָה שְׂאִין
לְמַעֲלָה מְזָה, אֲבָל הַצְּדָקָה הַכִּי גְדוּלָּה זֶה לְתַת אֲכָל לְרַעֲבִים שְׂאִין לְמַעֲלָה
מְזָה, וְעַל כֵּן הַקְּמַתִּי בִּיבְנֵאֵל בֵּית הַתְּבַשִּׁיל - אֵהֵל אֲבָרְהָם שְׁנוֹתָנִים לְאֲכָל
וְלִשְׁתוֹת לְכָל רָעֵב וְצָמָא, יְהִיָּה מִי שִׁיְהִיָּה.

וְלִכֵּן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתְּעֹזֵר בְּכָל מִינֵי עֶזֶר שְׂאֵתָה רַק יְכוּל לְעֹזֵר
לְהַחְזֹקַת הַבַּיִת הַתְּבַשִּׁיל - אֵהֵל אֲבָרְהָם שְׁמַחֲלָקִים אֲכָל מִתְּפִלַּת וְתִיקִין עַד
הָעָרֵב, שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּיּוֹם, הֵן לְהַגְבְּרִים וְהֵן לְהַנְשִׁים וְהֵן לְהַיְלָדִים, וְזָכוּר
תְּזָכוּר אֲשֶׁר אֲצִלוֹ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב חֶסֶד, כְּמֵאֲמָרָם ו'ל (לְקוּסֵט הוֹשַׁע רְמֹז
תְּק"ב) אָמַר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא חָבִיב עָלַי חֶסֶד שְׂאֵתָם גּוֹמְלִים זֶה לְזֶה יוֹתֵר
מִכָּל הַזְּבַח שְׁזָבַח שְׁלָמָה לְפָנָי אֵלֶיךָ עוֹלוֹת, וּבַפְּרָט חֶסֶד כְּזֶה שְׁנוֹתָנִים לְאֲכָל
וְלִשְׁתוֹת לְרַעֲבִים וְלְצָמִאִים וְכוּ', הַצְּדָקָה הַזֹּאת עוֹלָה כָּל הַצְּדָקוֹת, כְּמֵאֲמָרָם
ו'ל (בְּבֵא בְּתָרָא ט) אֵין בּוֹדְקִין לְמִזְנוֹת, הֵינּוּ בְּכָל דְּבָר יְכוּלִים לְרַמְאוֹת בְּנֵי
אָדָם וְכוּ', אֲבָל אִם בָּא אֶחָד וְהוּא רָעֵב וְצָמָא, שְׁמָה הוּא לֹא יְכוּל לְרַמְאוֹת
אוֹתְךָ, כִּי מִי שֶׁבְּאָמַת רָעֵב אוֹ צָמָא הוּא יֵאֲכַל וְיִשְׁתֶּה, וּמִי שֶׁלֹּא רָעֵב וְצָמָא
הוּא לֹא יֵאֲכַל וְלֹא יִשְׁתֶּה, וְלִכֵּן אֵין צְדָקָה יוֹתֵר גְּדוּלָּה מִלְּתַת לְאֲכָל לְרַעֲבִים

וצמאים, ולכן תעשה כל מה שביכולתך לעזור שנוכל להמשיך עם זה כל השנה.

מה אמר לך ידידי היקר, אין למעלה ממדת הצדקה שעושים עם הזולת, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (מדרש משלי פרשה י"ד) בא וראה כמה גדול כחה של צדקה, שהיא נתונה בימינו של הקדוש ברוך הוא, שנאמר (תהלים מ"ח, י"א) "צדק מלאה ימינך". גדולה צדקה, שבה נשתבח הקדוש ברוך הוא בשעה שעתיד להביא תשועה לישראל. שנאמר (ישעיה ס"ג, א) "אני מדבר בצדקה רב להושיע". גדולה צדקה שמנחלת כבוד וחיים לעושיה, שנאמר (משלי כ"א, כ"א) "רדף צדקה וחסד" בעולם הזה, "ימצא חיים צדקה וכבוד" ליום הדין. ומשום דרודף צדקה ימצא צדקה? אלא הקדוש ברוך הוא ממציא לו מעות כדי לעשות מהן צדקה לבני אדם מהגנין, לעשות להן צדקה כדי לקבל מהן שכר. גדולה צדקה שבה נשתבח אברהם אבינו. שנאמר (בראשית ט"ו, ו) "והאמן בהוי"ה ויחשבה לו צדקה". ואומר, (שם י"ח, י"ט) "כי ידעתי למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו אחריו ושמרו דרך הוי"ה לעשות צדקה ומשפט" "למען הביא הוי"ה על אברהם את אשר דבר עליו". ובה נשתבח דוד, שנאמר (שמואל ח', ט"ו) "ויהי דוד עשה משפט וצדקה לכל עמו".

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתשלא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר אחרי קדושים ד' איר התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן נ"ט) שהצדיק בונה "היכל הקדוש" ולכן אשרי מי שבונה בית הכנסת "היכל הקדוש" בעירו על שם רבנו ז"ל,

וְשִׁילְמָדוֹ שָׁם אֶת סִפְרֵי רַבְּנֵנוּ ז"ל לְחִזּוֹק וּלְעוֹדֵד וּלְשִׁמְחַת אֶת אֱלֹהֵי שְׂבָאִים אֶל תּוֹךְ הַבַּיִת הַכְּנֻסֵת, וְזֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, וּרְבֵנּוּ ז"ל רָצָה מְאֹד מְאֹד שֶׁהַלְמוּד שֶׁלֹּא יִתְפָּרֵס בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְאִין עוֹד מְקוּם לְקָרֵב בְּנֵי אָדָם כְּמוֹ בְּתוֹךְ בֵּית הַכְּנֻסֵת הַנִּקְרָא עַל שֵׁם רַבְּנֵנוּ ז"ל, וְעַל כֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שְׂבוּנָה בֵּית הַכְּנֻסֵת "הַיְכָל הַקִּדְּשׁ" בְּעִירוֹ, וְשֵׁם יִקְבְּעוּ לְעִצְמָם שְׁעוּרִים פְּסוּדִין, בְּמַקְרָא, בְּמִשְׁנָה, בְּגִמְרָא, בְּהַלְכָה, וּבְפֶרֶט בְּסִפְרֵי רַבְּנֵנוּ ז"ל.

אֵתָּה צְרִיף לְדַעַת שֶׁהַלְמוּד שֶׁל רַבְּנֵנוּ ז"ל הוּא לְחִזּוֹק וּלְעוֹדֵד וּלְשִׁמְחַת אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי כִּךָ אָמַר רַבְּנֵנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ה') יֵשׁ נִשְׁמוֹת נְפוּלוֹת וְכוּ', וְצְרִיכִים לְהַחֲיוֹת אוֹתָם וּלְהַשִּׁיב אוֹתָם בְּכֹל מִינֵי מִטְעָמִים הַמְּשִׁיבִים אֶת הַנֶּפֶשׁ, וְזֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד.

כְּשֶׁאָדָם לוֹמֵד הַרְבֵּה וְחוֹזֵר עַל הַלְמוּד שֶׁלּוֹ, עַל יְדֵי זֶה הוּא זוֹכֵה בְּמִשְׁךָ הַזְּמַן לְדַעַת אֶת זֶה בְּעַל פֶּה, אָבָל לֹא צְרִיכִים לְעֲשׂוֹת שׁוּם פְּעֻלָּה כְּדֵי לְזַכּוֹת לְדַעַת אֶת זֶה בְּעַל פֶּה, צְרִיכִים לְחֹזֵר, וְכִכָּה יוֹדְעִים בְּעַל פֶּה וְכוּ'.

תְּמִיד תִּזְכֵּר, "לֹא הַמְּדַרְּשׁ הוּא הָעֵקֶר אֲלֵא הַמַּעֲשֵׂה", צְרִיכִים לְהַחֲיוֹת אֶת עִצְמוֹ וְאֶת אַחֲרֵים עִם הַלְמוּדִים שֶׁל רַבְּנֵנוּ ז"ל, אֲשֶׁר הֵם הֵן לְדַרְי מַעֲלָה וְהֵן לְדַרְי מַטָּה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיִּהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֵבָה וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתשלב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת אַחֲרֵי קְדוּשִׁים ד' אִיִּר הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲנִי

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵת צְרִיכָה לְדַעַת שֵׁשׁ שָׁם כְּזֶה 'עֲנַת' כְּגוֹן (שׁוּפְטִים ג' ל"א) "שְׁמַגֵּר בֶּן

עֲנַת וְאֵף שְׁלֵא יְדוּע אִם זֶה שֵׁם שֶׁל הָאֵב אוֹ שֶׁל הַבֵּת, אֲבָל יֵשׁ שֵׁם כְּזֶה, וְכֵן מוּבָא (מִדְּרַשׁ אַגְדָּה) שֶׁ'עֲנַת' הִיְתָה אֶשֶׁת לְרִי, וְלִכֵּן אֵל תְּשִׁנִּי אֶת הַשֵּׁם, רַק אִם אֶת רוּצָה תוֹסִיפִי שֵׁם, אַחַד מֵהָאֲמָהוּת וְהַנְּבִיאוֹת וְכוּ'.

מָה אָמַר לָךְ צְרִיכִים לְשָׁמֵר מְאֹד אֵיזָה שֵׁם נוֹתְנִים לְהִילָדִים, כִּי כִפִּי הַשֵּׁם כִּךְ נִמְשָׁךְ נִשְׁמַת וּמְזוּל הִילָדִים, לִכֵּן מַה טוֹב וּמַה נְעִים לְתֵת שֵׁם אַחֵר צְדִיק אוֹ אַחַד מִשְׁמוֹת הָאֲבוֹת וְהָאֲמָהוּת הַקְּדוּשִׁים, אוֹ הַנְּבִיאִים וְהַנְּבִיאוֹת וְכוּ', שֵׁם תַנְ"כִי, כַּמוּבָא מֵהַצְּדִיק הַקְּדוּשׁ הַרְבִּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיזְעַנְסֵק זִ"ע (נַעַם אֱלִימֶלֶךְ - בַּמְדָּבָר) שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּרוּךְ הוּא גָזַר בְּבְרִיאַת הָעוֹלָם שֶׁיְהֵא כִךְ וְכִךְ שְׁמוֹת רְאוּבֵן וְכִךְ וְכִךְ שְׁמוֹת שְׁמַעוֹן וְעֵתָה כְּשֶׁנִּתְגַּלְגַּל אֵיזָה אָדָם בְּעוֹלָם וְנוֹתְנִין לוֹ שֵׁם בְּשֵׁם צְדִיק אַחַד שֶׁהִיָּה כְּבָר בְּעוֹלָם זֶה גּוֹרֵם לְאִישׁ הַלְּזָה שֶׁיְהִיָּה גַם כֵּן צְדִיק מִחֲמַת שְׁנַתְעוֹרֵר הָאוֹר שֶׁל הַצְּדִיק שֶׁהוּא בְּעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שֶׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי. הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתשלג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר אַחֲרֵי קְדוּשִׁים ד' אֵיר הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַחֲנִי

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מִי שֵׁיִשׁ לָהּ רֻכַּב וּרוּצָה לְעֲשׂוֹת חֶסֶד עִם הַרְכַּב הַזֶּה וְאֵינָה יוֹדַעַת אֵיזָה חֶסֶד יְכוּלָה לְעֲשׂוֹת וְכוּ', הַחֶסֶד הַכִּי גָדוֹל שֶׁיְכוּלָה לְקַחַת נְשִׁים לְבִתֵּי חוֹלִים לְבַקֵּר חוֹלִים שְׁזֶה מִצְוָה גְדוּלָה מְאֹד מְאֹד.

לְאִשָּׁה אֲסוּר לְקַחַת בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפֵּן גָּבַר בְּרֻכַּב, מִפְּנֵי אֲסוּר יְחוּד, אֲפִלּוּ בַיּוֹם, כִּי הַיּוֹם יֵשׁ הַפְּקָרוֹת וּפְרִיצוֹת גְּדוּל מְאֹד, וְצְרִיכִים לְשָׁמֵר עַל זֶה מְאֹד מְאֹד. וּמִכָּל שְׂכֵן כְּשֶׁגָּבַר רוּצָה לְתֵת טְרַמֵּפ לְאִשָּׁה זֶה מִסְכָּן מְאֹד מְאֹד, קִדְּם

יכול להיות איזה גוי ערל טמא וכו' שהוא חשוד על שפיכות דמים, ועל אנס וכו' וכו', וכן כבר אמרו חכמינו הקדושים (פְּתוּבוֹת י"ג:) 'אין אפוטרופוס לעריות'.

בכלל היום שהמצב כל כך חמור מפני מחבלים וכו', אסור לקחת טרמפ וכו' באמצע הדרך עם אף אחד, כי אף פעם לא יכולים לדעת אם זה לא מחבל רחמנא ליצ'לן, אפלו חזותו כחרדי.

דעי לך שסגלה לפרנסה לברך ברכת המזון מתוך הסדור דיקא, ובקול ובשמחה, וזה מסגל לעשירות נפלאה, כמו שכתוב (משלי י') "ברכת הוי"ה היא תעשיר ולא יוסף עצב עמה", הינו אשה שמברכת את ברכת המזון בשמחה עצומה, זה מסגל לעשירות, וכן להזהר מאד על נטילת ידים וכו', ולכן מהיום והלאה תקפיד מאד מאד על נטילת ידים כשאת קמה בבקר וכו', וכן כשיוצאים לשירותים וכו', וכן לפני האכילה לטל ידים עם נטלה דיקא וכו', כי נטילת ידים מסגלת להנצל מעניות, כי על נטילת ידים ראשי תבות ע'ני', מי שמזלזלת בנטילת ידים נעשית עניה, ואמרו חכמינו הקדושים (שבת ס"ב:) אמר רב חסדא אנא משאי מלא חפני מא ויהבו לי מלא חפני טיבותא; [אני נטלתי ידי עם מלא מים, נתנו לי חפנים מלא טוב, כי רב חסדא היה עשיר גדול מאד, והכל בזכות נטילת ידים שהיה מקפיד על זה]

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתשלד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר אחרי קדושים ד' איר התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין עוד צער כצער של בן או בת שצריכים לראות שההורים שלהם רבים ביניהם ומנבלים את הפה אחד נגד השני וכו', ויש אלימות מלווית וכו' אלימות פיזית וכו', עם כל זאת ילדים אסור להם להתערב מה שקורה בין ההורים, כי כבוד אב ואם מאד חמור, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (תנא דבי אליהו רבה פ'רשה כ"ו) כל העולם כלו של הקדוש ברוך הוא, ואין הקדוש ברוך הוא מבקש מהאדם רק שיכבד אב ואם; ואמרו (פסיקתא רבתי) חמורה שבחמורות כבוד את אביך ואת אמך; ואמרו (קדושין ל:) שלשה שתפין הן באדם, הקדוש ברוך הוא, ואביו ואמו, בזמן שאדם מכבד את אביו ואת אמו, אמר הקדוש ברוך הוא מעלה אני עליהם כאלו דרתי ביניהם וכבדוני; רואים מזה אם מכבדים אבא ואמא בזה מכבדים את הקדוש ברוך הוא. וכתב הרמב"ם (פרק ה' מהלכות ממרים סימן ט"ו) כל המבזה אביו או אמו אפלו בדברים ואפלו ברמיזה הרי זה ארור מפי הגבורה, שנאמר (דברים כ"ו ט"ז) "ארור מקלה אביו ואמו", והרי הוא אומר (משלי ל' י"ז) "עין תלעג לאב ותבו ליקחת אם" וגו', ויש לבית דין להכות על זה מפת מרדות ולענש כפי מה שיראו; ומוזבא (ספר חרדים פרק ט' סימן ל"ה) שאפלו אם מבזה אותם בלבד בלבד, הרי הוא בכלל ארור זה, עין שם. ולכן כל בן ובת צריכים מאד מאד לשמר לכבוד וליקר את אביו ואת אמו, ולא להתערב במה שקורה ביניהם וכו' וכו'.

אלא לבקש את הקדוש ברוך הוא האוהב שלום, שיעשה שלום בין אביו לאמו. ואם יכולים לשכנע בדרך אהבה גדולה את ההורים שישלימו ביניהם, אין מצוה יותר גדולה מזו, וצריכים להיות חכם גדול לדעת איך לדבר עם שתייהם וכו', להאמא צריכים להסביר שהאבא סובל מאד מאד דחקות בפרנסה וכו', ולאבא צריכים להסביר שהאמא לא חייבת בדחקות שלו וכו', וכדאי מאד מאד שהבן או הבת ידבר בתחנונים אל האבא ואל האמא, וכמוכן בנפרד שירחמו עליהם כי קשה להם להשאר לבד עם הורים גרושים וכו', והנפסוין המר הראה שאם הילדים דברו על לב הוריהם פעלו.

יעזר הקדוש ברוך הוא שתפעלו אצל ההורים שלא יתגרשו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתשלה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסֵדֶר אַחֲרֵי קְדוּשֵׁים ד' אִיר הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

את צריכה להבין שלא בחנם הבעל עוזב את הבית וכו', וכו', אם את היית אשה שמכבדת את בעלה, ויש אהבה ביניכם, אז הבעל לא היה בורח מהבית, אם הוא ברח סימן שאת יורדת לו לחיים וכו', ואת צריכה להבין שזה לא דרך בכלל שאשה תרדף את בעלה על לא דבר, ובפרט כשיש לאשה בעל טוב וכו', בעל שדואג לאשתו בכל המובנים וכו', והאשה מסכנה סובלת ממחלה שנקראת הפרעה או בססיבית-קומפולסיבית וכו', וכו', שיוורדת לחיי בעלה, מה את חושבת שהבעל הזה הוא ישאר בבית? הרי הוא יברח ולא ירצה לחזור וכו', וזה נקרא בדברי חכמינו הקדושים (ערובין מ"א:) כל מי שיש לו אשה רעה אינו רואה פני גיהנם; ואמרו חכמינו הקדושים (יבמות ס"א:) היכי דמי אשה רעה אמר אביי מקשטא ליה תכא ומקשטא ליה פומא, רבא אמר מקשטא ליה תכא ומהדרא ליה גבא; יש נשים שרוצות לצער את בעליהן, מקשטות את עצמן לגרות אותו, ואז מקשטת את הפה שלה כמו שפרש רש"י לקלל ולגדף עד זמן סעדה כדי לצערו, או שלא רוצה לשבת על ידו בעת הסעדה, הינו שלא לאכל עמו ומצערותו], אזי פלא שבעל בורח מאשה כזו, ולא רוצה אפלו לראות אותה ולחזור לביתו? כי כבר אמרו חכמינו הקדושים (שבת י"א.) כל רעה ולא אשה רעה; ולכן מאחר שאת עכשו בוכה איפה בעלי? אני מאד אוהבת את בעלי מה עלי לעשות? אני אשה מאמינה וכו', אז מה, יכולים להיות אשה מאמינה ולהיות אשה רעה גם כן וכו', ובפרט את צריכה לדעת מי שמאמין בהקדוש ברוך הוא, עושה כל המאמצים שבעולם שיהיה שלום בבית, ומותרים אחד להשני, זה נקרא אשה מאמינה, אבל אשה שיוורדת לחיי בעלה היא לא נקראת בכלל אשה מאמינה, אלא אשה מכשפה, ולכן אם את רוצה שבעלך יאהב אותך וישאר בבית, ולא יברח וכו', ולא יגד וכו', את צריכה להיות אשה טובה, אשה מסורה לבעלך, ובפרט שיש לך בעל כל כך טוב, שהלב טוב שלו זה מעל

ומעבר וכו' וכו', רק את סובלת ממחלה חמורה מאד מאד, ואת אוֹבְסִיבִית וכו' וכו', ואת צריכה להוציא את כל השגינות שלך, הקללות, העצבים על בעלך, אז מה את רוצה שהוא עוד ישאר בבית וישמע חרופים וגדופים? כנראה שהוא לא כל כך בעל מדרגה לסבל וכו' וכו'.

ולכן ראי לתקן את מעשיך, ואז בעלך יחזר אליך בלי שום ספק, והלואי שכל הנשים שגורמות שבעליהן יבגדו בהן וכו', שיתישבו היטב אם הן רוצות בעל טוב בעל חם, שיכבדו אותו, ובפרט שהבעל הוא באמת איש טוב והוא ותן, והוא מכבד את אשתו מאד מאד, למה מגיע לו להוציא את כל העצבים עליו?

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתשלו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר אחרי קדושים ד' איר התשע"ג
שלום רב אל ... תחי'
לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה להבין פעם ולתמיד שלא יכולים לקשר להגבר את העינים וכו', מי שבאמת רוצה שמירת עינים, הוא ישמר על עיניו, הרי לא יכולים לקשר אותו שלא ילך על הרחוב וכו', או כשיש לו חנות וכו', מי שבאמת ירא השם, הוא ישמר על עיניו, ולא יפגם בעיניו, לא כל אחד יש לו את הראש בנאוף וזבל וכו', וכן את צריכה לזכור טוב טוב מי שבאמת מענין לשמר את עיניו אפלו ילך על הרחוב או יהיה לו חנות, הוא לא יסתכל כמו מטרף על כל אשה שעוברת וכו', ומי שכל הראש שלו בנאוף ובזבל וכו' וכו', אפלו שיהיה סגור בחדר בתוך חדר, מתחת לאדמה הוא יסתכל על נשים וכו', או על תמונות תועבה וכו', ולכן הכל תלוי כפי האדם, כי הבחירה

בידי האדם, אם הוא רוצה הוא מסתכל, אם הוא לא רוצה הוא לא מסתכל, ולכן אי אפשר לרדת לחיים להבעל אתה לא תפתח חנות פה, אתה לא תפתח חנות שמה וכו', כי אתה תפגם עם העינים וכו', ממה נפשך או שאת צריכה פרנסה, או שאת רוצה להיות שוטרת עליו וכו', אשה צריכה להבין גם את הבעל, הוא דואג על פרנסה, והוא רוצה לפרנס את ביתו בכבוד, ולכן אל תרדי לו על החיים בשביל שמירת העינים וכו'.

כל בר ישראל ירא שמים אמתי יודע אשר מלא כל הארץ כבודו, והוא יתברך ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין וכתוף כל עלמין, ועליו יתברך נאמר (ירמיה כ"ג כ"ד) "אם יסתר איש במסתרים ואני לא אראנו נאם הוי"ה הלוא את השמים ואת הארץ אני מלא נאם הוי"ה", שהקדוש ברוך הוא נמצא בכל מקום, ולא יכולים להתחבאות ממנו יתברך, והוא מסתכל ורואה את כל אחד מה שהוא עושה אפלו בחדרי חדרים וכו', ולכן אדם כזה לא מענין להסתכל על כל אשה שעוברת בהרחוב, או שנכנסת בחנות וכו', הוא יודע היטב מה שאמרו חכמינו הקדושים (סנהדרין מ"ה.) אין יצר הרע שולט אלא במה שענינו רואות; ואמר החכם "אין חוצץ בפני התאוה כעצימת העינים", ואמר "אין לך אבר באברי האדם שיגרם לו מכשול כמו העינים", ולכן אסור לרדת לחיי הבעל, אדרבה אשה צריכה לעזור לבעלה וכו' וכו', כדי שלא יהיה מענין להסתכל על נשים אחרות וכו'.

הקדוש ברוך הוא יתן לכם פרנסה בנקל, והחנות יהיה כלי לקבל בו כל ההשפעות שהקדוש ברוך הוא משפיע.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתשלז.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר אחרי קדושים ד' איר התשע"ג

שלום רב אל ... תחי'

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשואת חן לך על התפללות שאת מתפללת על רפואתי ובריאותי, יעזר הקדוש ברוך הוא שיתקבלו תפלותיך לרחמים ולרצון לפני אדון כל.

בענין זווגים וכו', יש בזה דברים נעלמים ונסתרים מאד מאד וכו', ולכן לא יכולים להצהיר שגרוש לא יקח רוקה, או גרושה לא תקח רוק וכו', אין דבר כזה, אדרבה כתוב בתקוני זהר (תקון י"ד) לפעמים אם אחד חטא אזי לקח לו מישהו את זווגו וכו', והיא התחתנה ואחר כך התגרשה, וכשהוא חוזר בתשובה אזי הגרושה שהיא באמת הזווגו הראשון חוזרת אליו, וכן הוא להפך אצל הרוקה שלוקחת גרוש וכו', ויש בזה סתרי נסתרות שהם למעלה מדעת האנושי וכו' וכו', ולכן אי אפשר בשום פנים ואופן לומר תצהיר כזה "גרוש וגרושה רוק ורוקה", ועוד להגיד את זה בשמי וכו', אין דבר כזה, רק כשזוג מרגישים התאמה בין אחד להשני, אפלו שיהיה רוק עם גרושה, או גרוש לרוקה וכו' וכו', ומרגישים משיכה אחד להשני, שיתחתנו לשם שמים ויצליחו בנשואיהם.

הצלחה בנשואין צריך להיות משיכה בין אחד להשני, והעקר לכבוד וליקר אחד את השני, ולאהב אחד את השני, זה נשואין מצלחים, והעקר אחד צריך לותר להשני, כי כלל גדול בנשואין אם רוצים שיצליח הנשואין, אזי איש ואשה צריכים להיות ותננים אחד להשני, ולתת תשומת לב אחד להשני, וזה שלמות הבית, ועל ידי זה ממילא יש אהבה והכנה הדדית, אבל הרגע שרוצים אחד להשתלט על הזולת, אזי צריכים לדעת שזה הסמך-מם שבא לשבר את הבית, הזהר הקדוש קורא איש לבדו פלג גופא, חצי גוף, נמצא כשאדם מתחתן זה גוף שלם, כמו שכתוב (בראשית ב' כ"ד) "ודבק באשתו והיו לבשר אחד", הינו שניהם חצי חצי, וביחד הם שלם, מה שאין כן כשאחד רוצה להשתלט על הזולת, זה כבר הסמך-מם, הינו ששים על ארבעים, אני יותר ממך וכו', והרגע שהבעל או האשה חושבים שאחד יותר מהשני עם עשור אחוז, וההוא פחות ממני עם עשור אחוז, זה כבר נקרא סמך-מם ששים על ארבעים, ולכן כל מי שרוצה שלום בית אמתי, צריך לדעת שהאיש והאשה הם גוף אחד, וכמו שאמר החכם מכל האדם (קהלת ד') "טובים השנים מן האחד אשר יש להם שכר טוב בעמלם: כי אם יפלו האחד

יָקִים אֶת חֲבֵרוֹ וְאֵילֹוֹ הָאֶחָד שִׁפּוֹל וְאֵין שְׁנֵי לְהַקִּימוֹ: גַּם אִם יִשְׁכְּבוּ שְׁנַיִם וְחַם לָהֶם וְלֹאֶחָד אֵיךְ יִחַם", וְלָכֵן אִם רוֹצִים שְׁלוֹם בֵּית אֲמֹתִי, צְרִיךְ לִהְיוֹת הַבְּנָה וְאֶהְבֶּה מִשְׁנֵי הַצְּדָדִים, הֵן מֵהַבַּעַל וְהֵן מֵהָאִשָּׁה, שִׁשְׁנֵיהֶם צְרִיכִים לוֹתֵר אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְאִזּוֹ הֵם חֲצִי חֲצִי שְׁתַּפִּים שְׁלָמִים, וְתַמִּיד יִחִיו בְּיַחַד בְּאֶהְבֶּה וּבִהְבָּנָה הַדְּדִית, וְיִצְלִיחוּ בַחַיִּי נִשְׁוֹאִיֵהֶם, וְאִזּוֹ כָּבֵר לֹא אֶכְפֹּת אִם הוּא הָיָה רוֹקֵן וְהִיא גְרוּשָׁה אוֹ אֶלְמָנָה, אוֹ לְהַפְּךָ הוּא הָיָה גְרוּשׁ אוֹ אֶלְמָן וְהִיא רוֹקֵה וְכוּ', הַעֲקֹר צְרִיךְ לִהְיוֹת בְּיַנְיָהֶם אֶהְבֶּה וְהַבְּנָה הַדְּדִית, וְלִכְבֹּד וְלִיקָר וְלוֹתֵר אֶחָד לְהַשְׁנִי.

כְּמוֹכֵן עַל פִּי הַלְכָה כִּהֵן אֶסוּר בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן לְקַחַת גְרוּשָׁה, וְזֶה מְאֹד מְאֹד חֲמוּר.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.
הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתשלח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת אַחֲרֵי קְדוּשִׁים ד' אִיר הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְכוּת שֶׁל הַפְּצַת מַעֲיָנוֹת הַחֻקָּה חוּצָה לְהַפִּיץ אֶת סִפְרֵי רַבְּנוֹ ז"ל בְּכָל מְקוֹם שָׂרוֹק יְהִיָּה, וּבַפְּרָט בְּמִקּוֹמוֹת הַמְּטַנְפִים לְהוֹצִיא יָקָר מְזוֹלָל, כִּי אֶצְלוֹ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב לְהַחְזִיר אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּתַשׁוּבָה שְׁלָמָה, כִּי כִּף מוּבָא בְּזֹהָר (תְּרוּמָה ק"ח:) תָּא חֲזִי כָּל מֵאן דְּאֶחִיד בִּידָא דְחִיבָא, וְאֶשְׁתַּדַּל בִּיהַ לְמִשְׁבַּק אַרְחָא בִישָׂא, אִיהוּ אֶסְתַּלַּק בְּתַלְתְּ סְלוּקִין מַה דְּלָא אֶסְתַּלַּק הָכִי בַר נָשׁ אַחְרָא, גְּרִים לְאֶכְפִּיָּא סְטְרָא אַחְרָא, וְגְרִים דְּאֶסְתַּלַּק קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא בִּיקְרִיָּה, וְגְרִים לְקִיּוּמָא כָּל עֲלָמָא בְּקִיּוּמִיהַ לְעֵלָא וְתַתָּא, וְעַל הַאי בַר נָשׁ כְּתִיב (מְלָאכִי ב') "בְּרִיתִי הִיְתָה אֶתוֹ

החיים והשלום" וְזָכִי לְמַחְמֵי בְּנֵין לְבָנוֹי, וְזָכִי בְּהַאי עֲלָמָא וְזָכִי לְעֲלָמָא דְאֲתִי, כָּל מְאָרֵי דִּינֵין לֹא יִכְלִין לְמִידָן לִיה בְּהַאי עֲלָמָא וּבְעֲלָמָא דְאֲתִי, עָאל בְּתַרִּיסַר תַּרְעֵי וְלִית מֵאן דִּימְחֵי בִּידֵיהּ. וְעַל דָּא כְּתִיב (תְּהִלִּים ק"ב) "גְּבוּר בְּאַרְץ יִהְיֶה זֶרְעוֹ דּוֹר יִשְׂרָאֵל יִבְרָךְ הוֹן וְעֵשֶׂר בְּבֵיתוֹ וְצִדְקָתוֹ עֲמַדַת לְעַד זֶרַח בַּחֲשֹׁךְ אִוֵּר לְיִשְׂרָאֵל" וְגו', [בּוֹא וּרְאֵה כָּל מִי שְׂאוּחַז בִּידָיו שֶׁל הַחַיִּיבִים, וּמִשְׁתַּדֵּל שֶׁיַּעֲזֹבוּ אֶת דְּרֻכֵיהֶם הָרְעוּת וְכוּ', עוֹלָה בְּמַעֲלַת הַקְּדוּשָׁה בְּמָקוֹם שְׂאֵף אֶחָד לֹא יִכּוֹל לְעֲלוֹת שָׁמָּה וְכוּ', וְהוּא גּוֹרֵם לְהַכְנִיעַ אֶת הַסְּטָרָא אַחְרָא, וְהוּא גּוֹרֵם שֶׁיִּתְיַקֵּר שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְגוֹרֵם שֶׁבְּזָכוּתוֹ כָּל הָעוֹלָמוֹת יֵשׁ לָהֶם קִיּוֹם, וְזוֹכָה לְרֵאוֹת בְּנֵים לְבָנוֹי, וְזוֹכָה לְכָל טוֹב אֲמָתֵי וְנִצְחֵי בְּזֵה הָעוֹלָם וּבְעוֹלָם הַבָּא, וְכָל הַבְּעֲלֵי דִינֵים לֹא יִכּוֹלִים לְדוֹן אוֹתוֹ לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא בְּעוֹלָם הַבָּא, וְנִכְנָס בְּשֵׁלֶשׁ עֶשְׂרֵה שְׁעָרִים שֶׁל רַחֲמִים לְמַעְלָה בְּשָׁמַיִם, וְאֵין מִי שֶׁיִּמְחָה בוֹ], וְלִכֵּן אֲדַרְבֵּה כְּכֹל שִׁיּוּרֵידִים בְּמָקוֹמוֹת הַמְּטַנְפִים וְכוּ' וְכוּ', וּמוֹצִיאֵים מִשְׁמָה נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל וּמַחְזִירִים אוֹתָם בְּתִשְׁבּוּבָה, זֶה זְכוּת מְאֹד מְאֹד גְּדוֹלָה, וְאֲשָׁרֵי הָאָדָם שְׂזוֹכָה לְעַסֵּק בְּעֲבוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת לְהַפְיֵץ אֶת סִפְרֵי רַבְּנוֹ ז"ל בֵּין נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּלְקַרְבֵּם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

וְאֵיךְ אֲתָה חוֹשֵׁב שֶׁהִתְקַרְבוּ כָּל כַּף הַרְבֵּה אֲנָשִׁים בְּאַרְבָּעִים שָׁנִים הָאֲחֵרוֹנוֹת? אִם לֹא עַל יְדֵי הַמְּסִירוֹת נִפְשׁ שְׂאֲנַחְנוּ מְפִיצִים כְּכֹר לְמַעְלָה מִחֲמָשִׁים שָׁנָה יוֹם יוֹם לִילָה לִילָה וְכוּ', סִפְרֵי רַבְּנוֹ ז"ל בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ וּבְכָל הַמָּקוֹמוֹת הַמְּטַנְפִים וְכוּ' וְכוּ', וַיֵּשׁ אֶפְלוֹ שֶׁהַיּוֹם הֵם מְרַבְּנֵי בְּרִסְלָב וְכוּ', שְׁחִזְרוּ בְּתִשְׁבּוּבָה רַק דֶּרֶךְ הַחֲזוּבָרוֹת וְהַקּוֹנְטְרָסִים הָאֵלּוּ שֶׁקָּבְלוּ בְּעֵת שֶׁהָיוּ חֲלוֹנִים, וְלִכֵּן אֲדַרְבֵּה רָאָה לְהַפְיֵץ אֵיפֶה שְׂאֲתָה רַק יִכּוֹל, וְאֲתָה לֹא יִכּוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַזְּכוּת שֶׁיְהִיָּה לָךְ, וּבְכַפְרוֹשׁ גְּלָה לָנוּ (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן י"ד) שֶׁעַל יְדֵי שְׁמֻקְרָבִים בְּנֵי אָדָם לְעֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מַעֲלִים אֶת כְּבוֹד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְשָׂרוֹ, וְאָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּכָא מְצִיעָא פ"ח.) עַל פְּסוּק (יְרֵמְיָה ט"ו) "אִם תּוֹצִיא יָקָר מְזוּלָל" אֵלּוּ שְׁמֻקְרָבִים בְּנֵי אָדָם לְעֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. כִּי זֶה נִקְרָא מוֹצִיא יָקָר מְזוּלָל, הֵינּוּ מְזִילוֹתֶיהָ דְּגִלוּתָא, אֲשָׁרֵי הָאָדָם שְׁעוֹסֵק בְּהַפְצַת מַעְיָנוֹת הַחֻכְמָה חוּצָה, שְׂאֵז אֶל רַב טוֹב הַצָּפוֹן יִזְכָּה.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתשלט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר אַחֲרֵי קְדוּשִׁים ד' אִיר הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אם יש ביניכם משיכה וכו', והתאמה כל כך טובה וכו', מה אתם צריכים לחכות? צריכים להיות פתוחים אחד להשני, ולדבר פתוח ולא להתביש, שחבל על הזמן ונעשה ארוסין ותכף ומיד אחר כך לקבע תאריך מקדם לחתנה, כי רבנו ז"ל הקפיד מאד מאד מהרגע שעושים ארוסין, שכבר יתכננו על חתנה, הוא לא רצה שיעשו הפסק גדול בין הארוסין להחתנה, ומכל שכן וכל שכן שבחור ובחורה שלא יסתובבו כל כך הרבה זמן בלי ארוסין ובלי נשואין, כי הסמך-מם יעשה כל מיני פעולות שבעולם להפריד בין הזוג, ובפרט כשיש משיכה אחד להשני, צריכים לדעת שזה בן זוגי, או זאת בת זוגי, ותכף ומיד לקבע זמן על חתנה, ויתחתנו ויחיו חיים באשר, וזה הדרך האמתית של יהודי מאמין בהקדוש ברוך הוא וכו', ומתנהג על פי התורה וכו'.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתשמ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר אַחֲרֵי קְדוּשִׁים ד' אִיר הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אני מכרח להגיד לך שזה בעיה רצינית וכו', וזה חצפה מאד מאד גדולה לפתח ישיבה בדיוק במקום מגורים, ובפרט מקום שגרים שמה בנות

וכו', אָבֵל מֵה נֶעֱשֶׂה לֹא יִכּוּלִים לְשַׁנּוֹת אֶת הַמְצִיאוֹת וְכוּ', וְכֵן לְהַגִּיד לְכֶם לְצֵאת מִשְׁמֵה וְכוּ', זֶה גַם כֵּן לֹא עֲצָה כִּי יִכּוּל לְהִיּוֹת בְּמִקּוֹם חָדָשׁ יִהְיֶה לְכֶם עוֹד בְּעֵינָה וְכוּ', וְלִכֵּן צְרִיכִים הָרַבָּה לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שִׁישְׁמֹר לָנוּ עַל הַבְּנוֹת, כְּמֵאמָרָם ז"ל (בַּמִּדְבָּר רַבָּה פָּרָשָׁה י"א סִימָן ה') וַיִּשְׁמְרֵךְ בְּבָנוֹת שְׁצָרִיכוֹת שְׁמִירָה.

ואולי לתקופה מסוימת כדאי לשכר דירה אחרת במקום אחר, ולהשפיר פה, עד שהם יצאו מפה וכו' וכו'.

הַעֲקֹר אֶת צוֹדֶקֶת מֵאֵד כִּי יֵשׁ מֵה לְחַשֵּׁשׁ, כִּי בַחֲוָרִים שְׁלֹא מִזְמָן הָיוּ שְׁקוּעִים בְּמ"ט שְׁעָרֵי טְמֵאָה, וְכֵן לִילָה לְיוֹם הֵם לֹא מֵתֵהֶפְכִים וְכוּ'.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמֵתַפְלֵל בְּעֶדְךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי. הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתש"א.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת אַחֲרֵי קְדוּשֵׁים ד' אִיֵּר הַתְּשַׁע"ג שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִי'

אֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לְךָ שְׁאִין מְלִים לְהוֹדוֹת לְךָ עַל הַמְּסִירוֹת נֶפֶשׁ שְׁאֵת עוֹשָׂה, שְׁאֵת נוֹתֵנָת לְבַעֲלֵךְ ... גְּרוּ יֵאִיר שִׁיעֲבַד אֶצְלִי, הוּא אָדָם מִיַּחַד בְּמִינוֹ, אֶת הַמְּסִירוֹת נֶפֶשׁ שְׁמוּסָר בְּשִׁבְלִי אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל, וְאֲנִי תָמִיד יִזְכֹּר לְכֶם אֵת זֶה, וְאֵתַפְלֵל עֲבוּרְכֶם שְׁיִהְיֶה לְכֶם רַק טוֹב.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁיִתְרַחֵב לְכֶם בְּפִרְנֶסָה בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחֲנִיּוֹת, וְשְׁיִהְיֶה לְכֶם בֵּית מִשְׁלָכְכֶם, וְלֹא תִצְטָרְכוּ לְגוֹר בְּשִׁכִּירוֹת, וְתִצְאוּ מִכָּל הַחֻבּוֹת וְהַצְּרוֹת שְׁמִסְבֵּב אֶתְכֶם.

שוב פעם תודה רבה מעמק לבי, ודעי לך שיש לך בעל ... גרו יאיר עם לב זהב, יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד יהיה השלום והאהבה בביתכם. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתשמב.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר אחרי קדושים ה' איר התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך לדעת כי אדם בא לזה העולם אך ורק כדי לעשות נחת רוח לבורא עולם, וכשבר ישראל מקיים את המצוות שהם רצונו יתברך, ולומד תורה שהיא חכמתו יתברך ומתפלל אליו יתברך, על ידי זה הוא ממשיך על עצמו אור זיו, חיות ודבקות אמת, ואז הוא נעשה משפיע כביכול אליו יתברך, שזה כביכול תענוגו, נחת רוח לפני שאמרתי ונעשה רצוני. והנה מי שמשפיע תמיד נעשה בחינת זכר - דוכרא, וכביכול הקדוש ברוך הוא נעשה בחינת נקבה - נוקבא, שהוא מקבל נחת רוח מאתנו (עין לקוטי מוה"רן חלק א' סימן עג), ולכן כל מי שהוא משפיע אזי הוא שמח, כי אין עוד שמחה כשמחת העשיר המשפיע לעני.

ולכן מאחר שאתה עושה תמיד רק טובות לבני אדם, אבל אתה מצפה לגמול טוב מהם חזרה, ואתה לא מקבל את זה, נופלים עליך עצבות ודכאון וכו', ובאמת מי שמשפיע הוא צריך להיות תמיד שש ושמח שיכול לתת לזולת ולא לקבל, אשר זו השמחה הכי גדולה וזה עקר העשירות - לתת ולא לקבל וכו'. ולהפך, אחד שנותן ומשפיע ומצפה חזרה אפלו לתודה וכו' הוא כבר לא משפיע, אלא נשאר תמיד עצוב. ובגלל שאתה עושה טובות ומצפה לגמול חזרה, אפלו רק שיתנו לך תודה וכו', לכן אתה בעצבות ושברון רוח וכו'. וכן בכלליות בזה שאתה מקיים את מצוותיו יתברך ולומד תורה הקדושה שהיא חכמתו יתברך ועוסק בתפלה ועדין אתה מצפה אל איזה

שָׁכַר וְכוּ' בּוֹדָאי תִּהְיֶה תְּמִיד עֶצוּב וּמְדַכָּא וְתִהְיֶה שְׂרוּי בְּעֶצְבוֹת וּמְרִירוֹת וְכוּ'.

אתָּה צָרִיךְ לְדַעַת שֶׁהַתְּכַלִּית בְּזֶה הָעוֹלָם הִיא לְהַפְרִיזוֹ יְתַבְרַךְ וּלְהַשְׁפִּיעַ כְּבִיכּוֹל לוֹ יְתַבְרַךְ בְּקִיּוּם מְצוּוֹתָיו כְּדִי לַעֲשׂוֹת לוֹ יְתַבְרַךְ נַחַת רוּחַ, וְכֵן לְלַמֵּד אֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁהִיא חֻכְמָתוֹ יְתַבְרַךְ כְּדִי לַעֲשׂוֹת לוֹ יְתַבְרַךְ נַחַת רוּחַ, וְאִז תְּמִיד תִּהְיֶה שֶׁשׁ וְשֹׁמֵת. וְכֵן אִם תְּמִיד תַּעֲשֶׂה טוֹבוֹת לְזוּלַת בְּלִי קוּוֹי שׁוֹם שָׁכַר חֲזָרָה אֲפִלוּ לֹא תוֹדָה, אִז תִּהְיֶה הַכִּי מְאֹשֵׁר בְּחַיִּיךְ וְאִף פַּעַם לֹא תָבוֹא לְיַדֵּי עֶצְבוֹת וּמְרָה שְׁחוּרָה.

הַבְּעִיָּה אֲצִלָּךְ הִיא שֶׁתְּמִיד אַתָּה מְחַפֵּשׂ וּמְבַקֵּשׁ תְּשׁוּמַת לֵב בֵּין בְּרוּחָנִי וּבֵין בְּגִשְׁמִי, וּכְשֶׁאֵינְךָ מְקַבֵּל זֹאת אַתָּה נִשְׁבֵּר מְאֹד, וּמִזֶּה בָּא שֶׁאַתָּה תְּמִיד בְּעֶצְבוֹת עוֹד מִימֵי יְלָדוּתְךָ כִּי לֹא קִבַּלְתָּ מִסְפִּיק תְּשׁוּמַת לֵב בְּהִיוֹתְךָ קֶטָן וְכוּ' וְכֵן אִף פַּעַם לֹא הִתְיַחֲסוּ אֵלֶיךָ יְפֵה וְכוּ' וּבְפִנְיָמִיּוֹת נִפְשֶׁךָ אַתָּה מְצַפֶּה הַרְבֵּה לְתְּשׁוּמַת לֵב שֶׁלֹּא קִבַּלְתָּ בִּימֵי נַעֲרִיךְ וְכוּ' וּמִזֶּה בָּאָה הָעֶצְבוֹת שֶׁמְסַבֶּכֶת אוֹתְךָ, וּבְרִגַע שֶׁכָּבַר לֹא תִצְטָרֵךְ שׁוֹם תְּשׁוּמַת לֵב מֵאִף אַחַד אֲלָא כָּל מֵה שֶׁתַּעֲשֶׂה בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחָנִי יְהִיֶה רַק מִחֻמַּת אֲהַבַת הַבוֹרָא יְתַבְרַךְ שְׁמוֹ וּמִחֻמַּת אֲהַבַת יִשְׂרָאֵל, אֲהַבַת יְלָדֶיךָ וְכוּ' אִזִּי כָּבַר לֹא תִהְיֶה בְּעֶצְבוֹת וּבְמְרִירוֹת וּבְדַכְאֹן.

אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְכַנֵּס דְבוּרִים אֵלוֹ בְּתוֹךְ לְבוֹ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתשמג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר אַחֲרֵי קְדוּשִׁים ה' אִיר ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אתָּה צָרִיךְ לְדַעַת אֲשֶׁר טְבִילַת מְקוּוֹה זֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד, עַד כְּדִי כָּךְ

אשר בשעה שהגוף טובל במקוה כאן למטה, באותו רגע הנשמה טובלת במקוה העליון, כי על ידי שמתכסה במים, על ידי זה אז הוא בטל אל האין סוף ברוך הוא, ונמתקים ממנו כל הדינים, ולכן אשרי מי שטובל בכל יום במקוה פשוט לכבוד הקדוש ברוך הוא.

ואמר מוהרנ"ת ז"ל שמקוה הוא לשון תקוה, וכשאדם טובל בכל יום לכבוד השם יתברך ורוצה לטהר עצמו, אזי יש לו תקוה לתקן הכל על ידי טבילת מקוה.

וכן אמר רבנו ז"ל בענין התקון הכללי - הדבר הראשון של התקון הוא לטבל במקוה.

והנה יען שיש לה מניעות אזי תשתדל לכל הפחות לשפוף על עצמך תשעה קבין מים הינו שתקח מקלחת ותעמד תחת המים בערך חמש דקות וזה שעור של תשעה קבין מים שמתהרין, וכמוכן זה רק לגבר וגם בשעת הדחק גדול.

אבל עדיפה טבילת מקוה בכל יום שאין למעלה מזה, ואמר הרב הקדוש רבי אהרן מקארלין זי"ע "מקוה אינו מצוה, אבל מה שמקוה מביא, המצוה הכי גדולה לא מביאה", וידוע שהבעל שם טוב הקדוש זי"ע אמר שהעקר שזכה למה שזכה היה על ידי שהיה נזהר מאד בטבילת מקוה בכל יום.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים

בתשמד.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר אחרי קדושים ה' איר התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך לדעת כי חכמינו הקדושים אמרו (סוטה ג:) העושה עברה

קשורה בו כְּכֹלֵב. תִּתְאָר לְעֲצֻמָּה שְׂאֵתָה הוֹלֵךְ עַל הַדֶּרֶךְ, וְכֵן הַדֶּרֶךְ מְלִוָּה אוֹתָךְ כָּלֵב וְנוֹבַח עֲלֶיךָ, וְכֵן כָּל מְקוֹם שְׂאֵתָה הוֹלֵךְ הוּא כְּרוּךְ אַחֲרֶיךָ וְנוֹבַח עֲלֶיךָ, וְכִמְהָ שֶׁתִּגְרֹשׁ אוֹתוֹ זֶה לֹא מוֹעִיל כִּי הוּא רֵץ אַחֲרֶיךָ, אֶפְלוּ שֶׁתִּהְיֶה בְּאִיזָה אַרוּעַ וְכוּ' הַכָּלֵב שֶׁמָּה וְנוֹבַח עֲלֶיךָ וְלֹא מוֹעִיל שׁוּם דְּבַר לְגִרְשׁ אוֹתוֹ וְהוּא נִדְבֵק בָּהּ, הֲאִם זֶה לֹא בּוֹשָׁה? הֲאִם זֶה לֹא צֶעַר וְעֲגָמַת נַפֶּשׁ שֶׁכָּלֵב נִדְבֵק בָּךְ וְנוֹבַח עֲלֶיךָ?

וּבְאֲמַת הַנְּבִיחָה שֶׁל הַכָּלֵב הִיא מְשׁוּם שֶׁהוּא שֶׁמְגַלֶּה מָה עֲשִׂיתָ... אָבֵל אִף אַחַד לֹא יוֹדֵעַ וְלֹא מֵבִין אֵת שֶׁפֶת הַכָּלֵבִים... וְלִכֵּן אֵתָה לֹא כָל כָּךְ מִתְבַּיֵּשׁ, אָבֵל זֶה מְצַעַר וּמְפָרִיעַ מְאֹד שֶׁהַכָּלֵב קָשׁוּר בָּךְ וְלֹא עוֹזֵב אוֹתָךְ, וּמְכַל שֶׁכֵּן אַחַר הַמִּיתָה, זֶה הַבּוֹשָׁה הַכִּי גְדוֹלָה כִּי שָׁם כֵּן מֵבִינִים אֵת שֶׁפֶת הַכָּלֵב וְהוּא נוֹבַח וּמְפָרֵס מָה עֲשִׂיתָ בְּדִיּוֹק.

עֲכָשׁוּ אֲשָׁאֵל אוֹתָךְ: הֲאִם כְּדֹאֵי לְחַטָּא? הֲרִי אַחַר כָּךְ יִתְפָּרְסְמוּ חֲטָאֶיךָ בְּרַבִּים, וְזֶה לֹא יוֹעִיל כְּלָל, כִּי מִי שֶׁחוֹטֵא וְאִינוּ חוֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, אַחַר כָּךְ יִתְגַּלֶּה קְלוֹנוֹ בְּרַבִּים.

וּמָה גַם שָׁמִי שֶׁחֲטָא אוֹ חוֹטֵא אִינוּ מוֹצֵא אֵת מְקוֹמוֹ וְכוּ' וְהוֹלֵךְ נֶעַ וְנָד כְּמוֹ קִיץ, וְכֵן אֵין לוֹ שְׁלוֹם בֵּית, אֲשֶׁתּוֹ תָּמִיד רְבָה עִמּוֹ וְיִוָּרְדַת לוֹ לְחֲזִיו עַד שְׁאוּמֵר טוֹב מוֹתֵי מַחֲיֵי, וְהוּא לֹא מֵבִין מָה קָרָה לְאֲשֶׁתּוֹ שֶׁכָּל כָּךְ מִתְנַגְּדַת אֵלָיו וְעַל כָּל דְּבַר שְׁאוּמֵר אוֹ שְׂרוּצָה הִיא אוֹמְרַת לֹא, וְהוּא לֹא מֵבִין לְמָה הִיא צְרִיכָה לְהִתְנַגֵּד לוֹ עַל כָּל דְּבַר. וּבְפֶרֶט כִּשְׁהוּא בְּעַל טוֹב וְנוֹתֵן לָהּ כָּל מָה שֶׁהִיא רָק רוּצָה וְכוּ', אָבֵל בְּאֲמַת אֵלּוּ עוֹוֹנוֹתָיו שֶׁגָּרְמוּ לוֹ אֵת כָּל הַצָּרוֹת הָאֵלוּ שֶׁסוֹבֵל מִמֶּנָּה.

עֲכָשׁוּ אֲשָׁאֵל אוֹתָךְ: הֲאִם כְּדֹאֵי לְחַטָּא כְּדִי לְטַעַם טַעַם עֲבָרָה? הֲלֹא תִשְׁלַם עַל זֶה מַחֲוֵר כְּבֹד מְאֹד, וְכֵן הָעֲנִיּוֹת וְהַדְּחָקוֹת שְׂאָדָם סוֹבֵל זֶה רַק מִחֲמַת חֲטָאִים וְעוֹוֹנוֹת.

וְלִכֵּן כָּלֵךְ מִמַּחְשְׁבוֹת כְּאֵלוּ, וְתִחְזֹר בְּתִשׁוּבָה גַם בְּשִׁבִיל הַמַּחְשְׁבוֹת הָאֵלוּ שֶׁנִּכְנְסוּ לָךְ בְּמַחְ מַחְשְׁבָתְךָ.

ובענין המחשבות שמבלבלות אותך ואתה מהרהר הרהורים רעים, ובאים בכל פעם על מחשבתך הרהורי נאוף וזנות וכו', דע לך שרבונו ז"ל אמר (לקויטי מוהר"ן חלק א' סימן רלג) שמלמעלה בשמים שולחים לאדם מחשבות של נאוף וכו' מחשבות זרות ומגנות וכו' וכזה שאדם מתגבר עליהן במחשבות קדושות, על ידי זה הוא גורם נחת רוח גדולה למעלה בשמים, כדרך המלכים והשרים שמביאים לפניהם שתי חיות והן מתנגחות אחת עם השנייה וזו שמנצחת גורמת שמחה לכל המצפים והרואים והמסתכלים וכו', כמו כן ויותר מכן באין ערך כלל בענין המחשבות. מחשבות טהורות נקראות חיות הקדש ולהפך מחשבות זרות ומשקצות נקראות חיות טמאות, ולכן מלמעלה שולחים לאדם מחשבות זרות והרהורי נאוף וכו' ואם הוא מתגבר עליהן ורק חושב מחשבות טובות על ידי זה הוא גורם נחת רוח גדולה למעלה.

ולכן ראה והתבונן מה לפניה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתשמה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר אחרי קדושים ה' איר ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... תחי'

לנכון קבלתי את מכתבך.

בענין אחור התשובה וכו' לצערי הרב אני מאד מאד טרוד בעסק הרבים, וממש אין לי פנאי, ובקשי אני יכול להשיב אפלו לאחוז אחד מכל המכתבים שמגיעים אלי בכל יום, וכנראה שהמכתבים שלך עדין לא הגיעו למראה עיני ולכן לא ענית, ואתך הסליחה.

לדעתי בגיל שלך לא כדאי לעשות עוד נסיונות וכו' כי זה מסכן, הן לבריאות הגוף והן לעבר שלא יצא חס ושלום בעל מום.

וְלִכְּנֵן רָאִי לְשִׁמְחָה עִם הַמִּתְנַהֵּן שְׁנֵתָן לְךָ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בֵּית חַמּוּדָה, וְתִמְיֵד תִּתְּנֵי תוֹדָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַמִּתְנַהֵּן הַנִּפְלְאָה שְׁנֵתָן לְךָ, וְיִתְשַׁלְּמֵי חֲזוּרָה לַהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ בְּשִׁמְרֵי שְׁבֵת כְּהַלְכָתָהּ וְתִדְלִיקֵי נְרוֹת לְכַבּוֹד שְׁבֵת, וְתִשְׁתַּדְּלֵי שִׁיְהִיו לְכֶם מְזוּזוֹת כְּשֵׁרוֹת עַל דְּלֹתוֹת בֵּיתְכֶם, וְכֵן תִּקְפִּידוּ מְאֹד עַל כְּשֵׁרוֹת הַמְּאֻכְלִים וְלִשְׁמֵר מְאֹד מְאֹד עַל בֶּשֶׂר וְחֵלֶב, הִינּוּ לְהַפְרִיד בֵּינֵיהֶם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לְכֶם עִם שְׁלוֹם בֵּית אִמְתֵּי, וְתִרְוּוּ רַב נַחַת דְּקִדְשָׁה מֵהַבֵּת, וְתִרְאוּ אִיךָ שֶׁתִּגְדַּל לְכֶם לְשֵׁם וְלִתְפָּאָרֶת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתשמו.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר אַחֲרֵי קְדוּשֵׁים ה' אִיר ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר וַיִּזְרַח

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֵי חֲלִקְךָ שְׂאֵתָה זוֹכָה לְהַנִּיחַ בְּכָל יוֹם תְּפִלִּין, שְׂזָה מִמְשִׁיךָ עַל הָאָדָם קְדוּשָׁה עֲצוּמָה וְדַבְּקוֹת בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא וְכִמוֹ שְׂאֵמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן לח) סִימָן לְהַדְּבַקוֹת הוּא תְּפִלִּין, וְכִדְאֵי מְצוֹת תְּפִלִּין שֶׁתִּגַּן עֲלֶיךָ כָּל הַיּוֹם.

אַתָּה צְרִיךְ לְהִתְחַתֵּן תְּכַף וּמִיָּד וְלֹא לְהִיּוֹת בְּרִרְן, רַק לְהִתְחַתֵּן לְשֵׁם שָׁמַיִם, וְאֵז תִּרְאֶה אֵלּוֹ חַיִּים טוֹבִים יִהְיוּ לְךָ, כִּי אֲצַל רַבְּנוּ ז"ל הִיָּה הַדְּבָר הִרְאֵשׁוֹן לְהִתְחַתֵּן כְּדֵי לְהַנְצִל מֵעֲבֻרוֹת, וְאִם תִּתְחַתֵּן לְשֵׁם שָׁמַיִם כְּדֵי שֶׁתִּזְכֶּה לְהַנְצִל מֵעֲבֻרוֹת וְכוּ' אֵז תִּרְאֶה אֵיזָה שְׁלוֹם בֵּית יִהְיֶה לְךָ, אֵיזוֹ אֶהְבֶּה וְשִׁמְחָה יִהְיוּ לְךָ, וְכִבֵּר אֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (יְבָמוֹת סב.) כָּל הַשְּׂרוּי בְּלֹא אִשָּׁה שְׂרוּי בְּלֹא שְׁמֻחָה, בְּלֹא שְׁלוֹם, בְּלֹא חוּמָה, בְּלֹא פְּרִנְסָה וְכוּ' וְכוּ' כִּי בְּאִמַּת אִם אָדָם מִתְחַתֵּן לְשֵׁם שָׁמַיִם כְּדֵי לְהַנְצִל מֵעֲבֻרוֹת, אֵזִי יֵשׁ לוֹ חוּמָה סְבִיבוֹ וְאִשָּׁתוֹ מְשֻׁמְרֵת אוֹתוֹ שְׁלֵא יִחָטָא, וְיֵשׁ לוֹ שְׁמֻחָה אִמְתִּית, כִּי אֵין עוֹד שְׁמֻחָה כְּשִׁמְחָה זוֹ שְׂאָדָם נִצּוֹל מִפְּגַם הַבְּרִית. וְעַל יְדֵי זֶה זוֹכָה לְפְרִנְסָה בְּנִקְל, וְיֵשׁ לוֹ שְׁלוֹם

בעצמיו וכו' והוא לא מבהל ומבלבל וכו' והחיים שלו הם כבר חיים אחרים לגמרי.

ולכן עשה זאת בני, והנצל מיד על ידי שתתחתן מה שיותר מהר ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתשמו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר אחרי קדושים ה' איר ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... תחי'

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשארי בעסק שלך, רק תקפידו על שמירת שבת, כי השבת מעשרת, וכן שיהיו מזוזות כשרות בבית ובעסק, ועל כלם לשמור על השלום בית ולא לריב חס ושלום, כי השלום והאהבה בבית זה מאד מאד מסגל להצלחה בעסק, ואף פעם אסור לזרק את האשמה על הבעל וכו'.

הקדוש ברוך הוא יעזר שתציתי אותי ואז תראי שהעסק יתחיל לשגשג ותהיה בעסק הצלחה גדולה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתשמה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר אחרי קדושים ה' איר ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... תחי'

לנכון קבלתי את מכתבך.

לעולם האלמנה חוזרת אל בעלה הראשון, ולכן מובא שזה סכנה

גְּדוּלָה לְקַחַת אֱלֹמְנָה, וְצָרִיכִים לַעֲשׂוֹת "תְּקוּן אֱלֹמְנָה", כִּי רוּחַ הַנִּפְטָר, הֵינּוּ בַעֲלָה הָרֵאשׁוֹן, יְכוּלָה לְהִזְיֵק לְשִׁנְיָהֶם, גַּם לְאֱלֹמְנָה וְגַם לְזֶה שֶׁהִתְחַתֵּן אֹתָהּ, וְמָה גַם שֶׁעַל פִּי רַב הַנְּשׂוּאִין הָאֵלוּ לֹא כָּל כָּף מְצַלִּיחִים כִּי בַלֵּב שֶׁל כָּל אֶחָד יֵשׁ מִשֶּׁהוּ עַל הַצַּד הַשְּׂנִי וְכוּ'.

לֹא כֵּן גְרוּשָׁה, זֶה עֲנִיָּן אַחַר לְגַמְרִי, כִּי לְפַעְמִים כְּשֶׁאָדָם אֵינּוּ זוֹכֵה אֲזִי מִיִּשְׁהוּ אַחַר לֹקַח לֹא אֶת הַזְּוִיג וְכוּ' וְכֵן לְהַפְךָ אֲצֵל גְרוּשׁ וְכוּ' וְלִבְסוּף כְּשֶׁחֻזְרִים בְּתִשְׁבּוּבָה, מְקַבְּלִים אֶת הַזְּוִיג הָאֲמִתִּי חֲזָרָה, כְּמוֹכָא בְּתַקוּנִים (תְּקוּנֵי זֵהר תְּקוּן יד) וְעַם כָּל דָּא, אִם חֲזַר בְּתִיּוּבְתָא חֲזַר וַיְהִיבִינָן לִיהַּ בַּת זֻגְיָהּ.

הַדְּבָר הַכִּי מְמַלֵּץ שְׂאֵלְמָן אוֹ אֱלֹמְנָה יִקְחוּ רוּק אוֹ רוּקָה מִבְּגָרִים, כִּי יֵשׁ לְאָדָם כְּמָה זְוִיגִים, וְאֵז הַרוּחוֹת מִתְאַחֲדוֹת גַּם אַחַר שְׁנִפְטָרִים מִזֶּה הָעוֹלָם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִצְיַלְנוּ מִכָּל רַע וּמִכָּל מִינֵי צַעַר וְצָרוֹת וְכוּ' וַיִּשְׁרוּ בֵּין נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל הָאֲחֻדוֹת וְהַשְּׁלֵמוֹת.

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּתִשְׁמִט.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר אַחֲרֵי קְדוּשִׁים ה' אֵיךְ ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... נִרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתָּבָךְ.

בּוֹדָאִי שְׂאֵתָה צוֹדֵק, וְאִם יְכוּלִים לְפַעַל בְּדַרְךָ הַסְּבִרָה וְלֹא לְתַת אֶפְלוּ מִכָּה קִטְנָה וְכוּ' אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה, כִּי בְּאֲמַת זֶה שֶׁהַהוֹרִים נוֹתְנִים מְכוֹת לְיִלְדֵיהֶם זֶה בְּכֻלָּל לֹא חֲנוּכִי וְלֹא יְכוּלִים לְפַעַל עִם אֱלִימוֹת בְּשׁוּם פְּנִים וְאַפָּן, כִּי זֶה רַק מְעַצְבֵּן יוֹתֵר אֶת הַיְלָדִים וְגוֹרְמִים שֶׁכְּשִׁיגְדְלוּ יִמְרְדוּ בַּהוֹרִים.

לְהַכּוֹת יְלָדִים זֶה בָּא מְעַצְבִּים, הָאָבָא אוֹ הָאֲמָא עֲצָבָנִים מְאֹד, וְאֲזִי מוֹצִיאִים אֶת הָעֲצָבִים שֶׁלָּהֶם עַל יְלָדֵיהֶם, וְזֶה לֹא מוֹעִיל כְּלָל אֶלָּא גּוֹרֵם

שנאה כלפי ההורים בלב הילדים, וכשיגדלו הם ימרדו בהם ואז ההורים יסבלו פי אלה וכו'.

ולכן עקר החנוך הוא בהסברה נכונה, ובסבלנות, ובדרך של חם ואהבה, וזה נקרא חנוך טוב. אבל לצערנו הרב רב ההורים הם עצבנים, הן מצד הפרנסה והדחוקות שלהם, הן מחמת חסרון שלום בית ביניהם וכו' וכו' ולכן הם מוציאים את העצבים שלהם על הילדים ומזהה הופך הבית להיות גיהנם מממש, כי הילדים מתפרעים יותר וכן מורדים לבסוף וכו'.

אשרי מי שיש לו סבלנות גדולה לילדים ונותן להם תשומת לב ואז יצליחו בחייהם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתשנ.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר אחרי קדושים ה' איר' התשע"ג

שלום וברכה אל ... תחי'

לנכון קבלתי את מכתבך.

בודאי את צודקת, כי גם להגיע אל מדת השמחה צריכים הדרך מגוף שלישי.

והנה, אני מכרח להגיד לך שהקדוש ברוך הוא חמל על עם ישראל דיקא בדור האחרון הזה, שכלל נשמות ישראל עברו מה שעברו את שתי מלחמות העולם שזעזעו את כל העולם כולו, ובפרטיות המלחמה האחרונה על ידי האשמדאי הצורך העמלקי ימח שמו וזכרו, שהשאירה את עם ישראל עם צלקות עמקות, כי כמעט כל הדור הזה הם נצולי השואה הנוראה, כי אין משפחה שלא סבלה מזה ועדין סובלים מזה ביוצעים ובלא יודעים וכו'. הכל השתנה לגמרי, כל הגישה אל בני אדם בכלל בין אדם לחברו, והן הגישה בפרטיות בין איש לאשתו ובין הילדים לחנכם וכו'.

וְדִיקָא בְּדוֹר הַזֶּה שְׁלַח לָנוּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת נִשְׁמַת רַבְּנוּ ז"ל שֵׁשׁ
בְּסִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים עֲצוֹת לְכָל בְּעִיּוֹת הַחַיִּים וּמִמֶּשׁ אֵין בְּעֵיָה וְאֵין צָרָה וְאֵין
תַּסְכּוּל וְכו' שְׁלֹא יִהְיוּ כְּתוּבִים בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל עִם הַדְּרָכוֹת אֵיךְ לְצַאת מִזֶּה.

הַבְּעֵיָה הָעִקְרִית שֶׁל הָאָדָם, אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן ג) שְׂאֵין
שְׁלוֹם בְּעֲצָמָיו וְכו' הֵינּוּ שֶׁהוּא בְּעֲצָמוֹ לֹא בְּשְׁלוֹם עִם עֲצָמוֹ וְכו', וּמִזֶּה
בָּא שְׁלֹא יָכוֹל לְהִסְתַּדֵּר עִם הַזּוּלָּת וְכו', אֵין לוֹ שׁוּם טַעַם בְּחַיָּיו וְאֵין לוֹ שְׁלוֹם
בֵּית, הוּא לֹא יָכוֹל לְהִסְתַּדֵּר עִם אִשְׁתּוֹ וְעִם יְלָדָיו, וְעִם הַחֲבֵרָה וְכו', הוּא
תָּמִיד מְמַרְמֵר, יֵשׁ לוֹ קִשְׁיוֹת עַל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְיֵשׁ לוֹ סִפְקוֹת בְּאִמוּנָה.

הַכֹּלֵל, מִי שְׂאֵינוֹ שָׁלֵם עִם עֲצָמוֹ הַחַיִּים שְׁלוֹ מְלֵאִים תַּסְכּוּל, וְלָכֵן צָרִיכִים
קָדֵם לְהַעֲלוֹת וּלְהַגְבִּיֵה אֶת הָאָדָם וּלְהַרְאוֹת לוֹ דֶּרֶךְ בְּחַיִּים שִׁיְהִיָּה שְׁלֵם עִם
עֲצָמוֹ, שְׁלֹא יִכְעַס עַל עֲצָמוֹ וְכו' שִׁיְהִיָּה לוֹ בְּטַחֲוֹן עֲצָמָיו וְכו' וּלְהַרְאוֹת לוֹ
אֶת יְפֵי הַחַיִּים וְכו' וְזֶה יִכְנִיֵס בּוֹ שְׂמִחָה אֲמִתִּית, וְאֵז כָּל הַחַיִּים שְׁלוֹ יִשְׁתַּנּוּ
לְטוֹבָה וְיִוָּכַל לְהִתְמוּדֵד עִם קִשְׁיֵי הַחַיִּים. כִּי בְּאִמַּת אֵין דְּבַר כְּזֶה שֶׁהוּלָךְ לְאָדָם
קָל בְּחַיִּים, אֵין מִשְׁגַּ כְּזֶה כֹּלֵל, וְלִכְּל אֶחָד יֵשׁ בְּעִיּוֹת בְּחַיֵּי הַיּוֹם יוֹם בְּלֵי יוֹצֵא
מִן הַכֹּלֵל וְכו'. זֶה נִבְדָּק בְּעִנְיּוֹת וְזֶה נִבְדָּק בְּעִשְׂרֵיּוֹת וְכו' זֶה עִם יְלָדִים וְזֶה
עִם זּוּגִיּוֹת וְכו' מִמֶּשׁ אֵין בֵּית שְׁלֹא יִהְיוּ שָׁם בְּעִיּוֹת. הַהִפְרָשׁ הוּא אֵיךְ זּוֹכִים
לְהִתְמוּדֵד עִם קִשְׁיֵי הַחַיִּים וְהַמְרִירוֹת שְׁעוֹבֵרֵת עַל כָּל אֶחָד וְאֶחַת כְּזֶה הָעוֹלָם,
וְעַל זֶה צָרִיכִים גּוֹף שְׁלִישִׁי שִׁיְדַרִּיךְ אוֹתָנוּ.

וְזֶה הַלְמוּד הָעֵמֶק שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, שֵׁשׁ אֲצָלוֹ לְמוֹדִים נוֹרָאִים וּנְפִלְאִים
כְּאֵלוֹ עַד שִׁיְכוּל לְרַפְאוֹת אֶת כָּלֵם כְּמוֹ שְׂאֵמֵר בְּעֲצָמוֹ (סִפְרֵי מַעֲשִׂיּוֹת מַעֲשֵׂה יג
מִיּוֹם ו') שֶׁהַקְּבָצָן בְּלֵי הִידִים אָמַר "אֲנִי מְרַפֵּא אֶת הַבַּת מְלֶךְ", שְׁזֶה סוֹבֵב עַל
כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שֶׁהַמְלֶךְ הָאֲכָזֵר יוֹרֵה בָּהֶם חֲצִים אַרְסִיִּים וְכו' עֵין שָׁם
בְּאִרְיָכוֹת.

וְלָכֵן עָלִינוּ מִנַּחַת חוֹבַת הַיּוֹם לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת לְמוֹדוֹ הַטּוֹב וְהַנְּפִלָּא
שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל לְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, שֵׁשׁ בּוֹ עֲצוֹת וְהַדְּרָכוֹת וְהַנְּהַגוֹת לְכָל אֵלוֹ
הַשְּׁבוּרִים וְהַרְצוּצִים וְכו' הַמֵּיאֲשִׁים בְּחַיֵּיהֶם וְכו' וְאִפְלוֹ אָדָם שֶׁכָּבַר חוֹשֵׁב

שְׁלֹא חָסַר לוֹ שׁוֹם דְּבַר, יִקְבַּל עֲצוֹת וְהִנְהִיגוֹת יִשְׁרוֹת מִסַּפְרֵי רַבְנֵנוּ ז"ל וְכָל חַיָּיו יִשְׁתַּנּוּ לְטוֹבָה.

אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁשׁוֹקֵד בְּסַפְרֵי רַבְנֵנוּ ז"ל וְאֲשֶׁרֵי וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְפִיץ אֶת סַפְרֵי רַבְנֵנוּ ז"ל וּמְזַכֶּה אֶת הָרַבִּים וְעַל יְדֵי זֶה הוּא מְצִיל נַשְׁמוֹת מֵאֲבִדוֹן.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתשנא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר אַחֲרֵי קְדוּשִׁים ה' אִיר ה'תשע"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲנִי'

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

כָּלֵל גְּדוֹל צְרִיכִים לְזַכֵּר: כְּשֶׁשׁוֹאֲלִים מִשְׁהוּ מִמִּישֶׁהוּ שֶׁמֵּאֲמִינִים בּוֹ צְרִיכִים לְקִים אֶת דְּבָרָיו, כִּי אַחֲרַת לָמָּה בָּאִים אֵלָיו? וְלָמָּה שׁוֹאֲלִים אוֹתוֹ?

בְּעֵינֵי שְׁמוֹת לִילָדִים, זֶה לֹא מִשְׁחָק, כָּל נִשְׁמָה יֵשׁ לָהּ שֶׁרֶשׁ לְמַעְלָה, וְהַשֵּׁם זֶה הַנֶּפֶשׁ שֶׁל הָאָדָם, וְלִכְן צְרִיכִים מֵאֵד מֵאֵד לְשֹׁמֵר אֵיזָה שֵׁם נוֹתְנִים לִילָדִים, לֹא כְמוֹ שְׁעוֹשִׂים בְּדוֹר הָאַחֲרוֹן שְׁנוֹתְנִים שֵׁם שֶׁמְצוּץ מֵהָאֲצִבַּע כְּגוֹן טל, שַׁחַר, אֶבֶן, לִיאֵת, לִיאֹר וְכו' שְׂאִין בְּשְׁמוֹת הָאֵלוֹ שׁוֹם מִשְׁמַעוֹת כָּלֵל, וְמָה גַם שְׂיִכּוּלִים לְהַזִּיק לִילָדִים וְכו', כִּי עִם שְׁמוֹת לֹא מִשְׁחָקִים כָּלֵל וְזוֹ אַחֲרֵיזוֹת גְּדוֹלָה.

אֲנִי כְּשֶׁלְעֲצָמִי לֹא כּוֹעֵס וְלֹא מִקְפִּיד כָּלֵל אִם לֹא מְצִיחִים אוֹתִי כִּי מָה אֲנִי וְמָה חַיִּי וְכו', אֵךְ מִי שֶׁלֹּא מְצִיחֵת אוֹתִי לְבִסּוּף הוּא יִלְמַד עַל בְּשָׂרוֹ בְּדֶרֶךְ הַקְּשָׁה וְכו'.

לְדַעֲתִי תוֹסִיפוּ אֶת הַשֵּׁם 'חַיִּים' עַל הַשֵּׁם שְׁנַתְתֶּם, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח לוֹ רְפוּאָה שְׁלֵמָה בְּרַמ"ח אֵיבָרָיו וְשִׁס"ה גִּידָיו וּבְכָל טְפֵי דָמָיו וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מִשְׁמַחֹת תְּמִידָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתשנב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר אַחֲרֵי קְדוּשֵׁים ה' אִיר ה'תשע"ג
שָׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... תַּחֲנִי'
לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּכַא מְצִיעָא עה:): מֵאֵן דְּבִישׁ לִיָּה בְּמִתָּא דָּא יֵלֵךְ
בְּמִתָּא אַחֲרֵינָא, אִם קָשָׁה לְאָדָם בְּמִדִּינָה זֹו יֵלֵךְ בְּמִדִּינָה אַחֲרָת.

קָשָׁה מְאֹד לִיעֵץ לְאָדָם לַעֲזֹב אֶת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וּבִפְרָטִיּוֹת שְׁכָל הַמְשַׁפָּחָה
נִמְצְאוֹת שָׁם, וּבִכְלָל צְרִיכִים לְדַעַת שְׁכָל הַהֲשַׁפְּעוֹת בְּאוֹת מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל דִּיקָא,
שֵׁשׁ הַשְּׁגָחְתּוּ יִתְבָּרַךְ מְאִירָה בְּיוֹתֵר כְּמוֹ שְׁכָתוֹב (דְּכָרִים י"א י"ב) "תְּמִיד עֵינֵי
הַי"ה בָּהּ מְרֻשֵׁית הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרִית שָׁנָה", עִם כָּל זֹאת, אִם זֶה רַק לְתַקּוּפָה
קִצְרָה כְּדֵי לְהַשִּׁיג דִּירָה - אֲזִי תִצְלִיחוּ. אָבֵל כְּדָאֵי מְאֹד לְהִתְרַחֵק מֵאִירוּפָה
שֵׁשׁ מִתְחִילָה (אוּ יוֹתֵר נִכּוֹן אִף פַּעַם לֹא הִפְסִיקָה) הָאֲנִטִּישְׁמִיּוֹת בְּאִפְּן מְבָהִיל וְכוּ'
[לֹא תִקּוּם צָרָה פַּעֲמִים מִזֶּה שְׁקָרָה שֵׁם בְּעֵבֶר הֵלֵא רְחוּק].

וְלִכֵּן, רַק אִם הִדְחָקוֹת וְהַעֲנִיּוֹת מְסַבְבוֹת אֶתְכֶם וְכוּ', עֲדִיף לְנַסֵּעַ לְאֶרְצוֹת
הַבְּרִית אוֹ לְקַנְדָּה מְלַנְסֵעַ לְאִירוּפָה, אָבֵל אֲנִי מְכָרַח לְהַגִּיד לְכֶם שֶׁהַמְצָב
הַפְּלִפְלִי בְּאֶרְצוֹת הַבְּרִית וּבְקַנְדָּה הַיּוֹם גַּם כֵּן לֹא כֵּן מְזַהִיר וְכוּ' וְגַם שֵׁם
עוֹבְדִים מְאֹד קָשָׁה כְּדֵי לְפָרְנֵס אֶת עַצְמוֹ.

מָה אָמַר לָךְ, הָעֵקֶר זֶה אֲמוּנָה בַּהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאָמַר הַחֲכָם מְכָל
אָדָם (מְשֻׁלֵי כ"ח כ') "אִישׁ אֲמוּנוֹת רַב בְּרָכוֹת", עַל יְדֵי תַקָּף הָאֲמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ
נִפְתָּח הִפָּה לְדַבֵּר אֵלָיו, וְעַל יְדֵי תַפְלָה יְכוּלִים לַפְּעַל אֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ הַכֹּל.

אֲשֶׁרֵי מִי שָׁגַר בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וּמְרַגִּיל אֶת עַצְמוֹ לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ
כָּל מָה שֶׁהוּא צְרִיךְ, וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן ז') אֲמוּנָה תַפְלָה
וְנִסִּים תְּלוּיִים זֶה בְּזֶה. אִם אָדָם נִמְצָא בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וּמְחַזֵּק אֶת עַצְמוֹ בְּאֲמוּנָה
פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ וּמְרַבָּה לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ וּמְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּל מָה
שֶׁהוּא רַק צְרִיךְ, אֲזִי יִרְאֶה נִסִּים נְגִלִים שִׁיעֶשֶׂה עִמּוֹ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי אֶרֶץ
יִשְׂרָאֵל הִיא מְקוּם הַנִּסִּים.

הקדוש ברוך הוא ירחיב לכם, ולא תצטרכו ללכת נע ונד בגולה אלא להשאר בארץ ישראל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתשנ"ג.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר אחרי קדושים ה' איר' התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

"תפלה בכח" פרושו לכוון למה שהוא אומר בתפלה, כי בדרך כלל המחשבה סוחבת לכוון אחד והפה אומר ומדבר לכוון אחר, הינו אדם לא מכוון אל מה שהוא אומר, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ל') שכל המחשבות הזרות והבלבולים באים לאדם רק באמצע התפלה, ולכן צריכים כחות עצומים לכוון אל מה שהוא אומר, וצריכים לקשר את המחשבה אל הדבור כדי שייבין מה הוא אומר, ועל זה צריכים כחות עצומים, כי על ידי החטאים והעוונות של האדם הוא מלא מחשבות זרות באמצע התפלה, כי המחשבות הזרות הם העננים המכסין על העינין כמו בא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ב') על ידי שאדם פוגם בבגרות באות מחשבות זרות שהם כמו עננים המכסים את עיני שכלו, ומבלבלים אותו לגמרי עד שאינו מכוון אל מה שהוא מדבר, ולכן צריכים כחות עצומים לדעת איך להתמודד עם זה ולקשר את המחשבה אל הדבור וזה נקרא "תפלה בכח".

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתשנ"ד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר אַחֲרֵי קְדוּשֵׁים ה' אִיר הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירוֹ יֵאִיר

מָאד מָאד אֲנִי מִבְקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּתְחַזֵּק בִּיתֵךְ שְׂאֵת בֵּיתֵךְ עַז בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, לִידַע לְהוֹדִיעַ וּלְהַנְדִיעַ שֶׁהוּא יִתְבָּרֵךְ מִנְהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים בְּצֶדֶק וּבִמְשָׁפֵט, וַיִּמְתְּקוּ כָּל הַדֵּינִים מֵעַל כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְאֵף אֶחָד לֹא יוּכַל לַעֲם יִשְׂרָאֵל לִבְטֹלוֹ וּלְהַכְנִיעוֹ וְכוּ', כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (ישעיה נ"ד י"ז) "כָּל כְּלֵי יוֹצֵר עֲלֶיךָ לֹא יִצְלַח וְכָל לְשׁוֹן תִּקּוּם אֶתְךָ לִמְשָׁפֵט תִּרְשִׁיעֵי זֹאת נִחַלַת עֲבָדֵי הַיְי"ה וְצִדְקָתְךָ מֵאֵתִי נֶאֱמַר הַיְי"ה", וְדַרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (אֶסְתֵּר רַבָּה פְּרָשָׁה י' סִימָן י"א) גְּדוּלָּהּ הִיא הַכְּבֻשָׁה שְׁעוֹמֶדֶת בֵּין שְׁבָעִים זְאֵבִים, אָמַר לוֹ גְּדוּלָּהּ הוּא הַרוּעָה שֶׁמְצִילָהּ וּשְׁבָרָן לַפְּנִיָּהִם; הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְנַסֶּה אוֹתָנוּ בְּכָל מִינֵי נִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְאֵנַחְנוּ צְרִיכִים לַעֲמֹד חֲזָק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, לֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוֹם דְּבָר, וְצְרִיכִים לְדַעַת כִּי רַק הַתּוֹרָה תִּנְצַחַת, וְרַק תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבָּן שְׁלוֹמֵימִים תּוֹרָה יִנְצַחוּ, כְּמֵאמְרָם ז"ל (פְּלֵה רַבְתֵּי פְּרָק ב') בְּכָל יוֹם מִלְּאָךְ יוֹצֵא מִלְּפָנַי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְחַבֵּל אֶת הָעוֹלָם, כִּיּוֹן שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְסַתְּפֵל בְּתִינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבָּן, מִיַּד נִהַפְּךָ כְּעֶסוֹ לְרַחֲמִים; וְלִכֵּן צְרִיכִים לְחֻזֵּק וּלְעוֹדֵד וּלְשִׂמְחָה אֶת כָּל לוֹמְדֵי תּוֹרָה, וּלְהִמְשִׁיךְ לְלַמֵּד תּוֹרָה, שֶׁרַק בְּזִכּוֹתָם עוֹמֵד כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כְּבִשָּׂה אַחַת בֵּין שְׁבָעִים זְאֵבִים, כִּי בְּאַמַּת צְרִיכִים לְדַעַת אֲשֶׁר אֵין עוֹד הִצְלַת הָעוֹלָם כְּמוֹ לְמוֹד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כְּמֵאמְרָם ז"ל (תְּנַחוּמָא נַח) עַל הַפְּסוּק (יִרְמְיָה ל"ג) "אִם לֹא בְּרִיתִי יוֹמֵם וְלַיְלָה חֻקוֹת שָׁמַיִם וָאָרֶץ לֹא שָׁמַתִּי" אֵיזְהוּ בְּרִית שְׁנוּהֵג בְּיוֹם וּבַלַּיְלָה? זֹה תִלְמוּד, וְכֵן הוּא אוֹמֵר (שֵׁם) "כֹּה אָמַר הַיְי"ה אִם תִּפְרוּ אֶת בְּרִיתִי הַיּוֹם וְאֶת בְּרִיתִי הַלַּיְלָה גַּם בְּרִיתִי תִפְרֹךְ אֶת דּוֹד עֲבָדֵי" וְגו', וְאוֹמֵר (תְּהִלִּים א') "כִּי אִם בְּתוֹרַת הַיְי"ה חֲפָצוֹ וּבְתוֹרָתוֹ יִהְיֶה יוֹמֵם וְלַיְלָה" וְאֵף הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כָּרַת בְּרִית עִם יִשְׂרָאֵל שֶׁלֹּא תִשְׁכַּח תּוֹרָה שְׁבָעֵל פֶּה מִפִּיהֶם וּמִפִּי זֶרַע עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת, שְׁנֵאמַר (ישעיה נ"ט) "וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אוֹתָם אָמַר הַיְי"ה רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וְדַבְּרֵי אֲשֶׁר שָׁמַתִּי בְּפִיךָ לֹא יִמוּשׁוּ" וְגו', וְלֹא כְּתִיב מִמֶּךָ אֲלֵא מִפִּיךָ וּמִפִּי זֶרַע וּמִפִּי זֶרַע; וְלִכֵּן עִם יִשְׂרָאֵל צְרִיכִים מָאד

מֵאֵד לְשִׁמְחָה שֶׁקִּבְּלָנוּ אֶת הַתּוֹרָה בְּהַר סִינַי, וְזֶה הוּלָךְ מְדוּר דוּר עַד דוּרוֹתֵינוּ אֵלּוּ, וּבִיחַד נִזְכָּה לְחֹזֵר בְּתִשְׁבּוּבָה שְׁלֵמָה וּלְקַבֵּל פְּנֵי מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ שְׂבּוּא יָבוֹא וְלֹא יֵאָחֵר, וַיֵּאִיר אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּכֹל הָעוֹלָם כְּלוּ, לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׁד"י וְכֹל בְּנֵי בְּשׂוֹר יִקְרָאוּ בְּשֵׁמָהּ, וּיְקַבְּלוּ כֻלָּם אֶת עַל מַלְכוּתָהּ, וְזֶה יִהְיֶה הַיַּעוּד לְכָל הַבְּרִיאָה כְּלָהּ, שֶׁכֻּלָּם יִפִּירוּ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וַיִּבְנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתשנה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר אַחֲרֵי קְדוּשֵׁים ה' אֵיךְ הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲוִי'

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִבְּקֶשׁ אוֹתָךְ לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עַז, וְשׁוּם דְּבָר לֹא יוּכַל לְשִׁבֵר אוֹתָךְ, וְאֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּאִמּוּנָה פְּשׁוּטָה, וְלִשְׁמֹר מֵאֵד מֵאֵד עַל כְּבוֹד הַזּוֹלָת לֹא לְבִזּוֹת וְלִהְשִׁפִּיל אֶת שׁוּם בַּר יִשְׂרָאֵל, כִּי לְמַעְלָה בְּשָׁמַיִם מֵאֵד מִקְפִּידִים עַל זֶה, עֲלִינוּ לְשִׁמְרַת מֵאֵד עַל כְּבוֹד כָּל בְּנֵי וּבְנוֹת יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם בְּנֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (דְּבָרִים י"ד א') "בְּנִיִּים אַתֶּם לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם", וְזֶה הַתְּפָאָרוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ שֶׁמִּתְפָּאֵר עִם כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (יִשְׁעִיָּה מ"ט) "וַיֹּאמֶר לִי עַבְדִּי אֲתָהּ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּךְ אֲתִפְאֵר", וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (וַיִּקְרָא רַבָּה פְּרָשָׁה ב' סִימָן ה') מְשַׁל לְאַחַד שֶׁהִיָּה יוֹשֵׁב וְעוֹשֶׂה עֲטָרָה לְמֶלֶךְ, וְעָבַר אַחַד עָלָיו אָמַר לוֹ מָה אַתָּה עוֹשֶׂה, אָמַר לוֹ אֲנִי עוֹשֶׂה עֲטָרָה לְמֶלֶךְ אָמַר לוֹ כֹּל שְׂאֵתָה יְכוּל לְקַבֵּעַ בְּהָ אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת קִבַּע זְמַרְגָדִין קִבַּע מְרַגְלִיּוֹת קִבַּע לְמָה שֶׁעֲתִיד לִנְתֵן בְּרָאוֹ שֶׁל מֶלֶךְ כִּךְ אָמַר לוֹ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמִשֶּׁה כָּל מָה שְׂאֵתָה יְכוּל לְשַׁבַּח אֶת יִשְׂרָאֵל שֶׁבַח לְגִדְלָן וּלְפֶאֶרְן פֶּאֶר לְמָה שְׂאֵנִי עֲתִיד לְהִתְפָּאֵר בְּהֵם שְׁנֵאֵמַר (יִשְׁעִיָּה מ"ט) "וַיֹּאמֶר לִי עַבְדִּי אֲתָהּ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּךְ אֲתִפְאֵר", וְלִכֵּן אֲנִי מֵאֵד

מִבְּקֶשׁ אוֹתָךְ רָאִי לְהִתְחַזֵּק בְּמִדַּת הָאֱמוּנָה לַיָּדַע וּלְהוֹדִיעַ וּלְהַנְדִּיעַ שֶׁהוּא יִתְבָּרֵךְ מְחִיָּה וּמְהוּיָה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוֹמֵם צוֹמַח חַי מְדַבֵּר זֶה עֲצָם עֲצָמִיּוֹת אֶלְקוֹתָו יִתְבָּרֵךְ, וְדָבָר גְּדוֹל דָּבָר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מֵעֲצָמוֹ אֶלָּא בְּהִשְׁגָּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, וְלִכְּנֵן כָּל מָה שֶׁצָּרִיכִים עָלֵינוּ לְבַקֵּשׁ רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, שֶׁאֲנַחְנוּ נִמְצָאִים רַק בְּיַדוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְכַנִּים דְּבָרִים אֱלוֹ בְּתוֹךְ לְבָבוֹ, וְאִזּוֹ חַי חַיִּים אֱמֵתִיִּים וְנִצְחִיִּים.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמַּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּתִשְׁנוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר אַחֲרֵי קְדוּשִׁים ו' אִיר הַתִּשְׁעִ"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

חִזּוֹק וְאַמִּץ מְאֹד וְתִרְאֶה לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ עַל נִקְדַּת הַשְּׂמִחָה, שֶׁמֵּאֵד מְאֹד הַזְּהִירָנוּ רַבְּנוּ ז"ל עַל זֶה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, וּבִפְרוּשׁ גְּלָה לָנוּ מוֹהֲרַנ"ת ז"ל (לְקוּטֵי הַלְכוֹת כְּלֵי הַיַּיִן הִלְכָה א' אוֹת א') מִי שֶׁלְּבָבוֹ שָׁלֵם עִם הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ וְאַמוּנָתוֹ חִזְקָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּמֵאֲמִין שֶׁהַכֹּל בְּרִצּוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲזִי הוּא בְּשִׂמְחָה תָּמִיד וְאִין לוֹ שׁוֹם דְּאָגָה וּפְחָד כָּלֵל מִשׁוֹם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (מִשְׁלֵי ג' כ"ה) "אֵל תִּירָא מִפְּחָד פְּתָאִים וּמִשְׂאֵת רָשָׁעִים כִּי תִבְא", כִּי מֵאֲחַר שֶׁהַכֹּל רַק בְּרִצּוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהַכֹּל מִשְׁגָּח רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, אִם כֵּן אִין לוֹ לְהִתִּירָא מִשׁוֹם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי מִי יוֹכֵל לַעֲשׂוֹת לוֹ דְּבָר גְּדוֹל אוֹ דְּבָר קָטָן בְּלִי רִצּוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ? כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תְּהִלִּים קי"ח ו') "הַרְוִיָּה לִי לֹא אִירָא מָה יַעֲשֶׂה לִי אָדָם", וְעַל כֵּן הוּא שִׂמַּח תָּמִיד, כִּי מֵאֲחַר שִׁיּוּדַע שֶׁהַכֹּל רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, מָה יֵשׁ לוֹ לְהִיּוֹת בְּעֲצָבוֹת וּבְמִרְרוֹת וּבְדַכְאוֹן וְכוּ', וְאֶפְלוּ אִם לְפַעְמִים בְּאִין עָלֵינוּ אֵיזָה יִסּוּרִים חַס וְשְׁלוֹם, אֵף עַל פִּי כֵן מֵאֲחַר שִׁיּוּדַע שֶׁהַכֹּל בְּרִצּוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ לְבַד, הוּא יְכוּל לְשִׂמַּח אֶת עֲצָמוֹ תָּמִיד, כִּי כּוֹנֵת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, שֶׁמְבִיא עָלֵינוּ הַיִּסּוּרִין, הוּא בּוֹדָאֵי רַק לְטוֹבָה, אִם לְהַזְכִּירוֹ שֶׁיָּשׁוּב בְּתִשׁוּבָה וְכוּ', אִם לְמַרְק עֲוֹנוֹתָיו

וכו', ואם כן כל היסורים חס ושלום, הם טובות גדולות, ועל כן הוא יכול לשמח את עצמו תמיד, כי יודע שהשם יתברך מלא רחמים, וכונתו יתברך בודאי לטובה, כי (תהלים ק"ג ט) "לא לנצח יריב ולא לעולם יטור", ובודאי ישוב השם יתברך ויהפך הכל לטובה, וירחמהו ויטיב אחריתו, והיסורים יתהפכו לו לטובה גדולה לעולמי עד ולנצח נצחים, ועל כן מי שיודע דבר זה הוא בשמחה תמיד, אבל מי שנוטה חס ושלום מאמונה וטועה חס ושלום בכפירות של חכמי הטבע וכו', וסובר שיש טבע מקרה מזל חס ושלום, אזי אין לו שום חיים כלל, כי כל ימיו כעס ומכאובות, כי מתירא פן יבוא עליו שבר פתאם, וכשבא עליו איזה צרה ויסורין, אין לו למי לפנות להנשע, ועל כן הוא מלא צער ויסורין ופחדים ועצבות תמיד, ואין לו שום חיים כלל, אבל מי שיש לו אמונה שלמה ברצון ברצונו יתברך, הינו שיודע שהכל רק ברצונו יתברך, אזי זוכה לשמחה גדולה, וכל היראות והפחדים שיש לו מאיזה דבר שבעולם, כלם נתהפכין לשמחה גדולה, כי על ידי זה דיקא הוא חוזר להשם יתברך ויודע שהכל לטובה; ולכן אל תהיה בטלן, מאחר שיש לנו רבי כזה שמלמד אותנו למודים עמקים כאלו איך להתחזק על כל פרט ופרט בהחיים, ראוי לנו לשמח מאד מאד.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתשנז.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר אחרי קדושים ו' איר התשע"ג

שלום רב אל ... תחי'

מה אמר לך אני רואה שכל יום ויום מתגברת הצרות והיסורים המרירות וההדאגות לכל אחת ואחת וכו', ואי אפשר להחיות את עצמו אלא עם העצות של רבנו ז"ל, שגלה לנו (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רפ"ב) שצריך כל אדם למצא בעצמו נקודות טובות, כי אין זה עצה לשבר את עצמו ולפלל ביאוש וכו',

כִּידוּעַ שְׁצָרִיךְ הָאָדָם לְהִזְהַר מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, וְלִהְרַחֵק אֶת הָעֲצָבוֹת מְאֹד מְאֹד, וְאִפְלוּ כְּשִׂמְתַּחֲלִיל לְהִסְתַּכֵּל בְּעֲצָמוֹ וְרוּאָה שְׂאִין בּוֹ שׁוֹם טוֹב, וְהוּא מְלֵא חֲטָאִים, וְרוּצָה הַסְּמֶךְ-מִם לְהַפִּילוֹ עַל יְדֵי זֶה בְּעֲצָבוֹת וּמְרָה שְׂחוּרָה חֵס וְשָׁלוֹם, אֵף עַל פִּי כֵן אֲסוּר לוֹ לִפְלַל מְזֵה, רַק צָרִיךְ לְחַפֵּשׁ וּלְמַצֵּא בְּעֲצָמוֹ אֵיזָה מְעַט טוֹב, כִּי אֵיךְ אֶפְשֶׁר שְׁלֵא עֲשֵׂה מִיָּמָיו אֵיזָה מְצוּהָ אוֹ דָּבָר טוֹב, וְאֵף שְׂכַשְׂמַתְּחִיל לְהִסְתַּכֵּל בְּאוֹתוֹ הַדְּבָר הַטּוֹב, הוּא רוּאָה שֶׁהוּא גַם כֵּן מְלֵא פְּצָעִים וְאִין בּוֹ מֵתוֹם, הֵינּוּ שְׂרוּאָה שְׁגַם הַמְצוּהָ וְהַדְּבָר שֶׁבִקְדוּשָׁה שְׁזָכָה לְעִשׂוֹת, הוּא גַם כֵּן מְלֵא פְּנִיּוֹת וּמִחְשָׁבוֹת זְרוֹת וּפְגָמִים הַרְבֵּה, עִם כָּל זֶה אֵיךְ אֶפְשֶׁר שְׁלֵא יִהְיֶה בְּאוֹתָהּ הַמְצוּהָ וְהַדְּבָר שֶׁבִקְדוּשָׁה אֵיזָה מְעַט טוֹב, כִּי עַל כָּל פְּנִים אֵיךְ שֶׁהוּא עַל כָּל פְּנִים הִיָּה אֵיזָה נִקְדָּה טוֹבָה בְּהַמְצוּהָ וְהַדְּבָר טוֹב שֶׁעֲשֵׂה, כִּי צָרִיךְ הָאָדָם לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ לְמַצֵּא בְּעֲצָמוֹ אֵיזָה מְעַט טוֹב, כְּדִי לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמוֹ, וּלְבֹא לִיְדֵי שְׂמִיחָה, וְאֵת כָּל זֶה צָרִיכָה כָּל אִשָּׁה לְהַחֲדִיר בְּעֲצָמָהּ, וּבִפְרָט אִשָּׁה שְׂחוּרָה בַּתְּשׁוּבָה, הִיא צָרִיכָה לְהִשְׁתַּמֵּשׂ עִם הָעֲצָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת, כִּי הַסְּמֶךְ-מִם שׁוֹבֵר אֶת כָּל חוּזְרֵת בַּתְּשׁוּבָה כְּאִלוֹ הִיא כְּבָר לֹא שׁוּהָ לְשׁוֹם דְּבָר וְכוּ', וְכֵאלוֹ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא רוּצָה אוֹתָהּ וְכוּ', וְכֵאלוֹ הַמְצוּוֹת וְהַמְעַשִּׂים טוֹבִים שְׁלֵה זֶה לֹא מְקַבֵּל בְּשָׂמִים וְכוּ', וּבְאִמַּת זֶה לֹא כֵן, כִּי כָּל נִקְדָּה וְנִקְדָּה טוֹבָה מֵה שְׂאִשָּׁה עוֹשֶׂה בְּשִׁבִיל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב לְמַעֲלָה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְאִם הֵייתָ יוֹדַעַת אֶת הַחֲשִׁיבוֹת שֵׁישׁ לָךְ לְמַעֲלָה בְּשָׂמִים, הֵייתָ תָּמִיד שְׂמִיחָה וְעֵלְיָה וְשׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא הִיָּה שׁוֹבֵר אוֹתָךְ, וְכֵן הֵייתָ מִתְחַזְּקֵת יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שְׂאֵל תְּהִי שְׂבוּרָה רַק לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אִפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְהַשְׂמִיחָה הַכִּי גְדוּלָה שְׂאֵת עוֹזֵרֵת לִי בְּבֵית הַתְּבַשִּׁיל - אֵהֵל אֲבָרְהֵם שְׁזֵה הַצְּדָקָה הַכִּי גְדוּלָה שֶׁרַק יְכוּלִים לְתֵת לְאָדָם, אֲשֶׁרֵנוּ מֵה טוֹב חֲלָקִינוּ שֵׁישׁ לָנוּ רַבִּי כְּזֶה שְׂמִחָזֵק וּמַעוֹדֵד וּמְשַׂמֵּחַ אוֹתָנוּ, וּמוֹלִיךְ אוֹתָנוּ עַל הַדְּרָךְ הַנְּכוֹנָה, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל הַחֲסֵד חֲנָם שֶׁעֲשֵׂה עִמָּנוּ שְׂאִנְחָנוּ וּנְמַצִּיאִים בְּקִהְלָה קְדוּשָׁה כְּזוֹ חֲמָמָה שֶׁל אֲמוּנָה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתשנה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר אחרי קדושים ו' איר התשע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... תַּחֲנִי'
לנכון קבלתי את מכתבך.

הרמב"ם כותב (אגרת תימן) שמי שמפטם עצמו עם אכילת טרפות ונבלות הדים שלו מתעכר וקשה לו לקבל את האמונה הברורה והמזככת, וכן על ידי שונכשלו בנאוף ובזנות, זה מכניס מחשבות של כפירות באדם. כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ברכות יב:) על הפסוק (במדבר טו, לט) ולא תתורו אחרי לבבכם - זו מינות, ואחרי עיניכם - זה נאוף, כי הם תלויים זה בזה. כשאדם נכשל בעריות רחמנא ליצלן, והכל נעשה אצלו הפקר, והולך ונואף עם נשים, ומפל שפן עם גויות וכו', איך תכנס בו אמונה? הרי הם שני הפכים.

וכבר אמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן לב) יש עברות שהם מכניסים כפירות באדם, ויש שבאים עליהם מחשבות על האמונה מחמת שלא נולדו בקדשה כראוי, ויש שהוסיפו על זה מעשיהם הרעים שעשו בעצמם, כי יש עברות שפוגמים ומזיקים את האמונה. ולכן את צריכה להבין שכל העבר הלא כל כך מזהיר שלך וכו' לא עוזר לזכות לאמונה ברורה ומזככת וכו' ומזה באים לך כל הקשיות והספקות והבלבולים בעניני האמונה הקדושה.

את צריכה רק להסתכל על עצמך וכבר תראי את הקדוש ברוך הוא. מי הולך בך, ומי נושם בך, אם לא הקדוש ברוך הוא? הרגע שהקדוש ברוך הוא מוציא את החיות שלו אזי הגופה נשארת כפגרת מת, וכעין שאמרו חכמינו הקדושים (קדושין ל:) שלשה שתפין הן באדם, הקדוש ברוך הוא, אביו ואמו,

וכְשֶׁמִגִּיעַ הַזְּמַן הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹצִיא אֶת חֵלְקוֹ וְכוּ', וְאֵת הַגּוֹף הוּא מְשַׁאֵר לְאָבִיו וְלֵאמֹו וְאוֹמֵר לָהֶם קָחוּ אֶת שְׁלֹכֶם וְכוּ'.

אַחַר קִצְתַּת יֵשׁוּב הַדַּעַת רוֹאִים אֶת הַמְּצִיאוֹת שֵׁשׁ אֱלֹקִים חַיִּים וּמְלֻךְ עוֹלָם, הַמְּנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּהַשְׁגָּחָה פְּרִטִי פְּרִטִית, דְּבַר גְּדוֹל וְדְבַר קָטָן לֹא נֶעֱשָׂה מֵעֲצָמוֹ אֶלָּא הַכֹּל מִשְׁגָּח מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, אֲבָל כְּדֵי לְהַכִּיר אֶת זֶה, אוֹ עַל כָּל פְּנִים לְהוֹדוֹת בְּזֶה, שְׂזוֹ מְצִיאוֹת, עַל זֶה צְרִיכִים מִחַ נְקִי, וְכְדֵי לְזַכּוֹת לְמַחַ נְקִי צְרִיכִים לְהִיּוֹת נְקִיִּים מִנְּאוּף וּזְנוּת וְכוּ', גַּעַל נֶפֶשׁ וְכוּ' וְצְרִיכִים לְהִיּוֹת נְקִיִּים מֵאֲכִילַת טְרֵפוֹת וּנְבִלוֹת וְכוּ' וְאִז כּוֹלֵי הָאֵי וְאוֹלֵי יְזַכּוּ לְאַמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת שֶׁהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נִמְצָא וְאִין מְלַבְדּוֹ נִמְצָא, וְאִז דִּיקָא זֻכִּים לְחַיִּים חַיִּים טוֹבִים וְנֶעֱמִימִים, אֲשֶׁר אִין טוֹב מְזֵה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתשנט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם ד' לְסֵדֶר אַחֲרֵי קְדוּשִׁים ז' אִיר ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל הַמְּלַמֵּד הַיְקָר לִי מֵאֵד ... נְרוּ יֵאִיר

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּזַהֵר אֶת הַיְלָדִים בְּכַתְּהָ שְׁלָךְ שְׁלֹא יַעֲשׂוּ שׁוּם הַזְּקוֹת בְּבֵית הַכְּנֶסֶת וּבְבֵית הַמְּדֻרָשׁ וּבְכוּלָּלִים וּבְבֵית הַתְּבָשִׁיל וְכוּ' וְכוּ'.

עוֹזֵן גְּזֵל מֵאֵד מֵאֵד חֲמוֹר מְכַל שְׂכֵן גְּזֵל הַרְבִּים אִי אֶפְשָׁר לְחַקֵּן וְאִין גְּזֵל דְּרַבִּים כְּמוֹ לְשִׁבְר וְלְהַרְס דְּבָרִים שֶׁל צְרַכֵי צְבוּר.

אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲמֵד חֲזָק מֵאֵד עַל זֶה לְדַבֵּר עִם כָּל הַיְלָדִים שֶׁבְּכַתְּהָ שְׁלָךְ שֵׁשְׁמֵרוֹ מֵאֵד מֵאֵד לֹא לְהַזִּיק שׁוּם דְּבַר שֶׁל הַקָּדוֹשׁ שְׁזֵה כְּאֵלוֹ שְׁנִכְנְסִים בְּתוֹךְ הַבֵּית מְקַדֵּשׁ וְעוֹשִׂים שֵׁם הַרְס .

אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מְקַפִּיד עַל זֶה וְאֲנִי רוֹצֵה שֶׁתְּדַבֵּר מְזֵה כָּל יוֹם.

כְּמוֹכֵן אִם אַתָּה יְכוֹל לְהַלְבִּישׁ אֶת זֶה בְּסִפּוּרֵי צְדִיקִים אִין לְמַעְלָה מְזֵה

וזה מחיבות של המלמד ללמד את התלמידים כי דרך ארץ קדמה לתורה ורבנו ז"ל אמר (ספר המדות אות בנים סימן ס"ד) צריך ללמד את התינוק דרך ארץ מנעוריו מקנה שתעשה רצוני.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתשס.

בעזרת השם יתברך, יום ד' לסדר אחרי קדושים ז' איר ה'תשע"ג
שלום רב אל היקר לי מאד ... נרו יאיר

היום בבקר ירדתי לעזרת נשים וראיתי שם חרפן וזועה מה שעשו הילדים שלומדים אצלך פשוט הזיקו את המקום ולכן אני מאד מבקש אותך שתזהיר אותם חד משמעית, אני מאד מקפיד על זה והם גרמו לי צער גדול מלבד הנזק הכספי ואני מאד מתבייש שאלה התלמידים לומדים בתלמוד תורה שלי שיכולים לעשות נזק כזה ולכן אני מאד מבקש אותך להזהיר אותם מפני להבא וכן יום יום לדבר על זה כשבאים פה ללמד שאף אחד לא יהיין לשבר ולקרע כסאות ושלחנות בדיוק כמו הקופים בגן החיות.

אהיה לך אסיר תודה עם תעשה רצוני כי אחרת אני לא יודע מה אני אעשה עם הכתה הזאת יש לי צער גדול מהם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתשסא.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר אחרי קדושים ז' איר ה'תשע"ג
שלום רב אל ... תחי'

אני זקוק לרחמי שמים מרבים, ולכן אני רוצה שמחר ביום חמישי בערב בשעה 9:30 שתבואי לבית הכנסת הגדול לדרשת חרום, ואני מאד מבקש אותך הפעם יתור מאי פעם שתבואי ותשתדלי שכל נשות אנ"ש גם

כֵּן יִצְטַרְפוּ לְבוֹא כִּי זֶה אֶסְפֵּת חֲרוּם וְאֲנִי לֹא רוֹצֶה שֶׁתְּהִיָּה אַחַת שְׁלֹא תָבוֹא כִּי יִהְיֶה לִי הַקְפָּדָה מְאֹד גְּדוּלָּה עַל זֶה כִּי יֵשׁ לִי נוֹשָׂאִים מְאֹד חֲשׂוּבִים לְדַבֵּר מֵה שְׂנוּגֵעַ לַקְהֶלֶתֵנוּ.

מִסְפִּיק כּוֹאֵב לִי שֶׁהֲרֵבָה פְּעָמִים שְׁאֲנִי קוֹרָא לְאֶסְפָּה וַיֵּשׁ הֲרֵבָה נָשִׁים שֶׁמִּתְחַמְקוֹת וְזֶה כּוֹאֵב לִי מְאֹד נָא לְהַעֲבִיר אֶת הַמָּסָר לְנִשּׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁהַפַּעַם אֲנִי רוֹצֶה שְׁכַלֵּם יְבוֹאוּ.

יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂנוֹכָה תְּמִיד לְהִתְחַזֵּק מִכָּל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלֵינוּ וְנִזְכָּה לַעֲשׂוֹת נַחַת רִיחַ לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כִּי רַק בְּשִׁבִיל זֶה אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים בְּזֶה הָעוֹלָם.

הַכֹּפֵל הַדְּבָר מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְקֵשׁ שֶׁתְּבוֹאֵי וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד יִקְפִיד אִם אַחַת לֹא תָבוֹא.

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתשוב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֵר אַחֲרֵי קְדוּשֵׁים ז' אִיר הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

מָה אִמַּר לָךְ יְדִידִי הִיקָר, בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים הֲרֵבָה הַתְּחַזְּקוֹת כְּפִי פְּגָעֵי וּמְקָרֵי הַזְּמַן שְׁעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּכָל יוֹם וַיּוֹם מִחֲדָשׁ, וְכַתֵּב מוֹהַר־נֹת ו"ל (לְקוּטֵי הַלְכוֹת פְּרִיקָה וְטַעֲיָנָה הַלְכָה ד' אוֹת י"ג) צְרִיף הָאָדָם לְחֻזֵּק אֶת עֲצָמוֹ לְהִתְקַרֵּב לַהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ תְּמִיד מִכָּל מֵה שְׁיַעֲבֹר עָלָיו בְּגוּף וְנַפֶּשׁ וּמְמוֹן וְכוּ', כִּי יֵשׁ בְּנֵי אָדָם שְׂמֻטָּעִים אֶת עֲצָמָם, שְׂאִינָם יְכוּלִים לְהִתְקַרֵּב לַהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ מִחֲמַת רַבּוּי הַיְסוּרִין וְהַתְּלָאוֹת וְדַחְקוֹת הַפְּרִנְסָה שְׁעוֹבֵר עֲלֵיהֶם, אֲבָל בְּאֵמֶת זֶה לֹא כֵּן, כִּי אִם יִסְתַּכְּלוּ בְּעֵין הָאֵמֶת, יֵרְאוּ שְׁכָל הַיְסוּרִים הָעוֹבְרִים עֲלֵיהֶם הֵם בְּחֻסָּד גְּדוֹל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְהַיְסוּרִים הָאֵלוּ שְׁעוֹבְרִים עֲלֵיהֶם לֹא כָּאוּ עֲלֵיהֶם לְרַחֵק אוֹתָם עַל יְדֵי זֶה מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ חֵס וְשְׁלוֹם, רַק אֲדַרְבָּא כָּל מֵה שְׁעוֹבֵר עֲלֵיהֶם בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת וְכוּ' וְכוּ', זֶה הַכֹּל רַק כְּדֵי לְקַרֵּב

אותם ביותר, ולעורר אותם בתשובה שלמה, ולפדותם על ידי זה מענשים קשים ורחמנא ליצ'לן, ומדינה של גיהנם ולזכותם לעולם הבא, ובפרט שבתוך הצרה והיסורים בעצמן יכולים למצא בהם הרחבות גדולות, וכן יש בני אדם שמתעים את עצמם, שאינם יכולים להתקרב להשם יתברך מחמת עצם רבוי פגמים שפגמו לפניו יתברך, ודיקא מהחלישות הדעת הזה שיש להם, על ידי זה מתרחקים מאד מהשם יתברך, אבל באמת זה לא כן, כי רבנו ז"ל הזהירנו מאד מאד שאסור לאדם ליאש עצמו בשום פנים ואפן, כי אפלו אם הוא כמו שהוא, אף על פי כן עדין יכול לחטף תורה ומצוות ומעשים טובים, ולזכות לחלק טוב לעולם הבא, רק צריך לחזק את עצמו מאד בהנקדות טובות שמוצא בעצמו עדין, ויודע ויאמין כי עדין יש לו תקנה לשוב להשם יתברך באמת, ולתקן הכל; ותאמין לי אם תלך בדרך הזה, אז אף פעם לא תפל בדרך, ותמיד תהיה שש ושמח על נעם חלקך ששם גורליך אצל רבנו ז"ל, ואתה נמצא בקהלה קדושה כמו קהלתנו שהיא חממה של אמונה, אשר אין טוב מזה, אשרנו מה טוב חלקנו ומה נעים גורלנו ומה יפה ירושתנו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתשס"ג.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר אחרי קדושים ז' איר התשע"ג

שלום רב אל ... תחי'

את צריכה לדעת שכל יום ויום הוא יום חדש, ואסור לבלבל את עצמו מיום ליום, וכל אשה שעובר עליה משברים וגלים, זה רק מחמת שחושבת ודואגת מה יהיה למחר, או נכנסת בדכאון מה יהיה אתמול וכו', ורבנו ז"ל הזהירנו על זה מאד מאד, ואמר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רע"ב) על הפסוק (תהלים צ"ה) "היום אם בקלו תשמעו" אם אתם רוצים לשמע בקולו יתברך, אתם צריכים לחיות רק מה שביום הזה, לא מה שהיה אתמול, ולא מה שיהיה מחר, אין לנו רק את היום הזה, ולידע שכל יום הוא יום, ובכל יום יום יכולים לחטף בו טוב אמתי ונצחי, ובאמת אמרו חכמינו הקדושים

(קהלת רבה פרשה א' סימן ה') על הפסוק (קהלת א' ד') "דור הולך ודור בא" רבי יודן בשם רבי לוי אומר אין לך בכל יום ויום שאין נולדין בו ששים רבוא ומתים בו ששים רבוא ומה טעם דור הולך ודור בא, הינו שכל יום ויום הוא דור חדש, ואשרי מי שיודע איך לנצל את היום הזה שזה דור שלם, ולכן אל תהי בטלנית, תקחי את עצמך בידיך, ותפסיקי לדאג מה יהיה מחר, ומכל שכן לא להכנס בעצבות ובדכאון מה היה אתמול, כי אין לך רק את היום הזה, ואם תלכי בצורה כזו, כל החיים שלך יהיה אחרת לגמרי, אשרי האשה שיכולה להתנהג ככה לא להתבלבל לא מהאתמול ומכל שכן לא מהמחר, ועל ידי זה היא תחיה חיים טובים, חיים נעימים, חיים מאשרים, ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותה, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, ולכן תקחי את עצמך בידיך, ותראי שכל החיים שלך ישתנו לטובה, אשרנו מה טוב חלקנו ומה נעים גורלנו שיש לנו רבי כזה, שרק רוצה את הטוב שלנו. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתשד.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר אחרי קדושים ה'תשע"ג
שלום רב אל ... תחי'

אני מאד מאד מבקש אותך שתראי להתחזק ביתר שאת וביתר עז, את הזכות שיש לך אי אפשר להסביר כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ברכות דף י"א:) גדולה הבטחה שהבטיחן הקדוש ברוך הוא לנשים יותר מן האנשים נשים במאי כזכין באקרויני בניהו לבאי פנישתא, השכר של הנשים זה גדול מאד מאד שהיא מעוררת ומשמחת את בעלה שילמד תורה ומכינה את הילדים לתלמוד תורה ולבית ספר אין יותר זכות גדולה מזה.

ולכן אני מאד מבקש אותך ראי להתחזק ולהיות רק בשמחה ולשמח את בעלך והקדוש ברוך הוא יעזר שנזכה להרחיב את פעלת הקהלה הקדושה שלנו שהיא חממה של אמונה ונזכה לשמח בשמחת ילדותנו.

אני מאד מאד מבקש אותך שהלילה בשעה 9:30 תבואי אל הבית הפנסט הגדול שזה מאד הכרחי יש לי נושאים מאד חשובים ללבן ואני בטוח שתציתי אותי ותבואי ותביאי גם את החברות שלך.

הקדוש ברוך הוא השומע בתפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מתפלל ומבקש בעדך תמיד שבכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתשסה.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר אחרי-קדושים ח' איר התשע"ג

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל היקר לי מאד ... נרו

יאיר

מאד מאד אני מבקש אותך שתתחזק בכל מיני אפנים שבעולם כי החיים לא קלים לאף אחד, והעקר בזה העולם הוא התחזקות כפי שאדם מחזק את עצמו כך זוכה לעבר את זה העולם בשלום, ועקר ההתחזקות הוא על ידי התחזקות בו יתברך, ואמרו חכמינו הקדושים (תמיד כ"ח עמוד א') איזה הוא דרך ישרה שיבור לו האדם יחזיק באמונה יתרה אדם צריך להיות מאד מאד חזק באמונה בהקדוש ברוך הוא לידע להודיע ולהודע שאין בלעדיו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא ודבר גדול ודבר קטן לא נעשה בעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון וכפי שאדם מחדיר בעצמו ידיעות אלו כל החיים שלו הולכים בצורה אחרת לגמרי.

ולכן אל תהיה בטלן תתחזק באמונה פשוטה בו יתברך ואו החיים שלך ישתנו לגמרי לטובה.

מה אמר לך ידי היקר אנחנו צריכים מאד מאד לשמח שאנחנו מקרבים לרבה כזה שמחזק ומעודד ומשמח אותנו אשרנו מה טוב חלקנו

ומה נעים גורלנו ומה יפה ירושתנו, טוב להודות להקדש ברוך הוא על כל החסד חנם שעשה אתנו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתשסו.

בעזרת השם יתברך, יום ו' לסדר אחרי-קדושים ט' איר ה'תשע"ג
שָׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִי'

מה אמר לך החיים בזה העולם לא קלים לאף אחד, כל אחד יש לו את הנסיונות הקשים והמרים שלו, אבל העקר גדלת בת ישראל שיכולה להחזיק מעמד בזה העולם ולא נשברת משום דבר.

זכרי היטב היטב מה שדברתי עמך אתמול בלילה אשה חזקה היא עטרת תפארת בעלה כשאשה חזקה ביראת שמים, כשהיא חזקה בצניעות, אזי היא יכולה להשפיע גם על בעלה וגם על הילדים, כי הכל תלוי בכח האשה, האשה נקראת אשת חיל, עקרת הבית, עקר הבית, ולכן אם את התחזקי ביראת שמים על ידי זה תעוררי את בעלך שילך להתפלל את השלש תפלות הקבועות בבית הכנסת, אין דבר כזה שהבעל ישן לו עד אחר הצהרים ולא הולך להתפלל במנין, שיקבע לעצמו שעור קטן במקרא קצת חמש ותרגום כל יום מפרשת השבוע, משנה לכל הפחות פרק משניות אחד שלמוד משנ"ה עולה כמספר פרנס"ה אם לומדים משניות יש פרנסה, גמרא שילמד את הדף היומי דף גמרא ליום זה חיות לנפש.

תלמדי יחד עם בעלך כל יום כמה הלכות, ואם תעשי כך ותתעקשי על דבר זה בתקף אזי תראי איהו שלא יקח הרבה זמן איהו השלום בית שלך יתקן וישלם.

אשה יש לה כחות הנפש בלתי מגבלים הכל תלוי בהאשה אם היא חזקה אזי גם הבעל יהיה חזק ואם היא תהיה חלשה וקלת דעת אזי הבעל ידרדר פי אלף פשוטו כמשמעו.

הכל תלוי בהאשה בבית אם היא הולכת בצניעות לא מסתובבת בחוץ בלי גרבים וכו' נזהרת שלא יראו את שערות ראשה, תברך ברכות בכלל וברכת המזון בפרט אזי היא תהיה דגמא לבעלה ולהילדים ואז הבית יהיה בית לתפארת אבל אם האשה היא קלת דעת וכו' אזי תהיה בטוחה שמקדם או אחר כך השלום בית שלה יתפרק פחות או יותר.

נא ונא תעשי התחלה חדשה אל תתיאשי דעי לך שיש לך כחות הנפש בלתי רגילים אם את תהיי חזקה מאד גם בעלך יהי חזק ויהיה האהבה והכבוד שרוי בניכם אבל אם תהיי קלת דעת הכל יתפרק לכסוף.

ולכן תציתי אותי ואז תראי איזה בית לתפארת יהיה לך.

אל תניחי שידברו לשון הרע בתוך הבית תראי שבעלך יספר ספור של צדיקים בשלחן השבת תשירו ביחד זמירות ואז השכינה תשרה בתוך הבית. אני מאד מאד מקווה שמה שדברתי עמכם אתמול בלילה עדין מעורר את לבך.

כל הדבורים הם דבורי רבנו ז"ל אנחנו כלנו מקרבים אל רבנו ז"ל קהלתנו הקדושה הולכת ומתנהגת רק על פי דרכי רבנו ז"ל.

אשרי האשה שמדברת עמו יתברך בכל יום ואז טוב לה כל הימים.

המאחל לך שבת שלום

בתשסז.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר אחרי-קדושים ט' איר ה'תשע"ג שלום וברכה אל ... נרו יאיר ויזרח

באתי לבקש אותך שתראה לקחת עצמך בידך זכור גם זכור אשר אתה מקרב אל רבנו ז"ל ולכן תראה לצית אותו.

רַבְנוּ ז"ל הִזְהִירוּנוּ עַל שְׂמֻחָה, הָאִם אַתָּה שְׂמֵחַ? הָאִם אַתָּה מְשֻׂמַּח אֶת אֲשֶׁרְךָ?

רַבְנוּ ז"ל הִקְפִּיד מְאֹד עַל חֲנוּךְ הַיְלָדִים וְשָׁלָא יִכּוּ אוֹתָם הָאִם אַתָּה מְקִים אֶת זֶה? הַצְדִּיק הַרַש"ב מְלוֹבְבוּיטְשׁ זי"ע אָמַר חֲנוּךְ הַיְלָדִים עוֹלָה עַל כָּל הַמְצוּוֹת שֶׁבַתּוֹרָה כִּי הַתְּכַלִּית לְהַבִּיא יְלָדִים בְּזֶה הָעוֹלָם לְחֻנְכָם לְאַמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ לְקִיּוֹם מְצוּוֹתָיו יִתְבָּרַךְ הָאִם אַתָּה שׁוֹמֵר עַל יְלָדֶיךָ וּבִפְרָט בְּשַׁבַּת שְׁלָא יִסְתַּוְּבָבוּ עַל הָרַחֲוֹבוֹת?

רַבְנוּ ז"ל הִזְהִירוּנוּ מְאֹד מְאֹד עַל הָאֲהָבָה אַחֻוּה וְרַעוּת בֵּין אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ וּבִפְרוּשׁ אָמַר הָעוֹלָם יִקְנָאוּ אֶתְכֶם עַל גְּדֹל הָאֲהָבָה שֶׁיְהִיָּה בֵּינֵיכֶם הָאִם אַתָּה נִזְהָר בְּזֶה? הָאִם אֵינְךָ זֶה שְׂמַדְבֵּר לְשׁוֹן הָרַע עַל הַזּוּלוֹת?

רַבְנוּ ז"ל הִקְפִּיד מְאֹד שֶׁנִּתְבּוֹדַד כָּל יוֹם עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ וַיִּסְפַּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבַבְנוּ הָאִם אַתָּה מְקִים זֹאת?

אֲפֹלוּ כַּמָּה דְבוּרִים שְׂמַדְבְּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ זֶה הַצְּלָחָה נִצְחִית שְׁאִין כְּמוֹהוּ, וְלִכֵּן אַל תְּהִיָּה בְטֻלָן זֶה הַבַּיִת מְנוּס הַיְחִידִי שֶׁלְךָ לְבִרְתּוֹ רַק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ וְלִכֵּן הַרְגֵל עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּכָל יוֹם וַיּוֹסֵף לוֹ יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבַבְךָ וְאֶת גְּדֹל הַנְּחִת רִוַח שְׂאֲתָה גּוֹרֵם לְמַעְלָה בְּשָׂמִים אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל, יְבוֹא הַיּוֹם וְלֹא תוּכַל לְהוֹדוֹת לִי עַל זֶה שְׁעוֹרְרָתִי אוֹתְךָ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁעַל יְדֵי זֶה נִמְתְּקִים מִמֶּךָ כָּל הַדֵּינִים.

נֹא וְנֹא רְאֵה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי אֲפֹלוּ בְאַמִּירָה בְּעֵלְמָא כִּי כָּל זְמַן שְׂאָדָם פּוֹתַח גְּמֵרָא יִשְׂאָר יְהוּדִי יִרָא שְׂמִים וַיּוֹסֵף שְׂאִינוּ פּוֹתַח אֶת הַגְּמֵרָא הוּא מִתְקַרֵּר לְגֵמְרִי מִיְרָאָת שְׂמִים וּכְבֵר נַעֲשֶׂה קַל שְׁבַקְלִים וְכוּ' וְלִכֵּן תִּקְפִּיד לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי וְאֲפֹלוּ שְׂאֲתָה לֹא מִבֵּין "דָּף גְּמֵרָא מְכַרְחִים לוֹמַר בְּכָל יוֹם" שֶׁזֶה הַצְּלָת נְפֻשׁוֹת וּמִמְשִׁיךְ עַל עֲצֻמוֹ הַד' מְלֹאכֵי שְׂמִירָה גְבוּרִיאַל מִיְכָאֵל ר'פֵּאֵל א'וֹרִיאַל.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמַר אוֹתְךָ מִכָּל רַע וַיִּמְשִׁיךְ עָלֶיךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה.

הַמְּאַחַל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם

בתשסח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדֵּר אַחֲרֵי קְדוּשֵׁים ט' אִיר הַתְּשַׁע"ג
שָׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נִרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח
לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לְךָ, אֲשֶׁרֵנוּ מַה טוֹב חִלְקֵנוּ וּמַה נְעִים גּוֹרְלָנוּ וּמַה יָפֵה יְרוּשָׁתֵנוּ
שְׁאֵנוּ זוֹכִים לְהִיּוֹת מְקַרְבִּים אֶל רַבְּנוּ ז"ל. דַּע לְךָ שְׁעַקְר הַהִתְקַרְבוּת אֶל רַבְּנוּ
ז"ל הוּא עַל יְדֵי שְׁזוּרְקִים אֶת הַשֶּׁכֶל לְגַמְרֵי, כְּמוֹ שְׁאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֵק
א' סִימָן קכג) הָעַקְר וְהִיסוּד שֶׁהַכֵּל תְּלוּי בּוֹ הוּא הַהִתְקַרְבוּת לְהַצְדִּיק וּלְצִיַּת
אוֹתוֹ עַל כֹּל אֲשֶׁר יֵאמַר פִּי הוּא זֶה, דְּבַר גְּדוֹל וְדְבַר קָטָן, עֵינֵי שָׁם. וְכֵן
אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֵק ב' סִימָן יב) כְּשֶׁאֲדָם הוֹלֵךְ אַחַר שְׁכָלוֹ וְחִכְמָתוֹ הוּא יָכוֹל
לְבוֹא לְיַדֵּי טְעִיּוֹת גְּדוֹלוֹת וּלְקַלְקֵל הַרְבֵּה מְאֹד וְכוּ' וְכוּ', וְעַקְר הַיְהִדוּת הוּא
תְּמִימוּת וּפְשִׁיטוּת, וְאֵלוּ הַדְּבָרִים הֵם יְסוּדוֹת עַקְרִיִּים בְּהִתְקַרְבוּת אֶל רַבְּנוּ
ז"ל, לְהַשְׁלִיךְ מִמֶּנּוּ אֶת הַחִכְמוֹת שֶׁבְּאִמַּת הֵם שְׁטִיּוֹת וְכוּ'.

אַתָּה כְּבָר בֵּן שְׁלֹשִׁים וְהַכֶּרֶת בַּחוּרָה, וּשְׁנַיִכֶם מְרָצִים וַיֵּשׁ מְשִׁיכָה
בֵּינֵיכֶם, אַזִּי מָה אַתָּה מַחְפָּה? גּוֹמְרִים אֶת הַשְּׂדוּף בְּשָׁעָה טוֹבָה וּמְצַלַּחַת
וּמִתְחַתְּנִים.

בְּעֵינֵי פוֹרִיּוֹת וְכוּ' הַיּוֹם יֵשׁ בְּתַחוּם הַזֶּה הַתְּקַדְמוֹת מְאֹד מְאֹד גְּדוֹלָה,
וְזוֹ לֹא בְּעֵינָה, וּבַפְּרָטִיּוֹת שֶׁהַמְּפַתַּח שֶׁל הַיְלָדִים הוּא רַק בִּידוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלִכֵּן
מָה אַתָּה דוֹאֵג? כֹּל הַחַיִּים שֶׁלָּנוּ תְלוּיִים רַק בִּידוֹ יִתְבָּרֵךְ וְאֵנְחָנוּ צְרִיכִים
אוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ עַל כֹּל פְּרָט וּפְרָט, לֹא רַק עַל יְלָדִים, אַזִּי מָה אַתֶּם דוֹאֵגִים?
וְלָמָּה בְּשִׁבִיל דְּמִיוֹנוֹת נְפָרְדִּים, וַיֵּשׁ לְשְׁנַיִכֶם צַעַר וְעִגְמוֹת נֶפֶשׁ גְּדוֹלִים בְּחִנָּם,
רַק מַחְמַת שֶׁהַסֵּמ"ך-מ"ם רוֹצֵה לְהַפְרִיד בֵּינֵיכֶם וְכוּ'? וְעוֹד תְּסַבְּלוּ כְּמָה
שְׁנַיִם גִּיהֵנָם וְכוּ', וְלִכֵּן שָׁמַע בְּקוֹלִי וְתַכְּךָ וּמִיד תִּגְמְרוּ אֶת הַשְּׂדוּף בְּכִי טוֹב,
וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַצְלִיחַ אֶת דְּרַכְכֶם וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנוּ תַצְלִיחוּ וְתִשְׁכְּלוּ.

רַק חִזְקוּ שְׁנַיִכֶם בְּאִמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ שְׁזֵה יָבִיא אֶתְכֶם לְשִׁמְחָה אֲמִיתִית,

כי אין עוד שמחה כְּשֶׁמַּחַת הָאָמוּנָה, וְכֵן אֵין עוֹד חַיִּים טוֹבִים וְנִעִימִים כְּמוֹ הָאָמוּנָה וְהַשְּׂמֵחָה שְׂמֵשָׁרִים קִדְשָׁה וַיִּשׁוּב הַדַּעַת בְּאָדָם.

הַמֵּאַחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

בתשסט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי לְסֵדֶר אַחֲרֵי-קְדוּשִׁים ט' אִיר ה'תשע"ג
שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה אֵל ... נִרוּ יֵאִיר וַיִּזְרַח
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן, תַּכְנִיט בְּדַעְתָּךְ טוֹב אִם יֵשׁ לָךְ רַב שְׂאֵתָה מִקְּבַל מִמְּנוּ חַיִּוֹת וְהַתְּחַזְּקוֹת, וְהַעֲקֹר שְׁעַל יָדוֹ אֶתָּה זוֹכָה לְלַמַּד תּוֹרָה, וְעַל יָדוֹ אֶתָּה מִתְּבוֹדֵד עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, אֵל תַּחְלִיפֵהוּ בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפֹּן כִּי זֶהוּ רַבָּךְ וְזֶהוּ שָׂרֵשׁ נִשְׁמָתָךְ.

בְּוִדְאֵי צְרִיכִים לְשֹׁמֵר מְאֹד בְּדַבָּר זֶה, וְאִם הָרַב הַזֶּה אֵינוֹ מְבִיא אוֹתָךְ לְלַמּוֹד תּוֹרָה, דַּע לָךְ שֶׁהַכֵּל שְׁקָר וְהַכֵּל הַבְּלִים כִּי בְּלֵי תּוֹרָה הַכֵּל דְּמִיּוֹן אֶחָד גְּדוֹל, וּכְבֹר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שיחות הַר"ן סִימָן ו') הַיִּצֵּר הָרָע נִדְמָה כְּמוֹ שְׂאֶחָד רֵץ עִם יָד סְגוּרָה, וְאֲנָשִׁים רְצִים אַחֲרָיו, וּלְבַסּוֹף פּוֹתַח אֶת יָדוֹ וְרוֹאִים שֶׁהִיא רִיקָה, נִמְצָא שְׂרָצְתִי אַחֵר מִיִּשְׁהוּ שֶׁחֲשַׁבְתִּי שֶׁהוּא צָדִיק, וּלְבַסּוֹף מְאוּמָה אֵין בְּיָדִי, וְנִמְצָא שְׂרָצְתִי אַחֲרָיו יָמִים וְשָׁנִים וְכוּ' וְשׁוֹם דְּבָר לֹא קַבְלָתִי מִמְּנוּ וְהַכֵּל הָיָה דְּמִיּוֹן גְּדוֹל וְכוּ'.

וְלָכֵן אִם יֵשׁ רַב שְׂאֵתָה כֵּן מִקְּבַל מִמְּנוּ הַתְּחַזְּקוֹת וְחַשֵּׁק לְלַמּוֹד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אֵל תַּחְלִיפֵהוּ בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפֹּן עִם שׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַע עוֹלָם.

וְהִנֵּה רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (חַיֵּי מוֹהַר"ן סִימָן תַּקנ"א) בְּעֶגְזֵי תַּפְּלַת הַצְּדִיקִים, לְפַעְמִים נִשְׁמַע וְנִתְקַבַּל תַּפְּלוּתֵיהֶם בְּשָׂמִים וּלְפַעְמִים לֹא, כְּמוּבָא בְּזֵהָר (וַיִּרָא קוּה) זְמַנִּין דְּשָׁמַע וְזְמַנִּין דְּלֹא שָׁמַע, וְלָכֵן אֵין לְהַקְשׁוֹת עַל תַּפְּלַת הַצְּדִיקִים אִם פַּעַם הִיא לֹא מִתְקַבַּלָּת.

בְּעֵינַי קִשְׁיוֹת עַל הַצְדִּיקִים אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן נב) כְּמוֹ שֵׁשׁ קִשְׁיוֹת עַל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי בְּדָבָר רוּחָנִי שֵׁאִי אֶפְשֶׁר לְתַפֵּס בְּשִׁכְלִי הַמְּגֻשָּׁם וְכוּ' הִהְכַרַח שִׁיְהִיו קִשְׁיוֹת וּסְפָקוֹת, כִּי אֵיךְ שִׁכְלִי גַם וּמְגֻשָּׁם יִבִּין אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא? כְּמוֹ כֵּן, צְדִיקִים מִתְדַמִּים לְקוֹנֵם, הֲרֵי צְדִיק אֲמַת הוּא בְּטֵל וּמְבֻטָּל לְגַמְרֵי אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמוֹכֵן וּמְזַמֵּן לְמַסַּר אֶת גּוּפוֹ נִפְשׁוֹ וְנִשְׁמָתוֹ בְּכָל יוֹם, בְּכָל שָׁעָה וּבְכָל רֵגַע אֵלָיו יִתְבַרֵּךְ, אִם כֵּן אֵיךְ יְכוּלִים אֲנִשִּׁים קִטְנֵי עָרֶךְ וְכוּ' עִם שִׁכְלִי גַם וּמְגֻשָּׁם לְהַבִּין אֶת הַצְדִּיק הָאֲמַת, אֲזִי בּוֹדָאֵי יַעֲלוּ עַל לַבְּנוֹ קִשְׁיוֹת וּסְפָקוֹת עָלָיו, וְלִכֵּן אוֹי לוֹ לְמִי שֵׁשׁ לוֹ קִשְׁיוֹת עַל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְעַל הַצְדִּיקִים, וְאַשְׁרֵי מִי שֵׁאִין לוֹ שׁוֹם קִשְׁיוֹת עַל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְעַל הַצְדִּיקִים.

הַמְּאַחַל לָךְ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם

בתשע.

בְּעֵזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבַרֵּךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עָרַב-שַׁבַּת-קָדֵשׁ לְסֹדֵר אַחֲרֵי-קְדוּשֵׁים ט' אִיר ה'תשע"ג שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל כְּלָלִיוֹת אֲנִשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" הַגְּדִירִים "בִּיבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב" הוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תְּמִיד.

דַּעוּ לָכֶם אֲנִשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים כִּי קִהַלְתָּנוּ הַקְּדוּשָׁה כָּאֵן בִּיבְנָאֵל הִיא קִהְלָה יְחִידָה בְּמִינָה חֲמֻמָּה שֶׁל אֲמוּנָה גֵן עַדֵן הַתַּחַתוֹן מִמֶּשׁ וְזֶה קִהְלָה פְּרָטִית שְׁבָנִיתִי וְטַפְחָתִי בְּמַסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה זֶה חֲצִי יוֹבֵל שָׁנִים אֵיזָה צָרוֹת וְיִסוּרִים וְעִגְמַת נֶפֶשׁ וּמְרִירוֹת סְבֻלָּתִי מִהַסְמָךְ-מִם ימ"ש עַד שְׁזַכִּיתִי לְהַקִּים אֶת הַקִּהְלָה הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה, וְלִכֵּן בְּקִשְׁתִּי מִכֶּם שְׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד עַל הַכֶּרֶם שְׁנַטְעֵתִי בְּמַסִּירוֹת נֶפֶשׁ וְאֵל תַּתְּנוּ שְׁיִבּוֹאוּ שׁוֹעֲלִים קִטְנִים וְיַחַבְלוּ לִי אֶת הַכֶּרֶם, כִּי אֲנִי לֹא יִתֵּן אֶת זֶה בְּשׁוֹם פָּנִים וְאַפֵּן.

הַקִּהְלָה הַקְּדוּשָׁה שְׁלָנוּ מִתְנַהֶגֶת אֶךְ וְרַק עַל פִּי דְבָרֵי רַבֵּנוּ ז"ל וְלִכֵּן מִי שְׁלֹא מִתְאַיֵם לוֹ הַקִּהְלָה הַזֶּה שִׁיחַפֵּשׂ מְקוֹם אַחַר אֲצִלָּנוּ רַק דְּבַר רַבֵּנוּ ז"ל קוֹבֵעַ אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַפִּיד שְׁלֹא יִסְתַּוְּבּוּ בִּינֵינוּ אֲנִשֵׁי דְלֹא מְעַלִּי כְּגוֹן בַּחוּרִים בְּלִיעַל (פּוֹשְׁטָקִים) אוֹ אֵלוֹ שְׁלוֹקָחִים סְמִים וְכוּ' וְכָל מִינֵי פּוֹשְׁעִים וְכוּ'.

פה אין לָהֶם מְקוֹם כָּלֵל, וְאִם רוֹאִים אֵיזָה בְּחוּר רִיק אוּ פוּחוּ אוּ תַמְהוּנִי אוּ מְשֻׁנָּה תִכְפֵּי וּמִיד לְהוֹצִיאוּ אוּ לְמָסְרוּ לְמִשְׁטָרָה, פֶּה בִּיבְנֵאֵל וּבְכַרְט בְּקַהֲלָתְנוּ הַקְדוּשָׁה אֵינָה מְעָרִי מְקַלֵּט פֶּה אֶצְלָנוּ אֵין מְקוֹם לְהוֹלְכֵי רְכִיל וְכוּ' בְּעֲלֵי מַחֲלָקַת וְכוּ' אוּ פוֹשְׁעִים עֲבָרִינִים וְאֵנִי מְאֹד מְקַפִּיד עַל זֶה.

הַקְהֵלָה שְׁלָנוּ הִיא קְהֵלָה שֶׁל תּוֹרָה וּתְפִלָּה, הַקְמַתִי אֶת "הַבַּיִת הַרוֹאָה" וְכוּ אַרְבַּע דִּינִים מְמַחִים וְכָל דָּבָר גְּדוֹל אוּ קָטָן לְשָׂאֵל אוֹתָם עַל פִּי הַלֵּכָה שְׂלֵא יִהְיֶה כְּאֵן אֵיזָה הַדְּיוּט קוֹפֵץ בְּרֹאשׁ תְּהֵלָה לְאֵל יֵשׁ לָנוּ "בַּיִת הַרוֹאָה" וְלָכֵן כָּל שְׂאֵלָה בְּהֵלְכָה לְשָׂאֵל אַךְ וְרַק אוֹתָם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁנֹזְכָה לְקַדֵּשׁ שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ וְנִהְיֶה לְנַחַת רוּחַ לּוֹ יִתְבָּרַךְ.

הַמְאֲחֵל לָכֶם שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם

בתשע"א.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְתֵּי-קַדֵּשׁ לְסֹדֵר אַחֲרֵי קְדוּשִׁים י' אִיר ה'תשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲנִי'

לְנַכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְהִיּוֹת פְּתוּחָה עִם בְּעֵלְךָ וְלוֹמַר לוֹ חַד מִשְׁמַעֲיִת, קִדְּם כָּל עֶצֶם הַעֲבָדָה שֶׁהוּא הוֹלֵךְ אֶל עֲרַבִּים גּוֹיִים וְכוּ' זֶה מְרָאָה שֶׁהוּא אִישׁ גֹּס וּמְגֻשָּׁם, כִּי בַר יִשְׂרָאֵל שֵׁישׁ לוֹ נִשְׁמָה קְדוּשָׁה אַךְ פֶּעַם לֹא יִתְעַרֵב עִם גּוֹיִים נִכְרִים וְכוּ' וּמְכַל שֶׁכֵּן שְׂלֵא יֵאָכֵל וְיִשְׁתֶּה שֵׁם, וְהַדְּבָר הַשְּׁנִי אִם הוּא שׁוֹתֵה מִשְׁקָאוֹת חֲרִיפִים שֶׁזֶה מְבִיא לְיַדֵּי שְׁכָרוֹת כְּכָר אֲמַר רַבְּנֵי ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲרָן חֶלֶק ב' סִימָן כו) שֶׁעַל יְדֵי שְׁכָרוֹת שׁוֹכַח אֶת כָּל הַמְצוּוֹת שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נִתֵּן לָנוּ, וּמְכַל שֶׁכֵּן כְּשֶׁאֲחַד לּוֹקַח סְמִים הוּא שׁוֹרֵף אֶת תְּאֵי הַמַּח שֶׁלוֹ וּכְכָר לֹא מְסַגֵּל לְחֶשֶׁב יִשָּׁר וְכוּ' וְהוּא כְּכָר יוֹצֵא מִהַמְצִיאוֹת לְגַמְרֵי. וְלָכֵן עֲלֶיךָ לְהִזְהִיר אוֹתוֹ שְׂאֵם הוּא לֹא יִפְסִיק עִם הַזְּכָל הַזֶּה אֶת מַתְגַּרְשֵׁת מִמֶּנּוּ, כִּי שְׁכוּר אוּ מִי שְׁלוֹקַח סְמִים אִם לֹא מְטַפֵּל בְּעַצְמוֹ אֵין לוֹ תְּקֵנָה, וְכָךְ יִבְלֶה אֶת

חזיו וכו' ולבסוף יגמר בבית סהר. ואשה לא מתייבת לסבל מבעל שכור או לוקח סמים וכו' ומפל שכן כשמשתובב עם גויים, בודאי הוא בוגד באשתו בלי שום ספק.

הקדוש ברוך הוא יחזיר את עם ישראל בתשובה שלמה.

המאחל לך שבוע טוב ומברךך

בתשעב.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר אחרי קדושים י' איר ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר ויזרח

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך לדעת אשר עקר גבורת בר ישראל, הוא כשזוכה לחזק את עצמו בכל המצבים שבעולם.

הרי האדם נדמה כמו שהוא שט בספינה קטנה בים סוער וגועש, וכל רגע האניה תשבר והוא יטבע בתוך המים וכו' ועקר גבורת רב החובל (הקפיטן) שיכול להוליך את האניה בתוך הים הסוער, ושומר כל רגע שהאניה לא תטבע בתוך הים ואז הכל אבוד וכו'. כמו כן ויותר מכן, האדם עובר בזה העולם משברים וגלים מגיל קטנות זה בכה וזה בכה וכו' ועקר גדלתו שיכול להחזיק מעמד ולא להשבר משום דבר.

ולכן ראה לחזק עצמך בכל הכחות ואל תניח עצמך לפל ביאוש ודכאון, וזה נעשה על ידי שתי דרכים שנתן לנו רבנו ז"ל:

א. לעשות כל מיני פעולות שבעולם להיות רק בשמחה, לשמח את עצמו בכל מה שרק יכול. ואף שלהגיע לשמחה זו העבודה הכי קשה, כי אדם נמשך תמיד אל העצבות, המרירות והדכאון וכו' עם כל זאת צריכים להכריח את עצמו להיות בשמחה, שזה מביא הצלחה לאדם כמו שאמר

רַבְּנוּ ז"ל (ספר המדות אות הצלחה חלק ב' סימן א') מִי שֶׁהוּא שֹׁמֵחַ תָּמִיד עַל יְדֵי זֶה הוּא מְצַלִּיחַ.

ב. לַהֲרִיגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ בְּלִשׁוֹן שְׂרָגִיל בָּהּ, וְהַשִּׁיחָה הַזֹּאת צְרִיכָה לְהִיּוֹת בְּשִׁפְהָ עֲמֻמִּית, בְּתַמְיִמוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה בְּלִי שׁוֹם חֲכָמוֹת וְהַשְׁכָּלוֹת כָּלָל. וְאִם שֶׁבִּתְחִלָּה יִהְיֶה נְדָמָה לָּךְ כְּאִלוֹ לֹא שׁוֹמְעִים אוֹתָךְ וְכוּ' אֵין דְּבַר כְּזֶה! כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁאֲדָם מְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ נִשְׁמָע וְנִתְקַבֵּל בְּשָׂמִים. וְלִכֵּן הִרְגַל עֲצָמְךָ לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמוֹ יִתְבָּרַךְ וְעַל יְדֵי זֶה תִּרְאֶה לְבִסוּף יְשׁוּעָה גְּדוֹלָה, שֶׁתִּצָּא מֵעֲצָמְךָ, וְתִהְיֶה עֲצָמְאִי, וְתִצְלִיחַ בְּכָל דְּרָכֶיךָ. וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (ספר המדות אות ישועה סימן ג') עַל יְדֵי הַתְּבוּדוֹת בָּא יְשׁוּעָה.

בְּיִדְּאֵי כּוֹאֵב לָךְ כָּל הָעֶבֶר הֲלֹא טוֹב שֶׁלָּךְ וְכוּ', עִם כָּל זֹאת, קַח אֶת הַפֶּלֶל הַזֶּה: לֹא בּוֹכִים עַל מַה שֶׁהָיָה וְכוּ' צְרִיכִים רַק לְהִסְתַּכֵּל קְדִימָה בַּחַיִּים, וְתִהְיֶה לְאֵל אֶתָּה צְעִיר וְכָל הָעוֹלָם לְפָנֶיךָ, וְדִיקָא עַל יְדֵי שֶׁעֲבַרְתָּ מַה שֶׁעֲבַרְתָּ וְכוּ' זֶה יְכוּל לְתַת לָךְ דְּחִיפָה קְדִימָה, וְאִז תִּצְלִיחַ.

רַק תִּקְיָם אֶת שְׁתֵּי הָעֲצוֹת הָאֵלוֹ "שִׂמְחָה וְהַתְּבוּדוֹת" שֶׁהֵן הַיְסוּדוֹת אֲצֵל רַבְּנוּ ז"ל, וְעַל יְדֵי זֶה בּוֹנִים אֶת הַמַּהוּת שְׁלוֹ וּמְצַלִּיחִים בַּחַיִּים, רַק אַל תִּכְנַס בְּיָאוֹשׁ וְאֵל תֹּאמַר שֶׁמֶמֶךָ כְּבָר לֹא יֵצֵא שׁוֹם דְּבַר וְכְדוּמָה, כִּי הַכֹּל הֵבֵל הַבָּלִים, כָּל זְמַן שֶׁאֲדָם חַי הוּא יְכוּל לְהַפִּיךְ אֶת הַמְּזֹל שְׁלוֹ לְטוֹבָה וְיְכוּל לְהַתְּעִלוֹת בְּתַכְלִית הָעֲלִיָּה.

הָעֶקֶר הוּא הַרְצוֹן הַחֹזֵק, וְכִשְׂרִיצָה לְהַשְׁתַּנּוֹת לְטוֹבָה, כִּף יִהְיֶה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שְׁבוּעַ טוֹב

בְּתַשַׁעַג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר אָמַר י"א אִיר ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֶי חִלְקֶךָ שְׁאַתָּה זֹכָה וּמְזֹכָה אֶת הָרַבִּים, וּמִשָּׁקָה אוֹתָם עִם מִימֵי הַנַּחַל נוֹבֵעַ מִקּוֹר חֲכָמָה, אֲשֶׁר הַזְכוּת הַזֹּאת תִּגַּן עֲלֶיךָ בְּכָל מְקוֹם שֶׁרַק תִּבְּוֵא.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת נֶאֱוָף סִימָן מֵא) תִּקְוֶן לְהוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה שִׁישְׁתַּדֵּל לְהַחְזִיר בְּנֵי אָדָם בְּתִשׁוּבָה, וְלִכְּנֹן אֶתְּךָ צָרִיךְ לַעֲסֹק בְּמִצְוָה זוֹ - לְהַפְיֵץ אֶת תּוֹרָתוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וְזֶה יִהְיֶה תִּקְוֶן גְּדוֹל בְּשִׁבְלֶיךָ וּבְשִׁבְלֵי הַיְלָדִים שֶׁלָּךְ שְׂגָם נִפְגְּמוּ בַחֲטָא הַמְּגַנֶּה הַזֶּה.

אֶתְּךָ צָרִיךְ לְדַעַת אֲשֶׁר עַל יְדֵי הַחֲטָא שֶׁל הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה מְאַבְדִּין אֶת הַמְזֵל, שֶׁהוּא רֵאשִׁי תְבוֹת מ'וֹצִיא זֶרַע לְבִטְלָה, כִּי הַחֲטָא הַזֶּה עוֹקֵר אֶת מְזֵלוֹ שֶׁל הָאָדָם, וְלִכְּנֹן רֵאשִׁי לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה עַל הַחֲטָא הַזֶּה, וְאִז הַכֹּל יִתְקַן בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם, וְגַם הַיְלָדִים שִׁיחְזְרוּ בְּתִשׁוּבָה עַל הַחֲטָא הַמְּגַנֶּה הַזֶּה שֶׁל הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה וְאִז יִתְהַפֵּךְ מְזֵלְם לְטוֹבָה.

נֵא וְנֵא לְדָאג שֶׁהִבַּת תַּעֲזֹב אֶת הַגּוֹיִים שֶׁהִיא מִתְחַבֶּרֶת אֲלֵיהֶם, כִּי מֶרֶה תִּהְיֶה לָּהּ בְּאַחֲרוֹנָה אִם תִּמְשִׁיךְ בְּזָנוּת עִם גּוֹיִים רַחֲמָנָא לִיִּצְלֹן, כִּי עַל הַכֹּל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹחֵל רַק לֹא עַל זָנוּת. חֲטָא שֶׁל זָנוּת וְשֶׁל הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה מְבִיא חֲרָבָן עַל הַבַּיִת, וְכֹל בְּנֵי הַבַּיִת סוֹבְלִים אַחַר כָּךְ מִזֶּה. וְלִכְּנֹן תִּקְבֹּץ אֶת יְלָדֶיךָ וּבִפְרָט אֶת הַבֵּת, וְתִזְהֵר אוֹתָם עַל דְּבַר זֶה מְאֹד, כִּי בְּשִׁבְלֵי חֲטָאִים אֵלוֹ שֶׁל זָנוּת וְהוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה מְאַבְדִּין הַכֹּל בְּכָל מְקוֹם, וְחֲבָל שֶׁאַתֶּם סוֹבְלִים כָּל כָּךְ הַרְבֵּה שָׁנִים רַק בְּשִׁבְלֵי חֲטָאִים הָאֵלוֹ שִׁישׁ בְּבֵיתְכֶם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁאַמֵּר לְעוֹלָמוֹ דֵּי יֵאמֵר לְצָרוֹתֵיכֶם דֵּי.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתשעד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרָה אָמַר י"א אִיר ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

מָאד מָאד אָנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׁתַּצִּיט אֶת רַבְנוּ ז"ל שְׁאָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת סִימָן רע"ג) שְׁטוֹב לְהֵאָדָם לְהִרְגִיל עֲצָמוּ שְׁיַחֲיָה עֲצָמוּ בְּאֵיזָה נִגּוּן, כִּי נִגּוּן יֵשׁ לוֹ כַּח גְּדוֹל לְעוֹרֵר וּלְחַזֵּק אֶתְּהָ אָדָם וְאֶפְלוּ מִי שְׁאִינוּ יְכוּל לְנַגֵּן אָף עַל פִּי בֶן בֵּינוּ לְבֵין עֲצָמוּ הוּא יְכוּל לְנַגֵּן אֵיזָה נִגּוּן שֶׁרַק יִרְצָה הָעֵקֶר לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמוּ, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים הַמּוֹן הַתְּחִזּוֹת כְּפִי פִּגְעֵי וּמִקְרֵי הַזְּמַן שֶׁעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד וְלִכְן אֵין עֲצָה רַק לְהַחֲיוֹת עֲצָמוּ עִם נִגּוּן הָעֵקֶר לֹא לִפְלִי בְּדַעְתּוֹ כָּלֵל מִשׁוֹם דְּבָר וְאֶסוּר לְהַכְנִס בְּלַחֲץ כָּלֵל פֶּעַם אַחַת הַתְּלוּנָן אֶחָד לְהַגְאוֹן הַקְּדוֹשׁ הַסְּטִיפְלָר ז"י עַמָּה זֶה שֵׁיִשׁ שְׁמַנְגָנִים נִגּוּן זְמַן רַב וְזֶה בְּטוֹל תּוֹרָה וְכו' וְצִעַק עָלָיו הַסְּטִיפְלָר ז"י עַ סְפָרֵי מוֹסֵר כְּבָר לֹא לוֹמְדִים הַיּוֹם נִשְׂאָר עוֹד שְׁיִהְיִדִים שָׂרִים אֵיזָה פְּסוּק שֶׁל אַמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ גַּם אֶת זֶה רוֹצִים לְקַחַת מֵהֶם? וּבְאֵמַת אֲצָלוּ שְׁמַעוּ אֵיךְ שְׁמַפְזִם לְעֲצָמוּ אֵיזָה פְּסוּק שֶׁל אַמוּנָה וְחוֹזֵר עַל זֶה פְּעַמִּים אֵין מִסְפָּר וְכֵן קָרָה בְּלִיל שְׁבַת שְׁנֹכְבָה הָאוֹר וְלֹא הִיָּה יְכוּל לְלַמֵּד שְׁמַעוּ אוֹתוֹ שֶׁר אָנִי מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה בְּבִיאַת הַמְּשִׁיחַ וְכו' וְחוֹזֵר עַל זֶה הַמּוֹן פְּעַמִּים.

הַכָּלֵל שְׁאָדָם צְרִיךְ לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמוּ עִם נִגּוּן כְּדִי לְהִיּוֹת חֲזָק בְּאַמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ וְכִמוֹ שְׁאָמַר דָּוִד הַמֶּלֶךְ (תְּהִלִּים ל' ה') "זְמַרְרוּ לַיהוָה" וְהוֹדוּ לְזִכֹּר קִדְשׁוֹ" וּכְתִיב (תְּהִלִּים ק"ה ב') "שִׁירוּ לוֹ זְמַרְרוּ לוֹ שִׁיחוּ בְּכָל נִפְלְאוֹתָיו" הָעֵקֶר לֹא לְהַשְׁבֵּר מִשׁוֹם דְּבָר שֶׁזֶה הִיסוּד אֲצָל רַבְנוּ ז"ל לְהַחֲזִיק מֵעַמֵּד בְּאַמוּנָה הַקְּדוֹשָׁה וְאָמַר רַבְנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת אַמוּנָה סִימָן ל"ג) עַל יְדֵי אַמוּנָה יִסְלַח לָךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל עוֹנוֹתֶיךָ .

מָה אָמַר לָךְ אִם הִיִּיתָ יוֹדֵעַ מָה זֶה לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ לֹא הִיִּיתָ מְבַטֵּל אֶת הַזְּמַן הַיָּקָר לְפִטְפֹּט דְּבָרִים בְּטִלִּים עִם אֲנָשִׁים וְכו' אֲלֵא תְּמִיד הִיִּיתָ שֶׁר שִׁירוֹת וְתִשְׁבַּחוֹת לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

נָא וְנָא חֲטָף וְאָכַל כָּל יוֹם מִקְרָא מִשְׁנָה גְּמָרָא שְׁזֶה הָאוֹצֵר הַנִּצְחִי שְׁלָךְ

וכן תבוא לבית הכנסת להתפלל במנין את השלש תפלות שחרית מנחה
ערבית ואז אל רב טוב הצפון תזכה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתשעה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר אמר י"א איר ה'תשע"ג

שלום רב אל ... תחי'

מאד אבקש אותך שתמסרי את נפשך להיות בשמחה עצומה על אף
הצרות והבלבולים שאת עוברת וכו' וכו' כי בזה שתשמחי בזה את מכירה
בטוב הקדוש ברוך הוא והכרת הטוב זה מדה יקרה עד מאד ובפרט להפיר
טובה להקדוש ברוך הוא שנותן לך את כל צרכיך שזה דבר כלל הברכות
שמברכים בבקר ואלו הברכות מחיבת גם כן לברך כל יום פוקח עורים
זוקף כפופים המכין מצעדי גבר שלא עשני גויה וכו' וכו' ובזה שמהללים
את הקדוש ברוך הוא על הטובות שעושה עמך בזה בעצמו יתבטל ממך
העצבות שבאים מהדאגות שלך.

את צריכה לזכור טוב טוב שפזה העולם אין לך אף אחד רק הקדוש
ברוך הוא ולכן הרגילי עצמך לדבר עמו יתברך שכל דבור עושה רשם גדול
בכל העולמות ותזכרי היטיב אשר הקדוש ברוך הוא אב רחמן ורוצה רק
את הטוב שלך ורוצה רק להטיב לך את מחכה שתבקשי רק ממנו יתברך
כל מה שאת צריכה.

אנחנו צריכים מאד להודות לו יתברך על החסד חנם שעשה עמנו
שקרננו אל צדיק כזה כמו רבנו ז"ל טוב להודות לו תברך תמיד על זה
ובפרט שאת נמצאת בקהלה קדושה שהיא חממה של אמונה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתשעו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרָא אֲמַר י"א אִיר ה'תשע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲנִי'
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁכֵמוֹ שְׂאֵשָׁה צְרִיכָה הַרְבֵּה תְשׁוּמַת לֵב, כְּמוֹ כֵּן גַּם
הַבְּעַל צְרִיךְ הַרְבֵּה תְשׁוּמַת לֵב, וְלִכֵּן אִם הֵייתָ חֲכָמָה וְהֵייתָ עוֹזֶרֶת לְבַעֲלֶךָ
בְּכָל הַתַּחֲוִימוֹת וּמִשְׁתַּדֶּלֶת לְחֻזֵק וּלְעוֹדֵד וּלְשִׁמְחָה אוֹתוֹ, אֲזִי הוּא לֹא הֵיךָ
כָּא לְיָדֵי מִצָּב כְּזֶה שְׂיֵאִים בְּכָל פַּעַם שֶׁהוּא רוֹצֵה לְהִתְאַבֵּד וְכוּ'. כִּנְרָאָה
שְׂאֵת מְאֹד מִלְּחִיצָה אוֹתוֹ וְכוּ' וּמָה יַעֲשֶׂה אָדָם שְׂאִין לוֹ עֲצָבִים חֲזָקִים וְכוּ'
וּמִלְּחִיצִים וּמִשְׁפִּילִים אוֹתוֹ, אֲזִי הוּא מְאִים שֶׁהוּא יִתְאַבֵּד, וְלִכֵּן תַּעֲשִׂי כָּל מָה
שְׂבִיכְלָתֶךָ לְהַפְסִיק לְהִלְחִיץ אוֹתוֹ, כִּי בַעֲלֶךָ הוּא בַּעַל טוֹב מְאֹד, רַק עֲכָשׁוּ
אִין לוֹ עֲבוּדָה, וְלִכֵּן בְּמִקּוֹם שֶׁתִּרְדִּי עָלָיו וְתִשְׁפִּילִי אוֹתוֹ תִּרְאִי לְחֻזֵק אוֹתוֹ
וְאֵז תִּרְאִי אִיךָ שֶׁהוּא יִחְזֹר אֶל עֲצָמוֹ.

הַחֲכָם מִכָּל אָדָם אֲמַר (קֹהֶלֶת ד', ט) טוֹבִים הַשָּׁנִים מִן הָאֶחָד אֲשֶׁר יֵשׁ לָהֶם
שְׂכָר טוֹב בַּעֲמָלָם, כִּי אִם יִפְלוּ הָאֶחָד יָקִים אֶת חֲבֵרוֹ וְאִילוֹ הָאֶחָד שְׂיִפּוֹל וְאִין
שְׁנֵי לְהַקִּימוֹ וְגו', סוּד הַהֲצִלָּתָה שֶׁל זוּג הוּא רַק אֶהְבֶּה וְהַבְנָה הַדָּדִית וְלִחְזֵק
אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וּבְזֶה מִשְׁרִים אֶת הַשְּׂכִינָה בְּבֵית, כִּי לֹא מִצָּא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא כָּלִי הַמְּחֻזָּק בְּרָכָה לְיִשְׂרָאֵל אֲלֵא הַשְּׁלוֹם (עֲקָצִין פָּרָק ג').

וְלִכֵּן תִּרְאִי לְחֻזֵק אֶת בַּעֲלֶךָ וְתִרְאִי לוֹ יוֹתֵר יַחַס וְאַהֲבָה, אֲזִי יָקִים (מִשְׁלִי
כו', יט) כְּמִים הַפְּנִים לְפָנִים כֵּן לֵב הָאָדָם לְאָדָם, הֵינּוּ כְּמוֹ מִים שֶׁהוּא דֹגְמַת רְאִי,
כְּפִי הַפְּנִים שְׂאֵת מִרְאֶה בְּתוֹךְ הַמִּים אוּ בְּתוֹךְ הָרְאִי כֵּן תִּרְאִי חֲזָרָה, וְלִכֵּן אִם
תִּרְאִי לְבַעֲלֶךָ חֵם וְאַהֲבָה וְתַחֲזִקִי אוֹתוֹ, אֲזִי הוּא כְּבָר לֹא יִדְבַר שְׂטִיּוֹת שֶׁהוּא
רוֹצֵה לְהִתְאַבֵּד וְכוּ', אֲדַרְבֶּה, הוּא תְּמִיד יִשְׁמַח וְכֵן יִשְׁמַח אוֹתְךָ וּשְׁנֵיכֶם
תַּעֲשׂוּ אֶת רְצוֹן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְתִהְיוּ הֵכִי מְאֻשְׁרִים בְּחַיֵּיכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצִּלָּתָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתשעז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר אָמַר י"ב אִיר ה'תשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי'

מָאד אֲנִי מִבְקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּתְחַזְקִי לְעֶזֶר לְזוּלַת כִּי אֶצֶל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא מִדַּת הַחֶסֶד מָאד מָאד יִקְרָה וְזֶה גְדֻלַּת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁעוֹשִׂים חֶסֶד וּבִפְרָט
בְּקִהְלָתָנוּ הַקְדוֹשָׁה הַכְּנֻסְתִּי מָאד אֶת מִדַּת הַחֶסֶד, שְׂזָה צְנוּר לְהִשְׁפִּיעַ כָּל טוֹב
כִּי אִם עוֹשִׂים חֶסֶד עִם הַזּוּלַת אֲזִי הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְחַזֵּר לָנוּ חֶסֶד.

נָא וְנָא תִּתְחַזְקִי מֵעַמָּד בְּעֵנֵינִי צְנִיעוֹת שְׂזָה יְסוּד הַיְסוּדוֹת שֶׁל אִשָּׁה וְרַק
בְּזָכוֹת הַצְּנִיעוֹת שֶׁל הַנְּשִׂיִם נִגְאָלוּ אֲבוֹתֵינוּ מִמְצָרִים, אֶת צְרִיכָה לְהִיּוֹת חֲזָקָה
בְּדָבָר זֶה כִּי בְּדָרֶךְ כָּלֵל נְשִׂיִם דְּעַתָּן קָלָה עֲלֵיהֶן וְאִם יֵשׁ אִשָּׁה אַחַת שֶׁיֵּשׁ לָהּ
דְּעוֹת נִפְסָדוֹת וְכוּ' בְּקִלּוֹת יְכוּלָה לְקַלְקֵל נְשִׂיִם אַחֲרוֹת, וְלָכֵן תִּשְׁמְרִי מָאד
שְׁלֵא יִקְרָרוּ אוֹתְךָ מִיְרֵאֵת שְׁמִים, וְרַבְנוּ ז"ל רָצָה מָאד מָאד שְׁנִשׁוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמָנוּ יִהְיוּ גַם בְּן חִסְדוֹת שְׁלוֹ.

רַבְנוּ ז"ל הִפְלִיג בְּמַעֲלַת תְּפִלוֹת הַנְּשִׂיִם, וְלָכֵן הִרְגִּילִי עֲצֻמָּךְ לְבִקֵּשׁ מִמֶּנּוּ
יִתְבָּרֵךְ כָּל מָה שְׁאֵת צְרִיכָה וְתֵרָאִי נְסִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כִּי
מָה שֶׁתְּפִלָּה פּוֹעֵלֶת שׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא פּוֹעֵל.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתשעה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר אָמַר י"ב אִיר ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נִרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח

מָה אָמַר לָךְ עֲלֵינוּ לְהוֹדוֹת בְּכָל יוֹם לַהֲשֵׁם יִתְבָּרֵךְ עַל גְּדֻלַּת הַחֶסֶד חֲנֻם
שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ שְׂזָכְנוּ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְנוּ ז"ל אֲשֶׁר הוּא מְעוֹרֵר אוֹתָנוּ בְּכָל
יוֹם וַיּוֹם מִהַשְּׁנָה הַעֲמָקָה שְׁאֵנַחְנוּ יִשְׁנִים וְכוּ' כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבְנוּ ז"ל (לְקוּטִי
מוֹהָר"ן חֵלֶק א' סִימָן ס') יֵשׁ בְּנֵי אָדָם שֶׁיִּשְׁנִים אֶת יְמֵיהֶם וְאֵף שְׁנִדְמָה שֶׁהֵם

לומדים ומתפללים הכל בבחינת שנה כי כשהמח יֵשֶׁן ואינו מרגיש את אמתת מציאתו יתברך זה נקרא בחינת שנה והצדיק מעורר מהשנה.

והנה רואים בחוש יום בא יום הולך ומה נשאר מהאדם רק מה שזכה לחטף באותו יום איזה נקדה טובה כי באמת אחר ישוב הדעת אמתית רואים ומרגישים "יום עובר ואינו חוזר" ומה שאדם זכה לחטף באותו יום כגון שלש תפלות שחרית מנחה ערבית ציצית תפלין וכו' ברפת המזון וכו' וקיום מצוות מעשיות זה מה שנשאר לאדם לנצח נצחים.

אדם לא תופס שהיום שעבר לא יחזר אליו לעולמים וכל יום בזה העולם יש כנגדו יום רוחני מעלה ומה שעשה כאן ביום הזה כן נחלק ביום הרוחני למעלה ולכן אל תהיה בטלן רק חזק ואמץ מאד מאד להיות בשמחה עצומה ותחטף בכל יום טוב אמתית ונצחית.

הלואי שהיית מציית אותי לגרס כל יום את הדף היומי שאפלו הגירסא זה דבר גדול מאד כי דף גמרא ליום זה חיות לנפש ואם תרגיל עצמך בזה ממש לא תרצה לעזב את הגמרא.

נא ונא חזק ואמץ מאד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתשעט.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר אמר י"ג איר התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח

היום בלילה יהיה "פסח שני" אשר כל ענינו, שבאו אנשים אל משה ואמרו (במדבר ט) אנחנו טמאים לנפש אדם למה נגרע וגו', אדם שהוא נכשל ונעשה טמא עם כל זאת אינו מתיאש כלל אלא בא אל הצדיק ושואל ומבקש ומתחנן על נפשו למה נגרע? אזי הקדוש ברוך הוא מגלה רחמנותו שיכולים

הכל לתקן כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן קי"ב) אם אתה מאמין שיכולים לקלקל תאמין שיכולים לתקן אין דבר פּוֹזֵה להתיאש.

ולכן אני מאד מבקש אותך מאחר שזכית להתקרב אל רבנו ז"ל ראה לצית אותו ואל תכנס בלחץ זו הדחק רק הרגל עצמך לדבר עמו יתברך כאשר ידבר איש אל רעהו שזה "התבודדות", וזכור גם זכור אשר אפלו דבור אחד שמדברים עמו יתברך זה חשוב בכל העולמות רק אל יחלש דעתך ואל יפתך יצרך מה כבר יהיה אם תדבר איזה דבור לפניו יתברך וכו' אל תאמר זאת כי כל תחנה ובקשה שאדם מתחנן ומבקש ממנו יתברך זה נשמע ונתקבל בכל העולמות.

הרי אתה צריך פרנסה וכו' שלום בית וכו' נחת מהילדים וכו' למה לא תבקש ממנו יתברך? ולכן אם אתה באמת מקרב אל רבנו ז"ל תצית אותו בדבר זה ותרגיל עצמך לדבר עמו יתברך בכל יום ויום אפלו קצת שדבר זה יזכך אותך לגמרי.

נא ונא ראה להזהר בתפלה בצבור אשר אין למעלה מזה ואמרו חכמינו הקדושים (ברכות ט.) אימתי עת רצון בשעה שהצבור מתפללין, וקדם כל תפלה תכניס כמה פרוטות לצדקה שעל ידי זה יתקבל תפלתך בשמים.

היום הדרך היומי הוא ערובין מ"ו, אל תהיה בטלן חטף ואכל דף גמרא כי זה חלקך לנצח נצחים.

רציתי מאד שתתן לאשתך לבוא מחר בערב לדרשה תעשה כל מה שביכולתך להיות חזרה מקדם כדי שאשתך תוכל לבוא לדרשה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתשפ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר אָמַר י"ג אִיר ה'תשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲנִי'

הַיּוֹם בְּלִילָה הוּא הַהִלּוּלָא שֶׁל הַתְּנַא רַבֵּי מֵאִיר בְּעַל הַנֶּס מַה טוֹב וּמַה נְעִים לְהִיּוֹת שָׁם אֲנִי בְּעֶצְמִי רְאִיתִי שָׁם נְסִים וְנִפְלְאוֹת.

נָא וְנָא רְאִי רַק לְהַתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ וְתַרְגִּילֵי עֲצֻמָּךְ לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ כָּל מַה שֶׁתְּצַטְרָכִי וְאֵל תֹּאמְרֵי מִי שׁוֹמֵעַ אוֹתִי? מַה אֲנִי כֹבֵר שָׁנָה? אֶלָּא דַּעֲי שְׂרַבְנוּ ז"ל הַפְּלִיג בְּמַעֲלַת תְּפִלַּת הַנְּשִׁים, וְאֲשָׁרֵי הָאִשָּׁה שֶׁשָּׂמָה אֶת כָּל מִבְטָחָהּ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ.

מָחָר בְּלִילָה בְּשָׁעָה תִּשְׁעַ וְחֲצִי יְהִי שְׁעוֹר בְּבֵית הַכְּנֶסֶת הַגְּדוֹל רְצִיתִי מְאֹד שֶׁתְּבוֹאֵי, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁנֹזְכָה לְצִיַּת אֶת רַבְּנוּ ז"ל וְלַהֲתַחֲזֵק בְּכָל מַה שֶׁעוֹבֵר עָלֵינוּ וְכוּ' פִּי רַבְּנוּ ז"ל מְחֻזָּק וּמַעוּדָד וּמְשֻׁמָּח אוֹתָנוּ רַק צְרִיכִים לְהַטּוֹת אֶזְנֵן קִשְׁבָת אֵלָינוּ, וְתֹאמִינֵי לִי שְׂרָאוּי לָנוּ לְשֻׁמָּח מְאֹד מְאֹד שְׂאֲנַחְנוּ נִמְצָאִים בְּקַהֲלָה קְדוֹשָׁה כְּזוֹ שֶׁמִּתְנַהֲגָת עַל פִּי דְרָךְ רַבְּנוּ ז"ל וְהוּא וְרַק הוּא הָרַב שֶׁלָּנוּ וְרָאוּי לָנוּ לְצִיַּת אוֹתוֹ עַל כָּל פְּרָט וּפְרָט בְּחַיֵּינוּ.

אֶת צְרִיכָה מְאֹד לְשֻׁמָּח שְׁזֹכִית כֹּבֵר לְהִיּוֹת בְּצִיוּנוּ הַקְּדוֹשׁ בְּעִיר אוּמָן, וְאִיזָה אִשָּׁה שֶׁעֲדִין לֹא זָכְתָה לְהִיּוֹת שָׁם יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתּוֹצִיא אֶת רְצוּנָה וְשִׁתְּזַכָּה גַם כֵּן לְהִיּוֹת שָׁם.

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתשפא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר אָמַר י"ד אִיר (פֶּסַח שְׁנִי) ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיֶּקֶר לִי מְאֹד ... גִּירוּ יֵאִיר

הַנֶּה הַיּוֹם הוּא פֶּסַח שְׁנִי שְׁנַתָּן לָנוּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַזְּדֻמְנוֹת לַחֲזוֹר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה אִם לֹא זָכִינוּ לַחֲזוֹר בְּתִשׁוּבָה כְּשִׁיֻּצְאָנוּ מִמִּצְרַיִם, רוֹאִים מְזָה

אֶת גְּדֹל רַחֲמֹנָתוֹ יִתְבַּרְךְ שְׁאֵפְלוֹ שְׁאֵדָם לֹא יְכוּל לְהַקְרִיב אֶת קַרְבֵּן פֶּסַח וְכוּ' וְכוּ' כִּי הָיָה טָמֵא וְכוּ' עִם כָּל זֹאת לֹא אֶבְדָּה תִּקְוָה וְתוֹחֶלֶת מִמֶּנּוּ כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָיו וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵב הַרְחָמָן וּמְרַחֵם עַל נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֲפֹלוֹ שְׁעָשׂוּ מָה שְׁעָשׂוּ וְכוּ' וּכְמֵאמָרָם ז"ל (פְּסָחִים פ"ו:) אֲפֹלוֹ בְּשַׁעַת כַּעֲסוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא זֹכֵר אֶת הַרְחָמִים וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ קַח אֶת עֲצֻמְךָ בְּיָדְךָ וְתִתְעוֹרֵר בְּתִשׁוּבָה עַל כָּל פְּנִים מֵהַיּוֹם הַזֶּה שֶׁבָּא פֶסַח שְׁנִי, שְׁנוֹתָנִים לְאֵדָם הַזְדַּמְנוֹת לֹא לְהִתְיַאֵשׁ בַּחַיִּים וְאֲפֹלוֹ שְׁעוֹבֵר עָלָיו מָה שְׁעוֹבֵר וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת רוֹאִים אֶת גְּדֹל רַחֲמֹנָתוֹ יִתְבַּרְךְ כִּי בְּפֶסַח שְׁנִי אֲנַחְנוּ מוֹצְאִים שְׁחִמְץ וּמִצָּה הֵם בְּתוֹךְ בֵּיתֵנוּ לְהוֹרוֹת שְׁאֵפְלוֹ שְׁאֵדָם נִפְל כָּל כֶּף שְׁמַעְרָבִים בּוֹ טוֹב וְרַע וְכוּ' עִם כָּל זֹאת יֵשׁ לוֹ תִּקְוָה גְדוֹלָה לְתַקֵּן אֶת הַכֵּל, וְלָכֵן קַח אֶת עֲצֻמְךָ בְּיָדְךָ וְתַעֲשֶׂה הַיּוֹם הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה כִּי הַשְׂמִיחָה מְגַלָּה אֶת טְהוֹר לְבָבוֹ שֶׁהוּא אוֹהֵב אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲלֵא שְׂמֵרַב עוֹוֹנוֹתָיו נַעֲלָם וְנִסְתָּר מִמֶּנּוּ אֲמַתּוֹ יִתְבַּרְךְ וְלָכֵן דִּיקָא הַיּוֹם תַּעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה וְתַחֲפֵשׁ וְתִבְקֵשׁ וְתִמְצָא בְּעֲצֻמְךָ נִקְדָּה טוֹבָה כְּמוֹ שֶׁהִזְהִירָנוּ רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק א' סִימָן רפ"ב) שְׁאֲצֵל כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל נִמְצָאִים נִקְדוֹת טוֹבוֹת וְזֶה מָה שְׁאֲנַחְנוּ רוֹאִים פֶּלֶא שְׁדִיקָא בְּפֶסַח שְׁנִי זֶה הַהִלּוּלָא שֶׁל רַבִּי מֵאִיר בְּעַל הַיָּסֵד שֶׁהָיָה חַיִּשׁ לְמִיעוּטָא הֵינּוּ שְׂתַמִּיד חִפְשׁ עַל הַמְעוּט טוֹב שֵׁישׁ בְּכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל וְכֵכָה אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְחִיּוֹת, הֵן לְחִפְשׁ אֶת הַטוֹב אֲצֵל הָאִשָּׁה וְאֲצֵל הַיְלָדִים וְהֵן לְחִפְשׁ אֶת הַטוֹב שֵׁישׁ בְּכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל.

וּבְדַרְךָ זֶה אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְלַקֵּת וְלַחֲיּוֹת, לְרַחֵם עַל הַזּוֹלָת כִּי כָּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שַׁבָּת קנ"א:) כָּל הַמְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת מְרַחֵם עָלָיו מִן הַשָּׁמַיִם וְכָל מִי שְׁאִינוּ מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת אֵין מְרַחֵם עָלָיו מִן הַשָּׁמַיִם, וְלָכֵן יִסוּד גְּדֹל בְּקִהְלָתָנוּ הַקְדוּשָׁה לַעֲשׂוֹת חֶסֶד עִם הַזּוֹלָת לְרַחֵם אֶחָד עַל הַזּוֹלָת וְלֹא לְחִפְשׁ וְלַחֲטוֹט אַחַר הָרַע שֶׁל הַזּוֹלָת, זֶה יִסוּד מוּסָד בְּקִהְלָתָנוּ הַקְדוּשָׁה וּמִי שְׁלֹא יְכוּל לַעֲמֹד בְּזֶה אֵין לוֹ מָה לְחִפְשׁ בְּקִהְלָתָנוּ הַקְדוּשָׁה, קִהְלָתָנוּ הַקְדוּשָׁה הִיא חֲמֻמָּה שֶׁל אֲמוּנָה וְאֶחָד צְרִיךְ לַעֲזֹר לַזּוֹלָת.

וְלִכְּנֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ רֹאֵה לְהִתְחַזֵּק בֵּיתֶךָ וּבִיָּתֶר עוֹז, תְּהִיָּה חִזּוֹק בְּעֶצְמְךָ וּתְחַזֵּק גַּם אַחֲרָיִם וּבִזְכוּת זֶה תִּזְכֶּה לְהִגָּאֵל.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

הַיּוֹם הַלַּיְלָה יְהִיָּה דְרָשָׁה מְאֹד נְחוּצָה לְנִשּׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ וְרִצְיָתִי שֶׁבְּכָל מַחִיר תִּשְׁלַח אֶת אִשְׁתְּךָ שֶׁתָּבֵא לְדְרָשָׁה.

בַּת־שֵׁבַב

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעִי אֶסְדֵּר אֲמַר י"ד אִיר (פֶּסַח שְׁנֵי ה'תשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּרְחַמֵּי עַל עֲצֻמְךָ וְאֵל תִּמְשִׁיכֵי אֶת עֲצֻמְךָ אֶל הַעֲצָבוֹת וְהַדְּכָאוֹן כִּי זֶה לֹא יֵבֵא אוֹתָךְ לְשׁוֹם דְּבָר רַק לְתַסְכוּל וּלְשִׁבְרוֹן לֵב וְלִכְּנֵן לְמָה אֶת צְרִיכָה אֶת זֶה? תִּתְחַזְּקִי בְּמִדַּת בְּשִׁמְחָה לְהִיּוֹת רַק בְּשִׁמְחָה וְאִף שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ שְׁזֶה מְאֹד קֶשֶׁה לְךָ, עִם כָּל זֹאת זֶה הַפְּתָרוֹן הַיְחִידִי לְהַנְצִיל מִכָּל הַצָּרוֹת, רַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירוּנוּ מְאֹד מְאֹד עַל דְּבָר זֶה לְהִיּוֹת אִךְ וְרַק בְּשִׁמְחָה אִף שְׁזֶה מְאֹד מְאֹד קֶשֶׁה עִם כָּל זֹאת אֲמַר הַתָּנָא הַקְּדוּשׁ (אֲבוֹת פָּרָק ה') לְפִיּוֹם צַעֲרָא אֲגֵרָא כְּפִי שְׂמַגִּיעַ לְאָדָם דְּבָר בְּצַעַר כְּמוֹ כֵּן גְּדַל הַשְּׂכָר וְלִכְּנֵן תַּעֲשִׂי כָּל מַה שֶׁבִּידְךָ רַק לְהִיּוֹת שְׂמִיחָה וְעֲלִיזָה וְתִאֲמִינִי לִי שֵׁישׁ לְךָ בְּמַה לְשִׂמְחָה שְׂאֵת מִקְרַבְתְּ אֶל רַבְּנוּ ז"ל וְאֶת נִמְצָאת בְּקַהְלָה קְדוּשָׁה שֶׁהִיא חֲמֻמָּה שֶׁל אֲמוּנָה.

נָא וְנָא תִּשְׁתַּדְּלִי לְרַחֵם עַל הַזּוּלַת כִּי אֶצְלוּ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חֲשׁוֹב רַחֲמָנוֹת עַל הַזּוּלַת עַד כְּדֵי כֶּף שֶׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בִּיצָה ל"ב עֲמוּד ב') כָּל הַמְּרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת בִּידוּעַ שֶׁהוּא מְזַרְעוֹ שֶׁל אֲבָרָהֶם אֲבִינוּ וְכָל מִי שְׂאִינוּ מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת בִּידוּעַ שְׂאִינוּ מְזַרְעֵ שֶׁל אֲבָרָהֶם אֲבִינוּ, רּוֹאִים מִכָּל זֶה סִימָן שֶׁל בַּר יִשְׂרָאֵל שֶׁהוּא זֶרַע טְהוֹר זֶרְעוֹ שֶׁל אֲבָרָהֶם אֲבִינוּ אִם הוּא מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת, וְלִכְּנֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּרְחַמֵּי עַל בְּעֻלְךָ וְעַל הַיְלָדִים וְעַל חֲבֵרוֹתֶיךָ וְתִמְיֵד תְּדוּנֵי אוֹתָם לְכַף זְכוּת וְכַף תּוֹכְלוּ לְחִיּוֹת בִּיחַד בְּאַהֲבָה

גְּדוּלָה מְאֹד שְׁבוּזָה תְּלוּי כָּל הַגְּאֻלָּה אֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדֹּשׁ בְּרוּךְ הוּא
שֶׁתְּצִיְתִי אוֹתִי וְלֹא תִתְחַרְטִי.

הַיּוֹם בְּלִילָה יִהְיֶה דְרֻשָּׁה לְנִשְׁיִם וְרִצְיִתִי מְאֹד שֶׁתְּבוֹאִי כִּי כָּבֵד לֹא יוֹצֵא
לִי לְדַבֵּר עִם נְשׁוֹת אֲנִשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ.

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁנִּשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתשפג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֹדֵר אָמֹר י"ד אִיר (פֶּסַח שְׁנֵי) ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נִרְוֵוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

רַבְנוּ ז"ל הִבְטִיחַ הַבְּטָחָה חֲזָקָה שָׁמַי שְׂיָבוֹא אֶל צִיּוֹנוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּעִיר
אוּמָן, וְיִתֵּן פְּרוּטָה לְצַדִּיקָה עֲבוּרוֹ וְיֵאמֶר אֶת הַעֲשָׂרָה מִזְמוּרֵי תְהִלִּים הַנִּקְרָאִים
'תְּקוּן הַכְּלָלִי', אֶפְלוּ אִם עֲצָמוּ וּגְבָהוּ חֲטָאִיו וּפְשָׁעָיו יוֹצִיאֻם מֵהַשְּׂאוֹל תַּחֲתִית,
וְזוֹ הַבְּטָחָה בְּרוּרָה וּמְחֻלָּטָה וְכַף הוּא, אֲבָל מוֹהֲרֵנוּת ז"ל רָצָה לְהַמְחִישׁ לָנוּ
אֶת גְּדֻלַּת הַזְּכוּת שֶׁל אָדָם שָׂבָא אֶל צִיּוֹן רַבְנוּ ז"ל, אֲשֶׁר הוּא בְּעֲצָמוֹ שְׂבוּדָאֵי
הָיָה דְבוּק בְּרַבְּנוּ ז"ל, וְרַק הוּא אֲשֶׁר הִבִּין הֵיטֵב אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל, אִם הָיָה
יּוֹדֵעַ שְׂיֻכַּל לִהְיוֹת בְּצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל עוֹד פַּעַם אַחַת, כִּדָּאֵי לֹא לְרַדְתָּ לְזֶה הָעוֹלָם
עוֹד פַּעַם בְּגִלְגוּל, אִף שָׁזוּ סַפְּנָה גְּדוּלָה וְצַעַר גְּדוּל לַחֲזוֹר לְזֶה הָעוֹלָם וְלִסְבֹּל
פַּה שְׁבָעִים שָׁנָה, וּמָה גַם לְהַסְתַּפֵּן בְּסַפְּנָה גְּדוּלָה וְכוּ' כִּי כָּאֵן יִכּוּלִים בְּקָלוֹת
לְהַטְעוֹת וּלְעַקְרוֹ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ וְכוּ'. עִם כָּל זֹאת אִם אָדָם הָיָה יּוֹדֵעַ אֶת מַעֲלַת
גְּדֻלַּת הַצִּיּוֹן - לְבוֹא לְשֵׁם אֶפְלוּ פַּעַם אַחַת בַּחַיִּים, כִּדָּאֵי וְכִדָּאֵי אֶפְלוּ עוֹד פַּעַם
לְרַדְתָּ לְזֶה הָעוֹלָם בְּגִלְגוּל.

עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה כְּשֶׁאָדָם עֲדִין חַי וְעוֹד לֹא הָיָה בְּצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל,
כִּדָּאֵי וְכִדָּאֵי כָּל הַטְּרַחְוֹת וְהַהוֹצָאוֹת כְּדֵי לְהַגִּיעַ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְהַזְּכוּת

הזו עולה על כל הזכויות וכו' וצריכים לדעת שהסמך-מם ילביש את עצמו בכל מיני לבושים וכו'... בעלי מקבלים... בעלי בתים מכבדים... בעלי פדים ריקים... שיִדברו נגד הציון וכו' ולכן הקדים לנו מוהרנ"ת ז"ל את השיחה הזו. אקווה שתבין בעצמך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתשפד.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר אמר י"ד איר (פסח שני) ה'תשע"ג

שלום רב אל ... תחִי

לנכון קבלתי את מכתבך.

לדעתי תברחי ממנו מה שיותר מהר, כי מי שאין לו שום רגש לזולת זה מראה שהוא מאד פגום בנפשו, כי בר ישראל צריך שיהיה רגיש אל הזולת. יהודי הוא רחמן, יהודי הוא נותן צדקה ועוזר להזולת, ולכן אם יש אחד שאין לו שום רגש לאחרים, הוא יתאכזר נגדך מאד ויהיו לך חיים מרורים וכו' וקמה לך להכניס במטה חולה? ודעי שרגש זה דבר אחד ושכל קר זה דבר שני וצריכים מאד מאד לשמר שהשכל יתגבר על הרגש.

ולכן תעזבי את זה מה שיותר מהר ותצליחי בחייהך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתשפה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר אֲמֹר ט"ו אִיר ה'תשע"ג
שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ
יֵאִיר

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׁתַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מַאֲמָצִים שְׁבַעוּלָם לְהֵיוֹת
רַק בְּשִׂמְחָה כִּי בְּאֵמֶת רְאוּי לָנוּ לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד שֶׁנִּבְרָאנוּ מִזְרַע יִשְׂרָאֵל וְלֹא
עָשָׂנוּ גּוֹי כְּגוֹיֵי הָאָרְצוֹת וּבִפְרָט שִׂישׁ לָנוּ בְּמָה לְשִׂמְחָה שֶׁאֲנַחְנוּ זֹכִים לְקִים אֶת
מִצְוֹתֶיךָ יִתְבָּרֵךְ שֶׁאֲמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת שִׂמְחָה סִימָן כ"ד) עַל יְדֵי שִׂמְחָה
שֶׁל מִצְוָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְסַפֵּךְ עָלָיו.

מָה אֲמַר לָךְ רְאוּי לְכָל בַּר יִשְׂרָאֵל לְרַקֵּד בְּכָל יוֹם עַל הַזְּכוֹת שֶׁזֹּכָה
לְעִשׂוֹת מִצְוֹת, שֶׁהֵם רְצוֹנוּ יִתְבָּרֵךְ, וְאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שִׁבְתָּ ס"ג.) כָּל
הָעוֹשֶׂה מִצְוָה כְּמֵאֲמָרָה אֵין מִבְּשָׂרִים אוֹתוֹ בְּשׁוֹרֹת רַעוֹת וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד
מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן כָּל יוֹם אֲתָה מִתְעַטֵּף בְּצִיצִית וּמִתְעַטֵּר בְּתַפְלִין
וַיֵּשׁ לָךְ מִזְוָה עַל פֶּתַח בֵּיתְךָ וְכו', לְמָה אֲתָה צָרִיךְ לְהֵיוֹת שָׁבוּר? רְאוּי
לָךְ לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד, אֲצַל רַבְּנוּ ז"ל הִיָּה שִׂמְחָה הַדְּבָר הַכִּי חָשׁוּב, כִּי שִׂמְחָה
הִיא יְסוּד בִּיְהוּדוּת וּבְקִיּוּם הָאָדָם בְּגִשְׁמִיּוֹת, וְאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (ירושלמי
בְּרַכּוֹת פָּרָק ט' הַלָּכָה ה') אֵין לָךְ אָדָם בְּיִשְׂרָאֵל שֶׁאֵינוּ עוֹשֶׂה מְאָה מִצְוֹת בְּכָל יוֹם,
וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ רְאֵה לְעִשׂוֹת כָּל מָה שֶׁבִּידְךָ רַק לְהִתְחַזֵּק וְעַל יְדֵי
זֶה יִהְיֶה לָךְ סְבָלְנוֹת לְבֵית שְׁלֶךְ לְאִשְׁתְּךָ וְלִילְדֶיךָ וְאֲמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת
אוֹת שִׂמְחָה סִימָן ג') בְּרַבּוֹת הַשִּׂמְחָה נִתְחַזַּק כַּח הַשְּׁכָלִי וְהַמְּאָכֵל וְהַמְּשִׁתָּה הֵם
סִבֵּה גְדוֹלָה לְשִׂמְחַת הַלֵּב וְלִהְרַחֵק הָעֲצָבוֹת וְהַדְּאָגוֹת, וְלָכֵן לְמָה אֲתָה לֹא
תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה?

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׁתִּהְיֶה זֶהִיר לְבוֹא לְבֵית כְּנֶסֶת לְהִתְפַּלֵּל כָּל יוֹם
שְׁחָרִית מִנְחָה עֶרְבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא כִּי כֶּף אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (ירושלמי
בְּרַכּוֹת פָּרָק ב' הַלָּכָה ג') כָּל מִי שֶׁנִּכְנָס בְּבֵית הַכְּנֶסֶת בְּעוֹלָם הַזֶּה נִכְנָס לְבֵית הַכְּנֶסֶת

בְּעוֹלָם הַבַּיִת וְלִפְנֵי כָּל תְּפִלָּה לְהַכְנִיֵס כַּמָּה פְּרוּטוֹת לְצַדִּיקָה וְעַל יְדֵי זֶה כָּל
הַתְּפִלוֹת שֶׁלָּךְ תִּתְקַבְּלֶנָה לְרִצּוֹן לִפְנֵי אֲדוֹן כָּל.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתשפ"ו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר אֲמַר ט"ו אִיר ה'תשע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִי'

מָאד מָאד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּתְחַזְּקִי עִם כָּל הַכּוֹחוֹת וְלִהְיוֹת רַק
בְּשִׂמְחָה, וְאֵל תִּחְשְׁבִי שְׂמֵחָ שֶׁרַבְּנוּ ז"ל מְזַהֵר אוֹתֵנוּ לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה זֶה
אֵיזָה עֲצָה פְּדִי לֹא לְהִשָּׁבֵר וְכוּ' וְכוּ' אֲלֵא רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲרֵן חֶלֶק ב'
סִימָן כ"ד) מִצְוָה גְּדוֹלָה לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, זֶה הַמִּצְוָה הַכִּי גְּדוֹלָה לִהְיוֹת
בְּשִׂמְחָה כִּי בְּזֶה שְׂאֵדָם שָׂשׂוּ וְשִׂמְחָה מְגַלָּה אֶת טֵהַר לְבָבוֹ שֶׁהוּא רוֹצֵה רַק אֶת
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְלִכֵּן אֲנִי מָאד מָאד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ תַּעֲשִׂי כָּל מָה שֶׁבִּיָּדְךָ
לִהְיוֹת רַק בְּשִׂמְחָה וְתִתְחַזְּקִי מֵעַמֵּד וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשּׁוֹם דְּבַר כִּי גְּדוֹל אֲדוֹנֵנוּ
וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, אִם תְּהִי שִׂמְחָה וְעֲלִיזָה יִהְיֶה לָּךְ הַכֹּחַ לְסַבֵּל אֶת כָּל מָה שֶׁעוֹבֵר
וְתִזְכִּי לְהַצְלִיחַ לְהַחְזִיק אֶת הַבַּיִת חֲזָק מָאד מָאד.

נָא וְנָא תִּתְאַזְרִי בְּמִדַּת הַסְּבִלְנוּת שְׂזֶה הַמְּדָה הַכִּי יָפָה בַּחַיִּים וְאִי אֶפְשָׁר
לְכַרֵּחַ מְזֶה וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן תַּעֲשִׂי כָּל מִיָּנִי פְּעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם רַק לְשִׂמְחָה וְתִקְנִי
לְעֲצֻמָּךְ אֶת הַמְּדָה הַיְקָרָה שֶׁל שִׂמְחָה וְסִבְלָנוּת וְזֶה יִקַּל מִמֶּךָ אֶת הָעֵל הַכָּבֵד
שֶׁל הַנְּהַגַת הַבַּיִת

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן לָּךְ כּוֹחוֹת הַנֶּפֶשׁ לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד וְלֹא לְהִשָּׁבֵר
מִשּׁוֹם דְּבַר אֲנִי תָּמִיד מִתְּפַלֵּל בְּשִׁבְלֶךָ.

הַמֵּאחַל לָּךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתשפז.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר אמר ט"ז איר ה'תשע"ג שלום וברכה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו "חסידי ברסלב" הגרים "ביבנאל עיר ברסלב" הוי"ה עליהם ישרה שכנתו תמיד

מאד מאד אני מבקש את אנשי שלומנו היקרים שתזכרו מה שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהרן חלק ב' סימן י"ז) שבשבת מכרחים להיות בשמחה וצריכים להכריח את עצמו עם כל הכחות להיות בשמחה כי בשבת הקדוש ברוך הוא מוחל לנו על כל העוונות אם אנחנו שמחים בשבת.

אני מאד מבקש את אנשי שלומנו היקרים שתזכרו שרבנו ז"ל הקפיד מאד מאד על הלכה ואמר (שיחות הר"ן סימן כ"ט) שכל בר ישראל מחייב ללמוד בכל יום הלכה ועקר למוד הלכה הוא כדי לקיים הלכה למעשה ולכן הקמתי את "בית הוראה" שכל שאלה בהלכה לשאל את הדיינים ומורי צדק של קהלתנו, תדעו לכם שאין זה הפקר צריכים לצית את השלחן ערוך ורבנו ז"ל הקפיד על זה מאד מאד, ולכן אני מכרח להגיד לכל אנשי שלומנו לאחרונה תהלה לאל בונים בתים פן ירבו, אבל זכרו היטב שיש הלכה שלא יהיה הזק ראייה אסור לבנות חלון נגד חלון של חברו זה לא חמרה, זה אסור חמור ולכן אסור לעשות דברים תחת גב חברו, אסור גזלה הוא חמור מאד מאד וכו' וכו' ובפרט שיש קיר משתף צריכים לשמר על השתפות וכו' ולא להקל בדברים כאלו וכו'.

וכן צריכים לזכר כשהולכים להחנות את הרכב צריכים מאד מאד לשמר לא להזיק את הרכב של הזולת כי הרבה פעמים שריטה אחד וכו' ששורטים את הרכב של הזולת וכו' עולה כמה אלפי שקלים לתקן את זה ואוי ואבוי אם לוקחים את זה בקלות, נמצא שפשוט גונבים מהזולת, ורבנו ז"ל אמר (ספר המדות אות גנבה וגזלה סימן ה') מי שלא חס על ממון חברו בידוע שהוא גנב וצריכים להקפיד על זה מאד מאד כי כף אמר רבנו ז"ל (אות גנבה וגזלה סימן א') מי שנפתה לבו לגזל וכיון שהתיר לעצמו גזלת חברו הרי הוא מוכן לכל חטא ועוון ואין תקנה להסירו מדרכו הרעה, ולכן אני מאד מקפיד על אלו שלוקחים בקלות את הדבר הזה ואחד מזיק לשני.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁשְׁמוֹ שְׁלוֹם יְשִׁים שְׁלוֹם וְאַהֲבָה בֵּינֵינוּ, וְאִזּוֹ הַשְׂכִּינָה
תְּשׁוּרָה בְּתוֹכֵנוּ וְיִהְיֶה לָנוּ חֵלֶק בְּגֵאֲלָהּ הַקְרוּבָה שִׁיגְאֵל אוֹתָנוּ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם

בתשפח.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קָדֵשׁ לְסֹדֵר אָמַר ט"ז אִיר ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הַיָּקָר לִי מֵאֵד ... נְרוֹ יֵאָר

אֵין לְתֵאָר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה שֶׁיֵּשׁ לָנוּ שְׂאֲנַחְנוּ מְקַרְבִּים אֶל רַבִּי
כֹּף כֶּף גְּדוֹל שֶׁהוּא נִהָר הַמְטֵהָר מִכָּל הַכְּתָמִים אִי אֶפְשָׁר לְתֵאָר וּלְשַׁעַר אִיזָה
מְאֻשְׁרִים הֵם תְּלַמִּידי רַבֵּנוּ ז"ל, שֶׁעֲצָם הֵהֱתַקְּרוּבוֹת אֶל רַבֵּנוּ ז"ל זֶה דְּבַר גְּדוֹל
מֵאֵד מֵאֵד וּמִכָּל שְׂכָן שְׂזוּכִים גַּם לְצִיַּת אוֹתוֹ אֲזִי בּוֹדָאִי יֵשׁ לָנוּ בְּזֶה לְשִׂמְחָה, כִּי
בְּפִרוּשׁ גְּלָהּ לָנוּ רַבֵּנוּ ז"ל אֲנִי יָכוֹל לַעֲשׂוֹת צְדִיקִים כְּמוֹנֵי מִמֶּשׁ, זֹאת אוֹמֶרֶת
אִם אֲנַחְנוּ מְצִיַּתִּים אוֹתוֹ הוּא יָכוֹל לְהֵבִיא אוֹתָנוּ אֶל הַמְדַרְגּוֹת הַכִּי עֲלִיוֹנוֹת.

וְלָכֵן אֵל תִּהְיֶה בְּטֶלֶן יֵשׁ לָנוּ רַבָּה כֹּף כֶּף גְּדוֹל מֵהוּא מְבַקֵּשׁ אוֹתָנוּ?
רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאַף שְׂזָה כֹּף כֶּף קֶשֶׁה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה כִּי כֹּף אֶחָד וְאֶחָד
עוֹבֵר עָלָיו מְשַׁבְּרִים וְגִלְמִים צְרוּת יְסוּרִים וּמְרִירוֹת עַד אֵין קֶץ וְכוּ' וְכוּ', עִם
כֹּף זֹאת עֲלִינוּ לְצִיַּת אֶת רַבֵּנוּ ז"ל שְׁכַל כֶּף בְּקֶשׁ אוֹתָנוּ שְׁנֵהִיָּה רַק בְּשִׂמְחָה.

הַשְּׂמֵחָה מְרַחֶבֶת אֶת הַדַּעַת, הַשְּׂמֵחָה מְכַנְּסָה בְּאָדָם סְבֻלָּנוֹת שְׂזָה הַעֲקָר
בְּחַיִּים כִּי בְּלִי סְבֻלָּנוֹת אִי אֶפְשָׁר לְהִתְקַיֵּם בְּזֶה הָעוֹלָם כֻּלָּל, עוֹבֵר עַל כֹּף אָדָם
בְּתוֹךְ הַבֵּיתוֹ מֵהוּ שְׁעוֹבֵר וְכוּ' וְצָרִיכִים סְבֻלָּנוֹת לְאַשָּׁה וְכוּ' לְיִלְדִים וְכוּ'
וְלָמִי לֹא? וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲרֵן חֵלֶק א' קנ"ה) שֶׁלְּהִגִּיעַ לְסְבֻלָּנוֹת זֶה זוּכִים
רַק עַל יְדֵי תַקְוָה הָאֲמוּנָה כִּי אָדָם צָרִיךְ לְהִיּוֹת חֲזָק בְּאֲמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ לְהַכְנִיס
בְּדַעַתוֹ שְׂדָבֵר גְּדוֹל וְדָבֵר קֶטָן לֹא נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמֵּאֲצִיל
הָעֲלִיּוֹן וְאֵל תְּשַׁכַּח שְׁכַל רַגַע דְּקָה שְׁנִיָּה שְׂאָדָם רַק חוֹשֵׁב "מֵלֵא כֹּף הָאָרֶץ
כְּבוֹדוֹ" הוּא מְקַיֵּם מְצוֹת עֲשֵׂה שֶׁל יְחִוּד הַבוּרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, זֶה כֹּף כֶּף קֶשֶׁה?

וְלִכְּנָן אֵל תְּהִיָּה בְּטֻלָן תַּתְחִיזֵק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה וּבִפְרֹט בְּשִׁבְתָּ, צְרִיכִים לְהִיּוֹת כָּל הַשְּׁבֵת בְּשִׂמְחָה וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (ירושלמי ברכות פֶּרֶק ב' הֵלְכָה ח) בְּרַכְתָּ הַיְיִ"ה הִיא תַעֲשִׂיר זֶה בְּרַכְתָּ שְׁבֵת, אִם אָדָם שָׁשׁ וְשִׂמַּח כָּל הַשְּׁבֵת יְהִיָּה לוֹ שֶׁפַּע כָּל יְמוֹת הַשְּׁבוּעָה מֵה עוֹשֶׂה הַסְּמֶךְ-מִם? דִּיקָא בְּשִׁבְתָּ הוּא עוֹשֶׂה מְרִיבוֹת בֵּין אָדָם לְאִשְׁתּוֹ וְכוּ' וְכוּ' כְּדֵי לְהַפְּרֵ לֹא אֶת מְנוּחַת הַשְּׁבֵת, וְלִכְּנָן אֵל תְּהִיָּה בְּטֻלָן תַּשְׁתַּדֵּל כָּל הַשְּׁבֵת רַק לְשִׂמַּח כִּי הַשְּׁבֵת זֶה אֲרוּרָה יִתְבָּרַךְ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מכילתא בשלח) מִי שֶׁשָּׂמַר אֶת הַשְּׁבֵת מִרְחֵק מִן הָעֵבְרָה, וְלִכְּנָן תַעֲשֶׂה כָּל מַה שְׁבִיכְלִתְךָ לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה בְּשִׁבְתָּ.

בִּפְרֹט הַשְּׁבֵת הַזֶּה עָלֵינוּ לְשִׂמַּח מְאֹד כִּי קוֹרְאִים אֶת כָּל חֲגֵי הַשָּׁנָה וְכֵן בְּמוֹצָאֵי שְׁבֵת יְהִיָּה לָנוּ ל"ג בְּעֶמֶר הַהִלּוּלָא שֶׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי שְׂרַבְנֵה ז"ל גְּלָה נְפִלְאוֹת עָלָיו שֶׁעַל יְדוֹ לֹא תַשְׁתַּכַּח תּוֹרַה מִיִּשְׂרָאֵל וְלִכְּנָן עָלֵינוּ לְשִׂמַּח מְאֹד בְּשִׂמְחָה נְצִחִית.

נָא וְנָא תַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאֲמָצִים שְׁבַע עוֹלָם לְהַתְּפַלֵּל בְּמִנְיַן כָּל יְמוֹת הַשְּׁבוּעָה וּבִפְרֹט בְּשִׁבְתָּ שְׁתַּהֲלֶה לְאֵל יֵשׁ לָנוּ שְׁבַע מִנְיָנִים בְּשִׁבַע זְמָנִים נְפָרְדִים כִּךְ אָפְלוּ עִם אֶתָּה קָם קִצַּת יוֹתֵר מְאֹד יֵשׁ לָךְ מִנְיָן.

הַמְּאַחַל לָךְ שְׁבֵת שְׁלוֹם

בתשפט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שְׁבֵת-קָדֵשׁ לְסֹדֵר אָמֵר ט"ז אִיר ה'תשע"ג
שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַחֲוִי'

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקָשׁ אוֹתְךָ שׁוֹב פְּעַם וְשׁוֹב פְּעַם אִם אֶת רוּצָה לְהַחֲזִיק מִעֲמֵד בְּזֶה הָעוֹלָם אֶת מְכֻרַחַת לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצֻמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה אֲנִי יוֹדֵעַ שְׂזֶה מְאֹד קָשָׁה לָךְ מִחֲמַת פְּגַעֵי וּמִקְרֵי הַזְּמַן וְעוֹבֵר עָלֶיךָ מֵה שְׁעוֹבֵר וְכוּ' וְכוּ' עִם כָּל זֹאת תְּכַרְיַחֵי אֶת עֲצֻמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תְּנַחֲמָא שְׁמִינִי) אֵין הַשְּׂמִחָה מִמְּתַנַּת לְאָדָם לֹא כָּל מִי שֶׁשָּׂמַח הַיּוֹם שֶׁמַּח לְמַחֵר וְלִכְּנָן דִּיקָא הַשְּׁבֵת הַזֶּה תְּהִי שְׂמִחָה וְעֲלִיזָה שְׂאֵת נְמִצָּאת בַּקְּהֵלָה קְדוּשָׁה כְּזוֹ

חַמְמָה שֶׁל אֲמוּנָה וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ דְבָר זֶה כִּי תִהְיֶה לְאֵל הַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ הִיא קְהֵלָה מִיַּחַדָּת בְּמִינָה מְתַנְהֶגֶת עַל פִּי דְרָכֵי רַבְּנוּ ז"ל שֶׁהַחֲסֵד וְהַעֲזָרָה שֶׁאֶחָד צָרִיךְ לַעֲזֹר לְשֵׁנֵי זֶה בְּרֹאשׁ מַעֲיִנֵינוּ, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ תַּעֲשֵׂי כָּל מָה שְׁבִיכְלָתְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁזֶה מְאֹד קָשָׁה לָךְ וְכוּ' וְכוּ' אֲבָל עֲלֶיךָ לְצִיַּת אֶת רַבְּנוּ ז"ל שֶׁאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) מִצְוָה גְּדוּלָּה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, זֶה לֹא עֲצָה שְׁנוֹתָן רַבְּנוּ ז"ל שֶׁנֶּהִיָּה בְּשִׂמְחָה אֲלֵא זֶה מִצְוָה הִכִּי גְּדוּלָּה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה כִּי בְּזֶה שֶׁאֲדָם שָׁשׁ וְשִׂמַּח בְּזֶה הוּא מְגַלֵּה טוֹר לְכַבוֹ שֶׁהוּא מְאֲמִין בַּהֲקֹדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁבַעַת הַדְּלָקָת גִּירוֹת הַיּוֹם תִּרְבִּי בַּתְּפִלָּה וּבִקְשָׁה לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ עַל כָּל מָה שֶׁאֵת צָרִיכָה כִּי הַתְּפִלוֹת שֶׁהָאִשָּׁה מִתְּפַלֵּלָת לְפָנֵי הַגִּירוֹת שֶׁל שַׁבָּת מְאֹד מְקַבְּלוֹת בְּשִׂמְחָה כִּי בַעַת הַדְּלָקָת הַגִּירוֹת אֲזִי זֶה עַת רְצוֹן גְּדוֹל בְּשִׂמְחָה לְאִשָּׁה וְזוֹכְרֵי הֵיטֵב אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת שְׁלוֹם סִימָן א') גִּירוֹת שֶׁל שַׁבָּת מְרַבִּין שְׁלוֹם וְלָכֵן אִם אֵת רוּצָה שְׁלוֹם בֵּית, בַּעַת הַדְּלָקָת גִּירוֹת תְּבַקְּשֵׁי אֲזִי מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ עַל זֶה, וְכֵן תְּבַקְּשֵׁי עַל הַצְּלַחַת הַיְלָדִים.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת בְּנִים סִימָן נ"ט) עַל יְדֵי הַדְּסִים בְּשַׁבָּת זוֹכָה לְבָנִים תְּלִמִּידֵי חֲכָמִים וְלָכֵן תְּקַפִּידֵי מְאֹד שֶׁעַל שְׁלַחַן הַשַּׁבָּת יִהְיֶה הַדְּסִים.

אִיזָה שִׂמְחָה עָלֵינוּ לְשִׂמַּח בְּשַׁבָּת שֶׁחֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (בְּרֻכּוֹת נ"ז:) שַׁבָּת הִיא מֵעֵין עוֹלָם הִבָּא וְזֶה הַמִּתְנָה שְׁנַתָּן לָנוּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (שַׁבָּת י') אָמַר לוֹ הַקַּב"ה לְמֹשֶׁה מִתְנָה טוֹבָה יֵשׁ לִי בְּבֵית גִּנְזֵי וְשַׁבָּת שְׂמָה וְאֲנִי מִבְּקֵשׁ לְתַנְּה לְיִשְׂרָאֵל לָךְ וְהוֹדִיעַם וּמוֹבָא מִצְדִּיקִים שֶׁכָּל יוֹם שֵׁשִׁי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בָּא אֵל כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל שֵׁשׁ בּוֹ נִיצוֹץ מִמֹּשֶׁה רַבְּנוּ וְאוֹמֵר לוֹ זְכוֹר וְגַם זְכוֹר שֶׁבָּאָה שַׁבָּת שֶׁהִיא הַמִּתְנָה הִכִּי יָפָה שֶׁקְּבִלְנוּ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ.

וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ תְּקַבְּלֵי אֶת הַשַּׁבָּת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שִׁיְהִיָּה לָךְ שַׁבָּת מִיַּחַדָּת וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשִׁמְחוֹת.

הַמְּאַחַל לָךְ שַׁבָּת שְׁלוֹם

בתשצ.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר אמר י"ד איר ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... תחי'

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה תמיד רק להסתפל על עצמך ועל מה שטוב לך וכו', ולהשתדל לא להכביד על עצמך את החיים, מספיק שתגדלי את הילדים ותרוי הרבה נחת מהם.

תדעי שאין טוב מזה שהאמא מגדלת את הילדים בחום ואהבה, והבעל מביא פרנסה, ואם האשה מכבדת את בעלה ומוסרת נפש עבורו ומראה לו אהבה ויש ביניהם הבנה הדדית, על ידי זה תהיה לו הצלחה גדולה בפרנסה והכל יסתדר בתכלית הטוב.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתשא.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר אמר ט"ו איר ה'תשע"ג

שלום רב אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

צריך שתדע שחיב אדם להתחתן, והיא המצוה הראשונה, והסמך-מם עובד על בחורים שיהיו ברונים ובין כך מכשילים בפגם הברית שזה העוון הכי חמור וכו'.

ולכן אשרי הבחור שהקדוש ברוך הוא מזמן לו שדוץ טוב, ועוד שהיא בעלת יראת שמים שזה דבר גדול מאד, כי בדרך כלל נשים דעתן קלה עליהן. והנה מצאת בת יראת שמים, רק הסמך-מם הכניס בדעתך שאין משיכה ביניכם וכו', לדעתי זה רק דמיון שלך, חכמינו הקדושים אומרים

(יבמות ס"ג.) נְחִית דְּרָגָא וְנָסִיב אִיתְתָּא; תֵּרַד מְדֻרְגָה וְתִמְצָא אֶת בֵּת זִוְגָה, וּבִפְרֻט
שְׁהִיא בִישְׁנִית - זֶה טָבַע וּמִדָּה יָפָה שֶׁל בַּחוּרָה וּבֵת עִם יִרְאֵת שָׁמַיִם.

וְלִכֵּן לְדַעְתִּי רָאָה לְגַמֵּר אֶת הַשְּׂדוּף בְּכִי טוֹב וְשִׁיְהִיָּה בְּסִימָן טוֹב וּבִמְזֵל
טוֹב.

הַעֲקָר תִּקַּח אֶת עֲצָמָךְ בִּיְדֶיךָ וְתַחְזֹר בְּתִשׁוּבָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, הַתְּכַלִּית בְּזֶה
הָעוֹלָם הִיא לְהִיּוֹת רַק בְּשִׁמְחָה וּלְהַכִּירוֹ יִתְבָּרַךְ מְכַל פְּרֻטֵי הַבְּרִיאָה, וְאָמְרוּ
חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יבמות סב.) כָּל הַשְּׂרוּי בְּלֹא אִשָּׁה שְׂרוּי בְּלֹא שִׁמְחָה, וְלִכֵּן
עָשָׂה זֹאת וְרָאָה לְהַתְחַתֵּן לְשֵׁם שָׁמַיִם וְתִרְאָה אִיךָ שְׁהִיא תִמְצָא חֵן בְּעֵינֶיךָ
וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר אֶצְלָךָ עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

רָאָה לְהַקְפִּיד לְהַנִּיחַ תְּפִלִּין כְּשֵׁרוֹת בְּכָל יוֹם.

הַמֵּאֲחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתשצב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר אָמֵר ט"ו אִיר ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בְּאֻמַּת זֶה נִסְיוֹן קָשָׁה מְאֹד, כִּי כְבוֹד אָב וְאִם זוֹ מִצְוָה חֲמוּרָה שֶׁבְּחֲמוּרוֹת,
עִם כָּל זֹאת אִתָּה צְרִיךְ לְהַתְחַשֵּׁב בִּילְדֶיךָ וְלְדַאֵג לְשְׁלוֹמָם, כִּי בְדוּר הַזֶּה
בְּקָלוֹת יְכוּלִים לְאָבֵד אֶת הַיְלָדִים, נִגְמַר הָעֵדֶן שִׁיְכוּלִים לַעֲשׂוֹת בְּקֶרֶת עַל
הַיְלָדִים, וּבְאֻמַּת זֶה אֵף פַּעַם לֹא הָיָה הַדְּבָר הַחֲכָם לְהַשְׁפִּיל יְלָדִים וְלַעֲשׂוֹת
עֲלֵיהֶם בְּקֶרֶת וְכו' אֲבָל עֲכָשׁוּ בְּעֵדֶן שְׁלָנוּ שֶׁהַכֵּל כְּבָר יוֹתֵר מִפְּתַח וְהַיְלָדִים
יוֹתֵר וְיוֹתֵר בְּעֵינֵינוּ וְכו' צְרִיכִים לְהַתְחַשֵּׁב עִמָּהֶם כְּדִי שִׁיְצְלִיחוּ.

לְדַעְתִּי עֲדִיף לְהַשָּׂאֵר בְּבֵית עִם הַיְלָדִים, וְאִם הַהוֹרִים יִשְׁאַלוּ לְמָה אִתָּם
לֹא בָּאִים, אֲזִי לְהַגִּיד לָהֶם פְּתוּחַ שֶׁהַיְלָדִים לֹא רוֹצִים לְכוּא, וְאֵף שְׁאֵנִי יוֹדַע

שְׁדָבָר זֶה מֵאֵד מֵאֵד קָשָׁה לֹמֵר לְהוֹרִים, עִם כָּל זֹאת צְרִיכִים מְאֹד לְהִתְחַשֵּׁב בְּיִלְדִים.

כָּלֵל זֶה הַהוֹרִים צְרִיכִים לְדַעַת: "אִם מְשֻׁקְעִים בְּיִלְדִים מְקַבְּלִים מֵהֶם הַרְבֵּה נֶחֱת", וְלִכֵּן תִּרְאוּ לְדָאָג לְיִלְדֵיכֶם, וְאִם הַהוֹרִים יִקְפִּידוּ וְכוּ' עֲלֵיכֶם לְהִסְבִּיר לָהֶם שֶׁהַיִּלְדִים רְגִישִׁים לְבִקְרַת.

מוֹהֵרנ"ט ז"ל אָמַר שְׁאֲצֵלוּ חֲנוּךְ הַיִּלְדִים הוּא יוֹתֵר גְּדוֹל מֵעֲבוּדַת חֻצוֹת שָׁלוּ, וְהַרש"ב מְלִיּוּבֵאֵיטִשׁ זי"ע אָמַר שֶׁחֲנוּךְ הַיִּלְדִים זֶה יְסוּד כָּל הַתּוֹרָה בְּלֵה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁשֵׁמוֹ שְׁלוֹם יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם בֵּינֵיכֶם וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתשע"ג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר אָמַר ט"ז אִיר ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר וַיִּזְרַח

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין לָךְ מְשֻׁג מֵהֵי זְכוּתְךָ בְּשָׁמַיִם שְׂאֵתָה מְלַמֵּד אֶת בְּנֵי הַנְּעוּרִים תּוֹרָה, וְרֵאוּי לָךְ לְהַחֲדִיר בָּהֶם אָמוּנָה שְׁזֶה יְסוּד כָּל הַיְהוּדוּת.

וּמֵאַחַר שֶׁהֵם מֵתְאַרְסִים וְכוּ' עֲלֵיךָ לְהַחֲדִיר בָּהֶם הַשְּׁקֵפָה אֵיךְ לְהִתְנַהֵג כָּל הַחַיִּים וְאֵיךְ לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת הָאִשָּׁה שְׁמֵאֵד הַקְּפִיד עַל זֶה רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן רסד) כִּי זֶה לְמוֹד עֲמַק עַד מֵאֵד, וְיִלְמְדוּ אֶת הַחֻטָּן הַכָּל, אֲבָל לֹא אֵיךְ לְהִתְנַהֵג בְּבֵית, לְהִיּוֹת וּתְרָן וּלְוֹתֵר וּלְוֹתֵר וְכוּ' שְׁבִזָּה תְלוּיָה הַצְּלַחַת הַחַיִּים.

בענין לתת מתנה לחתן וכו' אתה בכלל לא צריך, עקר המתנה שתדריך אותו איך להיות מעביר על מדותיו וזו המתנה הכי יפה.

המאחל לך שבת שלום

בתשד.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר אמר ט"ז איר ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... תחי'

לנכון קבלתי את מכתבך.

דעי, הסגלה הכי מיחדת להצלחה בלמודים ובמבחנים, היא ללמד וללמד וללמד וכו', אם לומדים - יכולים ומצליחים וכו'. ולכן תשקיעי בתוך הלמודים ואז תצליחי בגדול.

הקדוש ברוך הוא יתן לך חן בעיני כל רואיו.

המאחל לך שבת שלום

בתשעה.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר בהר בחקתי כ"ב איר ה'תשע"ג

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר

באתי לבקש אותך מאד מאד שתראה להתחזק ביתר שאת וביתר עז לבטח בו יתברך וכך אמרו חכמינו הקדושים (ירושלמי ברכות פ"ק ה') אל יהי הפסוק הזה זו מפיך "אשרי אדם בטח בך" כי בזה העולם צריכים הרבה התחזקות על אמונה ובטחון.

ואמר הבעל שם טוב הקדוש זי"ע אם רוצים להעניש את האדם אזי לוקחים ממנו את האמונה והבטחון והוא כבר נענש כי כל זמן שאדם חזק באמונה ובטחון שום דבר בעולם לא יכול לשבר אותו.

וְלִכְנֹן אֵל תִּהְיֶה בְּטֹלֶן רְאִיתָ כְּבֹר כָּל כֶּף הַרְבֵּה נִסִּים וְנִפְלְאוֹת שְׁעָשָׂה
 אֶתְךָ הַקַּב"ה עַד עֲכָשׁוּ לָמָּה אֶתְּךָ צָרִיךְ לִפְלֹ בְּדַעְתְּךָ בְּדִיּוּק עֲכָשׁוּ וְכוּ' וְכוּ'?

הַרְגֵל עֲצָמְךָ לִבְקֶשׁ בְּכָל יוֹם מִמְּנוּ יִתְבָּרֵךְ רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם תֵּן לִי אֲמוּנָה
 וּבִטְחוֹן שְׂאֻזְכָּה לְהֵאֲמִין בְּךָ שְׂאֵתָה נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדֶּיךָ נִמְצָא וְאֻזְכָּה לִבְטַח
 בְּךָ שְׂאֵתָה לֹא תַעֲזֹב אוֹתִי וְכַשֵּׁם שְׁעֻזְרֶת לִי עַד עֲכָשׁוּ כֵּן תִּמְשִׁיךְ לַעֲזֹר לִי
 וְתוֹצִיא אוֹתִי מֵהַפֶּחַ שְׁנִפְלֵתִי אֵלָיו שֶׁהִסְתַּבְּכְתִּי בְּחֻבוֹת גְּדוּלִים וְאֲנִי לֹא יוֹדֵעַ
 אֵיךְ לְצִאת מִזֶּה.

אָנָּה מִמֶּךָ אָבִי שְׁבִשְׁמַיִם חוּס וְחַמֵּל עָלַי וְתִרְחִיב לִי בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת
 כִּי עֵינַי צוֹפִיּוֹת רַק אֵלָיךְ.

וְאֲנִי מֵאֲמִין בְּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה וּבְבִטְחוֹן חֹזֵק שְׁתוֹצִיא אוֹתִי מֵהַסֶּבֶךְ
 שֶׁהִסְתַּבְּכְתִּי בּוֹ וְאֻזְכָּה לְהַכְלִיל בְּךָ מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם אֲמֵן סְלָה.

אֶתְּךָ צָרִיךְ לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ וּלְבַקֵּשׁ מִמְּנוּ יִתְבָּרֵךְ
 בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת כָּל מָה שְׂאֵתָה צָרִיךְ כִּי בְּאֵמֶת הוּא יִתְבָּרֵךְ אָב הַרְחֵמֵן
 וַיִּמְלֵא כָּל מִשְׁאֲלוֹת לְבָבִי.

נָא וְנָא אֵל תִּהְיֶה בְּטֹלֶן תִּלְמַד הַיּוֹם חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם מִפְּרֹשֶׁת
 הַשְּׁבוּעַ וְתִגְרַס הַרְבֵּה פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת כְּסִדְרָן שְׁזֵה מְסֻגָּל לְפִרְנָסָה וְעַל כָּלֵם
 תִּלְמַד הַיּוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי עֵרוּבִין נ"ח וְדַע לָךְ שְׁזֵה עֵקֶר הָעֲשִׂירוֹת שֶׁל
 הָאָדָם שְׁזוֹכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא מְשֻׁנָּה גְּמָרָא.

אֲנִי מִתְחַנֵּן אֵלָיךְ תִּתְפַּלֵּל אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת שְׁחָרִית מְנַחֵה עֶרְבִית בְּמִנְיָן
 דִּיקָא וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתשצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּהַר בְּחֻקְתֵי כ"ב אִיר ה'תשע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲנִי'

מָאד מָאד אָנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ רְאִי לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת וּבִיתֵר עֵז לְהִיּוֹת
אֶךְ וְרַק בְּשִׂמְחָה כִּי הַשְּׂמֵחָה תִּרְחִיב לְךָ אֶת הַדַּעַת וְהַשְּׂכָל וְכוּ' וְכוּ', הַשְּׂמֵחָה
תִּרְחִיב לְךָ שְׂתַצְאֵי מִכָּל הַצָּרוֹת וְהִיסוּרִים שֶׁנִּפְלְתָ בָהֶם, אִי אֶפְשָׁר לְתַאֵר
וּלְשַׁעַר אֶל אֵיזֶה מַדְרָגוֹת אֶפְשָׁר לְהַגִּיעַ רַק עַל יְדֵי שִׂמְחָה לְשִׂמְחַ בְּנִקְדַּת
יְהוּדוּתְךָ "שְׂלֵא עֲשֵׂנִי גוֹיָה" וְעַם זֶה צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק מָאד מָאד לְהִיּוֹת
בְּשִׂמְחָה, וּבְכָל רִגְעַ וְדָקָה שֶׁנַּעֲשִׂים בְּשִׂמְחָה וְעַל יְדֵי שֶׁאֲנִיחֵנו חֻזְקִים בְּנִקְדַּת
יְהוּדוּתְנוּ, מְקִימִים מְצוֹת עֲשֵׂה שֶׁל יְחִיד הַבוּרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ.

אֲנִי מָאד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ תַּעֲשֵׂי כָּל מָה שֶׁבִּיכְלִתְךָ רַק לְשִׂמְחַ וּלְשִׂמְחַ אֶת
בְּעֵלְךָ וְאֶת כָּל הַמְשַׁפְּחָה שֶׁזוֹ הַמְצוּהָ הִכִּי גְדוֹלָה, וּבְכָל שְׂתַהַיִּי בְּשִׂמְחָה תִּזְכִּי
לְהַגָּאֵל מִכָּל הַצָּרוֹת שֶׁלְּךָ עַד שִׁיאִיר עֲלֶיךָ מִלֶּךְ הַכְּבוֹד בְּעֲצֻמוֹ שֶׁהוּא הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא.

אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁמָּאד קָשָׁה לְךָ לְבוֹא לִיְדֵי שִׂמְחָה מְרַב הַצָּרוֹת וְהִיסוּרִים
שֶׁעוֹבְרִים עֲלֶיךָ וְכוּ' וְכוּ' עִם כָּל זֹאת תִּכְרִיחֵי אֶת עֲצֻמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה כִּי
אֵין טוֹב כְּמוֹ הַשְּׂמֵחָה, הַשְּׂמֵחָה הִיא הַגָּאֵלָה כִּי מִי שֶׁתְּמִיד שִׂמְחָה הַשְּׂכִינָה
שׁוֹרָה עֲלֶיהָ, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְכַנִּיסָה אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלוּ בְּתוֹךְ לְבָהּ וּמְצִיַתָּת אֶת
רַבְּנוּ ז"ל שֶׁאָמַר (לְקוּיֵי מוֹהֲרֵן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) מְצוּהָ גְדוֹלָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה
תְּמִיד, וְתִזְכְּרֵי מָה שֶׁאֲמַרו חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תַּנְחוּמָא שְׁמִינִי) אֵין הַשְּׂמֵחָה
מְמַתְּנַת לְאָדָם לֹא כָּל מִי שֶׁשִּׂמְחַ הַיּוֹם שִׂמְחַ לְמָחָר, וְלִכֵּן תִּרְאִי לְשִׂמְחַ הַיּוֹם
דִּיקָא וְאֵל תִּסְתַּכְּלֵי מָה שֶׁעֹבֵר עֲלֶיךָ וְכוּ' וְאֵל תִּדְאָגֵי מָה יִהְיֶה מָחָר וְכוּ' אֵין
לְךָ רַק הַיּוֹם הַזֶּה לְשִׂמְחַ בוּ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתשצז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר בְּהַר בְּחֻקְתֵי כ"ב אִיר ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

בְּאֵתֵי לוֹמַר לָךְ כִּי "שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת בְּחֻסֵידוֹת בְּרִסְלָב" זֶה בְּעֶצְמוֹ "שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת אֲשֶׁר בְּנַחֵל", הַהִפְרָשׁ בֵּינֵיהֶם שֶׁבְּאַחַד כְּתוּב הַשְּׂאֵלוֹת וּבְאַחַד לֹא כְּתוּב הַשְּׂאֵלוֹת, אָבֵל זֶה אוֹתוֹ דְּבַר וּמִי שֶׁתּוֹרֵם ל"שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת אֲשֶׁר בְּנַחֵל" אוֹ ל"שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת בְּחֻסֵידוֹת בְּרִסְלָב" יִרְאֶה נִסִּים וְנִפְלְאוֹת, וְאִם הוּא מְנַדֵּב לְעֻלֵי נִשְׁמַת מִיִּשְׁהוּ וְכוּ' וְכוּ' יִהְיֶה לְנִשְׁמָה עֲלֶיהָ גְדוּלָה וְכוּ' וְכוּ'.

הֵם שְׁנֵיהֶם אוֹתוֹ דְּבַר, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּמִיד תַּעֲזְרוּ לִי לְהַדְפִּיס אֶת הַשְּׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת הָאֵלוּ.

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ בְּתַפְלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִתְפַּלֵּל וּמִבְקֵשׁ בְּעֶדְף שִׁיְהִי לָךְ הַצְלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.
הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתשצח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּהַר-בְּחֻקְתֵי כ"ג אִיר ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וּיְרַדְפוּ אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְקֵשׁ אוֹתָךְ רְאֵה לְהַתְחִזֵק בֵּיתֵךְ שְׂאֵת וּבִיתֵךְ עוֹז כִּי הַשַּׁבָּת הַזֶּה מְבָרְכִים רֵאשׁ חֲדָשׁ סִיּוֹן חֲדָשׁ קְבַלְתָּ הַתּוֹרָה, וְלָכֵן עֲלִינוּ לְשִׁמְחַ מְאֹד מְאֹד שְׂזַכֵּינוּ לְהִבְרָא מִנִּשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, עִם שֶׁקָּבְלוּ אֶת הַתּוֹרָה וְלֹא עֲשִׂנוּ גוֹי כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, וּבְזֶה יְכוּלִים לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמוֹ שֶׁמְאֹד מְאֹד חָשׁוּב דְּבַר זֶה בְּשָׁמַיִם כִּי כְשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל מַחֲיָה אֶת עֲצָמוֹ עִם נִקְדַּת יְהוּדוּתוֹ בְּזֶה הוּא מְגַלֶּה אֶת טֵהַר לְכָבוֹ אִיךְ שֶׁכּוֹנְנָתוֹ רְצוּיָה וּבְזֶה מְלֵאךְ מִכְּאֵל מַעֲלָה שֶׁעֲשׂוּעִים בְּכָל הָעוֹלָמוֹת כִּי הַסֶּמֶךְ-מִם תְּמִיד מִתְגַּבֵּר עִם מְלֵאךְ מִכְּאֵל, כִּי מְלֵאךְ מִכְּאֵל

מלמד זכות על כל נשמות ישראל והסמך-מם ימ"ש תמיד רק מחפש אחר הרע שיש בכל אחד ורוצה להראות שאינם צדיקים וכו' וכו', אבל בזה שעם ישראל שמחים במצוות אפלו הכי פחות וירוד וכו' וכו' בזה מנצחים את הסמך-מם כי הוא לא יכול לסבל את שמחת המצוות, ולכן אל תהיה בטלן תעשה התחלה חדשה מהשבת הזאת רק להיות בשמחה ואף שאני יודע שזה בא לך מאד קשה כי אין עוד דבר שבא לאדם קשה כמו מדת השמחה כי הסמך-מם מניח את האדם לעשות הכל וכו' רק לא להיות בשמחה כי השמחה זה בעצמו הקדוש ברוך הוא כביכול, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ה') כי כשבר ישראל שש ושמח במצוות אזי הוא נכנס בשמחת הקדוש ברוך הוא וזה מה שהסמך-מם לא יכול לסבל, ולכן ההכרח לחזק את עצמו בכל הכחות רק להיות בשמחה ולבקש ממנו יתברך בכל יום ובכל שעה רבונו של עולם לפני להיות בשמחה עצומה עד שאזכה לרקד מרב שמחה על נעם חלקי שבראתני מזרע ישראל ולא עשני גוי כגויי הארצות ואזכה על ידי שמחה זו להכלל לגמרי בך עד שלא יהיה למראה עיני רק אמתת מציאותך יתברך ויתעלה שמך.

אנא ממך חוס ורחמל עלי ותוציאני מכל צרותי ומחובותי שנפלת לי אליהם והרחב לי בגשמיות וברוחניות עד שאזכה להכלל בך מעתה ועד עולם אמן סלה.

בך אתה צריך להתפלל בכל יום בכל שעה ובכל רגע ועל ידי זה תמשך על עצמך אורו יתברך תמיד שזה התענוג העולה על כל התענוגים.

נא ונא תהיה ותרן בתוך ביתך תמיד לותר ולותר ולותר ואף פעם אל תתפרץ על אשתך יהיה מה שיהיה ויהיה איך שיהיה כי הפעם בבית מביא עניות בבית וכמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' בסימן ל"ח) שעל ידי כעס מאבדים את השפע שהקדוש ברוך הוא רוצה לתת לנו, ולכן תעשה כל מה שביכולתך רק לא להתפרץ בבית ואני יודע שזה יהיה לך מאד קשה וכו' עם כל זאת זה הנסיון שלך.

אני מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שתציית אותי, יהיה לך טוב בעולם הזה ומכל שכן בעולם הבא.

המאחל לך שבת שלום

בתשצט.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר בהר-בחקתי כ"ג איר' ה'תשע"ג
שלום וברכה אל ... תחי'

מאד מאד אני מבקש אותך בשבת זו מברכים את החדש סיון, תשתדלי בכל מיני אפנים שבעולם להכניס אורה של תורה בתוך הבית, כי הכל תלוי באשה כי אשה נקראת עקרת הבית שהיא עקר הבית ולכן את צריכה תמיד לדבר בבית עם בעלך והילדים וכו' רק דבורי אמונה והשגחה פרטית וכן לדבר ממעלת התורה ומקיום המצוות בשמחה, ואף שנראה לך שאת לא פועלת ידוע מה שרבונו ז"ל אמר למוהרנ"ת ז"ל "אתה תדבר כי אתה פועל" כל פטפוט ופטפוט שמדברים דבורי אמונה והשגחה פרטית זה נשמע ונתקבל, כי דרך מים שמטפטפים על סלע קשה שלבסוף חודר חור וכו' וכו', כמו כן כל דבור ודבור שאשה מדברת בבית עושה רשם מאד גדול, ולכן אל תקחי את זה בקלות תחילי לדבר בבית רק דבורי אמונה והשגחה פרטית ותראי איה שהדבורים שלך יעשו רשם בתוך הבית.

נא ונא בעת הדלקת הנרות היום תבקשי את הקדוש ברוך הוא כל מה שאת צריכה כי בעת הדלקת נרות זה עת רצון גדול לאשה בשמים וכמוכן תזכרי גם אותי לטובה בתפלתך כי עדין אני זקוק לרחמי שמים מרבים.

המאחל לך שבת שלום

בתת.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּמִדְבַּר כ"ה אִיר ה'תשע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָרֵב הַיְקָר לִי מְאֹד רַבִּי ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח יו"ר אֲרָגוֹן
...

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַמְּסִירוֹת נִפְשׁ שְׁאַתָּה מוֹסֵר אֶת נַפְשִׁי
בְּשִׁבִיל כָּלֵל יִשְׂרָאֵל וְאַתָּה עוֹזֵר לְעַנְיֵי עַם יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם הַכְּלִים שֶׁל הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא וְהוּא יִתְבָּרֵךְ נִמְצָא בֵּין הָעַנְיִים, וְלִכֵּן מִי שֶׁעוֹזֵר לְעַנְיִים כְּבִיכּוֹל
עוֹזֵר לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

וְלִכֵּן אֲשַׁרְיָךְ וְאֲשַׁרֵי חֲלֻקָּךְ שְׁאַתָּה עוֹסֵק בַּצְּדָקָה וְחֹסֵד שְׁאֵין לְמַעַלָּה
מִזֶּה.

רְצִיתִי מְאֹד שֶׁתְּבוֹא לְבַקֵּר אֶת קַהְלֵתְנוּ הַקְּדוֹשָׁה הַמוֹנָה כְּבָר לְמַעַלָּה
מְאַרְבַּע מֵאוֹת מִשְׁפָּחוֹת כֵּן יִרְבוּ, רַבָּם מִשְׁפָּחוֹת בְּרוּכוֹת לְיָדִים וְהֵם בְּמִצָּב
כִּלְכְּלֵי מְאֹד קָשָׁה, וְלִכֵּן אִם תּוּכַל לְעֲזֹר גַּם לָהֶם יִהְיֶה שְׂכָרְךָ גָּדוֹל בְּשָׂמִים.

חִזַּק וְאַמֵץ מְאֹד לְהַמְשִׁיךְ לְתַמְךָ בַּפְּעֻלוֹתֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים, שְׁבִזְכוֹת זֶה
תִּקְבַּל שְׂכִינַת עֲזוֹ יִתְבָּרֵךְ.

הַכֹּפֵל הַדְּבָר אָנִי מְאֹד מְקוּנָה שֶׁתְּבוֹא לְבַקֵּר בְּקַהְלֵתְנוּ הַקְּדוֹשָׁה וּבְמוֹ
עֵינֶיךָ תִּרְאֶה מַה שֶׁקוֹרָה כָּאֵן.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתתא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּמִדְבַּר כ"ה אִיר ה'תשע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר

מְאֹד מְאֹד הַצְּטַעַרְתִּי לְשִׁמְעַע עַל פְּטִירַת אָבִיךָ ע"ה הַמְּקוֹם יִנְחֵם אוֹתְךָ
בְּתוֹךְ שְׂאֵר אַבְלֵי צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם.

תקפיד לומר בכל יום קדיש אחריו כי זה מאד מאד חשוב בשמים.
המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתתב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר במדבר כ"ה איר ה'תשע"ג
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל היקר לי מאד ... נרו
?איר

אני מאד מאד מבקש אותך שרק תתחזק בכל מיני אפנים שבעולם
ששום דבר לא יוכל לשבר אותך, כי גדול אדוננו ורב להושיע ואמרו חכמינו
הקדושים (בראשית רבה פרשה ל"ג סימן ג') על הפסוק (תהלים קמ"ה) טוב הווי'ה לכל
ורחמיו על כל מעשיו, על הכל שהן מדותיו הוא מרחם הינו זה הקדוש ברוך
הוא מלא רחמים ואנחנו צריכים ללכת במדותיו והעקר לרחם על עצמנו כי
בזה שאדם לא בא לבית הכנסת להתפלל שלש פעמים ביום שחרית מנחה
ערבית בזה הוא מתאכזר על נפשו ולכן אדם צריך לרחם על עצמו וללכת
במדותיו יתברך שזה בלו רחמים.

ולכן אדם צריך ללמד קצת מקרא קצת משנה קצת גמרא ולרחם על
עצמו כי אם הוא לא לומד בכל יום קצת מהלמודים האלו הוא אכזר הכי
גדול על נשמתו ואם אדם לא מרחם על עצמו איך יכולים לצפות שירחם
על הזולת.

הסמך-מם יש לו כל מיני תרוצים לאדם שלא יבוא בכל יום להתפלל
במנין ולא יבוא לבית המדרש ללמד קצת תורה אשר אין למעלה מזה, כי
כך אמרו חכמינו הקדושים (ירושלמי ראש השנה פרק ד' הלכה ח') כיון שקבלתם
עליכם תורה מעלה אני עליכם כאלו לא חטאתם מימיכם, וכל כך חבל
שמסרו לנו אוצרות כאלו שלא צריכים להשקיע שום דבר רק רצון טוב וגם
את זה אנחנו לא יכולים להראות וכו' וכו'.

ולכן אני מאד מבקש אותך חוס וחמל עליך וראה להתחזק ביתר שאת

ובְּיָתֵר עַז וּתְרַחֵם עַל עֲצָמָךְ וְכָךְ יִרְחַם עָלֶיךָ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאָמַר דָּוִד הַמֶּלֶךְ (תהלים י"ח) "אָרַחֲמָךְ הַיְי"ה חֲזָקִי" זֶה שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ שְׂאֵתָה רַחֲמָן וּמְרַחֵם עַל כָּל־מִן זֶה הַהִתְחַזְּקוֹת שְׁלִי, אֲבָל אֵתָה צְרִיךְ לְהִסְכִּים שְׂאִי אֶפְשֶׁר לְצַפּוֹת שְׂיִרְחַמוּ עָלֶיךָ אִם אֵתָה לֹא מְרַחֵם עַל עֲצָמָךְ, בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים לְהִיּוֹת סוֹבְלָן גָּדוֹל שְׂזֶה תְּלוּי בְּמִדַּת הָאֱמוּנָה כְּכֹל שְׂאָדָם מֵאֲמִין בְּהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא זֹכֵה לְסִבְלָנוֹת יוֹתֵר גָּדוֹלָה.

אֲנִי מְאֹד שְׂמֵחַ לְרֵאוֹת הַהִתְפַּתְּחוֹת שֶׁל הַקְּהֵלָה הַקְּדוּשָׁה שְׁלָנוּ יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂתַּמִּיד נִזְכֶּה לְרֵאוֹת הַרְחֵבֶת קְהֵלָתְנוּ בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עַז וְזֶה תְּלוּי כְּפִי הָאֲחֵדוֹת וְאֵהֵבָה שְׂיֵהִיָּה בִּינֵינוּ וְאִם יֵהִיָּה אֶפְלוּ אֶחָד שְׂמִסִּית יוֹמְדִיחַ נֶגֶד קְהֵלָתְנוּ וְכוּ', אִין לוֹ מָה לְעֲשׂוֹת בְּד' אֲמוֹת שְׁלָנוּ צְרִיכִים לְרַחֵק אוֹתוֹ בְּכֹל מִינֵי רַחוּק.

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂתַּמִּיד נִהְיֶה מְאֲחָדִים וְעַל יְדֵי זֶה נִהְיֶה רְאוּיִים לְגֵאֲלָה.

הַמְּאֲחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתתג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדֵּר בְּמִדְבַּר כ"ה אִיר ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... תַּחֲנִי'

אִין לְתֵאָר וּלְשַׁעַר אֵת גָּדֹל הַשְּׂמֵחָה שְׂיֵישׁ לִי אִיךְ שְׂרֵאִיתִי אִיךְ שֶׁהַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ מִתְּפַתְּחַת יוֹם יוֹם שְׂעָה שְׂעָה רִגַע רִגַע, וְלָכֵן תְּשֻׁמְחִי מְאֹד מְאֹד שְׂאֵת נִמְצָאת בְּקְהֵלָה קְדוּשָׁה כְּזֹאת, חֲמֻמָּה שֶׁל אֱמוּנָה? סוֹד שֶׁל חֲסֵד שְׂזֶה יוֹתֵר חָשׁוּב אֲצִלִּי יוֹתֵר מֵהַכֹּל, כִּי כָּל זְמַן שְׂעוֹשִׁים חֲסֵד אֶחָד עִם הַשְּׁנַי סִימָן שְׂאֲנַחְנוּ בְּנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יְלִקוּט שׁוּפְטִים רְמ"ז ס"ד) כָּל מִי שְׂעוֹשֶׂה חֲסֵד כְּאֵלוּ מוֹדָה בְּכֹל הַנְּסִים שְׂעָשְׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְכָל מִי שְׂלֹא עוֹשֶׂה חֲסֵד כְּאֵלוּ כּוֹפֵר בְּהַכֹּל, וְלָכֵן כָּל הַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ עוֹמְדֵת רַק

על מדת החסד, ואני רוצה שאחד יעזר לשני ואוי ואבוי אם יהיה פה איזה אכזר שיתאכזר על הזולת אין לו מה לעשות בקהלתנו.

מאד מאד אני מבקש אותך שתעשי כל מיני מאמצים לבא לערבי שמחה, כי השמחה זה יסוד האדם ורבנו ז"ל הקפיד על זה מאד מאד ובפרט אשה שעובר עליה מה שעובר משברים וגלים וכו' וכו', היא צריכה ביותר להיות בשמחה, ולכן תעשי כל מה שביכולתך רק להיות בשמחה אף שאני יודע שזה בא לך מאד קשה אם כל זאת תעשי כל מה שביכולתך רק להיות בשמחה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתתד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר במדבר כ"ה איר התשע"ג

שלום רב אל ... תחי'

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה לדעת שהפחדים והחרדות זה בא מעצבים וכו', והיום יש תרופות לזה, ואין זה בוששה לקחת את התרופות, כמובן רק על ידי רופא ממחה (ואף אחד לא צריך לדעת שאת לוקחת כדורים).

חרדות ופחדים באים לאדם רק מחמת חסרון אמונה, כי באמת מי שמכניס עצמו בתוך האמונה הקדושה, ויודע שדבר גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, הוא יחיה חיים מאשרים, חיים מישבים, ולא יחיה בשום פחדים וחרדות, כי מה יש לו לפחד ולחרד, מאחר שיודע שהכל משגח רק ממנו יתברך, לא כן מי שהוא לקוי באמונה, וחושב שהכל טבע מקרה ומזל, אזי הוא תמיד חי בחרדות ופחדים וכו', זה בכה וזה בכה.

ואמר רבנו ז"ל (לקיטי מוהר"ן חלק ב' סימן ה') העקר הוא אמונה, וצריך

לחפש ולבקש בעצמו איך אויז באמונה, כי יש סובלי חלאים שעקר הסבל שלהם זהו רק מחמת חסרון אמונה, וכל אלו שסובלים על העצבים, זה בא להם רק מחמת חסרון אמונה, ולכן צריכים להתחזק באמונה בו יתברך שהכל נעשה כרצונו, ולכן מה יש לפחד? כמו שהוא יתברך רוצה שיהיה כך יהיה, ולכן אסור להתבלבל משום דבר, ועל ידי אמונה בו יתברך, אזי יצא מכל צרותיו ויתכפר לו על הכל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתתה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר במדבר כ"ה איר התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

צריך שתדע שחכמינו הקדושים אמרו (שבת ק"ה:) כך דרכו של יצר הרע, היום אומר לו עשה כך, ולמחר אומר לו עשה כך, עד שאומר לו לך עבד עבודה זרה והולך ועובד, והסבירו מוהרנ"ת ז"ל (לקוטי הלכות השפמת הבקר הלכה א') שהאדם נמצא בזה העולם בסכנה גדולה עד מאד, ובפרטיות אם נכשל חס ושלום בעברה, בא היצר הרע ומכניס בו יאוש שיתיאש לגמרי מהיהדות, כי אומר לו איך עשית עברה כל כך גדולה, ועכשו אתה כבר אבוד לגמרי משתי העולמות, כי דרך היצר הרע הסמך-מם להגדיל את העברה בעיני האדם כדי לשברו לגמרי, עד שמכניס בו יאוש ודכאון כאלו אבד ממנו תקוה ותוחלת, וממנו כבר לא יצא שום דבר, ועל ידי זה מכניס בו יאוש עד שפורק על לגמרי, ועוזב את הדת לגמרי, וכך קרה לכל אלו שפרקו על לגמרי וכו', כי הסמך-מם הגדיל בעיניהם החטא שנכשלו בו וכו', עד שמרב יאוש פרקו על לגמרי רחמנא ליצלן ויצאו מהדת.

ועל זה בא רבנו ז"ל ואמר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רפ"ב) שהאדם צריך לחפש ולבקש ולמצא בעצמו איזה נקדה טובה שעשה בימי חייו, כי איך

שהוא אמרו חכמינו הקדושים (ברכות נ"ז). אפלו הריקנים שבך מלאים מצוות כרמון, והאדם צריך תמיד לדון עצמו לכף זכות, ולמצא בעצמו עוד מעט טוב שיש בו, כי אין בר ישראל שלא עשה איזה טוב מימיו, ואפלו שבתוך הטוב שעשה גם כן מלא פגמים, עם כל זאת יש גם בזה טוב הרבה, ועל ידי שידון עצמו לכף זכות, יזכה לצאת מכף חוב לכף זכות, ויזכה לחזור בתשובה שלמה, וזה פרוש הפסוק (תהלים ל"ז) "ועוד מעט ואין רשע והתבוננת על מקומו ואיננו", כי הוא כבר לא אותו אדם, אם ימצא בעצמו מעט טוב.

ולכן זה עקר גדול בחיי האדם, כי כל אחד נכשל במה שנכשל וכו', ונופל למקום שנופל וכו', ועליו להחיות עצמו עם מה שיכול וכו', ועל ידי זה לעולם לא יתרחק ממנו יתברך, אפלו שעשה כבר מה שעשה, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"רן חלק ב' סימן קי"ב) אם אתה מאמין שיכולים לקלקל, תאמין שיכולים לתקן, הינו בזה שנכשלת במה שנכשלת ונכנס בך יאוש מפני שאתה יודע שחטאת וכו', נמצא שאתה עדין מאמין שזה חטא וכו', ולכן עליך להאמין שיכולים לחזור בתשובה ולתקן הכל.

ומספר אשר להגאון הקדוש איש האלקי הנודע ביהודה זי"ע היה לו תלמיד שפרק על עד שנעשה כמר, עד שנעשה בישאפ וכו', והנודע ביהודה זי"ע הצטער מאד איך יכול להיות שתלמיד מתלמידיו יפל ויתרחק כל כך עד שישתמד רחמנא ליצלן, ועשה מה שעשה עד שנפגש עמו, ושאלו איך נפל כל כך? ענה לו הבישאפ (הכמר) יען כשילמד בישיבתו היה אז המנהג שהבחורים היו אוכלים אצל הבעלי בתים כל בחור ביומו אצל בעל הבית אחר, פעם בערב פסח עשה בעל בית אחד פשטידא מתפוחי אדמה ומצאו שם חטה אחת, ושלח הבעל הבית את הבחור אל רבו הנודע ביהודה זי"ע לשאל האם מותר לאכל את הפשטידא הזאת, והתחיל הנודע ביהודה זי"ע לפלפל עם התלמיד שיש שיטות המתירים בכגון זה, ויש שאוסרים, וסיים אכל אני אוסר ונתן טעם לדבריו, והנה הבחור הזה היה מאד רעב, כי בערב פסח כבר אסור לאכל חמץ, וכן עדין אסור לאכל מצה, ובער הרעבון מאד אצל התלמיד הזה, ועשה לעצמו חשבון הלא רבו הביא שיטות שיש מתירים, אזי אומר ועושה אכל את כל הפשטידא, ובא אל הבית וספר לו

כִּי הַנּוֹדֵעַ בִּיהוּדָה זִי"ע אָסַר אֶת זֶה וּבִעֲרוּ כְּדִין, וְהִנֵּה אַחַר שְׁאָכְלוּ הַתַּחֲלִיל הַסֵּמֶךְ-מִם לַעֲבֹד אֶצְלוֹ אִיךָ נִכְשַׁלְתָּ בְּאֶסוּר חֲמִץ הַחֲמוּמָה כָּל כֶּף, עַד שֶׁעֲבַרְתָּ עַל אֶסוּר כֶּרֶת, וְהִכְנִיס בּוֹ מֵרָה שְׁחוּרָה וְיֵאוּשׁ גָּדוֹל, עַד שֶׁהִסִּיתוּ מֵה לְךָ לְקִרוֹת קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמַּטָּה, מֵאַחַר שֶׁעֲבַר עַל אֶסוּר כְּרִיתוֹת, וּכְבַר נִכְרַת מֵעַם יִשְׂרָאֵל, וְכַמוּבֵן בְּקוּמוֹ בִּבְקָר הִסִּיתוּ מֵה לְךָ לְטַל יָדַיִם הֲלֹא אַתָּה כָּבַר לֹא בְּכָלֵל יִשְׂרָאֵל, וְכֵן הִסִּיתוּ לַעֲבֹרָה אַחַר עֲבֹרָה, עַד שֶׁכָּפַר בְּעֵקֶר וְהִמִּיר דָּתוֹ וְנִעֲשָׂה כְּמֹר עַד שֶׁנִּעֲשָׂה בִישָׁאפּ (כְּמֹר עַל כְּמָרִים), וְכַמוּבֵן שֶׁהַנּוֹדֵעַ בִּיהוּדָה זִי"ע דָּבַר עִמּוֹ מֵה שְׁדַבֵּר, עַד שֶׁהִחֲזִירוּ לְמוּטָב, וְזָרַק אֶת כָּל הַכַּפִּירוֹת וְכוּ', שֶׁנִּכְנַס בּוֹ וְחִזַּר בְּתוֹבָה שְׁלֵמָה, רוֹאִים מִכָּל זֶה אֶת נַחֲיִצַּת דְּרָכּוֹ שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל לְהַחֲיִיתוֹ עֲצָמוֹ עִם כָּל נִקְדָּה וְנִקְדָּה טוֹבָה שִׁישׁ בּוֹ, כִּי אִם לֹא יַחֲזִק עֲצָמוֹ עִם מְעַט הַטוֹב שֶׁבּוֹ, יְכוּל לְפָרֵק עַל לְגַמְרֵי, עַד שֶׁיֵּצֵא רַחֲמָנָא לִיְצִלָן מִדַּת יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן הַדְּרָךְ הַזֶּה לְמִצָּא בְּעֲצָמוֹ רַק אֶת הַנִּקְדוֹת טוֹבוֹת, זֶה יְסוּד גָּדוֹל בִּיְהוּדוֹת, וְאָמַר מוֹהֲרַנֵּ"ת ז"ל שֶׁמְשִׁיחַ יִכְבֹּשׁ אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ עַל יְדֵי דֶרֶךְ זֶה שֶׁיִּכְנִיס בְּכָל אֶחָד אֶת הַלְמוּד הָעֵמֶק הַזֶּה שֶׁצְרִיכִים תָּמִיד לְדוֹן עֲצָמוֹ לְכַף זְכוּת, כְּדֵי שִׁיְהִי בּוֹ חַיּוֹת לְהַחֲיִיתוֹ עֲצָמוֹ עִם נִקְדָּת יְהוּדוֹתוֹ, כְּדֵי שֶׁלֹּא יֵאבֹד אֶת עוֹלְמוֹ חֵס וְשְׁלוֹם כְּרַגַע, וְכֵן מוּבָא (בְּפִסְקֵתָא דְרַב כְּהֵנָא) שֶׁמְשִׁיחַ יְהִי מְלַבֵּשׁ עִם בְּגַד כְּזֶה שִׁיְהִי בּוֹ כָּל הַטוֹב שֶׁל כָּל עַם יִשְׂרָאֵל, וְכָל אֶחָד יִמְצָא אֶת נִקְדָּתוֹ הַטוֹבָה אֶצְלוֹ, וְכֵן יִגְאָל.

הַרִי שֶׁלְךָ לְפָנֶיךָ אִיךָ שֶׁצְרִיכִים אֶת הַלְמוּד הָעֵמֶק הַזֶּה שֶׁגִּלָּה רַבֵּנוּ ז"ל לְדוֹן עֲצָמוֹ וְאֶת אַחֲרִים לְכַף זְכוּת, וְעַל יְדֵי זֶה יְכוּל לְהַחֲזִיר אֶת עֲצָמוֹ וְאֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ לְכַף זְכוּת.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרַכָּה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בַּתְּנוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת בְּמִדְבַר כ"ה אִיר הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גִּירוֹ יֵאִיר

לְנִכוּן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

דע לך שרַבְנוּ ז"ל גְּלַה לָנוּ (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ע"ח) אֲשֶׁר אֵין שׁוּם יְאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלָל, אֵין דְּבַר כְּזֶה לְהִתְיַאֵשׁ מִן הַחַיִּים כֹּל זְמַן שְׁאָדָם חַי הוּא יְכוּל לְתַקֵּן הַכֹּל, וְאָמַר רַבְנוּ ז"ל (שיחות הר"ן סימן ע"א) אַף שֶׁהִזְהֵר הַקְּדוֹשׁ מִחֲמִיר מְאֹד מְאֹד עַל חֲטָא הַמְּגַנֵּה הַזֶּה וְאָמַר שְׁאֵין לְאָדָם שְׁנַכְשֵׁל בְּהוֹצָאת זֶרַע לְבִטְלָה כְּכַר תְּשׁוּבָה, אֲנִי אוֹמֵר שְׁאֵף אֶחָד לֹא מִבֵּין אֶת דְּבָרֵי הַזֶּהֶר הַקְּדוֹשׁ, וְכֵן יֵשׁ תְּשׁוּבָה גַם עַל חֲטָא הַזֶּה.

וְהַסְבִּירוּ מוהרנ"ת ז"ל אֵיךְ יְכוּל רַבְנוּ ז"ל לומר אַחֲרַת מֵהִזְהֵר הַקְּדוֹשׁ? אֲלֹא לְכַלֵּם יֵשׁ תְּקֵנָה וְתִקּוּן, אַף נוֹתְנִים לְאָדָם אֶת הַבְּחִירָה, אוֹמְרִים לוֹ שְׁאֵין לוֹ תְּשׁוּבָה, וְאִם אֵינוֹ בְּטָלָן וְלֹא מְנִיחַ עֲצָמוֹ בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן, אֲלֹא דוּחַק עֲצָמוֹ לְחֹזֵר בְּתְשׁוּבָה, אֲזִי מְקַבְּלִין אוֹתוֹ, הַזֶּהֶר הַקְּדוֹשׁ אוֹמֵר שְׁאֵין לוֹ תְּשׁוּבָה, וְכֹכֵר לֹא יִזְכֶּה לְרְאוֹת אֶת פְּנֵי הַשְּׂכִינָה, וְכֹא רַבְנוּ ז"ל וְאוֹמֵר שְׁכֵן יֵשׁ תְּשׁוּבָה, וְאִם יֵשׁ לְאָדָם שְׂכָל וְדוּחַק עֲצָמוֹ לְחֹזֵר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּכָל מַחִיר, אֲפֹלוֹ שְׁלֹא יִהְיֶה לוֹ עוֹלָם הַבָּא, אֲזִי זוֹכֶה לְהַכְנִס לְפָנִים הַקְּדוֹשָׁה, אֲבָל אִם אֵין לוֹ שְׂכָל וְאוֹמֵר הֲלֹא כְּתוּב בַּזֶּהֶר שְׁאֵין עַל זֶה תְּשׁוּבָה, וּמִתְיַאֵשׁ לְגַמְרֵי וְכוּ', עַל יְדֵי זֶה נּוֹפֵל מִדַּחֵי אֶל דַּחֵי וְנֶאֱבָד לְגַמְרֵי.

וְכֵן אָמַר רַבְנוּ ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ה') מִי שֶׁפָּגַם בְּטַפֵּי מַחוּ עַל יְדֵי זֶה בְּהִכְרַח לוֹ לְשִׁמְעַ מַחְלָקַת בֵּין הַצַּדִּיקִים, וְכִשְׂיֵשׁ לוֹ שְׂכָל וְיוֹדֵעַ שְׂכָל מַה שֶׁשׁוּמְעַ מַחְלָקַת וּמְרִיבוֹת עַל צַדִּיק אֲמַת הַדְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, הַכֹּל כְּדֵי לְרַחֲקוֹ מִמֶּנּוּ, וְהוּא חוֹזֵר בְּתְשׁוּבָה, אֲזִי יֵשׁ לוֹ תִקּוּן לְתַקֵּן הַכֹּל, וְעוֹד לְזִכּוֹת לְכָל טוֹב אֲמַתִּי וְנִצְחִי, כִּי מִי שֵׁיֵשׁ לוֹ שְׂכָל, וְתִכְףּ וּמִיד חוֹזֵר בְּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְחוֹזֵר אֶל הַצַּדִּיק הָאֲמַת, עַל יְדֵי זֶה זוֹכֶה לְמַה שְׁזוֹכָה, וְזֶה הַנְּסִיוֹן שְׁלוֹ, וְאָמַר רַבְנוּ ז"ל (ש"ס) וְתֵאמֵר שְׂכָל מִצּוֹתָא וּמְרִיבָה אֵינָה אֲלֹא בְּשִׁבְלֵךְ מִפְּנֵי שִׁפְגַמַּת בְּטַפֵּי מַחִירָה.

וְלָכֵן כֹּל מִי שֶׁפָּגַם בְּפָגַם הַבְּרִית הוֹצָאת זֶרַע לְבִטְלָה, הִהְכַרַח לוֹ לְשִׁמְעַ מַחְלָקַת וּמְרִיבוֹת וְלִשׁוֹן הָרַע עַל אִישׁ כָּשֶׁר וְצַדִּיק אֲמַת הַדְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, שְׁעַל יְדוֹ יְכוּל לְחֹזֵר בְּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְאִם יֵשׁ לוֹ שְׂכָל וּמְרַחֵם עַל עֲצָמוֹ, וְאוֹחֵז עֲצָמוֹ בְּהָאִישׁ כָּשֶׁר וְהַצַּדִּיק אֲמַת הַזֶּה, בְּוֹדָאֵי יִזְכֶּה עַל יְדוֹ לְחֹזֵר בְּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה.

והנה רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן קי"ב) אם אתה מאמין שיכולים לקלקל תאמין שיכולים לתקן, ולכן בודאי גם על חטא זה יש תקון, ועקר התקון להיות רגיל לגרס הרבה פרקים משניות, כי מ'שנ'ה' אותיות נ'ש'מ'ה', על ידי למוד משנה מזככים את הנשמה מכל מיני חלדה שנדבק בה על ידי פגמי הברית.

ואמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן י"ט) אפלו אותם האנשים שרגילים בעברות רחמנא ליצ'לן, וקשה להם לצאת מזה מרב הרגליהם, אם יעשו לעצמם חק קבוע ללמד בכל יום ויום כך וכך, התורה הקדושה תוציאם מעוונותיהם, ומקבל אצל אנשי שלומנו שכונת רבנו ז"ל על כך וכך שזה סובב על לגרס בכל יום ויום ח"י פרקים משניות, שזה מצילו מהחטאים, ורבנו ז"ל נתן לכמה מאנשי שלומנו תקון לומר בכל יום ח"י פרקים משניות (עין שיחות הר"ן סימן קפ"ה), ולכן אשרי מי שמרגיל עצמו לומר בכל יום ח"י פרקים משניות, ושבו ורפא לו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתתו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר במדבר כ"ה איר התשע"ג
שלוש וברכה וכל טוב סלה יגיעו אל ... נרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך אני חזק מאד בזה שאמרת מי שידיפס כרך אחד של שו"ת "אשר בנחל", יהיה לו ישועה, כי המכתבים האלו החזירו כבר למוטב אלפים ורבות בני הנעורים בתשובה, ונתפשטו בכל העולם כלו, ותהלה לאל דבר רבנו ז"ל התפרסם על ידי זה מאד בעולם, כי נכתבו על ידי גדל תשוקתם של בחורים ואברכים הצמאים לדבר השם, ויש בזה סיעתא דשמאי, ותהלה לאל כבר נדפסו עד עכשו מאה ושתים עשרה כרכים שו"ת "אשר בנחל", שיש בהם עשרים ושבע אלף מכתבים, רק עד שנת תשנ"ח,

וַיֵּשׁ עוֹד לְהַדְפִּיס עַד שְׁנַת תשע"ג, וְלִכְּן כָּל מִי שִׁיְהִיָּה לוֹ חֵלֶק בְּהַדְפַּסַּת כְּרָךְ אַחַד, יְהִיָּה לוֹ יְשׁוּעָה גְדוֹלָה.

וְהִנֵּה בְּדִיּוּק לְפָנַי שָׁנָה הַתְּחִילוּ בְּיַבְנָאֵל לְהַדְפִּיס אֶת הַשְּׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת בְּחִסְדוֹת בְּרִסְלָב, וְהֵם אוֹתוֹ דָּבָר כְּמוֹ שׁו"ת "אֶשֶׁר בְּנַחֵל", הַהִפְרָשׁ בִּינֵיהֶם הוּא כִּי בַשְּׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת בְּחִסְדוֹת בְּרִסְלָב כְּתוּב גַּם הַשְּׁאֵלוֹת, וְזֶה מְאֹד מְעַנֵּין אֶת בְּנֵי אָדָם, וְלִכְּן תִּכְףּ וּמִיד שֶׁנִּדְפַּס בְּכַמְיּוֹת גְּדוֹלוֹת מִיד נֶחֱטַף וְאֶזַּל מִן הַשּׁוּק, וּבְכָר נִדְפַס עַד עֶכְשָׁו שֶׁלֹּשׁ כְּרָכִים, וַיֵּשׁ מוֹכֵן לְדָפוּס עוֹד עֶשְׂרִים כְּרָכִים, וְלִכְּן אֶשְׁרֵי מִי שִׁיְהִיָּה לוֹ חֵלֶק בְּהַדְפַּסַּת כְּרָךְ אַחַד, וְאֶשְׁרֵי וְאֶשְׁרֵי מִי שִׁיעֲסֹק בְּהַפְצָתָם, כִּי לְצַעֲרָנוּ הָרַב מְלִיוֹנִים מֵאֲחִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל נִתְרַחֲקוּ מֵהַדָּת וְכו', וְאֵלּוּ הַסְּפָרִים מַחְזִירִים לָהֶם אֶת הָאֲמוּנָה וְאֶת הַבְּטָחוֹן עֲצָמִי, כִּי אֵין בְּעִיָּה שְׁלֵא יְהִיָּה עַל זֶה פִּתְרוֹן, אֵין צָרָה שְׁאֵין לָהּ פֶּתַח אֵיךְ לְצַאת מִזֶּה, אֵין חֶשֶׁךְ שְׁלֵא יִרְאֶה לוֹ אֶת הָאוֹר בְּקִצָּה הַמְּנַהֲרָה, וְלִכְּן כָּל מִי שִׁיּוֹדֵעַ שֶׁחֲטָא כָּל כָּף הִרְבָּה בְּכָל מִינֵי חֲטָאִים וְעוֹנוֹת וּבִפְרֻטִּיּוֹת בְּגִלּוּי עֲרִיּוֹת וְכו', שִׁיעֲסֹק בְּהַפְצָתָם, וּבְזֶה שִׁיְגַרֵם שְׁעוֹד אֲנָשִׁים יַחְזְרוּ בְּתְשׁוּבָה, עַל יְדֵי זֶה יִמְחַלּוּ לוֹ גַּם כֵּן עַל כָּל עוֹנוֹתָיו הַמְּרַבִּים וְהַמְּגַנִּים.

וְלִכְּן כָּל מִי שִׁיּוֹדֵעַ בְּנִפְשׁוֹ אֵיךְ שֶׁפָּגַם בְּגִלּוּי עֲרִיּוֹת וּנִכְשַׁל בְּכָל מִינֵי חֲטָאִים וְעוֹנוֹת וְכו', יַעֲשֶׂה לְעַצְמוֹ הַרְגֵּל לְהַפִּיץ אֶת שְׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת בְּחִסְדוֹת בְּרִסְלָב, כִּי סוּף כָּל סוּף כִּשְׁאָחַד שׁוֹאֵל אֵיזָה שְׁאֵלָה, צְרִיכִים לְזָכֹר שְׁאוֹתוֹ שְׁאֵלָה וְסִפְקוֹת יֵשׁ לְעוֹד אֲלֶיךָ אֲנָשִׁים, וּבִסְפָרִים אֵלּוּ יֵשׁ אֶת הַתְּשׁוּבוֹת לְכֻלָּם, וְלִכְּן אֶשְׁרֵי מִי שֶׁמְפִיץ, עַל יְדֵי זֶה יִגְרַם שְׁעוֹד אֲנָשִׁים יַחְזְרוּ בְּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְיִזְכָּה לְהִיּוֹת מִמְּזִכֵּי הָרַבִּים אֲשֶׁר זָכוּת הָרַבִּים תְּלוּי בּוֹ, וְשָׁב וּרְפָא לוֹ עַל כָּל מָה שֶׁפָּגַם, וְיֵאִיר נַפְשׁוֹ בְּאוֹר זֵיו וְחִיּוֹת וּדְבָקוֹת בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתתח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בַּמְדַּבֵּר כ"ה אִיר הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַבְנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ אֶת הַגְּלוּי הַנִּפְלֵא הַזֶּה עַל פִּי (יִחְזַקְאֵל ל"ג) "אֶחָד הָיָה אַבְרָהָם", שְׁאַבְרָהָם אָבִינוּ עֲבַד אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּבַחֲיִנַת אֶחָד, הֵינּוּ שְׁלֵא הִסְתַּכַּל עַל שׁוּם מוֹנֵעַ וּמַעֲכָב שְׁבָעוּלָם שְׂרָצָה לְמַנַּע אוֹתוֹ מִלְעַבֵּד אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, לֹא עַל אָבִיו, וְלֹא עַל אִשְׁתּוֹ, וְלֹא עַל יְלָדָיו, וְלֹא עַל שׁוּם בְּרִיָּה שְׁבָעוּלָם, רַק הֵלֶךְ בְּבַחֲיִנַת אֶחָד, לֹא הִתְבַּלְבַּל עֲצָמוֹ מִשׁוּם בְּרִיָּה, וְאָמַר רַבְנוּ ז"ל שְׂדֵבֵר זֶה שֵׁיךְ לְכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל הַרוֹצֵה לְחֹזֵר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, רְאוּי לּוֹ שְׁלֵא יִסְתַּכַּל עַל שׁוּם בְּרִיָּה שְׁבָעוּלָם הַרוֹצֵה לְמַנַּע אוֹתוֹ מִלְהִתְקַרֵּב אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְזֶה כָּלֵל גְּדוֹל שַׁעַל פִּי רַב בְּנֵי אָדָם מוֹנְעִים עֲצָמָם מִלְעַשׂוֹת מִצְוָה אוּ מִלְעַשׂוֹת אִיזָה דְּבַר שְׁבַקְדָּשָׁה, מִחֲמַת בְּנֵי אָדָם הַמוֹנְעִים וּמִלְעִיגִים עֲלֵיהֶם, וְעַל זֶה הִתְחִיל הַשְּׁלַחֵן עֲרוּךְ וְאֵל יִתְבַּיֵּשׁ מִפְּנֵי הַמְּלַעִיגִים, לְהוֹרוֹת אִם אַתָּה רוֹצֵה לְקַיֵּם אֶת כָּל אֲשֶׁר נֹאמַר בְּד' חֻלְקֵי הַשְּׁלַחֵן עֲרוּךְ, שְׁלֵא תִתְבַּיֵּשׁ בְּכָלֵל מִפְּנֵי הַמְּלַעִיגִים, כִּי מָה אַתָּה צְרִיךְ לְהִתְבַּלְבַּל מֵהֶם.

וְזֶה הַכָּלֵל הַכִּי גְדוֹל בִּיְהוּדוֹת לֹא לְהִתְפַּעַל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבָעוּלָם, יִהְיֶה מִי שִׁיְהִיָּה, בְּשַׁעָה שְׂרוֹצֵה לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְלְקַיֵּם מִצְוֹתָיו יִתְבָּרַךְ, אֲסוּר לְהִתְפַּעַל מֵאִף בְּרִיָּה, וְלֹא יִסְתַּכַּל עַל שׁוּם מוֹנֵעַ וּמַעֲכָב, וְרַק כֶּף יוֹכַל לְנַצַּח.

וּמוֹהַרְנַת ז"ל הִרְבָּה לְדַבֵּר מִזֶּה (לְקוּטֵי הַלְכוֹת פֶּסַח הַלְכָה ט') שְׂזָה עֲנִיֵן שֶׁל סְפִירַת הָעֵמֶר הַנֶּאֱמָר בָּהּ (וַיִּקְרָא כ"ג ט"ו) "וּסְפַרְתֶּם לָכֶם", שֶׁכָּל אָדָם צְרִיךְ לְסַפֵּר אֶת הַיָּמִים לְעַצְמוֹ, וְלֹא לְהִתְבַּלְבַּל מֵאַחֲרֵים כָּלֵל, אֵינן אֶחָד בָּזֶה הָעוֹלָם כָּלֵל רַק הוּא וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְכֵן פִּרְשׁ (בְּרַאשִׁית י"ב א') "לֵךְ לֵךְ" שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא צָוָה אֶת אַבְרָהָם לֵךְ לֵךְ, הֵינּוּ תִלְךְ אֶל עֲצָמָךְ, אֵל תִּתְבַּלְבַּל מֵאַחַר כָּלֵל.

וּבְקִאֻמַּת אָדָם צְרִיךְ לְדַעַת שְׁבוּ תִלּוּי כָּל הָעוֹלָם, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (סְנֵהֲרִין ל"ז) חַיֵּב כָּל אָדָם לֹאמַר בְּשִׁבְלֵי נִבְרָא הָעוֹלָם, וְאָמַר רַבְנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֻלְקֵי א' סִימָן ה') נִמְצָא אִם הָעוֹלָם נִבְרָא רַק בְּשִׁבְלֵי, וְעַל כֵּן צְרִיךְ אֲנִי לְרְאוֹת

בְּתִקּוֹן הָעוֹלָם, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יומא פ"ו): יְחִיד שֶׁשָּׁב מוֹחֲלִין לְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְלִכֵּן רָאוּי לְכָל בַּר יִשְׂרָאֵל לִידַע שֶׁהוּא הַיְחִיד שֶׁהוּא הָאֶחָד שְׁבוּ תְלוּי תִקּוֹן הָעוֹלָם, וְאִם כֵּן לָמָּה לוֹ לְהִתְבַּיֵּשׁ מִמִּישֶׁהוּ? כִּי בְּאִמַּת רָאוּ בְּכָל הַדּוֹרוֹת שֶׁקָּם אֶחָד מִיְחָד וְהֵאִיר אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ בְּאוֹרוֹ יִתְבַּרְךָ, וּמִזֶּה רוֹאִים אֶת הַכַּחַשׁ שֶׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד שֶׁיֵּשׁ בְּכַחוֹ לְהֵאִיר אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ עִם אִמַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרְךָ, וְלִהְפֹךְ לֹא הָיָה חֶסֶד בְּמִשְׁפַּח הַדּוֹרוֹת שֶׁקָּם רָשָׁע מְרָשָׁע אֶחָד חוּטֵא וּמְחַטֵּיא אֶת הָרַבִּים, וְקִלְקַל לְדוֹרוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְהֵרַב הַקְּדוּשׁ מְסֹאֲטָמֵר זִי"ע פֶּרֶשׁ פַּעַם בְּלִיל הַסֵּדֵר עַל מַה שֶׁכָּתַב בְּעַל הַגְּדָה אֶחָד חֲכָם אֶחָד רָשָׁע, שָׂרְאוּ בַחוּשׁ אִם הָיָה אֶחָד חֲכָם בְּעוֹלָם כְּגוֹן הַבְּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוּשׁ זִי"ע וְכֵן הַגְּרָ"א זִי"ע אֵיךְ שָׁזְכוּ וְזָכוּ אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְהֵרַבוּ חֲכָמָה וְאִמּוּנָה תוֹרָה וְקִיּוּם מְצוּוֹת מַעֲשִׂיּוֹת בְּעוֹלָם, וְזֶה לְעַמַּת זֶה רָאוּ רָשָׁע אֶחָד שֶׁהָיָה בְּעוֹלָם וְגָרַם שְׁמֵלִיּוּנִים יְהוּדִים יֵצְאוּ מִן הַדָּת רַחֲמָנָא לִיְצַלָן.

וְלִכֵּן צָרִיךְ כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל לִידַע שֶׁהוּא הַיְחִיד שֶׁנִּשְׁלַח לְזֶה הָעוֹלָם לְחִזֵּק וְלַעֲוֹדֵד וְלִשְׁמַח אֶת כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל, וְיִתְאַמֵּץ מְאֹד לְעַסֵּק בְּקְרוֹב רְחוּקִים, וְיַפְיֵץ תוֹרָה בְּעוֹלָם, וְיִגְלֶה אֶת אִמַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרְךָ בְּעוֹלָם.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתתט.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר בַּמְדָּבָר כ"ה אֵיר הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

קִדְם אֶתְּהָ צָרִיךְ לְדַעַת שֶׁאֲסוּר שִׁיְהִיָּה לָךְ חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת, כִּי בְּפִרוּשׁ גָּלוּ לָנוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שַׁבָּת ג:) כִּי קָאִי רַבִּי בְּהָא מְסַכְתָּא לֹא תִשְׁיִילִיה בְּמְסַכְתָּא אַחֲרִיתִי דְלָמָּא לָאו אֲדַעְתִּיהָ [בְּשֶׁהֲרַבִּי לוֹמֵד מְסַכְתָּא אַחַת אֶל תִּשְׁאַל אוֹתוֹ בְּמְסַכְתָּא אַחֲרָת, פֶּן לֹא יִדַע לְהִשְׁיֵב לָךְ וְיִבּוֹא לִיְדִי בְּזִיוָן].

אֶתְּהָ צָרִיךְ לְדַעַת שֶׁלֹּא כָּל אֶחָד לְקַח אֶת סֵדֵר דְרַךְ הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל,

אָשׁר דַּעַתוֹ הוּא (עַיִן שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן ע"ו) שֵׁיתְחִיל אֶת הַש"ס וְיִלְמַד דָּף אַחַר דָּף, וְלֹא יַחֲזֹר עָלֶיהָ אֶלָּא יְסִים מַסְכַּת אַחַר מַסְכַּת, עַד שְׁיִגְמַר אֶת כָּל הַש"ס, יִתְחִיל עוֹד פַּעַם, וְכֵן עוֹד פַּעַם וְכוּ', וְכָךְ יִהְיֶה לוֹ יַדִּיעָה בְּכָל הַש"ס.

יֵשׁ רֵאשֵׁי יְשִׁיבוֹת שֶׁהִתְמַקְדּוּ בַּמַּסְכַּת אַחַת אוֹ שְׁתַּיִם, וְהֵם בְּקִיָּאִים בְּזוֹהַ יִשְׂרָאֵל וְהַפּוּקָה, וְגַם חֲדָשׁוּ חֲדוּשִׁים עַל הַמַּסְכַּת, אַבְל בַּמַּסְכַּתוֹת אַחֲרוֹת אֵין לָהֶם מִשְׁגַּ וְכוּ', וְלִכֵּן אֵין מַה לְהַקְשׁוֹת קְשִׁיּוֹת עָלֵיהֶם, וּמִכֵּן שָׁכַן שְׁלֹא צָרִיךְ שֶׁיִּהְיֶה לָּךְ חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת בְּשִׁבְלֵי זֶה, כִּךָּ הוּא הַמְּצִיאוֹת, לֹא כָּל מַגִּיד שְׁעוֹר בְּקִי בְּכָל הַש"ס.

אוֹמְרִים עַל הַגָּאוֹן הַגָּדוֹל רַבִּי שְׁמוּאֵל עֲנַגִּיל זְצ"ל שֶׁזָּכָה לְחַבֵּר הַמוֹן סְפָרִים עֲמֻקִּים, שֶׁקָּדַם שֶׁהִתְחִיל לְחַדֵּשׁ חֲזוֹר עַל כָּל הַש"ס בְּגִיּוֹסָא דִּיקָא, אַרְבַּעִים פַּעַמִּים, וְאַחַר כִּךָּ הִתְחִיל לְלַמֵּד בְּעִיּוֹן גָּדוֹל, וְחֲדָשׁ חֲדוּשִׁים נִפְלְאִים [כְּמוֹ שְׂרוּאִים בְּסִפְרֵי הַקְדוּשִׁים], וּבִשְׁנַיִם אַחֲרוֹנוֹת אָנִי מַעֲוֹרֵר אֶת כָּל הַבְּחוּרִים הַצְּעִירִים שְׁיִגְרְסוּ קֶדֶם פַּעַמִּים ש"ס, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר כְּשׁוֹזְכִים לְסִים ש"ס מִמְּשִׁיכִים עַל עֲצָמוֹ צֶלֶם אֱלֻקִּים, וְאַחַר שְׁסִימוֹ בְּגִיּוֹסָא פַּעַמִּים ש"ס, שֶׁיִּקְחוּ מַסְכַּת אַחַת וְיַחֲזְרוּ עָלֶיהָ מֵאָה פַּעַמִּים וְאַחַת, וְהַמְּצִיאוֹת מֵרָאָה כְּשׁוֹזְרִים עַל מַסְכַּת מֵאָה פַּעַמִּים וְאַחַת, זֶה נִקְלֵט הֵיטִיב בְּרֵאשׁ, וְזוֹכְרִים אֶת זֶה הֵיטִיב, וּמְמִילָא רוּצִים כְּכַר לְלַמֵּד גַּם רַש"י וְגַם תּוֹסְפוֹת, וְגַם מְפָרְשִׁים עַל מַסְכַּת זוּ.

וְלִכֵּן מֵאַחַר שֶׁלְקַחְתָּ עַל עֲצָמְךָ לְחֲזוֹר עַל מַסְכַּת בְּבָא בְּתָרָא, תִּמְשִׁיךְ בְּזוֹהַ יִתְחַזֵּר עַל זֶה מֵאָה פַּעַמִּים וְאַחַת, וְאֵל תְּבַלְבֵּל עֲצָמְךָ מִשׁוּם בְּרִיָּה, רַק חֲזוֹר וְחֲזוֹר וְחֲזוֹר וְכוּ', מֵאָה פַּעַמִּים וְאַחַת מַסְכַּת זוּ, וְאִז תְּצַלִּיחַ בְּלַמוּדְךָ, וְהַגָּאוֹן הָרַב שֶׁף זְצ"ל סִפֵּר שֶׁחֲזוֹר בִּימֵי בְּחֵרוֹתוֹ מֵאַתִּים פַּעַמִּים מַסְכַּת בְּבָא בְּתָרָא, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁאִינוֹ מִטְעָה אֶת עֲצָמוֹ בְּזוֹהַ הָעוֹלָם כָּלֵל.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם

בתתי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפָּרֵד, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרָה בְּמִדְבַּר כ"ה אִיר הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲנִי'

לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

דְּעֵי לָךְ שֶׁהַחֶכֶם מִפֶּל אָדָם אוֹמֵר (מִשְׁלֵי כ"ו ב') "קָלֵלֶת חַנָּם לֹא תִבְא",
הֵינּוּ מִי שֶׁמְקַלֵּל אֶת הַזּוֹלָת בְּחַנָּם עַל לֹא דָבָר, אֵינן לֹחֲשֵׁשׁ עַל הַקְּלָלוֹת שֶׁלוֹ
בְּכָלֵל.

וְהֵינָה הַכְּתִיב הוּא "לֹא" וְהַקְּרִי הוּא "לוֹ", הֵינּוּ אֵינן לֹחֲשֵׁשׁ מִקְּלָלֶת חַנָּם,
וְלֹא עוֹד אֵלֶּא מִי שֶׁמְקַלֵּל אֶת הַזּוֹלָת בְּחַנָּם, הַקְּרִי הוּא "לוֹ תִבְא", הֵינּוּ חוֹזְרִים
אֶל הַמְקַלֵּל, וְלִכֵּן אֵינן לָךְ מֵה לְדַאֵג כְּלָל, רַק תִּקְחִי אֶת זֶה לְכַפְרַת עֲוֹנוֹת, כִּי
מִי יוֹדֵעַ מֵאֵיזֶה צָרוֹת אֶת נַפְטָרֶת עַל יְדֵי הַקְּלָלוֹת הָאֵלוֹ וְכוּ', וְלִכֵּן אֵל תִּגִּיבִי,
תִּקְבְּלִי הַכֹּל בְּאַהֲבָה, וְסוּף הַכְּבוֹד לְבוֹא שִׁיתְגַּלֶּה אֲלֵיכֶם מְלֶךְ הַכְּבוֹד בְּעֶצְמוֹ,
כִּי אִם אָדָם דּוֹמֵם וְשׁוֹמֵעַ בְּזִיוּנוֹת, מִתְגַּלֶּה אֵלָיו כְּבוֹדוֹ יִתְפָּרֵד, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי
רַבְּנּוֹ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן ו'), וּמֵה גַם שֶׁעַל יְדֵי זֶה נִכְנַע הַדָּם שֶׁבְּחֵלֶל
הַשְּׂמָאֵלִי, וְזוֹכָה שִׁימְחִלוּ לוֹ עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו, וְלִכֵּן אֵל תַּעֲשִׂי שׁוֹם דְּבָר, וּמִכָּל
שָׁכַן שְׂלֵא תַעֲנִי לָהֶם, וְתִרְאִי שְׂלֵא יִקַּח הַרְבֵּה זְמַן שִׁיפְסִיקוּ מִלְּקַלֵּל אֶתְכֶם.

הַעֲקֵר בְּזֶה הָעוֹלָם הוּא סְבָלְנוֹת שֶׁהוּא הַתְּרוּפָה הַכִּי יִקְרָה, לֹא לְקַפֵּץ
וְלַעֲנוֹת חֲזָרָה לְמִבְּזֵי וְלְמַחְרְפֵי נַפְשׁוֹ, אֲשֶׁרֵי שִׂיֵּאֲחֹז בְּזֶה.

הַמְּאֵחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלֵחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתתיא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּמִדְבַּר כ"ו אִיר (יסוד שביסוד) הַתְּשֻׁעָה

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סִלָּה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לֵוִיֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" תְּלִמִּידֵי "הַיְכָל הַקֹּדֶשׁ" הַגֵּרִים בְּ"יְבִנְאֵל עִיר
בְּרִסְלָב", הַיּוֹ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֵׁיִצְא כָּבֵד עַד עַכְשָׁו שֶׁלֹּשׁ חֲלָקִים "שְׂאֵלוֹת וְתִשׁוּבוֹת
בְּחִסְדֵי בְּרִסְלָב", וְתַהֲלָה לְאֵל זֶה נַחֲטָף מֵה שְׁיֹתֵר מֵהַר שְׂאֵפְלוֹ חֲשַׁבְנוּ,
וְזֶה זְכוֹת הַרְבִּים לְדוֹרוֹת, כִּי בְּהַתְּשׁוּבוֹת הָאֵלוֹ כְּתוּב גַּם הַשְׂאֵלוֹת, וְכָלֵל זֶה
צְרִיכִים לְזַכֵּר כִּי עַל כָּל שְׂאֵלָה יֵשׁ לְכָל הַפְּחוֹת יֵשׁ עוֹד אֶלֶף אֲנָשִׁים אִם לֹא
יֹתֵר וְכוּ', שֵׁיִשׁ לָהֶם אוֹתוֹ שְׂאֵלָה, וְהֵם צְרִיכִים בְּדִיוֹק אֶת הַתְּשׁוּבָה הַזֹּאת,
וְלִצְעָרְנוּ הָרַב מְלִיוֹנִים מֵאַחֲנֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַדִּין רְחוּקִים מֵהִיִּדְּוֹת, וְצְרִיכִים
לְקָרֵב אֶת כָּלֵם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְלִכְּנֹן אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַזְּכוֹת שֶׁל
מִי שֵׁיִפִּיץ אֶת זֶה לְכָלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי הַסְּפָרִים הָאֵלוֹ מֵאֵד לְהִיטִים וְכָלֵם
חֹטְפִים אֶת זֶה, וְנִתְעוֹרְרִים בְּתִשׁוּבָה, וְלִכְּנֹן אֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוּכָה לְהַפִּיץ בְּכָל
יוֹם אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל הֵן הַקּוֹנְטְרָסִים וְהַחֹבְרוֹת, וְהֵן אֶת שְׂאֵר הַסְּפָרִים,
וּבִפְרֹט אֶת הַשְׂאֵלוֹת וְתִשׁוּבוֹת בְּחִסְדֵי בְּרִסְלָב" אֲשֶׁר אֵין עוֹד מְעַלָּה יֹתֵר
גְּדוּלָה מְזוֹ בְּתִקּוֹן הַבְּרִית, וְכִמוֹ שְׂאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סִפְרֵי הַמִּדּוֹת אוֹת נֶאֱוָף סִימָן מ"א)
תִּקּוֹן לְהוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה שֵׁיִשְׁתַּדֵּל לְהַחְזִיר בְּנֵי אָדָם בְּתִשׁוּבָה; וְמִי יִכּוֹל
לְהַתְּפָאֵר שֶׁהוּא נָקִי מִחֲטָא הַזֶּה, וְלִכְּנֹן עֲלֵינוּ לְמַסַּר אֶת נַפְשֵׁנוּ בְּכָל יוֹם לְהַפִּיץ
אֶת הַשְׂאֵלוֹת וְתִשׁוּבוֹת בְּחִסְדֵי בְּרִסְלָב", שְׂזֶה עוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת בֵּין נִשְׁמוֹת
יִשְׂרָאֵל.

וְכֵן אֵלוֹ שְׂלֵא יִכּוֹלִים לְהַפִּיץ, שֶׁעַל כָּל פְּנִים שֵׁיִשְׁתַּתְּפוּ בְּהַדְּפָסְתָּם,
וְיִהְיֶה שְׁמוֹת הַמְּנַדְבָּים מְדָפֵס בְּסוֹף הַסִּפְרֵי, וְזֶה זְכוֹי הַרְבִּים לְדוֹרֵי דוֹרוֹת,
כִּי מִי שְׁמֻזְכָּה אֶת הַרְבִּים הַזְּכוֹת הַזֶּה הוֹלֵךְ לְפָנָיו תָּמִיד, וְלִכְּנֹן אֲבִקֵּשׁ אֶת כָּל
אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֵׁיִשְׁתַּתֵּף בְּאִיזָה סְכוּם שֶׁהוּא רַק רוּצָה, כְּדִי שֵׁיִהְיֶה
לוֹ חֵלֶק בְּהַדְּפָסֵת "שְׂאֵלוֹת וְתִשׁוּבוֹת בְּחִסְדֵי בְּרִסְלָב", וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁקוֹנָה
סִפְרִים וְנוֹתֵן אֶת זֶה לְהַמְּפִיצִים לְהַפִּיץ, וְיִהְיֶה לוֹ גַּם כֵּן חֵלֶק בְּהַפְּצָה, אֲשֶׁר
אֵין מְלִים לְפָרֵשׁ מְעַלֵּת הַפְּצַת מַעֲיָנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, אֲשֶׁר בְּפְרוּשׁ גְּלָה לְנוּ

רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן י"ד) שֶׁעַל יְדֵי שְׁמֻקָּרְבִים בְּנֵי אָדָם לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ מַעֲלִים אֶת כְּבוֹד הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ לְשָׂרְשׁוֹ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (כְּבָא מַצִּיעָא פ"ח.) עַל פְּסוּק (יִרְמְיָה ט"ו) "אִם תּוֹצִיא יָקָר מְזוּלָל" אֵלּוּ שְׁמֻקָּרְבִים בְּנֵי אָדָם לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, כִּי זֶה נִקְרָא מוֹצִיא יָקָר מְזוּלָל, הֵינּוּ מְזוּלוֹתֶיהָ דְגִלוּתָא, וְהִלּוּאֵי שְׁהֵיִינוּ מַצִּיתִים אֶת מוֹהֲרַנְתָּ ז"ל שֶׁהֵנִיחַ לָנוּ צוּאָה אַרְבַּע יָמִים לְפָנֵי הַסְתַּלְקוּתוֹ וְאָמַר אֲזִי לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ "הַעֲבֹדָה שְׁלָכֶם יִהְיֶה יְפוּצוֹ מַעֲיִנוֹתֶיךָ חוּצָה", אֲשֶׁרֵי מִי שִׁיתֵן יָד וְשִׁכְם לְהַדְפֹּסַת וְהַפְצַת "שְׁאֵלוֹת וְתִשׁוּבוֹת בַּחֲסִידוֹת בְּרִסְלָב".

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתתיב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בַּמְדַּבֵּר כ"ו אִיר (יִסוּד שְׁבִיטוֹד) הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

הַיּוֹת שֶׁ... נְרוּ יְאִיר עֲכָשׁוּ עֶסוּק עִם הַמְקוּה שְׁלִי, וְהַשְׂאִיר בְּאִמְצַע הַעֲבוּדָה בַּחֲדָר הַכְּנִיסָה שֶׁל הַמְקוּה שֶׁל הַנְּשִׁים, וְחִבָּל שֶׁהַעֲבוּדָה לֹא תִלְךָ לְאִבוּד, אִם אֶתָּה יְכוּל לְגַמֵּר אֶת זֶה, וְאִם אֶתָּה צָרִיךְ עוֹד עֲזָרָה, תִּגִּיד לִּי... נְרוּ יְאִיר וְנִשְׁיֵג לְךָ עֲזָרָה, כִּי רְצִיתִי מְאֹד לְגַמֵּר גַּם עִם זֶה, כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד נֶחֱוֶץ לָנוּ שְׁלֹא יִהְיֶה סְתִימוֹת בְּהַבְּיּוּב וְכוּ', וְהַחֲשַׁמְל וְכוּ'.

נָא וְנָא רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עֵז, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֶתָּה צָרִיךְ לְדַעַת שְׁלֹכָל אֶחָד יֵשׁ לוֹ אֶת הַנְּסִיווֹנוֹת הַקְּשִׁים וְהַמְרִים שְׁלוֹ, כִּי מִהַשְּׁמַיִם רוֹצִים לְרִאוֹת אֶל מִי יִפְנֶה בְּעַת צָרָה, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מַה שְׁבִיכְלֶתְךָ לְהַתְחַזֵּק וְלְהַחֲזִיק מִמְעַמְד וְלֹא לְהַשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר, וְהַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת גְּמוּר בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת וְהַשְּׁכָלוֹת כָּלָל, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁבֵר יִשְׂרָאֵל מְדַבֵּר עִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית הַצְּלָחָה כְּזוֹ שְׂאִין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלָל, וְאִם אָדָם הֵיךָ יוֹדֵעַ מַה הַדְּבוּרִים שְׁלוֹ פּוֹעֲלִים בְּשָׁמַיִם, הוּא לֹא הֵיךָ מִפְּסִיק לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן חֲזוֹק מְאֹד

מֵאֵד בְּמִדַּת הַשְּׂמִיחָה, וּתְשַׂמַּח אֶת אִשְׁתָּךְ, וְכָל מֵה שֶׁאַתָּה צָרִיךְ תִּבְקֶשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְתִרְאֶה נְסִים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

רק דבר אחד אני מבקש אותך שתתפלל את השלש תפלות שחרית מנחה ערבית במנין, וקדם כל תפלה תכניס כמה פרוטות לקפת הצדקה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא דף י.) רבי אלעזר יהיב פרוטה לעני והדר מצלי אמר דכתיב (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך", וכן נפסק ברמב"ם (פרק י' מהלכות מתנות עניים הלכה ט"ו) גדולי החכמים היו נותנין פרוטה לעני קדם כל תפלה ואחר כך מתפללין שנאמר (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך" וכן נפסק בשלחן ערוך (ארח חיים סימן צ"ב סעיף י') טוב לתן צדקה קדם תפלה: ולכן אשרי ואשרי מי שנוהר לפני כל תפלה להכניס כמה פרוטות לצדקה, שאז נכון יהיה לבו בטוח שלא יחזר תפלתו ריקם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתניג.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר במדבר כ"ו איר (יסוד שביסוד) התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לפני שאתה נוסע אני מאד מאד מבקש אותך שתראה להחליט מה צריכים לעשות בהמקוה שלי, לדעתי זה לא משהו בשמים וכו', כי אם יש זחילה וכו', יכולים לתקן את זה עכשו, רק תגיד מה שצריכים, מחכים עליך, אשמח מאד מאד אם תזדרו בזה.

לדעתי ראוי לך לשמח מאד מאד שמצאתי שדוף נפלא לבנה ... גרו יאיר, בת יראת שמים מיחדת במינה, רק אל תדאג לבתך גם לה יהיה בקרוב שדוף טוב.

נא וְנָא רְאֵה לְחִזְקֵךָ אֶת עֲצָמְךָ בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עֲזוֹ, וְשׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, כִּי גְדוֹל אֲדוּנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאַתָּה צָרִיךְ לְדַעַת שְׁלֹכְל אַחַד יֵשׁ לוֹ אֶת הַנְּסִיוונוֹת הַקְּשִׁים וְהַמְּרִים שְׁלוֹ, כִּי מִהַשְּׂמִים רוֹצִים לְרְאוֹת אֶל מִי יִפְנֶה בַּעַת צָרָה, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מֵה שְׁבִיכְלֵתְךָ לְהִתְחַזֵּק וְלְהִחַזֵּיק מִעֲמֵד וְלֹא לְהִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבַר, וְהִרְגַּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בַּתְּמִימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת גְּמוּר בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת וְהַשְּׂפָלוֹת כָּלֵל, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל מְדַבֵּר עִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה הַצְּלָחָה נִצְחִית הַצְּלָחָה כְּזוֹ שְׂאֵין לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִם אָדָם הִיָּה יוֹדֵעַ מֵהַדְּבוּרִים שְׁלוֹ פּוֹעֲלִים בְּשָׂמִים, הוּא לֹא הִיָּה מִפְּסִיק לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן חִזַּק מְאֹד מְאֹד בַּמַּדַּת הַשְּׂמֻחָה, וּתְשַׂמַּח אֶת אִשְׁתְּךָ, וְכָל מֵה שְׂאֵתָה צָרִיךְ תִּבְקַשׁ מִמֶּנּוּ יְתִבְרַךְ, וְתִרְאֶה נְסִים נְגִלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בַּתְּפִלָּתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בַּתִּיד.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יְתִבְרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בַּמְדַּבֵּר כ"ו אִיר (יְסוּד שְׁבִיסוּד) הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוֹ יֵאִיר

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְךָ עַל הַמְּסִירוֹת נִפְשׁ שְׂאֵתָה מוֹסֵר אֶת נַפְשְׁךָ לְצַבֵּעַ אֶת הַמְּבָנִים שֶׁל קַהֲלֵתְנוּ הַקְּדוֹשָׁה, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂתַמְשִׁיךָ לְאֵט לְאֵט לְצַבֵּעַ אֶת כָּל הַמְּבָנֶה שֶׁל הַמְּשַׁרְדִּים, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִרְחִיב לְךָ בַּגְּשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יְחִיד, וְאֵנִי מְאֹד מְאֹד מוֹדֶה לְךָ עַל עַבּוּדְתְּךָ הַיְּפָה שְׂאֵתָה עוֹבֵד.

נא וְנָא רְאֵה לְחִזְקֵךָ אֶת עֲצָמְךָ בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עֲזוֹ, וְשׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, כִּי גְדוֹל אֲדוּנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאַתָּה צָרִיךְ לְדַעַת שְׁלֹכְל אַחַד יֵשׁ לוֹ אֶת הַנְּסִיוונוֹת הַקְּשִׁים וְהַמְּרִים שְׁלוֹ, כִּי מִהַשְּׂמִים רוֹצִים לְרְאוֹת

אֶל מִי יִפְנֶה בַּעַת צָרָה, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכְלָתְךָ לְהִתְחַזֵּק וּלְהִחַזֵּק מֵעַמֵּד וְלֹא לְהִשְׁבֵּר מִשׁוֹם דְּבַר, וְהִרְגַּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בַּתְּמִימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת גָּמוּר בְּלִי שׁוֹם חֲכָמוֹת וְהִשְׁפְּלוֹת כָּלֵל, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל מְדַבֵּר עִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה הַצְּלָחָה נִצְחִית הַצְּלָחָה כְּזוֹ שְׁאִין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִם אָדָם הִיָּה יוֹדֵעַ מָה הַדְּבוּרִים שֶׁלוֹ פּוֹעֲלִים בְּשָׂמִים, הוּא לֹא הִיָּה מִפְּסִיק לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן חֲזַק מְאֹד מְאֹד בַּמַּדַּת הַשְּׂמֻחָה, וּתְשַׂמַּח אֶת אִשְׁתְּךָ, וְכֹל מָה שְׂאִתָּה צְרִיף תִּבְקַשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְתִרְאֶה נִסִּים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

רַק דְּבַר אֶחָד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּתְפַּלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת שְׁחֵרִית מִנְּחָה עֲרִבִית בְּמִנְיָן, וְקֹדֶם כָּל תְּפִלָּה תִּכְנִיֵּס כְּמָה פְּרוּטוֹת לְקַפַּת הַצְּדָקָה, כִּי כָּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּבֹא בְּתֵרָא דְּרַי י.) רַבִּי אֶלְעָזָר יְהִיב פְּרוּטָה לְעֵנִי וְהִדֵּר מְצֻלֵי אָמַר דְּכִתִּיב (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדֵּק אֶחְזָה פְּנִיךָ", וְכֵן נִפְסַק בְּרַמְבַּ"ם (פְּרָק י' מֵהַלְכוֹת מִתְּנוֹת עֲנִיִּים הִלְכָה ט"ו) גְּדוּלֵי הַחֲכָמִים הָיוּ נוֹתְנִין פְּרוּטָה לְעֵנֵי קֹדֶם כָּל תְּפִלָּה וְאַחֵר כָּךְ מִתְּפַלְּלִין שְׁנֵאמַר (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדֵּק אֶחְזָה פְּנִיךָ" וְכֵן נִפְסַק בְּשִׁלְחַן עֲרוּף (אַרְח חַיִּים סִימָן צ"ב סְעִיף י') טוֹב לִתֵּן צְדָקָה קֹדֶם תְּפִלָּה: וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁנִזְהָר לְפָנָי כָּל תְּפִלָּה לְהַכְנִיֵס כְּמָה פְּרוּטוֹת לְצְדָקָה, שְׂאֵז נִכּוֹן יְהִיָּה לְבוֹ בְּטוֹחַ שְׁלֹא יִחְזֹר תְּפִלָּתוֹ רִיקָם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בַּתְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעַדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בַּתְּתוֹ.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בַּמְדַּבֵּר כ"ו אִיר (יִסוּד שְׁבִיטוֹד) הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נִרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

מָה אָמַר לְךָ תִּתְחִיל לְצִיַּת אוֹתִי מֵעַכְשָׁו וְלֹא תִתְחַרֵּט וְכוּ', עַכְשָׁו הַנְּדַל"ן

בִּיבְנָאֵל מָאֵד מָאֵד לְהִיט, וְלִכֵּן כָּל מָה שֶׁרַק תִּקְנָה וּבִפְרָט שְׂטָחִים שְׂמִיעֵד
 לְבָנִיָּה רַק תְּרוּיחַ, וְתַעֲלָה מַעֲלָה מַעֲלָה וְכוּ', וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ שְׁלֻקְחָתִי עַל עֲצָמִי
 הַרְבֵּה פְרוֹיֻקְטִים וְכוּ', אֲנִי צָרִיף עֲשִׂיר גְדוֹל שְׂיִתְמָךְ בִּי, וְלִמָּה שְׂאֵתָה לֹא
 תְּהִיָּה הַעֲשִׂיר הַזֶּה?

שוב פעם אני מאד מבקש ומזהיר אותך לא מוכרים אדמות לגויים
 בארץ ישראל, זה אסור חמור מאד מאד, ובפרט ביבנאל שמשם עתידים
 להגאל, כמובא (וי"א ק"ט). יתגלי מלפא משיחא בארעא דגליל, וכו', עין שם.
 וכן הוא (שמות ז:): בההוא זמנא יתער מלכא משיחא לנפקא מגו גנתא דערן,
 מההוא אתר דאתקרי קן צפור, ויתער בארעא דגליל וכו', עין שם. וכן הוא
 (שם ט): וכדין יחזון כל עלמא דהא אתגלי מלפא משיחא בארעא דגליל,
 ויתכפשוני ליה כל אינון דלעאן באורייתא, ואינון זעירין בעלמא, ובזכות ינוקי
 דבי רב יתתקף חיליה לאתגברא וכו', עין שם.

נא ונא ראה לחזק את עצמך ביתר שאת ביתר עז, ושום דבר בעולם לא
 יוכל לשבר אותך, כי גדול אדונינו רב להושיע, ואתה צריך לדעת שלכל
 אחד יש לו את הנסיונות הקשים והמרים שלו, כי מהשמים רוצים לראות
 אל מי יפנה בעת צרה, ולכן תעשה כל מה שביכלתך להתחזק ולהחזיק
 מעמד ולא להשבר משום דבר, והרגל את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך
 הוא בתמימות ובפשטות גמור בלי שום חכמות והשפלות כלל, כי כל דבור
 ודבור שבר ישראל מדבר עם הקדוש ברוך הוא, זה הצלחה נצחית הצלחה
 כזו שאין לתאר ולשער כלל, ואם אדם היה יודע מה הדבורים שלו פועלים
 בשמים, הוא לא היה מפסיק לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ולכן חזק מאד
 מאד במדת השמחה, ותשמח את אשתיך, וכל מה שאתה צריך תבקש ממנו
 יתברך, ותראה נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש ברוך הוא.

רק דבר אחד אני מבקש אותך שתתפלל את השלש תפלות שחרית
 מנחה ערבית במנין, וקדם כל תפלה תכניס כמה פרוטות לקפת הצדקה, כי
 כך אמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא דף י') רבי אלעזר יהיב פרוטה לעני והדר
 מצלי אמר דכתיב (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך", וכן נפסק ברמב"ם
 (פרק י' מהלכות מתנות עניים הלכה ט"ו) גדולי החכמים היו נותנין פרוטה לעני קדם

כָּל תְּפִלָּה וְאַחַר כֵּן מִתְפַּלְּלִין שְׁנֵאמַר (תהלים י"ד ט"ו) "אֲנִי בְצַדֵּק אֶחְזֶה פְּנִיךָ" וְכֵן נִפְסַק בְּשִׁלְחַן עֲרוּף (ארח חיים סימן צ"ב סעיף י') טוֹב לִתֵּן צְדָקָה קֹדֶם תְּפִלָּה: וְלִכֵּן אֲשַׁרִי וְאֲשַׁרִי מִי שֶׁנִּזְהָר לִפְנֵי כָּל תְּפִלָּה לְהִכְנִיס כַּמָּה פְּרוּטוֹת לְצְדָקָה, שְׂאֵז נִכּוֹן יִהְיֶה לְבוֹ בְּטוֹחַ שְׁלֵא יִחְזַר תְּפִלָּתוֹ רִיקָם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעִדָּךְ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בַּתְּטוּז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּמִדְבַּר כ"ו אִיר (יסוד שביסוד) הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רק תִּקְוִים אֶת כָּל מַה שְׁדַּבַּרְתִּי אֶתְּךָ לְגִבֵּי אֲשַׁתְּךָ וְכוּ', וְכֹו', וְאֵז כָּל הַחַיִּים שֶׁלְּךָ יִשְׁתַּנּוּ לְטוֹבָה, וְחִכְמִינוּ הַקְּדוּשִׁים אִמְרוּ (בְּכֹא מְצִיעָא נט.) לְעוֹלָם יִהְיֶה אָדָם זֶהִיר בְּכַבוֹד אֲשֶׁתּוֹ, שְׂאִין בְּרָכָה מְצוּיָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ שֶׁל אָדָם אֲלֵא בְּשִׁבִיל אֲשֶׁתּוֹ, שְׁנֵאמַר (בְּרֵאשִׁית י"ב) "וּלְאֲבָרָם הֵיטִיב בְּעִבּוּרָה" וְהִינוּ דְאָמַר לְהוּ רְבָא לְבַנֵּי מַחוּזָא, אוֹקִירוּ לְנִשְׂיִיכוֹ כִּי הֵיכִי דִתְתַעְתְּרוּ, (תְּכַבְדוּ וְתִיקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שְׁתַּעֲשְׂרוּ) וְאָמַר רַבְּנֵי ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן ס"ט) שְׁעַקֵּר הָעֲשִׂירוֹת בְּאֵ בְזָכוֹת הָאִשָּׁה.

נָא וְנָא רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בֵּיתֵר שְׂאֵת בֵּיתֵר עֵז, וְשׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, כִּי גְדוֹל אֲדוּנִינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאַתָּה צְרִיךְ לְדַעַת שְׁלֹכֵל אַחַד יֵשׁ לוֹ אֶת הַנְּסִיווֹנוֹת הַקְּשִׁים וְהַמְרִים שְׁלוֹ, כִּי מִהַשָּׁמַיִם רוֹצִים לְרֵאוֹת אֶל מִי יִפְנֶה בְּעַת צָרָה, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מַה שְּׁבִיכְלָתְךָ לְהִתְחַזֵּק וְלְהַחֲזִיק מִמֶּעַמְד וְלֹא לְהִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבַר, וְהַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוּת גְּמוּר בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת וְהַשְׁכָּלוֹת כָּלֵל, כִּי כָּל דְּבִוּר וְדְבִוּר שְׁבֵר יִשְׂרָאֵל מְדַבֵּר עִם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית הַצְּלָחָה

כְּזוֹ שֶׁאֵין לְתַאֲר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִם אָדָם הִיָּה יוֹדֵעַ מֶה הַדְּבוּרִים שֶׁלוֹ פּוֹעֲלִים בְּשָׂמִים, הוּא לֹא הִיָּה מִפְּסִיק לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן חִזַּק מְאֹד מְאֹד בַּמִּדַּת הַשְּׂמִיחָה, וּתְשֻׁמַּח אֶת אֲשֶׁתָּהּ, וְכָל מֶה שֶׁאַתָּה צְרִיךְ תִּבְקֶשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְתִרְאֶה נִסִּים נְגִילִים שִׁיעֲשֵׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

רַק דְּבַר אֶחָד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּתְפַּלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת שַׁחֲרִית מְנוּחָה עֶרְבִית בְּמִנְיָן, וְקִדְּם כָּל תְּפִלָּה תִּכְנִיס כְּמֵה פְּרוּטוֹת לְקַפַּת הַצְּדָקָה, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּבֹא בְּתֵרֵא דִּף י) רַבִּי אֶלְעָזָר יְהִיב פְּרוּטָה לְעֵנִי וְהִדֵּר מִצְּלִי אָמַר דְּכִתִּיב (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדֵּק אֶחְזָה פְּנִיךָ", וְכֵן נִפְסַק בְּרַמְבַּ"ם (פֶּרֶק י' מֵהַלְכוֹת מֵתָנוּת עֲנִיִּים הִלְכָה ט"ו) גְּדוּלֵי הַחֲכָמִים הָיוּ נוֹתְנִין פְּרוּטָה לְעֵנִי קִדְּם כָּל תְּפִלָּה וְאַחֵר כִּף מִתְפַּלְּלִין שְׁנֵאֵמַר (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדֵּק אֶחְזָה פְּנִיךָ" וְכֵן נִפְסַק בְּשִׁלְחוֹן עֲרוּךְ (אַרְח חַיִּים סִימָן צ"ב סְעִיף י') טוֹב לִתֵּן צְדָקָה קִדְּם תְּפִלָּה: וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁנִּזְהָר לְפָנֶי כָּל תְּפִלָּה לְהִכְנִיס כְּמֵה פְּרוּטוֹת לְצְדָקָה, שְׂאֵז נִכּוֹן יְהִיָּה לְבוֹ בְּטוֹחַ שֶׁלֹּא יַחְזֹר תְּפִלְתּוֹ רִיקָם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְפִלְתִּי שֶׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְגַּח תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתתיז.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בַּמִּדְבָּר כ"ו אִיר (יְסוּד שְׁבִיטוֹד) הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... גִּירוֹ יְאִיר
לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲרָ"ן חֵלֶק א' סִימָן ס"ח) שֶׁהַכַּעַס דּוֹחָה מֵהָאָדָם אֶת כָּל הַפְּרִנָּסָה, וְאֶפְלוּ שְׁנִגְזֹר עָלָיו שִׁיְהִיָּה לוֹ הִרְבָּה כֶּסֶף וְכוּ', עַל יְדֵי כַּעַס הוּא בְּמוֹ יְדִיו דּוֹחָה אֶת זֶה וְכוּ', וּמִדַּת הַכַּעַס זֶה הַמְּדָה הִכִּי מְגַנָּה שֶׁרַק יְכוּל לְהִיּוֹת, עַד כְּדֵי כִּף שֶׁאָמְרוּ בְּזֵהָר (תְּצִוָּה קפ"ב). בְּמֵאֵי אֲתִיבֵעַ לְקַרְבָּא בְּר נֶשׁ בְּהִדְיָה אוֹ לְאַתְמָנְעָא מְנִיָּה, [אִיךָ יְכוּלִים לְדַעַת אִם מִתָּר לְהִתְקַרֵּב אֶל הָאָדָם

הִזָּה אוּ לְהִתְרַחֵק מִמֶּנּוּ?], בְּרוּגְזִיּה מִמֶּשׁ יָדַע לִיּה בֵּר נֶשׁ, וַיִּשְׁתַּמּוּדַע מֵאֵן אִיּהוּ, [בְּכַעֲסוֹ שֶׁל אָדָם מִתּוֹדַע מֵהוּת כָּל הָאָדָם וּמִתְגַּלֶּה מִי הוּא], אִי הֵהִיא נִשְׁמָתָא קִדִּישָׁא נִטְר בְּשַׁעֲתָא דְרוּגְזוּי אֲתִי עֲלִיּה, דְּלֹא יַעֲקֹר לָהּ מֵאַתְרָהָא, בְּגִין לְמִשְׁרֵי תַחֲוֹתָהּ הֵהוּא אֵל זֶר, [אִם אָדָם שׁוֹמֵר עַל עֲצָמוֹ לֹא לְהִיּוֹת בְּכַעֲס כְּדִי שְׁלֹא יִהְיֶה נֶעֱקָר מִמֶּנּוּ נִשְׁמָתוֹ], דָּא אִיּהוּ בֵּר נֶשׁ כְּדָקָא יֵאוּת, דָּא אִיּהוּ עֵבְדָא דְמֵאֲרִיּה, דָּא אִיּהוּ גַבְר שְׁלִים. [זֶה הוּא אָדָם כְּמוֹ שְׁצָרִיף לְהִיּוֹת, הוּא עֵבֶד שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְהוּא אָדָם הַשְׁלֵם], וְאִי הֵהוּא בֵּר נֶשׁ לֹא נִטְיֵר לָהּ, וְאִיּהוּ עֵקֶר קִדְשָׁה דָּא עֲלָאָה מֵאַתְרִיּהּ, לְמִשְׁרֵי בְּאַתְרִיּהּ סִטְרָא אַחְרָא, וְדֹאֵי דָּא אִיּהוּ בֵּר נֶשׁ דְּמֵרִיד בְּמֵאֲרִיּה, וְאִסִּיר לְקִרְבָּא בְּהִדְיָה וְלֵאֲתַחֲבְרָא עֲמִיּה, [וְאִם אָדָם הִזָּה לֹא שׁוֹמֵר עַל עֲצָמוֹ לֹא לְהִיּוֹת בְּכַעֲס, וְהוּא עוֹקֵר אֶת הַקְּדוֹשׁ מִמֶּנּוּ, וְנִכְנַס בּוֹ סִטְרָא אַחְרָא, אָדָם הִזָּה הוּא מוֹרֵד בְּהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְאִסוּר לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו], וְדָא אִיּהוּ (אִיּוֹב י"ח ד') "טְרִיף נִפְשׁוֹ בְּאִפּוֹ", אִיּהוּ טְרִיף וְעֵקֶר נִפְשִׁיּהּ בְּגִין רוּגְזִיּה, וְאִשְׁרֵי בְּגוּיָה אֵל זֶר [אָדָם שֶׁהוּא בְּכַעֲס הוּא עוֹקֵר אֶת הַנֶּפֶשׁ שְׁלוֹ וְשׁוֹרָה בּוֹ הַסִּטְרָא אַחְרָא], וְעַל דָּא כְּתִיב (שֵׁם) "חֲדָלוּ לָכֶם מִן הָאָדָם אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאִפּוֹ", דֵּהֵהִיא נִשְׁמָתָא קִדִּישָׁא טְרִיף לָהּ, וְסֵאִיב לָהּ בְּגִין אִפּוֹ [מִי שֶׁבְּכַעֲס הַנִּשְׁמָה שְׁלוֹ בּוֹרַחַת מִמֶּנּוּ, וְהוּא מְטַמֵּא אֶת עֲצָמוֹ]; וְאָמַר הָאֲרִיז"ל אֶת כָּל הָעֵבְרוֹת יְכוּלִים לְתַקֵּן וְכוּ', אָבֵל מִי שְׁכוּעֵס הוּא עוֹקֵר אֶת הַנִּשְׁמָה שְׁלוֹ לְגַמְרֵי וְכוּ', וְקִשָּׁה לְהַחֲזִיר לוֹ אֶת נִשְׁמָתוֹ וְכוּ', וְלִכֵּן סוּבַל מַה שְׁסוּבַל וְכוּ',

רַבְּנּוּ ז"ל אָמַר (שִׁיחֹת הַר"ן סִימָן רס"ד) שְׁצָרִיכִים לְכַבֵּד וְלִיקָר אֶת אִשְׁתּוֹ. כִּי אָמַר הֵלֵא הַנֶּשֶׁם הֵם סוּבָלִים צַעַר וְיִסוּרִים גְּדוֹלִים מְאֹד מְאֹד מִיִּלְדֵיהֶם, צַעַר הָעֵבֶר וְהַלְדָּה וְהַגְּדוּל, כֹּאֲשֶׁר יָדוּעַ לְכָל עֵצִם מְכֹאֹבֵם וְצַעֲרֵם וְיִסוּרֵיהֶם כְּכֹמֶה אֲפָנִים הַקָּשִׁים וְכְבֵדִים מְאֹד מְאֹד וְכוּ' וְכוּ', עַל כֵּן רָאוּי לְרַחֵם עֲלֵיהֶם וְלִיקָרֵם, וְלְכַבֵּדֵם. וְכֵן אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (כְּבֹא מְצִיעָא נט.) 'אוֹקִירוּ לְנִשְׁיִיכּוֹ כִּי הֵיכִי דִתַּתְעֲתֵרוּ', [תְּכַבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שִׁתְּהִיּוּ עֲשִׁירִים], וְכֵן אָמְרוּ (בְּמֹת סג.) 'דִּינּוּ שְׁמִגְדָּלוֹת אֶת בְּנֵינוּ וּמִצָּלַת אוֹתָנוּ מִן הַחֲטָא', וְלִכֵּן צָרִיכִים לְכַבֵּד וְלִיקָר אוֹתָם מְאֹד מְאֹד, וְזֶה יְסוּד גְּדוֹל בְּחִסְדוֹת בְּרַסְלָב, שֶׁהַבַּעַל מְכַרַח לְעֹזֵר לְאִשְׁתּוֹ, וְאִם הוּא רוֹצֵה לְהִיּוֹת מְקָרֵב אֵל רַבְּנּוּ ז"ל וְלִצִּית אוֹתוֹ,

עָלִיו הַדָּבָר הָרֵאשׁוֹן לְעֹזֵר לְאִשְׁתּוֹ בְּכָל הַמּוֹבְנִים, וְלֹא כְּמוֹ אֱלוֹ הַחֲדָשִׁים מְקֻרָב בָּאוּ שְׂמֻסְלָפִים אֶת דְּבָרֵי רַבְּנּוֹ ז"ל, וּמְהַפְּכִים אֶת דְּבָרֵי אֱלָקִים חַיִּים.

נֹא וְנֹא רָאָה לְחֻזֵק אֶת עֲצָמָךְ בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עֵז, וְשׁוּם דָּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשֹׁבֵר אוֹתָךְ, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאַתָּה צָרִיךְ לְדַעַת שְׁלֹכֵל אֶחָד יֵשׁ לוֹ אֶת הַנְּסִיווֹנוֹת הַקְּשִׁים וְהַמְרִים שְׁלוֹ, כִּי מִהַשְּׂמִים רוֹצִים לְרֵאוֹת אֶל מִי יִפְנֶה בְּעַת צָרָה, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מֵה שְׁבִיכְלָתְךָ לְהִתְחַזֵּק וְלְהַחֲזִיק מִמֶּמֶד וְלֹא לְהִשְׁבֵּר מִשׁוּם דָּבָר, וְהַרְגַּל אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת גָּמוּר בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת וְהַשְּׁכָלוֹת כְּלָל, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל מְדַבֵּר עִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית הַצְּלָחָה כְּזוֹ שְׂאִין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כְּלָל, וְאִם אָדָם הֵיךָ יוֹדֵעַ מֵהַדְּבוּרִים שְׁלוֹ פּוֹעֲלִים בְּשָׂמִים, הוּא לֹא הֵיךָ מִפְּסִיק לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן חֻזֵק מְאֹד מְאֹד בְּמַדַּת הַשְּׂמִחָה, וְתַשְׂמַח אֶת אִשְׁתָּךְ, וְכָל מֵה שְׂאֵתָה צָרִיךְ תִּבְקֶשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְתִרְאֶה נְסִים נְגִלִים שִׁיעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

רַק דְּבָר אֶחָד אֲנִי מִבְּקֶשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּתְפַּלֵּל אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת שְׁחֵרִית מִנְּחָה עֲרִבִית בְּמַגִּין, וְקֹדֶם כָּל תְּפִלָּה תִּכְנִים כְּמֵה פְּרוּטוֹת לְקַפַּת הַצְּדָקָה, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּבֵא בְּתֵרָא דָּף י') רַבִּי אֶלְעָזָר יְהִיב פְּרוּטָה לְעַנִּי וְהֵדֵר מְצַלִּי אָמַר דְּכִתִּיב (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדֵּק אֶחְזֶה פְּנִיךָ", וְכֵן נִפְסַק בְּרַמְבַּ"ם (פָּרָק י' מֵהַלְכוֹת מִתְּנוֹת עֲנִיִּים הִלְכָה ט"ו) גְּדוּלֵי הַחֲכָמִים הָיוּ נוֹתְנִין פְּרוּטָה לְעַנִּי קֹדֶם כָּל תְּפִלָּה וְאַחֵר כִּף מִתְּפַלְּלִין שְׁנֵאמַר (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדֵּק אֶחְזֶה פְּנִיךָ" וְכֵן נִפְסַק בְּשִׁלְחַן עֲרוּךְ (אַרְחַ חַיִּים סִימָן צ"ב סְעִיף י') טוֹב לִתֵּן צְדָקָה קֹדֶם תְּפִלָּה: וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁנוֹהֵר לְפָנָי כָּל תְּפִלָּה לְהִכְנִים כְּמֵה פְּרוּטוֹת לְצְדָקָה, שְׂאֵז נִכּוֹן יְהִיָּה לְבוֹ בְּטוֹחַ שְׁלֹא יַחֲזֹר תְּפִלָּתוֹ רִיקָם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעֵדֶךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשְּׂמִים

בתתיה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּמִדְבַר כ"ו אִיר (יִסוֹד שְׁבִיטוֹד) הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוּ יֵאִיר

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׁתִּרְאֶה לְעֶזְרִי ... נִרוּ יֵאִיר לְגַמֵּר אֶת הַמְּקוֹה שְׁלִי שֶׁלֹּא יִהְיֶה שׁוֹם נְזִילוֹת וְזִחִילוֹת, כִּי אִזּוֹ הַמְּקוֹה פְּסוּלָה, וְתַעֲשֶׂה כָּל מַה שְׁבִיכְלֹתְךָ לְעֶזְרִי לֹו כְּדֵי שִׁיְהִיָּה גְּמוּרָה.

נָא וְנָא רְאֵה לְחֻזֵק אֶת עֲצָמְךָ בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עֵז, וְשׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשֹׁבֵר אוֹתְךָ, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאַתָּה צְרִיךְ לְדַעַת שְׁלֹכְךָ אֶחָד יֵשׁ לוֹ אֶת הַנְּסִיווֹנוֹת הַקְּשִׁים וְהַמְּרִים שְׁלוֹ, כִּי מִהַשְּׂמִים רוֹצִים לְרִאוֹת אֵל מִי יִפְנֶה בַּעַת צָרָה, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מַה שְׁבִיכְלֹתְךָ לְהִתְחַזֵּק וְלִהְיוֹת מִמְּעַמְד וְלֹא לְהִשְׁבֵּר מִשׁוֹם דְּבַר, וְהַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת גְּמוּרָה בְּלִי שׁוֹם חֻכְמוֹת וְהַשְּׁפָלוֹת כָּלֵל, כִּי כָּל דְּבַר וְדְבַר שֹׁבֵר יִשְׂרָאֵל מְדַבֵּר עִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה הַצְּלָחָה נְצִיחִית הַצְּלָחָה כְּזוֹ שְׂאִין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִם אָדָם הִיָּה יוֹדֵעַ מַה הַדְּבוּרִים שְׁלוֹ פּוֹעֲלִים בְּשָׂמִים, הוּא לֹא הִיָּה מִפְּסִיק לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן חֻזֵק מְאֹד מְאֹד בְּמַדַּת הַשְּׂמִחָה, וְתַשְׂמִחַ אֶת אִשְׁתְּךָ, וְכָל מַה שְׂאֵתְךָ צְרִיךְ תְּבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְתִרְאֶה נְסִים נְגִלִים שִׁיעֲשֶׂה עִמְךָ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

רַק דְּבַר אֶחָד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׁתִּתְפַּלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת שְׁחֵרִית מִנְּחָה עֲרִבִית בְּמַנִּין, וְקֹדֶם כָּל תְּפִלָּה תְּכַנִּים כְּמָה פְּרוּטוֹת לְקַפַּת הַצְּדָקָה, כִּי כִּף אֲמָרוֹ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּבֵא בְּתֵרָא דִּף י) רַבִּי אֶלְעָזָר יְהִיב פְּרוּטָה לְעֵנִי וְהִדֵּר מְצִלִי אָמַר דְּכֵתִיב (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדֵּק אֶחְזָה פְּנִיךָ", וְכֵן נִפְסַק בְּרַמְבַּ"ם (פְּרָק י' מִהִלְכוֹת מִתְּנֻת עֲנִיִּים הִלְכָה ט"ו) גְּדוּלֵי הַחֻכְמִים הָיוּ נוֹתְנִין פְּרוּטָה לְעֵנִי קֹדֶם כָּל תְּפִלָּה וְאַחֵר כִּף מִתְּפַלְּלִין שְׁנֵאֵמַר (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדֵּק אֶחְזָה פְּנִיךָ" וְכֵן נִפְסַק בְּשִׁלְחַן עֲרוּךְ (אַרְח חַיִּים סִימָן צ"ב סְעִיף י) טוֹב לְתַנּוּ צְדָקָה קֹדֶם תְּפִלָּה: וְלִכֵּן אֲשַׁרִּי וְאֲשַׁרִּי מִי שְׁנֹזְהָר לְפָנַי כָּל תְּפִלָּה לְהַכְנִים כְּמָה פְּרוּטוֹת לְצְדָקָה, שְׂאִזּוֹ נִכּוֹן יְהִיָּה לְבוֹ בְּטוֹחַ שֶׁלֹּא יִחְזֹר תְּפַלְּתוֹ רִיקָם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצלית. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתתיט.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר במדבר כ"ו איר (יסוד שביסוד) התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אם אתה מרגיש שאתה יכול להיות מלמד, תהיה בקשר עם הרב ...

גרו יאיר.

נא ונא ראה לחזק את עצמך ביתר שאת ביתר עז, ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך, כי גדול אדונינו רב להושיע, ואתה צריך לדעת שלכל אחד יש לו את הנסיונות הקשים והמרים שלו, כי מהשמים רוצים לראות אל מי יפנה בעת צרה, ולכן תעשה כל מה שביקלתך להתחזק ולהחזיק מעמד ולא להשבר משום דבר, והרגל את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא בתמימות ובפשטות גמור בלי שום חכמות והשפלות כלל, כי כל דבור ודבור שבר ישראל מדבר עם הקדוש ברוך הוא, זה הצלחה נצחית הצלחה כזו שאין לתאר ולשער כלל, ואם אדם היה יודע מה הדבורים שלו פועלים בשמים, הוא לא היה מפסיק לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ולכן חזק מאד מאד במדת השמחה, ותשמח את אשתך, וכל מה שאתה צריך תבקש ממנו יתברך, ותראה נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש ברוך הוא.

רק דבר אחד אני מבקש אותך שתתפלל את השלש תפלות שחרית מנחה ערבית במנין, וקדם כל תפלה תכניס כמה פרוטות לקפת הצדקה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא דף י.) רבי אלעזר יהיב פרוטה לעני והדר מצלי אמר דכתיב (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך", וכן נפסק ברמב"ם (פרק י' מהלכות מתנות עניים הלכה ט"ו) גדולי החכמים היו נותנין פרוטה לעני קדם

כָּל תְּפִלָּה וְאַחַר כֵּן מִתְפַּלְּלִין שְׁנֵאמַר (תהלים י"ד ט"ו) "אֲנִי בְצַדֵּק אֶחְזֶה פְּנִיךָ" וְכֵן נִפְסַק בְּשִׁלְחַן עֲרוּף (ארח חיים סימן צ"ב סעיף י') טוֹב לִתֵּן צְדָקָה קֹדֶם תְּפִלָּה: וְלִכֵּן אֲשַׁרִי וְאֲשַׁרִי מִי שְׁנֹזְהָר לִפְנֵי כָּל תְּפִלָּה לְהַכְנִיס כַּמָּה פְּרוּטוֹת לְצְדָקָה, שְׂאֵז נִכּוֹן יִהְיֶה לְבוֹ בְּטוֹחַ שְׁלֹא יִחְזֹר תְּפִלָּתוֹ רִיקָם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְף שְׂיִהְיֶה לָּהּ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לָּהּ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בת.כ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בַּמְדַּבֵּר כ"ו אִיר (יסוד שביסוד) הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכְלָתְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַסֶּמֶךְ-מִם עוֹבֵד עַל כָּל אָדָם כָּל כֵּן חֶזֶק לְהַפִּילוֹ בְּעֵצְבוֹת וּבְמַרְיוֹת וּבְדַכְאוֹן וְכוּ', רַק עַל יְדֵי הַדְּמִיוֹנוֹת שְׂמֻכְנִיס בּוֹ וְכוּ' וְכוּ', כָּל אֶחָד כְּפִי בַחֲיִנְתּוֹ וְעִנְיָנוּ, וְלִכֵּן אֶתְּהַ מְכָרַח לְעִשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְהַרְגַע שְׂתִהְיֶה בְּשִׂמְחָה, זֶה יִרְחִיב לָּךְ אֶת הַדַּעַת לְגַמְרִי, וְכִמוֹ שְׂאֵמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן י') מָה שְׁבִנִי אָדָם רְחוּקִים מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מַחְמַת חֶסְרוֹן יִשׁוּב הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵין יִשׁוּב הַדַּעַת? כִּי חֶסֶר מִהַשְׂמִיחָה, וְלִכֵּן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה וְאֵז תִּזְכֶּה לְגַדְלוֹת הַמַּחֲיִן וּבְכָבֵר לֹא יִחְסַר לָּךְ שׁוֹם דְּבָר.

נָא וְנָא רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצֻמְךָ בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עוֹז, וְשׁוֹם דְּבָר בְּעוּלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב הַהוֹשִׁיעַ, וְאַתָּה צָרִיךְ לְדַעַת שְׁלֹכַל אֶחָד יֵשׁ לוֹ אֶת הַנְּסִיוֹנוֹת הַקָּשִׁים וְהַמְרִים שְׁלוֹ, כִּי מִהַשָּׁמַיִם רוֹצִים לְרִאוֹת אֵל מִי יִפְנֶה בַעַת צָרָה, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכְלָתְךָ לְהַתְחַזֵּק וְלִהְיִיחֲזִיק מִמְעַמְד וְלֹא לְהַשְׁבֵּר מִשׁוֹם דְּבָר, וְהַרְגֵל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֵל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת גְּמוּר בְּלִי שׁוֹם חֲכָמוֹת וְהַשְׁפָּלוֹת כָּלֵל, כִּי כָּל דְּבֹר

וְדַבּוּר שֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל מְדַבֵּר עִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה הַצְּלָחָה נִצְחִית הַצְּלָחָה כְּזוֹ שְׂאִין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִם אָדָם הָיָה יוֹדֵעַ מָה הַדְּבֻרִים שֶׁלוֹ פּוֹעֲלִים בְּשָׂמִים, הוּא לֹא הָיָה מִפְּסִיק לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן חִזַּק מְאֹד מְאֹד בְּמַדַּת הַשְּׂמֻחָה, וּתְשֻׁמַּח אֶת אִשְׁתָּהּ, וְכֹל מָה שְׂאִתָּה צָרִיךְ תִּבְקֶשׁ מִמֶּנּוּ יְתַבְרָךְ, וְתִרְאֶה נִסִּים נִגְלִים שִׁיעֵשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

רַק דְּבַר אֶחָד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּפְּלֵל אֶת הַשָּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת שַׁחֲרִית מִנְּחָה עֶרְבִית בְּמִנְיָן, וְקֹדֶם כָּל תְּפִלָּה תִּכְנִיֵס כַּמָּה פְּרוּטוֹת לְקַפַּת הַצְּדָקָה, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּבֹא בְּתָרֵא דָף י') רַבִּי אֶלְעָזָר יְהִיב פְּרוּטָה לְעֵנִי וְהִדְר מְצִלִי אָמַר דְּכִתִּיב (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדֵּק אֶחְזָה פְּנִיךָ", וְכֵן נִפְסַק בְּרַמְבַּ"ם (פָּרָק י' מֵהַלְכוֹת מִתְּנוֹת עֲנִיִּים הִלְכָה ט"ו) גְּדוּלֵי הַחֲכָמִים הָיוּ נוֹתְנִין פְּרוּטָה לְעֵנֵי קֹדֶם כָּל תְּפִלָּה וְאַחֵר כִּף מִתְּפִלְלִין שְׁנֵאמַר (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדֵּק אֶחְזָה פְּנִיךָ" וְכֵן נִפְסַק בְּשִׁלְחַן עֲרוּךְ (אַרְח חַיִּים סִימָן צ"ב סְעִיף י') טוֹב לִתֵּן צְדָקָה קֹדֶם תְּפִלָּה: וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁנוֹזְהָר לְפָנָי כָּל תְּפִלָּה לְהִכְנִיֵס כַּמָּה פְּרוּטוֹת לְצְדָקָה, שְׂאֵז נִכּוֹן יְהִיָּה לְבוֹ בְּטוֹחַ שְׁלֹא יַחֲזֹר תְּפִלְתּוֹ רִיקִים.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְפִלְתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְּפִלֵּל בְּעַדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בַּתְּחִלָּה

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יְתַבְרָךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּמִדְבַּר כ"ו אִיר (יִסוּד שְׁבִיטוֹד) הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכְלֶתָךְ רַק לְהִיּוֹת בְּשְׂמֻחָה, כִּי הַסֶּמֶךְ-מִם עוֹבֵד עַל כָּל אָדָם כָּל כִּף חִזַּק לְהַפִּילוֹ בְּעֻצְבוֹת וּבְמִרְרוֹת וּבְדַכְּאוֹן וְכוּ', רַק עַל יְדֵי הַדְּמִיוֹנוֹת שְׂמֻכְנִים בּוֹ וְכוּ' וְכוּ', כָּל אֶחָד כְּפִי בַחֲיִנְתּוֹ וְעִנְיָנוּ, וְלִכֵּן אֶתָּה מְכַרַּח לְעִשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשְׂמֻחָה, וְהִרְגַע שְׂתִהְיֶה בְּשְׂמֻחָה,

זֶה יִרְחִיב לָךְ אֶת הַדַּעַת לַגְּמָרִי, וְכִמּוֹ שְׁאֵמַר רַבְּנֵי ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י') מֵה שֶׁבִּנְי אָדָם רְחוּקִים מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מַחְמַת חֶסֶד וְיִשׁוּב הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵין יִשׁוּב הַדַּעַת? כִּי חֶסֶד מִהַשְׁמַחָה, וְלָכֵן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לַהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה וְאַז תִּזְכֶּה לַגְּדֻלוֹת הַמַּחֲיִין וְכִבְּר לֹא יִחַסֵּר לָךְ שׁוּם דָּבָר.

נָא וְנָא רְאֵה לַחֲזֹק אֶת עֲצָמְךָ בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עֵז, וְשׁוּם דָּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, כִּי גְדוֹל אֲדוּנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאַתָּה צָרִיךְ לְדַעַת שְׁלֹכֵל אַחַד יֵשׁ לוֹ אֶת הַנְּסִיווֹנוֹת הַקְּשִׁיּוֹם וְהַמְּרִים שְׁלוֹ, כִּי מִהַשְׁמִים רוֹצִים לְרֵאוֹת אֶל מִי יִפְנֶה בַּעַת צָרָה, וְלָכֵן תַּעֲשֶׂה כֹּל מֵה שֶׁבִּיכְלָתְךָ לְהִתְחַזֵּק וְלְהַחֲזִיק מִמְּעַמְד וְלֹא לְהַשְׁבֵּר מִשׁוּם דָּבָר, וְהַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בַּתְּמִימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת גָּמוּר בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת וְהַשְׁפָּלוֹת כָּלֵל, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל מְדַבֵּר עִם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה הַצְּלָחָה נִצְחִית הַצְּלָחָה כְּזוֹ שְׂאֵין לְתָאֵר וְלִשְׁעַר כָּלֵל, וְאִם אָדָם הִיָּה יוֹדֵעַ מֵה הַדְּבוּרִים שְׁלוֹ פּוֹעֲלִים בְּשָׂמִים, הוּא לֹא הִיָּה מִפְּסִיק לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלָכֵן חֲזַק מְאֹד מְאֹד בַּמַּדַּת הַשְׂמִחָה, וּתְשַׂמַּח אֶת אִשְׁתְּךָ, וְכֹל מֵה שְׂאֵתָה צָרִיךְ תִּבְקַשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְתִרְאֶה נְסִים נְגִלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

רַק דְּבָר אַחַד אֲנִי מִבְּקָשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּתְפַּלֵּל אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת שְׁחִרִית מְנַחֵה עֲרִבִית בְּמִנְיָן, וְקֹדֶם כָּל תְּפִלָּה תִּכְנִיס כְּמָה פְּרוּטוֹת לְקַפַּת הַצְּדָקָה, כִּי כָּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֹא בְּתֵרָא דְּרַי י) רַבִּי אֶלְעָזָר יְהִיב פְּרוּטָה לְעֵנִי וְהִדֵּר מִצְּלִי אָמַר דְּכִתִּיב (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדֵּק אֶחְזָה פְּנִיךָ", וְכֵן נִפְסַק בְּרַמְבַּ"ם (פְּרָק י' מִהַלְכוֹת מִתְּנוֹת עֲנִיִּים הַלְכָה ט"ו) גְּדוּלֵי הַחֲכָמִים הָיוּ נוֹתְנִין פְּרוּטָה לְעֵנִי קֹדֶם כָּל תְּפִלָּה וְאַחֵר כָּךְ מִתְּפַלְּלִין שְׁנֵאֵמַר (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדֵּק אֶחְזָה פְּנִיךָ" וְכֵן נִפְסַק בְּשִׁלְחוֹן עֲרוּךְ (אַרְח חַיִּים סִימָן צ"ב סְעִיף י') טוֹב לִתֵּן צְדָקָה קֹדֶם תְּפִלָּה: וְלָכֵן אֲשָׁרִי וְאֲשָׁרִי מִי שֶׁנִּזְדַּחַר לְפָנָי כָּל תְּפִלָּה לְהַכְנִיס כְּמָה פְּרוּטוֹת לְצְדָקָה, שְׂאֵז נִכּוֹן יְהִיָּה לְבוֹ בְּטוֹחַ שְׁלֹא יִחְזוֹר תְּפִלָּתוֹ רִיקָם.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בַּתְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שְׂיִהְיָה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתתכב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בַּמְדַּבֵּר כ"ו אִיר הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲנִי'

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

לְדַעֲתִי שִׁישָׂאָר שְׂמָה וְכָךְ יִלְמַד לְקַח, הֵן אֲמַת שְׂאֵת אֲמָא וְכוּאֵב לָךְ מָאד מָאד, אֲבָל אֶת צְרִיכָה לְהִבִּין שְׁאֵם הַבֵּן לֹא יִלְמַד פֶּעַם וּלְתַמִּיד לְקַח שְׁהַעוֹלָם לֹא הִפְקָה, וְהוּא יִצְטָרֵךְ לְשֵׁלֵם עַל זֶה מְחִיר גְּבוּהָ, אֲזִי הוּא יְכוּל לְהִתְדַרְדֵּר יוֹתֵר וְיוֹתֵר עַד לְאִלִּימוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְלִגְמַר בְּבֵית סֵהֵר לְכַמָּה שָׁנִים, וְלִכְּן אֶת צְרִיכָה לְהִשְׁתַּמֵּשׁ עִם הָעֵצָה שֶׁנָּתַן לְנוּ הַחֲכָם מִכָּל אָדָם (מִשְׁלֵי י"ג כ"ד) "חֹזֶשֶׁף שְׁבִטוֹ שׁוֹנָא בְּנוּ", וְלִכְּן שְׁהַמְשָׁטְרָה תִּטְפֵּל בּוֹ עֲכָשׁוּ וּלְהַכְנִיס אוֹתוֹ בְּמוֹסָד סְגוּר, וְזֶה יִלְמַד אוֹתוֹ לְקַח וְיִתְעוֹרֵר מִהַשְׁכָּרוֹת וְהַעֲוָרוֹן וְכוּ', שְׁמִסְבָּב אוֹתוֹ וְכוּ' וְכוּ', הֵן אֲמַת שְׂאֵת אֲמָא וְכוּאֵבְת אֶת הַכָּאֵב שְׁלוֹ, עִם כָּל זֹאת כְּבָר מְקוֹנֵן יִרְמִיָּה הַנְּבִיא (אִיכָה ד' י') "יְדֵי נְשִׁים רַחֲמָנִיּוֹת בְּשָׁלוּ יִלְדֵיהֶן", וְלִכְּן הַפֶּעַם תַּתְּנִי שְׁהַבֵּן יִלְמַד עַל הָעוֹר שְׁלוֹ וְכוּ', וְזֶה יַעוֹרֵר אוֹתוֹ לְחֹזֵר אֶל הַשְּׂרָשִׁים וְכוּ'.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדְּלִי לְפָרֵשׁ אֶת שִׁיחַתְךָ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְתַסְפְּרִי לוֹ יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל מַה שְׂאֵת עוֹבְרַת עִם הַבֵּן וְכוּ', וְתַבְקָשִׁי רַחֲמִים רַבִּים לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, וְאֶת צְרִיכָה לְדַעַת אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמַדְבָּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ שְׂאִין לְתֵאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ דְּבוּר אַחַד, כִּי אֲצַלּוּ יִתְבָּרַךְ מָאד מָאד חָשׁוּב כָּל דְּבוּר שְׁמַדְבָּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאֵם בְּנֵי אָדָם הִיוּ יוֹדְעִים מַעֲלַת כָּל דְּבוּר לְמַעֲלָה בְּשָׁמַיִם, הִיוּ מְתַמְיָדִים בְּזֶה כָּל יוֹם וְיוֹם וּבְכָל שָׁעָה וְשָׁעָה וְכוּ', כִּי כָּל דְּבוּר שְׁמַדְבָּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ מְזַעֵזַע אֶת כָּל הָעוֹלָמוֹת, שְׂזָה אִי אֲפָשָׁר לְהַסְבִּיר בְּפֶה, וּמִכָּל שֶׁכֵּן בְּכַתָּב.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂאָמַר לְעוֹלָמוֹ דִּי יֵאֵמַר לְצְרוּתֶיךָ דִּי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתכג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּמִדְבָּר כ"ו אִיר הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲנִי

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אַתֶּם לֹא צְרִיכִים לְבַלְבֵּל אֶת עֲצָמְכֶם מִשׁוֹם דְּבַר, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר
שְׁתוּלֵידי בְּקִלּוֹת, וְהַכֵּל יַעֲבֹר עַל צַד הַכִּי טוֹב.

לְכַתְּחִלָּה לֹא מְסַפְרִים הַרְיוֹן עַד חֲדָשׁ הַשְּׁלִישִׁי מִפְּנֵי עֵין הָרַע, וְכֵן
נוֹהֲגִים לֹא לְהִתְוַדַּע אֶת מִין הָעֶבֶר, וּמִכָּל שֶׁכֵּן שְׁלֹא קוֹנִים דְּבָרִים לְהָעֶבֶר עַד
אַחַר הַהוֹלָדָה, וְהַכֵּל מִפְּנֵי עֵין הָרַע, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְשָׁמֵר בְּדְבָרִים אֵלּוּ מְאֹד
מְאֹד.

עִם כָּל זֹאת אֲסוּר לְבַלְבֵּל אֶת עֲצָמוֹ מִשׁוֹם דְּבַר, וּבִפְרָט כְּשֶׁלֹּא יִדְעוּ אֵין
מֶה לְפַחַד כָּלֵל, כִּי מֶה שֶׁמְקַפִּידִים לֹא לְגִלוֹת אֶת הַהַרְיוֹן בְּהִתְחַלָּה, וְכֵן לֹא
לְהִתְוַדַּע מֶה מִין הָעֶבֶר, הַכֵּל מִפְּנֵי עֵין הָרַע.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שֶׁהַכֵּל יַעֲבֹר בְּקִלּוֹת, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת
מִשְׁמַחוֹת תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתכד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּמִדְבָּר כ"ו אִיר הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אַתָּה צְרִיךְ מְאֹד מְאֹד לְשַׁמַּח עַל גְּדֻלַּת הַזְּכוֹת שֶׁיֵּשׁ לָךְ בְּאַהֲבַת יִשְׂרָאֵל,
אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה, וְצְרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ לְזִכּוֹת

לְאַהֲבַת יִשְׂרָאֵל, לְאַהֲבַת אֶת כָּל בְּרַי יִשְׂרָאֵל כְּנַפְשׁוֹ, וּלְבַקֵּשׁ תְּמִיד מִמֶּנּוּ: תִּבְרָךְ שְׂיֵאֵהֵב אֶת כָּל בְּרַי יִשְׂרָאֵל.

מוֹבָא בְּבַעַל הַטּוֹרִים עַל פְּסוּק (בְּרֵאשִׁית כ"ה י"ח) "עַל פְּנֵי כָּל אֲחִיו נָפֵל", וּסְמִיךְ לִיה "וְאֵלֶּה תוֹלְדוֹת יִצְחָק", לוֹמֵר כְּשִׁפֵּל יִשְׁמַעֲאֵל בְּאַחֲרִית הַיָּמִים, אִזּוּ יִצְמַח בֶּן דָּוִד שֶׁהוּא מִתּוֹלְדוֹת יִצְחָק, וְכֵן מוֹבָא מִהֶמְקָבָלִים עַל יִשְׁמַעֲאֵל שְׁנֶאֱמַר בּוֹ (בְּרֵאשִׁית ט"ז י"ב) "וְהוּא יִהְיֶה פָּרָא אָדָם יָדוּ בְּכָל יוֹד כָּל בּוֹ וְעַל פְּנֵי כָּל אֲחִיו יִשְׁכֵּן", כְּשִׁתְּפַשֵּׁט בְּכָל הָעוֹלָם אִזּוּ יִהְיֶה מַפְלָתוֹ, וְיִתְבַטֵּל מִמְּשַׁלְתּוֹ בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוֹ, וְהַיּוֹם אֲנַחְנוּ עֲדִים שְׁלֹאט לְאֵט יִשְׁמַעֲאֵל כּוֹבֶשֶׁת אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ, וְיָדוּ בְּכָל יוֹד כָּל בּוֹ, וְכָל הָעוֹלָם מִפְּתָדִים מֵהֶם, זֶה סִימָן שֶׁלְּבִסּוֹף יִתְבַטֵּל כַּחֲסִם.

בְּעֵינֵי חֲלָקַת יְרוּשָׁלַיִם וְאַרְץ יִשְׂרָאֵל וְכוּ', צְרִיךְ שְׁתַּדַּע שְׁעַדִּין אֲנַחְנוּ בְּגִלּוֹת גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, וְנִמְצָאִים בְּחֻשָׁף כְּפוֹל וּמְכַפֵּל וְכוּ', וְעַל זֶה צְרִיכִים לְהִתְאוּנֵן בְּכָל לַיְלָה בְּעַת חֲצוֹת עַל חֲרַבֵּן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, וְגִלּוֹת וְצִרוֹת יִשְׂרָאֵל.

יְבוֹא הַיּוֹם שְׂאַבְרָהִם יִקְרָא חֲזָרָה אֶת יִשְׁמַעֲאֵל בְּנוֹ, וְיַעֲזֹבוּ אֶת הַדְּמִיוֹנוֹת שְׁלֵהֶם וְכוּ', וְכֵן יִצְחָק יִקְרָא חֲזָרָה אֶת יִשְׁמַעֲאֵל בְּנוֹ וְיַעֲזֹבוּ אֶת הַשְּׂקָרִים שְׁלֵהֶם, וְכֻלָּם יִבְעִירוּ אֶת הַגִּלּוּלִים מִן הָאָרֶץ, וְהָאֱלִילִים כְּרוֹת יִכְרְתוּן לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׁדִי, יִכִּירוּ וְיִדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תְּבֵל כִּי לֹךְ תִּכְרַע כָּל בְּרָהּ, לְפָנֶיךָ הַיְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרַעוּ וְיִפְלוּ, וְלִכְבוֹד שְׁמֶךָ יִקְרִי יִתְנוּ, וְיִקְבְּלוּ בְּלִים אֶת עַל מַלְכוּתֶךָ יִתְבָּרַךְ, וְהַעֲקֹר הָעוֹלָה עַל הַכֹּל שְׂיַעֲקֹב יִקְבֹּץ אֶת כָּל בְּנָיו שֶׁהֵם כָּל שְׁבֻטֵי יִשְׂרָאֵל, וְיַעֲשֶׂה שְׁלוֹם בֵּינֵיהֶם, וְיִהְיֶה אַחֲדוּת בֵּין נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְדוֹד הַמֶּלֶךְ יִכְרִית אֶת זֶרַע עֲמֶלֶק לְגַמְרֵי מִן הָאָרֶץ, וְאִזּוּ נִגְאֵל גְּאֵלֵת עוֹלָם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁנוֹזְכָה לְרֵאוֹת אֶת זֶה בְּמוֹ עֵינֵינוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתתכה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בַּמְדַּבֵּר כ"ו אִיר הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מוֹבָא בְּדַבְרֵי הָאֲרִיז"ל שָׂרַב אֲנָשִׁים שְׁנִשׁוּתֵיהֶם שׁוֹלְטוֹת עֲלֵיהֶם וְכוּ', זֶה בָּא שְׁבוּזְמוֹן עֲשִׂית הַעֲגָל הֵם הַשְׁתַּלְטוּ עַל נִשְׁוֹתֵיהֶם, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (שְׁמוֹת ל"ב ג') "וַיִּתְפָּרְקוּ כָּל הָעָם אֶת נֹזְמֵי הַזֶּהָב אֲשֶׁר בְּאֶזְנֵיהֶם", וְדָרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בַּמְדַּבֵּר רַבָּה פֶּרָשָׁה כ"א סִימָן י') אֶת מוֹצֵא שְׁאֲמַר לֵהֵן אֶהְרֵן (שְׁמוֹת ל"ב) "פָּרְקוּ נֹזְמֵי הַזֶּהָב אֲשֶׁר בְּאֶזְנֵי נִשְׁיֵכֶם" וְלֹא רָצוּ הַנְּשִׁים וּמַחוּ בְּכַעֲלֵיהֶן, שְׁנֵאֲמַר "וַיִּתְפָּרְקוּ כָּל הָעָם אֶת נֹזְמֵי הַזֶּהָב" וְגו', וְהַנְּשִׁים לֹא נִשְׁתַּתְּפוּ עִמָּהֶן בְּמַעֲשֵׂה הַעֲגָל; וְלִכֵּן עָקַר הַתְּקוּן כְּשֶׁהָאִשָּׁה שׁוֹלְטַת עַל בַּעֲלָהּ וְכוּ', לְדַם וְלִשְׂתַּק וְלֹא לַעֲנוּת לָהּ בְּכֻלָּל, וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (דְּרָךְ אֶרֶץ זֹוּטָא פֶּרָק א') דְּרַכָּן שֶׁל תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים עָנּוּ וּשְׁפַל רוּחַ זְרִיז מְמַלֵּא עֲלוּב וְאֶהוּב לְכָל אָדָם שְׁפַל לְאֲנָשֵׁי בֵּיתוֹ יֵרָא חֲטָא וְדוֹרֵשׁ אֶת הָאָדָם לְפִי מַעֲשָׂיו וְאוֹמֵר כָּל מָה שֵׁישׁ בַּעוֹלָם הַזֶּה אֵין לִי חֲפֵץ בְּהֵם [לְפִי שְׂאִין הַעוֹלָם הַזֶּה שְׁלִי] יוֹשֵׁב וּמְשַׁנֵּה וּמְטַנֵּף כְּסוּתוֹ לְפָנָי רַגְלֵי תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים וְאֵין אִישׁ רוֹאֶה בּוֹ דְּבַר רַע שׁוֹאֵל כְּעַנְיָן וּמְשִׁיב כְּהִלְכָה.

עִם כָּל זֹאת עֲלִידָךְ לְדַעַת שֶׁהַבְּעַל מְחַיֵּב לְהַבִּיא פְּרָנְסָה, וְלִכְבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת אִשְׁתּוֹ, כִּי הַתְּחִיב בְּהַכְּתָבָה שֶׁהוּא יְפָרְנֵס אוֹתָהּ, אֵין דְּבַר כְּזֶה שֶׁהַבְּעַל יִהְיֶה עֲצֵלָן וְכוּ', יִשְׁכַּב בְּמִטָּה עַד חֲצוֹת הַיּוֹם וְכוּ', וְלֹא יִרְצֶה לַעֲשׂוֹת שׁוּם דְּבַר, וְיִהְיֶה אֲדִישׁ לְהַכֵּל וְכוּ', זֶה בָּא מֵעֲצָלוּת שְׁנִכְנַס בּוֹ, וְאֵין זֶה תְּרוּץ שֶׁהוּא לֹא יְכוֹל וְכוּ', כִּי הַכֵּל שָׁקָר, זֶה בָּא רַק מִחֲמַת עֲצָלוּת, וּיְכַבֵּר אָמַר הַחֲכָם מְכַל אָדָם (מְשַׁלִּי ו') "עַד מְתִי עֲצַל תִּשְׁכַּב מְתִי תִקּוּם מְשִׁנְתָּךְ: מַעַט שְׁנוֹת מַעַט תְּנוּמוֹת מַעַט חִבֵּק יָרִים לְשִׁכְבִּי", וְאָמַר (שֵׁם י"ט כ"ד) "טָמַן עֲצַל יָדוֹ בְּצַלְחַת גַּם אֶל פִּיהוּ לֹא יִשְׁיבְנָה", אֲנִי בְּטוֹחַ שֶׁאֲתָה לֹא טְלִית שְׁכָלָה תְּכַלַּת וְכוּ', אֲתָה לֹא עוֹשֶׂה שׁוּם דְּבַר, רַק אוֹכֵל וְאֵינוֹ עוֹשֶׂה וְכוּ', וְעוֹד נוֹתֵן פְּקָדוֹת לְאִשְׁתְּךָ וְכוּ', וְיוֹרֵד

לחַיִּיהָ, אָזִי הִיא מְכַבֶּדֶת אוֹתָךְ בְּמִתְנַת יָד וְכוּ', כִּי לֹא כָּל הַנָּשִׁים מְנִיחוֹת אֶת עַצְמָן שֶׁבְּעֲלֵיהֶן יִשְׁפִּילוּ אוֹתָן.

זְכוּר גַּם זְכוּר מֵה שְׁאֵמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּכֹא מְצִיעָא נט.) לְעוֹלָם יִהְיֶה אָדָם זֹהִיר בְּכְבוֹד אִשְׁתּוֹ, שְׂאִין בְּרָכָה מְצוּיָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ שֶׁל אָדָם אֲלֵא בְּשִׁבִיל אִשְׁתּוֹ, שְׁנֵאמַר (פְּרָאשִׁית י"ב) "וְלֹא־בָרָם הֵיטִיב בְּעִבְרָה" וְהֵינּוּ דְאָמַר לְהוּ רַבָּא לְבָנֵי מַחוּזָא, אוֹקִירוּ לְנִשְׁיֵיכוּ כִּי הֵיכִי דְתַתְּעִתְרוּ, (תְּכַבְּדוּ וּתְיַקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שְׂתַתְּעִירוּ) וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן ס"ט) שֶׁעֵקֶר הַעֲשִׂירוֹת בָּא בְּזִכּוֹת הָאִשָּׁה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן לָךְ דַּעַת וְשִׂכְלָל, וְאֵז הַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכֵּי טוֹב, וְיִהְיֶה הַשְּׁלוֹם וְהַאֲהָבָה שְׂרוּי בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתתכו.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר בְּמִדְבַּר כ"ז אִיר הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוּ יֵאִיר

מָאֵד מָאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׂתַחֲדִיר בְּעַצְמָךְ שְׂאִין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלָל, וְאִין עוֹד תַּעֲנוּג וְזִיו וְחַיּוֹת יוֹתֵר מְזֵה, כִּי בְּאֶמֶת כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל מְנַקֶּה אֶת הַמַּח מַחֲשָׁבָה שְׁלוֹ, וְרַק חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, עַל יְדֵי זֶה נִטְהָר מִכָּל הַטְּמָאוֹת, כִּי רַבְּנּוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן רל"ד) שֶׁהֵעֵקֶר הוּא הַמַּחֲשָׁבָה, וְכִשְׁבֵּר יִשְׂרָאֵל שׁוֹמֵר עַל מַחֲשַׁבְתּוֹ, וּמְכַנְּסֵי תְּמִיד בְּדַעְתּוֹ אֲשֶׁר אִין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלָל, וְדָבָר גְּדוֹל דְּבָר קִטָּן לֹא נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הַעֲלִיּוֹן, עַל יְדֵי זֶה בְּעַצְמוֹ הוּא נִטְהָר מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו, וְהֵעֵקֶר תְּלוּי בְּקִדְשָׁת וּבִטְהָרַת הַמַּחֲשָׁבָה, וּבִפְרוּשׁ גָּלָה לָנוּ (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן קצ"ג) הַמַּחֲשָׁבָה יֵשׁ לָהּ תְּקֵף גְּדוֹל, וְאִם יִחַזַּק וְיִגְבֵּר מַחֲשַׁבְתּוֹ עַל אֵיזָה דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם, יוּכַל לַפְעַל שְׁיִהְיֶה כֵּן, וְאִפְלוּ אִם יִחַזַּק מַחֲשַׁבְתּוֹ מָאֵד שְׁיִהְיֶה לוֹ מְמוֹן, בּוֹדָאֵי יִהְיֶה לוֹ, וְכֵן בְּכָל דְּבָר. רַק שֶׁהַמַּחֲשָׁבָה תִּהְיֶה

בבטול כל ההרגשות; ולכן אל תהיה בטלן, אף שעובר עליך מה שעובר וכו' וכו', ראוי לך לדעת שהכל מחמת שאינך שומר על קדשת המחשבה, כי המחשבה היא ביד האדם להטותה, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן חלק ב' סימן ג') המחשבה ביד האדם להטותה כרצונו למקום שהוא רוצה, אי אפשר שיהיו שני מחשבות ביחד כלל, ואפלו אם לפעמים הולכת מחשבתו ופורחת ומשוטטת בדברים אחרים וזרים, הוא ביד האדם לחזור ולהטותה בעל כרחו אל הדרך הישרה לחשב מה שראוי. והוא ממש כמו סוס שפונה מן הדרך וסר לדרך אחר, שתופסין אותו באפסר וכיוצא, ומחזירין אותו בעל כרחו אל הדרך הישרה, כמו כן במחשבה ממש, שיכולין לתפסה בעל כרחו להשיבה אל הדרך הראוי, וכשבר ישראל חושב בטוב, אזי יהיה טוב, ולהפך כשחושב ברע, אזי יהיה רע ורחמנא ליצלן, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן חלק א' סימן מ"ט) שהיצר טוב הם מחשבות טובות, והיצר הרע הם מחשבות רעות, ולכן צריכים מאד מאד לשמר על המחשבה, ולהרגיל את עצמו לחשב רק מחשבות טובות, ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות נאוף סימן ט') תאות נאוף אינו נרחק מן האדם אלא על ידי הרחקת ראות העין והמחשבה, ולכן צריכים מאד מאד לשמר על מחשבתו, ולהכניס בעצמו תמיד את אמתת מציאותו ותברך, וזה יביא אותו לידי שמחה אמתית, כי אין עוד שמחה כשמחת הדבקות באין סוף ברוך הוא, אשרי מי ששומר על מחשבתו ומחזיר בעצמו אשר הכל לכל אלקות גמור הוא, ואז אל רב טוב הגנוז יזכה.

זכור וגם זכור מה שאמרו חכמינו הקדושים (ברכות ו') כל הרגיל לבוא לבית הכנסת ולא בא יום אחד הקדוש ברוך הוא משאיל בו; הינו בזה שאדם רגיל לבוא להתפלל את השלש תפלות מדי יום ביומו, על ידי זה הוא ממשיך על עצמו השגחתו הפרטי פרטית, שהקדוש ברוך הוא משגיח עליו, ואם יום אחד הוא לא בא, כבר הקדוש ברוך הוא מתענין כביכול למה הוא לא בא? ומשלים לו את חסרונו וכו', הרי שמשתלם להתפלל במנין, שעל ידי זה ממשיך על עצמו השגחה עליונה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתתכז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּמִדְבַּר כ"ז אִיר הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי'

מָאד מָאד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּרְאִי לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עֵז, עַל אִף כָּל הַמְּנִיעוֹת וְהִיסוּרִים שְׂאֵת סוֹבְלֵת וְעוֹבְרֵת וְכוּ' וְכוּ', כִּי רַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ מַעֲלַת בֵּר יִשְׂרָאֵל שְׁזוֹכָה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל הַמַּצְבִּים שְׁבַעֲוֹלָם, וְלִכְן רָאִי לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְתִשְׁתַּדְּלִי מָאד מָאד לֹא לָתֵת אֶת הָעֲצוּבוֹת וְהַדְּפָאוֹן שִׂיתַּפֵּס אוֹתָךְ, כִּי הַסֶּמֶךְ-מִם רוֹצֵה רַק לְשַׁבֵּר אֶת הָאֲדָם וְלִהְפִּילוֹ בְּעֲצָבוֹת וּבְמִרְרוֹת וְדָפָאוֹן, כִּי זֶה כָּל כַּחוֹ, וְרַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירוּנוּ מָאד מָאד עַל מִדַּת הַשִּׂמְחָה, וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) שְׁצַרִּיכִים לְהִכָּרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ עִם כָּל הַכַּחוֹת לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאֵת צָרִיכָה לְדַעַת שְׁלֵהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה זֶה בְּאֵ בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה, וְלִכְן אֲשַׁרִּי מִי שֶׁמְכָרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים, וְכֵן הַרְגִּילִי אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִזֶּה, כִּי כָּל דְּבוּר וְשִׁיחָה שְׂאָדָם מְדַבֵּר וּמְשִׁיחַ לְפָנָי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, נִשְׁמַע וְנִתְקַבֵּל בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְגוֹרֵם נַחַת רוּחַ לְמַעְלָה, אֲשַׁרִּי הָאִשָּׁה שְׁחִזְקָה בְּזֶה בְּכָל יוֹם.

אֵת יוֹדַעַת שֶׁהִקְהִלָּה הַקְּדוֹשָׁה שְׁלָנוּ שֶׁהִיא חֲמָמָה שֶׁל אֲמוּנָה בְּנוּיָה רַק עַל חֶסֶד, וְלִכְן תִּשְׁתַּדְּלִי מָאד מָאד בְּעֵשִׂית חֶסֶד אַחַת עִם הַזּוּלָת, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי חֶסֶד מָאד מָאד חָשׁוּב בְּעֵינָיו יִתְבָּרַךְ, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (וְלְקוּטֵי הוֹשַׁע רִמֹּז תַּק"ב) אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא חָבִיב עָלַי חֶסֶד שְׂאֵתָם גּוֹמְלִים זֶה עִם זֶה יוֹתֵר מֵאֲלָף עוֹלוֹת שֶׁהִקְרִיב לְפָנָי שְׁלָמָה, הֵינּוּ שְׁלָמָה הַמְּלֶךְ הַקְּרִיב אֲלֶיךָ עוֹלוֹת בְּכָל יוֹם, וְאִף עַל פִּי כֵן חֶסֶד אֶחָד שִׁיְהוּדִי עוֹשֶׂה עִם הַשָּׁנִי, זֶה יוֹתֵר שׁוֹה מֵהַכֵּל, כִּי אֲצִלוֹ יִתְבָּרַךְ מָאד מָאד חָשׁוּב חֶסֶד, כִּי (תְּהִלִּים פ"ט ג') "כִּי אֲמַרְתִּי עוֹלָם חֶסֶד יִבְנֶה" כָּל הָעוֹלָם לֹא נִבְרָא רַק עַל חֶסֶד, וְלִכְן אֲנִי מָאד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּבוֹאִי לְעֶזֶר בְּבֵית הַתְּבַשִּׁיל - אֵהֵל אֲבָרְהָם שֶׁהִיא כְּלֵי הַחֶסֶד שֶׁל קְהֵלָתָנוּ הַקְּדוֹשָׁה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתתכה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר בַּמְדַּבֵּר כ"ז אִיר הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֵיךְ יְכוּלִים לְהִכְנִיס אוֹתָךְ בִּישִׁיבָה, בְּשָׁעָה שְׂאֵתָה בְּעֶצְמָךְ מוֹדָה שְׂאֵתָה לִּזְכָּר סְמִים, אֵתָה לֹא מִבֵּין בְּעֶצְמָךְ כְּשֶׁאֲדָם לִזְכָּר סְמִים רַחֲמָנָא לִישׁוֹן אוֹ שׁוֹתָה לְשִׁכְרָה עָלָיו אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תַּנְחוּמָא שְׁמִינִי) "כִּי יִתֵּן בְּכּוֹס עֵינָיו" בְּכִיס כְּתִיב, הַשְּׂכּוֹר נוֹתֵן עֵינָיו בְּכּוֹס לְשׁוֹתוֹ, וְהַחֲנוּנִי נוֹתֵן עֵינָיו בְּכִיס, כִּי יִתֵּן בְּכּוֹס עֵינָיו רוּאָה אֶת חֲבֵרוֹ שׁוֹתָה וְהוּא אוֹמֵר לוֹ מִזַּג לִי וְאֲנִי שׁוֹתָה, וּמִתְלַכְּלֵךְ בְּרַעֲי וּבִמְיָמֵי רַגְלִים, יִתְהַלֵּךְ בְּמִישְׁרִים סוּפוֹ לְמַכֵּר כָּל חֲפְצֵי בֵּיתוֹ וְאֵת כָּל כְּלֵי תְשֻׁמִּישׁוֹ וְאִין לוֹ לֹא בְּגָד וְלֹא תְשֻׁמִּישֵׁי הַבַּיִת וְלֹא כְּלוּם וְהַבַּיִת רִיקָה מִן הַכֵּל, יִתְהַלֵּךְ בְּמִישְׁרִים סוּף שֶׁהוּא מֵתִיר אֶת הָעֵבְרוֹת וְעוֹשֶׂה אוֹתָם הַפְּקָר כְּמִישׁוֹר, מְשִׁיחַ עִם אִשָּׁה בְּשׁוּק וּמִנְבֵּל אֶת פִּיו וְאוֹמֵר דְּבָרִים רַעִים בְּשִׁכְרוֹת וְאִינוֹ מִתְבַּיֵּשׁ לְפִי שְׁנֹתִלְטֵלָה דַּעְתּוֹ וְאִינוֹ יוֹדֵעַ מַהוֹ אוֹמֵר וּמַהוֹ עוֹשֶׂה.

אִין עוֹד קָלְלָה יוֹתֵר גְּדוּלָה לְאָדָם כְּמוֹ שְׁלֹקַח סְמִים, שְׁעַל יְדֵי זֶה נִשְׂרָפִים תְּאֵי הַמַּחַ שְׁלוֹ, וּכְכָר אִינוֹ יְכוּל לְהַשְׁתַּלֵּט עַל עֶצְמוֹ וְכוּ' וְכוּ', וְלִכְּן הָיָה טוֹב מְאֹד שֶׁתְּכַנֵּס לְגַמְלָה לְפָנָי שֶׁתֵּאבֵד לְגַמְרֵי אֶת עוֹלָמָךְ, וְהַיּוֹם יֵשׁ מְקוֹמוֹת גַּמְלָה שֶׁיְכוּלִים לְצַאת מִזֶּה, וְהַבְּחִירָה בְּיָדְךָ כְּמוֹ שְׂאֵמֵר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק ב' סִימָן ק"י) לְאִישׁ אֶחָד שֶׁשָּׂאֵל אוֹתוֹ כִּיצַד הוּא הַבְּחִירָה? הַשִּׁיב לוֹ בְּפִשְׁטוֹת, שֶׁהַבְּחִירָה הִיא בְּיַד הָאָדָם בְּפִשְׁטוֹת, אִם רוּצָה עוֹשֶׂה, וְאִם אִינוֹ רוּצָה אִינוֹ עוֹשֶׂה. וְכַתֵּב מוֹהֲרַנ"ת ז"ל רְשָׁמְתִי זֹאת, כִּי הוּא נִצְרָךְ מְאֹד, כִּי כְּמָה בְּנֵי אָדָם נְבוֹכִים בְּזֶה מְאֹד, מַחְמַת שְׁהֵם מְרַגְלִים בְּמַעֲשֵׂיהֶם וּבְדַרְכֵיהֶם מְנַעֲרוּיָהֶם מְאֹד, עַל כֵּן נִדְמָה לָהֶם שְׂאִין לָהֶם בְּחִירָה חֵס וְשְׁלוֹם, וְאִינָם יְכוּלִים לְשַׁנּוֹת מַעֲשֵׂיהֶם. אָבֵל בְּאֵמַת אִינוֹ כֵּן, כִּי בּוֹדָאֵי יֵשׁ לְכָל אָדָם בְּחִירָה תְּמִיד עַל כָּל דְּבָר, וְכְמוֹ שֶׁהוּא רוּצָה עוֹשֶׂה.

הקדוש ברוך הוא ישלח לך רפואה שלמה רפואת הנפש ורפואת הגוף
גם יחד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתתכט.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר במדבר כ"ז איר התשע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

אל תכנס בלחץ, ואל תפחד משום דבר, תכניס בדעתך אשר אין שום
מציאות בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ובמחשבה זו תמיד
תלך, וזה יטהר אותך מהכל, כי כשבר ישראל רק חושב ממנו יתברך, על ידי
זה נדבק באין סוף ברוך הוא, ונצול מכל רע, אשרי האדם שזוכה להכניס
במח מחשבתו תמיד אשר אין בלעדו יתברך כלל, ומציר לפניו איך שהכל
לכל הוא אור האין סוף ברוך הוא, והוא נמצא בתוך האור אשר אין עוד
תענוג כתענוג הזה.

אתה צריך לדעת שכל הפחדים שמפחידים את בני אדם זה בא
מדמיונות שכל אחד מדמין דמיון אחר, ועל ידי זה נהרס לו המח והדעת
מרב פחד שנכנס בו, וכבר אמרו חכמינו הקדושים (ירושלמי שבת פרק י"ד הלכה
ג') על הפסוק (דברים ז') "והסיר ה' ממך כל חלי" זו רעיון, דאמר רבי
אליעזר (שם כ"ח) "ונתן על ברזל על צנאריך" זה רעיון, הינו מה זה העל הכי
קשה של האדם? זה הרעיונות והדמיונות שמסבכים אותו, כי מרב עוונותיו
ובפרט של פגם הברית, הוא נמצא בלחץ תדירי ומדמין לעצמו כל מיני
מחשבות של הבל וכו', ושל פחדים וכו', מה יעשה לו זה? ומה יעשה לו
ההוא? ובאמת אדם רודף את עצמו יותר מה שאחרים רודפים אותו, כי מי
שתמיד רק חושב ממנו יתברך, ומשתדל להכניס את הקדוש ברוך הוא בתוך

מח מחשבתו, אזי מתפטר מכל אלו הרעיונות והדמיונות, ונעשה בן חורין אמתי, ואין עליו שום על.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתתל.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר במדבר כ"ז איר התשע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נֵרוּ יֵאִיר
לְנֶכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבָךְ.

אתה צריך לדעת אשר חכמינו הקדושים אמרו (אבות פרק א') עשה לך רב, וצריכים לשמר מאד מאד מי הוא הרב, כי כף אמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן ו') היצר הרע דומה כמו מי שהולך ורך בין בני אדם, וידו סגורה ואין אדם יודע מה בתוכה. והוא מרמה בני אדם ושואל לכל אכה, מה אני אוהז? ולכל אחד נדמה כאלו הוא אוהז מה שהוא מתאוה. ועל כן הכל רצים אחריו כי כל אחד סובר שיש בידו מה שהוא חפץ וכו'. ואחר כך הוא פותח את ידו ואין בה כלום וכו', כמו כן ממש היצר הרע שהוא מרמה כל העולם בל, והכל רצים אחריו, ומרמה לכל אחד ואחד, עד שנדמה לכל אחד ואחד כאלו יש בידו מה שהוא חפץ, כל אחד כפי שטותו ותאוותו, ואחר כך בסוף הוא פותח את ידו ואין בה כלום, כי אין מי שימלא תאוותו אצלו; וכן הוא אצל רבנים וכו', אדם רץ אחר מישהו ימים ושנים וכו', והוא מכור אליו לגמרי וכו', ונדמה לו שישועתו תלוי ברב זה וכו', וההוא עובד עליו ומוריק לו את הפיסים וכו', או מהפנט אותו לגמרי, ומוציא לו את השכל מהדעת וכו', ולבסוף ההוא פותח את היד ורואה שהכל כלום וכו', וסתם בליתי את הימים והשבועות והחדשים והשנים הכי טובות שלי בימי חיי, ומאומה אין בדי וכו' וכו', אבל זה כבר מאחר וכו', ולכן כשאדם מתקרב אל איזה רב

יְהִיָּה מִי שִׁיְהִיָּה, צָרִיף תְּמִיד לְזִכֹּר מַה שֶּׁאָמַר רַבְּנֵנוּ ז"ל (שיחות הר"ן סימן נ"א) אֶת זֶה תִּקְבְּלוּ מִמֶּנִּי שְׁלֹא יִטְעָה אֶתְכֶם הָעוֹלָם, כִּי הָעוֹלָם מִטְעָה מְאֹד מְאֹד, אִם לֹא מִקְבָּלִים מִהָרֵב תִּכְף וּמִיד מַה שֶּׁהוּא צָרִיף וְכוּ', צָרִיכִים לְדַעַת שֶׁהוּא חַי בְּדַמְיוֹן וּבִטְעוֹת גְּדוֹלָה וְכוּ', וּמַה צָרִיף אָדָם? שֶׁכֵּל וְדַעַת, וְעָקֵר הַדַּעַת וְהַשְּׁכֵל הוּא (דְּבָרִים ד') "אֶתְּהָ הִרְאֵת לְדַעַת כִּי הוּי"ה הוּא הָאֱלֹקִים אֵין עוֹד מִלְּבַדּוֹ", שִׁיְחַדִּיר בּוֹ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְיִלְמַד אוֹתוֹ אֵיךְ מְדַבְּרִים אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁזֵה יֵשׁ לוֹ תִּכְף וּמִיד בֵּינִי, "וּמַה שֶּׁבִּיד בְּטוֹחַ", כִּי לְמַדְתִּי אֲצֵל הַצַּדִּיק הַזֶּה אֵיךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלְדַעַת שֶׁאֵנִי עֲצָמָאֵי וְאֵין לִי אֵף אֶחָד בְּזֵה הָעוֹלָם רַק הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְרַק הוּא יִתְבָּרֵךְ יְכוּל לְעֹזֵר לִי, וְכֵן הָרַב צָרִיף לְהַכְנִיס בּוֹ תְּשׁוּקָה עֲצוּמָה לְלַמּוֹד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְלִכֵּן צָרִיף לְזִכֹּר "מַה שֶּׁבִּיד בְּטוֹחַ", אִם אֲנִי הִתְחַלַּתִּי לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְּרָא מִשְׁנֵה גְּמָרָא וְכוּ', בְּזִכּוֹת הָרַב הַזֶּה, וְלֹא הִחְסַרְתִּי יוֹם אֶחָד מִבְּלִי לְמוֹד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה וְכוּ', אֲזִי עָלִי לְדַעַת "מַה שֶּׁבִּיד בְּטוֹחַ", וְכֵן אִם הָרַב מוֹסֵר אֶת נַפְשׁוֹ שִׁיְהִיָּה שְׁלוֹם בֵּית בְּיָנוּ לְבֵין אֲשֶׁתוֹ, צָרִיכִים לְזִכֹּר "מַה שֶּׁבִּיד בְּטוֹחַ", וְאִם חֵס וְשְׁלוֹם לֹא מִקְבָּלִים אֶת זֶה מִהָרַב, צָרִיכִים לְדַעַת שֶׁהַכֵּל דְּמִיּוֹן גְּדוֹל מְאֹד, וּלְבַסּוּף יִפְתַּח אֶת הַיָּד וְיִרְאוּ שֶׁאֵין בִּיד שׁוֹם דְּבָר, וְסִתֵּם רַצְתִּי אַחֲרָיו יָמִים וְשָׁנִים, וְאַבְדֵתִי אֶת שְׁנוֹתַי הַיְקָרִים.

וְלִכֵּן מִי שֶׁיְכוּל לְהַחְדִּיר אֶת כָּל זֶה בְּאָדָם זֶה נִקְרָא צַדִּיק הָאֲמֵת, אֲכַל מִי שֶׁעוֹבֵד עַל בְּנֵי אָדָם וְלֹא יוֹצֵא מִמֶּנּוּ שׁוֹם תּוֹעֵלֶת וְתִקְוָה, זֶה נִקְרָא מְפָרְסֵם שֶׁל שְׁקֵר שֶׁהוּא סֵתֵם עוֹבֵד עַל בְּנֵי אָדָם, וְעַל זֶה הִזְהִירָנוּ רַבְּנֵנוּ ז"ל מְאֹד מְאֹד. וְאָמַר רַבְּנֵנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲרָן חֶלֶק א' סִימָן ס"א) שֶׁיֵּשׁ מְפָרְסָמִים וּמְנַהֲיָגִים שֶׁאֵינָם יְכוּלִים לְהִנְהִיג אֶת עַצְמָם, וְאֵיךְ יִנְהִיגוּ אֶת אַחֲרֵימָם? וְלִכֵּן צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשׁוֹר מְאֲנָשִׁים כְּאֵלוֹ וְכוּ'.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שֶׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתתלא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר בַּמְדַּבֵּר כ"ז אִיר הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תִּאֲמִין לִי שְׁלֵא יִדְעָתִי שֶׁהֵרַב ... גְּרוּ יְאִיר הוּא מְלַמֵּד עַל כֶּתֶה ז', הוּא בְּהַחֲלֵט לֹא שִׁיךְ לְכֶתֶה זו, הוּא מְכַרַח לְחֹזֵר לְכֶתֶת א' ב', תִּרְאֶה לוֹ אֶת הַמִּכְתָּב הַזֶּה, כִּי הִגִּיל הַזֶּה שֶׁל בְּנֵי בַר מִצְוָה, הֵם הֵכִי יָפִים וְהֵכִי מְסַכְּנִים, וְלִכְן בְּשׁוֹם פָּנִים וְאִפֵּן אֲסוּר לוֹ לְהִיּוֹת מְלַמֵּד בְּכֶתֶה זו, וְלֹא יִכּוּלִים לְלַכֵּת עִם בַּחוּרֵי בַר מִצְוָה עִם יָד חֲזָקָה עִם יָד קִשְׁיָה יִהְיֶה מָה שִׁיְהִיָּה, אֱלוֹ שֶׁנַּעֲשִׂים בַר מִצְוָה מְכַרְחִים לְלַמֵּד עִם חֵם וְאֶהְבָּה וְעִם קְרוּב לְכַבּוֹת וְעִם חֵיוֹךְ עַל הַפָּנִים וְכו', מָה שְׁאִין לוֹ בְּכָלֵל, אֲלֵא מִטִּיל אֵימָה עַל הַתְּלִמִּידִים וְנֶאֱבַד אוֹתָם לְגַמְרֵי רַחֲמָנָא לִיצְלֹן, וְלִכְן צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם שִׁיעֵבֵר כֶּתֶה, הוּא יִפְגַע וְכו', מָה לַעֲשׂוֹת, הַיְלָדִים יוֹתֵר חֲשׁוּבִים מִפְּרֻנְסָה וְכו' וְכו'.

רְצִיתִי מְאֹד שְׁאֵלוֹ הַתְּלִמִּידִים שֶׁנַּעֲשִׂים בַר מִצְוָה, שֶׁהַמְּלַמֵּד יִלְמַד אִתָּם קוֹנְטְרָס "בַר מִצְוָה" שְׁשֵׁם מוּבָא כָּל הַנְּהַגוֹת וְהַדְּרָכוֹת לְבַחוּר שֶׁנַּעֲשֶׂה בַר מִצְוָה, וְאֲשַׁרֵּי מִי שֶׁזוֹכֶה לְהִיּוֹת הַמְּלַמֵּד שְׁלֵהֶם, כִּי זֶה גִיל שֶׁהֵיָצַר טוֹב בָּא אֲלֵיהֶם, וְאוֹי וְאָבוֹי אִם יִהְיֶה לָהֶם מְלַמֵּד שֶׁמִּטִּיל אֵימָה וּפְחָד עֲלֵיהֶם, וְלִכְן לְדַעְתִּי לְהַחֲלִיף אוֹתוֹ תַכְףּ וּמְיָד וְלֹא לְהַסְתַּכֵּל שֶׁהוּא יִפְגַע כָּלֵל, כִּי אֵין פֶּה גְנוּנֵי כְבוֹד וְכו', זֶה פְּשוֹט הַצֵּלַת נַפְשׁוֹת מִמֶּשׁ וְיִפֶּה שְׁעָה אַחַת קֹדֶם.

אֲנִי עֲדִין לֹא מִתְיָאֵשׁ מִהַתְּכַנִּית לְהַכְנִים בֵּין הַתְּלִמִּידִים חֲצִי יוֹם עֲבוּדָה, כִּי כִךְ אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (אֲבוֹת פְּרָק ב') יִפֶּה תְּלִמוּד תּוֹרָה עִם דְּרָךְ אֲרִץ, שִׁיְגִיעַת שְׁנִיָּהֶם מִשְׁכַּחַת עוֹן. וְכָל תּוֹרָה שְׁאִין עִמָּה מְלֹאכָה, סוּפָה בְּטִלָּה וְגוֹרֶרֶת עוֹן; וְלִדְעָתִי זֶה הַפְּתוּרוֹן הֵכִי גְדוֹל שָׂרָק יִפְטוּר לָנוּ אֶת הַבְּעִיָּה שֶׁהַיְלָדִים יִנְשְׂרוּ חֵס וְשְׁלוֹם.

נָא וְנָא רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עֲזו, וְשׁוּם דְּכַר בְּעוּלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, כִּי גְדוֹל אֲדוּנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֵתָה צְרִיךְ לְדַעַת שְׁלִכָּל אַחַד יֵשׁ לוֹ אֶת הַנְּסִיווֹנוֹת הַקְּשִׁים וְהַמְרִים שְׁלו, כִּי מִהַשְּׁמִים רוֹצִים לְרְאוֹת

אֶל מִי יִפְנֶה בַּעַת צָרָה, וְלִכְן תַּעֲשֶׂה כֹּל מֵה שְׁבִיכְלֶתְךָ לְהִתְחַזֵּק וּלְהִחַזֵּק מֵעַמֶּד וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוֹם דְּבַר, וְהִרְגַל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בַתְּמִימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גָּמוּר בְּלִי שׁוֹם חֲכָמוֹת וְהִשְׁפְּלוֹת כָּלֵל, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל מְדַבֵּר עִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה הַצְּלָחָה נִצְחִית הַצְּלָחָה כְּזוֹ שְׂאִין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִם אָדָם הֵיךָ יוֹדֵעַ מֵה הַדְּבוּרִים שֶׁלוֹ פּוֹעֲלִים בְּשָׂמַיִם, הוּא לֹא הֵיךָ מִפְּסִיק לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכְן חִזַּק מְאֹד מְאֹד בַּמִּדַּת הַשְּׂמֻחָה, וּתְשַׂמַּח אֶת אִשְׁתְּךָ, וְכֹל מֵה שְׂאִתָּה צְרִיף תִּבְקַשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְתִרְאֶה נִסִּים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַמְּאֵחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתתלב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בַּמְדַּבֵּר כ"ז אִיר הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נִצַּח

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

אֵין זֶה חֲכָמָה לְזֹרֵק אֶת הָאִשְׁמָה שֶׁל הַצְּרוֹת שְׁלֹכֶם עַל הַמְּנַהֵל הַיָּקָר לִי מְאֹד וַיָּקָר לְכֹל הַקְּהֵלָה וְהוּא הָרַב ... גְּרוּ יְאִיר שְׁמוֹסֵר אֶת נַפְשׁוֹ בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה מִמֶּשׁ עֲשָׂרִים וָאַרְבַּע שָׁעוֹת בְּשִׁבִיל חֲנוּף הַיְלָדִים שְׁלֵנוּ, וְלִכְן זֶה לֹא מִצְדָּק אֶת כָּל הַצְּרוֹת שְׁלֹכֶם לְזֹרֵק עָלָיו.

הֵן אִמַּת נִפְלְתָם בְּצָרָה גְּדוּלָה מְאֹד מִמֶּה שֶׁקָּרָה לְהִבֵּן גְּרוּ יְאִיר, עִם כָּל זֹאת אַתֶּם צְרִיכִים לְדַעַת שֶׁהוּא לֹא חֵיב בְּזֶה כָּלֵל, אֲדַרְבֶּה הוּא טִפֵּל בּוֹ בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ גְּדוּל מְאֹד, אָבֵל הַיְלָד הַזֶּה לֹא יִכּוֹל לְהִיּוֹת בְּמִסְגֵּרַת רִגְלָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂאֵמֵר לְעוֹלָמוֹ דִּי יֵאֵמֵר לְצְרוֹתֵיכֶם דִּי.

הַמְּאֵחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתתלג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר בַּמְדָּבָר כ"ז אִיר הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲנִי'

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָאד מָאד אָנִי שֹׂמֵחַ לְשִׂמְעַע מִמֶּךָ. יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּמִיד יִהְיֶה לָכֶם רַק טוֹב בְּבִית, וְהַשְׁלוֹם וְהַאֲהָבָה יִשְׁרָה בֵּינֵיכֶם תָּמִיד, כִּי (סוּטָה י"ז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בְּיַנְיָהוּן, וְאָמְרוּ (ירושלמי ברכות פרק ט' הלכה ח) אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהוּן בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבְמִקּוֹם שֶׁהַשְׂכִּינָה נִמְצָא שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שִׁיְהִיָּה בְּיַנְיָהֶם שְׁלוֹם וְאֲהָבָה גְדוּלָּה מָאד, כִּי שְׁלוֹם אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שְׁבַת י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אִם מְכַנְּסִים אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבֵּית, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בֵּית, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבֵּית.

לֹא כְּדַאי לַעֲשׂוֹת שׁוֹם דְּבָר בְּלִי אֲשׁוּרִים, כִּי אַחַר כֵּךְ מְשַׁלְּמִים עַל זֶה כְּפָלִים וְעוֹד מְקַבְּלִים קֶנֶס גְּדוֹל, וְלָמָּה לָכֶם אֶת הַצְּרוֹת הָאֵלוּ?

רַק חֲזָקִי וְאִמְצִי מָאד לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִכְרִיחִי אֶת עַצְמְךָ רַק לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְׂמִיחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמֵי בֵּין בְּרוּחָנִי, וְכִשְׂאִשָּׁה שְׂמִיחָה וְעֲלִיזָה, מִתְרַחֶכֶת דַּעְתָּה וְיִכּוּלָּה לְהַחֲדִיר בַּעֲצָמָה אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהַרְגַע שְׂחִזְקָה בְּאֲמוּנָה שְׂאִין בַּלְעָדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכָל אֲלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּיהָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֶשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גְדוֹל, וְטוֹעֶמֶת טַעַם עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמוֹ שְׁכָתוּב (ויקרא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֲלֻקִּים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעַם", וּפִרַשׁ רַש"י "אֲטִיל עִמְכֶם בְּגֵן עֵדֶן כְּאֶחָד מִכֶּם וְלֹא תִהְיוּ מְדַעְזָעִים מִמֶּנִּי" וְכו', אֵיזָה תַּעֲנוּג שְׂאִשָּׁה מְרַגִּישָׁה שְׂמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בַּלְעָדוֹ נִמְצָא, וְהִיא יְכוּלָּה לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ פְּנִים אֶל פְּנִים, וְאֶל מְדַרְגָּה זוֹ רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהַבִּיא אוֹתָנוּ, וְזֶה זוֹכִים עַל יְדֵי תַקְוָה הַשְׂמִיחָה, וְלִכֵּן תִּמְסְרִי אֶת נַפְשְׁךָ לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתלד.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר במדבר כ"ז איר התשע"ג

שלום רב אל ... תחי'

לנכון קבלתי את מכתבך.

אל תעשי נסיעות בשעה שאני שמה, ולבסוף אני יבטל את כל הנסיעות שלך, את צריכה להתחשב עם נשות אנשי שלומנו שרוצות להיות בינאאל בשעה שאני שמה, ולכן בדיוק בראש חדש תמוז אהיה שמה, וכן בט"ו אב אהיה שמה, יתן לי הקדוש ברוך הוא את החיים.

דעי לך שלא הכל זה כסף, את צריכה להתחזק ביתר שאת ביתר עז ביראת שמים שלמה, ולדאג שבעלך יתפלל את השלש תפלות במנין דיקא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ברכות יז.) גדולה הבטחה שהבטיחן הקדוש ברוך הוא לנשים יותר מן האנשים וכו', אמר ליה רב לרבי חי'א נשים במאי זכיין? באקרויני בנייהו לבי כנישתא ובאתגוויי גברייהו פי רבנן ונטרין לגברייהו עד דאתו מבי רבנן, במה הנשים זוכות? בזה שלוקחים את הילדים בתלמוד תורה שילמדו תורה, ומחכות על בעליהן שיחזרו מהכולל שלומדים שמה תורה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתתלה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר בְּמִדְבַּר כ"ז אִיר הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

תִּמְשִׁיךְ לְעֵסֶק בְּעִסְקֵי נְדָלָיִן בִּיבְנָאֵל וְשֵׁם יִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְפֹלְגָת, רַק תְּצִיֵּת אוֹתִי וְתִצְלִיחַ, כִּי אֲנִי צָרִיךְ עֲשִׂיר גְדוֹל שְׂעִיזוֹר לִי לְבָנוֹת אֶת הַמוֹסְדוֹת שְׂיִשׁ בְּדַעְתִּי לְבָנוֹת.

תִּרְאֶה לְמוֹסֵר אֶת נַפְשְׁךָ לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשָּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת שְׁחָרִית מְנַחֶה עֶרְבִית בְּמַגְנֵן דִּיקָא, כִּי כָךְ אָמְרוּ חֲקֵמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרִכוֹת ח.) מֵאֵי דְכָתִיב (תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֲנִי תְּפִלָּתִי לְךָ הַיְיָ"ה עַת רְצוֹן" אֵימְתִי עַת רְצוֹן בְּשַׁעֲהָ שֶׁהַצְּבוֹר מֵתְּפַלְלִין; וְלִכְּן תַּעֲשֶׂה לְעִצְמְךָ הַרְגֵּל לְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים, וְאָמַר רַבְּנֵנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ח') עַל מֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרִכוֹת נד:) מְחַנֶּה יִשְׂרָאֵל כַּמָּה הוּא, תִּלְתָּא פְּרָסָא, הֵינּוּ כָּל זְמַן שְׂאָדָם מֵתְּפַלֵּל אֶת הַשָּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת בְּכָל יוֹם, הוּא נִמְצָא בְּמַחְנֵה יִשְׂרָאֵל, וְאִיךְ שֶׁהוּא רַק מִתְּקַרֵּר וּמִתְּחִיל לְהַתְּרַשֵּׁל מֵאִיזָה תְּפִלָּה לֹא לְהַתְּפַלֵּל בְּמַגְנֵן, זֶה כְּבָר קְלִפְתָּ עוֹג מְלֶךְ הַבָּשָׁן שְׂעִיֶקֶר אוֹתוֹ מֵהִיָּדוּת וְכֵן מוּבָא מִסְפְּרֵי קְדָמוּנִים, הַתְּפִלָּה בְּמַגְנֵן יֵשׁ לָהּ כַּח לְשָׁנוֹת הַטָּבַע, וְכֵן לְהַנְצִל מִן הַסְּכָנָה, וְכֵן הַכַּח הַתְּפִלָּה בְּמַגְנֵן לְבָטֵל אֶת כָּל אֲשֶׁר נִגְזַר כְּבָר עָלָיו, וְלִכְּן אֲשַׁרֵּי מִי שְׂאִינוּ בְּטָלָן, אֶלָּא מוֹסֵר אֶת נַפְשׁוֹ לְהַתְּפַלֵּל בְּמַגְנֵן דִּיקָא.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמֵתְּפַלֵּל בְּעַדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתתלו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בַּמִּדְבָּר כ"ז אִיר הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲנִי'

מָאֵד מָאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתְּשַׁתְּפֵי פְעֵלָה עִם חִבְרַת ... שְׁאֲנִי
רוֹצֵה שְׁגָם הַבְּנוֹת הַגְּדוּלוֹת יִהְיוּ תַחְתֵּיהֶם, וְאֲנִי רוֹצֵה שְׁאֵת תְּהִי הַמְּתוֹכָת,
וְאֵת יְכוּלָה לְקַבֵּל דְּרִכְיָהֶם הַרְבֵּה יוֹתֵר מִשְׁכֶּרֶת מֵאֲשֶׁר תִּקְבְּלִי אֶצְלִי ...
וְלִכֵּן אֲנִי מָאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתְּשַׁתְּפֵי פְעֵלָה עִם הָאֲבָרָךְ ... נְרוּ יְאִיר, אוּ ...
נְרוּ יְאִיר שֶׁהוּא מִטַּעַם ... , וְתַמְסְרֵי אֵת כָּל הַרְשִׁימוֹת וְהַמִּידַע שֶׁל הַסְּמִינָר,
וְאֲנִי מָאֵד מְקוּוֶה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנוּכַל לַעֲבֹר אֲלֵיהֶם וְלֹא נִצְטָרֵךְ יוֹתֵר
טוֹבוֹת ... שְׁבֻכָל שְׁנֵי וַחֲמִישֵׁי רוֹצִים לְפִטֵּר אוֹתְךָ וְכוּ', אֲקַנְהָ שֶׁתְּשַׁתְּפֵי
פְעֵלָה, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁנוֹזְכָה לְהַרְחִיב אֵת הַפְּעִילוֹת שֶׁל הַבֵּית סֵפֶר.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתתלו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בַּמִּדְבָּר כ"ז אִיר הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֵת מִכְתָּבְךָ.

בְּוִדְאֵי אֵתָה צְרִיךְ לְקַבֵּל טְפוּל רְפוּאֵי מַה שְׁיִוְתֵר מֵהַר, וְאֵל תְּבַלְבֵּל אֵת
עֲצָמְךָ מִשׁוּם פְּחָדִים שֶׁל הֶבֶל, כִּי כִּבֵּר אָמַר הַחֶקֶם "הַהֶכְרַח אִם לֹא יִשְׁבַּח
לֹא יִגְנֶה", מֵאַחַר שֶׁאֵתָה סוֹבֵל מִמַּחְלַת פְּסִיכוֹזָה וְכֵן סְכִיזוֹפְרָנִי וְכוּ', שׁוֹהַ
פְּצוּל אִישִׁיוֹת וְכוּ', דַּע לְךָ שֶׁהַיּוֹם יֵשׁ עַל זֶה תְּרוּפוֹת וְאֵתָה מְכָרַח לְקַחַת
אֵת הַתְּרוּפוֹת הָאֵלוּ, כִּי אַחֲרַת אֵתָה יְכוּל לְהַזִּיק לְעֲצָמְךָ אוּ לְאַחֲרִים, וְאִין זֶה
בוֹשָׁה לְקַחַת אֵת הַתְּרוּפוֹת, אֲדַרְבָּה אֵתָה צְרִיךְ לַעֲזֹר לְעֲצָמְךָ.

אתה מְכַרַח לְדַעַת שְׁעַקֵר הַרְפוּאָה לְכָל הַמַּחְלוֹת בְּעוֹלָם, הוּא רַק לְעַבֵד
עַל נִקְדָּה אַחַת שֶׁהוּא נִקְדַּת הַשְּׂמֵחָה, כִּי כִּף אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק
ב' סִימָן כ"ד) שְׁגַם חֲכָמֵי הָרוֹפְאִים אָמְרוּ שְׁכָל הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים רְעִים בְּאִים
לְאָדָם רַק מַחְמַת חֶסְרוֹן הַשְּׂמֵחָה, וְאִף שֶׁזֶה מְאֹד מְאֹד קָשֶׁה לְהַגִּיעַ לְמִדַּת
הַשְּׂמֵחָה, וּבַפְּרָט מִי שֶׁנִּכְנָס בּוֹ דְּמִיוֹנוֹת וְכוּ', כְּאֵלוֹ שְׂרוּצִים לְהַרְגֹת אוֹתוֹ וְכוּ',
וּכְאֵלוֹ שְׂרוּצִים לְהִזִיק לוֹ וְכוּ', וּכְאֵלוֹ אֶחָד רוֹדֵף אַחֲרָיו וְכוּ', אֲשֶׁר כָּל אֵלוֹ
הֵם תּוֹלְדוֹת הַמַּחְלוֹת סְכִיזוּפְרָנֵי וְכוּ', וְלִכֵּן הַרְפוּאָה שְׁלֵף רַק תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה
עֲצוּמָה, וְתִרְגִּיל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׂפְתַי הָאֵם שְׁלֵף,
וְדַע לֵךְ שְׁכָל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמֵדְבָרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ נִשְׁמַע וְנִתְקַבֵּל לְמַעַלָּה
בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְהַעֲקֵר תְּבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ שִׁישְׁלַח לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה רְפוּאָת
הַנְּפֶשׁ וְרְפוּאָת הַגּוּף גַּם יַחַד.

נָא וְנָא רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצֻמְךָ בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עַז וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם
שֶׁלֹּא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, וּכְבָר אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק ב' סִימָן מ"ט) הַשֵּׁם
יִתְבָּרַךְ מְלֵא רַחֲמִים, וְכָל הָעוֹלָם מְלֵא רַחֲמָנוֹת, וְהוּא רוֹצֵה מְאֹד בְּהָעוֹלָם. עַל
כֵּן צָרִיךְ לְחִזּוֹק עֲצֻמוֹ מְאֹד בְּעַבְדוּתוֹ בְּכָל מָה שְׁיִוָּכַל, אִף אִם הוּא כְּמוֹ שֶׁהוּא.
וַיִּסְמַךְ עַל רַחֲמָיו הַמְרַבִּים מְאֹד בְּלִי שְׁעוֹר, כִּי בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתוֹ, אִף אִם
עָבַר מָה שְׁעָבַר. הָעֶבֶר אֵין, וְהַעֲקֵר מְכַאֵן וּלְהַבֵּא לֹא יַעֲשֶׂה עוֹד, וַיִּהְיֶה שָׁב וְאֵל
תַּעֲשֶׂה עַל כָּל פְּנִים, הֵן בְּמַחְשָׁבָה וְהֵן בְּמַעֲשֶׂה. כִּי גַם הַמַּחְשָׁבָה שֶׁל אֲנָשִׁים
כְּאֵלוֹ הִיא גַם כֵּן עֲשִׂיָה, כִּי גַם בְּעוֹלָם הָעֲשִׂיָה יֵשׁ מַחְשָׁבָה, וְצָרִיךְ לְהִיּוֹת שָׁב
וְאֵל תַּעֲשֶׂה בְּמַעֲשֶׂה וּבְמַחְשָׁבָה, וּמָה שֶׁנַּעֲשֶׂה עִמוֹ מִמִּילָא, אֵל יַחוּשׁ וְאֵל
יִסְתַּכַּל עַל זֶה כָּלֵל.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ רַק חִזּוֹק וְאַמִּץ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה כְּמוֹ
שֶׁהִזְהִירוּ רַבְּנּוּ ז"ל עַל זֶה בִּיתֵר, וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק ב' סִימָן כ"ד) מִצְוָה
גְּדוֹלָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, וּלְהַתְּגַבֵּר לְהִרְחִיק הָעֲצֻבוֹת וְהַמְּרָה שְׁחוּרָה בְּכָל
כַּחוֹ, כִּי כָּל הַחֲלָאוֹת הַבָּאִים עַל הָאָדָם כֻּלָּם בָּאִים רַק מַחְמַת קַלְקוּל הַשְּׂמֵחָה,
וְלִכֵּן צָרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִיל לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְחֲכָמֵינוּ הַקָּדוֹשִׁים
אָמְרוּ (תַּנְחוּמָא שְׁמִינִי) לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמֵחָה מְמַתְּנַת לְאָדָם לֹא כָּל מִי שֶׁשְׂמַח הַיּוֹם
שְׂמַח לְמַחֵר וְלֹא כָּל מִי שֶׁמַּצֵּר הַיּוֹם מַצֵּר לְמַחֵר לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמֵחָה מְמַתְּנַת

לְאָדָם; וְלִכֵּן יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּמִּיד יִהְיֶה הַשְּׂמֵחָה מְצוּיָה אֶצְלָךְ, כִּי אֵין טוֹב מִזֶּה, וְעַל יְדֵי שְׂמֵחָה מִתְרַחֵב הַלֵּב וִיכּוּלִים אַחַר כֵּף לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גָּמוּר, כִּי מֵה שְׂאִין הָאָדָם מִתְחַזֵּק לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא מִפְּנֵי שְׂנוּפֵל עַל לְבוֹ עֲצוּבוֹת וּמְרִירוֹת וְדִכְאוֹן, אֲבָל תִּכְף וּמִיד שְׂמִכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, אֲזִי נִפְתַּח לְבוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָךְ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתתלה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּמִדְבַר כ"ז אִיר הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׂאָסוּר לְחִיּוֹת עִם גָּבֵר בְּלִי נִשְׂוֵאִין, כִּי אַחֲרַת זֶה זְנוּת וְכו', וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה כ"ו סִימָן ה') עַל הַכֹּל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מֵאֲרִיךְ אִפּוֹ חוּץ מִן הַזְּנוּת; וְאָמְרוּ (בְּמִדְבַר רַבָּה פְּרָשָׁה ט' סִימָן ז') אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַכֹּל אֲנִי כּוֹבֵשׁ, וְעַל הַזְּמָה אֲנִי כּוֹעֵס; וְאָמְרוּ (תַּנְחוּמָא בְּרֵאשִׁית) עַל הַכֹּל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹתֵר, חוּץ מִן הַזְּמָה וְהַזְּנוּת; וְלִכֵּן דְּעֵי לְךָ שְׂמֵרָה יִהְיֶה לְךָ בְּאַחֲרוֹנָה אִם אֶת לֹא חוּזְרַת בְּתִשׁוּבָה תִּכְף וּמִידָה, אֲשֶׁה חוֹשֶׁבֶת שֶׁהַכֹּל הַפֶּקֶר וְלִית דִּין וְלִית דִּין וְכו', וְכּו', וּפְתָאֵם הִיא מְקַבְּלַת אֶת הַמַּכָּה בְּצוּרָה כּוֹז שֶׁהִיא לֹא חֲלָמָה, וְלִכֵּן רְאִי לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה וְלִבְרַח מִהַזְּבֵל וְהַלְכָלוֹךְ הַזֶּה, לְפָנָי שְׂכַבֵּר לֹא תוּכְלִי לְחַזֵּר.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שֶׁהָאָדָם הַזֶּה נִשְׁוֵי לְאֲשֶׁה, וְהוּא מִחְבִּיא אֶת זֶה מִמֶּנָּה, וְאֵת כְּמוֹ טַפְשָׁה מֵאֲמִינָה לוֹ שֶׁהוּא אוֹהֵב אוֹתָךְ וְכו', אֶת לֹא שְׂמָה לֵב שֶׁהוּא מְנַצֵּל אוֹתָךְ מִינִית וְכו', וְלִכֵּן תִּפְקְחִי אֶת הַעֵינַיִם וְתַחֲזִירִי בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה

וּתְבַרְחֵי מִמֶּנּוּ מַה שְּׂיֹתֵר מֵהָר, וְאַף שְׂאֲנֵי יוֹדֵעַ שְׂזָה יִהְיֶה לָךְ קֶשֶׁה מְאֹד, כִּי כִּבֵּר נִשְׁקַעְתָּ בַּעֲבֻרוֹת שֶׁל זְנוּת וְהַפְקָרוֹת וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת הַבְּחִירָה בְּיָדֶיךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא אָב הַרְחֵמֵן יְחוּס וִירְחֵם עָלֶיךָ, וְיִפְתַּח אֶת עֵינֶיךָ לִפְנֵי שְׂיִהְיֶה מְאַחֵר.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתלת.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר בַּמְדָּבָר כ"ו אִיר הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אִם זֶה קָרָה עֲכָשׁוּ שֶׁהִתְעַלְלוּ בְךָ מֵיִנִּית וְכוּ', בּוֹדָאֵי תַכְף וּמִיד תּוֹדִיעֵי לְמִשְׁטָרָה, כִּי אֵין שׁוּם רַחֲמָנוֹת עַל אָנֶס וְכוּ', אוּ מִי שֶׁמִּתְעַלֵּל בִּילְדִים וְכוּ', אָבֵל אִם זֶה הִיָּה כִּבֵּר מִזְמַן, הֵינּוּ לִפְנֵי הַרְבֵּה שָׁנִים וְכוּ', אֵין שׁוּם טַעַם לִפְתּוֹחַ תִּיק וְכוּ', כִּי לְמָה חִפִּית עַד עֲכָשׁוּ? וְאַף שֶׁהִתְבַּיַּשְׁתָּ, עִם כָּל זֹאת אֵין זֶה תּרוּץ לִפְתּוֹחַ עֲכָשׁוּ תִיק אִם זֶה קָרָה לִפְנֵי כַּמָּה שָׁנִים, כִּי מִי יֶאֱמִין לָךְ.

כָּלֵל זֶה צְרִיכִים לְדַעַת, אִם אֶחָד מִתְעַלֵּל מֵיִנִּית בְּקִטְיָנִים, צְרִיכִים לְלַכֵּת אֹתוֹ בַּחֲמַר הַדִּין, וְתַכְף וּמִיד לְמַסֵּר אוֹתוֹ לְהַמְשָׁטָרָה, כִּי אֶחָד שֶׁמִּתְעַלֵּל עִם קִטְיָנִים זֶה רוֹצֵחַ הִכִּי גְדוֹל, כִּי אֵלוֹ שֶׁהִתְעַלְלוּ בָהֶם נִשְׁאַר לָהֶם כְּתָם וְצִלְקַת עַל כָּל הַחַיִּים, וְלִכֵּן כָּל אֶחָד שֶׁמִּתְעַלֵּל בְּקִטְיָנִים אוּ בְּקִטְיָנוֹת, הוּא צָרִיךְ לְהִנָּמֵק בַּכֶּלֶא כָּל יְמֵי חַיָּיו, וּמְלַבֵּד זֶה צְרִיכִים לְסַרֵּס אוֹתוֹ בְּלֵי שׁוּם רַחֲמָנוֹת כָּלֵל, וּכְבָר אֲמָרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (קִהְלַת רַבָּה פְּרָשָׁה ז' סִימָן ל"ו) כָּל מִי שֶׁנִּעְשָׂה רַחֲמָן בְּמָקוֹם אַכְזָרִי, סוּף שֶׁנִּעְשָׂה אַכְזָרִי בְּמָקוֹם רַחֲמָן; הַיּוֹם נִתְרַבּוּ הַמְּגוּלִים שֶׁמִּתְעַלְלִים בְּקִטְיָנִים וְכוּ', אוֹתָם צְרִיכִים לְהַכְנִיס בַּכֶּלֶא עַל כָּל יְמֵי חַיֵּיהֶם, וְעוֹד לְסַרֵּס אוֹתָם, וְחַבֵּל שְׂאֵין עַל זֶה עֲנֵשׁ מוֹת, כִּי זֶה הַדְּבָר הִכִּי חֲמוּר

שִׁיכוּלִים לַעֲשׂוֹת לְקַטְיָנִים אוּ לְקַטְיָנוֹת, שֶׁהֵם נַעֲשִׂים בְּעֲלֵי מוֹמִין בְּנַפְשָׁם כָּל יְמֵי חַיֵּיהֶם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִטְהַר אֶת הָעוֹלָם מֵהַזְכָּל וְהַלְכָלוֹף וּמֵהַמְנַוְלִים הָאֵלוּ. הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתתמ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר בַּמִּדְבָּר כ"ז אִיר הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכוּן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבָךְ.

חָבַל מְאֹד שֶׁתְּבַלֶּה אֶת הַזְּמַן הַיָּקָר שֶׁלְּךָ בְּשִׁטּוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְאָמַר הַחֶכֶם "הַזְהֵר מִן הַזְּמַן, כִּי הוּא אוֹיֵב רַע מְאֹד", אֵינְךָ עוֹד דֹּבֵר שֶׁהוֹרֵס אֶת הָאָדָם מִלְּלַחַת בְּטֵל, וְכֵן אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (פְּתוּבוֹת נט.) הַבְּטָלָה מְבִיאָה לְיָדֵי שַׁעֲמוּם (שְׁגֵעוֹן) וְלִיָּדֵי זְמָה, וְלָכֵן תִּשְׁמַר מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת תְּמִיד עֶסוּק בְּמִשְׁהוֹ, וְזֶה יָבִיא לָךְ יְשׁוּבַת הַדַּעַת, אֶתְּהָ מְכַרְחַח לְקַחַת אֵיזֶה עֲבוּדָה יִהְיֶה מֵהַ שְׁיִהְיֶה וְכוּ', אֲפֹלוּ לְהִיּוֹת שְׂרֵת וּלְטַאטוֹת וְכוּ', כִּי אֵינְךָ עוֹד דֹּבֵר כָּל כֶּף חֲמוּר כְּמוֹ מִי שֶׁמְבַטֵּל אֶת הַזְּמַן שֶׁלוֹ וְיֹשֵׁב וְעוֹשֶׂה כְּלוּם, שֶׁזֶה מְבִיא אוֹתוֹ לְשִׁגְעוֹן וְטֵרוּף דַּעַת, וְלָכֵן תַּעֲשֶׂה כָּל מַה שֶׁבִּיכְלֶתְךָ לְהַעֲסִיק אֶת עַצְמְךָ בְּאֵיזֶה עֲבוּדָה, וְאֵינְךָ עַל זֶה תְּרוּץ שֶׁנִּפְלַתִּי בִּיאוֹשׁ וְכוּ', וְכִבֵּר אֵינְךָ לִי תְּקֵנָה, רַבְּנוּ ז"ל גְּלָה לָנוּ (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ק"ב) אִם אֶתְּהָ מֵאֲמִין שִׁיכוּלִים לְקַלְקֵל תִּתְּאֲמִין שִׁיכוּלִים לְתַקֵּן, וְדַע לָךְ שֶׁהַבְּחִירָה בְּיָדֶיךָ, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ק"י) שֶׁשָּׂאֵל אוֹתוֹ אַחַד כִּי־צַד הוּא הַבְּחִירָה, הַשִּׁיב לוֹ בְּפִשְׁטוּת: שֶׁהַבְּחִירָה הִיא בְּיַד הָאָדָם בְּפִשְׁטוּת, אִם רוּצָה עוֹשֶׂה, וְאִם אֵינּוּ רוּצָה אֵינּוּ עוֹשֶׂה וְכוּ', וְנִכְתָּב מוֹהֲרָנוֹת ז"ל וְדַבֵּר זֶה הוּא נִצְרָךְ מְאֹד לְדַעַת, כִּי כְּמָה בְּנֵי אָדָם נְכוּכִים בְּזֶה מְאֹד, מִחֲמַת שֶׁהֵם מְרַגְלִים בְּמַעֲשֵׂיהֶם וּבְדַרְכֵיהֶם מְנַעֲוִרֵיהֶם מְאֹד, עַל כֵּן נִדְמָה לָהֶם שֶׁאֵינְךָ לָהֶם בְּחִירָה, חַס וְשְׁלוֹם, וְאֵינְךָ יְכוּלִים לְשַׁנּוֹת

מַעֲשֵׂיהֶם. אַבְל בְּאֵמֶת אֵינוֹ כֵּן, כִּי בְּדַאי יֵשׁ לְכָל אָדָם בְּחִירָה תְּמִיד עַל כָּל דְּבָר, וּכְמוֹ שֶׁהוּא רוֹצֵה עוֹשֶׂה].

וְלִכֵּן תִּקַּח אֶת עֲצָמָךְ בְּיַדְךָ וְהִדְבַּר הָרֵאשׁוֹן שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מַאֲמָצִים שֶׁבְּעוֹלָם לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת שְׁחֵרִית מְנַחֵה עֲרֵבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ח') שֶׁמְנַחֵה יִשְׂרָאֵל הוּא שֵׁלֶשׁ פְּרָסְאוֹת, הֵינּוּ שֵׁלֶשׁ תְּפִלוֹת, הֵינּוּ כָּל זְמַן שֶׁאָדָם נִזְהָר בְּהַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת, הוּא יִשְׂאָר יְהוּדֵי מַאֲמִין בַּהֲקָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְתַכְּפָה וּמִיד כְּשֵׁיִתְחִיל לְהִתְרַשֵּׁל אֶפְלוּ מִתְּפִלָּה אַחַת, הוּא כְּבָר יוֹצֵא מִמְּנַחֵה יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מַה שֶׁבִּיכְלִתְךָ לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְלִפְנֵי כָּל תְּפִלָּה תִּכְנִיס פְּרוּטָה לְצַדִּיקָה בְּקַפְתַּ הַצַּדִּיקָה, כִּי כִּף אִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (כְּבֵא בְּתָרָא י) רַבֵּי אֶלְעָזָר יְהִיב פְּרוּטָה לְעַנִּי וְהִדָּר מְצַלִּי אִמְרוּ דְּכָתִיב (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדִּיק אֲחֻזָּה פְּנִיךָ", אֲשֶׁרֵי הַמְּקַיֵּם אֶת זֶה בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים, וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מַה שֶׁבִּיכְלִתְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, וּמוֹהַרנ"ת ז"ל הִבְטִיחַ לְאַחַד מִתְּלַמִּידָיו אִם תִּהְיֶה תְּמִיד שְׂמֵחַ, לֹא תֵרְאֶה פָּנָי גִּיהֶנָם, וַיְכוּלִים לְהִבִּין אֶת זֶה בִּפְשִׁיטוֹת, כִּי רַבְנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן קי"ט) אֵין עוֹלָם הִזֶּה יֵשׁ אוֹ גִּיהֶנָם אוֹ גֵּן עֲדָן, וְלִכֵּן כְּשֶׁאָדָם מְסִתּוֹכֵב בְּזֶה הָעוֹלָם מְמַרְמֵר מְדַכָּא וְכוּ', אֲזִי הוּא טוֹעֵם אֶת טַעַם גִּיהֶנָם בְּזֶה הָעוֹלָם רַחֲמָנָא לִישׁוֹכֵן, כִּי אֵין עוֹד קִלְלָה יוֹתֵר מִזֶּוּ שֶׁאָדָם מְסִתּוֹכֵב בְּעַצְבוֹת וּבְדַכְאוֹן, וְלֹא מוֹצֵא אֶת מְקוֹמוֹ וְכוּ', וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מַה שֶׁבִּיכְלִתְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאֵל תִּדְחָה אֶת הַשְּׂמִחָה לְיוֹם מַחֲרָת, כִּי כִּף אִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תְּנַחֲוּמָא שְׁמִינִי) לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמִחָה מִמְּתַנַּת לְאָדָם לֹא כָּל מִי שֶׁשְּׂמַח הַיּוֹם שְׂמַח לְמַחֵר וְלֹא כָּל מִי שֶׁמְצַר הַיּוֹם מְצַר לְמַחֵר לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמִחָה מִמְּתַנַּת לְאָדָם; וְלִכֵּן תִּהְיֶה הַיּוֹם בְּשִׂמְחָה, וְתִגָּאֵל אֶת עֲצָמָךְ מִהַגִּיהֶנָם שֶׁאֵתָה נִמְצָא בָּהּ וְכוּ'.

וּמִי יִתֵּן שֶׁתִּרְגִּיל אֶת עֲצָמָךְ לְגַרֵס בְּכָל יוֹם כַּמָּה פְּרָקִים מְשֻׁנָּיוֹת, הֵינּוּ שֶׁתִּקַּח מְשֻׁנָּיוֹת וְתִתְחִיל לומר פְּרָק אַחַר פְּרָק כְּסִדְרָן, אֶפְלוּ שֶׁאֵתָה לֹא מִבִּין כְּלוּם, כִּי כִּף אִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה יט.) לְעוֹלָם לִיגְרִיס אֵינִישׁ

ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, ואי אפשר להסביר כלל מה זה לגרס בכל יום הרבה פרקים משניות, שזה מזכך את הנפש מכל מיני חלדה, משנ"ה אותיות נשמ"ה, מי שגורס הרבה משניות על ידי זה נודכך נשמתו, ואמרו חכמינו הקדושים (סנהדרין מב.) במי אתה מוצא מלחמתה של תורה? במי שיש בידו חבילות של משנה. ומובא (מדרש תלפיות) שאשר בן יעקב יושב על פתחו של גינהם, ומי שהרבה ללמד משניות אינו מניחו להכנס שם, ולכן אשרי מי שיגרס בכל יום כמה וכמה פרקים משניות, שהוא הצלחה נצחית, אל תקח את זה בקלות, כי רבים חללים הפילה השעמום והבטלה, ולכן תקף ומיד תעשה כל מה שביכולתך להיות רק בשמחה, ולחזק את עצמך באמונה בו יתברך, שהוא אב הרחמן, ובודאי ימחל לך על הכל, וכן תראה למצא לעצמך איזה עבודה יהיה מה שיהיה וכו', וכבר אמרו חכמינו הקדושים (פסחים ק"ג.) פשט נבילתא בשוקא, ושקיל אגרא, ולא תימא כהנא אנא, וגברא רבא אנא, וסניא בי מלתא; תוריד את העור של הנבלה בתוך השוק, ותקבל על זה שכרך ואל תאמר אני כהן, או אני אדם גדול, וזה לא מתאים לי, הינו אדם צריך לקחת כל מה שרק מציעים לו עבור פרנסה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצלית. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתתמא.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר במדבר כ"ז איר התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

צריך שתדע שרבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רמ"ח) דע שספורי מעשיות מצדיקים, הוא דבר גדול מאד, כי על ידי ספורים מצדיקים נתעורר ונתלהב הלב בהתעוררות גדול להשם יתברך בחשק נמרץ מאד, כי הרשימו

שְׁעֵשָׂה אוֹתוֹ הַצְדִּיק שְׁמִסְפְּרִין מִמֶּנּוּ, עַל יְדֵי עֲבוֹדָתוֹ אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, זֹאת הִרְשִׁימוּ נִתְעוֹרֶרֶת בְּעַת שְׁמִסְפְּרִין מִהַצְדִּיק, וְהִיא מְעוֹרֶרֶת לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּהִתְעוֹרְרוֹת גְּדוֹל, וְלִכֵּן מָה טוֹב וּמָה נְעִים לְהִיּוֹת רִגְלִי וְלִסְפֹּר סְפוּרִים לְהִתְלַמְּדִים, שְׂזָה מוֹשֵׁף אֶת הַלֵּב אֱלִיוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהָרַב הַקְּדוֹשׁ מִצְאָנּוּ זִי"ע בְּעַל "דְּבָרֵי חַיִּים" שָׁאֵל פֶּעַם אֶת הַמְּלַמְּדִים שֶׁל בְּנֵי הָאֵם הֵם לומְדִים אִתָּם מוֹסֵר? וְהַשִּׁיבּוֹ כֵּן! וְכִשְׁשָׁאֵל אוֹתָם אֵיזָה סְפָרֵי מוֹסֵר? עָנּוּ וְאָמְרוּ "חֻכְתּוֹת הַלְּבָבוֹת". עָנָה וְאָמַר לָהֶם לֹא לָזֶה הַתְּכּוֹנְנָתִי, אֲלֵא תִסְפְּרוּ לָהֶם סְפוּרֵי צְדִיקִים מִהֶרְבֵּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיזְעַנְסֵק זִי"ע וּמִהֶרְבֵּי רַבִּי זוֹשָׁא מְאֲנִיפָאֵלִי זִי"ע. וְרֹאִים מִזֶּה אֶת גְּדֹל הַכַּחַשׁ שֶׁל סְפוּרֵי צְדִיקִים, שְׁמוֹשֵׁף אֶת הַלֵּב שֶׁל הַיְלָדִים לְחַקוֹת אוֹתָם.

וְכֵן מוֹבָא בְּדְבָרֵי רַבְנּוּ ז"ל (לְקוּטִי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן רל"א) שֶׁעַל יְדֵי סְפוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת מִצְדִּיקִים, נִטְהַר הַמַּחַ מִחֻשְׁבָּה, וְזוֹכָה לְמַחֲזִין נְקִיִּים, וְאָמַר רַבְנּוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת צְדִיק סִימָן קנ"ז) עַל יְדֵי סְפוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת מִצְדִּיקִים עַל יְדֵי זֶה זוֹכִים לְהִתְקַרֵּב לָהֶם; וְאָמַר (שֵׁם אוֹת בְּגָדִים חֶלֶק ב' סִימָן א') עַל יְדֵי סְפוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת מִצְדִּיקִים מְמַשִּׁיכִים אוֹר שֶׁל מְשִׁיחַ בְּעוֹלָם, וְדוֹחָה הַרְבֵּה חֹשֶׁךְ וְצָרוֹת מִן הָעוֹלָם, גַּם זוֹכָה לְבְּגָדִים נְאִים; וְלִכֵּן מָה טוֹב וּמָה נְעִים שֶׁהַהוֹרִים מְרַגְּלִים אֶת עַצְמָם לְסִפֹּר סְפוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת מִצְדִּיקִים לְיַלְדֵיהֶם, וְכֵן הַמְּלַמְּדִים וְהַמּוֹרֹת שִׁסְפְּרוּ סְפוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת מִצְדִּיקִים לְהִתְלַמְּדִים וְהִתְלַמְּדוֹת, וְעַל יְדֵי זֶה יִמְשִׁיכוּ אֶת לְבָבָם אֱלִיוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי סְפוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת מִצְדִּיקִים זֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד.

פֶּעַם שָׁאֵלוּ אֶת הַגָּאוֹן רַבִּי שְׁלֵמָה זְלַמֵּן אוֹיְעֶרְבֶאָף זצ"ל הָאֵם הוּא קוֹרָא סְפוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת מִצְדִּיקִים, וְהָאֵם נִמְשָׁף אַחֲרֵיהֶם, עָנָה וְאָמַר אֲנִי רַק אוֹהֵב לְקֹרֵא סְפוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת מִצְדִּיקִים שְׂאֲנִי יְכוֹל לְקַיֵּם, וְלֹא סְפוּרִים שְׂאֲנִי לֹא יְכוֹל לְקַיֵּם, כְּגוֹן מִסְפְּרִים עַל הַגֵּר"א שְׁסִים בְּלִילָה אֶחָד מִסְכַּת זְבָחִים וּמִנְחוֹת.

הַכֹּלֵל שֶׁהַסְּפוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת שֶׁל צְדִיקִים צְרִיף לְהַבִּיא אֶת הָאָדָם קְרוֹב אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְדַעַת אֵיךְ לְסִפֹּר סְפוּרֵי, כְּדֵי לְקַרֵּב אֶת נַפְשׁוֹת הַשּׁוֹמְעִים אֱלִיוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלֹא לְסִפֹּר גְּזֻמָּאוֹת שְׂאֵין בָּהֶם שׁוּם תּוֹחֶלֶת וְתַקְוָה, אֲדַרְבֵּה שׁוֹבֵר אֶת הָאָדָם, כִּי רוֹאֵה שֶׁהוּא לֹא יְכוֹל לְקַיֵּם אֶת זֶה וְכוּ', וְלִכֵּן מָה

התועלת עם ספורים כאלו שמכניסים באדם דמיונות של שוא ושקר, העקר תכלית של הספורים להגביה ולקרב את נשמות ישראל אליו יתברך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתתמב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר במדבר כ"ז איר התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך לדעת שהתחנת אזי הדבר הראשון בא אשתך, כי כך כתוב (בראשית ב' כ"ד) "על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד".

והנה אתה צריך לדעת שכלה וחמותה אף פעם לא ישתוו יחד, וזה פסיכולוגי וכו', וזה טבע רע שנכנס בדמיון של חמות כאלו הכלה גנבה את הבן שלה וכו', ולכן הבעל צריך להיות חכם גדול מאד, מצד אחד הוא צריך לכבד את אמו, שסוף כל סוף זה אמו שהולידה אותו, אבל מצד שני הוא צריך להתחשב עם אשתו, ולדעת שכלה וחמותה אף פעם לא ישתוו יחד, וכעין שספרו חכמינו הקדושים (שבת כו) ההיא חמתא דהות סניאָה לה לכלתה אמרה לה זיל איקשיט במשחא דאפרסמא אזלא איקשיט כי אתת אמרה לה זיל איתלי שרגא אזלא אתלא שרגא אינפח בה נורא ואכלתה; [היה חמות ששנאה את כלתה וקנתה לה מתנה שמן אפרסמון (מין בשם) והלכה הכלה וקשטה את עצמה עם הבשם הזה אבל זה היה מחמר דליק וכשבאה אל חמותה אמרה לה בבקשה כלתי הדליקי לי את הנרות ותכף ומיד כשהדליקה אש היא נאחזה באש ונשרפה כליל], ולכן אתה לא היחידי עם ספור כזה, כי כמעט כל אברך צריך לעבר את זה, מצד אחד זה האמא

שְׁלוֹ וְכוּ', וּמִצַּד שְׁנֵי זֵה אֲשֶׁתוֹ, וְהִבְעֵל צָרִיף תְּמִיד לְתַמְדָּךְ יוֹתֵר בְּאֲשֶׁתוֹ, כִּי סוּף כָּל סוּף הֵיא עֵצִים מְעַצְמִיּוֹ, כְּמוֹ שִׁכְתוּב (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ג) "עֵצִים מְעַצְמִי וּבִשָּׁר מִבִּשְׂרֵי לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לִקְחָהּ זֹאת", וְלִכֵּן אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֶשׁ אוֹתָךְ תִּהְיֶה חֶכֶם וְאִף פֶּעַם אֶל תִּתְקַשֵּׁר אֶל הָאִמָּא שְׁלֹךְ לִפְנֵי אֲשֶׁתְךָ, כִּי סוּף כָּל סוּף הֵיא נִפְגָּעָה מִמֶּנָּה וְאִתָּה לֹא יְכוּל לְצַפּוֹת שֶׁהֵיא תְשֻׁלִּים עִם הַמַּצֵּב וְכוּ', וּמִצַּד שְׁנֵי שְׂזָה הָעֵקֶר תִּחְזַק וְתַעֲוֹדֵד וְתִשְׁמַח אֶת אֲשֶׁתְךָ, חֲבָל מֵאֵד שֶׁהִבִּית שְׁלֹכֶם יִשְׁבֵּר, כִּי (סוּטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בִּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ (ירוּשְׁלַמִּי בְּרִכּוֹת פָּרָק ט' ה'לָכָה ח') אִי אִפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה וְאִי אִפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ אִי אִפְשָׁר לְשִׁנְיָהֶן בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבִמְקוֹם שֶׁהַשְׂכִּינָה נִמְצָא שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שִׁינְיָה בִּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאֶהְבָּה גְדוּלָּה מֵאֵד, כִּי שְׁלוֹם אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שִׁבְתָּי.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אִם מִכְּנִיּוּסִים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבֵּית, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בֵּית, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבֵּית.

תִּאֲמִין לִי שֶׁבְּנִשְׂוֹאִין אָדָם צָרִיף לְהִיּוֹת חֶכֶם כְּשִׁלְמָה הַמֶּלֶךְ, שָׁבוּ נֹאמֵר (מְלָכִים א' ה' י"א) "וַיִּחַפְּסֶם מִכָּל הָאָדָם", וְדָרְשׁוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מִדְּרַשׁ אַגְדָּה) אֶפְלוּ מִן הַשׁוֹטִים, כִּי הֵיָה יְכוּל לְתַמְרֵן עִם כָּל אַחָד וְאַחָד, וְלִכֵּן כָּל אַבְרָף צָרִיף לְדַעַת אִיף לְהִנְהִיג בֵּית, וְזֶה לֹא כָּף פְּשׁוּט, וְתַמִּיד צָרִיכִים לְעַמֵּד עַל צַד הָאִשָּׁה, אִם רוֹצִים נִשְׂוֹאִין מְצַלְחִים, כִּי יִסוּד הִיסוּדוֹת בְּנִשְׂוֹאִין זֶה אֶהְבָּה וְהִבְנָה הַדְּדִית, וּכְבָר אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (שִׁיחֹת הַר"ן סִימָן רס"ד) שֶׁצָּרִיכִים לְכַבֵּד וְלִיקֵר אֶת אֲשֶׁתוֹ. כִּי אָמַר הֵלֵא הַנְּשִׁים הֵם סוּבְלִים צַעַר וְיִסוּרִים גְּדוּלִים מֵאֵד מֵאֵד מִיְלִדֵיהֶם, צַעַר הָעַבּוּר וְהַלְדָּה וְהַגְּדוּל, כְּאִשָּׁר יְדוּעַ לְכָל עֵצִים מִכְּאוּבָם וְצַעֲרָם וְיִסוּרֵיהֶם בְּכִמְהָ אָפְנִים הַקְּשִׁים וּכְבָדִים מֵאֵד מֵאֵד וְכוּ' וְכוּ', עַל כֵּן רָאוּי לְרַחֵם עֲלֵיהֶם וְלִיקְרָם, וְלְכַבְּדֵם. וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֵא מְצִיעָא נט.) 'אוֹקִירוּ וְנִשְׁיִיכוּ כִּי הֵיכִי דִתְתַעֲתֵרוּ', [תְּכַבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שֶׁתִּהְיוּ עֲשִׂירִים], וְכֵן אָמְרוּ (יְבָמוֹת ט.) 'דִּינּוּ שֶׁמְגַדְלוֹת אֶת בְּנֵינוּ וּמְצַלְת אוֹתָנוּ מִן הַחֲטָא', וְלִכֵּן צָרִיכִים לְכַבֵּד וְלִיקֵר אוֹתָם מֵאֵד מֵאֵד, וְזֶה יִסוּד גְּדוּל בְּחִסִּדוֹת בְּרִסְלָב, שֶׁהִבְעֵל מְכַרְח לְעוֹזֵר לְאֲשֶׁתוֹ, וְאִם הוּא רוֹצֵה לְהִיּוֹת מְקַרֵּב אֶל רַבֵּנוּ ז"ל וְלִצִּית אוֹתוֹ, עָלָיו הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן לְעוֹזֵר לְאֲשֶׁתוֹ בְּכָל הַמּוֹבְנִים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצלח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתמג.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר במדבר כ"ז איר התשע"ג

שלום רב אל ... תחי'

לנכון קבלתי את מכתבך.

את לא צריכה להתפעל ומכל שכן לא להקשות קשיות וכו', זה דבר טבעי שהבעל צריך להביא פרנסה, כי כך חתם בשטר הכתבה "אנא אפלה (אני אעבד) ואוקיר ואזון ואפרנס", הינו שהבעל מתחייב כלפי האשה להביא פרנסה, ולא רק מזונות אשה הוא מחייב להביא, אלא גם את יתר צרכיה החמריים של האשה, את כל הדרוש לכלכלה, לכסות מלבוש, מדור רפוי וכו', וזה דין התורה, ואי אפשר להתעלם מזה, כי האחריות על הבעל להביא פרנסה נקדה!

אלא במגזר החרדי נהוג שהאשה רוצה שבעלה ישלים את עצמו בתורה שנתים או שלש או יותר, ולכן היא מסכימה ללכת לעבד ולהביא פרנסה, והיא עושה את זה בשמחה ובכיף וכו', וזה לא קללה אליה כלל, אדרבה אשה חרדית שמחה שבעלה יושב ולומד כמה שנים טובים אחר החתונה ככולל, והיא מוכנה לעבד במקומו, ולכן זה לא קללה בכלל, וכבר אמרו חכמינו הקדושים (ברכות יז.) גדולה הבטחה שהבטיחן הקדוש ברוך הוא לנשים יותר מן האנשים וכו', אמר ליה רב לרבי חי'א נשים במאי זכיין? באקרובי בנייהו לבי כנישתא ובאתנווי גברייהו בי רבנן ונטרין לגברייהו עד דאתו מבי רבנן, כמה הנשים זוכות? בזה שלוקחים את הילדים בתלמוד תורה שילמדו תורה, ומחכות על בעליהן שיחזרו מהכולל שלומדים שמה תורה.

אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שְׁנוֹתַנַּת לְבַעֲלָהּ לְלַמַּד תּוֹרָה, וַיְדוּעַ שְׂרַבְנוּ ז"ל אָמַר בְּפִרוּשׁ אִם אָדָם לוֹמֵד תּוֹרָה אַחַר הַחֲתָנָה יַעֲשֶׂה כָּל מַה שְּׁבִיכְלָתוֹ לְלַמַּד תּוֹרָה, אָבָל אִם הוּא לֹא לוֹמֵד תּוֹרָה, רַק מְבַטֵּל אֶת הַזְּמַן, מִצְוָה לְדַבֵּר אֶת שְׂיִלְךָ לַעֲבֹד.

אֵל תִּכְנְסִי בְּלַחֲץ, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְסַר אֶת הַבְּחִירָה בְּיַדֵּינוּ כְּמוֹ שִׁפְתוֹב (דְּבָרִים י"א כ"ו) "רְאֵה אֲנִי נֹתֵן לְפָנֶיכֶם הַיּוֹם בְּרָכָה וּקְלָלָה", הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נוֹתֵן לָנוּ אֶת 'הַיּוֹם' מִתְּנָה, כִּי כָּל יוֹם וַיּוֹם שָׂבָא זֶה מִתְּנָה נִפְרֶדֶת, אָבָל הַבְּחִירָה בְּיַדֵּינוּ, כִּי בְּכָל יוֹם יֵשׁ בּוֹ בְּרָכָה וַיֵּשׁ בּוֹ קְלָלָה, תְּלוּי אֵיךְ שְׂאָדָם לּוֹקֵחַ אֶת 'הַיּוֹם', וְלִכֵּן אִשָּׁה לֹא צְרִיכָה לְקַחַת אֶת 'הַיּוֹם' לְקְלָלָה, וְלוֹמַר "בְּעֶצֶב תִּלְדִּי בָנִים" אֲדַרְבָּה אִשָּׁה חֲכָמָה שְׂמַחָה וְעַלְיָזָה עִם הַיְלָדִים שְׂלָה, וְנִהְיִית כָּל רַגַע מֵהַיּוֹם מֵהֵם וְכוּ', וּלְהַפְּךְ אָדָם שֶׁהוּא חָסֵם יוֹדֵעַ אֵיךְ לְהַפְּךְ אֶת "בּוֹעֵת אִפִּיךָ תֹאכַל לֶחֶם", כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן י"א) שְׂאִם אָדָם זוֹכֵה אֲזִי אֶפְלוּ הַמְּלֹאכָה גְּשְׁמִית שְׁעוֹשָׂה הֵם בְּבַחֲיַנַּת ל"ט מְלֹאכוֹת הַמְּשֻׁכָּן, וְהוּא שָׁשׁ וְשִׂמְחָה עִם זֶה, וּלְהַפְּךְ אִם אֵין הָאָדָם זוֹכֵה, אֲזִי אֶפְלוּ הַמְּלֹאכָה הַגְּשְׁמִית שְׁעוֹשָׂה הוּא בְּבַחֲיַנַּת ל"ט מְלֹקוֹת, שְׂמַרְגִּישׁ מְשֻׁפֵּל וְשָׁבוּר וְכוּ'.

אֲשֶׁרִי הַבַּעַל וְהָאִשָּׁה שֶׁהֵם תְּמִיד שְׂמַחִים וְעַלְיָזִים בְּחֻלְקָם, וְלֹא מִתְלוֹנְנִים, אֲלֵא מְשֻׁבְּחִים וּמְפָאָרִים אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁר אָמַר רַבְנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ב') תּוֹדָה וְהוֹדָאָה שְׁנוֹתָנִים לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה שְׁעִשׂוּעַ עוֹלָם הַבָּא, הֵינּוּ אָדָם שְׂנַמְצָא בְּזֶה הָעוֹלָם הַגְּשְׁמִי וְהַחֲמָרִי וּמְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ תְּמִיד לְתַת תּוֹדָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַחֲסָדִים וְהַרְחָמִים גְּמוּרִים, שְׁעוֹשָׂה עִמוֹ, עַל יְדֵי זֶה הוּא מְרַגֵּישׁ שְׁעִשׂוּעַ עוֹלָם הַבָּא עוֹד בְּזֶה הָעוֹלָם, אֲשֶׁרִיהֶם וְאֲשֶׁרִי חֻלְקָם.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתתמד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בַּמִּדְבָּר כ"ז אִיר הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲנִי'

לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מוֹבָא בְּדַבְרֵי הַמְקַבְּלִים שָׂרָק אֶצְבָּעוֹת שֵׁל שְׁתֵּי הַיָּדִים אֶסוּר לְשַׁלְּכֶם
בְּיַחַד, שְׁזֶה מְעוֹרֵר דֵּינִים עַל הָאָדָם, אֲבָל לֹא כְּשִׁשְׁמִים רִגְלַ עַל רִגְלַ, זֶה אֵינּוּ
כָּלוּם.

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיִמְתְּקוּ כָּל הַדֵּינִים מֵאַתְּנּוּ, וְנִזְכָּה לְהִתְעַנֵּג בְּזִיו
שְׂכִינַת עִזּוֹ יִתְבָּרַךְ.

תָּמִיד צְרִיכִים לְזַכֵּר מָה שֶׁפְּתוּב זֶה צְרִיכִים לְקַיֵּם, וְאֶסוּר לְהַמְצִיא
מִדַּעְתּוֹ שׁוּם סְבֻרוֹת כְּרִסְיוֹת וְכוּ' וְכוּ'.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֹתֵי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְוֹ שְׂיִהְיֶה לָּךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.
הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתתמה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בַּמִּדְבָּר כ"ז אִיר הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְבָדֵק אֶת הַתְּפִלִּין שְׁלֹךְ וְכֵן אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ, כִּי תִכְףּ וּמִיד
כְּשֶׁקוֹרֶה מִשֶּׁהוּ לֹא תִקֵּין בְּבֵית וְכוּ', צְרִיכִים לְבָדֵק אֶת הַמְזוּזוֹת וְאֶת הַתְּפִלִּין
אִם הֵם כְּשֵׁרוֹת, כִּי רַב הַצְּרוֹת שְׂאָדָם סוֹבֵל זֶה רַק כְּשֶׁהַמְזוּזוֹת אוֹ הַתְּפִלִּין
אֵינָם כְּשֵׁרוֹת.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (תַּיִי מוה"ר"ן סִימָן תַּקל"ט) שְׁטוּב מְאֹד לְתַן בְּכָל עֵת עַל

פְּדִיוֹנוֹת לְצַדִּיקִים, אֶפְלוּ שְׁלֹא בַעַת צָרָה חֵס וְשָׁלוֹם. וְסִפְר מִכְמָה אֲנָשִׁים מְמַדִּינַת קִיר"ה שְׂרָגִילִים מְאֹד לְהַרְבוֹת בְּנִתְיַנַּת פְּדִיוֹנוֹת תָּמִיד. וְאָמַר שְׁאֵלוּ הִיָּה לוֹ אִישׁ צַדִּיק שִׁיְהִיָּה רְאוּי לַעֲשׂוֹת לוֹ פְּדִיוֹן, הִיָּה נוֹתֵן לוֹ עַל פְּדִיוֹן בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת. וְדַבֵּר מִזֶּה הַרְבֵּה כִּי פְדִיוֹנוֹת הֵם דָּבָר גְּדוֹל מְאֹד; אֲשֶׁרִי מִי שְׁמַקְיָם אֶת זֶה בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת גְּדוֹל, וְלִכֵּן אִם אֶתָּה רוֹצֵה לְתַתּ פְּדִיוֹן, תַּעֲשֶׂה הוֹרָאת קִבְעָה לְבֵית הַתְּבַשִּׁיל - אֶהֱל אֲבָרָהֶם, שְׁאַנְחֲנוּ מִפְּעִילִים בְּיַבְנָאֵל, וּבְכָל יוֹם מְחַלְקִים לְמַעַלָּה מְאֻלָּף מְנוֹת אֶכֶל לְגַבְרִים נָשִׁים וְיִלְדִים, וְאֲשֶׁרִי מִי שִׁישׁ לוֹ חֵלֶק בְּזֶה.

הַעֲקַר תִּשְׁתַּדֵּל מְאֹד לַעֲיֵן הַרְבֵּה בְּסִפְרֵינוּ שְׁזַכָּה אוֹתִי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְחַדֵּשׁ בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְזֶה הַחֲבוּר וְהַקָּשֶׁר הַכִּי גְדוֹל שֶׁרַק יָכוֹל לְהִיּוֹת, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנִזְכָּה תָּמִיד לְהַשְׁתַּוְקַק רַק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְנִזְכָּה לַעֲשׂוֹת אֶת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תַּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וְתַצְלִיחַ. הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בַּתְּמוּ.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְר בַּמְדָּבָר כ"ז אִיר הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

עַקַר הַתְּכַלִּית בְּזֶה הָעוֹלָם הוּא לְהַכִּיר אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִהְיוֹת רַק בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, וּבְכָל שֶׁבַר יִשְׂרָאֵל שֶׁשׁ וְשִׁמְחָה, בְּזֶה הוּא מְגַלֶּה אֶת טְהָר לְכַבו כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סִפְר הַמְּדוּת אוֹת שְׁמִחָה סִימָן א') כְּשֶׁאָדָם עוֹשֶׂה מִצְוָה בְּשִׁמְחָה בִּידוּעַ שְׁלָבוּ שְׁלֵם עִם אֱלֹקָיו, כִּי שִׁמְחַת הַמִּצְוָה מְרַאֶה אֶת טְהָר הַלֵּב שֶׁל הָאָדָם, שְׁכּוֹנְתוֹ לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ בְּאֵמַת כְּלִי שׁוֹם חֲשׁוֹנוֹת פְּרִטִיִּים, וְלִכֵּן עַקַר עֲבוּדַת בַּר יִשְׂרָאֵל הוּא רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וּבְזֶה שְׁשִׁמְחָה

עם המצוות, אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ה') הוא נכנס בשמחתו יתברך, ואין עוד תענוג יותר מתענוג זה שאדם זוכה להתענג מזיו שכינת עזו יתברך, ולכן כל עבודתך צריך להיות רק להיות בשמחה, ומוכב בזהר (תצוה קפ"ד): תא חזי עלמא תתאה קיימא לקבלא תדיר, [בוא וראה העולם הזה עומדת לקבל תמיד] והוא אקרי אבן טבא, [והיא נקראת אבן טוב כמו אבן מושכת שנקרא מגנט] ועלמא עלאה לא יהיב ליה אלא כגוונא דאיהו קיימא, [והעולם הבא לא נותן אלא כמו שמכינים את עצמו מלמטה] אי איהו קיימא בנהירו דאנפין מתתא, [אם נמצאים תמיד בפנים שמחים מלמטה] כדין הכי נהרין ליה מעילא, [כך מאירים לו מלמעלה אור וזיו וחיות ודבקות וכו'] ואי איהו קיימא בעציבו, [אבל אם אדם עומד בעצבות ובמרה שחורה] יהבין ליה דינא בקבליה. [אזי ממשיך על עצמו דינים] כגוונא דא (תהלים ק"ב) "עברו את הרי"ה בשמחה", חדוה דבר נש משיך לגביה חדוה אחרא עלאה, [השמחה של אדם בזה העולם, ממשכת עליו שמחה מעולם הבא] הכי נמי האי עלמא תתאה, כגוונא דאיהי אתערת הכי אמשיך מלעילא, [כך הוא העולם הזה, כפי שאדם מתנהג בזה העולם, כך ממשיך על עצמו מעולם הבא], ולכן כשאדם רק בשמחה ומכריח את עצמו כל הכחות להיות בשמחה, על ידי זה הוא ממשיך על עצמו שמחה מעולמות העליונים, ולכן אל תהיה בטלן, ואף שאני יודע שעובר עליך מה שעובר צרות ויסורים מרירות ומכאובים, תשתדל להיות בשמחה עם כל הכחות, ואז תראה שכל מזלך יתהפך לטובה, הלוואי שתכניס את הדבורים האלו בלבך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתתמוז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּמִדְבַר כ"ז אִיר הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲנִי'

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לְדַעֲתִי אֶת וּבַעֲלֶךָ צְרִיכִים לְעֵבֶר חֲנוּךְ אִיךָ לְחַנֵּךְ אֶת הַיְלָדִים, כִּי אַתֶּם
בְּעֶצְמָכֶם עֲדִין יְלָדִים שְׁצְרִיכִים לְחַנֵּךְ... אֲנִי לֹא מִבִּין בֶּן בְּגִיל שְׁנַתִּים אַתֶּם
רוֹצִים שֶׁהוּא יִהְיֶה כְּכֹר חֵיל אוֹ קֶצֶין אוֹ רַמְטֶכ"ל? זֶה הַגִּיל הַכִּי יִפֶּה שְׁצְרִיכִים
לְהַנּוֹת מֵהַיְלָדִים, וְלֹא לְתַת לָהֶם עֲנָשִׁים, וְלִכֵּן רָאוּ לְהַתְּאָזֵר בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוֹת,
כִּי אֵי אֶפְשֶׁר בְּשׁוֹם פְּנִים לְגַדֵּל יְלָדִים אֲלֵא כְּשֵׁישׁ סְבָלָנוֹת, וּבִפְרָט בְּגִיל רַךְ
כְּזֶה צְרִיכִים הַמוֹן סְבָלָנוֹת וְכוּ'.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָכֶם לְהַנּוֹת מֵהַשְׁתִּי יְלָדִים שְׁנַתָּן לָכֶם הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא, וְתִשְׁמְחוּ עִמָּהֶם כִּי זֶה הַמִּתְּנּוֹת הַכִּי יִפּוֹת שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נָתַן
לָכֶם, וְתִהְיוּ מְכַל רְגַע שֶׁהֵם נִמְצְאִים אֲצִלְכֶם.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ מִכֶּם שֶׁתִּתְּאָזְרוּ בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוֹת, וְאֶפְלוּ שׁוּה
בָּא לָכֶם מְאֹד מְאֹד קֶשֶׁה, זְכֹרוּ מֵה שֶׁאִמַר הַתִּנָּא הַקְּדוֹשׁ (אֲבוֹת פָּרָק ה') לְפִיּוֹם
צַעֲרָא אֲגָרָא, וְדַעוּ לָכֶם כְּשֶׁאֲדָם עוֹצֵר אֶת עֲצָמוֹ לֹא לְכַעַס, בְּזֶה אֶפְלוּ שְׁנִמְצָא
בְּמִדּוֹר הַקְּלָפוֹת וְכוּ', הוּא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, שֶׁהוּא בְּטֹל וּמִבְטָל אֶל
הָאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת וְלֹא לְהַכְּנֵס בְּכַעַס,
שֶׁבְּדֶרֶךְ כָּלֵל בָּא מִגְּאוֹת וַיִּשׁוֹת, אָדָם צָרִיךְ לְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ כֹּל כְּלוֹ אֱלִיו
יִתְבָּרֵךְ, וְשֶׁלֹּא יִהְיֶה לוֹ אֶפְלוּ מִשְׁהוּ תְּרַעַמַת עַל אִשְׁתּוֹ וְכוּ' וְכֵן הָאִשָּׁה שֶׁלֹּא
יִהְיֶה לָּהּ מִשְׁהוּ תְּרַעַמַת עַל בַּעֲלָהּ וְכוּ', כִּי הָאִשָּׁה הִיא חֵלֶק מִבַּעֲלָהּ, וְהַבַּעַל
הוּא חֵלֶק מֵאִשְׁתּוֹ, וְהַיְלָדִים הֵם חֵלֶק מִשְׁתִּיָּהֶם, וְלִכֵּן לְמָה צְרִיכִים לְהַתְּעַצֵּב
וְלָרִיב בְּבֵית? וּמִכֹּל שְׁכֵן לְמָה צְרִיכִים לְהַתְּעַצֵּב מֵהַיְלָדִים הַחֲמוּדִים שֶׁהֵם
לְמִטָּה מִגִּיל שְׁנַתִּים? צְרִיכִים לְהַנּוֹת מֵהַחֲיִים כֹּל רְגַע שֶׁאֲנַחְנוּ נִמְצְאִים פֹּה
בְּזֶה הָעוֹלָם, וְלִקְנִים אֶת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּשִׁלְמוֹת, לְשׁוֹר שְׁבֵת, וְלֹאכֹל כְּשׁוֹר,
לְשׁוֹר עַל טְהָרַת הַמִּשְׁפָּחָה וְכוּ' וְכוּ', וְתִהְיֶה לְאֵל יֵשׁ לְכֹל בֵּר יִשְׂרָאֵל בְּמָה
לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמוֹ.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתתמה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר במדבר כ"ז איר התשע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר
לְנֶכֶן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

מי שֵׁיכוֹל לְלַמַּד אֲשֶׁרֵי לוֹ וְאֲשֶׁרֵי חֶלְקוֹ, שִׁיתְמִיד בְּלִמּוּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וּבִפְרָט כִּשֶׁהוּא עֹדֵין בְּחוּר רֶוֶק, וְכֵן אֲבָרְךָ שֶׁנִּפְשׁוּ חֲשָׁקָה בַּתּוֹרָה יִתְמִיד בְּלִמּוּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, פִּי כֶּף אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יומא עב:) עַל פְּסוּק (תהלים יט) "יִרְאֵת הַיּוֹי"ה טְהוֹרָה עוֹמֶדֶת לְעַד" אָמַר רַבִּי חֲנִינָא, זֶה הַלּוֹמֵד תּוֹרָה בְּטְהוֹרָה מֵאֵי הִיא? נוֹשֵׂא אִשָּׁה וְאַחַר כֵּף לּוֹמֵד תּוֹרָה.

אָבֵל אִם אֲבָרְךָ לֹא יְכוֹל לְלַמַּד כָּל הַיּוֹם, וְאִפְלוּ בְּחוּר רֶוֶק שְׂאִינוּ מְסֻגֵּל לְלַמַּד כָּל הַיּוֹם, אֲזִי יָקִים מֵה שְׂאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (אבות פֶּרֶק ב') יָפָה תְּלִמּוּד תּוֹרָה עִם דְּרוֹךְ אֲרָץ, שִׁיגִיעַת שְׁנִיָּהֶם מְשַׁכַּח עוֹן. וְכֹל תּוֹרָה שְׂאִין עִמָּה מְלֹאכָה, סוֹפָה בְּטֻלָּה וְגוֹרֶרֶת עוֹן.

וַיְדוּעַ מֵה שְׂאֲמַר רַבֵּנוּ ז"ל (תני מוהר"ן סימן תק"א) שְׁחַפֵּץ מֵאֵד שִׁיְהִי לָנוּ פְּרֻנְסָה, אִף עַל פִּי שְׁבֻטְחוֹן גַּם בֵּן טוֹב מֵאֵד, אִף עַל פִּי בֶן טוֹב מֵאֵד כְּשׁוֹזְכִין שֵׁישׁ לוֹ מֵעֵמֶד פְּרֻנְסָה, כִּי בְּמָקוֹם עֲבוֹדַת הַבְּטָחוֹן בְּמָקוֹם זֶה יַעֲשֶׂה עֲבוֹדָה אַחֲרָת, כְּלוֹמַר כִּי אִם לֹא יִהְיֶה לוֹ מֵעֵמֶד פְּרֻנְסָה וְיִהְיֶה לוֹ בְּלִבּוֹל הַדַּעַת מֵהַפְּרֻנְסָה, וַיִּצְטָרֵךְ כְּכֹל פַּעַם לְחִזֵּק עֲצָמוֹ בְּמִדַּת הַבְּטָחוֹן, בְּמָקוֹם זֶה יַעֲסֹק בְּעֲבוֹדָה אַחֲרָת וְהַתְּחַזְּקוֹת אַחַר בְּשָׂאָר עֲגִינֵי עֲבוֹדַת הַשֵּׁם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתתמט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בַּמְדָּבָר כ"ז אִיר הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

אֵין מַלִּים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְךָ עַל הַמְּסִירוֹת נִפְשׁ שְׂאֲתָה מוֹסֵר אֶת נַפְשִׁי
עֲבוּר בְּנֵית הַמְּקוֹנָה עֲבוּרִי, יַעֲזוּר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁבִזְכוֹת זֶה יִהְיֶה לְךָ שְׁפַע
בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדִי, וְתִשָּׂא חֵן בְּעֵינַי כָּל רוּאִיךָ, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד
מוֹדָה לְךָ עַל כָּל הַחֶסֶד שְׂאֲתָה עִמָּדִי, רַק תִּרְאֶה שְׂיִהְיֶה הַכֹּל מְסֻדָּר עַל צַד
הַכִּי טוֹב, כִּי הִרְבּוּ ... נְרוּ יְאִיר כְּתַב לִי שְׂהִיָּה זְחִילָה מִתַּחַת הַמְּדַרְגּוֹת וְעִכְשָׁו
צְרִיכִים לְסַתֵּם אֶת זֶה לְגַמְרִי, כְּדִי שְׁלֹא יִהְיֶה עוֹד זְחִילוֹת, כִּי גַם בְּמִקְוֵה
שֶׁל הַגְּבָרִים מְקַפִּידִים עַל זֶה שְׁלֹא יִהְיֶה זְחִילוֹת, שְׁזֶה הַדּוֹר שְׁבִהֲדוּרִים,
וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מוֹדָה לְךָ עַל שְׂאֲתָה מוֹכֵן לְהִבְיֵא אֶת כָּל הַחֲמֹר לְהַדְבִּיק אֶת
הַקְּרָמִיקוֹת, וְכֵן אֶת הַרְצוֹנִי, יַעֲזוּר לְךָ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּזְכוֹת זֶה שְׂתִּשָּׂא חֵן
בְּעֵינַי כָּל רוּאִיךָ וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתתנ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בַּמְדָּבָר כ"ז אִיר הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר
לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲתָה צְרִיף לְדַעַת אֲשֶׁר כָּל עֲנִין וְדוּי דְּבָרִים לְפָנַי הַצְּדִיק מוֹבָא בְּדַבְרֵי
רַבְּנּוּ ו"ל (לְקוּטִי מוֹהֲרָ"ן חֶלֶק א' סִימָן ד') שְׁעַל יְדֵי שְׂאָדָם מִתּוֹדָה לְפָנַי הַצְּדִיק עַל

יְדֵי זֶה יוֹצְאִים עוֹנוֹתָיו מֵעֲצוּמוֹתָיו, וּמִתְחִיל לְהָאִיר עָלָיו אוֹרוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּגִלּוֹי רַב וְנוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד מְאֹד, וְהֶעֱנִין הוּא כִּי שְׁלֵמוֹת הַיְדוּדִי הִיא לְהַתְּדוּדוֹת אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וּכְמוֹ שֶׁאָמַר הַרְמָב"ם (פֶּרֶק א' מֵהַלְכוֹת תְּשׁוּבָה הַלְכָה א') כָּל מִצְוֹת שְׁבִתוֹרָה בֵּין עֲשֵׂה בֵּין לֹא תַעֲשֶׂה אִם עֵבֶר אָדָם עַל אַחַת מֵהֶן בֵּין בְּזוּדוֹן בֵּין בְּשִׁיעוֹשֵׁה תְּשׁוּבָה וַיֵּשׁוּב מִחֻטְאוֹ חִיב לְהַתְּדוּדוֹת לְפָנָיו הָאֵל בְּרוּךְ הוּא שֶׁנֶּאֱמַר (בַּמִּדְבָּר ה') "אִישׁ אוֹ אִשָּׁה כִּי יַעֲשׂוּ" וְגו' "וְהַתְּדוּדוֹ אֶת חֻטְאֲתָם אֲשֶׁר עָשׂוּ" זֶה וְדוּדֵי דְבָרִים וְדוּדֵי זֶה מִצְוֹת עֲשֵׂה כִּי צִדַּד מִתְּוֹדִין אוֹמֵר אֲנִי הַשֵּׁם חֻטְאֲתִי עֲוִיתִי פֶשְׁעֵתִי לְפָנָיִךְ וְעֲשִׂיתִי כִּךָ וְכַךְ וְהָרִי נַחֲמֵתִי וּבִשְׁתִּי בְּמַעֲשֵׂי וְלַעֲוֹלָם אֵינִי חוֹזֵר לְדַבֵּר זֶה וְזֶהוּ עֵקֶרָו שֶׁל וְדוּדֵי וְכָל הַמְרָבָה לְהַתְּדוּדוֹת וּמֵאָרִיךְ בְּעִנְיָן זֶה הָרִי זֶה מְשַׁבַּח; וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תּוֹרַת כְּהֵנִים בַּחֲקָתִי) אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁמִּיד שֶׁהֵם מִתְּוֹדִים עַל עוֹנוֹתֵיהֶם מִיד אֲנִי חוֹזֵר וּמֵרַחֵם עֲלֵיהֶם שֶׁנֶּאֱמַר (וַיִּקְרָא כ"ו) "וְהַתְּדוּדוֹ אֶת עוֹנָם וְאֶת עוֹן אֲבֹתָם בְּמַעֲלָם אֲשֶׁר מַעֲלוּ"; וְמֵה זֶה שֶׁרַבְּנוּ ז"ל מְדַגֵּישׁ וְדוּדֵי דְבָרִים לְפָנָיו הַצַּדִּיק וְהַתְּלַמִּיד חָכֵם? אֵלָּא כִּשְׁאָדָם חוֹטֵא וְחַמְנָא לִישׁוּבָן נַחֲשָׁךְ מִמֶּנּוּ הָאֱמוּנָה הַקְּדוֹשָׁה לְגַמְרִי, וּכְמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת אֱמוּנָה סִימָן כ"ב) הַפֶּשַׁע שֶׁל אָדָם מְכַנִּים כְּפִירָה בְּאָדָם; וְהִנֵּה כְּשֶׁאֵיִן לְאָדָם אֱמוּנָה אֲזִי הוּא שְׂרוּי בְּחֶשֶׁךְ וְאֵינּוּ מוֹצֵא אֶת מְקוֹמוֹ, וּמִכָּל שְׁכָן שֶׁאֵינּוּ יָכוֹל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ וְלְהַתְּדוּדוֹת לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ כִּי מֵאַחַר שֶׁנִּדְמָה לוֹ שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִסְתַּתֵּר בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים וְכוּ' וְכוּ', וְעַל זֶה בָּא רַבְּנוּ ז"ל וּמְגַלֵּה כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּמְצָא בְּחֶשֶׁךְ גְּדוֹל מְרַב עוֹנוֹתָיו וְהוּא בָּא אֶל הַצַּדִּיק וְרוֹאֶה אֶת הַצַּדִּיק וּמִתְחִיל לְסַפֵּר לְפָנָיו אֶת כָּל אֲשֶׁר עֵבֶר עָלָיו בְּפֶרְטֵי פְּרֻטִיּוֹת, וְהַצַּדִּיק דְּבוּק לְגַמְרִי בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן בְּעַת שֶׁבָּא אֵלָיו אָדָם וּמִסְפֵּר לְפָנָיו אֶת כָּל לִבּוֹ אִזּוֹ הַצַּדִּיק מְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּמְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרִי אֶל הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְהָאָדָם חוֹשֵׁב שֶׁהוּא מְדַבֵּר וּמִתְּוֹדֶה לְפָנָיו הַצַּדִּיק, אָבָל בְּאֵמַת הַצַּדִּיק נִכְלָל אִזּוֹ לְגַמְרִי בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וּמְקַשֵּׁר אֶת הָאָדָם בְּדַקּוֹת גְּמוּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְכָל מֵה שֶׁהָאָדָם מְדַבֵּר וּמִתְּוֹדֶה לְפָנָיו הַצַּדִּיק הוּא חוֹשֵׁב שֶׁהוּא מְדַבֵּר לְפָנָיו הַצַּדִּיק, אָבָל הַצַּדִּיק אִזּוֹ לֹא נִמְצָא פֶה כִּי הוּא דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ וְהוּא אוֹמֵר לוֹ יִתְבָּרֵךְ שְׁמַע מֵה שֶׁהָאָדָם הִזֶּה מְדַבֵּר אֵלָיִךְ, וְכַךְ יוֹרֵד אֲכֵן מֵהַלֵּב הַחוֹטֵא, כִּי עַל יְדֵי וְדוּדֵי דְבָרִים יוֹצְאִים

עוֹנוֹתָיו מֵעֲצוּמוֹתָיו, עַד שְׁמַאִיר גַּם עָלָיו אֹרֹר יִתְבַּרֵךְ, וְזֶה כָּל הָעֲנָיִן שֶׁל וְדוּי דְּבָרִים לְפָנַי הַצַּדִּיק.

וְהִנֵּה שְׁלֵמוֹת הַיְהוּדִי הוּא כְּשֶׁבֵא אֶל צִיּוֹן הַצַּדִּיק הַקְּדוֹשׁ, וְשֵׁם שׁוֹפָף אֶת לְבוֹ, וּמִסְפַּר אֶת כָּל מָה שְׁעוֹבֵר עָלָיו, וְנִעְשָׂה כָּל הַתְּקוּנִים כְּמוֹ שְׁנִעְשָׂה בְּחַיֵּי רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְלָכֵן נִהְגוּ אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְהַתְּדוּדוֹת בְּצִיּוֹן שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל כִּי אָדָם שֶׁהוּא מְלֵא עוֹנוֹת וְחַטָּאִים וּפְשָׁעִים וְרַע וְמָר לוֹ הַחַיִּים עַד שְׁנַחֲשָׁף מִמֶּנּוּ כָּל הָאוֹרוֹת וְאִינוּ מְרַגֵּשׁ שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נִמְצָא וְאֵין בְּלִעְדוֹ נִמְצָא, מֵרַב עֲבִיּוֹת וּגְשָׁמִיּוֹת שְׁנֹדֵבֵק בּוֹ מִחַמַּת עוֹנוֹתָיו הַמְּרַבִּים, עַל יְדֵי זֶה שָׁבָא אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל בְּעִיר אוֹמֵן שֶׁהוּא הַבְּטִיחַ שְׁכָל מִי שְׁיָבוֹא אֶל צִיּוֹנוֹ הַקְּדוֹשׁ וְיִתֵּן פְּרוּטָה לְצַדִּיקָה עֲבוּרוֹ, וְיֹאמֶר אֶת הַעֲשָׂרָה מִזְּמוּרֵי תְהִלִּים הַנִּקְרָאִים תְּקוּן הַכְּלָלִי, אֲפֹלוֹ אִם עֲצָמוּ וּגְבָהוּ חַטָּאֵיו וּפְשָׁעָיו יוֹצִיאוּ מֵהַשְּׂאוֹל תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתִיו, וְעוֹד לֹא הָיָה צַדִּיק שֶׁהַבְּטִיחַ הַבְּטָחָה כְּזוֹ עִם שְׁתֵּי עֲדוֹת, וְלָכֵן אֲשַׁרֵּי מִי שְׁזוֹכָה עַל כָּל פְּנִים פַּעַם אֶחָד בְּחַיִּים לְהִיּוֹת אֲצֵל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל בְּעִיר אוֹמֵן, וּכְשֶׁאָדָם כְּבָר נִמְצָא שֵׁם אַזִּי נִפְתָּח לְבָבוֹ וּמִתְחִיל לְהַתְּדוּדוֹת אֶת כָּל מָה שְׁעוֹבֵר עָלָיו בִּימֵי חַיָּיו, וּבוֹכָה וּמְבַכָּה שָׁמַיִם וְאָרֶץ שְׁיִמְחֵלוּ לוֹ, וְעַל יְדֵי זֶה וְשָׁב וּרְפָא לוֹ.

וְהִנֵּה הַרְבֵּה מְאֲנֵשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ כְּשֶׁלֹּא יְכוּלִים לְהַגִּיעַ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל פּוֹתְחִים לְקוּטֵי מוֹהֲרָן וּמִתְדוּדִים אֲזוֹ לְפָנַי לְקוּטֵי מוֹהֲרָן פְּתוּחַ, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲרָן חֶלֶק א' סִימָן קצ"ב) אֲשֶׁר פָּנָיו שְׁכָלוֹ וְנִשְׁמָתוֹ נִמְצָאִים בְּתוֹךְ הַסֶּפֶר; וּבִאֲמַת אֵל יִפְלֵא בְּעֵינֶיךָ דְּבַר זֶה, כִּי כְּבָר הִקְדִּימוֹ הַצַּדִּיק הַקְּדוֹשׁ רַבִּי נַחוּם מִטְּשַׁעֲרָנָא בִּיל זִי"ע בְּסִפְרוֹ "יִשְׁמַח לֵב" (מִסֻּכַּת שְׁבַת) וְזֶה לְשׁוֹנוֹ שֵׁם "וּבִדְרוֹת הָאֲחֵרוֹנִים כְּשֶׁלּוֹמְדִים דְּבָרֵי שׁוּם תִּנָּא וְחָכְם מְדַבְּרֵי הַקְּדוּמוֹנִים, שֶׁהַדְּבָר הַהוּא חַיּוֹת וְהַמְחִין שְׁלוֹ, וְהָאָדָם הַלּוֹמֵד וּמְדַבֵּר דְּבָרָיו מְדַבֵּק וּמְכַנֵּס חַיּוֹת וּמְחִין שְׁלוֹ לְתוֹךְ הַדְּבָרִים נִקְרָא אֲתִדְבָּקוֹת רוּחָא בְּרוּחָא, וְלִכְךָ מְחִיָּה אוֹתוֹ שְׁמִכְנִיס הַחַיּוֹת בְּהַדְּבָרִים, שְׁלִכְךָ אֲמָרוּ (בְּכֻמוֹת צז.) שְׁפֹתוֹתָיו דּוֹכְבוֹת בְּקִבְרָה, שְׁאִפְשֵׁר לוֹמַר כִּי זֶה בְּחִינַת הַשְּׁתַּטְחוֹת עַל קִבְרֵי הַצַּדִּיקִים, כִּי דְּבוּרֵי הַצַּדִּיק שֵׁם הוּא קְבוּר וְטִמּוֹן הַחַיּוֹת שְׁלוֹ, כְּאֲמוֹר, וְזֶה הַלּוֹמֵד בְּהִכְנָסוֹ עִם הַחַיּוֹת וְהַמְחִין שְׁלוֹ לְתוֹךְ הַחַיּוֹת וּמְחִין שֶׁל הַצַּדִּיק שְׁטִמָּן

בְּדַבְרָיו, נִקְרָא אֶתְדַבְּקוֹת רִוְחָא בְּרוּחָא וְשִׁפְתוֹתָיו דּוֹבְכוֹת בְּקַבְרָא, כְּנוֹדַע זֶה מִדְּבָרֵי הַבְּעַל שֵׁם טוֹב נִשְׁמָתוֹ בְּגַנְזֵי מְרוֹמִים. וְנִקְרָאת בְּחִינָה זוֹ הַשְּׁתַּטְחוֹת עַל קַבְרֵי הַצְּדִיקִים שֶׁהֵן דְּבָרֵיהֶם שְׁלוֹמֵד וּמִזְכִּיר הַיּוֹם הַלּוֹמֵד, וְלִכְךָ מַחֲיָה מַחִין שְׁלֹאוֹתוֹ הַצְּדִיק, וְהֵבֵן."

הַרִי שֶׁלֶךְ לְפָנָיִךְ שִׁיכוֹלִים לְהַתְּנוּדוֹת לְפָנַי סֶפֶר פְּתוּחַ, וְהָרִי הוּא כְּמוֹ שֶׁהוּא מִתְּנוּדָה לְפָנַי הַצְּדִיק, וְהוּא מְקַשְׁרוֹ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, עַד שֶׁמִּתְגַּלֶּה אֵלָיו מֶלֶךְ הַכְּבוֹד בְּעַצְמוֹ, וְאָז יוֹדַע שְׁצָרִיכִים לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלִהְיוֹת לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ, כִּי הַצְּדִיק הָאֵמֶת מְאִיר בְּאַנְשֵׁיו אֶת אֲמֵת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, עַד שִׁיִּגְיֵשׁ הָאָדָם אֲשֶׁר אֵין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכֹל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וְאָז הוּא זוֹכֵה לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, שְׁזֶה כָּל הָעֲנִין שֶׁל הַהִתְבּוֹדוֹת שֶׁגֵּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל שֶׁאָדָם צָרִיךְ לְהִגְדִיל אֶת עַצְמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוּ בְּתַמִּימוֹת וּפְשִׁיטוֹת גְּמוּר, וְאִי אֶפְשָׁר לְהִגִּיעַ לְזֶה אֲלָא עַל יְדֵי הַתְּקַרְבוֹת לְהַצְּדִיק הָאֵמֶת, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק א' סִימָן ס') שֶׁהַצְּדִיק מְעוֹרֵר מֵהַשְּׁנָה, וְעַל יְדֵי זֶה הוּא פּוֹתַח אֶת הַפֶּה שֶׁל הָאָדָם לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְלָכֵן לְפָנַי שֶׁמִּתְקַרְבִים אֶל הַצְּדִיק הָאֵמֶת אִי אֶפְשָׁר לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאִדְרָבָה נִרְאֶה כָּל הָעֲנִין הַזֶּה מוֹזֵר מְאֹד וְכוּ' וְכוּ', כִּי אָדָם מַחְמַת רַב עוֹנֻנוֹתָיו נִדְמָה לוֹ שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְסַתֵּר בְּאִיזָה מְקוֹם.

אֲקַנְהָ שְׁתּוֹצִיא מִדְּבָרִים אֵלּוּ עֲצָה וְתוֹשִׁיָה עֲבוּרָה, וְאֵין לְזֶה שׁוּם שִׁיכוֹת לְהַדְּלֶקֶת נָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתנא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר בַּמְדַּבֵּר כ"ז אִיר הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גִּירוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אָסוּר לְשַׁחֵק עִם שְׁמוֹת לֹא לְהוֹסִיף וְלֹא לְגַרֵעַ וְכוּ', אֲלֵא כְּשֶׁאָדָם חוֹלֵה רַחֲמָנָא לִיְצַלֵּן וְצָרִיף לְשָׁנוֹת שֵׁם אוֹ לְהוֹסִיף שֵׁם אִז מֵתוּ, וְגַם עַל יְדֵי עֲצַת צָדִיק אֲמַת, אֲבָל סֵתָם לְהוֹסִיף שְׁמוֹת מֵעֲצָמוֹ אָסוּר בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן, וּכְבָר אָמַר רַבְנּוּ ז"ל (שיחות ה"ר"ן סימן צ"ה) שֶׁהַשֵּׁם שְׁנוֹתָנִין לוֹ לְאָדָם הוּא לְפִי הַפְּעֻלָּה שֵׁישׁ לוֹ לְאָדָם לְעֲשׂוֹת בְּעוֹלָם, וְיֵשׁ אֶחָד שֶׁעוֹשֶׂה הַפְּעֻלָּה שְׁלוֹ בְּחֻצֵי שְׁנִים שֵׁישׁ לוֹ וְצָרִיף לְקַרְא לוֹ שֵׁם אַחַר דִּהְיִנוּ שֵׁם חֲדָשׁ. כִּי הַשֵּׁם שְׁנוֹתָנִין לְאָדָם הוּא לְאַחַר מוֹתוֹ לְבוֹשִׁין שְׁלוֹ כִּי הַשֵּׁם הוּא בְּחִינַת לְבוֹשִׁין, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (ישעיה מ"ב ח') "אֲנִי הַיְוָיָה הוּא שְׁמִי וּכְבוֹדִי" וְכוּ' 'כְּבוֹדִי' זֶה בְּחִינַת לְבוֹשִׁין כִּי (שְׁבַת קיג:) 'רַבִּי יוֹחָנָן קָרָא לְמֵאנָה מְכַבְּדוֹתָא' וְכוּ', עֵינֵי שֵׁם. וְלִכְּן אָסוּר לְהוֹסִיף לְעֲצָמוֹ שְׁמוֹת כְּפִי דְעֵתוֹ וְכוּ', כִּי אֵין לְדַבֵּר זֶה סוּף, הַיּוֹם תּוֹסִיף לְעֲצָמְךָ שֵׁם בְּצִלְאֵל וְכוּ', וְלִמְחַר תִּתְחַרֵּט וְתִרְצֶה לְהוֹסִיף לְעֲצָמְךָ שֵׁם יִשְׁשָׁכָר וְכוּ', וְלִכְּן תִּשְׁמַח עִם הַשֵּׁם שְׁלֹךְ "יְהוּדָה" שֵׁישׁ בְּזֶה שְׁמוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְעַם יִשְׂרָאֵל נִקְרָאִים יְהוּדִים עַל שֵׁם יְהוּדָה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שִׁיְהִי לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתנב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר בַּמִּדְבָּר כ"ח אִיר הַתְּשׁוּעָה

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֵל ... גִּירוּ יֵאִיר

הִנֵּה אֲנַחְנוּ נִכְנָסֵנוּ בְּשָׁבוּעַ אַחֲרוֹנָה שֶׁל סְפִירַת הָעֵמֶר, כִּי הַיּוֹם הוּא "חֶסֶד שְׁבַמְלֻכוֹת", וְלָכֵן עָלִינוּ לְהִכִּין אֶת עַצְמָנוּ לְקַבְּלַת הַתּוֹרָה, שְׂאֹז נִפְתַּחֵנוּ הַשָּׁמַיִם וְרָאוּ כָּלֵם אֶת כְּבוֹדוֹ יִתְבָּרַךְ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (שְׁמוֹת כ' ט"ו) "וְכָל הָעַם רָאִים אֶת הַקּוֹלֹת", כִּי בְּמִתֵּן תּוֹרָה הָיָה גְלוֹי נוֹרָא וְנִפְלָא כְּזֶה, עַד שֶׁרָאוּ בְּמוֹ עֵינֵיהֶם בְּעֵינֵי בֶּשֶׁר גְּלוֹי אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּתַכְלִית הַהִתְגַּלּוּת, כִּי בְּאַמַּת הַתּוֹרָה הִקְדוּשָׁה מְלַבֵּשֵׁת בְּכָל פְּרָטֵי הַבְּרִיאָה, דּוּמָם צוּמַח חַי מְדַבֵּר, כִּי יֵשׁ הַלְכוּת שְׁשִׁיכִים בְּדוּמָם, וְיֵשׁ הַלְכוּת שְׁשִׁיכִים בְּצוּמַח, וְיֵשׁ הַלְכוּת שְׁשִׁיכִים בְּחַי, וְיֵשׁ הַלְכוּת שְׁשִׁיכִים בַּמִּדְבָּר, לְהוֹרוֹת שְׁבָכָל פְּרָטֵי הַבְּרִיאָה נִמְצָא הִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי הוּא יִתְבָּרַךְ וְתוֹרָתוֹ אֶחָד הֵם, וְלָכֵן בְּעַת מִתֵּן תּוֹרָה הָיָה גְלוֹי כְּזֶה שֶׁרָאוּ בְּמוֹחַשׁ עִם עֵינֵי הַבֶּשֶׁר אִיךָ שֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ מְלַבֵּשׁ בְּכָל פְּרָט מְפָרְטֵי הַבְּרִיאָה, וְלָכֵן כְּפִי שְׁזוּכִים לְהִכִּין אֶת עַצְמָנוּ לְקַבְּלַת הַתּוֹרָה, כֵּן נִזְכָּה לְהִגְלוּיִים הָאֵלֶּה, וְזֶה שִׁיף גַּם עֲכָשׁוּ, וּמְלַבֵּד זֹאת אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הִקְדוּשִׁים (שְׁבַת קמ"ג) יִשְׂרָאֵל שֶׁעָמְדוּ עַל הַר סִינַי פְּסָקָה זְהֻמָּתָם, וְזֶה שִׁיף גַּם עֲכָשׁוּ, כִּי כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל מְקַבֵּל עַל עַצְמוֹ עַל תּוֹרָה, וְקוֹבֵעַ עֵתִים לְתוֹרָה, עַל יְדֵי זֶה נִפְסָק הַזְּהֻמָּה שְׁנִכְנַס בּוֹ מַחְמַת חֲטָאֵיו הַמְרַבִּים.

נָא וְנָא תַעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכְלֶתָךְ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא: מִפְּרֻשַׁת הַשָּׁבוּעַ, מִשְׁנָה: לְגַרְסַת בְּכָל יוֹם כְּמָה פְּרָקִים מְשֻׁנָּיוֹת, גְּמָרָא: לְהִיּוֹת חֶזֶק מְאֹד לְלַמֵּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפֵּשׁ, וְהַשְּׁלֵשָׁה לְמוֹדִים הָאֵלֶּה הֵם עֵקֶר הָעֲשִׁירוֹת שֶׁל הָאָדָם, כִּי לְהַפְּךָ אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הִקְדוּשִׁים (שְׁבַת ק"כ.) "וּבְבֵיתִי אֵין לֶחֶם וְאֵין שְׂמֵלָה" שְׂאֵין בְּיַדִּי לֹא מִקְרָא וְלֹא מִשְׁנָה וְלֹא תַלְמוּד; שְׁזֶה נִקְרָא עֵינֵי מִי שֶׁלֹּא לוֹמֵד בְּכָל יוֹם אֶת הַשְּׁלֵשׁ לְמוֹדִים הָאֵלֶּה.

מָה אָמַר לָךְ חֲכָמֵינוּ הִקְדוּשִׁים אֲמָרוּ (שְׁמוֹת רַבָּה פְּרָשָׁה ל"ב סִימָן ב') אָמַר הִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל מִשְׁעָה שֶׁעָמְדָתָם בְּסִינַי וְקַבְּלָתָם אֶת הַתּוֹרָה, כְּתַבְתִּי שְׂאֵנִי אוֹהֵב אֶתְכֶם; וְלָכֵן רָאוּי לָנוּ לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד עַל נַעַם חֲלֻקְנוּ עַל

"אֲשֶׁר בְּנַחֵל" שֵׁם גּוֹרְלָנוּ, וְאָנוּ יוֹדְעִים מְרַבֵּי אֱמֶת כִּזֶּה שֶׁלֹּא נוֹתֵן לָנוּ מְנוּחַ יוֹם אַחֵר יוֹם, וּמְחֻזָּק וּמְעוּדָד וּמְשֻׁמָּח אוֹתָנוּ לְהִתְקַרֵּב אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכָל מַחִיר, אֲשֶׁרֵנוּ וְאֲשֶׁרֵי חֻלְקָנוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בַּתְּנַג.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעִיעֵי לְסֵדֶר בַּמְדְּבָר כ"ח אִיר הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲנִי

מָאֵד מָאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּהִי שְׂמִיחָה וְעֲלִיזָה, וְתַעֲשֵׂי כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבַעְעוֹלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשְׂמִיחָה, וְלֹא תִכְנָסִי בְּשׁוֹם לַחֵץ, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וּבִפְרָט שְׂעַכְשׁוֹ אֲנַחְנוּ מִתְקַרְבִּים אֶל קְבֻלַּת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר יָדוּעַ שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אָמַר לְמֹשֶׁה (שְׁמוֹת י"ט ג') "כֹּה תֹאמַר לְבֵית יִעֲקֹב וְתֹגִיד לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל", שְׁקֹדֶם יְדַבֵּר עִם בֵּית יִעֲקֹב שֶׁהֵן הַנְּשִׁים, וְאַחֵר כִּף יִגִּיד לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם הַגְּבָרִים, כִּי בְּאֵמַת אִשָּׁה יֵשׁ לָהּ כַּחוֹת עֲצוּמִים לְהַשְׁפִּיעַ עַל בַּעֲלָהּ, כִּי הַכָּל תְּלוּי כְּפִי הָאִשָּׁה, כִּי אִם הָאִשָּׁה הִיא קָלַת דַּעַת, בְּקֻלוֹת הִיא יְכוּלָה לְקַרֵּר אֶת בַּעֲלָהּ וְלְהוֹרִיד אוֹתוֹ אֶל שְׂאוֹל תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתִיו, וְלְהַפְּךְ אִם אִשָּׁה הִיא יִרְאֵת שְׂמִים, אֲזִי בְּקֻלוֹת הִיא יְכוּלָה לְחַמֵּם אֶת בַּעֲלָהּ בַּעֲבוּרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְלַעֲלוֹת אוֹתוֹ מַעֲלָה מַעֲלָה, וְאֵת צְרִיכָה לְהַבִּין שְׂחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּרֻכּוֹת יז.) גְּדוֹלָה הַבְּטָחָה שֶׁהַבְּטִיחַן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְנָשִׁים יוֹתֵר מִן הָאֲנָשִׁים וְכוּ', אָמַר לִי רַב לְרַבֵּי חַיָּא נְשִׁים בְּמֵאִי זְכָרִין? בְּאֶקְרוּיֵי בְּנֵיֵיהוּ לְבִי כְּנִישְׁתָּא וּבְאֶתְנוּיֵי גְבָרִיֵיהוּ בִּי רַבָּנָן וְנָטְרִין לְגַבְרִיֵיהוּ עַד דָּאֲתוּ מִבֵּי רַבָּנָן, בְּמָה הַנְּשִׁים זֹכוֹת? כִּזֶּה שְׁלוֹקָחִים אֶת הַיְלָדִים בְּתִלְמוּד תּוֹרָה שֶׁיִּלְמְדוּ תּוֹרָה, וּמַחֲכוֹת עַל בַּעֲלֵיהֶן שֶׁיַּחֲזְרוּ מֵהַכּוֹלָל שְׁלוּמֵדִים שְׂמָה תּוֹרָה, וְלָכֵן אֲנִי מָאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁלֹּא תַעֲזֹבִי אֶת בַּעֲלֶךְ יוֹם יוֹם שֶׁיִּלְךְ לְהַתְּפַלֵּל בְּמַגִּין דִּיקָא, כִּי אִם מִתְּפַלְּלִים בְּמַגִּין, אֲזִי יֵשׁ לּוֹ דְּבָר שְׂבַמְגִין שְׂזָה פְּרִנְסָה בְּנִקָּל, וְאִי אֲפָשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת מַעֲלַת הַבַּעַל כְּשֶׁהוֹלֵךְ לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת שַׁחֲרִית מִנְחָה עֶרְבִית בְּמַגִּין דִּיקָא, שְׁעַל יְדֵי זֶה הַקָּשֶׁר בֵּין הַבַּעַל וְהָאִשָּׁה

מתקשר יותר ויותר, ומתחזק האהבה והבנה הדדית ביניהם, ולכן תעשי כל מה שיכולתך לטפּטף לבעלך יום אחר יום שילך להתפלל במנין, ויהיה לך חלק בהמצות שהוא קונה בבית הכנסת, וכך אמרו חכמינו הקדושים (ילקוט בלק רמז תשע"א) מה נחלים הללו בני אדם יורדין לתוכן כשהן טמאין וטובלין ועולין טהורין, כך בתי כנסיות ובתי מדרשות בני אדם נכנסין לתוכן כשהם מלאים עוונות, ויוצאים מלאים מצוות; ובזכות זה שתעמדי חזק על בעלך שילך להתפלל במנין, גם את תושעי ישועת עולם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתנוד.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר במדבר כ"ח איר התשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִי'

אני מאד מאד מעריך על מסירות נפש שאת עושה למען קהלתנו הקדושה, ומתרימה אנשים שזה זכות מאד מאד גדולה, ויעזר הקדוש ברוך הוא שהזכות הזה יגן עליך תמיד, ונשמע ונתבשר אצלך בשורות משמחות תמיד.

כפי שדברתי אתכן במשרה, אנחנו נמצאים בחובות גדולות מאד, ולכן כל מה שאת יכולה רק לעשות עבור קהלתנו הקדושה, אקבל את זה בברכה ובשמחה.

הקדוש ברוך הוא יתן לך חן בעיני כל רואיה, והצלחה מרבה בכל מעשה ידיך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתתנה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר בַּמִּדְבָּר כ"ח אִיר הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גִּירו יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אֶת הַשְּׂמֵחָה הַכִּי גְדוֹלָה שְׂאַתָּה יָכוֹל לַעֲשׂוֹת לִי, הוּא אִם תִּתְחַזֵּק בְּעֶצְמְךָ לְדַבֵּר הַרְבֵּה אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכָל יוֹם, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, וְרַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ עַל זֶה יוֹתֵר מֵהַכֵּל, כִּי עַל יְדֵי תַפְלָה הוּא מְמַשִּׁיף אֹר הָאֲצִילוֹת דְּרָךְ בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה, וְאֵי אֶפְשֶׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר מַעְלַת הַשִּׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, עַד כִּדֵּי כֶּךָ שְׂאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ק') שְׂמִקְטָן וְעַד גְּדוֹל אֵי אֶפְשֶׁר לְהִיּוֹת אִישׁ כְּשֶׁר בְּאַמַּת, כִּי אִם עַל יְדֵי הַתְּבוּדָדוֹת. וְהִיא מְזַכֵּיר כַּמָּה וְכַמָּה צְדִיקִים מְפָרְסְמִים אֲמַתִּים וְאָמַר שְׂכַלְמִם לֹא בָאוּ לְמַדְרַגְתָּם כִּי אִם עַל יְדֵי הַתְּבוּדָדוֹת שִׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ.

וְכֵן רָאָה לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשְּׁלֵשׁ תַּפְלוֹת שְׁחָרִית מְנַחָה עֶרְבִית בְּמִנְיֵן דְּיָקָא, כִּי כֶּךָ אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרֻכּוֹת ח.) מֵאֵי דְכִתְיִב (תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֲנִי תַפְלִיתִי לָךְ הוֹי" עַת רְצוֹן" אֵימַתִּי עַת רְצוֹן בְּשַׁעַה שֶׁהַצְּבוּר מִתְּפַלְלִין; וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה לְעֶצְמְךָ הַרְגֵל לְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְאֵז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

וְעַל כָּלֵם תַּעֲשֶׂה כָּל מַה שְּׂבִיכְלָתְךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְּרָא: מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבֻעַ, מִשְׁנָה: לְגַרְסַ בְּכָל יוֹם כַּמָּה פְּרָקִים מְשֻׁנָּיוֹת, גְּמָרָא: לְהִיּוֹת חֹזֵק מְאֹד לְלַמֵּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חֵיוֹת לְהַנְפִּישׁ, וְהַשְּׁלֵשָׁה לְמוֹדִים הָאֵלוּ הֵם עֶקֶר הַעֲשִׁירוֹת שֶׁל הָאָדָם, כִּי לְהַפֵּךְ אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שִׁבְתָּ ק"כ.) "וּבְבֵיתִי אֵין לָחֵם וְאֵין שְׂמֵלָה" שְׂאֵין בְּיַדִּי לֹא מִקְּרָא וְלֹא מִשְׁנָה וְלֹא תַלְמוּד; שְׁזֶה נִקְרָא עֲנִי מִי שֶׁלֹּא לוֹמֵד בְּכָל יוֹם אֶת הַשְּׁלֵשׁ לְמוֹדִים הָאֵלוּ.

אִם תִּקְיָם אֶת כָּל זֶה תִּשְׂמַח אֹתִי בְיּוֹתֵר, כִּי כֶּךָ אָמַר הַחֶכֶם מִכָּל אָדָם (קַהֲלַת א' ג') "מַה יִּתְרוֹן לְאָדָם בְּכָל עֲמָלוֹ שֶׁיַּעֲמַל תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ: דוֹר הַלֵּךְ וְדוֹר בָּא וְהָאָרֶץ לְעוֹלָם עֹמֶדֶת:", מַה נִּשְׂאָר מִהָאָדָם, רַק אֶת הַנְּקֻדּוֹת טוֹבוֹת שְׂזוּכָה לְחַטֵּף בְּזֶה הָעוֹלָם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתתנו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֹדֵר בַּמִּדְבָּר כ"ח אִיר הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוּ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין לְזֶה יְסוּד כָּלֵל לֹאמֵר אֶת הַמִּשְׁפָּט "דְּוֹד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל חַי וְקַיִם" שְׁתִּימָם
עֲשֶׂרָה פְּעָמִים בְּקִרְיַאת שְׁמַע שְׁעַל הַמָּטָה, וְאֲנִי לֹא יוֹדַע מֵאִיפֹה שְׁאֲתָה לֹאקֵחַ
אֶת זֶה.

הַעֲקָר תִּהְיֶה זֶהִיר לֹאמֵר אֶת סֹדֵר קִרְיַאת שְׁמַע שְׁעַל הַמָּטָה כְּפִי סֹדֵר
הָאֲרִיז"ל שְׁאֲמַר מוֹהֲרַנ"ת ז"ל (לְקוּטֵי הַלְכוֹת קִרְיַאת שְׁמַע שְׁעַל הַמָּטָה הַלְכָה ב') שְׁעַל
יְדֵי זֶה מוֹחֲלִין לְאָדָם אֶת כָּל עֲוֹנוֹתָיו, כִּי אֲתָה צָרִיךְ לְדַעַת אֲשֶׁר לֹאמֵר קִרְיַאת
שְׁמַע שְׁעַל הַמָּטָה לְפָנֵי הַשֵּׁנָה הוּא תְּקוּן מְאֹד מְאֹד גְּדוֹל לְהַנְשָׁמָה, וְחֻכְמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּרֻכּוֹת ה.) כָּל הַקּוֹרָא קִרְיַאת שְׁמַע עַל מְטָתוֹ כְּאִלוֹ אוֹחֲזוֹ חֶרֶב
שֶׁל שְׁתֵּי פִיּוֹת בִּידוֹ שְׁנֵאָמַר (תְּהֵלִים קמ"ח) "רוֹמְמוֹת אֵל בְּגִרוֹנָם וְחֶרֶב פִּיפִיּוֹת
בְּיָדָם", וְאָמְרוּ (שם) כָּל הַקּוֹרָא קִרְיַאת שְׁמַע עַל מְטָתוֹ מְזִיקִין בְּדִלִין הַיְמָנִי
שְׁנֵאָמַר (אִיּוֹב ה' ז') "וּבְנֵי רֶשֶׁף יִגְבִּיהוּ עוֹף", הֲרִי שְׁלֶךְ לְפָנֶיךָ מַעַלֵּת הַקּוֹרָא
קִרְיַאת שְׁמַע שְׁעַל הַמָּטָה, וְזֶה צָרִיךְ הֵן הַגְּבֹר וְהֵן הָאֲשֶׁה וְהֵן הַיְלָדִים לְקִרְא
קִרְיַאת שְׁמַע שְׁעַל הַמָּטָה, וְעַל יְדֵי זֶה יִהְיוּ שְׁמוֹרִים מִמְּזִיקִים וּמִמִּשְׁחִיתִים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתתנוז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר בַּמְדַּבֵּר כ"ח אִיר הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גִּירוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לָךְ גַּם בְּהִתְקַרְבוֹת אֵל רַבְנוּ ז"ל צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁלֵא יִטְעָה אֶת עַצְמוֹ, וְכִמוֹ שֶׁהִזְהִירוּנוּ רַבְנוּ ז"ל וְאָמַר (שיחות הַר"ן סימָן נ"א) אֶת זֶה תִּקְבְּלוּ מִמֶּנִּי שְׁלֵא יִטְעָה אֶתְכֶם הָעוֹלָם, הָעוֹלָם מִטְעָה מְאֹד, וְזֶה שֵׁיךְ גַּם בְּהִתְקַרְבוֹת לְרַבְנוּ ז"ל, כִּי בִפְרוּשׁ גְּלָה לָנוּ (שיחות הַר"ן סימָן י"ט) נִכְסַפְתִּי מְאֹד לְהַמְשִׁיךְ אֶת הָעוֹלָם אֶל עֲשִׂיָה שִׁיְהִיָּה חַיִּיב אֲצִל כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְלַמֵּד כֶּךָ וְכָךְ בְּכָל יוֹם וְלֹא יַעֲבֹר וְכִיּוֹצֵא. וְאָמַר: שְׁאֶפְלוּ אוֹתָן הָאֲנָשִׁים הָרְחוּקִים מִן הַקְּדוּשָׁה מְאֹד שֶׁנִּלְכְּדוּ בְּמַצּוּדָה רָעָה עַד שֶׁרְגִילִין בַּעֲבֻרוֹת חַס וְשְׁלוֹם רַחֲמָנָא לִיצְלָן רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, אִף עַל פִּי כֵן הִכַח שֶׁל הַתּוֹרָה גְּדוּל כָּל כֶּךָ עַד שֶׁיִּכְוֹלָה לְהוֹצִיא אוֹתָם מִן הָעֲבֻרוֹת שֶׁרְגִילִין בֵּהֶם חַס וְשְׁלוֹם. וְאִם יַעֲשׂוּ לָהֶם חֶק קְבוּעַ וְחַיִּיב חֶזֶק לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם וְיִיּוֹם כֶּךָ וְכָךְ יִהְיֶה אִיךְ שִׁיְהִיָּה בּוֹדָאי יִזְכּוּ לְצִאת מִמַּצּוּדָתָם הָרָעָה עַל יְדֵי הַתּוֹרָה כִּי כַח הַתּוֹרָה גְּדוּל מְאֹד, וְכָל עֵקֶר מְגַמְתוֹ וְחִפְצוֹ הִיָּה תְּמִיד רַק לְעֲבָדוֹת וְעֲשִׂוֹת שֶׁל קְדוּשָׁה בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת כָּלֵל, רַק שֶׁנַּעֲסַק תְּמִיד בַּעֲשִׂוֹת שֶׁל קְדוּשָׁה בַּפְּשִׁיטוֹת דֵּהִינוּ לְהַרְבוֹת בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה וְלַעֲשׂוֹת מַצּוּוֹת הַרְבֵּה בְּכָל יוֹם וְלְהַרְבוֹת בַּתְּפִלָּה וְתַחֲנוּגִים תְּמִיד וְהַכֵּל בַּפְּשִׁיטוֹת בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת כָּלֵל, וְהִזְהִיר מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תְּמִיד וְהַרְבֵּה מְאֹד לְדַבֵּר עִמָּנוּ מִזֶּה מַעֲנִין שִׁמְחָה.

וְהִנֵּה מְאֹד שֶׁפְּתַחְתִּי אֶת שַׁעְרֵי "הֵיכַל הַקְּדוּשׁ", רַב רַבָּם שֶׁל הַתְּלַמִּידִים לְמַדוּ חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה שַׁעֲוִירִים בְּכָל יוֹם, וְגַם הַיּוֹם יֵשׁ הַרְבֵּה כְּאִלוֹ שְׁלֵא מְטַעִים אֶת עַצְמָם וְלוֹמְדִים בְּכָל יוֹם שַׁעוֹר אֶחָד מִהַחֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה שַׁעוִירִים, וְכִכֵּר אָמַר רַבְנוּ ז"ל לְמוֹהַרנ"ת ז"ל "מַעֲט גַם כֵּן טוֹב", וְלִכֵּן בְּכָל יוֹם מְתַקְדָּמִים מַעֲט וְעוֹד מַעֲט וְעוֹד מַעֲט, עַד שֶׁזּוֹכִים לְסִים מְקַרָּא מִשְׁנֵה גְּמָרָא הַלְכוֹת וְאַגְדוֹת, וּמְטִילִים בְּכָל חֻלְקֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

תְּמִיד הַשַּׁעוֹר בַּפַּעַם הָרֵאשׁוֹנָה צְרִיכִים לְלַמֵּד קִדְּם בְּגִירְסָא שִׁירָאָה אִיךְ

שָׁשָׁה סְדָרֵי מִשְׁנֵה נְרָאִים, וְאִיךָ ש"ס בְּבִלֵי יְרוּשָׁלַיִם תּוֹסַפְתָּא נְרָאִים, וְאִיךָ רַמְבַּ"ם טוֹר וְשִׁלְחַן עֲרוּךְ נְרָאִים, וְלִכְּן בְּפַעַם הָרֵאשׁוֹנָה כְּדָאֵי לְלַמַּד בְּגִירְסָא אֶת כָּל הַלְמוּדִים, וּבְפַעַם הַשְּׁנִי מִתְחִילִים לְלַמַּד עִם פְּרוּשׁ אֶחָד, וְאַחַר כֵּךְ עִם שְׁתֵּי פְרוּשִׁים, עַד שְׁזוּכִים לְעֵבֵר וּלְלַמַּד אֶת כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה.

וְלִכְּן רָאָה לְלַמַּד אֶת הַטּוֹר בְּפַעַם הָרֵאשׁוֹנָה בְּלִי בֵּית יוֹסֵף וְהַב"ח, רַק לְסִים אֶת כָּל הַטּוֹר בְּעֶצְמוֹ, וְכֵן הוּא בְּד' חֻלְקֵי שִׁלְחַן עֲרוּךְ לְלַמַּד בְּפַעַם הָרֵאשׁוֹנָה מִחֲבֵר רַמ"א בְּלִי הַמְּגַנִּים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁתַּזְכֶּה לְהַצְלִיחַ בְּזֵה הָעוֹלָם, וְאִין עוֹד הַצְּלַחָה יוֹתֵר גְּדוּלָה מִלְמוּד תּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁאִינוּ מְטַעֵה אֶת עֶצְמוֹ בְּזֵה הָעוֹלָם כְּלָל.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתנח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֹדֵר בַּמְדְּבָר כ"ח אִיר הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבָךְ.

בְּעֵינַי הַשּׁוֹאָה וְכוּ', בּוֹדָאֵי נְחוּץ מְאֹד מְאֹד לְלַמַּד אֶת זֶה עִם הַתְּלַמִּידִים, וְלִסְפֹּר לָהֶם אֶת רִשְׁעוֹת הָעֲמָלָקִים יַמַּח שָׁמַם וְזוֹכְרָם, וְאֶפְלוּ כְּדָאֵי פַעַם בְּשָׁנָה לְלַכֵּת וּלְבַקֵּר בְּ"יַד וְשֵׁם", שִׁירָאוּ אֶת זֶה בְּמוֹחַשׁ מָה עָבַר עַל עַם יִשְׂרָאֵל בְּדוֹרוֹתֵינוּ אֵלּוּ שְׁעֵדִין מְסֻתּוֹבְבִים הַמוֹן יְהוּדִים עִם מְסֻפְרִים עַל הַיְדִים, שְׁחַקְקוּ הָעֲמָלָקִים הָאֲרוּרִים עַל יְדֵיהֶם, וְזֶה יְכַנִּיס בְּנֵי הַבְּנָה עַל מַה שְׁאָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי (סְפָרִי בַּהֲעֵלוֹתָךְ) הִלְכָה בִּידוּעַ שְׁעֵשׂוּ שׁוֹנֵא לִיעֶקֶב, וְכָל אַמּוֹת הָעוֹלָם יָדְעוּ בְּבִירוֹר מַה שְׁעוֹשִׂים לְעַם יִשְׂרָאֵל, חוֹנְקִים אוֹתָם בְּתֵאֵי הַגְּזִים, שׁוֹרְפִים אוֹתָם בְּמִשְׁרָפוֹת, וְהוֹרְגִים אוֹתָם בְּמִיתוֹת מְשֻׁנוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְלֹא עֲשׂוּ שׁוּם דְּבָר לְהַפְסִיק אֶת זֶה, אִף שֶׁהִיָּה בְּיָדָם לְהַפְסִיק אֶת זֶה, וְדָבָר זֶה צְרִיכִים טוֹב טוֹב לְחַקֵּק בְּדַעַתְנוּ, כִּי לְצַעֲרֵנוּ הָרַב הִיָּפִי נֶפֶשׁ שִׁיוֹשְׁבִים עַל

סיר הבשר וכו', רוצים להשפיק את זה מהדור החדש וכו', ורוצים להתבולל ביניהם, אשר המציאות מראה שיש להם שגאה צמקה אל נשמות ישראל, ולכן ראוי לספר את זה להילדים וכן להתלמידים, למען ידעו ויזכרו את אשר עשה לה העמלקים הארורים.

ובודאי כדאי וכדאי לספר ספורים על גבורתם של נשמות ישראל, שאפלו בתנאים הכי קשים שעברו, שאין לנו משג בזה כלל, אף על פי כן קימו מצוותיו יתברך במסירות נפש הכי גדולה, והחזיקו באמונתם בגאון ובגאווה.

אצלנו יום השואה זה תשעה באב פעם בשנה אנחנו מחיבים להתאבל על חרבן בית המקדש ועל צרות וגלות ישראל, וזה היום היחיד בשנה שנקרא יום השואה, וכן בכל לילה בעת חצות ראוי לומר אז תחנונות ובקשות ולבקש רחמים ממנו יתברך על גלות וצרות ישראל שיגאלנו גאלת עולם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לה הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח. המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים

בתנ"ט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר במדבר כ"ח איר התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך לדעת שהחיים לא קלים, ולכל אחד עובר משברים וגלים שאי אפשר להסביר כלל, ואשרי מי שמחזיק מעמד בזה העולם, ומהפך את המרירות למתיקות, ואת החשך לאור, ואת הרע לטוב, וכמוכא בזהר (זהר הקדמה ד) מאן מנכון די חשוכא מהפכן לנהורא, וטעמין מרירא למתקא, עד לא ייתן הקא. מאן מנכון דמחכאן בכל יומא לנהורא דנהיר וכו' מאן דלא

מִצְפֵּה דָא בְּכָל יוֹמָא בְּהוּא עֲלֵמָא, לִית לִיה חוּלְקָא הָכָא; [מִי מְכֵם יְכוּל לְהַפֵּךְ אֶת הַחֲשָׁךְ לְאוֹר וְאֶת הַמְרִירוֹת לְמִתְיָקוֹת עַד שְׁלֵא יבֵא לְעוֹלָם הַבָּא וְכוּ', מִי מְכֵם שְׂמַחְכְּהָ בְּכָל יוֹם לְאוֹר הַגְּנוּז שְׂיִתְגַּלְהָ בְּעוֹלָם וְכוּ', מִי שְׁלֵא יְכוּל לְהִרְאוֹת אֶת זֶה בְּעוֹלָם הַזֶּה, אִין לֹו חֲלַק בְּעוֹלָם הַבָּא] מְכַל זֶה רוּאִים מַעֲלַת הָאָדָם שְׂאֵפְלוּ שְׁעוּבָר עָלְיוּ כָל מִינֵי חֲשָׁכוֹת וּמְרִירוֹת וְכוּ' וְכוּ', אָף עַל פִּי כֵן הַכַּל הוּא מְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, אֲשֶׁרִי לֹו בְּזָה וְאֲשֶׁרִי לֹו בְּבָא.

וְכִבְר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוהר"ן חֲלַק ב' סִימָן קי"ט) שְׁכַל בְּנֵי הָעוֹלָם כְּלָם מְלָאִים יְסוּרִים, אִין גַּם אַחַד שְׂיִהִיָּה לֹו עוֹלָם הַזֶּה, וְאֵפְלוּ הַעֲשִׂירִים הַגְּדוּלִים וְאֵפְלוּ הַשְּׂרִים, אִין לָהֶם שׁוּם עוֹלָם הַזֶּה כְּלָל, כִּי כָל יְמֵיהֶם כְּעַס וּמְכַאוּבוֹת, וְכָל מְלָאִים טְרָדוֹת וּדְאָגוֹת וְעֲצָבוֹת וְיִגוּן וְאַנְחָה תְּמִיד, וְכָל אַחַד יֵשׁ לֹו יְסוּרִים מִיְחָדִים, וְאִין גַּם אַחַד מְכַל הַעֲשִׂירִים וְהַשְּׂרִים, שְׂיִהִיָּה לֹו הַכַּל כְּסֻדְר כְּרִצּוֹנוֹ תְּמִיד, וְכָל מְלָאִים יְסוּרִים וּדְאָגוֹת תְּמִיד, וְזֶה כְּרוּר וְיָדוּעַ לְכָל מִי שְׂבָקִי קֶצֶת בָּהֶם וּבְדַרְכֵיהֶם. וְאֵפְלוּ מִי שְׂנִדְמָה עָלְיוּ, שְׂיֵשׁ לֹו הָעוֹלָם הַזֶּה בְּשְׁלֵמוֹת וְיֵשׁ לֹו כָל הַתְּעַנּוּגִים, עֲשָׂר וּנְכֻסִים וְכָבוֹד וְהוֹן רַב וְאַרְמוֹנִים גְּדוּלִים וְכָלִים נְפִלְאִים וְתְכַשִּׁיטִין וְסִגְלַת מְלָכִים וְכוּ' וְכוּ', אִם יִסְתַּכְּלוּ בּוֹ טוֹב טוֹב, יִרְאוּ שְׂגַם הוּא מְלָא כְּעַס וּמְכַאוּבוֹת הַרְבֵּה תְּמִיד בְּכִמָּה מִינֵי אֲפָנִים וְעַנְיָנִים, וְכִמוּ שְׂאֵמַר שְׁלֵמָה הַמְּלִיךְ (קְהֵלֶת ב') "כִּי כָל יְמֵיו מְכַאֲבִים וְכְעַס", וְכִתִּיב (אִיּוֹב י"ד) "אָדָם לְעַמֵּל יוֹלֵד קֶצֶר יָמִים וְשׁוֹבַע רִגְזוֹ", וְזֶה כּוֹלָל כָּל בְּנֵי אָדָם שְׂבַעוֹלָם מְקַטְּן וְעַד גְּדוֹל, כִּי כָל מְלָא נּוֹלְדוּ לְעַמֵּל וּמְלָאִים רִגְזוּ וְיִסוּרִין, וְאִין שׁוּם עֲצָה וְתַחְבּוּלָה לְהַנְצִל מִעַמֵּל וְיִגוּן הַזֶּה, כִּי אִם לְבָרַח לְהִשָּׁם יִתְבַּרְךָ וְלַעֲסַק בַּתּוֹרָה. וְכִמוּ שְׂאֵמַרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרַאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה י"ג סִימָן ז') "אָדָם לְעַמֵּל יוֹלֵד" 'אֲשֶׁרִי מִי שְׂעַמְלוּ בַּתּוֹרָה, הִינּוּ מֵאַחַר שְׁכַל אָדָם נּוֹלֵד לְעַמֵּל, וְאִי אֲפֹשֶׁר לְהַמְלִיט מִזֶּה בְּשׁוּם אֲפֵן, אֵפְלוּ אִם יִהְיֶה לֹו כָּל חֲלָלִי דְעֲלָמָא, בּוֹדָאִי יִהְיֶה לֹו עַמֵּל וְיִסוּרִין וּדְאָגוֹת הַרְבֵּה, עַל כֵּן הַחֲכָם עֵינָיו בְּרַאשׁוֹ שְׂיִהַפֵּךְ הָעַמֵּל לְעַמֵּל שֶׁל תּוֹרָה, אֲשֶׁר בְּשִׁבִיל זֶה נּוֹלֵד שְׂיַעֲמַל בַּתּוֹרָה, וְאֵז אֲשֶׁרִי לֹו, כִּי נִצּוֹל מִעַמֵּל הָעוֹלָם הַזֶּה וְזוֹכָה לְחַיֵּי עוֹלָם הַבָּא.

וְלִכֵּן תִּרְאֶה לְקַחַת אֶת עֲצֻמָּה בְּיַדֶּיהָ, אִין זֶה עֲצָה לְקַרֵּם וְכוּ', לְפַל וְלְהַשְׁבֵּר וְכוּ', עַד שְׂאֵתָה כּוֹתֵב שְׂהַמְלֵאךְ הַמּוֹת רַץ אַחֲרֶיהָ וְכוּ', לְדַעֲתִי אֵתָה

רוֹדֵף אֶת עֲצֻמָּךְ יוֹתֵר מִדָּאֵי, רְאֵה לְקַיִם אֶת כָּל הַדְּבוּרִים הָאֵלֹוּ שֶׁגִּלָּה לָנוּ רַבְּנֵנוּ ז"ל, וְאִזּוֹ תִּתְחַלֵּל לְחַיּוֹת חַיִּים טוֹבִים חַיִּים נְעִימִים חַיִּים מְאֻשְׁרִים, רַק תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה, וְאִזּוֹ אִף אַחַד לֹא יוּכַל לַעֲשׂוֹת לָךְ אִיזָה רַע.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתתס.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֹדֵר בַּמִּדְבָּר כ"ח אִיר הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בּוֹדְאֵי אַתָּה צוֹדֵק שְׂאֵי אֶפְשֶׁר הַיּוֹם לְהֶאֱמִין לְאַף אַחַד, רַק שְׂיִהְיֶה הַמוֹכֵר וְהַמְשַׁגִּיחַ יְרֵאֵי הַשֵּׁם וְחוֹשְׁבֵי שְׂמוֹ, וּכְבָר אֶמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (קְדוּשִׁין פ"ב.) וְהַכָּשֶׁר שֶׁבִטְבָּחִים שֶׁתְּפוּ שֶׁל עֲמֶלְק, כִּי בְּשִׁבִיל בְּצַע כֶּסֶף הוּא מוּכָן לְמַכּוֹר אֶת הַנְּשָׁמָה שְׁלוֹ, וְלַצְעָרְנוּ הָרַב אִף אַחַד לֹא נָקִי מִזֶּה, וְלִכֵּן כְּשֶׁבֹאֲתִי בַּפַּעַם הָרִאשׁוֹנָה בְּיַבְנָאֵל וְרֵאִיתִי אֶת הַהֶפְקָרוֹת שֶׁקוֹרָה שָׁמָּה בְּעִנְיַן הַהֶכְשָׁרִים וְהַבְּשׂוֹר, שֶׁמִּמֶּשׁ טְרַפּוֹת וּנְבִלוֹת מוֹכְרִים שָׁמָּה, וְהַכֵּל בְּהַכָּשֶׁר וְכוּ', וְאִזּוֹ לְקַחְתִּי לַעֲצֻמִּי שׁוֹחֵט פְּרֻטִי, עַד שֶׁמָּסַר אוֹתוֹ הַסַּמָּךְ-מִם ימ"ש וּמֵאִזּוֹ אֲנִיחֵנוּ בְּאֵמֶת סוֹבְלִים וְהוֹלְכִים אֵל בְּתֵי מִטְבָּחִים שֶׁיֵּשׁ בָּזֶה פְּקוּחַ רְצִינִי, יַעֲזוֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂאֵף פַּעַם לֹא נִכְשַׁל בְּאֲכִילַת טְרַפּוֹת וּנְבִלוֹת, וְאֵי אֶפְשֶׁר לְהַגִּיעַ לָזֶה רַק עַל יְדֵי תְּפִלָּה, לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ שְׂאֵף פַּעַם לֹא נִכְשַׁל בְּאֲכִילַת טְרַפּוֹת וּנְבִלוֹת, וְלִכֵּן מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים לֹמֵר בְּכָל יוֹם אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת שֶׁתִּקֵּן מוֹהֲרַנ"ת ז"ל:

רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם חוֹסֶה עָלַי וְעַל נַפְשׁוֹת בְּנֵי בֵּיתִי, וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתִצְלִינֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מִמַּאֲכָלוֹת אֲסוּרוֹת. וְלֹא יָבוֹא לְתוֹךְ פִּינוּ שׁוֹם דְּבָר הָאָסוּר לָנוּ. וְלֹא נִכְשַׁל לְעוֹלָם בְּנְבִלוֹת וּטְרַפּוֹת, אֶפְלוּ בְּשׁוּגָג וּבִאֲנָס. וְתִצְלִי אוֹתָנוּ

בְּרַחֲמֵיךָ מְשׁוּחָטִים שְׂאִינִם הַגּוֹנִים. וְתַפְרִישׁ אוֹתָנוּ וְתַבְדִּיל אוֹתָנוּ מִכָּל מִינֵי נִבְלוֹת וְטִרְפוֹת דְּאוֹרֵיתָא וְדִרְבָּנָן. וְתִזְמִין לָנוּ בְּרַחֲמֵיךָ תְּמִיד שׁוֹחָטִים הַגּוֹנִים וְכַשְׂרִים. וְתַהֲיֶה עִמָּהֶם תְּמִיד וְתִשְׁמַר אוֹתָם וְאוֹתָנוּ שְׁלֵא יִכְשְׁלוּ עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל עַל יָדָם לְעוֹלָם בְּנִבְלוֹת וְטִרְפוֹת חֵס וְשְׁלוֹם. וְתַעֲזֹר לְהַשׁוּחָטִים שִׂיכּוֹנוּ תְּמִיד הַיֵּטֵב בְּבִרְכַּת הַשְּׁחִיטָה, בְּאִפְן שִׂיזְכוּ לְהַעֲלוֹת הַנֶּפֶשׁ הַמְּלַכֵּשׁ בְּהַחַי, מִחַי לְמַדְבָּר. עַד שִׁיעֲלוּ כָּל הַנֶּפְשׁוֹת הַעֲשׂוּקוֹת הַמְּגַלְגָּלִים בַּחַיּוֹת וְעוֹפוֹת וּבַהֲמוֹת אֶל הַשְּׂכִינָה. וְיִהְיֶה נַעֲשֶׂה יַחַד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינֵתִיהָ עַל יָדָם. וְנִזְכָּה שִׁיְהִיָּה נִמְשָׁךְ עַל יְדֵי זֶה עֲלִינוּ שְׁפַע טוֹבָה וּבִרְכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם. וְנִזְכָּה לְפָרְנֶסָה טוֹבָה בְּכָבוֹד בְּלִי שׁוּם יְגִיעָה וְטִרְחָא וְטִרְדָּא כָּלֵל. אָבִינוּ שְׁבַשְׂמִים גּוֹמֵל לְחַיִּיבִים טוֹבוֹת, גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים, אֶתָּה יוֹדֵעַ שְׂאִין בְּנוֹ כַּח לְשֹׁמֵר עֲצֻמְנוּ מְשׁוּחָטִים שְׂאִינִם הַגּוֹנִים הַמְּצוּיִים עִכְשָׁו הַרְּבֵה מְאֹד. וְאִין מִי שִׁיעֲמַד בְּעַדְנוּ וְיִשְׁתַּדֵּל בְּתַקוּן נַפְשׁוֹתֵינוּ, וְיַצִּיל אוֹתָנוּ מִפְּגַם הַשׁוֹחָטִים שְׂאִינִם הַגּוֹנִים הַגּוֹרְמִים מֵהַשְּׂגוֹרְמִים, רַחֲמָנָא לִיַּצְלָן.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׂמֵךְ, וְלְמַעַן שְׂכִינַת עֲזָךְ, וְלְמַעַן אָבוֹתֵינוּ אֲבִרְהֵם יִצְחָק וְיַעֲקֹב, וְלְמַעַן כָּל הַצַּדִּיקִים אֲמִתִּיִּים, וְעֲזַרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ וְהַצִּילְנוּ וּמְלַטְנוּ מְשׁוּחָטִים רְעִים, מְשׁוּחָטִים שְׂאִינִם הַגּוֹנִים. וְשִׁמְרָנוּ תְּמִיד שְׁלֵא יָבוֹא לְתוֹךְ פִּינוּ שׁוּם מְכֻשׁוֹל נִבְלָה וְטִרְפָּה, כִּי אֶתָּה "כָּל תּוֹכֵל וְלֹא יִבְצַר מִמָּךְ מְזֻמָּה", וּבִיַּדְךָ הַכֵּל. וְאֶתָּה יְכוֹל לְשֹׁמֵר אוֹתָנוּ גַם עִכְשָׁו בְּדוֹרוֹת הַלָּלוּ מִנִּבְלוֹת וְטִרְפוֹת וּמְשׁוּחָטִים שְׂאִינִם הַגּוֹנִים. חוּס וְחַמֵּל עָלֵינוּ, לְמַעַנְךָ וְלֹא לְמַעַנְנוּ, וְקִדְשָׁנוּ בְּקִדְשֶׁתְךָ, וְהַבְּדִילְנוּ מִן מַאֲכָלוֹת אֲסוּרוֹת כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב: "וְאֲבָדֵל אֶתְכֶם מִן הָעַמִּים לְהִיּוֹת לִי". וְנִזְכָּה לְקַיֵּם מִקְרָא שְׁכַתּוֹב: "וְאֲנָשִׁי קִדַּשׁ תַּהֲיִין לִי וּבִשְׂרָ בְּשֻׁדָּה טִרְפָּה לֹא תֹאכְלוּ, לְכָלֵךְ תִּשְׁלַכּוּן אֹתוֹ" וְכַתִּיב: "וְהִתְקַדְּשֶׁתֶם וְהִיִּיתֶם קְדוֹשִׁים כִּי קְדוֹשׁ אָנִי". וְיִקְיִם מִקְרָא שְׁכַתּוֹב: "טִרְף נִתַּן לְיִרְאִיו, יִזְכֹּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ", יְהִיו לְרִצּוֹן אֲמָרִי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי אֲמֵן סְלָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאִנִּי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֵבָה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ. הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתתסא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר בַּמְדַּבֵּר כ"ח אִיר הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בְּיָדַי אַתֶּם יְכוּלִים לְנַסֵּעַ בְּפֶרֶט שֵׁישׁ לְכֶם שְׂמָה קְרוֹבֵי מִשְׁפָּחָה, כִּי תָמִיד כְּדַאי לְהִיּוֹת בְּעֶצְמוֹ מְעַרְבַּב בְּהַעֲסֵק שְׁהַקִּים, כִּי בְּכֻלָּל אֲנִי נֹגֵד שְׁתַּפִּים וְכו', כִּי לְבִסּוּף קוֹרָה פְּרוּר בֵּינֵיהֶם, וְהַעֲסֵק מִתְּפוּצֵץ וְכו', וְלִכֵּן זֶה כֵּן רַעִיוֹן טוֹב שֶׁתִּסְעוּ אַחַד מִכֶּם אוֹ שְׁנַיִם, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִצְלִיחַ אֶת דְּרָכְכֶם.

הַעֲקָר תִּזְכֹּר שֶׁלְזִכּוֹת לְפָרְנֶסָה בְּשִׁפְעַ צְרִיכִים לְבָרֵךְ בְּרַכַּת הַמְּזוּן מִתּוֹךְ הַסְּדוּר דִּיקָא, וְכֵן לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שֶׁבִּיכְלַתְךָ לְהַתְחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשֵּׁם שֶׁל פְּרִיָסָה שֶׁהוּא חַת"ך הַיּוֹצֵא מִפְּסוּק (תְּהִלִּים קמ"ה) פּוֹתַח אֶת יְדֶךָ, יוֹצֵא גַם מִפְּסוּק (דְּבָרִים ט"ז ט"ו) וְהִיִּית' אֶךְ שְׁמַח', וְלִכֵּן הַדְּבָר הַרְאִשׁוֹן אַתָּה צְרִיךְ לְהַשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד בְּשִׁמְחָה, וְלִשְׂמַח אֶת עֲצֻמְךָ, וְאֵף שְׁאֵנִי יוֹדַע שְׂמַאֵד מְאֹד קֶשֶׁה לָּךְ וּמֵר לָּךְ הַחַיִּים מְמוֹת, עִם כָּל זֹאת עִם עֲצֻבוֹת וּמְרִירוֹת וּדְאָגוֹת לֹא תְּבוֹא לְשׁוֹם דְּבָר, אֲלֵא תִסְתַּבֵּךְ יוֹתֵר, וְלִכֵּן הַדְּבָר הַרְאִשׁוֹן רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאִם תֹּאמֵר בְּמָה יֵשׁ לִי לְשִׁמְחָה? הֲרֵי אֲנִי עֲנִי וְאֲבִיוֹן וּמְלֵא חוֹבוֹת? אֲלֵא דַע לָּךְ שֶׁחֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (נְדָרִים מא.) אֵין עֲנִי אֲלֵא מְדַעַת, עֲקָר הַעֲנִיּוֹת תְּלוּי בְּחִסְרוֹן דַּעַת, כִּי הַמְּאָמִין הַאֲמִתִּי שְׂמַאֲמִין שְׂאִין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֲלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וְהוּא יִתְבָּרַךְ מִנְהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים בְּצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט, וְדָבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מִעֲצָמוֹ אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמְּאָצִיל הַעֲלִיוֹן, עַד כְּדֵי כֶּף שְׂאֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (חִלְזִי ז) אֵין אָדָם נוֹקֵף אֲצַבְעוֹ מִלְּמַטָּה אֲלֵא אִם כֵּן מְכַרְזִיזִין מִלְּמַעְלָה; שְׂאָדָם לֹא מְקַבֵּל מִכָּה קִטְנָה בְּאֲצַבְע קִטְנָה אִם לֹא מְכַרְזִיזִין עַל זֶה קִדָּם מִלְּמַעְלָה, הַאָּדָם הַזֶּה הוּא תָּמִיד שְׂמַח, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת מִמּוֹן סִימָן פ"ג) אֲמוּנָה הוּא טוֹב לְפָרְנֶסָה; וְלִכֵּן בְּזֶה שֶׁתִּשְׂמַח עִם נִקְדַּת יִהְדוּתְךָ שֶׁנִּבְרָאתָ יְהוּדִי וְשִׁלָּא עֲשִׂנִי גוֹי כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, הַשְׂמַחָה וְהַאֲמוּנָה הַזֹּאת, יִפְתַּח לָּךְ כָּל צְנוּרֵי הַשִּׁפְעַ וְהַפְּרִנְסָה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתתסב.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר במדבר כ"ח איר התשע"ג

שלום רב אל ... תחי'

לנכון קבלתי את מכתבך.

הבעל התניא זי"ע היה רגיל לומר שהמח צריך להיות שליט על הלב, והפרוש הפשוט הוא המח הוא מישב ביותר, והלב יש לו רגישות וכו', ולכן את צריכה לשלט על הרגישות שלך וכו' וכו', את סך הכל בת עשרים ושתיים ולמה את צריכה לקחת בחור בן שלשים ושלש? עם כל הכבוד שיכול להיות לו כל המדות טובות, אבל ההפרש של הגיל זה מגזים, ולכן את צריכה הרבה ישוב הדעת ולשלט על הרגישות שלך וכו', כי הרבה פעמים אדם טועה נופל בפח ואחר כך לא יכול לתקן את זה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתתסג.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר במדבר כ"ח איר התשע"ג

שלום רב אל ... תחי'

לנכון קבלתי את מכתבך.

ידוע שכלב הוא חיה טמאה וצריכים מאד מאד להזהר לא לגדל כלב

בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ, כְּמֵאמָרָם ז"ל (בְּבֵרָא קַמָּא ט"ו): תִּנְיָא רַבִּי נְתַן אוֹמֵר מִנִּין שְׁלֵא יִגְדֵל אָדָם כְּלָב רַע בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ וְאֵל יַעֲמִיד סֵלָם רַעוּעַ בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ תִּלְמוּד לֹוֹמֵר (דְּבָרִים כ"ב ח) "לֹא תֵשִׁים דְּמַיִם בְּבֵיתְךָ", וַיְדוּעַ אֲשֶׁר עַל כָּלֵב שׁוֹרָה טְמֵאָה גְדוֹלָה, וְזֶה רוֹאִים בְּחוּשׁ שִׁילְדֵי יִשְׂרָאֵל שֵׁישׁ לְהֵם נִשְׁמָה טְהוֹרָה, מְפַחְדִּים מִכָּלֵב וְכו', וּמְכַל שְׁכַן שְׁלֵא רוֹצִים לְנַגַּע בּוֹ וְכו', כִּי אִף עַל פִּי שֶׁהוּא לֹא רוֹאֶה בְּחוּשׁ, אָבֵל הַמְזוֹל שְׁלוֹ רוֹאֶה וְכו', וּמְקַבֵּל אֲצִלְנוּ מִי שֵׁישׁ לוֹ נִפְשׁ טְהוֹרָה הוּא לֹא יִכְנִיס בְּבֵיתוֹ כְּלָב, וּמְכַל שְׁכַן שְׁלֵא יִשְׁחַק עִם כָּלֵב, וְלִכֵּן מֵאֲחֵר שְׁאֲתֵם חוֹזְרִים בְּתִשׁוּבָה, רְאוּי לְכֵם לְהִתְרַחַק מִכָּל זֶה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי. הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתתסד.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר בְּמִדְבַר כ"ח אִיר הַתִּשְׁעִי"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

אֵין מַלִּים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְךָ עַל הַמְּסִירוֹת נִפְשׁ שְׁאֲתָה מוֹסֵר אֶת נַפְשִׁךָ אֲתָה וְאֲשֶׁתְּךָ לְהַשִּׁיג לִי תוֹרָמִים לְהַכּוֹלֵל "תִּפְאָרֵת בְּנִימִין", וְהַזְכּוֹת הַזֶּה יִגֵּן עֲלֶיךָ וְעַל אֲשֶׁתְּךָ וְעַל יִלְדֶיךָ, כִּי אֵין לְתֵאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת מַעֲלַת הָאָדָם הָעוֹזֵר שִׁיְהִיָּה מְקוֹם תּוֹרָה, וַיִּשְׁבוּ שֵׁם אֲבָרְכִים וַיִּלְמְדוּ.

אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מֵאֲמָצִים שֶׁבְּעוֹלָם לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת שְׁחֵרִית מִנְחָה עֶרְבִית בְּמִנִּין דִּיקָא, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לְנוֹ רַבְנֵנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ח) שֶׁמִּנְחָה יִשְׂרָאֵל הוּא שְׁלֵשׁ פְּרָסָאוֹת, הֵינּוּ שְׁלֵשׁ תְּפִלוֹת, הֵינּוּ כָּל זְמַן שְׁאָדָם נִזְהָר בְּהַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת, הוּא יִשְׂאֵר יְהוּדֵי מֵאֲמִין בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְתִכְף וּמִיד כְּשִׁיתְּחִיל לְהִתְרַשֵּׁל אֲפִלוּ מִתְּפִלָּה אַחַת, הוּא כְּבֹר יוֹצֵא מִמִּנְחָה יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מַה שֶׁבִּיכְלִתְךָ לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנִּין דִּיקָא, וְלִפְנֵי כָּל תְּפִלָּה תִּכְנִיס פְּרוּטָה לְצַדִּיקָה בְּקַפְתַּ הַצְּדִיקָה, כִּי

כך אמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא י) רבי אלעזר יהיב פרוטה לעני והדר מצלי אמר דכתיב (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך", אשרי המקיים את זה בתמימות ובפשיטות גמור, ואז טוב לו כל הימים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתתסה.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר במדבר כ"ח איר התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

פלא גדול למה לא עבדו היום, הרי הבטחתי לך אם תגמר עם החלק השני, אזי אני ישלם לך, כמדבר בינינו, וכן רציתי שתזדרז שיעבדו.

הקדוש ברוך הוא ישלח רפואה שלמה לאשתך, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

אני מאד מאד מבקש אותך שתעשה כל מיני מאמצים שבעולם להתפלל את השלש תפלות שחרית מנחה ערבית במנין דיקא, כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ח') שמחנה ישראל הוא שלש פרסאות, הינו שלש תפלות, הינו כל זמן שאדם נזהר בהשלש תפלות, הוא ישאר יהודי מאמין בהקדוש ברוך הוא, ותכף ומיד כשיתחיל להתרשל אפלו מתפלה אחת, הוא כבד יוצא ממחנה ישראל, ולכן תעשה כל מה שביכולתך להתפלל את השלש תפלות במנין דיקא, ולפני כל תפלה תכניס פרוטה לצדקה בקפת הצדקה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא י) רבי אלעזר יהיב פרוטה לעני והדר מצלי אמר דכתיב (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך", אשרי המקיים את זה בתמימות ובפשיטות גמור, ואז טוב לו כל הימים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתתסו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר בַּמִּדְבָּר כ"ח אִיר הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירו יֵאִיר

פְּלֹא שְׁהִיוּם לֹא עָבְדוּ, וְזֶה כּוֹאֵב לִי מְאֹד, כִּי אֲנִי רוֹצֵה שְׁתִּתְקַדְמוּ, אֲנִי
עוֹשֶׂה אֶת שְׁלִי כְּדֵי שְׁאוּכַל לְשִׁלְּם לְךָ כַּמִּדְבָּר בִּינִינוּ, וְלִכְּנָן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי
מֵאֲמָצִים שְׁבַעוּלָם שֶׁהַפּוֹעֲלִים לֹא יִחְסְרוּ לְעַבְד יוֹם אַחַד.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ שְׁתַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מֵאֲמָצִים שְׁבַעוּלָם לְהַתְפַּלֵּל
אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת שְׁחֲרִית מְנַחֶה עֲרִבִית בְּמִנְיָן דִּיקָא, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלַה לְנוּ רַבְּנֵנוּ
וְ"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲרֵ"ן חֶלֶק ב' סִימָן ח') שְׁמַחְנֶה יִשְׂרָאֵל הוּא שְׁלֵשׁ פְּרֻסָּאוֹת, הֵינּוּ שְׁלֵשׁ
תְּפִלוֹת, הֵינּוּ כָּל זְמַן שְׁאֵדָם נִזְהָר בְּהַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת, הוּא יִשְׂאָר יְהוּדֵי מֵאֲמִין
בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְתַכְףּ וּמִיָּד כְּשִׁיתְחִיל לְהַתְרַשֵּׁל אֶפְלוּ מִתְפִּלֶּה אַחַת, הוּא
כְּבָר יוֹצֵא מִמַּחְנֶה יִשְׂרָאֵל, וְלִכְּנָן תַּעֲשֶׂה כָּל מַה שְׁבִיכְלִתְךָ לְהַתְפַּלֵּל אֶת הַשְּׁלֵשׁ
תְּפִלוֹת בְּמִנְיָן דִּיקָא, וְלִפְנֵי כָּל תְּפִלָּה תַכְנִיס פְּרוּטָה לְצַדִּיקָה בְּקַפְת הַצְּדָקָה, כִּי
כֶּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּכָא בְּתֵרָא י) רַבִּי אֶלְעָזָר יְהִיב פְּרוּטָה לְעֵנִי וְהִדֵּר
מִצְלֵי אָמַר דְּכִתִּיב (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדִּיק אַחֲזֶה פְּנִיךָ", אֲשֶׁרֵי הַמְקִים אֶת
זֶה בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתתסז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר בַּמִּדְבָּר כ"ח אִיר הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוּ יֵאִיר

פְּלֵא עַל גְּבִי פְּלֵא מֵה קָרָה עִם הַעֲשִׂיר ... נִרוּ יֵאִיר שְׁאֹמֵר בְּפִרוּשׁ
שְׁאֲנַחְנוּ נִקְנָה אֶצֶל ... עַל חֲשָׁבוֹנוֹ עַל צְרִכֵי הַפֶּסַח, וּלְבִסּוֹף אֲנִי לֹא שׁוֹמֵעַ
מִמֶּנּוּ, וְאֲנַחְנוּ תְּקוּעִים עִם חוֹב אֶצֶל ... לְמַעַלְה מִחֲמָשִׁים אֶלְף ש"ח,
וְלִכֵּן תִּרְאֶה לַעֲשׂוֹת מֵה שְׁאֵתָה יָכוֹל לַעֲשׂוֹת וְכו', כְּדֵי שְׁלֹא אֲשָׂאֵר בְּעַל חוֹב.

נָא וְנָא רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמָךְ בִּיְתֵר שְׁאֵת בִּיְתֵר עֲזוֹ, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא
יִוֹכַל לְשֹׁבֵר אוֹתָךְ, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב הַהוֹשִׁיעַ, וְאֵתָה צְרִיךְ לְדַעַת שְׁלֹכֵל
אֶחָד יֵשׁ לוֹ אֶת הַנְּסִיווֹנוֹת הַקָּשִׁים וְהַמְרִים שְׁלוֹ, כִּי מֵהַשְּׂמִים רוֹצִים לְרֵאוֹת
אֵל מִי יִפְנֶה בְּעַת צָרָה, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מֵה שְׁבִיכְלֶתָךְ לְהַתְחַזֵּק וְלִהְחַזִּיק
מִעֲמָד וְלֹא לְהִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר, וְהִרְגַּל אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גְּמוּר בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת וְהַשְּׁכָלוֹת כָּלָל, כִּי כָּל דְּבִוּר
וְדְבִוּר שְׁבֵר יִשְׂרָאֵל מְדַבֵּר עִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה הַצְּלָחָה נִצְחִית הַצְּלָחָה
כְּזוֹ שְׁאִין לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כָּלָל, וְאִם אָדָם הִיָּה יוֹדֵעַ מֵה הַדְּבִוּרִים שְׁלוֹ פּוֹעֲלִים
בְּשָׂמִים, הוּא לֹא הִיָּה מִפְּסִיק לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן חִזּוֹק מְאֹד
מְאֹד בְּמַדַּת הַשְּׂמִחָה, וְתַשְׂמַח אֶת אִשְׁתָּךְ, וְכָל מֵה שְׁאֵתָה צְרִיךְ תִּבְקַשׁ מִמֶּנּוּ
יִתְבָּרֵךְ, וְתִרְאֶה נְסִים נִגְלִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

רַק דְּבָר אֶחָד אֲנִי מִבְּקָשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּתְפַּלֵּל אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת שְׁחִרִית
מִנְחָה עֶרְבִית מִבְּנִינ, וְקִדְּם כָּל תְּפִלָּה תִּכְנִים כְּמֵה פְּרוּטוֹת לְקַפַּת הַצְּדָקָה, כִּי
כֶּף אֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּבֵא בְּתֵרָא דָּף י.) רַבִּי אֶלְעָזָר יֵהִיב פְּרוּטָה לְעֵנִי וְהִדֵּר
מִצְלִי אֲמָר דְּכִתִּיב (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצָדֵק אֶחְזָה פְּנִיךְ", וְכֵן נִפְסַק בְּרַמְבַּ"ם
(פָּרָק י') מֵהַלְכוֹת מִתְּנִוֹת עֲנִיִּים הַלְכָה ט"ו) גְּדוּלֵי הַחֲכָמִים הָיוּ נוֹתֵנִין פְּרוּטָה לְעֵנֵי קִדְּם
כָּל תְּפִלָּה וְאַחַר כֶּף מִתְּפַלְּלִין שְׁנֵאֲמָר (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצָדֵק אֶחְזָה פְּנִיךְ"
וְכֵן נִפְסַק בְּשִׁלְחוֹן עֲרוּף (אַרְחַ חַיִּים סִימָן צ"ב סְעִיף י') טוֹב לְתֵן צְדָקָה קִדְּם תְּפִלָּה:
וְלִכֵּן אֲשָׁרִי וְאֲשָׁרִי מִי שֶׁנִּזְהָר לְפָנֵי כָּל תְּפִלָּה לְהִכְנִים כְּמֵה פְּרוּטוֹת לְצְדָקָה,
שְׁאֵז נִכוּן יִהְיֶה לְבוֹ בְּטוֹחַ שְׁלֹא יִחְזֹר תְּפִלָּתוֹ רִיקָם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתתסה.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר במדבר כ"ח איר התשע"ג
שלום וברכה אל ... גרו יאיר

השארתי אצל האברך ... גרו יאיר על כמה עמודים, ולכן אני מאד מבקש אותך שתראה להודרו, כי מה הפסדת? התם הקדוש אמר לאשתו מה הפסדתי? אני מרויח מיד ליד כך וכך וכו', ולכן גם לך אני אומר אותו דבר.

אתה צריך לזכר טוב טוב מה שאמרו חכמינו הקדושים (שמות רבה פרשה ל"א סימן ג') לא מי שהוא עשיר היום עשיר למחר, ומי שהוא עני היום עני למחר, אלא לזה מוריד ולזה מעלה, שנאמר (תהלים ע"ה) "כי אלקים שפט זה ישפיל וזה ירים", ולכן תתחזק ביתר שאת ביתר עז, אל תחשב שתמיד תהיה עני וכו', הכל יכול להתהפך בן לילה ליום, העקר תתפלל להקדוש ברוך הוא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (נדה ע:) מה יעשה אדם ויתעשר, אמר להן ירבה בסחורה וישא ויתן באמונה, אמרו לו הרבה עשו כן ולא הועילו, אלא יבקש רחמים ממי שהעשר שלו, שנאמר (תגי ב' ח') "לי הכסף ולי הזהב" מאי קא משמע לן דהא בלא הא לא סגי.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתתסט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֹדֵר בַּמִּדְבָּר כ"ח אִיר הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲנִי'

מָאֵד מָאֵד הַצְּטַעַרְתִּי לְשִׁמְעַמָּה שֶׁקָּרָה הַיּוֹם עִם הַנּוֹכַח וְכוּ' וְכוּ', תָּהִי חֲזוּקָה מָאֵד וְאֲנִי יַעֲשֶׂה כָּל מָה שֶׁבִּיכְלָתִי לְהַחֲלִיף אוֹתוֹ, כִּי אֶצְלִי מָאֵד מָאֵד חָשׁוּב שְׂאֵת וְרַק אֵת תִּשְׁאַרִי, כִּי הַבֵּית הַתְּבַשִּׁיל - אֶהְלֵ אֲבָרָהֶם רַק בְּזָכוֹת זֶה אֲנִי חַי פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהִסְמָךְ-מִמֶּנִּי יַעֲזֹב אוֹתָנוּ שְׁלֵא יִהְיֶה בְּכָל שְׁנֵי וַחֲמִישֵׁי מְרִיבוֹת וְנוֹכַחִים.

וְלָכֵן רְאִי לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֵר שְׂאֵת בְּיָתֵר עֵז וְלֹא לִפְתּוֹד מִשׁוּם דְּבַר, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מִשְׁמַחוֹת תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתתע.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֹדֵר בַּמִּדְבָּר כ"ח אִיר הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שִׁיחִיו נֶצַח

אַתֶּם לֹא יוֹכֵלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֵת גְּדֹל הָאֱהָבָה שֶׁישׁ לִי אֵלֵיכֶם, וְלָכֵן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם תְּשַׁלְּמוּ בֵּינֵיכֶם וּתְוַתְּרוּ אֶחָד לְהַשְׁנִי, כִּי הִתְכַּרַח לְזוּג לְוַתֵּר אֶחָד לְהַשְׁנִי.

... תַּחֲנִי' אֲנִי מָאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּלְכִי וְתִתְנַהֲגִי בְּצַנִּיעוּת כְּמוֹ שְׂרָאוּי לְבַת יִשְׂרָאֵל, וְעַל יָדֵי זֶה תַּעֲשֶׂי נַחַת רוּחַ לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, רַק תָּהִי שְׂמִיחָה וְעַלִּיזָה, שְׂבֻזָּה תִּלְוִי כָּל הַהַצְּלָחָה שֶׁלָּךְ.

... נְרוּ יֵאִיר נָא וְנָא רְאֵה לְחֻזֵּק אֵת עֲצָמְךָ בְּיָתֵר שְׂאֵת בְּיָתֵר עֵז, וְשׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יוֹכֵל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאַתָּה צְרִיף לְדַעַת שְׁלָכַל אֶחָד יֵשׁ לוֹ אֵת הַנְּסִיווֹנוֹת הַקָּשִׁים וְהַמְרִים שְׁלוֹ, כִּי מִהַשְּׁמַיִם רוֹצִים לְרְאוֹת אֶל מִי יִפְנֶה בְּעַת צָרָה, וְלָכֵן תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שֶׁבִּיכְלָתְךָ לְהִתְחַזֵּק

וְלִהְיוּק מֵעַמֵּד וְלֹא לְהִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבַר, וְהִרְגַּל אֶת עַצְמָךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתַמִּימוֹת וּבִכְפִּישִׁיטוֹת גָּמוּר בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת וְהִשְׁפָּלוֹת כָּלֵל, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁבֵּר יִשְׂרָאֵל מְדַבֵּר עִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה הַצְּלָחָה נִצְחִית הַצְּלָחָה כְּזוֹ שְׂאִין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִם אָדָם הִיָּה יוֹדֵעַ מֶה הַדְּבוּרִים שְׁלוֹ פּוֹעֲלִים בְּשָׂמִים, הוּא לֹא הִיָּה מִפְּסִיק לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן חֲזַק מְאֹד מְאֹד בְּמִדַּת הַשְּׂמֻחָה, וְתִשְׂמַח אֶת אִשְׁתָּךְ, וְכֹל מֶה שְׂאֵתָה צְרִיךְ תִּבְקַשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְתִרְאֶה נְסִים נְגִלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

רַק דְּבַר אֶחָד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּתְפַּלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת שְׁחִרִית מְנוּחָה עִרְבִית בְּמִנְיָן, וְקֹדֶם כָּל תְּפִלָּה תִּכְנִיס כְּמֶה פְּרוּטוֹת לְקַפַּת הַצְּדָקָה, כִּי כָּךְ אִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּבֵא בְּתֵרָא דָּף י') רַבִּי אֶלְעָזָר יְהִיב פְּרוּטָה לְעֵנִי וְהִדֵּר מִצְּלִי אֲמַר דְּכִתִּיב (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדֵּק אֶחְזָה פְּנִיךָ", וְכֵן נִפְסַק בְּרַמְבַּ"ם (פְּרָק י' מֵהַלְכוֹת מִתְּנוֹת עֲנִיִּים הִלְכָה ט"ו) גְּדוּלֵי הַחֲכָמִים הָיוּ נוֹתְנִין פְּרוּטָה לְעֵנִי קֹדֶם כָּל תְּפִלָּה וְאַחֵר כָּךְ מִתְּפַלְּלִין שְׁנֵאֲמַר (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדֵּק אֶחְזָה פְּנִיךָ" וְכֵן נִפְסַק בְּשִׁלְחֵן עֲרוּךְ (אַרְח חַיִּים סִימָן צ"ב סְעִיף י') טוֹב לִתֵּן צְדָקָה קֹדֶם תְּפִלָּה: וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁנוֹזְהָר לְפָנָי כָּל תְּפִלָּה לְהִכְנִיס כְּמֶה פְּרוּטוֹת לְצְדָקָה, שְׂאֵז נִכּוֹן יִהְיֶה לְבוֹ בְּטוֹחַ שְׁלֹא יַחֲזֹר תְּפַלְתּוֹ רִיקָם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלְתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעַדְכֶם שְׂיִהְיֶה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנוּ תִשְׁפִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בַּתְּעָא.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֹדֵר בְּמִדְּבַר כ"ח אִיר הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׂיִחְיוּ נִצַּח

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

אני מאד מאד בעד שתקנו את הדירה, כי חבל על כל חדש שמשלמים שָׂכָר דירה בשעה שיכולים לשלם משכנתא, ואז הדירה יהיה שלכם.

עם כל זאת תבדקו טוב טוב שיהיה המכירה על שמכם ורשום בטאבו דיקא, כי אסור להאמין לאף אחד בשום פנים ואופן.

רק חזקו ואמצו מאד להיות בשמחה כמו שהזהירנו רבנו ז"ל על זה ביותר, ואמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, ולהתגבר להרחיק העצבות והמרה שחורה בכל כחו, כי כל החלאות הבאים על האדם כלם באים רק מחמת קלוקל השמחה, ולכן צריכים למסר את נפשו בשביל להיות תמיד בשמחה, וחקמינו הקדושים אמרו (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם לא כל מי ששמח היום שמח למחר ולא כל מי שמצר היום מצר למחר לפי שאין השמחה ממתנת לאדם; ולכן יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד יהיה השמחה מצויה אצלכם, כי אין טוב מזה, ועל ידי שמחה מתרחב הלב ויכולים אחר כך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ולספר לפניו יתברך את כל אשר עם לבבו בתמימות ובפשיטות גמורה, כי מה שאין האדם מתחזק לדבר אל הקדוש ברוך הוא, הוא מפני שנופל על לבו עצבות ומרירות ודכאון, אבל תכף ומיד שמכריח את עצמו להיות בשמחה, אזי נפתח לבו לדבר אל הקדוש ברוך הוא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

בתתעב.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר במדבר כ"ט איר ערב ראש חודש סיון התשע"ג שלום וברכה אל ... גרו יאיר

מאד מאד אני מבקש אותך שתתחזק ביתר שאת ביתר עז באמונה פשוטה בו יתברך, ודע לך שאנחנו ביבנאל גרים לא רחוק מהציון הקדוש של השל"ה הקדוש, סך הכל חמש עשרה דקות נסיעה, ולכן אל תהיה בטלן, מקבל אצל אחינו בני ישראל בכלליות לומר את התפלה שתקן לומר עבור ילדים טובים בערב ראש חודש סיון, ובפרטיות מי שגר לא רחוק מציונו הקדוש, שיהיה שמה ויתפלל את התפלה הזו, כי באמת צריכים רחמים רבים שיזכה לילדים טובים, וזה לא הולך בקלות, וצריכים לשפך הרבה דמעות שיהיה לו ילדים טובים, וכבר אמרו חכמינו הקדושים (תני דבי אליהו רבה פרק י"ח) מעשה בכהן אחד שהיה ירא שמים בסתר וכל מעשיו הטובים שהיה עושה היה עושה בסתר, והיה לו עשרה בנים מאשה אחת, ששה זכרים וארבע נקבות, ובכל יום ויום היה מתפלל ומשתטח ומבקש רחמים ומלחך בלשונו עפר, כדי שלא יבוא אחד מהן לידי עברה ולידי דבר מכוער. ואמרו לא יצתה אותה שנה ולא שנית ולא שלישית עד שבא עזרא והעלה הקדוש ברוך הוא על ידו את ישראל מבבל, ואותו הכהן עמקם, ולא נכנס הכהן ההוא לעולמו עד שראו כהנים גדולים ופרחי כהנה מבניו ומבני בניו עד חמשים שנה, ואחר כך נכנס אותו הכהן לבית עולמו, עליו הכתוב אומר (תהלים ל"ז) "בטח בהוי"ה ועשה טוב" וגו'. "והתענג על הוי"ה ויתן לך משאלת לבך" וגו', ולכן אל תהיה בטלן, תקפץ לשמה ותתפלל את התפלה הזו, והקדוש ברוך הוא השומע ישמע גם את תפלתך.

תפלה לכל עת, ובפרט לערב ראש חודש סיון, להתפלל על עצמו ועל צאצאיו לילך בדרך ישרים מספר של"ה הקדוש:

אתה הוא יהוה אלהינו עד שלא בראת העולם, ואתה הוא אלהינו משבראת העולם, ומעולם ועד עולם אתה אל, ובראת עולמך בגין להשתמודעא אלקותך באמצעות תורתך הקדושה כמו שאמרו רבותינו

זכרונם לברכה, "בראשית", בשביל תורה ובשביל ישראל, כי הם עמך ונחלתך אשר בחרת בהם מפל האמות, ונתת להם תורתך הקדושה, וקרבתם לשמך הגדול:

ועל קיום העולם ועל קיום התורה בא לנו ממך יהוה אלהינו שני צוויים, כתבת בתורתך "פרו ורבו", וכתבת בתורתך "ולמדתם אתם את בניכם", והפונה בשתייהן אחת, כי לא לתהו בראת פי אם לשבת, ולכבודך בראת יצרת אף עשית, כדי שנהיה אנחנו וצאצאינו וצאצאי כל עמך בית ישראל יודעי שמך ולומדי תורתך:

ובכן אבוא אליך יהוה מלך מלכי המלכים, ואפיל תחנותי, ועיני לך תלויות עד שתחנני ותשמע תפילתי להזמין לי בנים ובנות, וגם הם יפרו וירבו הם ובניהם ובני בניהם עד סוף כל הדורות לתכלית שהם ואני כלנו יעסקו בתורתך הקדושה ללמד וללמד לשמר ולעשות ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך באהבה, והאר עינינו בתורתך ודבק לבנו במצותיך לאהבה וליראה את שמך:

אבינו אב הרחמן, תן לכלנו חיים ארפים וברוכים, מי כמוך אב הרחמים זוכר יצוריו לחיים ברחמים, זכרנו לחיים נצחיים כמו שהתפלל אברהם אבינו "לו [ישמעאל] יחיה לפניך", ופרשו רבותינו זכרונם לברכה, "ביראתך":

כי על פן, באתי לבקש ולחנן מלפניך שיהא זרעי וזרע זרעי עד עולם זרע פשו, ואל ימצא בי ובזרעי ובזרע זרעי עד עולם שום פסול ושמן, אף שלום ואמת וטוב וישר בעיני אלהים ובעיני אדם, ויהיו בעלי תורה, מארי מקרא, מארי משנה, מארי תלמוד, מארי רזא, מארי מצוה, מארי גומלי חסדים, מארי מדות תרומיות, ויעבדוך באהבה וביראה פנימית, לא יראה חצונית, ותן לכל גויה וגויה מהם די מחסורה בכבוד, ותן להם בריאות וכבוד וכח, ותן להם קומה ויפי וחן וחסד, ויהיה אהבה ואחווה ושלוש ביניהם, ותזמין להם זווגים הגונים

מִזְרַע תְּלִמִּידי חֲכָמִים מִזְרַע צַדִּיקִים, וְגַם זְוֹגָם יִהְיוּ כְּמוֹתֶם כְּכֹל אֲשֶׁר
הִתְפַּלְלֵתִי עֲלֵיהֶם, כִּי זְכוּרֹן אֶחָד עוֹלָה לְכָאן וּלְכָאן:

אֲתָה יְהוָה יוֹדֵעַ כָּל תַּעֲלוּמוֹת, וּלְפָנֶיךָ נִגְלוּ מִצְפוּנֵי לְבִי, כִּי כֹונָתִי
בְּכֹל אֱלֹהִים לְמַעַן שְׂמֹךְ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ וּלְמַעַן תּוֹרַתְךָ הַקְּדוֹשָׁה, עַל כֵּן
עֲנֵנִי יְהוָה עֲנֵנִי בְּעִבּוֹר הָאֲבוֹת הַקְּדוֹשִׁים אֲבֹרָהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב, וּבִגְלוֹתֶם
תּוֹשִׁיעַ בְּנִים לִהְיוֹת הַעֲנֻפִים דּוֹמִים לְשִׁרְשָׁם, וּבְעִבּוֹר דָּוִד עֲבַדְךָ רַגְלִי
רְבִיעִי בְּמִרְכָּבָה, הַמְשׁוֹרֵר בְּרוּחַ קִדְשְׁךָ:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֲשֶׁרֵי כָל יֵרָא יְהוָה הַהֲלֵךְ בְּדַרְכָּיו: יִגִּיעַ כְּפִיךָ כִּי
תֹאכַל אֲשֶׁרֵיךָ וְטוֹב לָךְ: אֲשֶׁתְּךָ כַּגֶּפֶן פְּרִיָּה בְּיִרְכָתִי בֵיתְךָ בְּנִיךָ כְּשֶׁתְּלִי
זֵיתִים סָבִיב לְשִׁלְחָנְךָ: הִנֵּה כִּי כֵן יִבְרַךְ גִּבּוֹר יֵרָא יְהוָה: יִבְרַכְךָ יְהוָה
מִצִּיּוֹן וּרְאֵה בְטוֹב יִרוּשָׁלַם כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ: וּרְאֵה בְנִים לְבְנֵיךָ שְׁלוֹם עַל
יִשְׂרָאֵל: אָנָּה יְהוָה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה יִקְרָם בָּנוּ הַפְּסוּק וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אוֹתָם
אָמַר יְהוָה רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרֵי אֲשֶׁר שָׁמַתִּי בְּפִיךָ לֹא יִמוּשׁוּ מִפִּיךָ
וּמִפִּי זֶרַע וּמִפִּי זֶרַע זֶרַע אָמַר יְהוָה מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: יִהְיוּ לְרִצּוֹן
אֲמָרֵי כִּי וְהִגִּיּוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרֵי יְגוֹאֲלֵי:

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתעג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּמִדְבַר כ"ח אֵיר עֵרֵב רֵאשׁ חֲדָשׁ סִינּוֹן הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

נִהוּג בְּכֹל תְּפּוּצוֹת יִשְׂרָאֵל לֹמַר בְּעֵרֵב רֵאשׁ חֲדָשׁ סִינּוֹן אֶת הַתְּפִלָּה שֶׁל
הַשְּׁל"ה לִילְדִים טוֹבִים, וּבִאֲמַת אֲנִי מְכָרַח לְהַגִּיד לָךְ שְׁלִזְכוּת לִילְדִים טוֹבִים
צְרִיכִים הֶרְבֵּה תְּפִלוֹת לְשִׁפְךָ לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי בְּלִי תְּפִלָּה זֶה לֹא יִלְךְ,
וְלִכֵּן אִם אֶת יְכוּלָה לְנִסֵּעַ אֲצַל צִיּוֹן הַשְּׁל"ה הַקְּדוֹשׁ וְלֹמַר אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת,
אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה,

תפלה לכל עת, ובפרט לערב ראש חודש סיון, להתפלל על עצמו ועל צאצאיו לילך בדרכי ישרים מספר של"ה הקדוש:

אתה הוא יהוה אלהינו עד שלא בראת העולם, ואתה הוא אלהינו משבראת העולם, ומעולם ועד עולם אתה אל, ובראת עולמך בגין להשתמודעא אלקותך באמצעות תורתך הקדושה כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה, "בראשית", בשביל תורה ובשביל ישראל, פי הם עמך ונחלתך אשר בחרת בהם מפל האמות, ונתת להם תורתך הקדושה, וקרבתם לשמך הגדול:

ועל קיום העולם ועל קיום התורה בא לנו ממך יהוה אלהינו שני צוויים, כתבת בתורתך "פרו ורבו", וכתבת בתורתך "ולמדתם אתם את בניכם", והפונה בשתיהן אחת, פי לא לתהו בראת פי אם לשבת, ולכבודך בראת יצרת אף עשית, כדי שנהיה אנחנו וצאצאינו וצאצאי כל עמך בית ישראל יודעי שמך ולומדי תורתך:

ובכן אבוא אליך יהוה מלך מלכי המלכים, ואפיל תחנותי, ועיני לך תלויות עד שתחנני ותשמע תפילתי להזמין לי בנים ובנות, וגם הם יפרו וירבו הם ובניהם ובני בניהם עד סוף כל הדורות לתכלית שהם ואני כלנו יעסקו בתורתך הקדושה ללמד וללמד לשמר ולעשות ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך באהבה, והאר עינינו בתורתך ודבק לבנו במצותיך לאהבה וליראה את שמך:

אבינו אב הרחמן, תן לכלנו חיים ארפים וברוכים, מי כמוך אב הרחמים זוכר יצוריו לחיים ברחמים, זכרנו לחיים נצחיים כמו שהתפלל אברהם אבינו "לו [ישמעאל] יחיה לפניך", ופרשו רבותינו זכרונם לברכה, "ביראתך":

פי על כן, באתי לבקש ולחנן מלפניך שיהא זרעי וזרע זרעי עד עולם זרע פשר, ואל ימצא בי ובזרעי ובזרע זרעי עד עולם שום פסול ושמן, אף שלום ואמת וטוב וישר בעיני אלהים ובעיני אדם, ויהיו בעלי תורה, מארי מקרא, מארי משנה, מארי תלמוד, מארי רזא, מארי

מִצְוָה, מֵאֲרֵי גּוֹמְלֵי חֲסֵדִים, מֵאֲרֵי מַדּוֹת תְּרוּמִיּוֹת, וַיַּעֲבֹדוּךָ בְּאַהֲבָה
 וּבִירְאָה פְּנִימִית, לֹא יִרְאֶה חֲצוֹנִית, וְתֵן לְכָל גּוֹיָה וּגְוִיָּה מֵהֶם דֵּי
 מַחֲסוּרָה בְּכַבּוּד, וְתֵן לָהֶם בְּרִיאוֹת וְכַבּוּד וְכֹחַ, וְתֵן לָהֶם קוֹמָה וַיְפִי וְחֵן
 וְחֶסֶד, וַיְהִיָּה אַהֲבָה וְאַחֻוּהַּ וְשָׁלוֹם בֵּינֵיהֶם, וְתִזְמִין לָהֶם זְוֹגִים הַגּוֹנִים
 מִזֶּרַע תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים מִזֶּרַע צַדִּיקִים, וְגַם זְוֹגִים יְהִיו כְּמוֹתֶם כְּכֹל אֲשֶׁר
 הִתְפַּלַּלְתִּי עֲלֵיהֶם, כִּי זָכְרוֹן אֶחָד עוֹלָה לְכָאן וּלְכָאן:

אַתָּה יְהוָה יוֹדֵעַ כָּל תַּעֲלוּמוֹת, וּלְפָנֶיךָ נִגְלוּ מִצְפוּנַי לְבִי, כִּי כּוֹנֵנִי
 בְּכָל אֵלֶּה לְמַעַן שְׂמֹךְ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ וּלְמַעַן תּוֹרַתְךָ הַקְּדוֹשָׁה, עַל כֵּן
 עֲנֵנִי יְהוָה עֲנֵנִי בְּעִבּוֹר הָאֲבוֹת הַקְּדוֹשִׁים אֲבֹרָהֶם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב, וּבִגְלָלִם
 תּוֹשִׁיעַ בָּנִים לְהִיּוֹת הָעֲנַפִּים דּוֹמִים לְשִׁרְשָׁם, וּבְעִבּוֹר דָּוִד עֲבַדְךָ רַגְלִי
 רְבִיעִי בְּמִרְכָּבָה, הַמְּשׁוֹרֵר בְּרוּחַ קְדֻשָּׁךְ:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֲשֶׁרֵי כָל יִרְאֵי יְהוָה הִהֲלִיךְ בְּדַרְכָּיו: יִגִּיעַ בְּפִיךָ כִּי
 תֵּאָכַל אֲשֶׁרִיךָ וְטוֹב לָךְ: אֲשֶׁתְּךָ כַּגֶּפֶן פְּרִיָּה בִּירְכָתִי בֵּיתְךָ בְּנִיךָ כִּשְׂתִּילֵי
 זֵיתִים סָבִיב לְשַׁלְּחֲנֶךָ: הִנֵּה כִּי כֵן יִבְרַךְ גֹּבֵר יִרְאֵי יְהוָה: יִבְרַכְךָ יְהוָה
 מִצִּיּוֹן וְרֵאָה בְּטוֹב יְרוּשָׁלַם כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ: וְרֵאָה בָנִים לְבְנֵיךָ שְׁלוֹם עַל
 יִשְׂרָאֵל: אֲנִי יְהוָה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה יְקִים בְּנֵי הַפְּסוּק וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אִתְּם
 אֲמַר יְהוָה רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרֵי אֲשֶׁר שָׁמְתִי בְּפִיךָ לֹא יִמוּשׁוּ מִפִּיךָ
 וּמִפִּי זֶרַעךָ וּמִפִּי זֶרַע זֶרַעךָ אֲמַר יְהוָה מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: יְהִיו לְרִצּוֹן
 אֲמַרֵי כִּי וְהִגִּיּוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי:

וְאִם אַתָּה כָּבֵד אֲצֶל צִיּוֹן הַשְּׁלֵמָה הַקְּדוֹשׁ, תִּבְקְשֵׁי רַחֲמִים רַבִּים גַּם עָלַי,
 וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתְךָ, וַיַּעֲשֶׂה אֶת
 בְּקִשְׁתְּךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתתעד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בַּמְדָּבָר כ"ט אִיֶּר הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרֵו יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הִנֵּה מֵאִמֵּר הָעוֹלָם יְדוּעַ "שְׂאֵלָה הוּא חֲצִי תְּשׁוּבָה", מִתּוֹךְ שְׂאֵלְתְּךָ אֶתְּהָ מְגַלֶּה אֶת כָּל הַבְּעִיּוֹת שֶׁלְּךָ, וְלִמָּה אֶתְּהָ סוֹבֵל כָּל כֶּךָ, חֲכָמִינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (קְדוּשִׁין מ"א). רְגֵזוֹן לֹא עָלְתָה בְּיָדוֹ אֶלָּא רְגֵזוֹנוֹתָא, הַכַּעֲסָן לֹא פוֹעֵל כְּלוּם וְלֹא נִשְׁאָר בְּיָדוֹ, רַק הַכַּעֲס וְהִרְצִיחָה שֵׁישׁ בּוֹ, שְׂבִדְרָךְ כָּלָל בָּא מִפְּגָם הַבְּרִית הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה, שְׂכָל מִי שֶׁחָטָא בַּחֲטָא הַמְּגַנֶּה הַזֶּה, הוּא תָּמִיד כַּעֲסָן וְנִמְצָא תָּמִיד בְּדָאָגוֹת וּבְדַפְאוֹן פְּנִימִי, וּמֵר לֹו הַחַיִּים, וּמוֹצִיא אֶת כָּל הָעֲצָבִים שֶׁלוֹ עַל כָּל מִי שֶׁבָּא לֹו וְכוּ', וּבַפֶּרֶט עַל אֲשֶׁתּוֹ וְיִלְדֵיו, אֲבָל לֹא תָּמִיד זֶה הוֹלֵךְ, הָאִשָּׁה אֵינָה שֶׁק חֲבִטוֹת, לֹא כָּל אִשָּׁה חֲלָשֶׁת אִפִּי וּמְקַבֶּלֶת בַּעַל אֱלִים פִּיזִית וּמְלוּלִית וְכוּ'.

וְלִכֵּן עָלֶיךָ לְדַעַת כִּי הַכָּל תְּלוּי בְּיָדְךָ, אִם לֹא תִקַּח אֶת עֲצָמְךָ בְּיָדֶיךָ וְתַעֲבֹד עַל מֵדַת הַכַּעֲס וְהִרְצִיחָה שֵׁישׁ בָּךְ, אֲזִי לֹא יוֹעִיל שׁוּם רּוֹפֵא שׁוּם פְּסִיכּוֹלוֹג שׁוּם תְּרוּפָה בַּעוֹלָם, כַּעֲס וְרִצִּיחָה זֶה הַמְּדָה הֵכִי מְגַנֶּה שְׂבָא רַק מִחֲמַת פְּגָם הַבְּרִית, כְּמוּבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנּוֹ ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן רמ"ט) אֶחָד שְׁחוּטָא בַּחֲטָא הַזֶּה עַל יְדֵי זֶה הוּא תָּמִיד בַּכַּעֲס וְרִצִּיחָה, וּמִכָּל שְׂכָן מִי שְׂבָא עַל עֲרִיּוֹת וְגוֹיּוֹת וְכוּ', הוּא טָמֵא אֶת נַפְשׁוֹ וְהוֹרִידָה לְשָׂאוֹל תַּחְתִּית וּמִתַּחְתִּיו וְכוּ'.

עַכְשָׁו אֲשָׂאֵל אוֹתְךָ עַל מִי אֶתְּהָ מִתְּלוֹנֵן? אֶתְּהָ בְּמוֹ יְדִיךָ רוֹדֵף אֶת עֲצָמְךָ וְכוּ', אֶתְּהָ בְּמוֹ יְדִיךָ אִבְדַּתְךָ אֶת עוֹלָמְךָ וְכוּ', אֵינן שׁוּם עֲצָה לְתַת לְךָ רַק שֶׁתִּשְׁבֹּר מֵעֲצָמְךָ אֶת מְדָה הַמְּגַנֶּה שֶׁל כַּעֲס שֶׁעוֹקֵר אֶת הָאָדָם מִשְׂרָשׁוֹ הַנְּצַחִי, וְכָל זְמַן שִׁיחָה לְךָ כַּעֲס אֶתְּהָ תִסְבֵּל, יֵשׁ פְּתָגָם "אִם לֹא רוֹצִים לְסַבֵּל מֵעַט אֲזִי סוֹבְלִים הַרְבֵּה", הַהִכְרַח לְקַנּוֹת לְעֲצָמוֹ מֵדַת הַסְּבִלְנוֹת וְאֵרִיכַת אִפִּים שְׁזָה תְּלוּי בְּאִמוּנָה, כִּי כֶךָ אָמַר רַבְּנּוֹ ז"ל (לְקוּשִׁי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן קנ"ה) עַל יְדֵי

אֲמוּנָה זֹכִים לְמַדַּת אַרְיֵכַת אַפִּים, שְׁזֵה הַמְדָּה שֶׁל סְבֻלָּנוֹת, וְיָכוֹל לַעֲבֹר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּשָׁלוֹם.

זְכוֹר וְגַם תִּזְכֹּר כִּי לְאַף אֶחָד לֹא הוֹלֵךְ הַחַיִּים בְּקִלּוֹת, אֲלָא הִהֲפֹרֵשׁ הוּא אֵיךְ לֹקְחִים אֶת הַחַיִּים וְכוּ', רַב בְּנֵי אָדָם סוֹבְלִים וְסוֹבְלִים וְסוֹבְלִים וְכוּ', בְּדַמָּה וְנוֹשְׁכִים אֶת הַשְּׁפֹתִים וְכוּ', וְעַל יְדֵי זֶה נִפְטָרִים מִכָּל הַצָּרוֹת.

רַבְנוּ ז"ל שֶׁהוּא גְּאֻלְתָּן וְיִשׁוּעַתָּן שֶׁל עַם יִשְׂרָאֵל נָתַן לָנוּ עֲצָה קְלָה עַד מְאֹד לְהִפְטֹר מִכָּל הַצָּרוֹת, הוּא לְהַרְגִיל עֲצָמוּ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּלִשׁוֹן שְׂרָגִיל בָּהּ, וְכָל מֵה שָׂרָק עוֹבֵר עָלָיו הֵן רַע הֵן טוֹב וְכוּ', הַכֹּל לְכָל הוּא מְסַפֵּר לַהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ, וְכִיּוֹן שֶׁמְרָגִיל עֲצָמוּ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲזִי הוּא אֵף פֶּעַם לֹא לְבַד, וְזוֹכָה לְשִׁלּוֹת הַנֶּפֶשׁ, וְזֶה מֵה שֶׁמְלִוָּה אֶת הָאָדָם כָּל יְמֵי חַיָּיו, כְּמוֹבָא (תְּנָא דְבֵי אֲלִיָּהוּ רַבָּה פָּרָק ט"ו) לְפִי שְׁכָל הַמְרַבָּה שִׁיחוֹת וּתְפִלוֹת הֵם אֲשֶׁר מְלוּים אוֹתוֹ עַד שְׁיַגִּיעַ לְבֵית עוֹלָמוֹ.

חֹסֵם וְחַמֵּל עַל עֲצָמָה, וְתַפְסִיק לְהִתְעַצְבֵּן וְלִהְיוֹת בְּכַעַס, כִּי בְּזָה אֲתָה גּוֹרֵם לְעֲצָמָה כָּל הַצָּרוֹת וְכוּ', אֲתָה לֹא רוֹאֶה וְלֹא מִבִּין מִי הֵבִיא אוֹתָךְ לְכָל הַצָּרוֹת שֶׁאֲתָה רַק עוֹבֵר, הַכַּעַס וְהַרְצִיחָה שְׁבוּעֵר בְּךָ עוֹקֶרֶת אוֹתָךְ לְגַמְרֵי מִהָעוֹלָם הַזֶּה וּמִהָעוֹלָם הַבָּא גַם יַחַד, וְלִכֵּן אֲתָה מְכָרְחָ לַעֲבֹד עַל עֲצָמָה לַעֲקֹר מִמֶּךָ אֶת מַדַּת הַכַּעַס וְהַרְצִיחָה שֶׁלֹּא מֵבִיא אוֹתָךְ אֶל שׁוֹם מְקוֹם וְכוּ', אֲלָא אֲתָה מְסַתְּבָךְ יוֹתֵר וְיוֹתֵר וְכוּ', וְנִכְנָס בְּצָרוֹת וְיִסוּרִים וְנוֹפֵל אֶל עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדָכְאוֹן פְּנִימִי.

אֲנִי מְאֹד מְקוּהָ שֶׁתִּחְזֹר עַל דְּבוּרִים אֵלֶּי, וְתִכְנִס אֶת זֶה בְּלִבְךָ, וְאֲזוּ וְשָׁב וּרְפָא לָךְ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתתעה.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר במדבר כ"ט איר התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

צריך שתדע שאין עוד דבר שיכולים להטעות בני אדם, כמו בחקמת הקבלה, מאחר שנכתב בלשונות קשים, וכן בדרך יחודים וזווגים שעל פי רב אין לבני אדם שום השגה בזה, ולכן בקלות יכולים להטעות בני אדם בזה, וידוע שרבנו ז"ל הקפיד על דבר זה מאד מאד, ואמר לאחד מאנשי שלומנו (לקוטי מוה"ר"ן חלק ב' סימן ק"כ) שהיה עוסק לכוון פגנות בתפלתו, והקפיד עליו רבנו ז"ל מאד ואמר לו, שלא יעסק עוד בזה, ולא יתפלל עם פגנות, רק יכון פרוש המלות כפשוטו, (אף על פי שזה האיש למד כתבי האריז"ל על פי פקודתו, אף על פי כן לא רצה שיתפלל עם פגנות כלל). ואמר לו רבנו ז"ל שמי שאינו ראוי לזה, כשמתפלל עם פגנות הוא כמו כשופך, כי כשופך נאמר (דברים י"ח) "לא תלמד לעשות", ודרשו חכמינו הקדושים (שבת ע"ה, ראש השנה כ"ד, סנהדרין ס"ח) 'לא תלמד לעשות, אבל אתה למד להבין ולהורות'. כך הוא בענין הפגנות להבדיל, שאין צריכין ללמד אותם, כי אם להבין ולהורות, אבל לא לעשות עמם שום דבר, דהיינו לכוונם בתפלה, מי שאינו ראוי לזה.

ואמר רבנו ז"ל כי עקר התפלה היא דבקות להשם יתברך, והיה טוב יותר להתפלל בלשון לעז שמדברים בו, כי כשמתפללים בלשון שמדברים בו, אזי הלב סמוך ודבוק מאד בדבורי התפלה, ויכול לדבק עצמו ביותר להשם יתברך. אך כבר תקנו לנו אנשי כנסת הגדולה סדר התפלה (מחמת שלא כל אדם יכול לסדר סדר התפלה לעצמו כמובא), על כן אנו חייבים להתפלל בלשון הקדש כמו שסדרו לנו. אבל העקר הוא רק לכוון פרוש המלות כפשוטו, שזהו עקר התפלה, שמתפללין לפני השם יתברך על כל דבר ודבר, ועל ידי זה מתקרבין ומתדבקין בו יתברך, עין שם, הרי שלך לפניך שרבנו ז"ל הקפיד מאד מאד על דברים אלו, וכן אמר (חיי מוה"ר"ן סימן תקכ"ו) לאיש אחד שעמד לפניו, שהיה עוסק ללמד בספרי קבלה, ובאמת לא היה ראוי ללמד

קְבֵלָה. וְהוֹכִיחַ אוֹתוֹ שֶׁלֹּא יִלְמַד קְבֵלָה, וְאָמַר לוֹ קְבֵלָה בְּגִימְטְרִיא נּוֹא"ף, וּפְעַם אַחַת הָיָה מְדַבֵּר עִם אִישׁ אַחֵד, וְהָיָה אוֹתוֹ הָאִישׁ קוֹבֵל לְפָנָיו שְׂאִין לוֹ לֵב הֵינּוּ שְׂאִין לוֹ הַתְּעוֹרוֹרוֹת הַלֵּב לַתְּפִלָּה וְעִבּוּדָה. הַשֵּׁיב לוֹ רַבְּנוּ ז"ל שֶׁזֶהוּ בְּשִׁבִיל שְׁלוֹמֵד קְבֵלָה, כִּי "נֹאֵף אִשָּׁה חָסֵר לֵב" (מְשָׁלִי ר'), וְקְבֵלָה בְּגִימְטְרִיא נּוֹא"ף; וְלָכֵן לֹא בַחֲנָם שֶׁהוּא הוֹלִיךְ אוֹתָךְ שׁוֹלֵל עַד שְׂאֵתָה מְרִגִישׁ אֶת עֲצָמָךְ רִיק לְגַמְרֵי וכו'.

וְלָכֵן לְדַעְתִּי תִזְרַק אֶת הַשֶּׁכֶל שֶׁלָּךְ לְגַמְרֵי, וְתִתְחִיל לְצִיַּת אֶת רַבְּנוּ ז"ל בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, כִּי רַק זֶה נִקְרָא הַתְּקַרְבוֹת אֶל הַצְּדִיק, כְּמוֹכָא בְּדַבְּרֵי ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן קכ"ג) הֶעֱקַר וְהִיסוּד שֶׁהַכֹּל תְּלוּי בּוֹ, לְקִשְׁר עֲצָמוֹ לְהַצְדִּיק שְׁבִדוֹר, וְלִקְבֵל דְּבָרָיו עַל כָּל אֲשֶׁר יֹאמַר כִּי הוּא זֶה, דְּבַר קָטָן וְדַבַּר גָּדוֹל. וְלִבְלִי לְנִטּוֹת, חֵס וְשְׁלוֹם, מְדַבְּרֵי יְמִין וְשְׂמָאל, כְּמוֹ שְׂאֵמְרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סִפְרֵי פָרֶשֶׁת שׁוֹפְטִים) 'אֶפְלוּ אוֹמַר לָךְ עַל יְמִין שְׂמָאל וְעַל שְׂמָאל יְמִין תְּצִיַת אוֹתוֹ', וְלֵהֲשַׁלִּיךְ מֵאֵתוֹ כָּל הַחֲכָמוֹת, וְלִסְלַק דַּעְתוֹ כְּאֵלוֹ אֵין לוֹ שׁוֹם שֶׁכֵּל, בְּלַעֲדֵי אֲשֶׁר יִקְבַּל מֵהַצְּדִיק וְהָרַב שְׁבִדוֹר. וְכֵל זְמַן שְׁנִשְׂאָר אֲצִלוֹ שׁוֹם שֶׁכֵּל עֲצָמוֹ, אֵינוֹ בְּשִׁלְמוֹת, וְאֵינוֹ מְקַשֵּׁר לְהַצְּדִיק; כִּי הֶעֱקַר לְבַטֵּל אֶת שְׁכֹל הַמְדַמָּה וְהַבְּדוּי לְגַמְרֵי, וְלְצִיַּת אֶת הַצְּדִיק עַל כָּל אֲשֶׁר אוֹמַר וְרַק זֶה נִקְרָא הַתְּקַרְבוֹת, וְצָרִיךְ שֶׁתִּדַע שְׂאֲצֵל רַבְּנוּ ז"ל הָיָה הֶעֱקַר תְּמִימוֹת וּפְשִׁיטוֹת, שְׁבִזָּה כְּבֹר כְּלוּל כָּל הַכּוֹנוֹת וְהִיחּוּדִים, כִּי בִזָּה שֶׁהָאָדָם מְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבַּר אֱלֹיו יִתְבָּרַךְ, עַל יְדֵי זֶה מִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ אוֹר הָאֲצִילוֹת, שֶׁשֵּׁם מְאִיר אוֹר גָּדוֹל וְנוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד בְּדַבְּקוֹת הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, עַד שֶׁמִּתְלַבֵּשׁ הָאוֹר עַל יְדֵי תְּפִלָּה בְּתוֹךְ הַעוֹלָמוֹת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָה, עַד שֶׁזוֹכֵה לְמַחִין מְאִירִים בְּדַבְּקוֹת הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, וְכִכֵּר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחּוֹת הֲר"ן סִימָן קנ"ד) שֶׁעֵקֶר מֵהַ שְׁהִיַע לְמַדְרַגְתּוֹ הוּא רַק עַל יְדֵי עֲנִין פְּרָאֶסְטִיק (פְּשִׁיטוֹת) שֶׁהִיָה מְדַבֵּר הַרְבֵּה. וּמִשִׁיחַ הַרְבֵּה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, וְאָמַר תְּהִלִּים הַרְבֵּה בַּפְּשִׁיטוֹת. וְעַל יְדֵי זֶה דִּיקָא הִגִּיעַ לְמָה שֶׁהִגִּיעַ, וְאָמַר אִם הֵייתִי יוֹדַע שֶׁהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ יַעֲשֶׂה מִמְּנֵי מָה שְׂאֵנִי עֵתָה, דֵּהֵינּוּ חֲדוּשׁ כְּזֶה, הֵייתִי עוֹשֶׂה בְּיוֹם אַחַד מֵהַ שְׁעֵשִׂיתִי בְּשָׁנָה כְּלָה (כְּלוֹמַר שֶׁהָיָה מְזוֹרָד כֹּל כֶּךָ בְּעִבּוּדוֹתָ עַד שֶׁמָה שֶׁהָיָה עוֹשֶׂה וְעוֹבֵד הֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ בְּשָׁנָה כְּלָה הָיָה עוֹשֶׂה בְּיוֹם אַחַד), וְהָיָה מִתְגַּעְגַּע מְאֹד אַחַר מַעֲלַת הַעֲבֹדָה שֶׁל פְּרָאֶסְטִיק (פְּשִׁיטוֹת) בְּאֲמַת, וְאָמַר אִי אִי פְּרָאֶסְטִיק. גַּם אָמַר שְׁדַבֵּר עִם כְּמָה צְדִיקִים

גְּדוּלִים וְאָמְרוּ גַם כֵּן שְׁלֵא הִגִּיעוּ לְמִדְרַגְתָּם כִּי אִם עַל יְדֵי עֲנִיַן פְּרָאֶסְטִיק, שְׁעָסְקוּ בְּעִבּוּדְתָם עִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּפִשְׁיטוֹת גְּמוּר בְּהִתְבּוּדוֹת וְשִׁיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנּוֹ וְכוּ'. וְעַל יְדֵי זֶה דִּיקָא הִגִּיעוּ לְמָה שֶׁהִגִּיעוּ.

וְכֵן הוּא בְּלִמּוּד תּוֹרָה הַקְדוּשָׁה צְרִיכִים לְלַמֵּד עַל פִּי סֵדֵר דְּרָךְ הַלְמוּד שֶׁל רַבְנּוֹ ז"ל בְּלֵי שׁוּם חֻכְמוֹת וְהַשְׁכָּלוֹת כָּלֵל, מִקְרָא מִשְׁנָה גְמָרָא מְדַרְשׁ זֶהר וְתַקוּנִים רַמְב"ם טוֹר וְשִׁלְחַן עֲרוּךְ וְכוּ' וְכוּ', וְכֵךְ בְּמִשְׁךְ הַזְמַן הוּא מְמַלָּא אֶת עֲצָמוֹ עִם הַמוֹן יְדִיעוֹת בְּתוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וּמְרַגֵּשׁ כָּל מֵינֵי חַיּוֹת בְּחַיּוֹ.

וְלָכֵן רְאוּי לְבָרַח מִכָּל אֱלוֹ הַבְּעָלִי דְמִיוֹנוֹת שְׁקוּרָאִים אֶת עֲצָמָם בְּעָלֵי מְקַבְּלִים, וּמְבַלְבְּלִים אֶת הַמַּח לְאַבְרָכִים צְעִירִים שְׁחוֹשְׁבִים שֶׁהֵם פּוֹרְחִים בְּעוֹלָמוֹת, וּמִסְכְּנִים הֵם לֹא נִמְצְאִים לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה וּמְכַל שְׁכֵן לֹא בְּעוֹלָם הַבָּא, וּבְכָלֵל כָּל לְמוּד חֻכְמַת הַקְּבָלָה צְרִיךְ לְהִיֹּת בְּצַנִּיעוֹת וּבִסְתֵר, וְלֹא כָּל הַרוּצָה לְטַל אֶת הַשֵּׁם נוֹטֵל, וְיִכְבֵּר אָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה א' סִימָן ה') עַל הַפְּסוּק (תְּהִלִּים ל"א) "תִּאֲלַמְנָה שְׁפֹתַי שִׁקְר הַדְּבָרוֹת עַל צְדִיק עֲתַק בְּגִאֹוָה וּבוֹז", "הַדְּבָרוֹת עַל צְדִיק" חֵי הַעוֹלָמִים, "עֲתַק" שֶׁהֲעֵתִיק בְּבְרִיּוֹתָיו, "בְּגִאֹוָה" אֶתְמַהָּה בְּשִׁבִיל לְהִתְגָּאוֹת וְלוֹמַר אֲנִי דוֹרֵשׁ בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, "וּבוֹז" אֶתְמַהָּה מְבֹזָה עַל כְּבוֹדִי, דָּאֵמַר רַבִּי יוֹסִי בַר חֲנִינָא כָּל הַמִּתְכַּבֵּד בְּקִלּוֹן חֲבֵרוֹ אֵין לוֹ חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא, בְּכַבּוּדוֹ שֶׁל מְקוֹם עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה; הֲרֵי שֶׁלֶךְ לְפָנָיִךְ שֶׁאֶפְלוֹ אֱלוֹ שְׁלוֹמֵדִים סִתְרֵי תּוֹרָה, צְרִיכִים לְלַמֵּד אֶת זֶה בְּצַנִּיעוֹת וּבְרֵתָת וּבְזִיעַ וּבִירָאָה גְּדוּלָה, וְלֹא כְּמוֹ שְׁקוּרָה הַיּוֹם שְׁכָל אַבְרָךְ פְּרִיחַ שְׁעֵדִין לֹא תִקֵּן אֶת חֲטָאת נְעוּרָיו קוֹרָא אֶת עֲצָמוֹ מְקַבֵּל, וּמוֹלִיךְ שׁוֹלֵל אַבְרָכִים תְּמִימִים, וּבֵין כֵּךְ מְבַלִּים אֶת הַזְמַן בְּלֵי לְמוּד תּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וְאִינָם מְקַפִּידִים לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן כָּלֵל, כִּי הֲרֵי צְרִיכִים לְכוּן וְכוּ', וְהֵם נִקְרָאִים מְכּוּנִים וְכוּ', וְאִינָם אֵלֵא בְּעָלֵי דְמִיוֹנוֹת גְּדוּלִים מְאֹד, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁפּוֹתַח אֶת עֵינָיו וְרוֹאֵה מָה לְפָנָיו, וּבּוֹרַח מִכָּל אֱלוֹ הַבְּעָלִי דְמִיוֹנוֹת שְׁקוּרָאִים אֶת עֲצָמָם בְּעָלֵי מְקַבְּלִים, וּמִטְעִים אֶת הַבְּרִיּוֹת וּמוֹלִיכִים אוֹתָם שׁוֹלֵל, עַד שֶׁאֲנָשִׁים חוֹשְׁבִים שֶׁהֵם בְּאֵמֶת בְּעָלֵי מְדַרְגּוֹת בְּעָלֵי הַשְּׂגָה בְּעָלֵי רוּחַ הַקֹּדֶשׁ וְכוּ' וְכוּ',

בְּשִׁעָה שֶׁהֵם שׁוֹרִים בְּדַמְיוֹנוֹת גְּדוּלִים מְאֹד מְאֹד, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁאֵין לוֹ שִׁיכוֹת לָהֶם, וּמְצִיַת אֶת רַבְּנוֹ ז"ל בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת גָּמוּר.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתתעור.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בַּמְדַּבֵּר כ"ט אִיר הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אֲתָה צְרִיךְ לְדַעַת שְׁכָל אֵלוֹ שֶׁהִתְקַרְבוּ אֵלַי בַּחוּץ לְאַרְץ, הֲיָה לָהֶם מְנִיעוֹת גְּדוּלוֹת מְאֹד, וְעָבְרוּ נְסִיווֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים וְכוּ', וְרַבִּים נִפְלוּ וְהִתְרַחֲקוּ וְכוּ', וְאֵלוֹ שֶׁנִּשְׁאַרוּ הֵם בְּאַמַּת חֲדוּשִׁים גְּדוּלִים, אֶפְלוּ בַּחוּר פְּשוּט, כִּי מֵאַחַר שֶׁשָּׁמַע כָּל כֶּף הַרְבֵּה לְשׁוֹן הָרַע מִבְּעֲלֵי מְרִיבָה וּמַחְלָקַת וְכוּ' וְכוּ', וְאָף עַל פִּי כֵן נִשְׁאַרוּ חֲזָקִים בְּאַמוּנַת חֲכָמִים, וְזָכוּ מֵהַ שְׂרָבִים וּשְׁלָמִים לֹא זָכוּ, כִּי יֵשׁ שֶׁסִּיְמוּ חֲמָשִׁים אוֹ שֵׁשִׁים פְּעָמִים שֶׁשָּׂה סְדְרֵי מִשְׁנָה (אֵיפֹה רוֹאִים דָּבָר כֵּזֶה?) וְיֵשׁ הַרְבֵּה שֶׁמְסִיְמִים בְּכָל חֲדָשׁ אֶת הַלְקוּטֵי מוֹהֲרָ"ן, וְיֵשׁ שֶׁזָּכוּ לְסִים כְּבָר פְּעָמִים וְשָׁלַשׁ אֶת כָּל הַשָּׁס, (אֵיפֹה רוֹאִים דָּבָר כֵּזֶה?) וְהַכֹּל בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת וְהַשְׁכָּלוֹת כְּלָל, וְעוֹד זָכוּ לְהַרְבֵּה דְבָרִים, וּבַפְּרָט לְהַפִּיץ אֶת אֹר רַבְּנוֹ ז"ל בְּעוֹלָם בְּמַסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה, וְאָף שֶׁעָבַר עֲלֵיהֶם עֲלִבוֹנוֹת בְּזִיווֹנוֹת חֲרוּפִים וְגִדּוּפִים וְכוּ' וְכוּ', וְאָף עַל פִּי כֵן נִשְׁאַרוּ אֶצְלִי בְּמַסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה, עֲכָשׁוּ אֲשָׁאֵל אוֹתָךְ הָאֵם לֹא מִגִּיעַ לָהֶם קְרוּב לְקַרְבָּם בְּאַהֲבָה גְדוּלָה מְאֹד?

מֵה אִמַר לָךְ בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים לְהַשְׁלִיךְ מֵעֲצָמוֹ אֶת הַחֲכָמוֹת הַמְדַמִּית, כְּמוֹ שֶׁאִמַר רַבְּנוֹ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲרָ"ן חֵלֶק ב' סִימָן י"ב) כְּשֶׁאֲדָם הוֹלֵךְ אַחַר שְׁכָלוֹ וְחֲכָמָתוֹ, יוֹכֵל לִפְלֵ בְטָעוֹתַיִם וּמְכַשׁוֹלוֹת רַבִּים, וְלִכּוֹא לְיַדִּי רַעוֹת גְּדוּלוֹת, חֵס וְשְׁלוֹם. וְיֵשׁ שֶׁקְלָקְלוֹ הַרְבֵּה, כְּגוֹן הַרְשָׁעִים הַגְּדוּלִים מְאֹד הַמְפָרְסְמִים, שֶׁהִטְעוּ אֶת הָעוֹלָם, וְהַכֹּל הֲיָה עַל יְדֵי חֲכָמָתָם וּשְׁכָלָם. וְעַקֵּר

היהדות הוא רק לילך בתמימות ובפשיטות, בלי שום חכמות, ולהסתכל בכל דבר שעושה, שיהיה שם השם יתברך, ולבלי להשגיח כלל על כבוד עצמו. רק אם יש בזה כבוד השם יתברך יעשה, ואם לאו לאו, ואזי בודאי לא יפשל לעולם; וזה הלמוד העמק של רבנו ז"ל, וצריכים לבקש הרבה רחמים להשאיר תמיד עם אותו התמימות והפשיטות שהתחיל בימי בחרותו, וימשיך בזה כל ימי חייו, ולא יסתכל על שום מונע ומעכב כלל, אז אשרי לו בזה ואשרי לו בבא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתעז.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר במדבר כ"ט איר התשע"ג

שלום רב אל ... תחי'

לנכון קבלתי את מכתבך.

הדבר הראשון את צריכה לדעת שמי שבקי בחכמת קו היד, אין דבר כזה שמסמן מי כן יהודי ומי לא יהודי, זה סתם הזוי ודמיון אחד גדול, ולכן את לא צריכה לקחת ללב מה שאיזה טפש אמר לך.

הדבר השני מי שבקי בחכמת קו היד יודע שהכל רשום על קני היד מה שאדם עשה וכו', וכמה ילדים יהיה לו וכו', ומה החיים שלו וכו'.

עם כל זאת בכל הספרים הבנויים על חכמת קו היד והפרצוף שבנויים על הזהר פרשת יתרו, יש יסוד גדול מאד שאצל יהודי לא שיה כל מה שרואים על קו היד, כי תכף ומיד כשיהודי חוזר בתשובה ובוכה להקדוש ברוך הוא, ומתחנן אליו יתברך שיחוס וימחל לו, הכל משתנה על המקום וכו', כמובא בזהר (חיי שרה קכ"ט). זכאין אינון מאריהון דתשובה, דהא בשעתא חדא, ביומא חדא, ברגעא חדא, קרבינ לגבי קודשא בריך הוא, מה דלא הוה הכי אפלו לצדיקים גמורים, דאתקריבו גבי קודשא בריך הוא בכמה שנין; [אשרי אלו שחוזרים בתשובה שבשעה אחת וכיום אחד וברגע

אחת הם מתקרבים להקדוש ברוך הוא, בצורה כזו מה שצדיקים גמורים התקרבו להקדוש ברוך הוא, בכמה שנים, כל כך חשוב בעל תשובה אצל הקדוש ברוך הוא, ולכן אין לך מה להתבלבל מאף בן אדם, ומכל שכן לא לפל בדתך מאף אחד בעולם, כי גדול אדונינו ורב להושיע, והקדוש ברוך הוא הוא מלא כל הארץ כבודו, וכל אחד יכול לשנות את המזל שלו על ידי תפלה שמתפלל להקדוש ברוך הוא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתתעה.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר במדבר כ"ט איר התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

שני הפרושים האלו מצינים ויכולים ללמד בהם, ויש יש עוד פרושים על הזהר, וכדאי ללמד בהכל, וכל אחד נמשך אחר פרוש שקרוב אל לבו.

אשרי מי שזוכה ללמד בכל יום זהר ותקונים, ורבנו ז"ל אמר (שיחות הר"ן סימן ק"ח) ידוע שלמוד הזהר מסגל מאד מאד. ודע שעל ידי למוד הזהר נעשה חשק לכל מיני למודים של התורה הקדושה, והלשון הקדוש של הזהר מעורר מאד לעבודת השם יתברך. דהינו השבח שמשבח ומפאר את העובד השם, דהינו הלשון הרגיל בזהר לומר זפאה וכו', על כל מצוה ועבודה וכו'. ולהפך הצעקה שצועק וי וכו', וי לה וי לנשמתה על הסר מעבודת השם. אלו הלשונות מעוררים מאד את האדם לעבודתו יתברך, וכן אמר רבנו ז"ל (שם סימן ק"ט) רבי שמעון בן יוחאי קדש כל כך את לשון התרגום עד שאפלו שאר דברים הנכתבים בלשון תרגום יש להם כח לעורר להשם יתברך. והאריז"ל נתן תקון לבעל תשובה לומר בכל יום חמש דפים זהר וחמש דפים תקונים, ולכן אשרי מי שמתמיד בלמוד זהר הקדוש ותקונים, והיום אכשר דרא שהדפיסו הן הזהר והן התקונים עם אותיות גדולות מאירות עינים, ועם

נקודות, אשריהם ואשרי חלקם של אלו המזכי את הרבים, שזכות הרבים תלוי בהם, ואשרי מי שלוקח לעצמו יזמה ללמד בכל יום חמש דפים זהר וחמש דפים תקונים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתתעט.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר במדבר כ"ט איר התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל רצה מאד מאד שנלמד את ספרו הקדוש "לקוטי מוהר"ן", עד שיהיה שגור על פיו, וכבר נשמע מפיו הקדוש שאמר (חיי מוהר"ן סימן שמ"ו) שהספר הקדוש שלו לקוטי מוהר"ן שיצא בעולם הוא אתחלתא דגאולה, ואמר מאחר שיצא בעולם אני חפץ מאד שילמדו אותו, כי צריכים ללמד אותו הרבה עד שיהיה שגור בעל פה, כי הוא מלא מוסר והתעוררות גדול מאד להשם יתברך אשר אין ערוף אליו, אחר כך אמר בפרוש שהלמוד בחבוריו הקדושים הוא אתחלתא דגאולה, ואמר שטוב לקבץ לעצמו שני שעורים ללמד ספריו הקדושים שעור אחד פשוט ללמד במהירות הרבה מאד כדי שיהיה שגור בעל פה, ושעור אחד ללמד בעיון גדול, כי יש עמקות גדול ונפלא בספריו, ולכן אשרי מי שלומד את ה"לקוטי מוהר"ן", כדי שיהיה שגור על פיו, ומלבד זאת לומד שעור אחד בעיון גדול מאד, ויחדש בה חדושים כפי מחו והשגתו, ואמר רבנו ז"ל (חיי מוהר"ן סימן שמ"ט) שיכולין להיות נעשה בעל תשובה גמור על ידי למוד הספר שלו וכו', ואמר שיהיו בני אדם שילמדו ויתפללו על ידי הספר הזה וכו', ואמר שמי שישב ועסק בספריו רק בלי קנטור ונצחון, ויסתכל בו באמת אז בודאי יהיו נבקעין אצלו כל גידי קשיות לכבו. ואמר בזו הלשון: "סע וועט אים אלע אדערן טרענען" שיפתח קשיות גידיו].

וְלִכְּנֵן כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל מִתְמַיֵּד בְּסִפְרוֹ הַקְּדוֹשׁ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל "לְקוּטֵי מוֹהַר"ן", זֶה פּוֹתַח אֶת קִשְׁיוֹת גִּידֵיו וּיִפְתַּח אֶת פִּי לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וַיִּכְנִיֵּס בּוֹ חֶשֶׁק לְלַמֵּד אַחֵר כִּף אֶת כָּל הַלְמוּדִים מִקְרָא מְשֻׁנָּה גְּמָרָא מְדַרְשׁ הֶלְכוֹת וְאַגְדוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְדַבֵּר זֶה רוֹאִים בְּחוּשׁ שָׂרָק מִי שֶׁלּוֹמֵד הַרְבֵּה "לְקוּטֵי מוֹהַר"ן" הוּא מִתְבוֹדֵד הַרְבֵּה עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְכָל הַמַּח מִחֻשְׁבָּה שֶׁלוֹ הוּא רַק עַל הַתְּכֵלִית הַנִּצְחָחִי, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן נ"ד) שְׁצַרִּיכִים לְשַׁמֵּר עַל הַזְכָּרוֹן לְזַכֵּר בְּעֵלְמָא דְאַתִּי, וְכֵן נִכְנָס בְּאֵדָם תְּשׁוּקָה עֲצוּמָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא מְשֻׁנָּה גְּמָרָא מְדַרְשׁ, רַמְבַּ"ם טוֹר וְשִׁלְחַן עֲרוּוֹה, וְכָל סִפְרֵי הַפּוֹסְקִים.

וְזֶה הַחֲדוּשׁ שֶׁחֲדַשׁ מוֹהֲרַנ"ת ז"ל, וְצַרִּיף שֶׁתִּדְעַע שְׁכָל דְּבּוֹר וְשִׁיחָה שְׁמוֹהֲרַנ"ת ז"ל מְגַלֶּה לָנוּ, יֵשׁ בְּזֶה עֲמֻקּוֹת נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד, כִּי רַק הוּא הִבִּין אֶת רַבְּנוּ ז"ל כְּפִשׁוּטוֹ, וְלִכְּנֵן מִי שֶׁמִּתְמַיֵּד בְּלְמוּד "לְקוּטֵי מוֹהַר"ן", עַד שֶׁהוּא שָׁגוֹר עַל פִּיּוֹ, הַתּוֹלְעִים בְּקִבְרָא לֹא יִגְשׁוּ אֵלָיו, כִּי הִכִּין אֶת עֲצָמוֹ טוֹב טוֹב בְּזֶה הָעוֹלָם עִם תּוֹרָה וְתַפְלָה וּמִצְוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁיִּתְמַיֵּד בְּכָל יוֹם בְּ"לְקוּטֵי מוֹהַר"ן" הַקְּדוֹשׁ וְהַטְּהוֹר.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תַּפְנֶנָּה תִּשְׁפִּיל וְתַצְלִיחַ. הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בַּתְּפָּ.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר בְּמִדְבָּר כ"ט אִיר הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבָךָ.

רַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ מְאֹד מְאֹד עַל הַמַּח מִחֻשְׁבָּה, וְלִכְּנֵן הִזְהִירָנוּ (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן ח') כְּשֶׁלּוֹמְדִים מִיֵּלֵי דְפּוֹרְעֵנוֹתָא כְּגוֹן כְּשֶׁלּוֹמְדִים הֶלְכוֹת אַבְלוֹת, אֵין לְעִין שֵׁם הַרְבֵּה, כִּי אֵין צַרִּיכִים לְהַעֲמִיק אֶת הַמַּחֻשְׁבָּה בְּמִקּוּמוֹת כְּאֵלוֹ,

וְזֶה דְבַר פְּשוּט מְאֹד, וְאֵין מֵה לְהוֹסִיף עַל זֶה, כִּי הַמְחֻשְׁבָּה יֵשׁ לָהּ כַּח גְּדוּל מְאֹד, עִם כָּל זֹאת כְּשֶׁאֲדָם לֹמֵד כְּדֵי לְקַבֵּל סְמִיכָה עַל ד' חֻלְקֵי שְׁלַחַן עָרוּף, אֵין בְּזֶה כְּלוּם, אֲדַרְבָּה מוֹרֵי צְדָק צְרִיכִים לְהִיּוֹת בְּקִיָּאִים בְּהִלְכוּת, כְּדֵי לְפַסֵּק מֵה לַעֲשׂוֹת.

זֶה שְׂאוּמְרִים מִי שֵׁישׁ לוֹ הוֹרִים שְׁלֵא יִלְמַד הִלְכוּת אֲבָלוּת, אֵין לָזֶה שׁוּם מְקוֹר, אֲדַרְבָּה צְרִיכִים לְלַמַּד אֶת כָּל חֻלְקֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

אֲשֶׁרִי אָדָם שְׂזוּכָה לְלַמַּד כְּפִי סֵדֵר דְרָף הַלְמוּד שֶׁל רַבְנּוּ ז"ל, שְׂאֵז יִזְכֶּה לְטִיֵּל בְּכָל מְקוֹמוֹת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, תַּנְ"ף מְשֻׁנִּיּוֹת בְּבִלִי יְרוּשָׁלַיִם תּוֹסֶפֶתָא, וְכָל הַמְדַרְשִׁים כְּלָם, רַמְבַּ"ם טוֹר וְשְׁלַחַן עָרוּף וְכוּ' וְכוּ'.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שְׁיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתתפא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר בְּמִדְבַר כ"ט אֵיךְ הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

יְדוּעַ שְׁחִזַן שְׁלִיחַ צְבוּר צְרִיף לְהִיּוֹת מְרַצָּה לְכָל הַצְּבוּר, כִּי אִם לֹא, לֹא כְּדֵאֵי לְהִיּוֹת חִזֵּן וְשְׁלִיחַ צְבוּר, וְלִכֵּן אִם מְעִירִים לָךְ שְׂאֵתָה מִתְפַּלֵּל יוֹתֵר לְאֵט, מֵה אֵתָה צְרִיף אֵת זֶה?

יְדוּעַ בְּכָל הַסְּפָרִים מִמְעַלַת הַזּוּכָה לְהַתְפַּלֵּל לְאֵט כְּמוֹנָה מְעוֹת, וְהַעֲקָר לְקַשֵּׁר אֶת הַמְחֻשְׁבָּה אֶל הַדְּבוּר, שְׁזֶה שְׁלֵמוֹת כְּוִנוֹת הַתְּפִלָּה, כִּי אִם אָדָם מְקַשֵּׁר אֶת מַח מְחֻשְׁבָּתוֹ אֶל מֵה שֶׁהוּא אוֹמֵר, עַל יְדֵי זֶה הוּא יִכּוֹל לְהַתְפַּלֵּל מֵהָר, כִּי זֶה שְׁלֵמוֹת הַתְּפִלָּה שְׁיִכּוֹן פְּרוּשׁ הַמְּלוֹת, וְאֵז יִכּוֹל לְהַתְפַּלֵּל גַּם מֵהָר.

הבעל התניא זי"ע אמר למה שלא לומר כל ברכה לכל הפחות דקה אחת, ונמצא שהשמונה עשרה ברכות צריך לקחת שמונה עשרה דקות, וכן ידוע איך שהקפיד מאד מאד על אלו שמתפללים מהר, וכתב לתלמידו שישלח שליחים לבדק מי מתפלל מהר ויעבירו מלהיות חזן ושליח צבור.

על כל פנים איך שהוא אם אתה לא מרצה אל הצבור, מה לך להכנס אל הצרה הזאת, אתה תתפלל לאט מלה במלה, והחזן והשליח צבור שלהם שיתפלל בדרך שכתוב (אסתר ח' י"ד) "הרצים רכבי הרקש האחשתרנים יצאו מבהלים ודחופים" וכו' וכו'.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתתפב.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר במדבר כ"ט איר התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

דע לך להפיץ את אור רבנו ז"ל אין למעלה מזה, כי בפרוש הניח לנו מוהרנ"ת ז"ל צוואה ארבע ימים לפני הסתלקותו ואמר אז לאנשי שלומנו "העבדה שלכם יהיה יפוצו מעינותיך חוצה", וכן גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן י"ד) שעל ידי שמקרבים בני אדם לעבודת השם יתברך מעלים את כבוד השם יתברך לשרשו, ואמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא פ"ח.) על פסוק (ירמיה ט"ו) "אם תוציא יקר מזולל" אלו שמקרבים בני אדם לעבודת השם יתברך, כי זה נקרא מוציא יקר מזולל, הינו מזילותה דגלותא, עם כל זאת הכל צריך להיות בצמצום ובחשבון גדול מאד, לא על חשבון התפלה בצבור, ולא על חשבון האשה שהיא צריכה גם כן תשומת לב מבעלה, ולכן כל מי שמפיץ את ספרי רבנו ז"ל אין למעלה מזכותו, כי הוא

מִזְכָּה אֶת הַרְבִּיּים, אֲשֶׁר הַזְּכוֹת הַזֶּה עוֹלָה עַל כָּל הַזְּכוֹת, כְּמוֹבֵא בַזֶּהר (תְּרוּמָה קכ"ח): תָּא חֲזִי כָּל מֵאֵן דְּאֶחִיד בִּידָא דְחִיִּיבָא, וְאֶשְׁתַּדֵּל בֵּיה לְמַשְׁבַּק אֶרְחָא בִישָׂא, אִיהוּ אֶסְתַּלַּק בְּתַלְתְּ סְלוֹקִין מַה דְּלֹא אֶסְתַּלַּק הֲכִי בַר נֶשׁ אַחְרָא, גְּרִימִס לְאַכְפִּיִּיא סְטָרָא אַחְרָא, וְגְרִימִס דְּאֶסְתַּלַּק קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא בִּיקְרִיָה, וְגְרִימִס לְקִיִּימָא כָּל עֲלָמָא בְּקִיּוּמִיהָ לְעֵלָא וְתַתָּא, וְעַל הָאִי בַר נֶשׁ כְּתִיב (מְלָאכִי ב') "בְּרִיתִי הִיְתָה אִתּוּ הַחַיִּים וְהַשְּׁלוֹם" וְזָכִי לְמַחְמִי בְּנִין לְבָנוּי, וְזָכִי בְּהָאִי עֲלָמָא וְזָכִי לְעֲלָמָא דְאַתִּי, כָּל מְאָרֵי דִינִין לֹא יְכַלִּין לְמִידֵן לִיה בְּהָאִי עֲלָמָא וּבְעֲלָמָא דְאַתִּי, עָאֵל בְּתַרְסֵר תַּרְעֵי וְלִית מֵאֵן דִּימְחִי בִּידֵיהּ. וְעַל דָּא כְּתִיב (תְּהִלִּים קי"ב) "גְּבוּר בְּאֶרֶץ יְהוָה זֶרְעוּ דוֹר יִשְׂרָאֵל יִבְרָךְ הוּן וְעֶשֶׂר בְּבֵיתוֹ וְצַדִּיקְתּוֹ עֲמֻדַת לְעַד זֶרַח בַּחֲשֶׁךְ אֹר לִישְׂרָאֵל" וְגו', [בּוֹא וּרְאֵה כָּל מִי שְׂאוּחֻז בִּידֵיו שֶׁל הַחַיִּיבִים, וּמִשְׁתַּדֵּל שִׁיעֲזֹבוּ אֶת דְּרִכֵּיהֶם הַרְעוּת וְכוּ', עוֹלָה בְּמַעֲלַת הַקְּדוּשָׁה בְּמָקוֹם שְׂאֵף אֶחָד לֹא יְכוּל לְעֵלוֹת שָׁמָּה וְכוּ', וְהוּא גּוֹרֵם לְהַכְנִיעַ אֶת הַסְטָרָא אַחְרָא, וְהוּא גּוֹרֵם שִׁיתְיַקֵּר שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְגוֹרֵם שֶׁבְּזִכְרוֹתוֹ כָּל הָעוֹלָמוֹת יֵשׁ לָהֶם קִיּוֹם, וְזוֹכָה לְרֵאוֹת בְּנִים לְבָנוּי, וְזוֹכָה לְכָל טוֹב אֲמִתִּי וְנֹצֵחִי בְּזֶה הָעוֹלָם וּבְעוֹלָם הַבָּא, וְכָל הַבְּעֲלֵי דֵינִים לֹא יְכוּלִים לְדוֹן אוֹתוֹ לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא בְּעוֹלָם הַבָּא, וְנִכְנָס בְּשֵׁלֶשׁ עֶשְׂרֵה שְׁעָרִים שֶׁל רַחֲמִים לְמַעַלָּה בְּשָׂמַיִם, וְאֵין מִי שִׁימְחָה בּוֹ].

עַם כָּל זֹאת כָּל מִפְיָן וּמְקַרְב רְחוּקִים, צְרִיךְ לְקַחַת בְּחֶשְׁבוֹן שְׂגָם אֶשְׁתּוּ מַחֲכָה לוֹ וְכוּ', וְגַם הִיא צְרִיכָה חֲזוּק וְקָרוֹב מִבְּעֵלָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתתפג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּמִדְבַּר כ"ט אִיר הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירו יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲסוּר לְדַבֵּר עַל שׁוֹם בַּר יִשְׂרָאֵל, מִכָּל שֶׁכֵּן עַל רַב תַּלְמִיד חֶכֶם גָּדוֹל מְאֹד, צְרִיכִים מְאֹד לְשָׁמֵר בְּכַבּוּדוֹ, כִּי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְקַפֵּיד עַל זֶה מְאֹד מְאֹד.

עֲכָשׁוּ אֶחָד מִסִּית וּמְדִיחַ נִגְדוֹ יִתְבָּרֵךְ, הוּא יֵצֵא מִכָּלל יִשְׂרָאֵל, וְצְרִיכִים לְהִזְהִיר אֶת אֲחֵרִים לֹא לְהִתְקַרֵּב לְד' אֲמוֹתָיו, כִּי בְקַלּוֹת יְכוּלִים לְהַכְשִׁיל עַל יָדוֹ, וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת מְרִיבָה סִימָן פ"ח) אֵינְן מְלַמְּדִין זְכוּת עַל הַמִּסִּית, כִּי מִמִּסִּית וּמְדִיחַ צְרִיכִים לְבָרַח כְּמוֹ שְׁבוֹרְחִים מֵאֵשׁ.

וְכֵן צְרִיכִים לְדַעַת מַה זֶה רַב יֵרָא שְׁמִים, כִּי לֹא כָּל אֶחָד שְׁקוֹרָא אֶת עֲצָמוֹ "רַב" הוּא בְּאֵמַת "רַב", לְדַגְמָא אֶחָד שֶׁנַּעֲשֶׂה "רַב" כְּשֶׁעֲדִין הָיָה רוֹק, אִיךָ הוּא יְכוּל לְפַסֵּק הַלְכוּת בְּעֵינֵי טְהָרַת הַמְשַׁפְּחָה וְדִינֵי נְדָה? הָאֵם זֶה לֹא מִצְחִיק? וְכֵן אֶחָד שֶׁלֹּא אֶכְפֵּת לוֹ שֶׁהַמְקוּהָ לֹא יְהִי מִים בְּאוֹצַר מִי הַגְּשָׁמִים, נִמְצָא שֶׁהַנָּשִׁים טָבְלוּ בְּאִמְבֻטְיָה וְהַכְּשִׁיל אֶת כָּלָם בְּאֲסוּר פְּרַת, הָאֵם זֶה נִקְרָא "רַב"? אֶחָד שֶׁלֹּא נָתַן לְתַקֵּן אֶת הָעֲרוּב, וְנִמְצָא שֶׁהַכְּשִׁיל אֶת כָּלָם בְּאֲסוּר חֲלוּל שֶׁבֶת, הָאֵם זֶה נִקְרָא "רַב"? וְכֵן אֶחָד שֶׁלּוֹחֵם נֶגְדַּ כּוֹנֵן חֲרָדִי הָאֵם זֶה נִקְרָא "רַב"? אֵינְן לִי מַה לֹּמַר לָךְ רַק מַה שֶׁאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת בּוּשָׁה סִימָן ב') מִתֵּר לְבִישׁ אֶת הַרְבָּנִים, שֶׁשׁוֹכְרִין אֶת הַרְבָּנוּת לְשֵׁם גְּאוּהָ, וְרֹאוּי לְבִזּוֹתָן וּלְהַקְל בְּכַבּוּדָן, וְאֵינְן עוֹמְדִין בְּפִנְיָהֶם, וְאֵינְן קוֹרִין אוֹתָן רַבִּי, וְהַטְּלִית שֶׁעָלִיו כְּמִרְדֵּעַת שֶׁל חֲמוּר; וּמוּבָא בְּפִירוּשׁ בְּזֵהָר (רַעֲיָא מִהֵימְנָא נְשָׂא קכ"ה): וְאֵתְהִדְרוּ אֵינּוֹן עֲרַב רַב רַעֲיִין עַל יִשְׂרָאֵל עֲנָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְאֵתְמַר בְּהוּ (יְחֻזְקָא ל"ד) "וְאֵתְן צֵאֲנִי צֵאֲן מְרַעֲיָתִי אָדָם" וְכוּ', [הָעֲרַב רַב הֵם נַעֲשִׂים רוּעִים עַל יִשְׂרָאֵל, שֶׁהֵם צֵאֲנוּ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא], וְאֵינּוֹן עֲרַב רַב אֵינּוֹן עֲתִירִין בְּשִׁלּוּהָ בְּחֻדּוּא בְּלֹא צֵעְרָא בְּלֹא יְגוּנָא כָּלָל [אֵלוֹ הָעֲרַב רַב הַמְנַהֲיָגִים הֵם

עשירים ויושבים בשלֹוה בשמחה בלי צער ובלי יגון כָּלֵל]. גְּזֻלְנֵינּוּ מֵאֲרֵי שָׁחַד דְּאִינוּן דִּינֵין רִישֵׁי עֵמָא (בראשית ו) "כִּי מְלֹאָה הָאָרֶץ חֲמָס מִפְּנֵיהֶם" עֲלִייהוּ אֲתָמֵר (איכה ה) "הִיוּ צָרִיָּה לְרֹאשׁ", [הם גְּזֻלְנֵים לֹוֹקְחִים שָׁחַד, וְהֵם הַדִּינִים וְהָרֹאשִׁים שֶׁל עִם יִשְׂרָאֵל, וְאֵלוּ הַצָּרִים נִעְשִׂים רֹאשִׁים], וְאֲנִי יְכוּל לְהַעֲדִי עַל זֶה שֶׁעַם יִשְׂרָאֵל הֵם קְדוּשִׁים וּטְהוּרִים, אֲלֵמְלָא אֵלוּ הַמִּפְרָסְמִים שֶׁל שְׁקָר הֲרַע בְּנִים שְׁעוֹשִׂים צְחוק מֵעַם יִשְׂרָאֵל, כְּמוֹ שֶׁאֲנַחְנוּ רוֹאִים אֶת זֶה בְּחוּשׁ פֶּה בִּיבְנֵינָא, וְלֹא בְּחֵנֶם שֶׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שְׁבַת קל"ט). תְּנִיָּא רַבִּי יוֹסִי בֶן אֱלִישֶׁע אֹמֵר אִם רְאִיתָ דוֹר שֶׁצָּרוֹת רַבּוֹת בָּאוֹת עָלָיו צֵא וּבְדַק בְּדִינֵי יִשְׂרָאֵל שְׁכָל פְּרַעְנוֹת שֶׁבָּאָה לְעוֹלָם לֹא בָּאָה אֶלָּא בְּשִׁבִיל דִּינֵי יִשְׂרָאֵל, עִם יִשְׂרָאֵל הֵם קְדוּשִׁים אֲלֵמְלָא הַמְּנַהֲיָגִים הַרְשָׁעִים הִיוּ כָּלֵם חוֹזְרִים בְּתִשׁוּבָה, אִךְ מָה לַעֲשׂוֹת הֵם הִטִּילוּ אִימָה כָּל כָּף, עַד שֶׁאֲסוּר אֶפְלוּ לְדַבֵּר מִזֶּה, וְאוֹי וְאֲבוֹי מִי שְׁפּוֹתַח אֶת הָעֵינַיִם לְהוֹיֵלֵת וְאוֹמֵר אֶת הָאֲמֶת, רוֹצִים לְבַלֵּעַ אוֹתוֹ חַיִּים, וּפּוֹתְחִים נִגְדוּ כָּל מִינֵי תִיקִים וְכו' וְכו'.

וְלִכֵּן אֲסוּר לְדַבֵּר בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן עַל שׁוּם בֵּר יִשְׂרָאֵל, וְעַל שׁוּם רַב תְּלִמִיד חֲכָם אֲמַתִּי שְׁמוֹסֵר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִיל לְהַקִּים אֶת הַיְהוּדוֹת, וְעוֹזֵר לְנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתֵי שְׁאֲנֵי מִבְּקַשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְף שְׁיִהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּתַתְּפֵד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר בְּמִדְבָּר כ"ט אִיר הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... גִּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלְתִּי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אֲדָם צָרִיךְ לְמֵלְאוֹת אֶת עֲצָמוֹ עִם אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, לִידַע לְהוֹדִיעַ וּלְהוֹדִיעַ שֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים בְּצֶדֶק

וּבְמִשְׁפָּט, וְדָבָר גָּדוֹל וְדָבָר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מֵעַצְמוֹ אֶלָּא בְּהִשְׁגָּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, עַד כְּדֵי כִּף שְׁאֵמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (חֲלִין ז') אֵין אָדָם נוֹקֵף אֶצְבְּעוֹ מִלְמַטָּה אֶלָּא אִם כֵּן מִכְרִיזִין מִלְמַעְלָה; שְׁאָדָם לֹא מְקַבֵּל מִכָּה קִטְנָה בְּאֶצְבַּע קִטְנָה אִם לֹא מִכְרִיזִין עַל זֶה קֶדֶם מִלְמַעְלָה, וַיִּחְיָה עִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וַיִּנְשֵׁם אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהִרְגַע שְׁאָדָם נִכְנָס בּוֹ אִיזָה מִחֲשֻׁבָּה נִגְדַּת הָאֱמוּנָה, זֶה נִקְרָא הִרְהוּרֵי עֲבוּדָה זָרָה, כְּמוֹ שֶׁפִּרְשׁ הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ זִי"ע אֶת הַפְּסוּק (דְּבָרִים י"א ט"ז) "וּסְרַתָּם וְעַבְדְּתָם אֱלֹהִים אֲחֵרִים", תִּכְף וּמִיד כְּשִׁסְרִים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, זֶה כִּכֵּר נִקְרָא אֱלֹהִים אֲחֵרִים, כְּמוֹכָא בְּדִבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוהר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ס"ב) שֶׁהִרְגַע שְׁאָדָם מִתְקַלְקֵל אֶצְלוֹ הָאֱמוּנָה, זֶה נִקְרָא הִרְהוּרֵי עֲבוּדָה זָרָה, וְלִכֵּן אֲשֵׁרֵי הָאָדָם שֶׁמְחַזֵּק אֶת עַצְמוֹ בְּאֱמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים, כִּי (מְשָׁלִי כ"ח) "אִישׁ אֱמוּנוֹת רַב בְּרֻכּוֹת".

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתתפה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּמִדְבַּר רֵאשׁ חֹדֶשׁ סִינַי הַתְּשַׁע"ג שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוֹ יֵאִיר

אֲתָה לֹא יוֹדַע אֵיךְ שְׁאֵנִי מֵעֵרִיךְ אוֹתְךָ בְּזֶה שְׁאֲתָה מוֹסֵר אֶת נַפְשֶׁךָ לְאַסְף אֶת הַקְּפּוֹת "קֶרֶן הַצְּדִיק", בְּזֶה אֲתָה עוֹזֵר לִי לְהִרְחִיב אֶת פְּעִילוֹת הַמוֹסְדוֹת וְהַקְּהֵלָה הַקְּדוּשָׁה שְׁלֵנִי שֶׁהִיא חֲמָמָה שֶׁל אֱמוּנָה, שֶׁהִיא יְחִידָה בְּמִינָה, אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְךָ, וּמִי יִתֵּן שֶׁתְּעוֹרֵר עוֹד אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְעַל יָדֵי זֶה יִהְיֶה לָהֶם גַּם הַכְּנֻסוֹת מְזָה, כִּי זֶה יָכוֹל לְהִיּוֹת פְּרֻנְסָה טוֹבָה וּבְצִדְקָה, כִּי מְשַׁלַּח מִגִּיעַ לוֹ אֶת הָאֲחֻזִּים שְׁלוֹ.

נָא וְנָא אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן, רְאֵה מָה לְפָנֶיךָ, הִנֵּה יוֹם וְהִנֵּה לִילָה, הִנֵּה שְׁבוּעַ וְהִנֵּה חֹדֶשׁ וְכוּ' וְכוּ', וְהַכֵּל פּוֹרַח, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה צ"ו סִימָן ב')

כֶּצֶל יְמִינוּ עַל הָאָרֶץ וְאִין מְקוּהָ, וְהִלּוּאֵי כֶּצֶלוֹ שֶׁל כֶּתֵל אוֹ כֶּצֶלוֹ שֶׁל אֵילָן אֲלֵא כֶּצֶלוֹ שֶׁל עוֹף בְּשָׁעָה שֶׁהוּא עֹף דְכִתִּיב (תהלים ק"ד) כֶּצֶל עוֹבֵר, וְאִין מְקוּהָ, וְאִין מִי שִׁיקוּהָ שְׁלֵא יָמוֹת הַכֵּל יוֹדְעִים וְאוֹמְרִין בְּפִיהֶם שֶׁהֵן מֵתִים; וְלִכֵּן עוֹד מֵהַיּוֹם הַזֶּה תַּעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְתִלְמַד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפֹּשׁ, וְזֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, כִּי גַ'מ'ר'א' הֵם רֵאשֵׁי תְבוֹת אַרְבַּע מִלְּאֲכֵי הַשְּׂמִירָה גַ'בְּרִיאֵל מִיֶּכָאֵל ר'פֶּאֵל א'וֹרִיאֵל, וּמִי שְׂזוּכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם גְּמָרָא, הוּא מְסוּבָב עִם אַרְבַּע מִלְּאֲכֵי הַשְּׂמִירָה שֶׁשׂוֹמְרִים אוֹתוֹ מִכָּל פֶּגַע וְנִגְעָה וּמַחֲלָה וְכוּ', הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם עִירוּבִין ס"ג, אִף שְׁנַדְמָה לָךְ דְּמִיּוֹנוֹת כְּפִי קְטָנוֹת מוֹחִיךְ מַה יִּהְיֶה כְּבָר אִם אֲנִי יִגְרַס אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם? הֲרִי לֹא גְרַסְתִּי אֲתָמוֹל, וּמִי יוֹדֵעַ אִם אֲנִי יִגְרַס מִחֵר? אֵל תֹּאמַר זֹאת, אֲלֵא דַע לָךְ כִּי הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁתִּלְמַד הַיּוֹם, זֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, וְזֶה יָבִיא לָךְ הַצְּלָחָה בְּחַיִּיךָ, אֲנִי מֵאֲד מְקוּהָ לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתִּכְנִיס אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ בְּתוֹךְ לְבָבְךָ, שְׁאֲנִי כּוֹתֵב בְּדָם לְבָבִי וְלֹא בְּדִיו, כְּדִי לְזַכּוֹת אוֹתָךְ עִם דָּף גְּמָרָא, שֶׁתִּהְיֶה הַכִּי מֵאֲשֶׁר בְּחַיִּיךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם וְרֵאשׁ חֲדָשׁ מְבָרַךְ

בתתפור.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבַת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כַּמְדַּבֵּר רֵאשׁ חֲדָשׁ סִינּוֹן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... שִׁיחִיו נֶצַח

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

בְּוִדְאֵי דִירָה יוֹתֵר גְּדוּלָה וְיוֹתֵר רַחֲבָה וְעַם מְטֻבָּח גְּדוֹל וְחֲדָשׁ, וְעַם שְׁטַח שִׁיכוּלִים לְבָנוֹת עַל זֶה עוֹד אַרְבַּע יְחִידוֹת דִּיּוּר, זֶה בְּוִדְאֵי יוֹתֵר שְׁוֵה, וְאֵל תִּסְתַּפֵּל אִם זֶה קֶצֶת רְחוּק, כִּי לֹא יִקַּח הַרְבֵּה זְמַן כָּל יִבְנֵאל יִהְיֶה מְלֵא מְאֻנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ אִיפֹה שָׂרָק לֹא יִגּוּרוּ נִהְיֶה קְרוּבִים אַחַד אֵל הַשְּׁנִי.

אֶצְלֵי הָעֶקֶר שְׁאֵתָהּ וְאִשְׁתָּךְ תַּחֲיוּ בַּיַּחַד בְּאַהֲבָה גְּדוּלָּה מְאֹד וּבְהַבְנָה
הַדְּדִית, וְזֶה יֵעֶזֶר לָכֶם בְּכָל הַמוֹבָנִים.

... גֵּרוּ יְאִיר נָא וְנָא תַעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכְלָתְךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא:
מִפְּרֻשֵׁי הַשְּׁבוּעָה, מִשְׁנָה: לְגֵרֶס בְּכָל יוֹם כְּמָה פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, גְּמָרָא: לְהִיּוֹת
חֶזֶק מְאֹד לְלַמֵּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפִּישׁ, וְהַשְּׁלִישָׁה
לְמוֹדִים הָאֵלוּ הֵם עֶקֶר הָעֵשִׂירוֹת שֶׁל הָאָדָם, כִּי לְהַפְּךָ אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים
(שְׁבַת ק"כ). "וּבְבִיטֵי אֵין לָחֵם וְאֵין שְׂמֵלָה" שְׁאֵין בְּיַדִּי לֹא מִקְרָא וְלֹא מִשְׁנָה
וְלֹא תִלְמוּד; שְׂזָה נִקְרָא עָנִי מִי שְׁלֹא לוֹמֵד בְּכָל יוֹם אֶת הַשְּׁלֵשׁ לְמוֹדִים הָאֵלוּ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שְׂיִהְיֶה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנוּ תִשְׁכִּילוּ
וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאַחַל לָכֶם שֶׁבַת שְׁלוֹם וְרֵאשׁ חֹדֶשׁ מְבָרֵךְךָ

בַּתְּפִזָּה

בְּעֵזֶרֶת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שְׁבַת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּמִדְבַר רֵאשׁ חֹדֶשׁ סִינַי הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר
לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לָךְ אֵין אֶצְלֵי אָדָם כָּל כֶּף אָמִין כְּמוֹ שְׁאֵתָהּ אָמִין אֶצְלֵי, וְלִכְּנָן
אֵל תִּדְאָג וּמְכַל שְׂפֵן לֹא לְפַחַד מְכַל אֵלוּ הַמְּקַטְרָגִים וְכו', כִּי אֵתָה צְרִיךְ לְדַעַת,
מִי שֵׁישׁ לוֹ תִּפְקִיד צְבוּרֵי יֵשׁ עָלָיו בְּקִרְתָּ יִהְיֶה מִי שְׂיִהְיֶה וְיִהְיֶה אֵיךְ שְׂיִהְיֶה
וְכו', וְלִכְּנָן מִי שְׁעוֹסֵק בְּצָרְכֵי צְבוּרָה בְּאַמוּנָה, לֹא צְרִיךְ לְפַחַד מִשּׁוֹם בְּרִיָּה
שְׁבָעוּלָם, וְצְרִיךְ לְזַכֵּר כִּי גְּדוּל אֲדוּנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְסוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע
יָבוֹא הַטּוֹב, וְעוֹד תִּרְאֶה הַרְּבָה טוֹב בְּחַיִּיךָ.

לְדַעַתִּי אַחֲרֵי מָה שְׁעִבְרָנוּ פַּה בְּיַבְנָאֵל עַל יְדֵי הַסְּמִיךְ מ"ם הַרְּשַׁע יַמַּח
שְׁמוֹ וְזָכְרוּ שְׁעוֹד לֹא פָּגַשְׁתִּי בְּחַיִּי אִישׁ רַע וּבְלִיעַל גְּנָב לְאוֹר יוֹם, וּמִתְחַמֵּק

שהוא עומד לנו על הארץ והרחב על כל פעילות של קהלתנו הקדושה, ולולי הרשע הזה מזמן היינו מתקדמים בכל הכוונים, כי תהלה לאל אין לנו שום עסק עם תושבי המקום, ואנחנו לא מצייקים את אף אחד, רק הסתת הכמר הזה זה לעכרנו ולצערנו הרב.

ולכן אני מאד מבקש אותך אל תכניס אל הלב שום דבר, אני מניתי אותך למנהל, ויש לי את כל האמון בך, ולכן אני לא מבין למה אתה צריך להיות בלחץ, אדרבה הלואי הלואי שנוכל להרחיב את הפעילות של התלמוד תורה, ואני רואה כבר שאנחנו צריכים עוד מבנה או שתיים רק להבנים, וכן בעזרתו יתברך שמו גם להבנות, ובזה שאני רוצה עכשו להכנס אל ... וכו', כי אני רואה שתשעיים אחוז מהתלמידים צריכים ללמד אמנות, כי הם לא מסגלים לשבת וללמד במשך כל היום, וחכמינו הקדושים אמרו (קידושין כ"ט). כל שאינו מלמד את בנו אמנות מלמדו לסטות; ואני רואה שאין היום שום תקנה ותוחלת להציל את הנער, אלא ללמד גם כן אמנות, ואני מאד מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שנזכה להגדיל פעילותנו הקדושים.

העקר בקהלה צריכים לדעת איך לחלק תפקידים וכו', כי סוף כל סוף אדם אחד לא יכול לקחת על עצמו על כזה וכו' וכו', ולכן כדאי לחפש מלמד על שנה הבאה לכתה ז', כדי ש ... גרו יאיר ימשיך לעזר לה, כי אתה בעצמך תתמוטט זה מציאות, ולכן עדיף לקחת מלמד טוב ובעל ישוב הדעת רחמן ונושא פנים להתלמידים, ומחייף להם, מאשר ללכת עם יד קשה מאד וכו' וכו'.

רק חזק ואמץ מאד ושום דבר בעולם לא ישבר אותך, ותמשיך לנהל את התלמוד תורה ביתר שאת ביתר עז.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח. המאחל לך שבת שלום וראש חודש מברך

בתתפח.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר במדבר ראש חודש סיון התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד שמח שאתה שמח, ואצלי כל הנחת רוח שיהיה ביניכם
אהבה גדולה ולכבד אחד את השני.

כדאי מאד שתכנס לכולל כדי ללמד הלכות נדה על בריה, כי זה
הלכות מאד מאד חמורות וצריכים לשמר על זה מאד מאד, ומה גם שתלמד
עם אשתך את הקצווי הלכות שיש היום בלשון קל וצח לזוג כדי שיידעו
עקרי ההלכות מה מתר ומה אסור ועניני הרחקות וכו', ועניני כתמים וכו',
ועניני וסתות וכו', שזה מאד מאד נצרך לזוג טרי, וכשתמלא בלמוד תורה
הקדושה אחר כך נמצא לך עבודה טובה, ואם מושך אותך למלמדות מה
טוב ומה נעים.

נא ונא תעשה כל מה שביקלתך ללמד בכל יום מקרא: מפרשת השבוע,
משנה: לגרס בכל יום כמה פרקים משניות, גמרא: להיות חזק מאד ללמד
את הדף היומי, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, והשלישה למודים האלו
הם עקר העשירות של האדם, כי להפך אמרו חכמינו הקדושים (שבת ק"כ).
"ובביתי אין לחם ואין שמלה" שאין בידי לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד;
שזה נקרא עני מי שלא לומד בכל יום את השלש למודים האלו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש
ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך שבת שלום וראש חודש מברךך

בתתפט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּמִדְבַר רֹאשׁ חֹדֶשׁ סִינּוֹן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד שְׂמַח שְׂמַח שְׂמַח, כִּי בְּאֵמַת הַבִּאֲתִי לָךְ בְּעַל נִפְלֵא מֵאֵד, בְּעַל מִדּוֹת תְּרוּמִיּוֹת, וְתִשְׁתַּדְּלוּ לְהַבִּין אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְלֹא לְהַתְּבַיֵּשׁ אֶחָד מֵהַשְּׁנִי, וְאַתֶּם צְרִיכִים לְהִיּוֹת כְּמוֹ גּוֹף אֶחָד, הַעֲקֹר שְׂיִהְיֶה בֵּינֵיכֶם אֲהַבָּה גְדוֹלָה וְהַבְּנָה הַדָּדִית, וּבְזֶה תִּצְלִיחוּ כָּל יְמֵי חַיֵּיכֶם, וְאַף פַּעַם לֹא לְהִתְוַכַּח עַל שׁוֹם דְּבָר, רַק לְוַתֵּר אֶחָד לְהַשְּׁנִי.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם וְרֹאשׁ חֹדֶשׁ מְבָרֵךְ

בתתצ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּמִדְבַר רֹאשׁ חֹדֶשׁ סִינּוֹן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת הַהוֹדָעָה.

הִיּוֹת שְׂאֵתָה בּוֹנָה מִקְּוֹאוֹת וְאַתָּה בְּקִי בְּעֵנְיָנִים הָאֵלוּ, וְלִכְּן אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֶשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּתְעַרֵּב וְתַעֲשֶׂה כָּל מָה שְׂאֵתָה יָכוֹל שְׁלֹא יִהְיֶה זְחִילוֹת דְּרָךְ הַמְדַּרְגּוֹת וְכו', וְתִדְרִיךְ אוֹתָם מָה עוֹשִׂים, כִּי דְבַרְתִּי עִם הָרַב ... גְּרוֹ יֵאִיר שֶׁהוּא נִמְצָא עֲכָשׁוּ פֹה, וְהוּא אוֹמֵר שְׁלִכְאוֹרָה זֶה לֹא כָּף מְסַבֵּךְ, וְאַתָּה מִבֵּין בְּזֶה.

אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדַל הַנַּחַת רוּחַ שְׂאֵתָה גּוֹרֵם לִי, אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מִעֲרִיךְ עַל כָּל מָה שְׂאֵתָה עוֹשֶׂה בְּשִׁבְלִי, רַק חֲזַק וְאַמֵּץ מֵאֵד וְאֵז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

נא וְנָא תַעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכְלָתְךָ לְלַמַּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא: מִפְּרֹשֶׁת הַשָּׁבוּעַ, מִשְׁנָה: לְגַרְסַּ בְּכָל יוֹם כְּמָה פְּרָקִים מְשָׁנִיּוֹת, גְּמָרָא: לְהִיּוֹת חֶזֶק מְאֹד לְלַמַּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפֹּשׁ, וְהַשְּׁלִשָּׁה לְמוֹדִים הָאֵלוּ הֵם עֶקֶר הָעֲשִׁירוֹת שֶׁל הָאָדָם, כִּי לְהַפְּךָ אִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שַׁבַּת ק"כ.). "וּבְבֵיתִי אֵין לְחֵם וְאֵין שְׁמֵלָה" שְׁאֵין בְּיַדִּי לֹא מִקְרָא וְלֹא מִשְׁנָה וְלֹא תִלְמוּד; שְׁזֶה נִקְרָא עֲנִי מִי שֶׁלֹּא לוֹמַד בְּכָל יוֹם אֶת הַשְּׁלֹשׁ לְמוֹדִים הָאֵלוּ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמְּאַחַל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם וְרֹאשׁ חֹדֶשׁ מְבָרֵךְ

בַּתְּצֵא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קָדֵשׁ לְסֹדֵר בְּמִדְבַּר רֹאשׁ חֹדֶשׁ סִינַי הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... שִׁיְחִיו נֹצֵחַ
לְנִכוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

מְאֹד מְאֹד הַצְּטַעַרְתִּי בְּמָה שֶׁכְּתַבְתֶּם לִי שִׁישׁ גּוֹרְמִים שְׁמֵאִימִים בְּמַסִּירָה שְׁזֶה עֲוֹן חֲמוֹר מְאֹד מְאֹד, כִּי מוֹסֵר לְבִסּוֹף יוֹצֵא מִכָּלֵל יִשְׂרָאֵל וְנִתְגַּלָּה קְלוֹנוֹ בְּרַבִּים, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת מְסוּר סִימָן ב') מִי שֶׁמוֹסֵר אֶת הַצְּדִיק יוֹרֵד מִנְּכִסּוֹ; וְלִכֵּן פְּלֵא מְאִיפָה לְקַחוּ אֶת הַחֲצֵפָה הַזֹּאת לְדַבֵּר בְּגִסּוֹת כְּזֶה, אֵין זֶה אֶלָּא שְׁלֹא מְקַבְּלִים חֲנוּךְ בְּבֵית וְכו' וְכו'.

מְלַבֵּד זֹאת הֵייתִי מֵיעֵץ לָכֶם שֶׁפְּדֹאֵי לְפִתּוֹחַ תִּיק בְּמַס הַכְּנֶסֶה כְּדֵי שֶׁלֹּא תִסְתַּבְּכוּ חֵס וְשְׁלוֹם, כִּי אִם כְּפָר מְדַבְּרִים כְּכֹה, צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשִׁמּוֹר.
יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתִּצְלִיחוּ עִם הָעֵסֶק, וְיִהְיֶה לָכֶם פְּרֻנְסָה בְּנִקְלָה, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר אֶצְלָכֶם בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת תְּמִיד.
הַמְּאַחַל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם וְרֹאשׁ חֹדֶשׁ מְבָרֵךְ

בתתצב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּמִדְבַר רֹאשׁ חֹדֶשׁ סִינַי הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

פְּלֵא גְדוֹל בְּעֵינֵי לְמָה אַתָּה לֹא רוֹצֵה לְרַשֵּׁם אֶת הַכְּתָבֶת שֶׁלְךָ בְּיַבְנָאֵל,
אַתָּה לוֹמֵד אֶצְלָנוּ, אַתָּה חַי אֶצְלָנוּ וְכוּ' וְכוּ', וְאַתָּה יוֹדֵעַ אֵיךְ שְׂזָה נַחוּץ לָנוּ
מְאֹד מְאֹד, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּזְרַז עִצְמְךָ אֶתָּה וְאַשְׁתָּךְ לְרַשֵּׁם אֶת
הַכְּתָבֶת שֶׁאַתָּה גֵּר בְּיַבְנָאֵל אֲשֶׁר זֶה אֵמֶת, וְלָמָּה תִּגְרַם לִי עֲגָמַת נַפְשׁ בַּחֲנָם?

נָא וְנָא תַעֲשֶׂה כָל מָה שֶׁבִּיכְלֶתְךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא: מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ,
מִשְׁנָה: לְגַרְסַּ בְּכָל יוֹם כַּמָּה פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, גְּמָרָא: לְהִיּוֹת חֶזֶק מְאֹד לְלַמֵּד
אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפִּישׁ, וְהַשְּׁלִשָּׁה לְמוֹדִים הָאֵלוּ
הֵם עֵקֶר הַעֲשִׁירוֹת שֶׁל הָאָדָם, כִּי לְהַפְּךָ אִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שַׁבַּת ק"כ).
"וּבְבִיתִי אֵין לְחֵם וְאֵין שְׁמֵלָה" שְׂאִין בְּיַדִּי לֹא מִקְרָא וְלֹא מִשְׁנָה וְלֹא תִלְמוּד;
שְׂזָה נִקְרָא עֲנִי מִי שֶׁלֹּא לוֹמֵד בְּכָל יוֹם אֶת הַשְּׁלֵשׁ לְמוֹדִים הָאֵלוּ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמְּאַחַל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם וְרֹאשׁ חֹדֶשׁ מְבָרְךָ

בתתצג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּמִדְבַר רֹאשׁ חֹדֶשׁ סִינַי הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲוָה
לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ.

אֵין לִי מַלִּים לְהוֹדוֹת לְךָ עַל הַמְּסִירוֹת נַפְשׁ שֶׁאַתָּה מוֹסְרֶת אֶת נַפְשֶׁךָ
שְׂאֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִרְשָׁמוּ אֶת הַכְּתוּבוֹת בְּיַבְנָאֵל, יַעֲזוּר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּמִיד
תְּהִי בְּעֶזְרִי וְתִהִי שְׁמִחָה וְעֲלִיזָה עִם בְּעֵלְךָ שֶׁהוּא אָדָם נִפְלֵא מְאֹד יַחִיד בְּמִינוּ.

נָא וְנָא רְאֵי לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, וְתִשְׁתַּדְּלִי מְאֹד מְאֹד לֹא לְתַת אֶת

הַעֲצָבוֹת וְהַדְּכָאוֹן שִׁיתַּפֵּס אוֹתָהּ, כִּי הַסֵּמֶךְ מ"ם רוֹצֵה רַק לְשֹׁבֵר אֶת הָאָדָם וּלְהַפִּילוֹ בְּעֲצָבוֹת וּבְמַרְירוֹת וּדְכָאוֹן, כִּי זֶה כָּל כּוֹחַ, וְרַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירוּנוּ מְאֹד מְאֹד עַל מַדַּת הַשְּׂמִיחָה, וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) שְׂצָרִיכִים לְהַכְרִיחַ אֶת עַצְמוֹ עִם כָּל הַכּוֹחוֹת לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאֵת צָרִיכָה לְדַעַת שְׁלֵהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה זֶה בָּא בְּמַסִּירוֹת נַפְשׁ הַכִּי גְדוֹלָה, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְכַרִּיחַ אֶת עַצְמוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים, וְכֵן הַרְגִּילִי אֶת עַצְמִי לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִזֶּה, כִּי כָּל דְּבוּר וְשִׂיחָה שְׂאָדָם מְדַבֵּר וּמְשִׁיחַ לְפָנָי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, נִשְׁמַע וְנִתְקַבֵּל בְּכָל הַעוֹלָמוֹת, וְגוֹרֵם נַחַת רוּחַ לְמַעְלָה, אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שִׁחֲזָקָה בְּזֶה בְּכָל יוֹם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאָנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.
הַמְּאֵחַל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם וְרֹאשׁ חֹדֶשׁ מְבָרְךָ

בַּתְּצַד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבַת קָדֵשׁ לְסֹדֵר בְּמִדְבַר רֹאשׁ חֹדֶשׁ סִינַי הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבָךָ.

אֵת צָרִיכָה לְדַעַת שְׁכָל מִי שֶׁעוֹסֵק בְּצָרִיכֵי צְבוּר יֵשׁ עָלָיו בְּקִרְתָּ וְכוּ', וְלִכֵּן אֵל תַּעֲשֵׂי שׁוּם עֵסֶק מִהַבְּקוּרוֹת הָאֵלוֹ וְכוּ'.

בְּוִדְאֵי אֲנִי רוֹצֵה שִׁיִּכְנִיסוּ גַּנְנוֹת מִהַבְּנוֹת שְׁלֹמֹדוֹ אֲצַלְנוּ בְּבֵית סֹפֵר, כִּי לְמָה נִקַּח מִמָּקוֹם אַחֵר וְכוּ'?

רַק חֲזָקִי וְאִמְצִי מְאֹד וְשׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשֹׁבֵר אוֹתָהּ, כִּי גְדוֹל אֲדוּנִינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

הַמְּאֵחַל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם וְרֹאשׁ חֹדֶשׁ מְבָרְךָ

בתתצה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּמִדְבַר רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ סִינּוֹן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נִרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אתה צריך להבין שמניתי את הרב ... נרו יאיר למנהל, והוא כבר מנהל אצלי עשרים ואחד שנה, ולו יש נסיון עם מלמדים ועם תלמידים וכו', ואם הוא כותב לי שרואה הרבה חסרונות בהפתה שלך, אזי נאמן עלי דבריו, ולכן אתה לא צריך לבוא אלי בטענות וכו', הוא אמר לך עוד בתחלת השנה שאתה לא מסגל להחזיק את הפתה הזו שהיא מאד עדינה, פי ילדים בני בר מצוה צריכים יחס אבהית, ואסור ללכת אתם ביד קשה, ובפרט בדור הזה שבקלות יכולים להדרדר ולאבד את שתי העולמות לגמרי, ולכן הרב ... נרו יאיר מציע לך איזה עבודה במקום זה, ולמה שיהיה לך טענות? הוא טוען שאתה עסוק יותר מדאי ואתה יודע שמלמד זה אחריות מאד גדולה, וכתב הרמב"ם (פרק ב' מהלכות תלמוד תורה הלכה ג') מלמד התינוקות שהוא מניח התינוקות ויוצא או שהוא עושה מלאכה אחרת עמהן או שהוא מתרשל בלמודן הרי זה בכלל ארור עשה מלאכת השם ומיה לפיכך אין ראוי להושיב מלמד אלא בעל יראה מהיר לקרות ולדקדק; ומובא בשלחן ערוך (יורה דעה סימן רמ"ה סעיף ט"ז) ואין למלמד לנעור בלילה יותר מדאי שלא יהיה עצל ביום ללמד וכן לא יתענה או לעצר במאכל ומשתה או לאכל ולשתות יותר מדאי כי כל אלו הדברים גורמים שלא יוכל ללמד היטב וכל המשנה ידו על התחוננה ומסלקין ליה.

הוא טוען שיש לך הרבה עבודות הן ל ... והן ל ...

וכו' וכו', ולכן לדעתי אסור לך שיהיה לך טענות, הוא טוען שאתה טוב לכתה קטנה, יעזר הקדוש ברוך הוא שהכל יסתדר אצלך על צד הכי טוב, ואסור לך להוציא את העצבים על אף אחד, מפל שכן לא על התלמידים וכו' וכו', אקנה שתבין ושלא יהיה לך שום טענות.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמְאֲחֵל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם וְרֵאשׁ חֹדֶשׁ מְבֹרָךְ

בְּתַצּוֹ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבַת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּמִדְבַר רֵאשׁ חֹדֶשׁ סִינַי הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... שְׁיִחְיֶי נְצַח
לְנֶכֶדֶן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

ראו למסר את נפשכם על מדת השמחה כי אין דבר יותר חשוב כמו שמחה, וכל כך קשה לאדם להגיע למדת השמחה יותר מכל העבודות הכי קשות, קל יותר לצום וכו', ולסגף את עצמו עם סגופים קשים ומרים וכו', העקר לא להיות בשמחה, ולכן על שמחה צריכים מסירות נפש גדולה, ואמרו חכמינו הקדושים (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם לא כל מי ששמח היום שמח למחר ולא כל מי שמצר היום מצר למחר לפי שאין השמחה ממתנת לאדם, ואם תהיו בשמחה כל החיים שלכם ילכו כבר בצורה אחרת לגמרי, כי תזכו לישוב הדעת כמו שאמר רבנו ז"ל (לקיטי מוהר"ן חלק ב' סימן י') מה שבני אדם רחוקים מהקדוש ברוך הוא, זה מחמת חסרון ישוב הדעת, ולמה אין ישוב הדעת? כי חסר מהשמחה, ולכן תמסרו את נפשכם להיות בשמחה ואז תזכו לגדלות המחין וכבר לא יחסר לכם שום דבר.

אתם לא יכולים לתאר ולשער את הצער שיש לי מצערכם הקשה, עם כל זאת אתם צריכים להתחזק ביתר שאת ביתר עז, ושום דבר בעולם לא יוכל לשבור אתכם, אף שזה מאד מאד קשה, עם כל זאת כבר מובא בזהר הקדוש (הקדמה ד) מאן מנכון די חשוכא מהפכן לנהורא, וטעמין מירא למתקא, עד לא ייתון הקא. מאן מנכון דמתכאן בכל לנהורא דנהיר וכו' מאן דלא מצפה דא בכל יומא בההוא עלמא, לית ליה חולקא הקא; ומי מכס יכול להפך את החשך לאור ואת המרירות למתיקות עד שלא יבא

לעולם הבא וכו', מי מכם שמחכה בכל יום לאור הגנוז שיתגלה בעולם וכו', מי שלא יכול להראות את זה בעולם הזה, אין לו חלק בעולם הבא] מכל זה רואים מעלת האדם שאפלו שעובר עליו כל מיני חשכות ומרירות וכו' וכו', אף על פי כן הכל הוא מהפך לטובה, אשרי לו בזה ואשרי לו בבא.

אתם צריכים לדעת שהחיים בכלל לא קלים לאף אחד, כי על כל אחד ואחד עובר צרות ויסורים ומרירות ומכאובים, וכמו שבפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוה"רן חלק ב' סימן קי"ט) שכל בני העולם כלם מלאים יסורים, אין גם אחד שיהיה לו עולם הזה, ואפלו העשירים הגדולים ואפלו השרים, אין להם שום עולם הזה כלל, כי כל ימיהם כעס ומכאובות, וכלם מלאים טרדות ודאגות ועצבות ויגון ואנחה תמיד, וכל אחד יש לו יסורים מיוחדים, ואין גם אחד מכל העשירים והשרים, שיהיה לו הכל כסדר כרצונו תמיד, וכלם כאחד מלאים יסורים ודאגות תמיד, וזה ברור וידוע לכל מי שבקי קצת בהם ובדרכיהם. ואפלו מי שנדמה עליו, שיש לו העולם הזה בשלמות ויש לו כל התענוגים, עשר ונכסים וכבוד והון רב וארמונים גדולים וכלים נפלאים ותכשיטין וסגלת מלכים וכו' וכו', אם יסתכלו בו טוב טוב, יראו שגם הוא מלא כעס ומכאובות הרבה תמיד בכמה מיני אפנים וענינים, וכמו שאמר שלמה המלך (קהלת ב') "גם כל ימיו כעס ומכאובות", וכתוב (איוב י"ד) "אדם לעמל יולד קצר ימים ושבע רגז", וזה כולל כל בני אדם שבעולם מקטן ועד גדול, כי כלם נולדו לעמל ומלאים רגז ויסורין, ואין שום עצה ותחבולה להנצל מעמל ויגון הזה, כי אם לברח להשם יתברך ולעסק בתורה. וכמו שאמרו חכמינו הקדושים (בראשית רבה פרשה י"ג סימן ז') "אדם לעמל יולד" 'אשרי מי שעמלו בתורה', הינו מאחר שכל אדם נולד לעמל, ואי אפשר להמלט מזה בשום אופן, אפלו אם יהיה לו כל חללי דעלמא, בודאי יהיה לו עמל ויסורין ודאגות הרבה, על כן החכם עיניו בראשו שיהפך העמל לעמל של תורה, אשר בשביל זה נולד שיעמל בתורה, ואז אשרי לו, כי נצול מעמל העולם הזה וזוכה לחיי עולם הבא.

הקדוש ברוך הוא המנחם את כל נשמות ישראל, הוא ינחם אתכם,
ועוד תראו שהכל יתהפך לטובה.

המאחל לכם שבת שלום וראש חודש מברך

בתצו.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר במדבר ראש חודש סיון התשע"ג
שלום וברכה אל ... גרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מעריך את העבודה שאתה עובד בשבילי, יעזר הקדוש ברוך
הוא שנוכל לזוז ולהתקדם בכל העניינים, הן בבניית הדירות, והן בבניית
השטח וכו' וכו'.

נא ונא תעשה כל מה שביקלתך ללמד בכל יום מקרא: מפרשת השבוע,
משנה: לגרס בכל יום כמה פרקים משניות, גמרא: להיות חזק מאד ללמד
את הדף היומי, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, והשלישה למודים האלו
הם עקר העשירות של האדם, כי להפך אמרו חכמינו הקדושים (שבת ק"כ).
"ובביתי אין לחם ואין שמלה" שאין בידי לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד;
שזה נקרא עני מי שלא לומד בכל יום את השלש למודים האלו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש
ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח.
המאחל לך שבת שלום וראש חודש מברך

בתתצה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁשִׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּמִדְבַר רֹאשׁ חֹדֶשׁ סִינַי הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שָׂמַח שֶׁקַּבַּלְתָּ אֶת הַמָּסֹר וְתַעֲבִירִי אֶת זֶה בֵּין נְשׁוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו, וְהַכֹּל מִפֶּה לְאֵזֶן, וְלִמְעַן הַשֵּׁם לֹא לְבִזּוֹת אֶת אֶף אֶחָד, רַק לְדַעַת אֵיךְ לְשַׁמֵּר מִרְחָק מִמֶּנָּה, כִּי אֲצִלִּי מִי שֵׁשׁ לוֹ רַק שְׂיָכוֹת עִם הַסְּמ"ךְ מ"ם הוּא כְּמוֹ שֶׁהִמִּיר דָּתוֹ רַחֲמָנָא לְיִצְחָק, כִּי הֵהוּא סֵתֵם כְּמֹר לְצֹן, וּכְבָר אָמַר רַבְנּוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת בּוֹשָׁה סִימָן ב') מִתֵּר לְכִישׁ אֶת הָרַבָּנִים, שְׁשׂוֹכְרִין אֶת הָרַבָּנוֹת לְשֵׁם גְּאֹוָה, וְרֹאוּי לְבִזּוֹתָן וְלִהְיֶל בְּכַבּוּדָן, וְאֵין עוֹמְדִין בְּפִנְיָהֶם, וְאֵין קוֹרִין אוֹתָן רַבִּי, וְהַטְּלִית שְׁעָלִיו כְּמִרְדַּעַת שֶׁל חֲמוֹר.

נָא וְנָא רְאִי לְהֵיוֹת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, וְתַשְׁתַּדְּלִי מְאֹד מְאֹד לֹא לְתַת אֶת הַעֲצָבוֹת וְהַדְּכָאוֹן שְׂיִתְפַּס אוֹתָךְ, כִּי הַסְּמ"ךְ מ"ם רוֹצֶה רַק לְשַׁבֵּר אֶת הָאָדָם וְלִהְפִּילוֹ בְּעֲצָבוֹת וּבְמִרְיוֹת וְדְכָאוֹן, כִּי זֶה כָּל כַּחוֹ, וְרַבְנּוּ ז"ל הִזְהִירוּנוּ מְאֹד עַל מִדַּת הַשְּׂמִחָה, וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) שְׁצָרִיכִים לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ עִם כָּל הַכַּחוֹת לְהֵיוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאֶת צָרִיכָה לְדַעַת שְׁלֵהֵיוֹת בְּשִׁמְחָה זֶה בָּא בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה, וְלִכֵּן אֲשַׁרִּי מִי שֶׁמְכַרֵּחַ אֶת עֲצָמוֹ לְהֵיוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאָז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים, וְכֵן הַרְגִּילִי אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִזֶּה, כִּי כָּל דְּבוּר וְשִׁיחָה שְׂאָדָם מְדַבֵּר וּמְשִׁיחַ לְפָנָי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, נִשְׁמָע וְנִתְקַבַּל בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְגוֹרָם נַחַת רוּחַ לְמַעְלָה, אֲשַׁרִּי הָאִשָּׁה שְׁחִזְקָה בָּזֶה בְּכָל יוֹם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי. הַמְּאֵחַל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם וְרֹאשׁ חֹדֶשׁ מְבָרֵךְךָ

בתצט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּמִדְבַר רֹאשׁ חֹדֶשׁ סִינַי הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ תְּתַאַזְרִי בְּמִדַּת הַסִּבְלָנוֹת שְׁאִין מְדָה יוֹתֵר יִפְהַ מְזוֹ, וְאֶפְלוּ שְׁזָה בְּאֵל לְךָ מְאֹד מְאֹד קֶשֶׁה, וְזָכְרִי מָה שְׁאָמַר הַתְּנַא הַקְּדוֹשׁ (אֲבוֹת פָּרָק ה') לְפָנַי צַעֲרָא אֲגָרָא, וְדַעִי לְךָ כְּשֶׁאֲשֶׁה עוֹצֶרֶת עֲצָמָה לֹא לְכַעַס וְכוּ', עַל יְדֵי זֶה הִיא מְצַלֶּת אֶת חַיֵּי הַנְּשׂוּאִין שְׁלָה וְכוּ', כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי מִדַּת הַסִּבְלָנוֹת וְלֹא לְהַכְנִס בְּכַעַס וְקִנְיָה וְכוּ', וְהִיא צְרִיכָה לְרֹאוֹת שְׁלֹא תִהְיֶה לָהּ שׁוֹם תְּרַעַמַת עַל בַּעֲלָהּ, כִּי הָאֲשֶׁה הִיא חֶלֶק מִבַּעֲלָהּ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (בְּרַאשִׁית ב' כ"ג) "עֵצָם מִעֵצָמִי וּבֶשֶׂר מִבֶּשְׂרִי לְזֹאת יִקְרָא אֲשֶׁה כִּי מֵאִישׁ לְקַחָהּ זֹאת", וְלָכֵן אֲשֶׁרִי הָאֲשֶׁה שֶׁקָּנְתָהּ לְעֲצָמָה אֶת מִדַּת הַסִּבְלָנוֹת לְגַבִּי בַּעֲלָהּ וְכוּ', וּמוֹחֶלֶת לוֹ עַל הַכֹּל, וּמִתְחַזְּקִים לְאַהֵב אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, שְׂאֵז הַשְּׂכִינָה תִשְׁרָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וְעַל יְדֵי זֶה יִצְלִיחוּ בְּחַיֵּי נְשׂוּאֵיהֶם.

תִּשְׁתַּדְּלִי מְאֹד לְדוֹן אֶת בַּעֲלֶךָ לְכַף זְכוּת, כִּי גַם עוֹבֵר עָלָיו מָה שְׁעוֹבֵר צְרוֹת וְיִסוּרִים מְרִירוֹת וּמְכַאוּבִים.

רַק תִּתְחַזְּקִי מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמִחָה זֶה הַהֲצֻלָּחָה שֶׁל אָדָם, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת שִׂמְחָה חֶלֶק ב' סִימָן א') מִי שֶׁהוּא שִׂמַּח תְּמִיד עַל יְדֵי זֶה הוּא מְצַלִּיחַ, וְלָכֵן אִם אֶת רוּצָה לְהֲצַלִּיחַ בְּחַיֵּיהָ, תִּשְׁתַּדְּלִי עִם כָּל הַכַּחוֹת לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, וְאִף שְׁאֲנִי יוֹדַע שְׁזָה מְאֹד מְאֹד קֶשֶׁה לְךָ לְהַגִּיעַ לְשִׂמְחָה מְרַב הַבְּלִבּוּלִים שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ וְכוּ', עִם כָּל זֹאת תְּכַרִּיחִי אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִרְאִי שֶׁיְהִי לְךָ הַצֻּלָּחָה בְּהַחַיִּים.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ עָלֶיךָ שֶׁתְּצַלִּיחִי בְּכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי.

הַמֶּאֱחֵל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם וְרֹאשׁ חֹדֶשׁ מְבָרֵךְ

בתתק.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׂשׂוּי עַרְב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּמַדְבַּר רֹאשׁ חֹדֶשׁ סִינּוֹן הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שִׁיחִיו נֶצַח
לְנֶכֶדֶן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

אֵין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הָאֱהָבָה שִׁישׁ לִי אֲלֵיכֶם, וְאֲנִי
מְבָרֵךְ אֶתְכֶם שֶׁתִּזְכּוּ לְבָנוֹת בֵּית דִּירָה רַחֲבָה עִם צִימְרִים לְהִשְׁפִּיר, בְּאִפְּן
שִׁיחִיָּה לְכֶם כֶּסֶף לְגַלְגֵּל וְכוּ'.

רק חֲזַקוּ וְאַמְצוּ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה כְּמוֹ שֶׁהִזְהִירְנוּ רַבְּנוּ ז"ל עַל זֶה
בְּיוֹתֵר, וְאָמַר (לְקוּשֵׁי מוֹהֲרָ"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) מִצְוָה גְּדוֹלָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד,
וּלְהִתְגַּבֵּר לְהִרְחִיק הָעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוּרָה בְּכָל כַּחוֹ, כִּי כָּל הַחֲלָאוֹת הַבְּאִים
עַל הָאָדָם בְּלִם בְּאִים רַק מִחֲמַת קְלָקוּל הַשִּׂמְחָה, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת
נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִיל לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (תַּנְחֻמָּא שְׁמִינִי)
לְפִי שְׂאִין הַשִּׂמְחָה מִמְתַּנֵּת לְאָדָם לֹא כָּל מִי שֶׁשִּׂמַּח הַיּוֹם שִׂמַּח לְמַחַר וְלֹא
כָּל מִי שֶׁמְצַר הַיּוֹם מְצַר לְמַחַר לְפִי שְׂאִין הַשִּׂמְחָה מִמְתַּנֵּת לְאָדָם; וְלִכֵּן יַעֲזֹר
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתָּמִיד יִהְיֶה הַשִּׂמְחָה מְצוּיָה אֲצִלְכֶם, כִּי אֵין טוֹב מִזֶּה,
וְעַל יְדֵי שִׂמְחָה מִתְרַחֵב הַלֵּב וִיכוּלִים אַחַר כֵּךְ לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא,
וּלְסַפֵּר לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, כִּי מֵה
שְׂאִין הָאָדָם מִתְחַזֵּק לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא מְפַנֵּי שְׁנוּפֵל עַל לְבוֹ
עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדַכְאוֹן, אֲבָל תַּכְּף וּמִיד שֶׁמְכַרִּיחַ אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה,
אֲזִי נִפְתָּח לְבוֹ לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

... נְרוּ יְאִיר נָא וְנָא תַעֲשֶׂה כָּל מֵה שֶׁבִּיכְלֶתְךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא:
מִפְרָשֵׁת הַשְּׁבוּעָה, מִשְׁנָה: לְגִרְסַת בְּכָל יוֹם כְּמֵה פְּרָקִים מְשֻׁנְיּוֹת, גְּמָרָא: לְהִיּוֹת
חֲזוֹק מְאֹד לְלַמֵּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפֵּשׁ, וְהַשְּׁלִשָּׁה
לְמוֹדִים הָאֵלוֹ הֵם עֵקֶר הָעֲשִׁירוֹת שֶׁל הָאָדָם, כִּי לְהַפְּךָ אָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים
(שַׁבַּת ק"כ.) "וּבְבִיתִי אֵין לֶחֶם וְאֵין שְׂמֵלָה" שְׂאִין בְּיַדִּי לֹא מִקְרָא וְלֹא מִשְׁנָה
וְלֹא תַלְמוּד; שְׁזֵה נִקְרָא עָנִי מִי שֶׁלֹּא לוֹמֵד בְּכָל יוֹם אֶת הַשְּׁלֵשׁ לְמוֹדִים הָאֵלוֹ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ

ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו תשכילו ותצלחו.

המאחל לכם שבת שלום וראש חודש מברך

בתתקא.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר במדבר ראש חודש סיון התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני רוצה שתמשיך ללמד בכל יום מסכת מגלה, עד שתזכה לסיים את זה מאה פעמים ואחרי, וכן תמשיך ללמד בכל יום כסדרן משניות, ועל כלם תהיה חזק עם הדרך היומי.

אני מאד מאד שמח שאתה חתן, ובקרוב תתחתן ותבנה בית נאמן בישראל, העקר ראה רק להיות בשמחה אשר אין למעלה מזה, ותראה לכבוד את ההורים, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (תנא דבי אליהו רבה פרשה כ"ו) כל העולם כלו של הקדוש ברוך הוא, ואין הקדוש ברוך הוא מבקש מהאדם רק שיכבד אב ואם; ואמרו (פסיקתא רבתי) חמורה שבחמורות כבוד את אביך ואת אמך; ואמרו (קידושין ל:) שלשה שתפין הן באדם, הקדוש ברוך הוא, ואביו ואמו, בזמן שאדם מכבד את אביו ואת אמו, אמר הקדוש ברוך הוא מעלה אני עליהם כאלו דרתי ביניהם וכדוני; ואם מזה אם מכבדים אבא ואמא בזה מכבדים את הקדוש ברוך הוא.

אני מאד מאד מבקש אותך שתעשה כל מיני מאמצים שבעולם להתפלל את השלש תפלות שחרית מנחה ערבית במנין דיקא, כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ח) שמחנה ישראל הוא שלש פרסאות, הינו שלש תפלות, הינו כל זמן שאדם נזהר בהשלש תפלות, הוא ישאר יהודי מאמין בהקדוש ברוך הוא, ותכף ומיד כשיתחיל להתרשל אפלו מתפלה אחת, הוא כבר יוצא ממחנה ישראל, ולכן תעשה כל מה שביכולתך להתפלל את השלש

תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְלִפְנֵי כָּל תְּפִלָּה תַכְנִיס פְּרוּטָה לְצַדִּיקָה בְּקַפְת הַצַּדִּיקָה, כִּי
 כָּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֹא בַתְּרָא י) רַבִּי אֶלְעָזָר יְהִיב פְּרוּטָה לְעַנִּי וְהֵדָר
 מְצִילִי אָמַר דְּכַתִּיב (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדִּיק אֶחְזֶה פְּנִיךָ", אֲשֶׁרֵי הַמְּקִיִּים אֶת
 זֶה בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גָּמוּר, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ
 וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.
 הַמְּאַחַל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם וְרֵאשׁ חֲדָשׁ מְבָרֵךְ

תָּם וְנִשְׁלָם, שְׁבַח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם !

הַסֵּפֶר הַזֶּה נִדְפָס

לְכָבוֹד נְשֻׁמַת

חֲסִידָא וּפְרִישָׁא, מְנוּרָה הַטְּהוּרָה,

אֲסִפְקֻלְרִיא הַמְּאִירָה

מֵאוּר עֵינֵינוּ חַיִּית נַפְשֵׁנוּ, מְקָרֵב לְבָבוֹת

יִשְׂרָאֵל לְאֲבֵיהֶם שְׁבַשְׁמִים

מִזְרָנוּ וְרַבְּנוּ

הָרַב הַגָּאוֹן הַצַּדִּיק

מוֹהַר"ר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר שְׁלֹמֹה זִלְה"ה

בֶּן

הַגַּה"צ רַבִּי מְנַחֵם זִיב זִצ"ל

עָלָה בְּסַעֲרָה הַשְּׁמִימָה

י"ז שְׁבַט תשע"ה

תִּהְיֶה נְשֻׁמַתוֹ צְרוּרָה בְּצִרּוֹר הַחַיִּים תַּחַת

כַּנְפֵי הַצַּדִּיקִים בְּגֵן עֵדֶן, זְכוּתוֹ וְצַדִּיקְתּוֹ תִּגֵּן

עָלֵינוּ וְעַל כָּל הָעוֹלָם שְׁנֹזֶפֶה לְהַנּוֹת מֵאוּרוֹ

הַבְּהִיר וְהַתְּגַלוֹת כְּבוֹד שְׁמִים

שְׁפַעַל וְעָשָׂה בְּעוֹלָם

הַסֵּפֶר הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה נִדְפָּס
לְעֵלּוּי נְשֻׁמַת
הַרְבֵּנִית הַצְּדִיקָת
מֵרַת יַחְנָא שְׂפָרָה ע״ה
בֵּת הַרְה״צ
רַבֵּי אֲשֶׁר יִשְׁעִיה
רַאטֶענִיבֶּרְג מִקּוֹסוֹן זְצ״ל
בֵּת מֵרַת סָאסְיָא ע״ה
אֲשֶׁת עֶטְרַת רָאשִׁינוּ
כ״ק אֲדָמוֹ״ר
רַבֵּי אֶלְיֶעֶזֶר שְׁלֵמָה ז״ע
נִפְטָרָה ט״ז תַּמוּז הַתְּשַׁע״ה
ת.נ.צ.ב.ה.

סוד ה' לִירָאוּ וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם
זֶה שְׁמוֹ נֶאֱדָה לוֹ

תִּקּוּן הַכֹּלְלִי

תִּקּוּן נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד מְאֹד לְכֹלְלִיּוֹת
הַחֲטָאִים וְהוּא פָּגַם הִבְרִית, רַחֲמָנָא לִיִּצְלֵן

*

וּמְסַגֵּל מְאֹד גַּם לְפִרְנָסָה וּלְהַצְלָחָה
בְּכֹל הָעֲנִינִים בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת
אֲשֶׁרֵי מִי שְׂיֵאמְרֵם בְּכֹל יוֹם

*

יִסְדּוּ, תִּקְנּוּ, גָּלוּ וְצָוָה לְפָרְסְמוֹ לְכֹל
יִשְׂרָאֵל, רַבְּנּוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא,
אוֹר הַגְּנוּז וְהַצֶּפּוּן, בּוֹצֵינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה,
אֲדוֹנֵנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבְּנּוּ
רַבֵּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלַב, זְכוֹתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ

*

הוֹבָא לְדָפוּס עַל-יְיָדֵי
חֲסִידֵי בְּרֶסְלַב
עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹכֵב"א

תקון הפללי

טוב לומר לפני אמירת העשרה מזמורים :

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש, צדיק יסוד עולם, נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לכו נרננה ליי נריעה לצור ישענו : נקדמה פניו בתודה, בזמרות נריע לו : כי אל גדול יי, ומלך גדול על כל אלהים :

קודם שיתחיל תהלים יאמר :

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי, לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל :

טז א מכתם לדוד, שמרני אל כי חסיתי בך : ב אמרת ליי אדני אתה, טובתי כל עליך : ג לקדושים אשר בארץ המה, ואדירי כל חפצי-כם : ד ירבו עצבותם אחר מהרו כל אסיה נספיהם מדם, ובל אשא את שמותם על שפתי : ה יי מנת חלקי וכוסי, אתה תומיה גורלי : ו חבלים נפלו-לי בנעמים, אף נחלת שפרה עלי : ז אברך את יי אשר יעצני, אף לילות יסרוני כליותי : ח שויתי יי לנגדי תמיד, כי מימיני כל אמוט : ט לכן שמח לבי ויגל כבודי, אף בשרי ישפן לבטח : י כי לא תעזב נפשי לשאול, לא תתן חסידך לראות שחת : יא תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך, נעמות בימינך נצח :

תקון הפללי

לב * לְדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁרִי נִשְׁוִי פֶשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה : ב אֲשֶׁרִי אָדָם לֹא יִחְשָׁב יִי לֹא עוֹן, וְאִין בְּרוּחוֹ רְמִיָּה : ג כִּי הִחַרְשֵׁתִי בְּלֹו עֲצָמַי, בְּשֹׁאֲגָתִי כָּל הַיּוֹם : ד כִּי יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבַּד עָלַי יְדָךְ נִהַפֵּךְ לְשָׂדֵי, בְּחֶרְבְּנֵי קִיץ סֵלָה : ה חֲטָאתִי אוֹדִיעֶךָ וְעוֹנֵי לֹא כִסִּיתִי, אֲמַרְתִּי אוֹדָה עָלַי פֶּשַׁעֵי לִי, וְאַתָּה נִשְׂאֵת עוֹן חֲטָאתִי סֵלָה : ו עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל חֹסֵיד אֵלֶיךָ לְעֵת מִצּוֹא רַק לְשֹׁטֵף מַיִם רַבִּים, אֲלִיו לֹא יִגִּיעוּ : ז אַתָּה סֹתֵר לִי * מִצָּר תִּצְרַנִּי רַנִּי פֹלֵט תִּסּוּבְּבֵנִי סֵלָה : ח אֲשַׁפִּילְךָ וְאוֹרֶךְ בְּדַרְךָ זֶה תֵּלֶךְ, אִיעֲצָה עֲלֶיךָ עֵינַי : ט אֵל תִּהְיוּ כְּסוּס כְּפָרֵד אִין הַבֵּין בְּמַתְג וְרִסֵן עֲדִיו לְבָלוּם, בַּל קָרַב אֵלֶיךָ : י רַבִּים מִכְּאוֹבִים לְרָשָׁע וְהַבּוֹטָח בֵּינִי, חֶסֶד יִסּוּבְּבֵנוּ : יא שְׂמַחוּ בֵּינִי וְגִילוּ צַדִּיקִים וְהַרְנִינוּ כָּל יִשְׂרָאֵל לֵב :

מא * לְמַנְצַח מִזְמוֹר לְדוֹד : ב אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֵל דָּל, בְּיוֹם רָעָה יִמְלֻטְהוּ יִי : ג יִי יִשְׁמְרֵהוּ וַיַּחֲיֵהוּ וַיֹּאשֶׁר בְּאַרְצָךְ, וְאַל תִּתְּנֵהוּ בְּנַפְשׁ אִיבִיו : ד יִי יִסְעֲדֵנוּ עַל עֶרֶשׁ דָּוִי, כָּל מִשְׁכָּבוֹ הִפְכַת בְּחֻלְיוֹ : ה אֲנִי אֲמַרְתִּי יִי חֲנֻנִי, רַפְּאָה נַפְשִׁי כִּי חֲטָאתִי לָךְ : ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי, מָתִי יָמוּת וְאַבְד שְׁמוֹ : ז וְאַם בָּא לְרֹאוֹת שְׂוֹא יְדַבֵּר, לְבוֹ יִקְבֹּץ-אֶוֹן לֹו יֵצֵא לַחוּץ יְדַבֵּר : ח יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ כָּל שֹׁנְאֵי, עָלַי יִחְשְׁבוּ רָעָה לִי : ט דַּבֵּר בְּלִיעַל יִצּוֹק בּוֹ, וְאַשֶׁר שָׁכַב לֹא יוֹסִיף לָקוּם : י גַּם אִישׁ שְׁלוֹמִי אֲשֶׁר בְּטַחְתִּי בּוֹ אוֹכַל לַחֲמִי, הַגְדִּיל עָלַי עֶקֶב : יא וְאַתָּה יִי חֲנֻנִי וְהַקִּימֵנִי, וְאַשְׁלֵמָה לָהֶם : יב בְּזֹאת יִדְעֵתִי כִּי חִפְצָתְךָ בִּי, כִּי לֹא יִרְיעַ אִיבֵי עָלַי : יג וְאַנִּי בְּתַמִּי תִּמְכַתְּ בִּי,

* אחר אתה סתר לי - צריך להפסיק מעט (עיין בלקו"מ ח"א סי' ריג)

תקון הפללי

ותציבני לפניך לעולם: יד ברוך יי אלהי ישראל מהעולם ועד העולם אמן ואמן:

מב * למנצח משכיל לבני קרח: ב כאיל תערג על אפיקי מים, כן נפשי תערג אליך אלהים: ג צמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי אבוא, ואראה פני אלהים: ד היתה לי דמעת לחרם יומם ולילה, באמר אלי כל היום איה אליהך: ה אלה אזכרה ואשפכה עלי נפשי כי אעבר בסף אדדם עד בית אלהים בקול רנה ותודה המון חוגג: ו מה תשתוחחי נפשי ותהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פניו: ז אלהי עלי נפשי תשתוחח על כן אזכרך מארץ ירדן, וחרמונים מהר מצער: ח תהום אל תהום קורא לקול צנוריה כל משכריה וגליה עלי עברו: ט יומם יצוה יי חסדו ובלילה שירה עמי, תפלה לאל חיי: י אומרה לאל סלעי למה שכחתי למה קדר אלך בלחץ אויב: יא ברצח בעצמותי חרפוני צוררי, באמרם אלי כל היום איה אליהך: יב מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועת פני ואלהי:

נט * למנצח אל תשחת לדוד מכתם בשלח שאול וישמרו את הבית להמיתו: ב הצילני מאיבי אלהי ממתקוממי תשגבני: ג הצילני מפעלי און, ומאנשי דמים הושיעני: ד כי הנה ארכו לנפשי יגורו עלי עזים, לא פשעי ולא חטאתי יי: ה בלי עון ירצון ויכוננו עורה לקראתי וראה: ו ואתה יי אלהים צבאות אלהי ישראל הקיצה לפקד כל הגוים אל תחן כל בגדי און סלה: ז ישובו לערב יהמו ככלב ויסוכבו עיר: ח הנה יביעון בפיהם חרבות בשפתותיהם, כי מי

תקון הפללי

שִׁמְעֶ: ט וְאַתָּה יי תִשְׁחַק לָמוֹ תִלְעַג לְכָל גּוֹיִם: י עֲזוּ אֱלֹהֵי
 אֲשֶׁמְרָה כִּי אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי: יא אֱלֹהֵי חֲסְדֵי יְקַדְּמֵנִי, אֱלֹהִים
 יִרְאֵנִי בְּשַׁרְרֵי: יב אֵל תִּהְרַגְם פֶּן יִשְׁכַּחוּ עִמִּי הַנִּיעְמוֹ בְּחִילָךְ
 וְהוֹרִידֵמוֹ, מִגִּנְנוּ אֲדֹנָי: יג חֲטָאת פִּימוֹ דְּבַר שִׁפְתֵימוֹ וְיִלְכְּדוּ
 בְּגֵאוֹנָם וּמֵאֵלָה וּמִכַּחַשׁ יִסְפְּרוּ: יד כֹּלָה בַּחֲמָה כֹּלָה וְאִינָמו
 וְיִדְעוּ כִּי אֱלֹהִים מִשַׁל בִּיעֲקֹב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סֵלָה: טו וַיִּשְׁבוּ
 לָעָרֹב יִהְמוּ כִּכְלָב וְיִסּוּבְכוּ עִיר: טז הִמָּה יִנְיֵעוֹן לְאָכֹל, אִם
 לֹא יִשְׁבְּעוּ וְיִלְיֵנוּ: יז וְאֲנִי אֲשִׁיר עֲדָךְ וְאַרְגֵּן לְבַקֵּר חֲסֵדְךָ כִּי
 הִיִּית מִשְׁגָּב לִי וּמְנוּס בְּיוֹם צָר לִי: יח עֲזֵי אֱלֹהֵי אֲזַמְרָה, כִּי
 אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי אֱלֹהֵי חֲסְדֵי:

עז א לְמִנְצַח עַל יְדוּתוֹן לְאַסְף מְזִמּוֹר: ב קוֹלִי **אֵל אֱלֹהִים
 וְאַצְעָקָה, קוֹלִי אֵל אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלַי: ג בְּיוֹם צָרְתִי אֲדֹנָי
 דִּרְשָׁתִי יָדִי לִילָה נִגְרָה וְלֹא תִפּוּג, מֵאַנְהָה הַנְּחָם נַפְשִׁי: ד
 אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים וְאַהֲמִיָּה, אֲשִׁיחָה וְתִתְעַטֵּף רוּחִי סֵלָה: ה
 אַחֲזַת שְׁמֵרוֹת עֵינָי, נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: ו חֲשַׁבְתִּי יָמִים
 מִקֶּדֶם, שְׁנוֹת עוֹלָמִים: ז אֲזַכְּרָה נְגִינָתִי בְּלִילָה עִם לִבִּי
 אֲשִׁיחָה, וַיִּחַפֵּשׂ רוּחִי: ח הִלְעוֹלָמִים יִזְנַח אֲדֹנָי, וְלֹא יִסְיֵף
 לְרִצּוֹת עוֹד: ט הָאֶפֶס לְנֻצַח חֲסֵדוֹ, גָּמַר אֲמַר לְדָר וְדָר: י
 הִשְׁכַּח חֲנוּת אֵל אִם קָפַץ בְּאֵף רַחֲמָיו סֵלָה: יא וְאֲמַר חֲלוּתִי
 הִיא שְׁנוֹת יָמִין עֲלִיוֹן: יב אֲזַכּוֹר מֵעֲלִילִי יְהִי כִּי אֲזַכְּרָה מִקֶּדֶם
 פְּלֹאֲךָ: יג וְהִגִּיתִי בְּכָל פְּעֻלָּךְ, וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: יד
 אֱלֹהִים בְּקִדְשׁ דְּרַכְךָ מִי אֵל גְּדוֹל כְּאֱלֹהִים: טו אַתָּה הָאֵל
 עֲשֵׂה פֶלֶא, הוֹדַעְתָּ בְּעַמִּים עֲדָךְ: טז גֹּאֲלֵת בְּזִרוּעַ עַמְךָ בְּנֵי
 יַעֲקֹב וַיִּוֹסֵף סֵלָה: יז רְאוּךָ מִיָּם אֱלֹהִים רְאוּךָ מִיָּם יַחֲלוּ,

** באמרוך אל אלהים תכוון המילוי כזה: אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם

תקון הפללי

אף ירגזו תהמות: יח זרמו מים עבות קול נתנו שחקים, אף חצציה יתהלכו: יט קול רעמה בגלגל האירו ברקים תבל, רגזה ותרעש הארץ: כ בים דרפה ושכילה במים רבים ועקבותיה לא נדעו: כא נחית כצאן עמה ביד משה ואהרן:

צ * תפלה למשה איש האלהים אדני מעון אתה היית לנו בדר ודר: ב בטרם הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל, ומעולם עד עולם אתה אל: ג תשב אנוש עד דפא, ותאמר שובו בני אדם: ד פי אלה שנים בעיניה פיוס אתמול פי יעבר ואשמורה בלילה: ה זרמתם שנה יהיו, בבקר פחציר יחלה: ו בבקר יציץ וחלה, לערב ימולל ויבש: ז פי כלינו באפה, ובחמתה נבהלנו: ח שתה עונתינו לנגדה, עלמנו למאור פניה: ט פי כל ימינו פנו בעברתה, פלינו שנינו כמו ה: ה ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת שמונים שנה ורהבם עמל ואון, פי גז חיש ונעפה: יא מי יודע עז אפה, וכיראתה עברתה: יב למנות ימינו פן הודע, ונבא לבב חכמה: יג שובה יי עד מתי, והנחם על עבדיה: יד שבענו בבקר חסדה, ונרננה ונשמחה בכל ימינו: טו שמחנו פימות עניתנו, שנות ראינו רעה: טז יראה אל עבדיה פעלה, והדרה על בניהם: יז ויהי נעם אדני אלהינו עלינו, ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

קה * הודו ליי קראו בשמו, הודיעו בעמים עלילותיו: ב שירו לו זמרו לו, שיחו בכל נפלותיו: ג התהללו בשם קדשו, ישמח לב מבקשי יי: ד דרשו יי ועזו, בקשו פניו תמיד: ה זכרו נפלותיו אשר עשה, מפתיו ומשפטי פיו: ו זרע אברהם עבדו, בני יעקב בחיריו: ז הוא יי אלהינו בכל

תקון הפללי

הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו : ח זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ, דָּבַר צְוָה לְאֶלֶף דּוֹר : ט
אֲשֶׁר כָּרַת אֶת אַבְרָהָם, וּשְׁבוּעָתוֹ לִישָׁחֶק : י וַיַּעֲמִידָהּ לִיעֶקֶב
לְחַק, לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם : יא לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן,
חֶבֶל נַחֲלֹתְכֶם : יב בַּהֲיוֹתָם מִתִּי מִסְפָּר, כְּמַעַט וְגָרִים בָּהּ : יג
וַיִּתְּהִלְכוּ מִגּוֹי אֶל גּוֹי, מִמַּמְלָכָה אֶל עַם אֲחֵר : יד לֹא הִנִּיחַ
אָדָם לַעֲשֹׂקָם, וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מַלְכִים : טו אֵל תִּגְעֹוּ בְּמִשְׁיַחֲי,
וְלִנְבִיאֵי אֵל תִּרְעוּ : טז וַיִּקְרָא רָעַב עַל הָאָרֶץ, כָּל מִטֵּה-לֶחֶם
שָׁכַר : יז שָׁלַח לִפְנֵיהֶם אִישׁ, לַעֲבֹד נִמְכַר יוֹסֵף : יח עָנוּ
בְּכָבֶל וּרְגֵלוֹ, בְּרֹזֶל בָּאָה נִפְשׁוֹ : יט עַד עַתָּה בֹּא דְבַרְוּ, אָמַרְתָּ יְיָ
צָרְפָתָהּ : כ שָׁלַח מֶלֶךְ וַיִּתְּרָהּ, מִשָּׁל עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ : כא
שָׁמוּ אֲדוֹן לְבֵיתוֹ, וּמִשָּׁל בְּכָל קְנִינֹו : כב לְאַסֵּר שָׁרְיוֹ בְּנִפְשׁוֹ,
וּזְקִנְיוֹ יַחֲכֶם : כג וַיָּבֵא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם, וַיַּעֲקֹב גֵּר בְּאֶרֶץ חָם :
כד וַיִּפֹּר אֶת עַמּוֹ מְאֹד וַיַּעֲצֵמָהּוּ מִצְרַיִם : כה הִפְךָ לִבְּךָ לְשׂוֹא
עַמּוֹ, לְהִתְנַפֵּל בְּעַבְדָּיו : כו שָׁלַח מֹשֶׁה עֲבָדוֹ, אֶהְרֹן אֲשֶׁר בָּחַר
בוֹ : כז שָׁמוּ בְּכֶם דְּבָרַי אֲתוֹתַי, וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ חָם : כח שָׁלַח
חֲשׂוֹן וַיַּחֲשׂוֹן, וְלֹא מָרוּ אֶת דְּבָרְוֹ : כט הִפְךָ אֶת מִימִיָּהֶם לְדָם,
וַיָּמַת אֶת דָּגְתָם : ל שָׁרִץ אֲרָצָם צִפְרֻדָּעִים, בְּחֻדְרֵי מַלְכֵיהֶם :
לא אָמַר וַיָּבֵא עָרֹב, כְּנִים בְּכָל גְּבוּלָם : לב נָתַן גְּשָׁמֵיהֶם
בְּרֹד, אֵשׁ לְהַבּוֹת בְּאֲרָצָם : לג וַיִּף גִּפְנָם וַתֵּאֱנַתָּם, וַיִּשְׁבַּר עֵץ
גְּבוּלָם : לד אָמַר וַיָּבֵא אַרְבָּה, וַיִּלַּק וַאֲיִן מִסְפָּר : לה וַיֵּאכַל כָּל
עֹשֵׁב בְּאֲרָצָם, וַיֵּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם : לו וַיִּן כָּל בְּכוֹר בְּאֲרָצָם,
רֵאשִׁית לְכָל אוֹנָם : לז וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב, וַאֲיִן בְּשִׁבְטָיו
כּוֹשֵׁל : לח שְׂמַח מִצְרַיִם בְּצֵאתָם, כִּי נָפַל פַּחַדְם עֲלֵיהֶם :
לט פָּרַשׁ עֲנָן לְמִסְדָּהּ, וְאֵשׁ לְהַאֲיִר לְלֵילָה : מ שָׁאֵל וַיָּבֵא שָׁלוֹ,
וְלֶחֶם שָׁמַיִם יִשְׁבִּיעֵם : מא פָּתַח צוּר וַיִּזְוֹבוּ מַיִם, הִלְכוּ בַּצִּיּוֹת
נְהַר : מב כִּי זָכַר אֶת דְּבַר קִדְשׁוֹ, אֶת אַבְרָהָם עֲבָדוֹ : מג וַיּוֹצֵא

תקון הפללי

עמו בששון ברנה את בחיריו: מד ויתן להם ארצות גוים,
ועמל לאמים יירשו: מה בעבור ישמרו חקיו, ותורתיו ינצרו
הללויה:

קלז * על נהרות בכל שם ישבנו גם בכינו, בזכרנו את
ציון: ב על ערבים בתוכה תלינו פנרותינו: ג כי שם שאלונו
שובינו דברי שיר ותוללינו שמחה, שירו לנו משיר ציון: ד
איך נשיר את שיר יי על אדמת נכר: ה אם אשפחה ירושלים
תשפח ימיני: ו תדבק לשוני לחפי אם לא אזכרכי אם לא
אעלה את ירושלים על ראש שמחתי: ז זכר יי לבני אדום
את יום ירושלים האמרים ערו ערו, עד היסוד בה: ח בת
בכל השדודה אשרי שישלם לך, את גמולך שגמלת לנו: ט
אשרי שיאחז ונפץ את עלליך אל הסלע:

קנ * הללו יה הללו אל בקדשו, הללוהו ברקיע עזו: ב
הללוהו בגבורתיו, הללוהו כרב גדלו: ג הללוהו בתקע
שופר, הללוהו בנגבל וכנור: ד הללוהו בתף ומחול, הללוהו
במנים ועגב: ה הללוהו בצלצלי שמע, הללוהו בצלצלי
תרועה: ו כל הנשמה תהלל יה הללויה:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יי שבות עמו יגל יעקב ישמח
ישראל: ותשועת צדיקים מיי מעוזם בעת צרה: ויעזרם יי ויפלטם
פלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו: